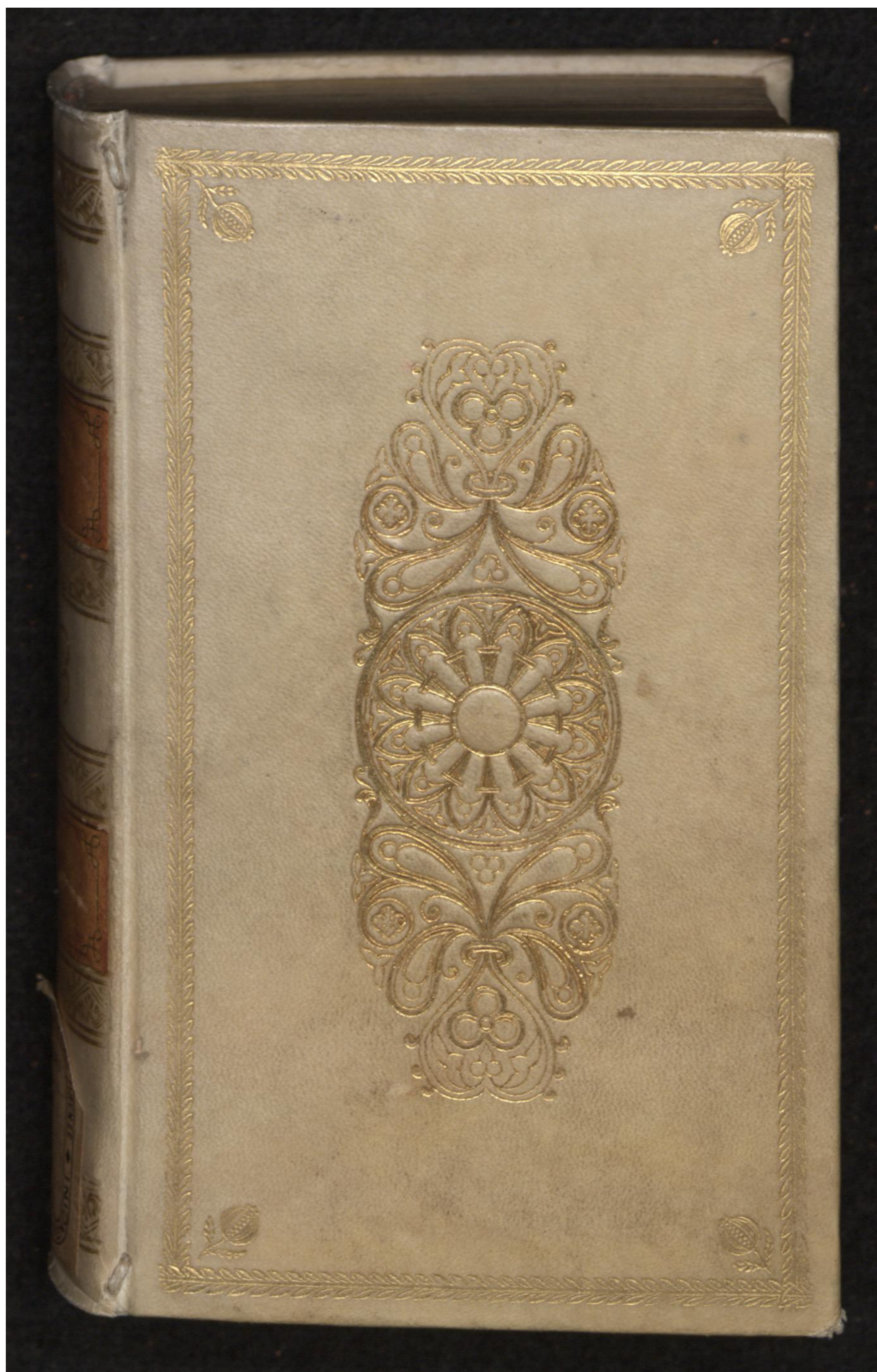
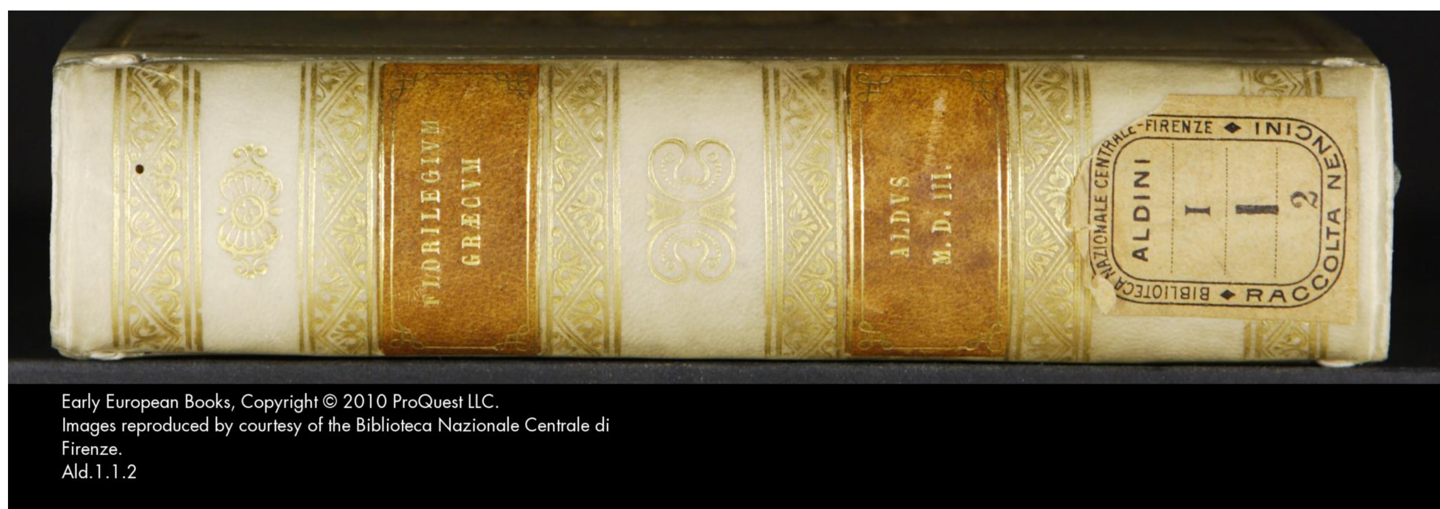
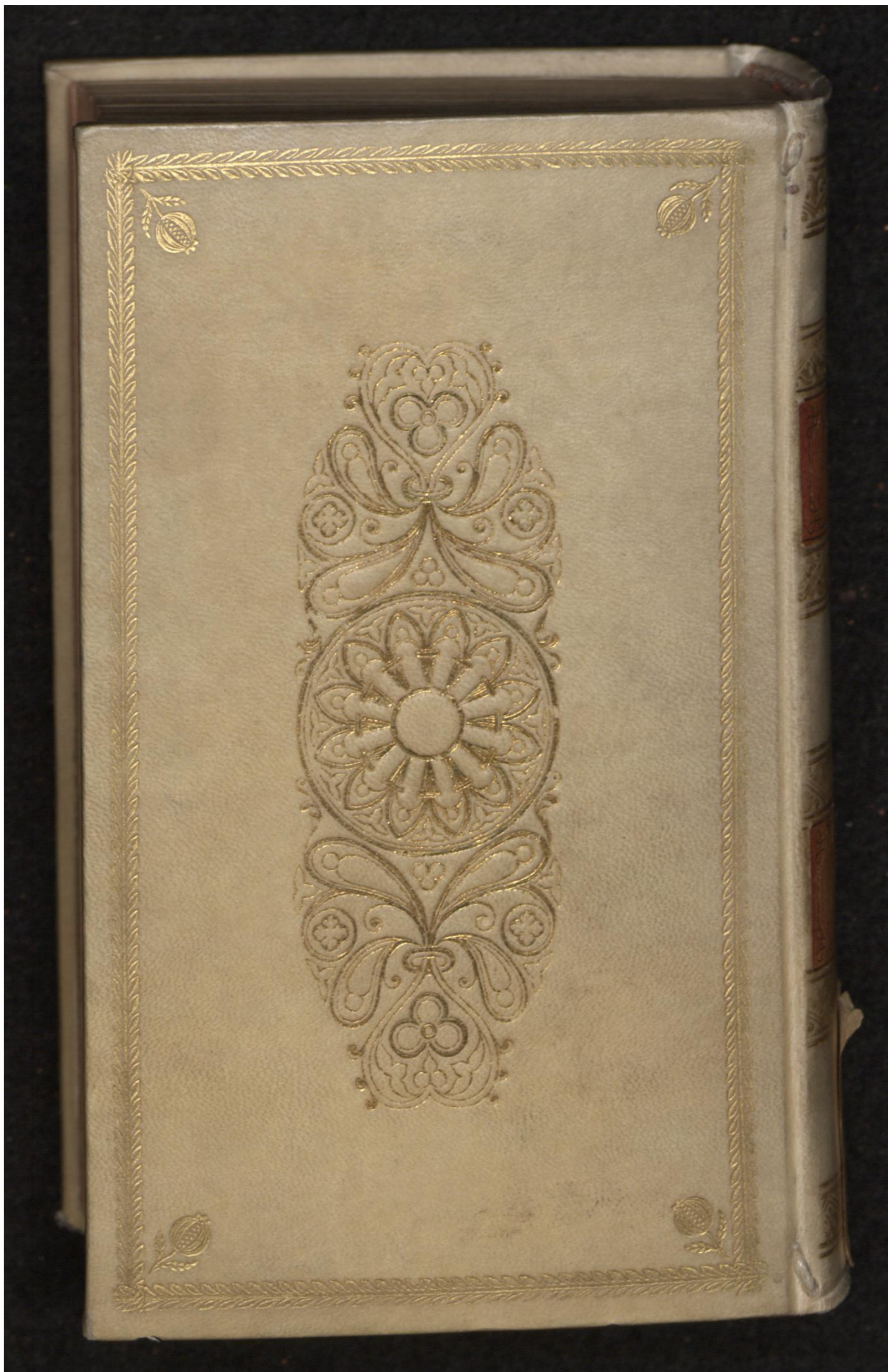

FLORILEGIVM
GRÆCVM
ALDVS
M. D. III.
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
RACCOLTA NENCINI
ALDINI
1
1
2

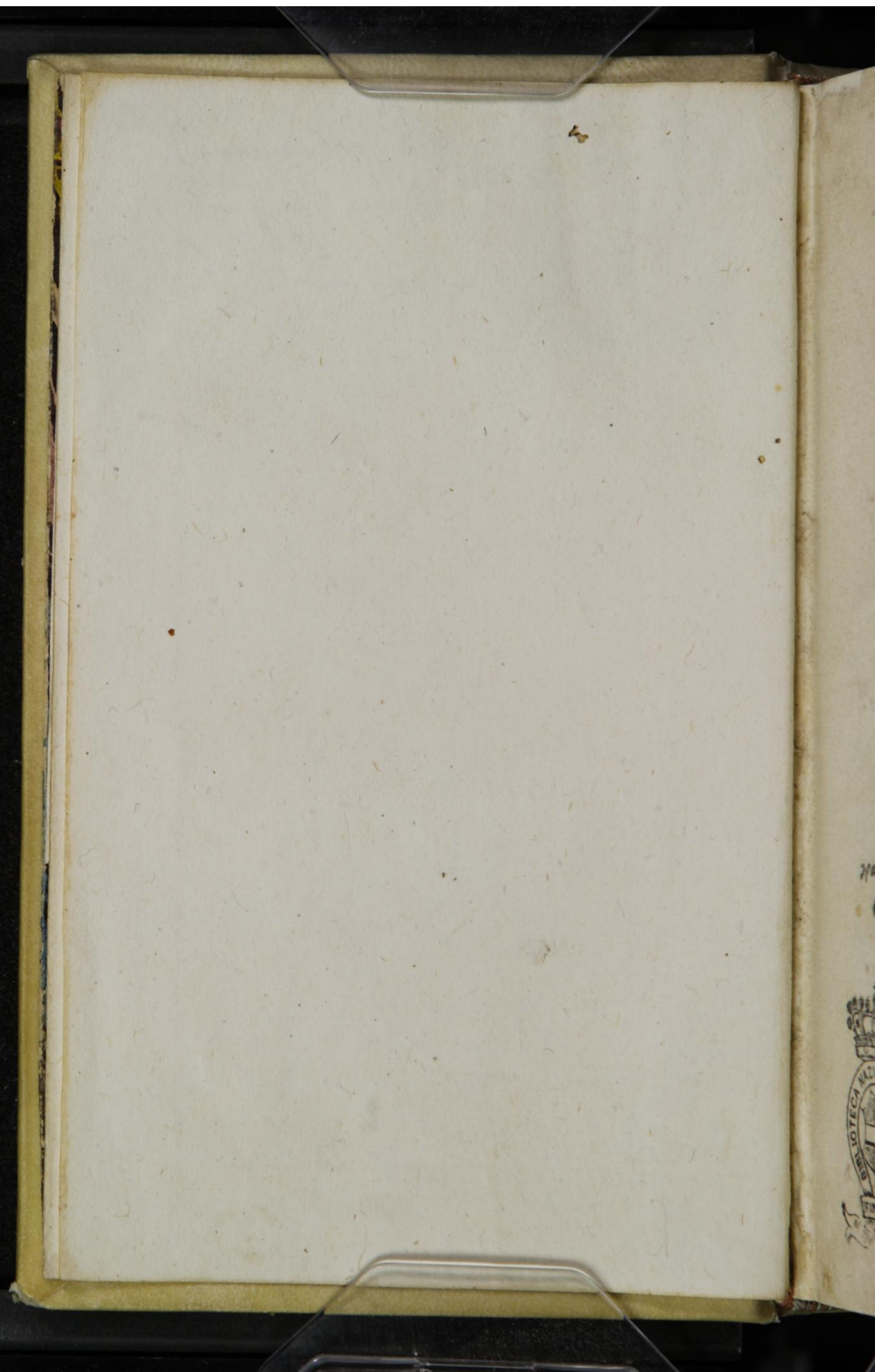

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE - FIRENZE
ALDINI
I
1
2
RACCOLTA NENCINI

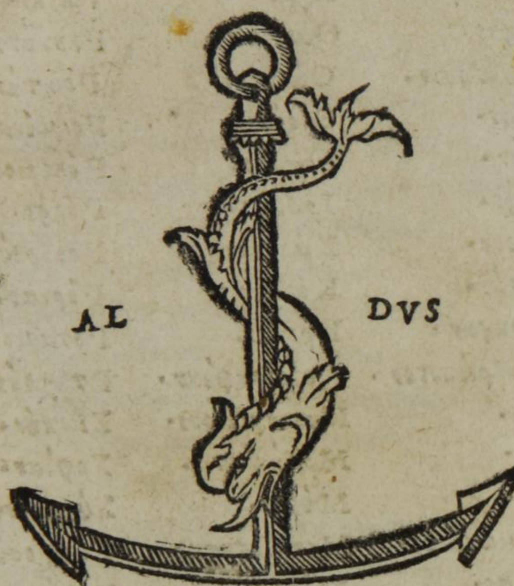
Gio. Nencini

1862

L. 75.

FLORILEGIVM DIVERSORVM
EPIGRAMMATVM IN
SEPTEM LIBROS.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ=
γραμμάτων, ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφό=
ροις ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείαν ἐχόντων ἐπίδειξιν, καὶ
πραγμάτων ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφή
γησιν. διαιρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμή-
ματα τὸ βιβλίον. καὶ ταῦτα
εἰς κεφάλαια κατὰ στοι
χεῖον διεκτί=
θεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ · Α · ΤΜΗΜΑΤΟΣ ·

Cap. 1.

ΑΡΧΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣ-
ΣΑΡΑΣ ΑΓΩΝΑΣ·

1.

Εσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' ἑλλάδα· τέσσα-
ρες ἱροί·
οἱ δύο μὲν, θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·
ζηνός· λητοΐδαο· παλαίμονος· ἀρχεμόροιο
ἆθλα δὲ τῶν, κότινος· μῆλα· σέλινα· πίτυς·

2· Διοτίμου εἰς ἡρακλῆν, καὶ ἀνταῖον·

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
ἅδε ποσειδῶνος, καὶ διὸς ἁ γενεά·
κεῖται δέσφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀντὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται, ἢ θάνατον·
ἀνταίου τὸ πτῶμα· πρέπει δ' ἡρακλέα νικᾶν
τὸν διός· ἀργείων ἁ πάλα, οὐ λιβύων·

3· Ἀντιπάτρου εἰς ἀρίαν·

Ο σταδιεὺς ἀρίης ὁ μενεκλέος, οὐ κατελέγχει
περσέα σὸν κτίστην, ταρσὲ κίλισσα πόλι·
Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες, οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
οὐδ' αὐτὸς περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων·
ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγγων, ἢ τέρματος εἶδέ τις ἄκρου
ἠΐθεον· μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ σταδίῳ·

4· Λέοντος φιλοσόφου εἰς τὸ μονημέριον·

Τοξότα πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε φοῖβε,
εἰπὲ κασιγνήτῃ κρατεροὺς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
ὄσσον ἐπιψαῦσαι μερόπων δέμας, ὄσσον ἀῦσαι
λαῶν τερπομένων ἱερὸν στόμα· μηδὲ νοήσω
ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον·

5· Ἀντιπάτρου·

Ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέους

ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν ἡρακλέους,
σεμνάν θ' ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα,
μιλησίου γίγαντος, οὐδ' ὀλύμπιος
ζεὺς ἀτρόμητος ἦδεν, ἄνδρας ἡνίκα
πυγμὴν ἐνίκα Νικοφῶν ὀλύμπια.

6. Δαμαγήτου.

Οὔτ' ἀπὸ μεσσάνας, οὔτ' ἄργοθεν εἰμὶ παλαιστάς·
σπάρτα μοι σπάρτα κυδιάνειρα πατρίς.
κεῖνοι τεχνάεντες. ἐγὼ γε μὲν ὡς ἐπέοικε
τοῖς λακεδαιμονίων παισὶ, βίᾳ κρατέω.

7. Σιμωνίδου.

Γνῶθι θεόκριτον προσιδὼν τὸν ὀλυμπιονίκαν,
παῖδα παλαισμοσύνας, δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

8. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἴσθμια, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
ἅλμα· ποδωκείην· δίσκον· ἄκοντα· πάλην.

11. ΕΙΣ ΑΜΓΕΛΟΝ. Φιλίππου.

1.

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν,
ἢ βορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
ἢ κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμώδεες ἄλπεις,
τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος ἰβηριάδος;
ἣ τοὺς ὀμφακοραγας ἐγείναο τοὺς ἀπεπάντους
βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
δίξημαι λυκοεργέτεας χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
κλήματος ὠμοτόκου, βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

2. Ἄδηλον.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα βάκχου

ἀνὴρ, ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
χεῖλεα δὲ συφθεὶς, χαμάδις βάλεν, ὡς ἂν ὁδίταις
εἴη νεισομένοις ἡ μιδαὲς σκύβαλον.
εἴη οἱ διόνυσος ἀνάρσιος οἷα λυκούργῳ,
ὅττι μιν αὐξομέναν ἔσβεσεν ἀφροσύναν.
τοῦδε γὰρ ἂν τάχα τίς διὰ πώματος, ἢ πρὸς ἀοιδὰς
ἤλυθεν, ἢ ζοεροῦ κήδεος ἔσχε λύσιν.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ. Λεωνίδου.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα. τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
ἄρηος, ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα.
ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ ζανῶσαι
ἀσπίδες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι. ἐκ δὲ μετώπου
ἱδρὼς πιδύων, στῆθος ἐπιστάλαει.
πασάδα τίς τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρεῶνα, καὶ αὐλὰν
κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον.
ἄρευς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμοίη. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια, τίς δ' ἀφόρυκτα
δούρατα, καὶ ταύτας ἀῤῥαγέας κόρυθας,
ἀγκρεμάσας ἄρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
ἀπτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις
πλάθειν, οὐ θριγκῶν ἐντὸς ἐνυαλίου.
σκῦλά μοι ἀμφίδρυπτα, καὶ ὀλλυμένων ἅδε λύθρος
ἀνδρῶν, εἴπερ ἐφυν ὁ βροτολοιγὸς ἄρης.

Μνασάλκου τῇ ἀφροδίτῃ.

Α σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' ἀφρογένειαν ὄρουσας;

τίπτ᾽ ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὧδε πάρει;
οὔτοι πρῶνες ἔθ᾽ ὧδ᾽, οὐδ᾽ ἄγκεα. πάντα δ᾽ ἔρωτες,
καὶ πόθος. ἁ δ᾽ ἀγρία μοῦσ᾽ ἐν ὄρει νέμεται.

Ερμοκρέοντος Ταῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς, ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
εἵσατο, καλλινάου πίδακος ἀντιάσας,
χαίρετε, καὶ στείβοιτ᾽ ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδε δόμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος.

Λεωνίδου Τοῖς ἀγρόταις θεοῖς.

Αὔλια, καὶ νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ᾽ ὑπὸ πέτρῃ
πίδακες, ἥ θ᾽ ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσόε μαιάδος ἑρμᾶ,
ὅς τε τὸν αἰγιβότην πὰν, κατέχεις σκόπελον,
ἵλαοι τὰ ψαιστὰ, τό, τε σκύφος ἔμπλεον οἴνου
δέξασθ᾽, αἰακίδεω δῶρα νεοπτολέμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ

Φιλίππου, οἱ δὲ, Ισιδώρου.

Πηρὸς ὁ μὲν, γυίοις, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ὄμμασιν. ἀμφότεροι δὲ,
εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὀρθοβάτει.
πάντα δὲ ταῦτ᾽ ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
ἀλλήλοις μερίσαι τοὐλλιπὲς εἰς ἔλεον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν,
ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος.
ἄμφω δ᾽ ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀνέρα τὶς λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τὸ αὐτό.

Ἄμφω μὲν πηροὶ, καὶ ἀλήμονες· ἀλλ' ὁ μὲν, ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλῳ δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας,
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβατεῖ.
ἡμιάδ' ἀμφοτέροις ἤρκεσ φύσις· ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὐλλιπὲς, ἀλλήλοις ἐς ὅλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα ἀδριανῷ
τῷ βασιλεῖ τροφήν.

Ἡμισύ μου τέθνηκε· τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
σῶσόν με βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτομον.

Ἀπόκρισις τοῦ βασιλέως.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλουτέα, καὶ φαέθοντα,
τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπολειπόμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα
εἰς τὸ ἐν ἐλευσῖνι ἱερόν.

Σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
οὐ μοῦνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.
μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν· οἶδα δ' ἐκείνῃ
νυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
ἀσκίπων δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια δηοῦς
κηρύσσων γλώσσης ὄμματι τρανοτέρῳ.

Ἐρυκίου.

Αὖά τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρυα κάμμορε μέδων,
φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,
νειόθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἔβρυξε μελαίνη
σηπεδόνι χλωρὴν σάρκα, καὶ ἀστραγάλους.
ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς, στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μουνόποδα, βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου·

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ. Ἄδηλον· εἰς Λάκαιναν.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ᾽ ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα πόδα,
ἀντίη ἀΐξασα, δι᾽ ἥπατος ἤλασε λόγχην,
ἄρρενα ῥηξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·
ἀλλότριον σπάρτας εἶπεν γένος, ἔρρε ποθ᾽ ᾅδαν,
ἔρρ᾽, ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα, καὶ γενέταν.

Εἰς τὴν αὐτὴν Παλλαδᾶ.

Φεῦγε λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ,
εἶπε, κατὰ στέρνων ἄορ ἀνασχομένη,
ζώων μὲν, σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις,
καὶ κρατερᾶς σπάρτας πάτρια θεσμὰ λύεις·
ἢν δὲ θάνῃς παλάμῃσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὲν ἀκούσω
δύσμορος, ἀλλ᾽ ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένα·

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου, ὅμοιον·

Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη·
καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει λακεδαίμων,
ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων·

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ Εἰς τὸν
αἴαντος λίθον·

Μή με τὸν αἰάντειον ἀνοχμάσσῃς ὁδῖτα
πέτρον, ἀκοντιστὴν σθένεος ἑκτορέου·
εἰμὶ μέλας, τρηχύς τε· σὺ δ᾽ ἔρεο θεῖον ὅμηρον,
πῶς τὸν πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ·
νῦν δὲ, μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης·

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.1.1.2

ἀλλά μέ τις κρύψειεν ἐπὶ χθονός· αἰδέομαι γὰρ,
παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γινόμενος.

Εἰς Γερμανικὸν Βάσσου.

Οὔρεα πυρηναῖα, καὶ αἱ βαθυάγκεες ἄλπεις,
αἳ ῥήνου προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε,
μάρτυρες ἀκτίνων, γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν,
ἀστράπτων κελτοῖς πουλὺν ἐνυάλιον.
οἱ δ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλέες· εἶπε δ' ἐνυὼ
ἄρει, τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

Εἰς Ῥώμην Κριναγόρου.

Οὐδ' ἢν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐγείρῃ,
οὐδ' ἢν γερμανίη ῥῆνον ἅπαντα πίῃ,
ῥώμης οὐδ' ὅσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ
δεξιὰ σημαίνειν καίσαρι θαρσαλέη.
οὕτω καὶ ἱεραὶ ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
ἑστᾶσιν· φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἄνεμοι.

Ἀδήλου.

Τὸν γαίης, καὶ πόντου ἀμειφθείσαισι κελεύθοις,
ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγους,
ἐν τρισσαῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστυγεν ἄρης
σπάρτης· αἰσχύνεσθ' οὔρεα, καὶ πελάγη.

Ἀρχίου.

Ον πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
θλίβομαι· ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλως πολέμῳ.
ἀλλὰ διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον· ὡς γὰρ ἀριστεὺς
θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πύρρος
ἐπιβὰς τῆς τροίας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος, οὐ τέλος εὗρεν·
αὐτὰρ ἐγὼ τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων

ἤλυθον· ἠνορέῃ γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀέρω.
καὶ πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὓς προλέλοιπεν ἀχιλλεὺς,
πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι·
καὶ τροίης πτολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνήσει.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους δηϊδάμεια, τοῦ
πύῤῥου πορθήσαντος τὴν τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
ὑμετέρου γενετῆρος ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου·
ὃν τροίῃ στονόεσσα κατέκτανεν· ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
ἴλιον ἐξαλάπαξας· ἐελδομένοισι δ᾽ ἀχαιοῖς,
ἄφθιτον ὤπασας εὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυοῦς
πάντεσι μαρναμένοις δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι.

Τίνας ἂν ἀγαμέμνων, ὁπλι=
σθέντος ἀχιλλέως.

Ἴλιος ὀφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
ληϊδίην δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὁππότ᾽ ἀχιλλεὺς
μῆνιν ἀποῤῥίψας φθισήνορα, χεῖρα κορύσσει.

Τίνας ἕλενος, ὁπλισθέντος τοῦ αὐτοῦ.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρυξεν ἀθήνη,
ἔντεσιν ἀθανάτοισι· τί ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
αἰνομόροις τρώεσσι, καὶ ἕκτορι, καὶ γενετῆρι,
ὁππόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε.

Τίνας ἂν ἕκτωρ πρὸς πάτροκλον
μὴ δυνηθέντα φέρειν τὸ δόρυ
τοῦ ἀχιλλέως.

Ἐξημίωσας οὐ σθένων τὸν ἕκτορα·
φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Τίνας ὁ αὐτὸς τιτρωσκόμενος
ὑπὸ ἑλλήνων.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ·

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅππη καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί·

Τίνας θέτις, τηλέφου σκελισθέντος ὑπ' ἀμπέλου·

Ἄμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν δαφναῖος ἀπόλλων
πόρθον ἐμὸν κλίνῃ ἐν ἀλεξάνδροιο βελέμνοις;

Ἀλκαίου μεσσηνίου·

Μακύνου τείχη ζεῦ ὀλύμπιε· ῥέξε φίλιππος
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
καὶ γὰρ χθὼν, καὶ πόντος, ὑπὸ σκήπτροισι φιλίππου
δέδμανται· λοιπὰ δ' ἁ πρὸς ὄλυμπον ὁδός·

Διονυσίου·

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου ἑλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον ὅμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος ἀχιλλεύς·

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου·

Κλεῖε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας ὀλύμπου,
φρούρει ζεῦ ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν·
ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζευκται δορὶ ῥώμης,
καὶ χθών· οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἐς ἄβατος·

Φιλίππου·

Γυλὺ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
ξέρξης, ἐχλαίνου φάρει πορφυρέῳ·
κἀκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς σπάρτας μέγας ἥρως,
οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον·
ἀσπὶς μοι τύμβου κόσμος μέγας· ἀρετὰ περσῶν·
ἥξω κεἰς ἀΐδην ὡς λακεδαιμόνιος·

Βάσσου·

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
δεύτερον ἔσχ' ἀΐδης πάντας ἀρηϊφάτους,
σπάρτας ὁ στόλος εἶπεν· ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
τραύματα, κἢν στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις·

νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὕπνον, ἀνικήτου δῆμος ἐνυαλίου.

Κριναγόρου.

Ὀθρυάδην σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ κυνέγειρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα καλιπτολέμων;
ἄρειος αἰχμητὴς ἰταλὸς παρὰ χεύμασι ῥήνου
κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανὴς βελέων,
αἰετὸν ἁρπασθέντα φίλου στρατοῦ ὡς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
αὖτις ἀρηϊφάτων ἄνθορεν ἐκ νεκύων.
κτείνας δ' ὅς σφ' ἐκόμιζεν, ἑοῖς ἀνεσώσατο ταγοῖς,
μοῦνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον.

Ἄδηλον.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστὰς
φρὺξ, ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης.
αἴας δ' οὐκ ἔτι μίμνεν, ὁ δ' ἀντιγέγωνεν ἔνερθε.
μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

Τίνας εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς, ἀγα-
μέμνονος τρωθέντος.

Ἔγνως νῦν ἀγάμεμνον ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
ἔγνως ἐν σταδίῃσιν ὅσον σθένος ἕκτορός ἐστι;
νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ.
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἥκει θανάτοιο χέρειον.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄχετα πήματα πάσχεις,
ὃς πᾶσιν δαναοῖσιν ἀρήϊον ἕρκος ἐτύχθης.

Ἀλκαίου.

Ἄγαγε καὶ ξέρξης πέρσαν στρατὸν ἑλλάδος ἐς γᾶν,
καὶ τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' ἰταλίας.
ἀλλ' ὁ μὲν, εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν, ὁ δ' ἀμπαύσων ἑλλάδα δουλοσύνας.

Αδηλον.

Κοίρανος εὐρώπας, ὁ καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ κατὰ χέρσον
τόσσον ἄναξ θνατῶν, ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
εἰνοδία τὰ λάφυρα κατὰ θρασέως κιροάδα
καὶ τέκνων, καὶ ὅλας τᾶς ἔθετ᾽ ὀδριάδος,
υἱὸς ἐϋμμελία δαματρίου· ἁ δὲ φιλίππου
δόξα, πάλαι θεῶν ἀγχιβέβακε θρόνων.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ. Εὐήνου.

Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ἴξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ᾽ ἀλωῇ,
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους.
τῷδ᾽ ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, τεῖρε κάκιστε
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον.
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα, πάλι γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

Παρμενίωνος μακεδόνος.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντό μου· ἀλλ᾽ ἐκορέσθην
ἄχρι κόρου καὐτὸς, τοὺς κόρις ἐκκορίσας.

Αντιπάτρου.

Αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
ἄμπελος, ὀθνείῃ δ᾽ ἀμφιτέθηλα κόμῃ,
ἡ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ᾽ ὀροδάμνοις
βότρυας, ἡ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.
τοίην μέντοι ἔπειτα τιθηνείσθω τὶς ἑταίρην,
ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

Απολλωνίδου.

Ξεῖνον ὁπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἀστὶς ἅπασα,

πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρκα φρυασσόμενον,
θρηϊκίης φάτνης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
ἤλυθε, δίζημαι δεύτερον ἡρακλέα.

Αδηλον.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΛΗΝ Μουσικίου,
οἱ δὲ, Πλάτωνος.

Α κύπρις μούσαισι, κοράσια, τὰν ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν ἔρον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαἱ μοῖσαι ποτὶ κύπριν, ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα.
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

Αδηλον.

Ο ζεὺς πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι.
χὠ πανὸς, βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ. ΑΔΗΛΟΝ.

Ω στωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ παναρίστα
δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
τὰν ἀρετὰν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
μούνα, καὶ βίοτον ῥύσατο, καὶ πόλιας.
σαρκὸς δ' ἡδυπάθημα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
ἡ μία τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἥρα, ἀποθεο=
θέντος ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης ἥρακλες. ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος, καὶ ἀθέσφατος ἱδρὼς,

χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

Ὀνέστου.

Ἀμβαίνων ἑλικῶνα μέγαν, κάμες· ἀλλ' ἐκορέσθης
πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος· ἢν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ πιερίδων χάριτας.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πολεμίζεται αὔραις,
τῇ, καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ, σταθερόν τι, καὶ ἄτροπον· ἧς ἔπι μούνης,
κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότου.

Παλλαδᾶ ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

ΕΙΣ ΑΣΕΒΕΙΣ.

Εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητρυιάν.

Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον· ἔα κυσὶ κύρμα γενέσθαι.
γῆ μήτηρ πάντων μητροφθόρον οὐ δέχετ' ἄνδρα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς πρόκνην τὴν
ἀδελφὴν φιλομήλη.

Σός με πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
μουνώσας, βαρύποτμον ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην.
συγνὰ δέ μοι πόρεν ἕδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισε, καὶ ἔσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαῖρε πρόκνη παρὰ σεῖο κασιγνήτης φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τόδε γ' ἔστιν· ἐμοῦ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ
πέπλος ἀπαγγέλλει, τὰ, μοι λυγρὸς ὤπασε τηρεύς.

ὅς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἕρκεσι μηλονομήων,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δὲ νόσφισε φωνῆς·

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ· Λουκιανοῦ·

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν θήρων ὁ μενίππου,
αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας·
ἀλλά μιν εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπὶ μείλια δούς·
αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον,
τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ·
οὕτω μὲν θήρωνα τοδεύτερον ἀμφεκάλυψεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον·
εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τοδεύτερον οὐκ ἔτι κεῖνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε, καὶ θάλαμον·
ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις·

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ· Φιλίππου·

Ι μερον αὐλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν,
εἶτε λιγυφθόγγῳ φοῖβος ἐπὶ γλαφυρᾷ,
μαρσύη, ἐψαύσω τεὸν αἷμα· τοὺς γὰρ ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ φρυγίης οὗτος ἐληίσατο·
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν ὕαγνις
τὴν ἐπὶ μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν·

Βοήθου·

Βοήθου.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ὄλυμπον
κωμάζων λήναις σύν ποτε, καὶ σατύροις,
οἷον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον
ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μουσοπόλων,
παυσαμένη ζήλου Διὸς ἂν φάτο σύγγαμος Ἥρη,
ἐψεύσω Σεμέλη, Βάκχον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

Ἀντιπάτρου.

Ὀρφεὺς θῆρας ἔπειθε· σὺ δ' Ὀρφέα· Φοῖβος ἐνίκα
τὴν φρύγα· σοὶ δ' εἴκει μελπομένῳ γλαφυρὰ,
οὔνομα, καὶ τέχνης, καὶ σώματος. οὔκεν ἀθήνη
ἔρριψεν λωτοὺς τοῖα μελιζομένη,
εἶα σὺ ποικιλότερπε· σάφ' ὑπνώσαι κεν ἀκούων
αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

Ἀλκαίου.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
δωρόθεος, γοεροὺς ἔπνεε δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον· ἔπνεε δ' ἵππου
ἔργματ', ἀειζώων ἁψάμενος χαρίτων.
μοῦνος δ' ἐν ἱεροῖσι διωνύσοιο προφήταις
μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
θηβαῖος γενεὴν, σωσικλέος· ἐν δὲ λυαίου
νηῷ, φόρμιγγα θήκατο, καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔτ' ἀνὰ φρυγίην πιτυοτρόφον ὥς ποτε μέλψεις,
κροῦμα δι' ἐντρήτων φθεγγόμενος δονάκων.
οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις τριτωνίδος ἔργον ἀθάνας
ὡς πρὶν ἀπανθήσει νυμφογενὲς σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας· οὕνεκα φοίβῳ
θνατὸς ἐὼν, θείαν ἐς ἔριν ἠντίασας.

λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν,
ὤπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ στέφος, ἀλλ' ἀΐδαν.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ·

Παρμενίωνος μακεδόνος·

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας· οὐδὲ τραπέζαις
δουλεύσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος·
μισῶ πλοῦτον, ἄνουν, κολάκων τροφόν· οὐδὲ παρ' ὀφρὺν
στήσομαι· οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην·

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου·

Οὐ στέργω βαθυληΐους ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον οἷα Γύγης·
αὐτάρκους ἔραμαι βίου Μακρῖνε·
τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει·

Ἄδηλον·

Ἐλθὼν εἰς ἀΐδην ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα·
καὶ στρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου,
εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος· ὅσσα γὰρ εἶχον,
πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ Κροῖσε· σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις·

Παλλαδᾶ·

Ἐλπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπόν· τῆς ἀπάτης ἤλυθον εἰς λιμένα·
εἰμὶ πένης ἄνθρωπος· ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ·
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι·

Λουκιλλίου·

Μὴ σύγ' ἐπ' ἀλλοτρίης ὦ 'νθρωφ' ἵζοιο τραπέζης,
ψωμὸν ὀνείδιον γαστρὶ χαριζόμενος,
ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐστυγνωμένῳ ὄμμα,

συγκλαίων, καῦθις συγγελόωντι γελῶν,
οὔτε σύγε κλαυθμοῖο κεχρημένος, οὔτε γέλωτος.
καὶ κλαίω Μιλίη, καὶ γελόω Μιλίη.

Λουκιανοῦ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φειδοῖ, καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Παλλαδᾶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.

Κράτητος τοῦ φιλοσόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε σωφροσύνης.
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

Θεόγνιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

ζῆσον λογισμῷ, καὶ μένεις ἀνενδεής.

Ἄδηλον.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

Ἄδηλον.

Ὦ γαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι,
ζωμοῦ πωλοῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ
ΒΙΟΝ. Ἀρχίου.

Θρήϊκας αἰνέστω τίς, ὅτι στοναχεῦσι μὲν οὗτοι

μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους·
ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροϊδὴς κηρῶν λάτρις ἔμαρψε μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
ἐς κακά, τοὶ δὲ, κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

Ἀδήλου.

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλέον ἤπερ ὅτ' ἔζης
δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἐστ' ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τὸ πλέον, ἢ πρίν·
νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Ποσειδίππου, οἱ δὲ, Κράτητος
τοῦ κυνικοῦ.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
νείκεα, καὶ χαλεπαὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις,
φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος·
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερον·
τέκνα, πόνοι· πήρωσις ἄπαις βίος· αἱ νεότητες,
ἄφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες·
ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις· ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου, πιθανά. Μητροδώρου.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον· εἰν ἀγορῇ μὲν,
κύδεα, καὶ πινυταὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις,
ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
κέρδος· ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχῃς τι, κλέος·
ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας· ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος

ἔσεται. οὐ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἄπαις βίος· αἱ νεότητες,
ῥωμαλέαι· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες·
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίου.

Λουκιανοῦ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
ἢν δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Παλλαδᾶ.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ,
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα·
τὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν·
οἱ μὲν, ἐπ' εὔπλοιαν· οἱ δ' ἔμπαλιν· ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζειν,
τὴν σπουδὴν μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς,
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Ἰουλιανοῦ.

Ἡ δέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄστει μέσων,
εὖχος. ἑταιρεῖαι. κρυπτὰ δόμοισιν ἄκη.
ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος. ἀλλοδαπὴ χθὼν,
γνώσιας. ἢν δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει.
τοῖς δ' ἀγάμοις, ἄφροντις ἀεὶ βίος. ἔρκος ἐτύχθη
πατρὶ, τέκος. φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν.
ἔνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

Ἄδηλον.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε. μυρία γάρ σευ
λυγρά. καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα, καὶ ἠελίου.
τἆλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

Ἄδηλον.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.

Ἄδηλον.

Φροντίδες οἱ παῖδες. μέγα κακὸν εἴ τι πάθοιεν.
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετὴ, χρηστὴ μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἐς αὐτήν.
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Ἀδέσποτον.

Ὦ θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
παντολέτορ. πάντῃ δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.

ἢν ἐπὶ γῆς φεύγῃς, ἄγχου λύκος· ἢν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῇς, ἀσπὶς δεῖμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
περάξεις καὶ νεῖλον; οὐδ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ. Ἀρχίου.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ παῖς ἕρπων,
ἀσυνακτήεις ἤρχετο δυσμορίης.
ἡ δὲ, μεθωδήγησεν, ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
μαζόν, τὸν λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτου.

Ἀντιπάτρου.

Δμωΐον Ἱπποκράτους ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόντου
χεῖλος, γειτοσύνης ἑρπύσαν ἐκ καλύβης,
πλεῖον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν· ἔῤῥε θάλασσα,
ἣ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσαο δεξαμένη.

Βιάνορος.

Ἤρειπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος· ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
νηπιάχῳ, ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον· ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ. Ἀδήλου.

Εἴ τις ἅπαξ γήμας, πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

Ἀπολλωνίδου.

Πρὸς παίδων εἶπεν γουνάζομαι, ἤν με θανοῦσαν
στείλῃς, μὴ σπείσαις δεύτερα φίλτρα γάμου.
εἶπεν· ὁ δ' εἰς ἑτέρην ἐσπούδασεν· ἀλλὰ Φίλιννα
Διογένη λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.
νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μῆνις ἄφυκτος,

ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης καὶ μήλια. παρθενίη δὲ,
τὸν βίον ὤλεσεν ἂν, πᾶσι φυλαττομένη.
τοὔνεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε. καί τινα κόσμῳ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν. φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἑλένη, μονομα=
χούντων Μενελάου, καὶ Πάριδος.

Εὐρώτης, ἀσίης τε δορυσθενέες βασιλῆες,
ὑμῖν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται αἰκμὴ,
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἕλοι δύσηνον ἀκοίτης.
ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἄνευθε δὲ κυπρογενείης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἕλῃ με γαμοκλόπος αἶσχος ἀχαιοῖς.

Διονυσίου.

Ὥρη ἐρᾶν. ὥρη δὲ γαμεῖν. ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων.
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας. τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τὶς, ἔχει χάριν, ἢν κατορύξῃ
αὐτὸς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἴσθι. μάτην δ' ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Ἄδηλον.

Ἄχρις ἂν ἦς ἄγαμος νουμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.
εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν αὐτὸ δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κενά.

ἀλλὰ χάριν τεκνίων; ἔξεστ νουμήνιε τέκνα
  χαλκὸν ἔχων· πτωχὸς δ' οὐδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ, ΚΑΙ γέροντας.

Μενεκράτους.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
  μέμφεται· ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐστι
  γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

Βισαντίνου.

Ὤμοι ἐγὼν ἥβης, καὶ γήραος οὐλομένοιο·
  τοῦ μὲν, ἐπερχομένου· τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Ἀδέσποτον.

Ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου,
  εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον·
οὕτως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
  γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίνεται ὀξύχολος.

Ἐπιγόνου θετταλοῦ.

Ἡ πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα,
  καὶ τετανῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισαμένη,
νῦν οὕτω γραιοῦμαι· ἴδ' ὡς χρόνος οἷα δαμάζει·
  καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.

Ἀντιπάτρου.

Χειμέριον καίουσαν ἐφ' ἑστίῃ ἄνθρακα γοργὼ,
  τὴν γρηῦν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος·
πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα, κατήμυσεν· ἦν ἄρα μέσση
  γήρως, καὶ θανάτου, λειπομένη πρόφασις.

Φίλωνος.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ, γεραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,

μᾶλλον τῶν πολλῶν ἐστιν ὄνειδος ἐτῶν.
αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες· ἢν δὲ λαλήσῃς,
ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες·

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Γαλλαδᾶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἀνδρομάχην.

Μῆνιν τ' οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.
ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
οὐλομένης πενίης γραμματικευσαμένῳ.
εἴθε δὲ σὺν δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ βρισηΐδα πρὶν ἀγαμέμνων,
τὴν δ' ἑλένην ὁ Γάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οργανα μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
πιερίδες σώζοισθε. λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν.
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα.
πρῶτος, μῆνιν ἔχει· δεύτερος, οὐλομένην.
καὶ μετὰ δ' οὐλομένην, δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
ὁ τρίτατος, ψυχὰς εἰς ἀΐδην κατάγει.
τοῦ δὲ τεταρταίου, τὰ ἑλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
πέμπτου δ', οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ διός.

πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
καὶ πέντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ, καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν.

ἀλλὰ σύ μου πρόστηθι θεῷ φίλε· μηδέ μ' ἐάσῃς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

Εὐπιθίου ἀθηναίου στέξαντος τὴν καθόλου.

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος, ἠδ' ἀϊδήλων
ξυσμάτων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μου κέκμηκε· τένον· ῥάχις· ἰνίον· ὦμοι·
τῆς καθόλου δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλου.

Παλλαδᾶ.

Λίτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου,
βουλευτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς ἀΐδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο σάραπις,
τοῖσιν ἀπ' οὐλομένης μήνιδος ἀρχομένοις.
ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
βίβλῳ, καὶ χάρτῃ δησαμένη πενίην.
ὡς δὲ κάπνισμα τιθεῖ παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον,
τὸν σμικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα.

Ἀβροχίτων δ' ὁ φύλαξ, θηροζυγοκαμψιμέτωπος.
Ἀβρὸς δ' ἐν προχοαῖς κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ.

Ἤμην ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμοῖο,

οὐ σῦκ', οὐ μῆλον φύεται, οὐ σταφυλή·
ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
χείλεα, καὶ στεινὸν ῥοῦν ὀχετευσάμενος·
ἐκ δὲ τοῦ, αὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἷα,
πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λέγω στόματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Παλλαδᾶ.

Ὀργὴ τοῦ διός ἐστι γυνὴ, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνιηρὸν, τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον·
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν, ἠδὲ μαραίνει,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει·
οὐδ' ὁ ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον ἥρην·
πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥῖψεν ἀπ' ἀθανάτων,
ἠέρι, καὶ νεφέλῃσι μετήορον· οἶδεν ὅμηρος
καὶ δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον·
οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μισγομένη δαπέδῳ·

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅμηρος ἔδειξε κακὴν, σφαλερήν τε γυναῖκα·
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον·
ἐκ γὰρ τῆς ἑλένης μοιχευσαμένης, φόνος ἀνδρῶν·
καὶ διὰ σωφροσύνην πηνελόπης, θάνατοι·
ἰλιὰς οὖν τὸ πόνημα, μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός·
αὐτὰρ ὀδυσσείῃ πηνελόπη πρόφασις·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο γυναῖκας·
εἴθε δὲ μήτε γυνὴ, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη·
πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ, πῦρ
ἄσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἂν πάνυ κομπάζῃς προστάγματι μὴ ὑπακούειν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς, οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός εἶ,
οὐδ' ἀπὸ πέτρης φασίν, ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάσχομεν· εἶ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
εἰ δ' οὐ σανδαλίῳ φῂς τύπτομαι, οὐδ' ἀκολάστου
οὔσης μοι γαμετῆς χρή με μύσαντα φέρειν,
δουλεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ, μηδὲ λίην χαλεπῇ.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
οἷά περ ὠϊσάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
ἔπταρον εἰς ἀνέμους· ἄλοχον δέ μοι οὔτι κιχάνει
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις· οὐ νόσος· οὐ θάνατος.

Εἰς Ἀγαμέμνονα.

Ἑλλάδος ἐνναετῆρες ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιστὰ φέροιτε γυναιξὶ δολοφρονεούσαις.
θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, τὸν, οὐ κτάνε δῖος Ἕκτωρ.

ΕΙΣ ΔΕΝΔΡΑ. Ἀντιπάτρου, οἱ δὲ,

Στράτωνος.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε, καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους,
κέκλασμαι, πυκινοῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων, ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

Καλλινίου.

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ξείδωρος ὀπώρης
ἀχράς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης.

ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος, ἥμερα θάλλω,
 οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος·
πολλή σοι φυτοεργὲ πόνου χάρις· εἵνεκα σεῖο
 ἀχρὰς ἐν εὐκάρποις δένδρεσιν ἐγγράφομαι·

Λεωνίδου·

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην,
 ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην·
ὁππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ὑφέλκει·
 ὁππόσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται·

Φιλίππου·

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἤν που ἐφεύρῃς
 ὤνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος,
ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγώ, καὶ ἐφώριος ἤδη,
 κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους·
σπευσάτω, οὐκ ἐχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρην
 ἀκρήτου χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου·

Αὐτοθελεῖς καρποὺς ἀποτέμνομαι· ἀλλὰ πεπείρους
 πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτετε χερμαδίοις·
μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
 ἔργα· λυκούργειος μὴ λαβέτω σε τύχη·

Ἀντιφίλου Βυζαντίου·

Κλῶνες ἀπηόριοι ταναῆς δρυὸς, ἄσκιον ὕψος
 ἀνδράσιν ἄκριτον καῦμα φυλασσομένοις,
εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
 οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
κἀμὲ τὸν ὑμετέρῃσιν ὑποκλινθέντα κόμῃσι,
 ῥύσασθ', ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα·

Ζωνᾶ·

Ὦνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν·

φεύγεο· γηραλέαν δ' ἐκκεραΐζε πίτυν,
ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε πολυστέλεχον παλίουρον,
ἢ πρῖνον, ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον·
τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν· κουναὶ γὰρ ἔλεξαν
ἁμῖν, ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες.

Ἀδέσποτον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτόν, Βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
αἴρετε τοὺς βότρυας· παρθένος οὐ μεθύω.

Φιλίππου.

Φοῖβον ἀνηναμένη ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν εὗρεν ἀμείνονα· λητοΐδην γὰρ
ἐχθήρασα, φιλεῖ Ζῆνα τὸν αἰνεάδην.
ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης·
Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται.

Εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην.

Ποῖ φοῖβος πεπόρευτο, ἄρης ὅτ' ἐμίγνυτο δάφνῃ·

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

Τιμοκρέοντος.

Ἵζευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον ξένε τάνδε παρέρπων,
ἃς ἁπαλῷ ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ·
ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἵσατο μαιάδος ἑρμᾶν,
ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα, καὶ κτεάνων.

Ὡς ἀπὸ Πανός.

Ἔρχεο, καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν· ἃ τὸ μελιχρὸν
πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα ζεφύρους·
ἠνὶ δὲ καὶ κρούνισμα μελισταγές· ἔνθα μελίσδων,
ἡδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

Πλάτωνος.

Υψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ ζεφύροις·
καί σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένῳ, ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς
περσικῶν μήλων.

Ἐκ φονίων περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε περσεὺς
παιδὶ θεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδενδράδα.

Ογχνη χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος· ἣν μὲν ἐφ᾽ ὑγρῷ
φλοιῷ φλοιὸν ἔδησα θέρει· πόρθον δ᾽ ἐπὶ δένδρῳ
ῥιζώθη· δένδρου δὲ τομή, καὶ καρπὸν ἄμειψεν·
νέρθε μὲν ἀχρὰς ἔτ᾽ ἐστίν, ὕπερθε δ᾽ ἄρ᾽ εὔπνοος ὄγχνη.

Ἄδηλον.

Δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι,
μέλποισαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.

Ἄδηλον.

Ιζευ ἅπας ὑπὸ τῆσδε δάφνης εὐθαλέα φύλλα,
ὡραίου τ᾽ ἄρυσαι νάματος ἡδὺ πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα,
ἀμπαύσῃς πνοιῇ τυπτόμενα ζεφύρου.

Ἀντιφίλου.

Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀφ᾽ ὁπλοτέρης ἔτι ποίης,
ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον ἀρτιγόνοισιν,

ἀκμὴν

ἀκ μὴν οὐ πετάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν,
ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. εἰς σὲ δ' ἄνασσαν
τοίην, χ' ὡ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. Ἄδηλον.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἤκαχεν; οὗτος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με στήσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἤθελε μὲν βασιλεὺς σε βοηθόον εἰσέτι πέμπειν
ἄστεσι τειρομένοις δυομένων μερόπων,
τιτιανὲ χρύσειε. σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
πατρίδα, καὶ κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν,
αὔξων σῶν προγόνων κτέρας ἔνδικον. ἀρχομένων γὰρ
πλοῦτον ὅτι στυγέεις, σύνθρονος οἶδε δίκη.

Λεωνίδου εἰς τραπεζίτην Καΐκον δικασυρτικόν.

Ἀστοῖς, καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα.
θεὶς, ἀνελοῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλ' ἐστίς πρόφασιν λεγέτω. τὰ δ' ὀθνεῖα Καΐκος
χρήματα, καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ. ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν.

Ἄδηλον.

Ἀσπίδ' ἀχιλλῆος τὴν ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λαρτιάδης δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ.
ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ ἰθάκῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον ἀθήνης.
καὶ κρίσιν ἑλλήνων, στυγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.
ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τινάσσει,

αὐτόν σ' ἐγκαλέουσα τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην;
ἔγρεο παῖ Τελαμῶνος· ἔχεις σάκος αἰακίδαο·

Ἀδήλου·

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τὶς ἐσαθρῶν,
εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου·
δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης·
ὀστέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
πήρωσε, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας·
καὶ πάλιν εἰς αἴδην ἐκολάζετο· τὴν ἰδίην δὲ
ἔκλαυσεν χειρῶν δύστοχον ἀφροσύνην·

Βιάνορος·

Ἀγγελίην γὰρ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἱεροδινὴς
αἰετὸς, οἰωνῶν μοῦνος ἐνουράνιος,
οὐκ ἔφθη τὸν κρῆτα· θοὴν δ' ἐνετείνατο νευρήν·
πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐληίσατο·
Ζηνὸς δ' οὔτι δίκην ἔλαθεν νόμος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδρὶ· τὰ δ' δυστοχίης ἀνταπέτισε βέλη,
αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἥπατι κοίμισεν αὐτός·
ἓν δὲ βέλος, δισσῶν αἷμ' ἔπιεν θανάτων·

Φιλίππου·

Βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπτων
κριὸς ἑλιξόκερως, θῆνε θρασυνόμενος·
κάπρος δ' ἡράκλειος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
ἐς κνηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν·
ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσατο· ἆρ' ἀπὸ ἥρης
ἡρακλέης βρεφέων ᾤκτισεν ἡλικίην·

Ἀπολλωνίδου·

Γήθησαν περὶ παιδὸς ἀριστίπποιο τοκῆες,
καὶ κλαῦσαν· μοίρης δ' ἦμαρ ἓν ἀμφοτέρης·

αὐτίκα αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἰθὺ κεραυνοῦ
  Ζεὺς κατά οἱ κεφαλῆς ἄσπετον ἧκε σέλας.
τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν, ὅσοι νέκυν ὠδύροντο,
  ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφειλόμενε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρῆτα φαρέτρης,
  οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος.
κεῖνον δ' αὐθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.
  ἠερόθεν πίπτων δ', ἔκτανεν, ὡς ἔθανεν.
μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψευδέσι Κρῆτες ὀϊστοῖς
  αὐχεῖθ' ὑμνείσθω καὶ Διὸς εὐστοχίη.

Ἀρχίου.

Ἐν ποτε παμφαίνοντι μελάντερος αἰθέρι νομῶν,
  σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ.
ὃν μάρψαι ὥρουσεν. ὁ δ' ἀΐξαντος ἐπ' οὖδας,
  οὐ βραδὺς, ὠκέντρῳ πέξαν ἔτυψε βέλει,
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἴδ' ὅσον ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
  ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

Ἄδηλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι,
  νυκτὸς ἐπιστῆναί φασι Σάραπιν ὄναρ.
καὶ χρησμῳδῆσαι, κατακείμενος οὗτος, ἀνίστω,
  καὶ κοιμῶ μεταβὰς ὦ τάλας ἀλλαχόθι.
ὃς δὲ, διυπνισθεὶς, μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
  τειχίον, ἐξαίφνης αὐθὺς ἔκειτο χαμαί.
σῶστρα δ' ἕωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
  ἥδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς,
  κήδεσθαί με δοκεῖς ἄλιε τῶν ἀδίκων;
εἰ μὴ νῦν σε μέθηκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον

νῦν ἔφυγες· σταυρῷ δ' ἴσθι φυλασσόμενος·

Τυλλίου γεμίνου·

Σμίνθος ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
δειλὸς, ὁ καὶ θανάτου κέρδεα ληξόμενος,
νευρολάλον Φοίβου χορδὴν θρίσεν· ἡ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἑλκομένη, θηρὸς λαιμὸν ἀπεβρόχισεν·
τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ, κατ' ἐχθρῶν
ἤδη καὶ κιθάρην εὔστοχον ὅπλον ἔχει·

βιάνορος·

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῷ Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος·
ἀλλὰ δίκα μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη,
πᾶν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν·
κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένα δὲ
γᾶ, κεύθει τὸν ἑᾶς ὅρμον ἐλευθερίας·

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ·

Φιλίππου·

Ἕβρου θρηικίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιος ἐκβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον·
ἐς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθὼν,
κρυμῷ τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη·
καὶ τὸ μὲν, ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας· ἡ δὲ μένουσα
ὄψις, ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν·
δύσμορος· ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ·
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, οὐδενός ἐστιν ὅλος·

Ἀντιπάτρου·

Εἶχεν ἀριστείδης ὁ βοκέρριος, οὐκ ἀπὸ πολλῶν
πολλά, μιῆς δ' οἶος, καὶ βοὸς εὐπορίην·
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ

θῆρες, ὄϊν· τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη·
μισήσας δ' ἀβληχὲς ἐπαύλιον ἄμματι πήρης,
ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Γλοῦτος ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
ἦν ὄϊς· ἐκ τούτων λιμὸν ἤλαυνε θύρης·
ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν, λύκος ἔκτανεν· ὠδὶς,
τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον·
πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,
οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλύβῃ·

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό·

Ηρίθμει πολὺν ὄλβον ἀριστείδης ὁ πενιχρός·
τὴν ὄϊν, ὡς ποίμνην· τὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην·
τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ τούτου ἤμβροτε, καὶ ἑξῆς·

Αἱ τρισσαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλῃσιν ἔπαιξον
κλήρῳ, τίς προτέρη βήσεται εἰς ἀΐδην·
καὶ τρὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον· ἦλθε δὲ πασέων,
ἐς μίαν· ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλίμενον·
ἐκ τέγεος δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα·
δύσμορος· εἰς ἀΐδην δ' ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν·
ἀψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν· ἐς δὲ τὸ λῷον,
οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔστοχοι, οὔτε χέρες.

Ἀπολλωνίδου·

Δειματόεις ἐλάφων κεραὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιονεαὶ νιφάδες,
δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπίσι χρησταῖς,
χλιῆναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ·
τὰς δὲ, περιφράξασ' ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω,
χειμερίη στυγεροῦ δῆσε πάγοιο πέδῃ·

πληθὺς δ' ἀγροτέρων ἀλίνου θοινήσατο θήρης,
ἣ φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι, καὶ στάλικας.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παστάσιν οὐχ ὑμέναιος,
ἀλλ' ἀΐδης ἔστη πικρογάμου πετάλης.
δείματι γὰρ Μόβοϊν πρωτόζυγα κύπριν ἀν' ὄρφνην
φεύγουσαν ξυνὸν παρθενικῇσι φόβον,
φρουροδόμοι κνηλᾶς κύνες ἔκτανον· ἣν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν, ἄφνης ἔχομεν οὐδὲ νέκυν.

Λουκιανοῦ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι, πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι·
τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ. Φιλίππου.

Καὶ τὸν ἀρουραῖον γυρητόμον αὔλακα τέμνει
μηροτυπῇ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις,
καὶ μετ' ἀροτροπόνου ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
πινομένη μόσχῳ, δεύτερον ἄχθος ἔχει.
μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος· οὗτος ὁ βαιὸς
μόσχος ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Μελέαγρος, βοὸς μέλλοντος θύεσθαι τῷ Διΐ, καὶ μυκωμένου.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες κρονίδη τὸν ἀροτρέα· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος ἄναξ ἐγένου.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ. Ιουλίου πολυαίνου.

Ελπὶς ἀεὶ βιότοιο, κλέπτει νόον· ἡ πυμάτη δὲ
ἠὼς, τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀχολίας.

Ἄδηλον.

Ἐλπὶς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ὁδὸν εὗρον·
οὐκ ἔτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔρρετε ἄμφω,
οὕνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται, ὔμμες ἐν ἡμῖν
φάσματα ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε δῖά τ' ἐόντα.
ἔρρε κακὴ γλήνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω·
παίζοιτε, στροφέοιτε, ὅσους ἐμεῦ ὕστερον ὄντας,
εὕροιτ' οὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

Ἄδηλον.

Ἐλπίδα, καὶ νέμεσιν ξυνοὺς παρὰ βωμὸν ἔτευξα
τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζῃς· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι τύχης παίζουσιν ἑταῖραι
ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι· βροτοὺς δ' αὖ οἶδα καὶ αὐτοὺς,
θνητοὺς ἐών· δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
αὐτὸς ἑκοντὶ γέγηθα πλανώμενος· οὐδὲ γενοίμην
εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς ἀριστοτέλης.
τὴν γὰρ ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω
παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πανδώρης ὁρόων γελόω πίθον· οὐδὲ γυναῖκα
μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν.
ὡς γὰρ ἐπ' οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
πωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.
ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειάς,
ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερεν χαρίτων.
ἀμφοτέρων δ' ἥμαρτεν ὁ νῦν βίος· ὅττι καὶ αὐτὴν
γηράσκουσαν ἔχει, καὶ πίθος οὐδὲν ἔχει.

ΕΠΑΙΝΟΙ. Ἀδήλου.

Μουσάων ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ᾽ ἀείδειν,
ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἡσίοδος.
μῆνιν ἄειδε θεὰ, καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα,
εἶπεν ὁμηρείῳ Καλλιόπη στόματι.
κἀμὲ δὲ δεῖ γράψαι τί προοίμιον· ἀλλὰ τί γράψω,
δεύτερον ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος;
μοῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι διὸς, οὐκ ἂν ἐσώθην,
εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

Διοδώρου σαρδιανοῦ τοῦ Διοπείθους.

Αἰγιβότου σκύροιο λιπὼν πέδον, ἴλιον ἔπλω
οἷος ἀχιλλείδης πρόσθε Νεοπτόλεμος,
τοῖος ἐν αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστυ ῥέμοιο,
νεῖται ἐπ᾽ ὠκυρόην θύμβριν ἀμειψάμενος,
κοῦρος, ἔτ᾽ ἀρτιγένειον ἔχων χνόον· ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ἔγχει
θῦεν· ὁ δ᾽ ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ, καὶ σοφίῃ.

Ἀπολλωνίδου.

Ἡδὺ παρηίδων πρῶτον θέρος ἤματι τούτῳ
κείρεο, καὶ γενύων ἠϊθέους ἕλικας
γάϊε· σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται αὐκτὸν ἴουλον
Λεύκιος, αὐξομένου πουλὺν ἐς ἠέλιον·
δωροῦνται χρυσέοισιν· ἐγὼ δ᾽ ἱλαροῖς ἐλέγοισιν·
οὐ γὰρ δὴ πλούτου μοῦσα χερειοτέρη.

Ἀδήλου.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλόν· αἰσχρὰ δὲ, δεινὸν,
κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

Ἀντιπάτρου.

Σοί με θρηϊκίης σκυληφόρε θεσσαλονίκη,
μήτηρ ἡ πάσης πέμψε μακηδονίης.

ἀείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον ἄρεα βιαίων,
ὅσσ' ἐλάην πολέμους πάντ' ἀναλεξάμενος.
ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος· εὐχομένου δὲ
κλῦθι· τίς ἐς μούσας οὔατος ἀσχολίη;

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. Μελεάγρου.

Τρισσαὶ μὲν χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι ὧραι,
τρεῖς δέ με θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
ἦ γάρ τοι τρία τόξα κατήρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας.

Ἄδηλον.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καῦσαι διζήμενος οὗτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄναψον σέλας· ἔνδοθι γάρ μοι
καιόμενον, πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

Ἄδηλον.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
ἔργον· ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
οὐ θοὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἠνὶ δ' ἄπιστα
τῆς θεοδηλήτου σκῦλα μιαιφονίης.
μήτηρ μὲν, σὺν παιδὶ κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς,
ποίνιμος ἔκτεινεν φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' οὔτ' ἀΐδος, οὔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος
λεύσσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

Λεωνίδου.

Τοξοβόλον τὸν ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
τὸν ποτὲ μηδ' αὐτοῦ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;
ὀψέ ποθ' ἡφαίστῳ κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

Ἀργενταρίου·

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος ἔρωτα,
χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχεῦντα βίαν·
ὡς τᾷ μὲν, μάστιγα κατ' αὐχένος· ᾇ δὲ, χαλινοὺς
εὐθύνει· πολλὰ δ' ἀμφιτέθηλε χάρις·
φρίσσω τὸν βροτολοιγόν· ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάσδων
ἄγριον, οὐδ' ὀλίγων φείσεται ἁμερίων·

Ἀντιπάτρου·

Μὴ κλαίων τὸν ἔρωτα δόκει τι λέμβροτε παύσειν·
μὴ δ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές·
χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ
οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει·

Παύλου σιλεντιαρίου·

Μήποτε κοιλήνῃς παφίῃ νόον· ἀντιτύπου γὰρ
εὐθὺς ἀποθρώσκει κοῦφος ἔρως κραδίης·
οἶστρος, ὁ λιαθήεσσαν ἔχει φύσιν· ἤν τις ὀϊστοῦ
ἄκρον ἔλῃ φλογέου, δύεται ἐντὸς ὅλος·
ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι· γυοβόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη·

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἔρως ἐρῶν·

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἑτέρην ἐτανύσσατο νευρήν;
καινὸς ἔρως κατ' ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει·

Μόσχου Ἔρως δραπέτης·

Ἁ κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς, γέρας ἕξει·
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμάτι δῶξενε, καὶ πλέον ἑξεῖς·
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν·

χρῶτα μὲν, οὐ λευκὸς, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ,
δριμύλα, καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες· ἁδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει, καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά·
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπευτάς·
οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος· ἄγρια παίσδει·
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον· ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον·
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα·
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται·
καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
ἀνέρας, ἠδὲ γυναῖκας· ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται·
τόξον ἔχει μάλα βαιόν· ὑπὲρ τόξῳ δὲ, βέλεμνον·
τυτθὸν ἐὸν τὸ βέλεμνον· ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται·
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἠμὲ τιτρώσκει·
πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλέον δέ οἱ αὐτῷ·
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει·
ἤν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δαμάσσας ἄγε· μὴ δ' ἐλεήσῃς·
κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ·
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί·
ἢν δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὅπλα,
μή τι θίγῃς· πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται·

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς ἔρωτα Πασι=
φάη ἐρῶσα τοῦ ταύρου·

Εἰ ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν οὔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσω·

Λουκιανοῦ·

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις·

Ἄδηλον.

Παρθενικῷ Θρασίβουλε σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ,
κύματος ἱμείρων· δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως
ἀρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.

Ἄδηλον.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος·
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τίς γλύψας τὸν ἔρωτα, παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν,
οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ. Καρπυλλίδου.

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἠόνος αὐτρίχι βάλλων,
εἵλκυσε ναυηγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα·
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον·
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ· ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτου.

Οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα, καὶ βίον εἶχε
ξυνόν, ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν,
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων, αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

Κριναγόρου.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
ἔπλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδούς,
ἔμπης Κεκροπίης ἐπιβήμεναι, ὄφρ' ἐν ἐκείναις
Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἴδῃς ἱερῶν.

τῶν ἄπο, κἂν ζωοῖσιν ἀκηδέα. κοὔτ᾽ ἂν ἵκηαι
ἐς πλεόνων, ἕξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ. Ἀντιπάτρου.

Ἡ καὶ ἔτ᾽ ἐκ βρέφεος κοιμωμένη ἀντιοδημίς,
πορφυρέων Γαφίης νοαῖς ἐπὶ κροκίδων,
ἡ τακεραῖς λύγυσσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
λυσίδος ἀλκυνῶν τερπνὸν ἄθυρμα μέθης,
ὑδατίνους φορέουσα βραχίονας, ἣ μόνη ὀστοῦν
οὐ λάχεν, ἦν τε ὅλη τοῦν ταλάροισι γάλα,
ἰταλίην ἤμειψεν, ἵνα πτολέμοιο, καὶ αἰχμῆς,
ἀμπαύσῃ ῥώμην μαλθακίνῃ χάριτι.

Ἀντιφίλου

Ἐκ θοίνης φάος εἶχεν ἐπ᾽ ἀχράδα κηκὰς ἴουσα.
ἐκ δ᾽ ἔφανη τυφλὴν κηκέτ᾽ ἔχουσα κόρην.
διαῶν τὴν ἑτέρην τε ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἴδ᾽ ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

Ἄδηλον.

Ὅταν θέλῃ τίς ἡμέραν ἰδεῖν καλήν,
συντυγχάνων σοι, γίγνεται καλή μερος.
τοὐναντίον δὲ, καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
μὴ τυγχάνων σοι, γίγνεται καχὴ μερος.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΥΣ. Ἀντιπάτρου.

Ἀντίπατρος Γείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον
μικρήν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος ἀγὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν ἀοιδὸν
Ζεὺς μέγας ὥς, ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ.

Λουκιανοῦ.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται·
ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Λουκιανοῦ.

Φαῦλος ἀνήρ, πίθος ἐστὶ τετρημένος· εἰς ὃν ἁπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυταιμνήστρα, μέλ=
λοντος αὐτὴν σφάξειν ὀρέστου.

Γῇ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσεν· ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸν ἐν ἰλίῳ ναὸν ἀθηνᾶς.

Ἱλήκοις πολιοῦχε· σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ
ὡς θέμις ἡ τλήμων ἴλιος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον· ἀντὶ δὲ μήλου,
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τῆς πάτρης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ. Ἰουλίου πολυαίνου.

Εἰ καί σοι πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
ἢ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ, σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ὑποσχεσίῃ,
ἤδη μοι ξενίης εἶναι πέρας· ἐν δέ με πάτρῃ
ζώειν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

Γηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
  εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης·
τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' οὐ πολύ, καὶ τριπόθητον
  αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους·
ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἥ τε λοχείης
  μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος ἡ σελάων·

Διοδώρου·

Ἀδρήστειά τε δῖα, καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
  παρθένος, ἣ πολλοὺς ψευσαμένη νέμεσις·
δείδια σόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σὰ κοῦρε
  δήνεα θεσπεσίης, καὶ μένος ἠνορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα· τοιάδε τέκνα
  Δρούσε, πέλειν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων·

Ἀδέσποτον·

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις, καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις·

Φιλοδήμου·

Κύπρι γαληναίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίοις
  σύμμαχε, Κύπρι πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων,
κύπρι, τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ παστῶν,
  τὸν χιόσι ψυχὴν κελτισινιφόμενον,
κύπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν οὐδὲν κωφὰ λαλοῦντα,
  τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
κύπρι, φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶζέ με Κύπρι·
  ῥωμαϊκοὺς ἤδη δέσποτι, πρὸς λιμένας·

Φιλίππου·

Οτ' ἐκ ζαήτου λίβυος, ἐκ ζαοῦς νότου
συνεξοφώθη πόντος, ἐκ δὲ νεάτων
μυχῶν βυθῖτις ψάμμος ἐξηραίνετο,

ἱστὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν ἐς ἅλα πτύσας,
φορτὶς δ᾽ ἐσύρετ᾽ ἐς ἀΐδαν πλανώμενος,
ἀρωγὸν αὐτᾶ δαίμονας Λυσίστρατος
ἐλιπάρισεν· οἱ δὲ, τῷ νεηπόρῳ
μύνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν·

Ἰουλιανοῦ·

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ εὐμῆρες ἔδωκας
τέκμαρ ἀκηρ μάντευ Ζεῦ πάτερ εὐπλοΐης·
δοίης μοι καὶ τοῦτον ἔτι πλόον, ἠδὲ σαώσαις
ἤδη· κἀκ καμάτων ὅρμισον ἐς λιμένας·

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ· Στατυλλίου φλάκκου·

Γένθιμον ἡνίκα πατρὶ Πολυξένης ὑμέναιον
ἤνυσεν ὁ γνωτοῦ Πύῤῥος ὕπερθε τάφου,
ὧδε πολυκλαύστοιο κόμας λακίσασα καρήνου
κιασῆς τεκέων κλαῦσε φόνους Ἑκάβη·
πρόσθε μὲν, ἀξονίοις φθιτὸν ἔρυσας Ἕκτορα δεσμοῖς·
νῦν δὲ, Πολυξένης αἷμα δέχῃ φθίμενος
αἰακίδη· τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσαο νηδύν;
πᾶσιν ἔφυς τῇ ἐμοῖς ἤπιος οὐδὲ νέκυς·

Ἀντιφίλου·

Πορφυρέαν τοι τάνδε Λεωνίδα ὤπασε χλαῖναν
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς·
οὐ δέχομαι· προδόταις αὕτα χάρις· ἀσπὶς ἔχοι με
καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ᾽ οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον·
ἀλλ᾽ ἔθανες· τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
πέρσαις; οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας·

Ἀββιανοῦ·

Εἰ μὲν τοὺς ἀπ᾽ ἄλφα μόνους κέκρικας κατορύσσειν
Λούκιε βουλευτάς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις·

εἰ δ᾽ ὅπερ εὔλογόν ἐστι, κατὰ στοιχεῖον ὀδυσσεὺς,
ἤδη σοι προλέγω, ὠριγένης λέγομαι.

ΕΙΣ ΖΩΑ. Πολυαίνου.

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο τιθηνητήριον οὖθαρ
ἔμπλεον εἰδοῦσα πικρὸς ἔτυψεν ἔχις.
νεβρὸς δ᾽ ἰομιγῆ θηλὺν σπάσε, καὶ τὸ δυσαλθὲς
τραύματος ἐξ ὅλου πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
ἄδην δ᾽ ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλέϊ μοίρῃ
ἣν ἔπορεν γαστὴρ, μαστὸς ἀφεῖλε χάριν.

Τιβερίου Ἴλλου.

Κεμμάδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
ἡ φονίη δακετῶν ἰὸν ἐνῆκεν ἔχις.
φαρμαχθὲν δ᾽ ἰῷ μητρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας,
χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ κύνες, οὐ σταλικές με κατήνυσαν, οὐχὶ κυνηγοὶ
δορκάδα, τὸν δ᾽ ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ πλῆσα μόρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον· εἶτά με πλεκταὶ
ἕλξαν ἐπ᾽ αἰγιαλοὺς δικτυβόλων παγίδες.
ἤλιτον, ἡ χέρσοιο μάτην φυγάς· οὐκ ἀδίκως με
εἷλε σαγηνευτής, τὰ μὰ λιποῦσαν ὄρη.
οὔποτ᾽ ἄγρης ἁλιῆες ἐτ᾽ ἄστοχον οἴσετε χεῖρα,
χέρσῳ, καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

Φιλίππου.

Νηδύϊ βριθομένην δάμαλιν λητωΐδι κούρῃ
στῆσαν νηοκόροι, θῦμα χαριζόμενοι.
ἧς ἀΐδην μέλλοντα, προέφθασεν εὔστοχος ὠδὶς.
πέμφθη δ᾽ εἰς ἀγέλην, τεκνογονεῖν ἄφετος.
ἡ θεὸς, ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ᾽ ἐδίκαξε

τικτούσας κτήνευν, ἃς ἐλεεῖν ἔμαθεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦροι πρηΰ τένοντες, ἀροτῆρες ἀρούρης,
εἰν ἁλὶ τοὺς γαίης ἀντέχομεν καμάτους·
αὔλακα τὴν ἀσίδηρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω,
μακροτέρων σχοίνων ἅμμα σαγηνόδετον·
ἰχθύσι δ' ἐκ σταχύων λαβρόμεν οἱ ταλαεργοί·
ἤδη κἀν πελάγει καρπὸν ἀροῦσι βόες.

Ἀρχίου.

Οὐ μόνον εὐάροτον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἴδε κἀκ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα· καὶ σὺ θάλασσα,
δελφῖνας γαίης ζεῦξον ἀροτροφορεῖν.

Γερμανικοῦ Καίσαρος.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
ἐκπροφυγεῖν μεμαὼς τρηχὺν ὀδόντα κυνός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἤλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα γάρ μιν
εἰνάλιος μάρψας, πνεύματος ὠρφάνισεν.
ἐκ πυρὸς ὡς αἰνῶς πέσες ἐς φλόγας· ἦ ῥά σε δαίμων
κἢν ἁλὶ, κἢν χέρσῳ, θρέψε κύνεσσι βορήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ κυνὸς εἷλε κύων με· τί τὸ ξένον· εἰς ἐμὲ θῆρες
ὑγροὶ, καὶ πεζοὶ, θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν· ἀλλὰ φοβοῦμαι
οὐρανὲ, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

Τιβερίου.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν,
σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην.
τρηχὺν ὅδ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντου
ἥλατ', ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.

εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι
μάρψε· κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος·

Φιλίππου·

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον, ἀμφεχόρευον
δελφῖνες, πελάγους ἰχθυφάγοι σκύλακες·
καπροφόνος δὲ κύων θηρσὶ κείνους ἰκελώσας,
δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν·
ὤλετο δ' ἀγνοίης θήρης χάριν· οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ὠκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
ἔγκυος ἠλκώθη παιδοπόρον γένεσιν·
Γᾶσα δὲ συγκατέμυσε, κατουλωθεῖσα χρόνοισιν·
ἤδη δ' ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν βάσανος·
πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν, ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν·
καὶ σκύλακες φίλιοι νηδύος ἐξέθορον·
ἀρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις· ἔμπαλι δ' ἄρης
ἤρηται μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας·

Ἀντιπάτρου·

Θηρευτὴν λάμπωνα μίδου κύνα δίψα κατέκτα,
καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον·
ποσσὶ γὰρ ὤρυσσεν νοτερὸν πέδον· ἀλλὰ πρὸ νωθὲς
πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ·
πίπτε δ' ἀπαυδήσας αἱ δ' ἔβλυσαν πάρα νύμφαι·
λάμπωνι κταμένῳ, μῆνιν ἔθεσθ' ἐλάφων·

Ἀρχίου·

Ὁ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων,
ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,
ὃν φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε πυθὼ
ὀρνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,

καὶ νε μὲν βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,
πίσατε, καὶ δοιὰς ἤονας ἰσθμὸς ἔχων,
νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος οἷα χαλινῷ,
καρπὸν ἐλᾷ δηοῦς ὀκρυόεντι λίθῳ,
ἴσην μοῖραν ἔχων ἡρακλῆ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος
τόσσ' ἀνύσας, δειλὴν ξεῦγλαν ἐφηρμόσατο.

Αδήλον.

Σοὶ πάρ' ἰ θεσσαλίη πωλοτρόφε, μέμψιν ἀνάπτω
πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα.
ὃς πυθοῖ, κὴν ἰσθμῷ ἐκώμασα, κήπι νέμεον
Ζῆνα, καὶ ἀρκαδικοὺς ἤλυθον ἀκρέμονας.
νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρήτιδος ἔγκυκλον ἕλκω,
λεπτύνων δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Βιάνορος.

Πῶλον τὸν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππευτῆρα,
νηῒ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον,
μὴ θάμβει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα
τοίχους, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
ἄχθεται, ἢ φόρτου μέρος ἔρχεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

Αντιφίλου.

Παμφάγος ἑρπυστὴς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς,
ὄστρεον ἀθρήσας χείλεσι πεπταμένον,
πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα.
αὐτίκα δ' ὀστρακόεις ἐπλατάγησε δόμος.
ἁρμόσθη δ' ὀδύναισιν. ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
ληφθεὶς, αὐτοφόνον τύμβον ἐπεσπάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
ῥινηθὲν, λιβυκῆς κουφότερον ψαμμάθου,

μῦς ὀλίγος βαρὺ δ' ὕπνον ἐδάσατο· πᾶσα δ' ἐνηδὺς
συρομένη, βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον·
ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης, ἀνετέμνετο κλέμματα γαστρός·
ἧς ἄρα κὴν ἀλόγοις χρυσὲ, κακοῦ πρόφασις·

Νέστορος εἰς τὸν πύθιον δράκοντα·

Εἷρπε δράκων, καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυντο δὲ πηγαί,
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ·
εἷρπε τὸ μὲν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν εὐνῇ·
αὐτὰρ ὁ διψήσας, ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον·
πᾶς δ' ἄρα κηφισὸς εἴσω ῥέεν· ἀργαλέον δὲ
ἀνθερεὼν κελάρυζε· κατερχομένου δὲ ῥεέθρου,
κηφισὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι νύμφαι·

Κριναγόρου·

Αἶγά με τὴν εὔθηλον ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
οὔθατα, πασάων πουλυγαλακτοτάτην,
γευσάμενος, μελιηδὲς ἐπεὶ τ' ἐφράσατο πῖαρ
Καῖσαρ, κὴν νηυσὶ σύμπλοον ἠγάγετο·
ἥξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας· ᾧ γὰρ ἐπέσχον
μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον αἰγιόχου·

Βιάνορος·

Εἰς βαθὺν ἥλατο νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὁδίτης
ἡνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην·
ἀλλά μιν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος· ἔβρυχε δ' ἄλλος
ἄλλον, ἐπουραίῳ δήγματι πλεξάμενος·
μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός· ἔφθανε δ' ἄνδρα
νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης·

Σεκούνδου·

Τίπτε τὸν ὀγκηστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωστναῖς ἐξελάατε δρόμον;
οὐχ ἅλις ὅττι μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,

σπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκτος ἔχω,
ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν· ἢ ῥ' ἔτι λοιπὸν
ἣν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν·

Ἄδηλον·

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναιδεῖ ποιμένες ἄγρῃ
τέττιγα, δροσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
τὴν νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα; καύματι μέσσῳ
οὔρεσι, καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλοῦντα νάπαις;
ἠνὶ δὲ καὶ κίχλην, καὶ κόσσυφον, ἠνὶ δὲ τόσσους
ψᾶρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης,
καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις· ὄλλυτ' ἐκείνους·
φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

Φιλίππου·

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατὸς, ἥνικ' ἐσύλων
γειομόρου μελιχρὴν Σμηνοδόκου χάριτα,
μηνίσας ὁ πρέσβυς, ἐς ὕδατα κρουνὸν ἔβαψεν,
ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ γῆς οὐδονέων πελάσειν·
οἱ δὲ, νέας κούφας ἀχυρτίδας ἀντιφέροντες,
αὐτοκυβερνητὶ πρὸς τάχος ἐτρόχασαν·
ἦ ῥα φίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν
ἐκ χθονὸς εἰς νύμφας καινοτάτους ἐρέτας.

Ἄδηλον·

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνη,
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδον ἔχεσκε πάγαις·
ἀλλ' οὔ μιν λεπταῖσιν ὑπαιάζοντα ποδάγραις,
τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα, παρεβρόχασα·
λύσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκούφισα, καὶ τόδ' ἔλεξα,
σώζευ μουσῴῳ φθεγγόμενος κελάδῳ.

Λεοντέως·

Ὁ πρὶν ἐπ' ἀλφειῷ στεφανηφόρος ὤνερ, ὁ τοπρὶν

δινάκι κηρυχθεὶς κασταλίης παρ' ὕδωρ,
ὁ πρὶν ἐγὼ νεμέῃ βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
πῶλος, ὁ πρὶν πτηνοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις,
νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον ἠνίδε πέτρον
δινέω, στεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεωνίδου.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. οὔτι πενιχρὴ
μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.
αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἅλα, καὶ δύο κρῖμνα.
ἐκ πατέρων ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν.
τῷ, τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχὸν ὦ φιλόλιχνε,
οὐδ' ἀποδειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου;
σπεύδων, εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι. τὰ μὰ δὲ, λιτά.
ὧν ἄπο, πλειοτέρην οἴσεαι ἁρμαλιήν.

Ἀρίστωνος.

Ω μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', οὐ μυχὸν ἄλλον
στείχετ', ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην.
οὐ, καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὔην
ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.
εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα,
κλαύσετ', οὐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

Ἀνύτης.

Ηνία δή τοι παῖδες ἔνι ῥάγε φοινικόεντα
θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
ἵππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια τερπομένους.

Ἀλκαίου.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρτης,
βηκαήεντας ἀνὰ πρῶνας ἐβουνοβάτει.
τῷ δὲ, λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίναν

χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος.
δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς ἀΰδαξε,
τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
χὠ μὲν, ἐνέκλεισεν φονίαν γένυν· ἐκ δὲ τενόντων,
ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἵσατο ῥείῃ
θῆρα τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

Ἀδήλου.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμὸν,
καὶ νιφετὸν φεύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
μουνολέων, καὶ δὴ κεκακωμένος ἀθρόα γυῖα,
ἦλθε φιλοκρήμνων αὖλιν ἐς αἰγονόμων.
οἱ δ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ περὶ σφέων,
εἵατο, σωτῆρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
χεῖμα δὲ δὴ μείναντος θὴρ νύκτιος, οὔτέ τιν' ἀνδρῶν,
οὔτε βοτῶν βλάψας, ᾤχετ' ἀπαυλόσυνος.
οἳ δὲ παθόντες, ἄγαλμα τόδ' εὐγραφὲς ἀκρολοφῖται
Ζανὶ, παρ' εὐπρέμνῳ τᾷδ' ἀνέθεντο δρυΐ.

Νικίου.

Αἰόλον, ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα μέλισσα,
ξουθὰ ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθεσο,
ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

Ἀδήλου.

Τραυλὰ μινυρομένα Πανδιονὶ κάμμορε φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε πανημέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδών;
παῦσαι, ἐπεί σε μένει δάκρυα τὰ κατόπιν.

Ἀδαίου.

Τῇ βαιῇ καλαβίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ,

λιτῶς κοῦφην αὐτοκίην ἔπορεν·
μούναις οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
συνθήρους σώζειν ἄρτεμις οἶδε κύνας·

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου·

Παλλαδᾶ·

Μήπου θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες,
ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
ἢ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκότος;

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ·

Τρὶς δέκα με πνεύσειν, καὶ δὶς τρία μάντιες ἀστρῶν
φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη·
τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος· οἱ δ' ἐπὶ τούτοις,
Νέστορι· καὶ Νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς ἀΐδην·

Ἀδήλου·

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι·
ἀρκοῦμαι τούτοισιν· ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
ἡλικίης· ἔθανε χὠ τριγέρων πύλιος·

ΕΙΣ ΗΧΩ· Ἀρχίου·

Εὔφημος γλῶσσα παραμείβεο τὰν λάλον ἠχὼ,
οὐ λάλον· ἤν τι κλύω τοῦτ' ἀπαμειβομέναν·
εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, στρέψω λόγον· ἢν δὲ σιωπᾷς,
σιγήσω· τίς ἐμοῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

Ὁμηρόκεντρα εἰς τὸν πρώτως ἀκού=
σαντα ἠχοῦς·

Ὦ φίλοι ἥρωες, δαναοί, θεράποντες ἄρηος,

ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω· κέλεται δέ με θυμός·
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ναίει εὐπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δὲ, φθέγγοντο καλοῦντες·
ἡ δὴ φθεγξαμένου τὲ, καὶ αὐδήσαντος ἀκούσοι,
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει·
ἀλλὰ τί ἢ τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα;
τὴν δ' οὔτ' ἀγρῆσαι δύναμ' ἀντίον, οὔτε νοῆσαι·
ὁπποῖον κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃ·

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. Κριναγόρου.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλῃσι θαλάσσης
χερνῆτις διεροῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
χέρσον ἐπεμβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
δειλαίη, πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου·
πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο· τίς κ' ἐνὶ νηὶ
θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα;

Αντιφίλου βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
πλαγκτὸν ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον,
ἠελίῳ κὴν νυκτὶ τεταγμένον, ὀφρὶς ἄπιστον
ναυσὶν ὅσον πέμπεις χοῦμα δαναζόμενον,
θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον· οὐδὲ ματαίω
σὴν στάσιν· ἀρρήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει·

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, καὶ εἰς θανόν=τας. Αγαθίου.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
μοῦνος ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται· οὐδέποτ' αὐτὸν

οὐδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
αἱ δὲ νόσοι, πολλαὶ, καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Παλλαδᾶ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα
ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ᾽, ἄχθος, ἀνάγκη,
καὶ δῆμος κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ᾽ ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Ἄδηλον.

Χαίρει τις θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ᾽ αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Ἀββιανοῦ.

Ἠὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται. εἶτ᾽ ἀμελοῦντων
ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος.
καὶ τοὺς μὲν, τήξας, τοὺς δ᾽ ὀπτήσας, ἐνίους δὲ
φυσήσας, ἄξει πάντας εἰς ἓν βάραθρον.

Ἄδηλον.

Γῆ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον. αἰθέρι δ᾽, ἄστρα.
ἑλλάδι δ᾽, ἥδε χθών. οἵδε δὲ, τῇδε πόλει.

Ἀδέσποτον.

Μὴ εἴποις θάνατον βιοτῆς ὅρον. ἐστὶ καὶ μοῦσιν
ὡς ζωοῖς ἀρχαὶ συμφορέων ἑτέρων.
ἄθρει νικίεω κῴου μόρον. ἤδη ἔκειτο
εἰν ἀΐδῃ. νεκρὸς δ᾽ ἦλθεν ὑπ᾽ ἠέλιον.
ἀστοὶ γὰρ τύμβοιο μετοχλίσαντες ὀχῆας,
εἴρυσαν εἰς ποινὰς τλήμονα δυσθανέα.

Φιλίππου.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκοῦσα φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος

μήτηρ, ἡ τέκνων βιαίων ἰδοῦσα τάφον,
ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα· ἡ γὰρ ἐώλπειν
πάντως μοι ξήσειν τοῦτον, ὃν οὐκ ἔτεκον·
ἡ δ' ἄπαις, θετὸν υἱὸν ἀνήγαγον· ἀλλά με δαίμων
ἤθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα·
κληθεὶς, ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο· νῦν δὲ τεκούσαις
ἤδη, καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠρίθμουν ποτὲ πάντες ἀριστοδίκην κλυτόπαιδα,
ἑξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην·
ἤρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί· παῖδες γὰρ ὄλοντο
νούσῳ· λειπόμενοι δ', ἤμυσαν ἐν πελάγει·
ἀεὶ δ' ἡ βαρύδακρυς, ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδὼν,
μεμφομένη δὲ βυθοῖς, ἀλκυονὶς βλέπεται.

Ὀνέστου.

Γαίδων ὃν μὲν ἔκαιεν ἀρίστιον· ὃν δ' ἐσάωσε
ναυηγόν· διστὸν δ' ἄλγος ἔτυξε μίαν.
αἶ· αἶ· μητέρα μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ, καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

Ἀντιπάτρου.

Τὸ βρέφος ἑρμώνακτα διεχρήσασθε μέλισσαι,
φεῦ κύνες, ἑρπυστὴν, κηρία μαιόμενον.
πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ἐστιγμένον ὠλέσατ', αἶ, αἶ,
κέντροις· οἱ δ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα.
πείθεο λυσιδίκη, καὶ ἀμύντορι, μηδὲ μελισσῶν
αἰνεῖν· καὶ κείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

Φιλοδήμου.

Ἤδη καὶ ῥόδον ἐστὶ, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
καὶ καυλοὶ κράμβης Σώσυλε πρωτοτόμου,
καὶ μαίνη ξαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἁλίτυρος,

καὶ θριδάκων χλωρῶν ἀφροφυῆ πέταλα.
ἡμεῖς δ' οὔτ' αὐτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψει
γιγνόμεθ', ὡς αἰεὶ Σώσυλε τὸ πρότερον.
καὶ μὴν Ἀντιγένης, καὶ Βάκχιος, ἐχθὲς ἔπαιζον.
νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

Ἀντιφίλου.

Βρέγμα παλαιλαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυφος
ὄμματος, ἀγλώσσου θ' ἁρμονίη στόματος,
ψυχῆς ἀσθενὲς ἕρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
λείψανον, ἠνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
κεῖσο πέλας κατὰ πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
ἀθρήσαις τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

Τρύφωνος τοῦ ἑρμοῦ εἰς Τέρπην κιθαρῳδὸν ἐν σκιάδι τῇ λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὔφορμιγγα κρέκων σκιάδησιν ἀοιδὸς,
κάτθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαιμονίοις,
οὐκ ἄορι πληγεὶς, οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
χείλεα. φεῦ, προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος.

Γαλλάδα ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανοῦσι.

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα,
παιδίον ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον.

Βιάνορος.

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον ἑρμώνακτα,
φεῦ βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουγενέες.
ἠγνοίησεν ὁ δείλαιος ἐς ὑμέας οἷα μελίσσαις
ἐλθών. αἱ δ' ἔχεων ἦτε χερειότεραι.
ἀντὶ δέ οἱ θοίνης, ἐσεμάξατε φοίνια κέντρα.
ὦ πικραὶ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

Λουκιλλίου.

Ἡ μάξευσα καὶ αὐχὸς ὁ ῥιδύσκηνος ἀγάναξ
τοῦτον δύσξωον, κἄβιοτον βίοτον·
οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα· λὰξ δὲ πατήσας
λυσσώδη ξωήν, ἤλυθον εἰς ἀΐδεω.

Ἀδηλον.

Εἰς ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις· εἴτ᾽ ἀπ᾽ ἀθηνῶν
στείχεις, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ μερόης,
μὴ σέ γ᾽ ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα·
πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς ἀΐδην ἄνεμος.

Παλλαδᾶ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τοῦδ᾽ ὁ τυραννήσας Διονύσιος ἡρακλείας
τῆς ἐν τῷ πόντῳ μάρτυς, ὁ τοῦτο παθών.

Ἀδηλον.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε. μενεῖς δέ τε καὶ σύ τιν᾽ ἄλλων.
πάντας ὁμῶς θνητοὺς, εἷς ἀΐδης δέχεται.

Ἀδηλον.

Γῆ μευ καὶ μήτηρ κικλήσκετο· γῆ με καλύπτει
καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἥδε χερειοτέρη.
ἔσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον· ἐκ δέ με μητρὸς,
ἥρπασεν ἠελίου καῦμα τὸ θερμότατον.
κεῖμαι δὲ ξείνῃ ὑπὸ χερμάδι μακρὰ γοηθεὶς
ἴναχος, ὁ πειθὴς κριναγόρου θεράπων.

Ἀντιφίλου.

Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου;
δάκρυσιν ἀγρικόλα τετρίμμεθα· πᾶν δ᾽ ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὸν, ἡ κείνου διψὰς ἔχει σποδιή.

Ἀδήλου·

Ἐν μέμφει λόγος ἐστὶ, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοίρην
εὔδοξον παρὰ   τοῦ καλλικέρω ταύρου·
κοὐδὲν ἔλεξε· πόθεν; βοῒ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη,
οὐδὲ λάλον ἄπιδι στόμα· ἀλλὰ παρ' αὐτὴν
λέχρια κεῖνος στὰς, προφανῶς ἐλιχμήτατο λώπην,
δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοτὴν ἴσον οὔπω·
καὶ δή οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκα πότμος,
ἠελίους δεκάκις πέντ', ἠδὲ τρεῖς ἐσιδόντι·

Ἀδήλου·

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ κύπριν ἐρωὴ,
ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἀΐδην·

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ· Λουκιανοῦ·

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας·
οὐ λήσεις δὲ θεοὺς οὐδὲ λογιζόμενος·

Ἀδέσποτον·

Ζεὺς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
λήδης, εὐρώπης, ἀντιόπης, δανάης·

Ἀντιπάτρου·

Εὔχολος ἑρμείας ὦ ποιμένες· ἐν δὲ γάλακτι
χαίρων, καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι·
ἀλλ' οὐχ ἡρακλέης· ἕνα δ' ἢ κτίλον, ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ· καὶ πάντως ἓν θύος ἐκλέγεται·
ἀλλὰ λύκους εἴργει· τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
ὄλλυται, εἴτε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος;

Λεωνίδου·

Ὦ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτὸν, οἵ τε ποτ' ἀγροὺς
δαμόθεν, οἵ τ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὅρων φύλακες διασοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, ἑρμᾶς,

οἷον ὁρῇς μ'· οὗτος δ' ἅτερος, ἡρακλέης·
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι· ἀλλὰ πόθ' αὐτοὺς,
αὐτῷ μοι παραθεὶς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν·
καὶ μὰν ὡσαύτως τοὺς βότρυας, οἵ τε πέλονται
ὥριμοι, οἵ τε χύδην ὄμφακες ἐντρέπικεν·
μισέω τὰν μετοχάν· οὐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τί,
ἄμφω μὴ κοινῇ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
καὶ λεγέτω, τῆ τοῦθ' ἡράκλεες· ἄλλο τε τοῦτο,
ἑρμᾶ· καὶ λύει τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

Ἀντιπάτρου.

Λιτός μοι δόμος οὗτος, ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
ἵδρυμαι, νοτερῆς δεσπότις ἠϊόνος·
ἀλλὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.
ἱλάσκευ τὴν Κύπριν· ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
οὔριος, ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον.

Λεωνίδου.

Εἶπέ ποτ' εὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβε τεύχη,
ἢ ξιθι τὰς σπάρτας· ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχὴς
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν λακεδαιμονίαν.
χὰ μὲν Κύπρις, ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δέ. λέγουσιν
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χὰ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

Νικάρχου.

Παρθένε ῥιτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς;

ἁρπάξασα

ἁρπάξασα δ' ἐμὸν δῶρον, ἔχεις παλάμῃ;
μέμνησαι τὸ πάροιθεν ἐν Ἰδαίοις σκοπέλοισιν,
ὡς Πάρις οὔ σε κρίνων, ἀλλ' ἔμ' ἐδογμάτισε;
σὸν δόρυ, καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει·
ἀρκεῖ τῷ μήλῳ κεῖνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Παλλαδᾶ.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἷα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχωλαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον, ἀλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέποθ' ἡττηθεὶς, σήμερον ἐξετάθης.
νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παραστὰς,
καιρῷ δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

Ἀρχίου.

Βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίηπος, ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναίω
χηλὴν, αἰθυίαις οὔποτε ἀντιβίης,
φοξὸς, ἄπους, οἷόν κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ' ἀκταῖς
ξέσσειαν μογερῶν υἱέες ἰχθυβόλων.
ἀλλ' ἤν τις γριπεύς με βοηθόον, ἢ καλαμευτὴς
φωνήσῃ, πνοιῆς ἵεμαι ὀξύτερος.
λεύσσω καὶ τὰ θέοντα καθ' ὕδατος· ἦ γὰρ ἀπ' ἔργων
δαίμονες, οὐ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον,
ἐραφιώτην.

Ἀβροκόμην· ἀγροῖκον· ἀείδιμον· ἀγλαόμορφον·
βοιωτόν· βρόμιον· βακχεύτορα· βοτρυοχαίτην·
γηθόσυνον· γονόεντα· γιγαντολέτην· γελόωντα·
Διογενῆ· δίγονον· διθυραμβογενῆ διόνυσον·
εὔϊον· εὐχαίτην· εὐάμπελον· ἐγρεσίκωμον·
ζηλαῖον· ζάχολον· ζηλήμονα· ζηλοδοτῆρα·
ἤπιον· ἡδυπότην· ἡδύθροον· ἠπεροπῆα·

θυρσοφόρον· θρήϊκα· θιασώτην· θυμολέοντα·
ἰνδολέτην· ἱμερτόν· ἰοπλόκον· εἰραφιώτην·
κωμαστήν· κεραόν· κισσοστέφανον· κελαδεινόν·
λυδόν· ληναῖον· λαθικηδέα· λυσιμέριμνον·
μύστην· μαινόλιον· μεθυδώτην· μυριόμορφον·
νυκτέλιον· νόμιον· νεβρώδεα· νεβριδόπεπλον·
ξυστοβόλον· ξυνόν· ξενοδώτην· ξανθοκάρηνον·
ὄργιλον· ὀβριμόθυμον· ὀρέσκιον· οὐρεσιφοίτην·
πουλυπότην· πλαγκτῆρα· πολυστέφανον· πολύκωμον·
ῥηξίνοον· ῥαδινόν· ῥικνώδεα· ῥινοχορῆα·
σκιρτητήν· σάτυρον· σεμεληγενέτην· σεμεληᾶ·
τερπνόν· ταυρωπόν· τυῤῥηνολέτην· ταχύμηνιν·
ὑπνοφόβην· ὑγρόν· ὑμενήϊον· ὑλήεντα·
φηρομανῆ· φρικτόν· φιλομειδέα· φοιταλιώτην·
χρυσόκερων· χαρίεντα· χαλίφρονα· χρυσεομίτρην·
ψυχοπλανῆ· ψάστην· ψοφομηδέα· ψυχοδαΐκτην·
ὤριον· ὠμηστήν· ὀρεστρόφον· ὠρεσίλοιπον·

Ὑμνέω παιᾶνα, μέγαν θεὸν
ἀπόλλωνα·

Ἄβροτον· ἀγλαόμορφον· ἀκερσεκόμην· ἁβροχαίτην·
βριθύνοον· βασιλῆα· βελεαιχμῆ· βιοδώτην·
γηθόσυνον· γελόωντα· γιγαντολέτην· γλυκύθυμον·
διογενῆ· διόπαιδα· δρακοντολέτην· δαφνογηθῆ·
εὔλαλον· εὐρυβίην· ἑκατηβόλον· ἐλπιδοδώτην·
ζωογόνον· ζάθεον· ζηνόφρονα· ζηνοδοτῆρα·
ἤπιον· ἡδυεπῆ· ἡδύθροον· ἡπιόχειρα·
θηροφόνον· θαλερόν· θελξίφρονα· θελγεσίμυθον·
ἰαφέτην· ἱμερτόν· ἰήϊον· ἱπποκορυστήν·
κοσμοπλόκον· κλάριον· κρατερόφρονα· καρπογένεθλον·
λητογενῆ· λαρόν· λυρογηθέα· λαμπετόωντα·

μυστοπόλον· μάντιν· μεγαλήτορα· μυριόμορφον·
νεβροχαρῆ· νοερόν· νηπενθέα· νηφαλέον τε·
ξυνοχαρῆ· ξυνόν· ξυνόφρονα· ξυνοδοτῆρα·
ὄλβιον· ὀλβιοεργόν· ὀλύμπιον· οὐρεσιφοίτην·
πρηΰν· πανδερκῆ· παναπήμονα· πλουτοδοτῆρα·
ῥυσίπονον· ῥοδόχρουν· ῥηξήνορα· ῥηξικέλευθον·
σιγαλόεντα· σοφόν· σελαηγενέτην· σωτῆρα·
τερψίχορον· τιτᾶνα· τελέσφορα· τιμήεντα·
ὑμναγόρην· ὕπατον· ὑψαύχενα· ὑετόεντα·
φοῖβον· φοιβάζοντα· φιλοστέφανον φρενογηθῆ·
χρησμαγόρην χρύσεον· χρυσόχροα· χρυσοβέλεμνον·
ψαλμοχαρῆ· ψάλτην ψυσίστυγα· ψυχοδοτῆρα·
ὠκύπον· ὠκυεπῆ· ὠκύσκοπον· ὠρεσιδώτην·

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ· Νικομήδους·
εἰς Ἱπποκράτην· Ἀντιστρέφον·

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων· καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν ἀΐδῃ·

Εἰς τὴν ὀρειβασίου βύβλον·

Δίου ὀρειβασίοιο· τὸν, ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα, μίτους ἀνεβάλλετο μοίρη·

Εἰς Νίκανδρον·

Καὶ κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πολίεσσι τέτυκται,
δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριστονόους·
πρωτοτόκον μὲν ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους μούσαις οὐρανίῃσι φίλους·

Ἄδηλον·

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ παιήονός ἐστι γενέθλης·

Ἀδέσποτον.

Παιήων, χείρων, ἀσκληπιὸς, ἱπποκράτης τέ.
τοῖς δ' ἔπι, Νίκανδρος, προφερέστερον ἔλαχεν εὖχος.

Λουκιλλίου.

Μάρκον ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων ἀϊδωνεὺς,
εἶπεν, ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀεὶ νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἔτι θρηνῶ,
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

Παλλαδᾶ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν διζύφοις δύναμίν τινα θείαν
εἶναι ἔφην· χθὲς γοῦν δίζυφον ἐν χρονίῳ
ἠπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα·
καὶ γέγονεν ταχέως οἷα κρότων ὑγιής.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κονδίτου μοι δεῖ· τὸ δὲ κονδίτον, πόθεν ἔσχε
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν ἑλλήνων· εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης ῥωμαϊκώτατος ὤν.
σκεύασον οὖν μοι τοῦτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τοῦ στομάχου, χρῄζει τοῦδε λέγουσι ποτοῦ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Γούλυπος εἰναλίῃ πότ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς,
ἠελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα·
οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα· τοὔνεκα καί μιν
αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών·
πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς, πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος· ἦ ῥα
ἄμφω, καὶ θήρης ἤμβροτε, καὶ βιότου.

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
εἰρεσίῃ, Φαίδων εἴσιδε πουλυπόδην·
μάρψας δ', ὀξὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
πλέξασθαι βρύχδην οὐτατόνους ἕλικας·
δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ὃν οἰκία δειλὰ λαγωοῦ,
εἰλιδὸν ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας·
εἷλε δ' ἀλοὺς. σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
ἄγρης χερσαίης πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

Φιλίππου.

μεμφομένη βορέην, ἐπεπωτώμην ὑπὲρ ἅλμης·
πνεῖ γάρ ἐμοὶ θρήκης ἤπιος οὐδ' ἄνεμος·
ἀλλά με τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα, δέξατο νώτοις
δελφὶν, καὶ πτηνὴν πόντιος ἡνιόχει·
πιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθμευομένη, τὸν ἄκωπον
ναύτην τῇ στόματος θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ·
εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ μούσῃσιν ἄμισθον
ἤνυσαν. οὐ ψεύστης μῦθος ἀριόνιος.

Ἰσιδώρου γεωδότου.

Γοῦλυπον ἀγρεύσας ποτὲ Γύννιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔρριψεν, δείσας θηρὸς ἱμαντοπέδην·
ἀλλ' ὁ δ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν ἐνέδησε λαγωὸν,
φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνας·
ἀγρευθεὶς δ', ἤγρευσεν ὅδ' εἰς ἅλα Γύννιχος ἰχθὺν
ἧκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγωὸν ἔχων·

Ἀντιφίλου.

Ἀνέρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνους,
ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν,
ὃν ψαμάθους ἐκόμισα. τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.

δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν· ἡ μὲν ἐκείνου
χθών, ἐμέ· τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τοὐμὸν ὕδωρ·

Βιάνορος.

Φωρὸς ὅτ' εἰνάλιοι τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαν ὑπερβύθιον,
αὐτίκα μιν κιθάρῃ λιγυηχέϊ δέξατο δελφὶν
σύνθρονον· ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος,
μέχρις ἐπ' ἰσθμὸν ἔκελσε κορίνθιον· ἦ ῥα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους·

Φανίου.

Ἀκτίτα καλαμευτά, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
καί με λαβὼν ἀρχὰν πρώϊον ἐμπολέα·
αἴτε σύ γ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἴτε τιν' ἀγρεῖς
μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα,
αὐτόν τ' αὐγάσεις με τὸν οὐ κρέας, ἀλλὰ θάλασσαν
τιμῶντα, ψαφαροῦ κλάσματος εἰς ἀπάτην·
χαλκίδας ἢν δὲ φέρῃς φίλ' ἀκανθίδας, ἤτινα θρίσσον,
σάργον· λιθίναν οὐ γὰρ ἔχω φάρυγα·

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Ἀντιπάτρου.

Βουκόλος ἔπλεο Φοῖβε· Ποσειδάων δέ, καβάλλης·
κύκνος, Ζεύς· ἄμμων δ', ἀμφιβόητος ὄφις·
χοὶ μὲν, ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ παιδικός, ὄφρα λάθοιτε·
ἐστὲ γὰρ οὐ πειθοῦς εὐνέται, ἀλλὰ βίης·
εὐαγόρας δ' ὢν χαλκός, ἄτερ δόλου αὐτὸς ἁλίσκει
πάντας, καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος·

Εἰς εὔμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ νείλῳ.

Ἁ κύπρις πρῴαν γυμνάν σε βόασεν ἰδοῦσα,
φεῦ, φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν οὐρανίων,
ξαλώσας ὠδῖνα θαλάσσιον ὁ θρασὺς ἄλλαν

νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Τί ἂν ἔτοι εἰδοθέα ἰδοῦσα τὴν ἑλένην ἐν φάρῳ.

Οἰκτείρω σεῦ κάλλος, ἐπεὶ Διός ἐσσι γενέθλης.
ἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοτρεφές. ἀρχεκέως γὰρ
τρωσί τε, καὶ δαναοῖσι, μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.
τοῦ Διὸς αἰγιόχοιο τεοῦ γενετῆρος ἀρωγαί;
ἔμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἑλοῦσα
εἰδοθέης ἰότητι, καὶ οὖς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

Ἀδηλον.

Αἱ χάριτες, τρεῖς ἐσί. σὺ δὴ, μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ. Βισαντίνου.

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς στόμασιν.
ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικαίως,
ὡς κόλακας μισεῖν τοὺς κολακευομένους.

Λουκιανοῦ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ'. ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλέονα βλαπτόμεθα.

Παλλαδᾶ.

Ην ὁ φίλος τί λάβῃ, δόμινε φράτερ εὐθὺς ἔγραψεν.
ἢν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ὤνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρῶ, καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας, κόλακάς τε διΐστα.
οὕτως ταὐτὸ κόραξ, βωμολόχος τε κόλαξ.

τοὔνεκά μοι βέλτιστε, τὸ δὲ ζῶον πεφύλαξο,
εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας, κόρακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα, προειδότες, ἐκτρεπόμεσθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρὺν, ὅς ποτε λάθρῃ
τὴν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Ἄδηλον.

Πλαστὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα· φόβῳ δὲ φιλεῖς, καὶ ἀνάγκῃ.
τοῦ δὲ φιλεῖν οὕτως, οὐδὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ. Ἄδηλον.

Θαρσαλέοι κελτοὶ, ποταμῷ ζηλήμονι ῥήνῳ
τέκνα ταλαντεύουσι· καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τοκῆες,
πρὶν παῖν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
αὐτίκα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν, ἀείρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον παῖν, οὐδ' ἀλεγίζει.
οὔπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
κεκριμένον λουτροῖσιν ἐλεγχιγάμου ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' εἰλήθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

Παλλαδᾶ.

Οὐδεὶς καὶ καθαρὸς, καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων.
ἓν γὰρ ἑνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον.
τὸ γλυκὺ, τοῦ κλέπτοντος· ὑπερφιάλου δὲ, τὸ ἁγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρετῆς ταῦτα δύ' ἐστὶ πάθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο
ἐστὶ παροιμιακόν· τῷ δ' ἔθ' ὅμοιον ἐρῶ·
μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγονὼς δικολέκτης,
μηδ' ἂν Ἰσοκράτεος ῥητορικώτερος ᾖ.
πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν ἠθισμένος, οὐδ' ἐν ἑταίρῳ
σεμνότερον δικάσαι, μὴ ῥυπαρῶς δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεὸν,
βλασφημίαις τὸν αὐθὺς οὐ θυμούμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν, καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Ἄδηλον.

Στυγνὴν τὴν νίκην τίς ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθὲς,
εἶπε, θεὰ νίκη, τί ποτε πέπονθας ἄρα;
ἡ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; Γαβινίῳ δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυώδυνος, ἣν παρὰ θεσμὸν
Γαβίνιος ναύτης ἥρπασεν ὡς ἄνεμον.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ, ἤτοι ἐποποιΐαν. Παρμενίωνος.

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος, οὐ κατὰ μούσας
εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δολιχόν.
πόλλ' ἀνακυκλεῖται δολιχοῦ δρόμος· ἐν σταδίῳ δὲ
ὀξὺς ἐλαυνόμενος, πνεύματός ἐστι τόνος.

Κυρίλλου.

Πάγκαλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἢν δὲ παρέλθῃς
τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

Ἄδηλον.

Οἴγνυμεν ἐξ ἑτέρης στόμα πίδακος, ὥστ' ἀρύσασθαι

ξεῖνον μουσοπόλον, γράμμα Λεωνίδεω.
δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σὺ μῶμε,
ἔξιθι, κεἰς ἑτέρους ὀξὺν ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν Φαίδωνα διάλογον Πλάτωνος,
νοθευόμενον ὑπὸ Παναιτίου.

Εἴ με Πλάτων οὐ γράψε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνες,
σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.
ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος· ὅς ῥ' ἐτάλασσε
καὶ ψυχὴν θνητὴν, κἀμὲ νόθον τελέσαι.

Αὐτομέδοντος.

Νικήτης ὀλίγος μὲν ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης,
οἷά τε πρηέος ἄρχεται ἐκ μελέτης.
ἀλλ' ὅταν ἐμπνεύσῃ, κατὰ δ' ἱστία πάντα φέρηται,
λαίφεα πακτώσας, μέσσα θέει πελάγη,
ναῦς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
ἔλθῃ, ἀκυμάντους ἔμπορος ἐς λιμένας.

Ἄδηλον.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε πάμπαν
νῆϊς ἔφυς μουσέων, ῥῖψον ἃ μὴ νοέεις.
εἰμὶ δ' ἔγ' οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, κεκροπίδην τὸ γένος.

Ἄδηλον.

Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
καὶ πᾶσα πρᾶξις, τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ.

Κοινῇ παρ κλισίῃ ληθαργικὸς, ἠδὲ φρενοπλὴξ,
κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,

καὶ τὸν ἀναίσθητον, παντὸς ἔτυψε μέλους·
πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος· αἷς ὁ μὲν, αὐτῶν,
ἔγρετο· τὸν δ' ὕπνου πουλὺς ἔριψε κόπος·

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ·

Ἀντιπάτρου·

Γράμμα τόδ' Ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
φροντίδι δηναιοὺς ἀστέρας ἐφράσατο,
ἀπλανέας τ' ἄμφω, καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργὴς
ἀλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται·
αἰνείσθω δὲ καμὼν ἔργον μέγα· καὶ Διὸς εἶναι
δεύτερος, ὅστις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα·

Λεωνίδου·

Μάντιες ἀστερόεσσαν ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
ἔρροιτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης·
ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτε
τλήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην·

Ἀντιπάτρου·

Θεογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
πέμπει· χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα·
δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα· καὶ τὸ μὲν, ἡμῶν,
τοὺς νοτίους, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν βορέῃ·
ἀλλὰ σὺ μηκέτ' ἐς ἄρκτον ἐπίβλεπε· δοιὰ δ' ἐν ἀμφοῖν
μέτρα πιὼν, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα·

Πτολεμαίου·

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ, καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄστρων
μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
οὐκ ἔτ' ἐπιψαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ διοτρεφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης·

Λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλήματα.

Εὑρεῖν ἀριθμὸν τὸν .α. ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, προκείσθω εὑρεῖν τὸν ἔχοντα τὰ ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῶν Αὐγέου βοῶν μέρη, ἥμισυ. ὄγδοον. δωδέκατον. εἰκοστόν. τριακοστόν. ἐκτίθημι ἀντὶ τῶν μορίων τούτων, τοὺς παρωνύμους αὐτοῖς ἀριθμούς, β. η. ιβ. κ. λ. λαμβάνω τῶν προτέρων δύο ἀριθμῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον. εἰ μὲν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀσύνθετοί εἰσι, τὴν μονάδα. εἰ δὲ δεύτεροι, καὶ ἀσύνθετοι, τὸν εὑρισκόμενον. καὶ ὁσάκις εἴτε ἡ μονάς, εἴτε ὁ εὑρεθεὶς ἄλλος ἀριθμὸς μετρεῖ τὸν πρότερον, τοσαυτάκις ποιῶ τὸν δεύτερον. καὶ τὸ γινόμενον ἤδη πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ προληφθέντα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς τὸν .γ. καὶ πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἄχρις οὗ διὰ πάντων ἐξέλθω. καὶ τὸν τέλος ἀποβάντα, ἐκεῖνον εἶναι τὸν .α. ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια. οἷον, λαμβάνω πρῶτον, τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον τῶν .β. καὶ η. καὶ ἔστιν αὐτὸς ὁ .β. καὶ ἐπεὶ ἅπαξ ὁ .β. ἑαυτὸν μετρεῖ, λέγω ἅπαξ τὰ .η. πάλιν .η. ὃς .α. ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ, καὶ ὄγδοον. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν η. καὶ ιβ. καὶ ἔστιν ὁ .δ. καὶ ἐπεὶ ὁ .δ. δὶς μετρεῖ τὸν .η, λέγω δὶς τὰ .ιβ. κδ. ὃς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰ μέντοι οὗτος καὶ ἕτερα ἔχει μέρη, οὐ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος ψεύδεται. οὐ γὰρ περὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ ζητοῦμεν. πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον τῶν .κδ. καὶ τῶν .κ. καὶ ἔστιν ὁ .δ. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ .δ. ἑξάκις μετρεῖ τὸν .κδ, λέγω ἑξάκις τὰ .κ. ρκ. ὃς ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ. η. ιβ. κ. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν .ρκ. καὶ ἔστιν ὁ .λ. καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ .λ. τετράκις μετρεῖ τὸν .ρκ, λέγω τετράκις τὰ .λ, πάλιν .ρκ.

αὐτὸς ἄρα ὁ· ρκ· ἀπὸ μονάδος ἔχει τὰ δοθέντα μέρη·

Παλλὰς ἐγὼ τελέθω σφυρήλατος· αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων·
ἥμισυ μὲν χρυσοῖο, Χαρίσιος· ὀγδοάτην δὲ,
Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων·
αὐτὰρ ἐικοστὴν, Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
ἐννέα, καὶ τέχνη, δῶρον ἀριστοδίκου·

Αὐγέην ἐρέεινε, μέγα σθένος ἀλκείδαο,
πληθὺν βουκολίων διζήμενος· ὃς δ' ἀπάμειπτο
ἀμφὶ μὲν ἀλφειοῖο ῥοὰς φίλος, ἥμισυ τῶνδε·
μοίρῃ δ' ὀγδοάτῃ ὄχθον κρόνου ἀμφινέμονται·
δωδεκάτῃ δ' ἀπάνευθε ταραξίπποιο παρ' οὖρον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἤλιδα δῖαν ἐικοστῇ νεμέθονται·
αὐτὰρ ἐν ἀρκαδίῃ τριηκοστὴν προλέλοιπα·
λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα·

Χάλκεός εἰμι λέων· κρουνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιὰ,
καὶ στόμα· σὺν δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός·
πλήθει δὲ κρατῆρα δύ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ·
ἄρκιον ἓξ ὥραις πλῆσαι στόμα· ἐν δ' ἅμα πάντα,
καὶ στόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ εἰπὲ πόσον·

Σχόλιον Μαξίμου μοναχοῦ·

Τὸ καθόλου πρόβλημα, τοιοῦτόν ἐστιν· Εὑρεῖν ἀριθμὸν ἴσον τοῖς δοθεῖσιν αὐτοῦ μέρεσι, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις· Δεῖ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε μείζονα εἶναι τοῦ ὅλου· εἰ μὲν γὰρ τὰ διδόμενα μέρη ἴσα εἰσὶ τῷ ὅλῳ, πῶς καὶ αἱ μονάδες σὺν αὐτοῖς ἴσαι ἔσονται τῷ ὅλῳ· εἰ δὲ

καὶ μείζονα, πολλῷ πλέον οὐκ ἔσονται. Ἰστέον γε μὴν, ὅτι οὐδὲ πάντα τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ τὰ μέρη δίδονται, ἀλλά τινα. Εὑρήσθω ὁ ἀριθμὸς ὁ ·α· ἀπὸ μονάδος ἔχων τὰ διδόμενα μέρη· οὗτος οὖν, ἐπειδὴ τὰ δοθέντα μέρη αὐτοῦ ἐλάττονά ἐστι τοῦ ὅλου, ἕξει καὶ μονάδας ὁσασδήποτε ἐπιλοίπους· κἂν μὲν αὗται ἴσαι ὦσι ταῖς ἐξ ἀρχῆς δοθείσαις μονάσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον· εὕρηται γὰρ ἀριθμὸς, ἴσος ὢν τοῖς δοθεῖσιν αὐτοῦ μέρεσι, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ᾽ αἱ ὑπολιμπανόμεναι μετὰ τὰ μέρη μονάδες, ἐλάττονες εἶεν τῶν δοθεισῶν ἐξ ἀρχῆς μονάδων, σκοπεῖν τίνα λόγον ἔχουσιν ἐκεῖναι πρὸς ταύτας τὰς ἐλάττονας, καὶ λαμβάνειν ἕτερον ἀριθμὸν, τὸν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν εὑρεθέντα ἀριθμὸν, ὃν λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας, κἀκεῖνον εἶναι λέγειν τὸν ζητούμενον ἀριθμόν. οἷον, ἐπὶ μὲν τοῦ τῆς Παλλάδος παραδείγματος, ζητεῖται τίς ἀριθμὸς ·α· ἀπὸ μονάδος ἔχει μέρος ἥμισυ, ὄγδοον, δέκατον, καὶ εἰκοστόν· καὶ εὕρηται ὁ τεσσαράκοντα· τούτου γὰρ μέρος ἥμισυ μὲν, ὁ ·κ· ὄγδοον δὲ, ὁ ·ε· δέκατον, ὁ ·δ· καὶ εἰκοστὸν, ὁ ·β· ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ, καὶ μονάδες ἐννέα, γίνονται ·μ· καὶ ἔχομεν τὸ ζητούμενον. Ἐπὶ δὲ τοῦ τῶν βοῶν παραδείγματος, ζητεῖται ὡσαύτως ὁ ἔχων ·α· ἀπὸ μονάδος ἥμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκοστὸν, καὶ τριακοστόν· καὶ εὕρηται ὁ ρ·κ· τούτου γὰρ ἥμισυ μὲν, τὰ ·ξ· ὄγδοον δὲ, τὰ ·ιε· δωδέκατον, τὰ ·ι· κ, τὰ ἕξ· καὶ τριακοστὸν, τὰ ·δ· ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ γίνονται ἐννενηκονταπέντε· λοιπαὶ καὶ μέχρι τῶν ·ρκ· μονάδες ·κε· ἀλλ᾽ ἡμεῖς μονάδας ·ν· ἐζητοῦμεν· ἐπεὶ τοίνυν ὁ ·ν· πρὸς τὸν ·κε· τὸν διπλάσιον ἔχει λόγον, ληφθήτω ὁ διπλάσιος τοῦ ·ρκ· ὅστις ἐστὶν ὁ ·σμ· καὶ δέδεικται τὸ προκείμενον· ἦσαν γὰρ ἐν μὲν τῷ ·α, τάλαντα ·μ· ἐν δὲ τῷ ·β, ἀγέλαι ·σμ· Τὸ δὲ περὶ τῶν κρουνῶν πρόβλημα,

μεθοδεύεται οὕτως· ὁ μὲν δεξιὸς ὀφθαλμὸς, διὰ ·β· ἡμερῶν, ἤτοι ὡρῶν ·κδ· πληροῖ τὸν κρατῆρα· οὐ γὰρ εἴρηται νυχθημέρων· ὁ δ' ἀριστερὸς, διὰ τριῶν ἡμερῶν, ἤτοι ὡρῶν τριακονταέξ· τὸ δὲ θέναρ, ἐν τέτταρσιν ἡμέραις, ἤτοι ὥραις ·μη· τὸ δὲ στόμα, δι' ὡρῶν ἕξ· ἐπεὶ τοίνυν ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διὰ ·κδ· ὡρῶν πληροῖ τὸν κρατῆρα, διὰ μιᾶς ἄρα ὥρας τὸ εἰκοστοτέταρτον μέρος τοῦ κρατῆρος πληρώσοι, ὡσαύτως καὶ ὁ ἀριστερὸς διὰ μιᾶς ὥρας τὸ τριακοστόεκτον αὐτοῦ· Εὑρήσθω κἀνταῦθα ἀριθμὸς ὁ ·α, ἔχων ἀπὸ μονάδος μέρη ταῦτα, εἰκοστοτέταρτον, τριακοστόεκτον, τεσσαρακοστόγδοον, καὶ ἕκτον· εὕρηται τοίνυν ὁ ·ρ μδ· τούτου γὰρ εἰκοστοτέταρτον μὲν, τὰ ἕξ· τριακοστόεκτον δὲ, τὰ ·δ· τεσσαρακοστόγδοον, τὰ ·γ· καὶ ἕκτον, τὰ ·κδ· ὁμοῦ δὲ πάντα, λζ, ἑκατοστοτεσσαρακοστοτέταρτα· διὰ μιᾶς ὥρας ἄρα πάντες ὁμοῦ οἱ κρουνοὶ, λζ, ἑκατοστοτεσσαρακοστοτέταρτα μέρη πληρώσουσι τοῦ κρατῆρος· ταῦτα τὰ ·λζ· πολλαπλασιαστέον ἄχρις οὗ δυνάμεθα ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ·ρ μδ· δυνάμεθα δὲ τρίς· τρὶς γὰρ τὰ ·λζ, ρια· λοιπὰ καὶ ἄχρι τῶν ·ρμδ, λγ· ἅπερ ἐπειδὴ τῇ μιᾷ ὥρᾳ ·λζ· ἐπιβάλλουσιν, ἔσονται λγ· τριακοστοέβδομα μιᾶς ὥρας· πληρωθήσεται ἄρα ὁμοῦ πάντων τῶν κρουνῶν ῥεόντων, ἐν ὥραις τρισὶ, διὰ τὸ τρὶς τὰ ·λζ, καὶ ἔτι ·λ, καὶ τρισὶ τριακοστεβδόμοις μιᾶς ὥρας· Οὕτω δὲ χρὴ ποιεῖν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων προβλημάτων·

Αμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἕλκομεν,
Ζῆθός τε, χὠ ξύναιμος· ἢν δέ μου λάβῃς
τρίτον, τὸ τέτρατόν τε, τοῦ δ' ἀμφίονος·
ἓξ πάντ' ἀνευρών, μητρὸς εὑρήσεις σταθμόν·

Ερμηνεία τοῦ αὐτοῦ·

Δώδεκα μναῖ· ὧν τὸ τρίτον, τέσσαρες· ὀκτὼ μναῖ· ὧν τὸ

τέταρτον, δύο· δώδεκα δέ, καὶ ὀκτώ, εἴκοσι· τέσσα=
ρα δέ, καὶ δύο, ἕξ·

Ἀδέσποτον·

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν Ἀνδροτίωνα,
ἤρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην,
δεξιτερὴν ὑπάτην, ὁπότε πλήκτροισι δονήσω,
ἡ λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως,
λεπτὸν ὑποτρίζουσα· καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
πάσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης·
ὥστε με θαυμάζειν, πῶς ἄπνοα νεῦρα ταθέντα,
ἡ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα·
ὃς δέ, τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀριστόξεινον ἀγητὸν
ὤμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεημοσύνην·
ἔστι δ' ἔφη λύσις ἥδε· τὰ νεύρια πάντα τέτυκται
ἐξ ὄϊος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων·
τοὔνεκεν ἐστὶν ἀδελφά, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ,
ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα·
γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα,
καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων·
καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ,
πολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους·

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ·

Ἀντιπάτρου·

Μήδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ ὁλοῇ πίστευε θαλάσσῃ
ναυτίλε, μηδ' εἴ τοι πείσματα χερσὸς ἔχει·
καὶ γὰρ Ἴων ὅρμῳ ἔνι κάππεσεν· οὐ δὲ κόλυμβον
ναύτου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας·
φεῦγε χοροιτυπίην ἐπινήϊον· ἐχθρὸς Ἰάκχῳ
πόντος· Τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον·

Ἀργενταρίου

Ἀργενταρίου·

Κωμάζω, χρύσειον ὑπ' ἑσπερίων χορὸν ἄστρων
λεύσσων· οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυνα χορούς·
στέψας δ' ἀνθοβόλον κρατὸς τρίχα, τὴν κελαδεινὴν
πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα·
καὶ τάδε δρῶν, εὔκοσμον ἔχω βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
κόσμος ἄνευθε λύρης ἔπλετο, καὶ στεφάνου.

Ἄδηλον·

Ὁ πρὶν ἀεὶ βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
σύντροφος εὐάσταις, αἰγοπόδης σάτυρος,
διχθάδιον κατὰ κῶμον ἀλυκτοπέδῃσι λυγωθεὶς,
ἔντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Ἄδηλον·

Γοῦ σοι κεῖνα κύπελλα λαφύστιε, ποῦ καλὰ θύρσων
πήγματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη σάτυρε;
τίς σε παρὰ σμίλαισι ποδίκροτον ἅμμα κα ἅψας
θήκατο, τὸν βρομίῳ σπάργαν' ἑλιξάμενον;
αἰχρήμων ἔνδεια, καὶ ἁ πάντολμος ἀνάγκα,
ἅ με παρ' ἡφαίστῳ θῆκε μαριλοπόταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ·

Βάσσου·

Μήτε με χείματι πόντος ἄγοι θρασὺς, οὐδὲ γαλήνην
ἀργὴν ἠσπασάμην τὴν πολυνηνεμίην·
αἱ μεσότητες ἄριστοι· ὅπῃ δέ γε πρήξιες ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τἄρκιον ἠσπασάμην·
τοῦτ' ἀγάπα φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας·
εἰσὶ τινὲς πρηεῖς, καὶ βιότου ζέφυροι.

Ἄδηλον.

Πᾶν τὸ περιττὸν, ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς,
ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Ἰουλιανοῦ.

Οἶνος, καὶ πάτρη, βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ
φροντίδες, ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ. Ἄδηλον.

Εὐστέφιός μ' ἐδάμασσεν ὁ μοῦ, καὶ πρώϊος ὕπνος,
ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας·
ὧν ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ μὲν, ἐρρέτω· ὃς δὲ, παρέῃ
ἵλαος, ὡράων μέτρον ἐπιστάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ. Καλλιμάχου.

Στήλην μητρυιῆς μικρὰν λίθον ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον ἠλλάχθαι, καὶ τρόπον οἰόμενος·
ἡ δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα·
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Ἄδηλον.

Μητρυιαὶ, προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
σώζουσιν· Φαῖδραν γνῶθι, καὶ Ἱππόλυτον.

Παρμενίωνος Μακεδόνος.

Μητρυιῆς δύσμηνις ἀεὶ χόλος· οὐδ' ἐν ἔρωτι
ἤπιος· οἶδα πάθη σώφρονος Ἱππολύτου.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Μνήμη, καὶ λήθη, μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
μνήμη, τοῖς ἀγαθοῖς· ἡδ' ἐπὶ λευγαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. Λουκιανοῦ.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω·
κρέσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΨΙΝ. Ἀντιφίλου.

Ἡ γραῦς Εὐβούλη, ὅτέ οἱ κατὰθύμιον ἦν τι,
Φοίβου τὸν προποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον,
χείρεσι πειράουσα· καὶ ἦν βαρὺς ἡνίκα μή τι
ἤθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων·
αὐτὴ δὲ πρήξουσα τό οἱ φίλον, ἢν ποθ' ἁμάρτοι,
Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Ἀντιπάτρου.

Καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος,
καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῷ Ζῆνα κατηυγασάμην,
κάπων τ' αἰώρημα, καὶ ἠελίοιο Κολοσσὸν,
καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον·
μνᾶμά τε Μαυσώλοιο πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τε· κὴν ἴδε νόσφιν ὀλύμπου
ἅλιος, οὐδέν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἰωροῦσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
νῖκαι, ἰσηρίθμους ἕ το ἀθανάτων,
ἁ μὲν, ἀθηναίαν πολεμαδόκον, ἃ δ' ἀφροδίταν,
ἁ δὲ, τὸν ἀλκείδαν, ἃ δ' ἀφόβητον ἄρη,
σεῖο κατ' ὑψόροφον γραπτὸν τέγος· οὐ δὲ νέονται
οὐρανόν· ὦ ῥώμας Γάϊε πάτρας ἔρυμα,
θεῖν ἀνίκατον μὲν ὁ βουφάγος· ἁ δέ γε Κύπρις,

ἄγαμον· ἄμητιν Παλλὰς, ἄβεστον ἄρης·

Μνασάλκου·

Στῶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον· ἧς ἄπο, νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες·

Εἰς τάφον Πομπηΐου ἐν αἰγύπτῳ,
ἀδριανοῦ βασιλέως·

Τῷ ναοῖς βρίθοντι, πόση σπάνις ἔπλετο τύμβου·

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ·

Ζωσίμου θασίου·

Οὐ νόμον ὑσμίνῃσι, καὶ ἐν στονόεντι κυδοιμῷ,
ῥύομ' ἀρειτόλμου θυμὸν ἀναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα,
ἀσπὶς, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος·
εἰμὶ δὲ κὴν πελάγει, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἔλπις ἐκείνῳ,
τὸν θρασὺν ἐκ διπλῶν ῥυσαμένη θανάτων·

Θέωνος ἀλεξανδρέως·

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπὶ κρανὸς ἀσπὶς ἀκόντων,
ἡ φόνιον στυγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθου,
ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἔπλετ' ἁλιφθορίη,
συζυγίης ἀμέλησα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
καὶ φίλος αὐκταίων ἄχρις ἔβην λιμένων·

Ἰουλίου λεωνίδου·

Εἰν ἑνὶ κινδύνους ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλῳ,
τὸν μὲν, ἀριστεύσας, τὸν δ' ἐπινηξάμενος,
ἀργέστης ὅτ' ἔδυσε νεὼς ῥόπιν· ἀσπίδα δ' ἔχον
σωθεὶς κεκρυμένην ὕδατι, καὶ πολέμῳ·

Ἰουλίου Διοκλέους.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
    ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην,
εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος· ἥ μ' ἀπὸ νηὸς
    ὀλλυμένης, κόμισας νηκτὸν ἐπ' ἠϊόνας.
ἄρεος ἐν πολέμοις, ἔφυγον χόλον· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
    νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Ἀντιφάνους.

Νηὸς ἁλιστρέπτου πλαγκτὸν κύτος εὗδεν ἀπ' ἀκτῆς
    μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον.
χεῖρα δ' ἐπέρριψεν· τὸ δ' ἐπεσπάσατ' εἰς βυθὸν ἅλμης
    τὸν σώζονθ'· οὕτω πᾶσιν ἀπηχθάνετο.
ναυηγὸν δ' ὄνομ' αὐτὸς ἔχει μόρον· ὦ δι' ἐκείνην
    καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

Φιλίππου.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος· ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
    πλαζομένῳ, φύσιος νῆα ποθεινοτέρην.
πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας ἐς ἐμὲ καίριον ἐλθὸν,
    μουνερέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς,
    νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

Ἀντιπάτρου μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν ἑλλήσποντος,
    ξεῖνε Κλεωνίκης πεύθεο δυῤῥαχίδος.
πλῶε γὰρ ἐς σηστὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
    φορτίδι, τὴν ἕλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
ἡρὼ δειλαίη, σὺ μὲν, ἀνέρα, Δηίμαχος δὲ,
    νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

Αἰμιλιανοῦ νικαέως.

Ἀβάλε, χειμερίου με κατέκλυσε κύμματα πόντου

θηλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην·
αἰδέομαι σωθεῖσα· τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι,
δυομένῃ φωτῶν πείσματα λυσομένων;
κωκυτοῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος· ὤλεσα φῶτας
ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος·

Φιλίππου·

Ἰκαρίην τὸ πάρος πλώων ἅλα, νηὸς ὀλισθὼν
Δᾶμις ὁ Νικαρέτου, κάππεσεν εἰς πέλαγος·
πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδωρ
φθέγγετο, ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος·
ὤλετο δ' οἰκτίστως ἁλὶ βρεχθείς· κεῖνο δὲ παρὸς
ἔκλυεν ἀράων οὐδὲ πάλαι πέλαγος·

Ἀπολλωνίδου·

Καὶ πότε δινήεις ἄφοβος πόρος ἔπλε θάλασσα,
ἢ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα·
ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα
νήνεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην.
ἀλλὰ καὶ ἠνίκα γαῖα, καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσεο ἀριστομένην·

Βάσσου·

Οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες, αἵ ποτε νόστον
ὠλέσαθ' Ἑλλήνων, καὶ στόλον Ἰλιόθεν,
πυρσὸς ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
ἧψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα ῥόπις
χοιράδος ἐς πέρας, Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου·
καὶ τὴν μὲν, τότ' ἔπερσαν· ἀνίκητος δὲ Καφηρεῦ
Ναύπλιε· σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ·

Ἀργενταρίου·

Ἐθραύσθης ἡδεῖα παρ' οἰνοπότῃσι λάγυνε,

νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη βρόμιον.
τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύστονος, οἷα κεραυνός,
οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοί, καὶ σκώματα πολλά, τυπείσης,
καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γινόμενος θόρυβος.
οὐ θρηνῶ σε λάγυνε, τὴν ὡς ἀστῆρα τεκοῦσαν
βάκχον, ἐπεὶ Σεμέλη, καὶ σύ, πεπόνθατ᾽ ἴσα.

Φιλίππου.

Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
δισσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σανίδος.
τύψε μὲν ἀνταγόρης Πεισίστρατον, οὐ νεμεσητόν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ᾽ ἐμέλησε δίκη.
νήχεθ᾽ ὁ μέν· τὸν δ᾽ εἷλε κύων ἅλιος· παναλάστωρ
χήρων, οὐδ᾽ ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ: Ἀντιπάτρου.

Πειρότης ἄρχιππος ὅτ᾽ ἐκ νούσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς ἀΐδην,
εἶπε τάδ᾽ υἱέασιν, ὦ φίλα τέκνα, μάκελλαν,
καὶ τὴν ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίοτον.
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον στονόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, σὺ γὰρ δρόμον εὕραο πόντου,
καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον· οἷον ἐνῆκας
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος, εἴγ᾽ ἀπὸ χέρσου

τηλόθεν ὡς ἀΐδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαῦκος ὁ Νεσσαίοιο, διαπλώουσιν ὁδηγὸς,
πορθμοῦ, καὶ βαθίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,
πόντου ἀροτρευτὴρ ἐπιδέξιος, ἤδ᾽ ὅτ᾽ ἐκύμαινε
πλαζομένῃ στρωφῶν πηδάλιον παλάμῃ,
μυριετὴς, ἁλίοιο βίου ῥάκος, οὐδ᾽ ὅτ᾽ ἔμελλε
θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.
τοὶ δὲ, κέλυφος ἔκλασαν ἐπ᾽ ἀνέρι, τόφρα γεραιὸς
πλώσῃ ἐπ᾽ οἰκείης ἐς ἀΐδην ἀκάτου.

Λεωνίδου.

Ὁ πλόος, ὡραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη, μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις ζέφυρος·
λειμῶνες δ᾽ ἀνθεῦσι· σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
κύμασι, καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη·
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια
ναυτίλε, καὶ πλώοις, πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ᾽ ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτης
ἄνθρωφ᾽, ὃς πλώεις πᾶσαν ἐπ᾽ ἐμπορίην.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Ἀκμαῖος ῥοθίῃ νηὶ δρόμος· οὐδὲ θάλασσα
πορφύρει, τρομερῇ φρικὶ χαρασσομένη·
ἤδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδὼν
οἰκία· λειμώνων δ᾽ ἁβρὰ γελᾷ πέταλα.
τοὔνεκα μηρύσασθε διάβροχα πείσματα ναῦται,
ἕλκετε δ᾽ ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων.
λαίφεα δ᾽ εὐϋφέα προτονίζετε· ταῦθ᾽ ὁ Πρίηπος
ὔμμιν ἐνορμίταις, παῖς ἐνέπω Βρομίου.

Μάρκου ἀργενταρίου.

Λῦσον ἀπ᾽ εὐόρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν.

ἀμβροχαὶ δ' ἐκπετάσασθε λαίφεα, ποντοπόροι
ἔμποροι· χειμῶνες γὰρ ἀπέδραμον· ἄρτι δὲ κῦμα
γλαυκὸν θηλύνει πρηΰγελως ζέφυρος·
ἤδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ ῥαυλοῖσι χελιδὼν
χείλεσι, καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον·
ἄνθεα δ' ἀντέλλουσι κατὰ χθόνα· τῷ, σὺ Πριήπῳ
πειθόμενος, πάσης ἅπτεο ναυτιλίης·

Σατύρου Θυίλλου·

Ἤδη πηλοδομοῦσι χελιδόνες· ἤδη ἀν' οἶδμα
κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας ζέφυρος·
ἤδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
ἄνθεα, καὶ ῥηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος·
σχοίνους μηρύεσθε ἐφ' ὁλκάδα, φορτίζεσθε
ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ἔφεσθε κάλοις·
ταῦθ' ὑμῖν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην, ὁ Πρίηπος
ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίῃ γράφομαι·

Σατύρου·

Ἤδη μὲν ζεφύροιο πλοιτόκου ὑγρὸν ἄημα
ἠρέμα λειμῶνας πνεῖ ἐπ' ἀνθοκόμους·
κεκροπίδες δ' ἠχοῦσι· γαληναίη δὲ θάλασσα
μειδιάει, κρυερῶν ἄβρομος ἐξ ἀνέμων·
ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε ναῦται,
πίτνατε δ' ἀμπερύγων λεπταλέας στολίδας·
ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πίσυνοι χαρίεντι Πριήπῳ·
ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι·

Ἀρχίου·

Τοῦδέ με κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίηπον
ναῦται Θρηϊκίου θέντο πόρου φύλακα·
πολλάκις οἷς ἤϊξα ταχὺς καλέουσιν ἀρωγὸς
ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδὺν ἄγων ζέφυρον·

τοὔνεκεν οὔτ' ἀκνίσσον, ὅπερ θέμις, οὔτ' ἐπιδευῆ
εἴαρος ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν στεφάνων,
ἀλλ' αἰεὶ θύοντα, καὶ ἔμπυρον· οὐδ' ἑκατόμβη
τόσσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἁνδάνεται·

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ·

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται· οὐ γὰρ ἀήτης
κύματα λευκαίνει φρικὶ χαρασσόμενα·
οὐκέτι δὲ σπιλάδεσσι περικλασθεῖσα θάλασσα,
ἔμπαλιν ἀντωποῖς πρὸς βάθος εἰσάγεται·
οἱ ζέφυροι πνείουσιν· ἐπιτρύζει δὲ χελιδὼν,
κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον·
θάρσει ναυτιλίης ἔμπειρε, κἂν παρὰ σύρτιν,
κἂν παρὰ σικελίην ποντοπορῇς κροκάλην·
μοῦνον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου
ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους·

Παύλου σιλεντιαρίου·

Ἤδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
εἴαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις·
ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
ὁλκὰς, ἀπ' ἠϊόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη·
λαίφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
πρηῢν ἀμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης·
πιστὸς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν εὔχομαι εἶναι
ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου·

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ·

Ἤδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
λήϊον, ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων·
ἤδη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων
μουσομανὴς τέττιξ θέλγει ἀμαλλοδέτην·
καὶ φιλόπαις ὑπὸ γεῖσα δόμους τεύξασα χελιδὼν,

ἔκγονα πιλοχύτοις ἐξ ᾠοδόκης θαλάμοις.
ὑπνώει δὲ θάλασσα φιλοζεφύροιο γαλήνης,
νηοφόροις νώτοις, εὔδια πεπταμένη.
οὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
οὐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρευγομένη,
ναυτίλε, ποντομέδοντι, καὶ ὁρμοδοτῆρι Πριήπῳ
ταυθίδος, ἢ τρίγλης ἀνθεμόεσσαν ἴτυν,
ἢ σκάρον αὐδήεντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
ἄτρομος ἰονίου τέρμα θαλασσοπόρει.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Ζηλωτοῦ.

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ἐς τί με πόντῳ
στέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίης;

Τοῦ αὐτοῦ.

Εστί πίτυν πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρες,
ἧς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντου σκάφος. ἐχθρὸν ἀήταις
δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας.

Αδέσποτον.

Αρτιπαγῆ ῥοθίοισιν ἐπὶ κροκάλῃσί με νῆα,
καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἁψαμένην,
οὐδ᾽ ἀνέμηνε θάλασσα. τὸ δ᾽ ἄγριον ἐπλήμμυρε
χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠϊόνων,
ὁλκάδα. τῇ, δείλαιος ἀεὶ κλόνος, ἧ γε τὰ πόντου
χεύματα, κὴν χέρσῳ λοίγια, κὴν πελάγει.

Κυλληνίου πετιανοῦ.

Οὔπω ναῦς, καὶ ὄλωλα. τί δ᾽ ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
ἔτλην; φεῦ, πάσαις ὁλκάσι μοῖρα κλύδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρτι με πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν, ἔσπασε γείτων

πόντος, κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος·

Ἀδέσποτον.

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς· τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμένην;

Ἀδέσποτον.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιος με
πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισε νότος·
ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι,
ἄνθρωποι, τόλμης οὔποτε φειδόμενοι.

Ἄδηλον.

Τίπτε με τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον ἤλεε τέκτον,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Μυρία με ῥίψασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην,
ὤλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
ἥφαιστος· τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
ἔνθεν ἔφυν, ἀπόλωλα· παρ' ἠϊόνεσσι δὲ κεῖμαι
χέρσῳ, τὴν πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη.

Σεκούνδου.

Ὁλκὰς ἀμετρήτου πολέμου ἀνύσασα κέλευθον,
καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
ἣν ὁ μέλας οὔτ' οὖρος ἐπόντισεν, οὔτ' ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα νότων·
ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἀπίστῳ,
νῦν ἁλὸς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ὁλκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν

ἐν χθονί, τὴν πάντας ἐς ἐμὲ κεκραμένην·
ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνας, ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ τεγξαμένην εὗρον ἀπιστοτέρην·

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου·

Ὁλκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητερίαις·
ἱσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ,
δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει·

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ·

Τὴν μικρὴν με λέγοισι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορεύσαις
ναυσὶ διϊθύνειν ἄδρομον εὐπλοΐην·
οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ· βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον· οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης·
ἔστω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη·

Ἀντιφίλου·

Ὑλοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν· οὐκέτι πεύκη
κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιῤῥοχάς·
γόμφος δ' οὐκέτι χαλκὸς ἐν ὁλκάσιν, οὐδὲ σίδηρος,
ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται·
τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
πικρὸν ἁμαξίτην φόρτον ἀειρομένας·
ἀργὼ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνῳ
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπιν·

Μαικίου·

Ναῦν ἱεροκλείδης ἔχεν σύγγηρον, ὁμόπλουν,
τὴν αὐτὴν ζωῆς, καὶ θανάτου σύνοδον,
πιστὴν ἰχθυβολοῦντι συνέμπορον· οὔτις ἐκείνης
πώποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δικαιοτέρη·
γήραος ἄχρις ἔβοσκε πονησαμένη· εἶτα θανόντα

οὐκ ἐκτέρισεν· συνέπλω δ᾽ ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδην·

Ἀντιπάτρου·

Πύρρος ὁ μουνερέτης, ὀλίγῃ νηὶ λεπτὰ ματεύων
 φυκία, καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτου,
ἠϊόνων ἀποτῆλε τυπεὶς, κατέδυπε κεραυνῷ·
 νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη,
ἀγγελίην θείῳ, καὶ λιγνύϊ μηνύουσα·
 καὶ φράσεν, ἀργώην δ᾽ οὐκ ἐπόθησε ῥοπήν·

Ἄδηλον·

Ἡ ναῦς ἀπ᾽ ἔργων Κύπριδος γομφουμένη,
πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἦλθον θεοῦ·
ἀνὴρ γὰρ ὥρης μ᾽ ἔμπορος τεκτήνατο,
καλέσας ἑταίρην· εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη·
ἔμβαινε θαῤῥῶν· μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν·
ἐλθόντα δέχομαι· πάντα βαστάζω ξένον·
ὥστ᾽ ἤ ποτ᾽ ἐπὶ γαίης, κἢν βυθῷ μ᾽ ἐρέσσετε·

ΕΙΣ ΝΗΣΟΥΣ· Ἀντιπάτρου·

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
 ἢ Λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένην·
οὐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἔστενον· οἳ ἐμὲ δειλήν,
 ὅσσαις ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,
Δῆλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σέβας· ὀψέ τιν᾽ ἥρη
 Λητοῦς, ἀλλ᾽ οἰκτρὴν τήνδ᾽ ἐπέθηκε δίκην·

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου·

Λητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφὲ, τὴν, ἀσάλευτον
 αἰγαίῳ κρονίδης ὡρμίσατ᾽ ἐν πελάγει,
οὐ νύ σε δειλαίην μάτεως δέσποινα βοήσω
 δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἕψομαι ἀντιπάτρου,
ὀλβίζω δ᾽ ὅτι Φοῖβον ἐδέξαο, καὶ μετ᾽ ὄλυμπον

ἄρτεμις οὐκ ἄλλην, ἢ σὲ λέγει πατρίδα.

Ἀντιπάτρου.

Κείνην οὐκ ἀπόφημι· σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκαν
κλῄζεσθαι πλινοὶ τῆνε Βορηϊάδα.
ἀλλὰ καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέος· οὔνομα δ' αὐτῆς
ἤρχετο ῥιπαίων ἄχρις ὑπερβορέων.
νῦν δὲ σὺ μὲν ζώεις, ἡ δ' οὐκ ἔτι· τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι τὴν οὐ δῆλον ἐρημοτέρην;

Ἀντιφίλου.

Ἡ τερεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιὴ
νῆσος, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα, καὶ ἀσύφελος.
αἱ δ' ἀγχοῦ, μεγάλαι τε, καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
τρηχεῖαι· μεγέθει, τοῦτο περισσότεραι.
καρποῖς, οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν· οὐδὲ γὰρ αὔλαξ
αἰγύπτου, λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἀελίου, νῦν Καίσαρος ἡ ῥόδος εἰμὶ
νᾶσος, ἴσον δ' αὐτῷ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἤδη σβεννυμέναν με, νέα κατεφώτισεν ἀκτὶς
ἄλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἴπω; τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν, ἔδειξεν
ἐξ ἁλός· ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομένην.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. Ἀντιπάτρου.

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παραστὰς
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος, ἔλεξε τάδε,
εὕδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων ἀφροδίτῃ·
εἰπέ μοι ὦ νήφων, πεύθεαι ἱππολύτου;
τάρβει μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον· ὣς ὁ μὲν, εἰπὼν,
ᾤχετ'· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς, οὐκ ἔτι τερπνὸν ὕδωρ.

Φιλίππου.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυλαίλαπες αὖραι,
ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δαπέδῳ.
λυσαμένη Βρομίῳ δ' ἔστιν πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
χείματι, καὶ θάλπει, τοῦ Διὸς ἡδύτερον.
ὀλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιοῦσα λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

Μελεάγρου.

Αἱ νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλαθ' ὁ κοῦρος,
νίψαν, ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
τοὔνεκα σὺν νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἢν δέ νιν εἴργης
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

Ἐπιγόνου θετταλοῦ.

Ἀργυρέη κρηνίς με τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
βάτραχον, οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσιν.
κεῖμαι δ' ἐν νύμφαις κείναις φίλος, οὐδὲ λυαίῳ
ἐχθρός, ὑπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόσιν.
ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα· φεῦ, τίνες ὕδωρ
πίνουσι, μανίην σώφρονα μαινόμενοι;

Ἰουλιανοῦ βασιλέως εἰς οἶνον
ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἶς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
οὔ σ' ἐπιγιγνώσκω· τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
κεῖνος, νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ, τράγου. ἦ ῥά σε κελτοὶ
τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
τῷ, σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον·
πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ βρόμον, οὐ βρόμιον.

Ἀλκαίου.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατες, οὐχί σε μοῦνον
ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην.

ὄντως

ὄντως ὦ μοχάρων ὁ μονόμματος, ὧ σὺ τάχιστα
τὴν αὐτὴν πέμψας ἐξ ἀΐδεω πρόποσιν.

Νικηράτου.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.
ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδὼς πίθου.
τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν· εἶχε δὲ κισσῷ
μέτωπον, ὥσπερ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

ΕἸΣ ΟΡΝΙΣ. Ἀργενταρίου.

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυΐ, μηκέτι φώνει,
κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόσσυφε κεκλιμένος.
ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπείγεο δ' ἄμπελος ἔνθα
ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων·
κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον· ἀμφί τε κείνη
μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ στόματος κέλαδον·
δρῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν·
ἡ δὲ, βότρυν· στέργει δ' ὑμνοπόλους Βρόμιος.

Ἀπολλωνίδου.

Ὁ πρὶν ἐγὼ ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,
ὁ πρὶν κερκυφίδαις αἰετὸς ἱστορίη,
ὑψιπετῆ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἠέρ' ἀερθεὶς,
ἤλυθον, ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων.
κείνου δ' αὐλίσθην ἐνὶ δόμασι, χερὶ συνήθης
κράντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον.

Φιλίππου.

Ὑψιπαγὴς ὁ βροτόγηρυς, ἀφεὶς λυγοπαχέα κύρτον,
ἤλυθεν εἰς δρυμοὺς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι·
αἰεὶ δ' ἐκ μελετῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα κλείνον,

οὐδ᾽ ἂν ὄρη λήθην ἤγαγεν οὐνόματος.
ἔδραμε δ᾽ ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς ἐρίζων,
τίς φθῆναι δύναται δαίμονι χαῖρ᾽ ἐνέπειν.
Ὀρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν, ἐς δὲ σὲ Καῖσαρ
νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται.

Ἀρχίου.

Αὐταῖς σὺν κίχλῃσιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
κόσσυφος, ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης.
καὶ τὰς μὲν, συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὤχμασε θῶμιγξ·
τὸν δὲ, μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων,
ἱρὸν, ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος. ἦ ἄρα πολλὴν
καὶ κωφαὶ πτηνῶν φροντίδ᾽ ἔχουσι πάγαι.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ορθριος εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέϊ κόλπῳ
ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυβόας.
καὶ τὰν μὲν, πανάφυκτος ἕλε βρόχος· ὠκὺ δ᾽ ἀπέπτα
ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημοφίλας.
ἦ τάχα πού τι μάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
ἄρτεμις εὐμόλπου λῦσεν ἄνακτι λύρης.

Ἀντιφίλου.

Ἀκαλὸν αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
αἱ πλασταὶ χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
οὐ βοὸς, οὐ γαμψῶν δευόμενα δρεπάνων,
γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου,
χαίροιτ᾽ εὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνοισθε
αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

Ζωνᾶ.

Εἴδ᾽ ἄγετε ξουθαὶ σιμβληΐδες ἄκρα μέλισσαι

φέρβεσθ', ἢ θύμων ῥικνὰ πετηλίδια,
ἢ πετάλας μάκωνας, ἢ ἀσταφιδίτιδα ῥᾶγα,
ἢ ἴον, ἢ μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον.
πάντα περικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
ὄφρα μελισσοσόος Πὰν ἐπικυψέλιος
γεύσηται. τὸ μὲν, αὐτός. ὁ δὲ βλιστηρίδι χειρὶ
καπνώσας, βαιὴν ὔμμι λίπῃ μερίδα.

Παλλαδᾶ.

Ἵπποι μὲν, σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε πανημέριος Πανδιονὶ κάμμορε κούρη,
μυρομένη κελαδεῖς φαυλὰ διὰ στομάτων;
ἦτοι παρθενίης πόθος ἵκετο, τήν, τοι ἀπηύρα
θρηΐκιος Τηρεὺς, ἀμβιασάμενος;

Αργενταρίου.

Ορνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πύρρης
εἴδωλον, κοίτης ᾤχετ' ἀποπτάμενον.
ἦ τάδε θρέπτρα τίνεις, ὅτι θηκάσε δύσμορε πάσης
ὠοτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
μὰ βωμὸν, καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκ ἔτι νυκτὸς
φθέγξεαι, ἀλλ' ἕξεις βωμὸν, ὃν ὠμόσαμεν.

Αντιπάτρου.

Δισσᾶν ἐκ βροχίδων, ἁ μὲν μία, πίονα κίχλαν.
ἁ μία δ', ἱπτεῦσα κόσσυφον εἷλε πάγα.
ἀλλὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας, οὐ φάος ἠοῦς
οὐκ ἔτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἧκε δεραιοπέδας.
ἁ δ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱερόν. ἦν ἄρ' ἀοιδῶν
φειδὼ κὴν κωφαῖς ἔξοχε λινοστασίαις.

Αδηλον.

Ατθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος, λάλον ἁρπάξασα

τέττιγα, πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν·
τὸν λάλον, ἁ λαλόεσσα· τὸν εὔπτερον, ἁ πτερόεσσα·
τὸν ξένον, ἁ ξείνα· ἀρινὸν, ἠαρινά·
οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν·

ΕΙΣ ΓΑΙΔΙΑΝ· Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὰ αὐτὰ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως·

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
οὔτινος οὐ μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα·
οἱ δ' ἀγαθοὶ, κἢν μηδὲν, ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦνον,
ὡς λίβυς εἶπεν ἀνὴρ, τοῦτ' ἀδάμαντι μένει·
δήποτε γὰρ Ζήνωνα πολιοῦχον βασιλῆα,
παίγνιον ἀφράστων ἐκτελέοντα κύβων,
τοίη ποικιλότευκτος ἔλεν θέσις, αὐτ' ἀπὸ λευκοῦ
τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου·
ἑπτὰ μὲν, ἕκτος ἔχεν· μίαν, ἔνατος· αὐτὰρ ὁ σύμμος
διπλὰς ἀμφιέπων, ἶσος ἔην δεκάτῳ·
ὃς δὲ πέλεν μετὰ σύμμον, ἔχεν δύο· μουνάδα δ' ἄλλην
ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος·
ἀλλὰ μέλας διπλᾶς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ,
καὶ τόσσας ἑτέρας οὐ θέσιν ἐνδεκάτης·
ἀμφὶ δυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
καὶ τρισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία·
δίζυγες ἀντίγονον διεκόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ,
ἶσος ἔμιμνε τύπος πεντεκαιδεκάτῳ·
ὀκτωκαιδεκάτῳ παρομοίιος· εἰς ἔτι δ' ἄλλας
εἶχεν διχθαδίας τέρματος ἐκ πυμάτου·
αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήια πεσσοῦ,

καὶ τὴν ἐασομένην οὐνοέων παγίδα,
ῥιχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀριθμοῦ,
πύργου στρατέου κλίμακι κευθομένη,
δοιά, καὶ ἕξ, καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτὼ
ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
ταύτην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

ΕΙΣ ΓΑΝΟΥΡΓΟΥΣ.

Κριναγόρου.

Ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον, ὦ κακὸν ἄρξειν
ῥηΐτεραι λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς ἰδὼν ὀδυσσέα ἐν ᾅδου.

Ἀφρενέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν ὀδυσσεύς.
ζωὸς ἐών, ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
νερτέριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων·
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
ἐν χθονί, καὶ πελάγεσσι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ὀδυσσεύς.

ΕΙΣ ΓΑΡΑΜΥΘΙΑΝ.

Γαλλαδᾶ.

Ἔσθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν· οὐ γὰρ ἔοικε
γαστέρι πενθῆσαι νεκρὸν ὅμηρος ἔφη.
καὶ γὰρ ὁ μοῦ θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτου μνησαμένην τὴν Νιόβην παράγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη·
τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.

μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο·
οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρῖπτε γόους, μὴ κάμνε· πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνεις,
ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον·
πρὶν τοίνυν σκώληκα βαλεῖν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
μὴ δαμάσῃς ψυχὴν, ζῶν ἔτι κρινομένην·

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ.

Παλλαδᾶ.

Ως οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος εἶπεν ὅμηρος·
οὐ γὰρ τοῖς Κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγεν·
οὐ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα πηνελόπας·

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεὺς ἐπιβὰς ἰθάκης.

Χαῖρ' ἰθάκη· μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
ἀσπασίως τεὸν οὖδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω
Λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον·
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον· οἶδα καὶ αὐτὸς,
ὡς οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων·

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ.

Στατυλλίου φλάκκου.

Σιγήσασ' ἄρυσαι· τίνος οὕνεκα μηκέτ' ἀρίου;
τοῦ χάριν ἡσυχίοις ἡδὺ λέλογχα ποτόν·

Αδέσποτον.

Δύσκολος ἡ κρήνη· γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον· ὢ πικροῦ νάματος, ὢ λαλιῆς·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΛΜΑΚΙΔΑ·

Ἀδηλον·

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι ξένε τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
 εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίῃς πρόφασιν·
ἄῤῥεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω·
 τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς, ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ·

Ἀπολλωνίδου·

Ἡ καθαρὴ, νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων,
 κρήνη, πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων,
ληϊστὴς ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας,
 καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λοῦσε χέρα,
κεῖνον ἀναστρέψασα γλυκὺν ῥόον, οὐκ ἔθ' ὁδίταις
 βλύζω· τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν καθαρὴν ἔτι με;

Ἀντιφάνους εἰς τὴν αὐτήν·

Ἡ πάρος εὐύδροισι λιβαζομένη προχοῇσι,
 πτωχὴ νῦν νυμφῶν μέχρι καὶ εἰς σταγόνα·
λυθρώδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας,
 ἀνδροφόνος, κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράων·
ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιον, εἰς ἕνα Βάκχον
 εἰποῦσαι νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἔτι ἄρει·

Ἀντιφίλου·

Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
 τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἀελίου;
δάκρυσιν ἀγρικόλα τετύμμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
 ἦν ποτὸν, ἡ κείνου δίψας ἔχει σποδιή·

Σατύρου·

Ἡ καλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
 πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
τηλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκαρ ὁδίταις,

δίψης, καὶ καύματος, καὶ φλογὸς ἠελίου.

Ἄδηλον.

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
ἐξ ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ.

Ἄδηλον.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι·
ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲν εἶχον·
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

Παλλαδᾶ.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὀδύνης, καὶ φροντίδος υἱὲ,
καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.

Λουκιανοῦ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής·
τἆλλα δ' ἔχει αὐτὴν πλείονα τῶν κτεάνων.
τόνδε πολυκτέανον, καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
κλῄζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται·
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σύμβλοις
μοχθήσει, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

Παλλαδᾶ.

Πλουτεῖς; καὶ τί τὸ λοιπόν· ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτοῦ
τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
τὸν πλοῦτον συνάγεις, δαπανῶν χρόνον· οὐ δύνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδέας, οἰκοτυράννους,

μισοῦντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Εἰς κλέπτην δειλὸν αἴροντα ξίφος χρυσοῦν.

Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δήϊον ἄρεα φεύγω.

Ἄδηλον.

Βάπτων πάντα βαφαῖς, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξεφάνης.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ. Λεωνίδου ταραντίνου εἰς Ὅμηρον.

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε, καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·
ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν ὅμηρος,
λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῆνον ἀκούομεν, ἐσέτι Τροίην
δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομένην,
καὶ μόθον αἰάντειον ὑπὸ στεφάνῃ τε πόληος,
ἠδὲ τὸν ἐξ ἵππων ἕκτορα συρόμενον,
μαιονίδαο διὰ μοῦσαν· ὃν οὐ μία πατρὶς ἀοιδὸν
κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Ἀντιφίλου εἰς ἰλιάδα, καὶ ὀδύσσειαν.

Αἱ βίβλοι, τίνος ἐστέ; τί κεύθετε; θυγατέρες μὲν,
μαιονίδου, μύθων δ' ἵστορες ἰλιακῶν.
ἁ μία μὲν, μηνιθμὸν ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
ἑκτορέας, δεκέτους τ' ἆθλα λέγει πολέμου·
ἁ δ' ἑτέρα, μόχθον τὸν ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτροις
χηρείοις, ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας.
ἵλατε σὺν μούσαισι· μεθ' ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς

εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἕνδεκα πιερίδας.

Ἐρώτησις ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦρ' ἔχομέν τι;

Ἀπόκρισις.

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Φιλίππου.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἠέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάσεται,
καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀροτήσι μον ἕξει,
καὶ νέκυς ἐς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται,
ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαθὺ κλέος, οὔνομ' ὁμήρου,
λήθη γηραλέων ἁρπάσεται σελίδων.

Τίνας εἶποι λόγους ἀπόλλων
περὶ ὁμήρου.

Ἤειδον μὲν ἐγών, ἐχάρασσε δὲ θεῖος ὅμηρος.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Τάσδε θεογλώσσους ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
ὕμνοις, καὶ μακεδὼν πιερίας σκόπελος,
Γρηξίλλαν, Μυρώ, ἀνύτης στόμα, θῆλυν ὅμηρον,
λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων,
ἤρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ Κόριννα,
θοῦριν ἀθαναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν μούσας μέγας οὐρανός, ἐννέα δ' αὐτὰς
γαῖα τέκε θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Μνημοσύναν ἕλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς· μὴ, δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί;

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἄδηλον.

Πίνδαρε, μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε σειρὴν
Βακχυλίδη, Σαπφοῦς τ' αἰολίδες χάριτες,
γράμματ' ἀνακρείοντος, ὁμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα,
ἔσπασας οἰκείοις Στησίχορ' ἐν καμάτοις,
ἥ τε Σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἡδύ τε πειθοῦς
ἴβυκε, καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
καὶ ξίφος ἀλκαίοιο, τὸ, πολλάκις αἷμα τυράννων
ἔσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
θηλυμανεῖς τ' ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε· πάσης
ἀρχὴν τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἐστάσατε.

Εἰς τοὺς ἐννέα λυρικούς.

Ἔκλαγεν ἐκ θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
ἡδυμελίφθογγου μοῦσα Σιμωνίδεω·
λάμπει Στησίχορός τε, καὶ ἴβυκος· ἦν γλυκὺς ἀλκμάν·
λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης·
πειθὼ, ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
ἀλκαῖος κύκνῳ λέσβιος αἰολίδι·
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
ἐν μούσαις, δεκάτη μοῦσα καταγράφεται.

ΕΙΣ ΣΑΠΦΩ. Ἄδηλον.

Ἔλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης
λεσβίδες, αὐροπόδων βήματ' ἐρεισάμεναι·
ἔνθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν· ὔμμι δ' ἀπάρξει
Σαπφὼ, χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
ὄλβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος, ἦ γλυκὺν ὕμνον
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασίν τινες ὡς ὀλιγώρως·

νῦν δὲ καὶ Σαπφὼ λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Ἄδηλον.

Λέσβιον ἠρίννης τόδε κηρίον ἁδύ τι μικρόν,
ἀλλ' ὅλον ἐκ μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἶσοι ὁμήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς.
ἣ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ μητρὸς φόβῳ, ἣ καὶ ἐπ' ἱστῷ
ἑστήκει, μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ' ἠρίννης ὅσον μελέεσσιν ἀμείνων,
ἤριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις εἰς φάος, αἴκε τύχῃς.
τοίους γὰρ πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους
ἄγγελος, οὓς βασιλῆϊ ἔφρασε λοξοτρόχις.
ἢ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' εἰς χέρας· ἢν δὲ
νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέῃς.

Ἄδηλον.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι,
θυμοῦ, καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

Ἄδηλον.

Βίβλοι ἀριστοφάνους, θεῖος πόνος· αἷσιν ἀχαρνεὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἠνὶδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῦθοι
ἠχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἑλλάδος ἤθεσιν ἶσα
κωμικέ, καὶ στύξας ἄξια, καὶ γελάσας.

Ἄδηλον.

Αὐταί σοι στομάτεσσιν ἀνηρέψαντο μέλισσαι
ποικίλα μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.

αὐταὶ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
στωμύλον εὐστοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι·
ζώεις δ' ἐς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἐστὶν ἀθήναις
τοὐκ σέθεν, οὐρανίων ἁπτόμενον περάτων·

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ·

Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πιόντες,
ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι·
ὣς καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦναι,
ὕμνους εὐέρκταις οἶδε παθὼν ὀλίγα·
τοὔνεκά σοι πρώτως μὲν, ἀμειβομένην δ' ἐθέλουσι
μοῖραν, πολλάκι μου κείσεται ἐν σελίσιν·

Καλλιμάχου·

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν, οὐχ αὕτη Βάκχε κέλευθος ἄγει·
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνου δ' ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν·

Τοῦ αὐτοῦ·

Μικρή τις Διόνυσε καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις· ὁ μὲν, νικῶ φησὶ τὸ μακρότατον·
ὡς δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται
πῶς ἔβαλες, φησὶ σκληρὰ τὰ γινόμενα·
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ ἔνδικα, τοῦτο γένοιτο
τοὔπος, ἐμοὶ δ' ὦναξ ἡ βραχυσυλλαβίη·

Ὅσαι μοῦσαι, καὶ οἷαι·

Καλλιόπη, σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς·
Κλειὼ, καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν·
Εὐτέρπη, τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν·
Μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον εὗρε·
Τερψιχόρη χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας αὐλούς·
ὕμνους ἀθανάτων ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε·

τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν·
ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίη, πόλον εὗρε, καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων·
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε, καὶ ἤθεα κεδνά.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνης
ψεύδεται ὀφθαλμοὺς, ζῆλος ἀβρενίη.
Εἴ ποτε Τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκούσῃς,
τὴν ἐρατὼ θαύμαζε τόσης εὑρήτορα τέχνης.
Εὐτέρπη δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπισπείρουσα μελίσσης.
Κωμικὸν ἀμφιέπω Θάλεια μέλος· ἔργα δὲ φωτῶν
οὐχ ὁσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.
Εἰκόνα σῆς σοφίης ποτιδέρκεο Καλλιόπης γὰρ
εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.
Δαφνοκόμοις Φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι κελεύω
Κλειὼ μαντοσύνης μοῦσα, καὶ ἱστορίης.
Οὐρανίη ψήφοιο θεορρήτῳ τινὶ μέτρῳ
ἀστρώην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.
Σκέπτεο χαλκεόφωνον ἐπισπέρχουσαν ἀοιδὴν,
Μελπομένην, ἐρατῆς ἵστορα εὐεπίης.
Σιγῶ φθεγγομένης παλάμης θελξίφρονα παλμὸν,
νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν.

Κριναγόρου.

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὡνὴρ τοὺς μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
ἀείδει δ' Ἑκάβης τε, φιλοξείνοιο καλιήν,
καὶ Θησεῖ μαραθῶν τοὺς, ἐπέθηκε πόνους.
τοῦ, σοὶ καὶ νεαρῶν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι
Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἶσον βιότου.

Ἄδηλον.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς·
  αἴτιος ὁ γράψας αἴτια Καλλιμάχου.

Ἀδέσποτον.

Ἡρόδοτος μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
  ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίην.

Ἄδηλον.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων,
  πυῤῥὴν ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
βίβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ, τοῦτ' ἐβόησα,
  ἔργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον ἡσίοδε;

Ἄδηλον.

Νόννος ἐγὼ, Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν φαρίῃ δὲ
  ἔγχει φοινήεντι γονὰς ἤμησα γιγάντων.

Λεωνίδου.

Ἡν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον,
  οὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος ἰταλίδαις.
ἀλλὰ τὰ νῦν πάντεσσιν ἐράσμιος· ὄψε γὰρ ἔγνων
  ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπη προφέρει.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ.

Γλαύκου.

Νύμφαι, πευθομένῳ φράσατ' ἀτρεκὲς, ἦ παροδεύων
  Δάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους.
ναὶ ναὶ Πὰν συρικτὰ, καὶ εἰς αἴγειρον ἐκείναν
  σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν,
Πὰν, Πὰν, πρὸς μαλέαν, πρὸς ὄρος ψωφίδιον ἔρχευ·
  ἵξευμαι· νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

Ἐρυκίου.

Βουκόλε, πρὸς τῷ Πανὸς ὁ φήγινος εἶπε Κολωνὸς

οὗτος, ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος, ἐστὶ τίνος;
τῶ λεοντοπάλα τιρυνθίω. οὐδὲ τὰ τόξα
νήπιε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον ὁρῇς;
χαίροις ἀληθέα δαμαληφάγε. καὶ τάδε φρουρεῖ
αὔλια, κἠξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει.

Μακεδόνος.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε. τὴν δὲ ταχεῖαν
εἰν ἁλὶ, καὶ χαροποῖς κύμασιν εἷλ' ἔλαφον.
εἰ δ' ἦν καὶ πτηνὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν αἰθέρα
τὴν κείνου κενεὴν ἄρτεμις εἶδε χέρα.

Ἀντιφίλου.

Βόρχος ὁ βουποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἷρπεν,
αἰγίλιπα σχοίνῳ πέτρον ἐπερχόμενος,
εἵπετό οἱ σκυλάκων τις, ὁ καὶ βοσίν. ὃς φάγε λεπτὴν
σχοῖνον, ἀνελκομένῳ χραινομένην μέλιτι.
κάππεσεν εἰς ἀΐδαο. τὸ δ' ἀβρυγὲς ἀνδράσιν ἄλλοις
κεῖνο μέλι, ψυχῆς ὤνιον εἰρύσατο.

Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε, θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι.
καί μ' ἐπικερτομέουσα τόδ' ἔννεπεν, ἔρρ' ἀπ' ἐμοῖο.
βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκους φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.

Ἀδέσποτον.

Ὦ πὰν, φερβομέναις ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος ἱεὶς δονάκων,
ὄφρ' αἱ μὲν, λευκοῖο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
οὔθασιν εἰς κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν,
φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ἐρύγῃ.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ, καὶ εἰρήνην.

Ἀπολλωνίδου.

Σκύλλος ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυνε, βυθίην ἄρατο ναυμαχίην,
νηρῆος λαθρίοισιν ὑπὸ πλώσας τενάγεσι,
καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν,
αὔτανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὤλισθανε περσὶς ἄναυδος
ὀλλυμένη, πρώτη πεῖρα Θεμιστοκλέους.

Φιλίππου.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν,
ἄσχετος ὁρμαίνει πυριόδους ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους,
ἄντυγα διφρουλκεῖ Καίσαρος οὐρανίου.
ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θὴρ χάριν. ὄργανα ῥίψας
ἄρεος, εὐνομίης ἀντανάγει πατέρα.

Ἄρτεμις ἱδρώουσα, προάγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Εὐήνου εἰς Τροίαν.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν ἴλιον ἱρήν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκ ἔτι με σκάψει τροφθόρα δούρατ' ἀχαιῶν,
πάντων δ' ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς
τὸ αὐτό.

Ὦ πόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι

νηοί; πῇ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
πῇ Παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
πῇ δὲ Τριτογενοῦς δείκελον ἐνδαπίης;
πάντα μόθος, χρονίη τε χύσις, καὶ μοῖρα κρατειὴ
ἥρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην·
καί σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος· ἀλλ᾽ ἄρα μοῦνον
οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται.

Βάνου λολλίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρρήκτοι μοιρῶν πυμάτην ἐσφρήγισαν ὅρκοι·
τῷ Φρυγὶ γὰρ βωμῷ τῷ Πριάμου θυσίην·
ἀλλὰ σὺ Αἰνεία, στόλος ἱερὸς, ἰταλὸν ἤδη
ὅρμον ἔχεις, πάτρης φροίμιον οὐρανίης·
οὐ καλὸν ὤλετο πύργος ὁ Τρώϊος· ἡ γὰρ ἐν ὅπλοις,
ἠγέρθη κόσμου παντὸς ἄνασσα πόλις.

Ἀδριανοῦ Καίσαρος· οἱ δὲ,
Γερμανικοῦ.

Ἕκτορ, ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴπου ἀκούεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος·
ἴλιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἀρηϊφίλους·
μυρμιδόνες δ᾽ ἀπόλοντο· παρίστασο, καὶ λέγ᾽ ἀχιλλεῖ,
θεσσαλίην κεῖσθαι παισὶν ὑπ᾽ αἰνεάδαις.

Τούτοις ὑπέγραψε λάθρα σπαρτιά-
της Δημάρατος,

Θάρσυνοι· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι πρόσωπον.

Ζητηθεὶς δ᾽ ὑπὸ τοῦ βασιλέως,
αὖθις προσέθηκεν,

Εἰμὶ μὲν οὐ θώρηκος ἐνυαλίου πολεμιστής,
εἰμὶ δὲ καὶ θεράπων ἑλικωνίου ἀπόλλωνος.

Ἀγαθίου.

Εἰ μὲν ἀπὸ σπάρτης τίς ἔφυς ξένε, μή με γελάσῃς·
οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνῃ ταῦτ' ἐτέλεσσε τύχη.
εἰ δέ τις ἐξ ἀσίης, μὴ παύεο· δαρδανικοῖς γὰρ
σκήπτροις αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
εἰ δὲ θεῶν τεμένη, καὶ τείχεα, καὶ ναετῆρας
ξυλλήμων δηΐων ἐξεκένωσεν ἄρης,
εἰμὶ πάλιν βασίλεια· σὺ δ' ὦ τέκος ἄλκιμε ῥώμη,
βάλλε καθ' ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αἰδέ ποθ' ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις, ἂν ἀλαπάξαι
ἑλλάνων ξαμενὴς οὐκ ἐτάλασσεν ἄρης
ἀμφαδὸν, ἀλλ' ἵπποιο καινὸν ξύλον· αἴθε δ' ἐπειὸς
κάτθανε πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα.
οὐ γὰρ ἂν ἀργείδᾶν ὀροφηφάγον ἁψαμένων πῦρ,
οὕτω ἐφ' ἁμετέροις λάεσιν ἠριπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιφίλου.

Δέρκεο τὸν τροίας δεκέτη λόχον· εἴσιδε πῶλον
σύμπλου δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.
τεκταίνει μὲν ἐπειὸς, ἀθηναίη δὲ κελεύει
ἔργον, ὑπὲρ νώτου δ' ἑλλὰς ὅλη δύεται.
ἦ ῥα μάτην ἀπόλοντο τόσος στρατὸς, εἰ πρὸς ἄρηα
ἦν δόλος ἀργείδαις ἐσθλότερος πολέμου.

Εἰς μυκήνην Πομπηΐου, οἱ δὲ, Μάρκου νεωτέρου.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα μυκήνη,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου,
ἴλου τίς καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα, καὶ Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον· εἰ δέ με γῆρας
ὕβρισεν, ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ηρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν· αἱ δ' ἔτι λοιπαὶ
 πατρίδες, οὐ πολλῶν αἰπύτεραι πεδίων.
οἵην κἀσὲ τάλαινα παρερχόμενός τε μυκήνην,
 ἔγνων αἰπολίου παντὸς ἐρημοτέρην·
αἰπολικὸν μήνυμα· γέρων δέ τις, ἡ πολύχρυσος
 εἶπεν, κυκλώπων τῇδ' ἐπέκειτο πόλις.

Ἀντωνίου ἀργείου.

Η πολύχρυσος ἐγὼ τὸ πάλαι πόλις, ἡ τὸν ἀτρειδῶν
 οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς,
ἡ τροίην πέρσασα θεόκτιτον, ἡ βασίλειον
 ἀσφαλὲς ἑλλήνων οὖσά ποθ' ἡμιθέων,
μηλόβοτος κεῖμαι, καὶ βουνόμος, ἔνθα μυκήνη
 τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Αργος ὁμηρικὲ μῦθε, καὶ ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας,
 καὶ χρυσέη τὸ πάλαι περσέος ἀκρόπολι,
ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἵ ποτε τροίης
 ἤρειψαν κατὰ γῆς θεόδομον στέφανον·
ἀλλ' ἡ μὲν, κρείσσων ἐστὶ πόλις· αἱ δὲ, πεσοῦσαι,
 δείκνυσθ' αἱ μύκηναι αὔλια βουκολίων.

Ἀντιπάτρου.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο δωρὶ κόρινθε;
 ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτέανα;
ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
 σισύφιαι, λαῶν θ' αἵ ποτε μυριάδες;
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σεῖο λέλειπται·
 πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος·
μοῦναι ἀπόρθητοι νηρηΐδες ὠκεανοῖο,
 κοῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

Ὀνέστου κορινθίου·

Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατηρέφθην δὲ σὺν αὐλῷ
θήβη, φεῦ, μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης·
κωφὰ δέ μοι κεῖται λυροθελγέα λείψανα πύργων
πέτροις μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοις·
σῆς χερὸς ἀμφίων ἄπονος χάρις· ἑπτάπυλον γὰρ
πάτρην, ἑπτὰ μίτῳ τείχισας ἐν κιθάρῃ·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἁρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον, ἀλλ' ἀθέμιτον
Οἰδίποδος· λέξεις ἀντιγόνην ὁσίην,
ἀλλὰ κασίγνητοι μιαρώτατοι· ἄμβροτος ἰνὼ,
ἀλλ' ἀθάμας τλήμων· τειχομελὴς κιθάρη,
ἀλλ' αὐλὸς δύσμουσος· ἴδ' ὡς ἐκεράσατο θήβῃ
δαίμων ἐσθλά· κακοῖς δ' εἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα·

Φιλίππου·

Ἐν θήβαις Κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
Οἰδίποδος· τελετὰς Εὔιος ἠσπάσατο,
ἃς γελάσας Πενθεὺς, ὠδύρατο· τείχεα χορδαῖς
ἔστη, καὶ λωτοῖς ἔστενε λυόμενα,
ἀντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ' ὠδῖσ ἰοκάστης·
ἦν ἰνὼ φιλόπαις, ἀλλ' ἀσεβὴς ἀθάμας·
οἰκτρὸν ἀεὶ πολίεθρον· ἴδ' ὡς ἐσθλῶν περὶ θήβας
μύθων, καὶ στυγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη·

Βιάνορος·

Σάρδιες αἱ τὸ πάλαι Γύγου πόλις, αἵ τ' ἀλυάττου
σάρδιες, αἱ βασιλεῖ περσὶς ἐν ἀσιάδι,
αἳ Κροίσῳ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον
ὄλβον παντωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι,
νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι ἓν εἰς κακὸν ἁρπασθεῖσαι,
εἰς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε,

βοῦρα, καὶ ἐς ἑλίκην κεκλωσμένα· αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
σάρδιες, ἐν βυθίαις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος·

Δουρίδος ἐλεάτου εἰς τὸν κατα-
κλυσμὸν ἐφέσου.

Ἠέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,
νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε;
οὐ λιβύης, ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτίων κτέανα.
ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτρεπον ἄμμα,
αἶ, αἶ, τὴν ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην;
κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα,
ἐς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

Ἰωάννου βαρβουκάλλου ἐπὶ τῇ κατα-
καύσει βηρυτοῦ.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις κεῖμαι ἁπαναποτμοτάτα.
ἥφαιστός μ' ἐδάμασσε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγαίου·
φεῦ, ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος εἰμὶ κόνις.
ἀλλὰ παραστείχοντες, ἐμὰν στοναχήσατε μοῖραν·
σπείσατε βηρυτῷ δάκρυα καὶ φθιμένᾳ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ποῦ τελέθει Κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
ἔνδιον εἰδώλων τὴν πρὶν ἕδος χαρίτων;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὕπο τέφρην,
αἱ βερόης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.
γράψαθ' ἑνὸς καθύπερθε λίθου φίλα λείψανα φωτῶν·
βηρυτὸς γοερὴ κεῖται ὕπερ δαπέδων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ στήσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ' ἐμοῖο,

λαίφεα μὴ λύσης, χέρσον ὁρᾷς λιμένα.
τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερον δ' ἐπ' ἀπενθέα χῶρον
δυπτήσει κώπη, νηὸς ἐπερχομένης.
τοῦτο Ποσειδάωνι φίλον, ξενίοις τε θεοῖσι.
χαίρεθ' ἁλιπλανέες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες.

Ἀντωνίου ἀργείου.

Η πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀκρόπολις αἰθερίοιο,
ἡ πικρὸν Ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,
αἰπολίοισιν ἔναυλον ἐρυμαίοισιν ἀνεῖμαι,
τίσασα Πριάμου δαίμοσιν ὀψὲ δίκας.

Ἀδηλον.

Ἰλήκοις πολιοῦχε· σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ
ὡς θέμις ἀτλάμων Ἴλιος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον· ἀντὶ δὲ μήλου,
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τᾶς πάρας οὐκ ἀλίτημα τόδε.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Ἀδηλον.

Φασὶ παροιμιακῶς κἂν μῦς δάκοι ἄνδρα πονηρόν.
ἀλλὰ τόδ' οὐχ οὕτω φημὶ προσῆκελέγξιν,
ἀλλὰ δάκοι κἂν μῦς ἀγαθούς, καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας.
τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς, δήξεται οὐδὲ δράκων.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὁρῶμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ Διός ἐστι γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισηκὼς καὶ ἐκεῖνος,
κτεῖνεν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.
ἀντὶ δὲ τοῦ κτεῖναι, σὺν τοῖς Τιτῆσι κολάζει,

δέσμιον ὡς λῃστὴν εἰς τὸ βάραθρον ἐνεῖς·

Ἀρχίου.

Ὁ σταφυλοκλοπίδας ἑκατώνυμος, εἰς ἀΐδαο
ἔδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ·

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις·

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ.

Παλλαδᾶ.

Τὴν Κίρκην οὔ φημι καθὼς εἴρηκεν ὅμηρος
ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ λύκους,
τοὺς αὐτῇ προσιόντας· ἑταίρα δ' οὖσα πανοῦργος,
τοὺς δελεασθέντας πτωχοτάτους ἐποίει·
τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
εἶτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
ἔτρεφεν ἔνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων·
ἔμφρων δ' ὢν ὀδυσσεὺς, τὴν νεότητα φυγὼν,
οὐχ ἑρμοῦ, φύσεως δ' ἰδίας ἔμφρονα λογισμὸν
εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον·

Σιμωνίδου.

Εὐφρὼ, καὶ Θαῒς, καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
ἆπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ ἀνταγόρην, ἐν ἑκάστῃ
γυμνοὺς ναυηγῶν, ἤιονας ἐξέβαλον·
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ, τὰ λῃστρικὰ τῆς ἀφροδίτης
φεύγετε· σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

Νικάρχου.

Τῇ μὲν γαστρὶ λαβοῦσα Φιλαίνιον, ἡλιοδώρῳ
θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταὐτομάτου·

τοῦδ' ἐπὶ θηλείῃ λυπουμένου, ἐξ διαλείπῃ
ἤματα· καὶ τίκτει ἄρσενα παῖδ' ἔφατο·
οὕτω βύβασις καταλύεται· εἰ γὰρ ἑκάστη
τέξεται ὡς αὐτὴ, τίς θεοῦ ἐστι λόγος;

Ἐπιγόνου·

Η τὸ πάλαι Λαῒς πάντων βέλος, οὐκ ἔτι Λαῒς,
ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις·
οὐ μὰ Κύπριν· οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος
γνώριμον· οὐδ' αὐτῇ Λαΐδι Λαῒς ἔτι·

Ἄδηλον·

Η τὸ πρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς,
ἣ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεὸν,
μίσθια νῦν ἀπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει·
ὀψὲ τ' ἀθηναίην Κύπρις ἐληΐσατο·

Στράτωνος·

Ἐστὶ δράκων τὶς ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δράκων ὢν,
πῶς εἰς τὴν φώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ·

Ἀντιφίλου·

Λαβροπόδη χείμαῤῥε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;
ἦ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ οὐ νύμφαισι διαυγὲς
νᾶμα φέρεις, θολεραῖς δ' οὐρανίοισ' ἐν νεφέλαις;
ὄψομαι ἠελίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχει
καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ·

Ἄδηλον·

Λάρνακα πατρῴων ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν,
νεκρῶν χειμάῤῥῳ παῖς ἴδε συρομένην,
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο· χοῦμα δ' ἀναιδὲς

ἐστέθορεν· πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην·
ὀστέα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος· ἀντὶ δὲ τούτων,
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χάσματος ἐφθάνετο.

Ἄδηλον.

Ἴμερος Ἀλφειέ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,
ὃς διὰ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἕρπεις,
ἡσύχιος τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' ἐς πόντον ἵκηαι,
ὀξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης.
νυμφίος αὐτοκέλευθος ἑῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
ἐς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης·
ἡ δέ σε κεκμηῶτα, καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
φῦκος ἀποσμήξασα, καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν· οἷα δὲ νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδέϊ δεσμῷ,
κείμενον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον ἔννασεν ὕδωρ·
καὶ φονίη ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή·
οὐδὲ Συρηκοσίης ἔτι σοι μέλει ἵμερος εὐνῆς,
πορφυρέη δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ, καὶ λέκτρα μιῆναι.
πολλάκι δ' αὖ ναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ,
αὐτὴν ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
ἐστήκεις ἄχραντον ὁρῶν Ἀρεθούσιον ὕδωρ·
ἡ δέ σε παπταίνουσα Πελωριάδος κατὰ πέτρης,
δάκρυσι κυμαίνοντα, κατοικτείρουσα καὶ αὐτὴ
αὐδῆς Ἀρέθουσα, φίλους ἀνεκόπτετο μαζούς,
καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δέ,
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προσεμύρετο πηγή·
οὐδὲ δίκην ἔλαβεν πανδερκέα φοίνιος ἀνὴρ
Ἑλλάδος ἀμώων ἀγαμῶν στάχυν ὧν ἔπι, πολλαὶ
ἡρώων ἄλοχοι μινυώρια τέκνα τεκοῦσαι,

μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

Διοσκουρίδου.

Αὖλιν ἀρισταγόρεω, καὶ κτήματα, μύριος ἀρθεὶς
νεῖλε, μετ' ἠϊόνας ἐξεφόρησας ὅδε.
αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,
γείτονος ἡμίθραυστον ἐπαύλιον. ὢ πολὺς ἥπας
μόχθος ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα περισσὰ χερός,
ὕδωρ πᾶν γένετο θεοῦ. τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ', ἐπ' ἀρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

Νέστορος.

Ἄβροχον ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ.

Φιλίππου.

Λιμὸν ὀϊζυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως
Νικὼ, σὺν κούραις ἠκρολόγει στάχυας.
ὤλετο δ' ἐκ θάλπους. τῇ δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι
νῆσαν πῦρ, καὶ ἦν ἄξυλον ἐκ σταχύων.
μὴ νεμέσα Δήμητερ, ἀπὸ χθονὸς ἀβροτὸν οὖσαν,
κοῦραι τοῖς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

Παλλαδᾶ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, οὐδ' ἀποθνήσκει.
καὶ ζῆν τῶν δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
οὗτοι τὸν θάνατον πλῶσιν ἔχουσι βίου.

Ἄδηλον.

Εἰ κρίσις ἐστὶ κάτω, καὶ Τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ,
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

Ἀδήλου.

Οὗτος ὁ μηδέν, ὁ λιτός, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος ὁρᾶται;
ἔστι τίνος ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης;

Ἀδέσποτον.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται, οὐκ ἀλεγίζω.
μισείτω μετάλλας χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπή.
μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.
ὃς λαλέειν εἰδώς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν,
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἴσχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ.

Κριναγόρου.

Ἄχρι τεῦ ὦ δείλαιε κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὲ
πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀστάτῳ νεφέων;
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράφεις ἀφένοιο.
κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδεὲν αὐτόματον.
μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο. ταῦτα δ' ἀμυδρὰ
εἴδωλα ψυχῆς, ἠλεμάτοισι μέθες.

Ἀπολλωνίδου.

Αἴλιος αὐσονίων ὕπατον κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
εὑρώταν, σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδωρ.
μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐστορι βίβλῳ,
ᾖδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης,

αἴθας, μιμηλὸν βιότου πτερὸν ἐν σκιεροῖσιν
ἄγκεσι, παμφώνων μέλπον ἀπὸ στομάτων.
ὡρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσδε· τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος,
εἰ καὶ πηνὰ ποθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

Νέστορος.

Τίπτε με θρυλλήσαντες, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' ἀοιδήν;
ἱππεὺς, ἱππεύειν ἔδαη, καὶ ἀοιδὸς, ἀείδειν.
ἣν δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς, ἐθέλῃσιν ἀείδειν,
ἀμφοτέρων ἥμαρτε, καὶ ἱπποσύνης, καὶ ἀοιδῆς.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥῖψαι
φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ περισσὴ
θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δήεις
καὶ πενίην πλούτου, καὶ θάνατον βιότου.
ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
εἰς μίαν ἐσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

Εἰς τὴν φιλόσοφον ὑπατίαν.

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.
εἰς οὐρανὸν γάρ ἐστι σοῦ τὰ πράγματα
ὑπατία σεμνὴ, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Ἄδηλον.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ἀείδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,

ἶσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ,

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Ἀντιγένης ὁ γελῷος ἔπος ποτὲ τοῦτο θυγατρὶ
εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη ναόμενος εἰς ἀΐδην,
παρθένε, καλλιπάρηε, κόρη δ' ἐμὴ, ἴσχε συνεργὸν
ἠλακάτην, ἀρκοῦν κτῆμα πένητι βίῳ.
ἢν δ' ἵκῃ εἰς ὑμέναιον, ἀχαιΐδος ἤθεα μητρὸς
χρυσοῦ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιοτάτην.

Ἄδηλον.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρως, κατ' ἐναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.
Φαίδρην μὲν κτεῖνεν πυρόεις πόθος ἱππολύτοιο,
ἱππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη.

Παλλαδᾶ.

Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ἤχυνα λογισμοῖς,
σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον.
τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει,
οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
καὶ γάρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
οὐχ ἕπεται. πολλὰς δ' ἔστι γυναῖκας ἰδεῖν,
οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὁπλιζομένας ἀκορέστως,
καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζομένας.
οὐκ εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας, οὐδὲ γελῶσα

φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται·
σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος· ἀλλά τις εὕροι
μαχλάδα τὴν κρύβδην τὴν πάνυ σεμνοτάτην·
τὰς δ' ἱλαρὰς, καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας,
σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαστέρα μισήσειε θεὸς, καὶ βρώματα γαστρός·
εἵνεκα γὰρ τούτων σωφροσύνη λύεται.

Ἀγαθίου.

Καλὸν μὲν στυγόδεμνον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότης μήποτε σὲ κλονέοι.
θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κακὸν, οὕνεκα κείναις
κυπριδίους ὄαρους πότνα δέδωκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος· οὐ γὰρ ἐκείνων
φύσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες, ἐς ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Ἐκλήθην παρὰ σοῦ τοῦ ῥήτορος· εἰ δ' ἀπελείφθην,
τὴν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη, τρέφεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλάκις ἐξέστησα τεὴν φιλότητα, καὶ ὕβριν,
καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών·
λοιδορίην δὲ ῥέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

Ἀδηλον.

Ελπὶς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε· τὸν λιμέν' εὗρον·
οὐδὲν ἐμοὶ, χ' ὑμῖν· παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

Λουκιανοῦ.

Αγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βήσομαι εἰς ἕτερον·
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Ἀδηλον.

Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν,
ὥσκεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις,
συρίσδων καλάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας·
πιερίδες φεύγωμεν ἐϋκτιμένην πόλιν ἄλλην·
πατρίδα μαστεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
ὡς ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

Παλλαδᾶ.

Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
ἀσυγκέραστον τὴν φύσιν κεκτημένη,
καὶ συγκυκῶσα, καὶ μεταντλοῦσα πάλιν,
καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν οὐθεὰ,
τέχνην λαχοῦσα τῶν τρόπων ἐπαξίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ανεστράφησαν ὡς ὁρῶ τὰ πράγματα.
καὶ τὴν τύχην νῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποινα τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες;
ἡ παρέχουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα. καὶ σὺ διδάσκου

τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ἃς παρέχεις ἑτέροις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη, καταπαίζῃ,
μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη.
ἡ πρὶν νηὸν ἔχουσα, καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
θερμοδότις μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
νῦν ὁσίως στένε καὶ σὺ τεὸν πάθος ἄστατε δαῖμον,
τὴν σὴν ὡς μερόπων νῦν μεταγοῦσα τύχην.

Ἀπολλωνίδου.

Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνωΐστου Μελίτινα,
υἱέα σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον.
ἠϊόσιν δ᾽ ἐπικέλσαν ἁλίκλυστον δέμας ἄλλου,
δύσμορος, οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης.
υἱέα δ᾽ ὡς ἔστειλε. Δίων δ᾽ ἐπὶ νηὸς ἀθραύστου
ἤλυθεν εἰς γαίην σῶος ἀπ᾽ ἐμπορίης.
μητέρες ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον· ἡ μὲν, ἄελπτον
ζωὸν ἔχει, κείνη δ᾽ ὄψεται οὐδὲ νέκυν.

Ἀγαθίου.

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ᾽ ἰχθύσι· τὸν δ᾽ ἐσιδοῦσα
ἀντέανος κούρη, θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ.
καί μιν θῆκε σύνευνον· ὃ δ᾽ ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
δέξατο παντοίης ὄλβον ἀγηνορίης.
ἡ δὲ τύχη γελόωσα, παρίστατο· καὶ ποτὶ Κύπριν
οὐ τεὸς οὗτος ἀγὼν, ἀλλ᾽ ἐμός ἐστιν ἔφη.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης
προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ᾽ ἵνα δείξῃ
ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

Λουκιανοῦ.

Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσι.

καί σου ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
ἂν παίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος· ἀλλ' ἅμα πάντα
ἐχθρὰ, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Παλλαδᾶ.

Εὖγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν εὖγε Μένανδρε,
ὡς ἀνὴρ μουσῶν, καὶ χαρίτων τρόφιμος.
πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον
προσπεσὸν εὐκαίρως, εὗρέ τι ταὐτόματον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη· μερόπων δὲ τυραννεῖ,
τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει· μισεῖ δὲ δικαίους,
ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἦ ῥά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ τηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ,
πῇ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
νῦν γὰρ ἑκὰς πόλιος φυγὰς ᾤχεο· τοῖς πρότερον δὲ
οἰκτροῖς τὴν κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε τύχη.
πολλή σοι κλυτοεργὲ τύχη χάρις, οὕνεχ' ὁμοίως
πάντας ἀεὶ παίζεις, καὶ σέ τι τερπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι, ἠδὲ καὶ ἀρχῆς,
οὐκ ἔτι γιγνώσκει τίς πέλετο πρότερον.
τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ,
τέρψιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε τύχης.
ἧς ποτε γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος· οὐκ ἐθέλεις δὲ
αἰτίζων ἀκόλους, νῦν ἑτέροις παρέχειν.
πάντα φίλος μερόπεσσι παρέρχεται· εἰ δ' ἀπιθήσεις
ἔμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

Παλλαδᾶ.

Παίγνιόν ἐστι τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς ἀλήτης,
πλούτου, καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος.
καὶ τοὺς μὲν, κατάγουσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει·
τοὺς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν, εἰς ἀΐδην κατάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινουμένην,
ὀδύνην ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,
ἀναξίους ὁρῶντες εὐτυχεστέρους.

Ἄδηλον.

Ὄλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίαις εὐγενέτειρα τύχη.
νεύματι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος, ᾧ ποτε χειρὶ
δεξιτερῇ παρέχεις αὐχένα θεσπέσιον.
τούτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
καὶ λογίων ἀγέλης ἄμβροτοι ἡγεμόνες.

Ἄδηλον.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους τοῦ βίου μεταστροφὰς,
καὶ ῥοῦμ' ἄπιστον τῆς ἄνω μάλου τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.
οἵῳ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀδήλου τῷ βίῳ φανερουμένης,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης.

Λουκιανοῦ.

Θεοῦ μὲν ἐκτὸς, οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτός.

Ἄδηλον.

Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, γὰρ εὖ πράττουσι· τοῖς δὲ, συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν, εὐσεβοῦσι πρὸς θεούς.

Ἄδηλον.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα.
τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
καὶ σοῦ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ δρῦς, ἢ πλατάνους, οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ.

Ἄδηλον.

Ἤλλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, οὐδ' ἐπὶ λιτῷ
τέρπεται ἡμετέρῳ μουσοχαρεῖ βιότῳ.
κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκ ἔτι δ' ἡμᾶς
οἱ πάρος, ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
γνῶμεν ψυχὴ, πεπαλαίσμεθα· μὴ δὲ βιάζου.
εἰς ἐλαφοστέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

Παλλαδᾶ.

Ἂν μνήμης ἄνθρωπε λάβῃς ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
ἀλλ' ὁ Πλάτων σοὶ τῦφον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
ἐκ πηλοῦ γέγονας· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
εἶπ' ἄν τις κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινὸν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἠέρα λεπταλέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες,
ζώομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντες, ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον. ὄργανα δ' ἐσμὲν,
αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι·
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμὴν,
ψυχὴν συλήσας, εἰς ἀΐδην κατάγει·
οὕτως οὐδὲν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα,
πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι·

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ·

Τοῦ αὐτοῦ·

Εἰ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτὴ
ἕλλησι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις·
φήμη δ' ἀντιπαθὴς, ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής·
πολλάκι καὶ φήμην ἔφθασεν ἡ ταχυτής·

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ κατὰ Γίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων·
οἱ βασκαινόμενοι, λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς, οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ·
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον· ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ὢ τῆς μεγίστης τοῦ φθόνου πονηρίας·
τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ·
οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα·
οὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δουλεύομεν·

ἕλληνές ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας·
ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν στυγῇ τις ἄνδρα, ὃν, θεὸς φιλεῖ,
οὗτος μεγίστην μωρίαν κατεισάγει·
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος·
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

Ἀρίστωνος, ἢ Ἑρμιοδώρου.

Γριομένα κάλλει Γανυμήδεος εἶπε ποθ᾽ Ἥρη,
θυμοβόρου ζάλου κέντρον ἔχουσα νόῳ,
ἄρσεν πῦρ ἔτεκε Τροία Διί· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ Τροίαν πῆμα φέροντα Γάριν.
ἥξει δ᾽ Ἰλιάδαις οὐκ αἰετὸς, ἀλλ᾽ ἐπὶ θοίναις
γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστον· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Γλάτωνος· οἱ δὲ, Ἀντιπάτρου.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὁ μὲν, εὗρεν, ὁ δ᾽ ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν,
ῥῖψεν· ὁ δ᾽ οὐχ εὑρὼν, λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

Στατυλλίου φλάκκου.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

Ἄδηλον·

Τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα· τοῖς δὲ δανεισταῖς
κάλλιπε τὴν ψῆφον δάκτυλι καμψοδύνῳ·

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ· Ἄδηλον·

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς,
οἱ ναέται ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις·

Ἄδηλον·

Θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς φίλος Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ·

Ἄδηλον·

Μήποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος·

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Φιλήμων δὶ
Εὐριπίδην·

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην·

Ἄδηλον·

Γνήσιός εἰμι φίλος· καὶ τὸν φίλον, ὡς φίλον οἶδα·
τοὺς δὲ κακοὺς, διόλου πάντας ἀποστρέφομαι·
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ·

Ἄδηλον·

Γράμμα μὲν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας·

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ·

Εἰς Ἐμπεδοκλῆν·

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε, κόρη τε,

θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ ἀκράγαντος
ναίετ' ἀν' ἀκραπόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητὸς,
πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὥσπερ ἔοικε,
ταινίαις τε περίστεπτος, στέφεσίν τε, θαλείαις.

Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον.

Μῆτιν ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνὶ κάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν ἐσαφίκοιο καὶ οὐρανίους κενεῶνας,
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅς κεν ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινὴν,
μειδιάει, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ,
καὶ μετὰ ναυτιλΐην βιοτήσιον ἐσαφικάνει,
οὐρανίην ἀψίδα, καὶ ἀστερίην περιωπήν.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον, ὅττι Μαρῖνον
ἀθανάτων, μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβέεσσιν,
ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
κάλλιπες, ὃς βιοτὴν θεοπρεπέα στεῦτο λιγαίνων,
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων.

Εἰς Πλάτωνα. Ἄδηλον.

Ἀτθίδος εὐγλώσσου στόμα φέρτατον, οὐ σέο μεῖζον
φθέγμα πανελλήνων πᾶσα κέκευθε πόλις.
πρῶτος δ' εἴς τε θεὸν, καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας
θεῖε Πλάτων, ἤθη, καὶ βίον ηὐγάσαο,
σωκρατικῷ σάμιον κεράσσας κριτῆρι φρόνημα,

κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης·

Αποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν·

Επτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν·
μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον·
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν·
ὃς δὲ κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν Περίανδρος·
Πιττακὸς, οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ μιτυλήνης·
τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν ἀθήναις·
τοὺς πλέονας κακίους δὲ, Βίας ἀπέφηνε πριηνεύς·
ἐγγύην φεύγειν δὲ, Θαλῆς μιλήσιος ηὔδα·

Ιουλιανοῦ βασιλέως εἰς τὸ ὄργανον·

Αλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν· ἦπου ἀπ' ἄλλης
χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,
ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται,
ἀλλ' ὑπὸ ταυρείης προθορὼν σπήλυγγος ἀήτης,
νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὁδεύει·
καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς,
ἵσταται ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
οἱ δ' ἀπαλὸν σκιρτῶντες, ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν·

Αδηλα·

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ Πορφύριε,
βάπτεις τὰ χείλη, καὶ στολίζεις τὰς φρένας·

Η φύσις ἐξεῦρεν φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα,
τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν· τὰ χαράγματα χειρὸς,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης·

Εἰς ἡράκλειτον·

Μὴ ταχὺς ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βίβλον

τοὐφεσίου· μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός·
ὄρφνη, καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον· ἢν δέ σε μύστης
εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου·

Εἰς Πυθαγόραν·

Ηνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρατο γράμμα
κεῖν', ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην,
δὴ τότε μιν συφελιξομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιζ', ἐπὴν φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχὴ, τὴν, ἔγνων, φθεγξαμένης ἀΐων·

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ·

Ἀλφειοῦ·

Χειμερίαις νιφάδεσσι παλυνομένα τιθὰς ὄρνις,
τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,
μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων·
πρόκνη, καὶ Μήδεια, κατ' ἄϊδος αἰδέσθητε
μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι·

Ἀδηλον·

Εκ πυρὸς ἰλιακοῦ, δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα·
ἔκλαγε δ' ἀργείοις μὴ ψαύετε· μικρὸν ἐστ' ἄρη
κέρδος ὁ γηραλέος· τῷ δὲ φέροντι, μέγα·

Ἀρχίου·

Οὐ τόσον ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
ὅσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν· ᾗ δὲ φονῶσα
μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶαν ὅλην, νήσους τε διϊπταμένη σὺ χελιδὼν,
Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νεοσσοτροφεῖς·
ἔλπῃ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων.

Μενεκράτους σμυρναίου.

Πασὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος,
οὐ θρέψω λέξασα· τί γὰρ πλέον ἅϊδι μαστοὶ
κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

Ἀντιπάτρου θετταλοῦ.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων, ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπτοντος, μοῖραν νηπιάχοις ἄφοβον,
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέτρεψε νόημα·
δὶς δὲ τέκνῳ ζωὴν ἐγκεχάριστο γάλα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Λουκιανοῦ.

Η βραδύπους βουλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα,
αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Ἄδηλον.

Εἴς σε καὶ ἀψευδὴς ἐψεύσατο βίβλος ὁμήρου,
ὁπλοτέρων ἐνέπουσα μετήορα δήνεα φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.

Μιμνέρμου.

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοι·
  εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις·
  ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε μάτην ἄνθρωπε πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
  κλήρῳ δουλεύων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
τούτῳ σαυτὸν ἄφες· τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει·
  σὴν δὲ τύχην στέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοῖραν
  εἰ δυνατὸν ψυχὴν τερπομένην μετάγειν.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ.

Πλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
  οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

Αδηλον.

Αργαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος· ἀλλὰ παρέρπων,
  καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων.
καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει.
  καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερὸν προφέρει.
ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτὴ,
  ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.
μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας,
  τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες, μέγα κέρδος ἔχουσι,
  τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου.
τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν.
  ἡμεῖς δὲ ζῶντες, τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

Παλλαδᾶ.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
τοῦ προτέρου βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀλλοτριωθέντες τῆς χθεσινῆς διαγωγῆς,
τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι·
μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβῦτα περιττῶν·
τῶν γὰρ ἀπελθόντων, σήμερον οὐ μετέχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου·
τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε·
ἡμεῖς καθεζόμεθα, καὶ κοιμώμεθα,
μοχθοῦντες, ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος, τρέχει·
τρέχει καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἑκάστου τῷ βίῳ καταστροφήν.

Ἄδηλα.

Τὴν πρότερον θυμέλην μήτ' ἔμβλεπε, μήτε παρέλθῃς·
νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκορδόκολα·
καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίγνεται· ἢν δ' ἀναμείνῃς,
χίλια· τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε· παρακμάζει ταχὺ πάντα·
ἓν θέρος, ἐξ ἐρίφου τραχὺν ἔθηκε τράγον.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ.

Ἄδηλον.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

φησὶ, δεῖ μέχρι τῆς ἕκτης ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργάζεσθαι· μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ' ἄριστον ἔρχεσθαι· τοῦτο δέ φησι δηλοῦν καὶ τὸ ὡρολόγιον· τὰ γὰρ μετὰ τὴν ἕκτην σημεῖα, τουτέστι τὸ τῆς ἑβδόμης, τὸ ζ, καὶ τῆς ὀγδόης, τὸ η, καὶ τῆς ἐννάτης, τὸ θ, καὶ τῆς δεκάτης τὸ ι, κατὰ συλλαβὰς συναπτόμενα, ζῆθι δίδωσιν ἀναγινώσκειν· τουτέστι, προτρέπεται φάγε, ἵνα ζῆν ἔχῃς.

Μῆνες αἰγυπτίων· Σεπτέβριος·

Πρῶτος Θὼθ ἐδάῃ δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν·
ἰχθυβόλοισι Φαωφὶ φέρει πανδήμιον ἄγρην·
πληϊάδων φαίνουσαν Ἀθὺρ τεκμαίρεται ὥρην·
Χοιὰκ, σπειρομένων σταχύων δείκνυσι γενέθλην·
Τυβὶ δὲ, πορφύρεον βουληφόρον εἷμα τιταίνει·
σημαίνει πλωτῆρσι Μεχεὶρ πλόον ἀμφιπολεύειν·
ἄρεος ὅπλα φέρειν Φαμενὼθ δείκνυσι μαχηταῖς·
εἰαρινῶν Φαρμουθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι·
λήϊα δ' αὐχνθέντα Παχὼν δρεπάνοισι φυλάσσει·
εὐκάρπου δὲ Παϋνὶ προάγγελός ἐστιν ὀπώρης·
καὶ σταφυλὴν κατέχων ἡ ἄμπελός ἐστιν ἐπηφί·
καὶ Μεσορὶ, νείλοιο φέρει φυσίζοον ὕδωρ·

Μῆνες Ῥωμαίων· Ιανουάριος·

Εξ ἐμέθεν λυκάβαντος ὑπ' ἠελίοιο θύρετρα
αὐσονίοις ὕψος δέρκεται ἠέλιος·
Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῇς γαίην νιφάδεσσι διαίνω,
τούχων εἰαρινῆς ἔγγυον ἀγλαΐης·
Αρχετ' ἄρης ἀπ' ἐμοῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἤδη·
ἴση δ' ἠοῖος ἤματι νὺξ τελέθει·
Εντύνοι τῆμος δὲ φυτοσκάφος ἔρνεα τάμνων,
ῥίζῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ ἥμερον ἀκρέμονα·
Οἴγεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας

ὥριον ἀκλύστων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.
Μεσάτιος ῥόδου εἰμὶ, καὶ ἀργεννοῖο κρίνοιο,
καὶ ξανθῆς κεράσου βρίθομαι ἀκρεμόσιν.
Καρκίνον ἠέλιος μετανείσεται· ἀστάχυας δὲ
κερφαλέους κείρει γειοπόνος δρεπάνη.
Κρίνω ἐγὼ πυῤῥὸν, καὶ ἀχυρμιάς· ἐν δὲ λέοντι,
ἀῤῥεκέα τελέθει χεύματα νηϊάδων.
Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ, βρίθω δ᾽ ἐπὶ πάσῃ ὀπώρῃ·
αὖθις δ᾽ ἰσοπαλὴς γίγνεται ἤματι νύξ.
Τίς δέκ᾽ ἐμεῖο πέλει γλυκερώτερος, ὃς μέθυ ληνῷ
ἡδὺ ἐπικατάγω, Βάκχον ἀπ᾽ οἰνοπέδου;
Εἴτοι ἀθηναίης πέλει ἔργεα, ὥριον ἤδη
καρπὸν ἀποθλίβειν, μνῆστιν ἔχειν καμάτων.
Γαύσασθαι νειοῦ κέλομαι· γλαγόωντι γὰρ ἤδη,
σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς ἀντιάσει.

Εἰς τοὺς αὐτούς. Ιανουάριος.

Μὴν ὑπάτων πρῶτος· ὁ δὲ δεύτερος, αὔλακα τέμνει·
ὁ τρίτος, αὐσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει·
τέτρατος, ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλος ἔαρος ὥρην·
εἰμὶ ῥόδων γενέτης, καὶ ἐγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω·
οὗτος ἀμαλοδέτης· τὰ δ᾽ ἐμὰ πτερὰ, νεῖλον ἐγείρει·
οὗτος ἀρισταφύλῳ πεφιλημένος ἔπλετο Βάκχῳ,
τεύχω δ᾽ οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι·
δαῖτα φέρω χαρίεσσαν ὑπ᾽ οὔνομα φωτὸς ἑκάστου·
φορμίζειν δεδάηκα, καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν.

Εἰς τὸ Ἔαρ.[3]

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ᾽ αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη·
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα, νέοις ἐκόμησε πετήλοις.

οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον ἠοῦς
λειμῶνες, γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο·
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν·
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται,
πνοιῇ ἀπημάντῳ ζεφύρου λίνα κολπώσαντες·
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθεϊ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ·
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι, ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ·
πάντῃ δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνος ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών·
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεύς, καὶ τέρπεται εὔκολα μῆλα,
καὶ ναῦται πλώουσι, Διόνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεινά, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

Θέωνος·

Ζεὺς· ἄρης· παφίη· μήνη· κρόνος· ἥλιος· ἑρμῆς·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ·

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῷ παρόντι δευτέρῳ τμήματι σκωπτικῷ ὄντι, περιέχεται κεφάλαια τάδε· ἧς

Ἀγωνιστάς.
Ἀδύνατον.
Ἀνοήτους.
Ἁρπαγέας.
Ἀσελγεῖς.
Ἀστρονόμους.
Βραχεῖς.
Βαλανεῖα.
Γραίας.
Γραμματικούς.
Γυναῖκας.
Δειλούς.
Δυσειδεῖς.
Δυσώδεις.
Δολίους.
Δούλους.
Δῶρα.
Ἐρῶντας.
Ζωγράφους.
Ἡγεμόνας.
Θυγατέρας.
Ἰατρούς.
Ἵππους.
Κιθαρῳδούς.
Κλέπτας.
Κουρέας.
Κυβευτήν.
Κυνηγόν.
Κωμῳδόν.
Κωφούς.
Λαιμάργους.
Λεπτούς.
Μακρούς.
Μεθύσους.
Μιλιάριον.
Νομικούς.
Ὀκνηρούς.
Ὀρχηστάς.
Παχεῖς.
Ποιητάς.
Πλοῖα.
Πολυτεχνεῖς.
Πονηρούς.
Πορδήν.
Παροριστήν.
Ῥήτορας.
Συμποτικὰ ἀστεῖσματα.
Τολμηρούς.
Ὑβριστάς.
Φειδωλούς.
Φθονερούς.
Φιλοσόφους.
Χωλούς.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

ΟΥΤΟΣ ὁ νῦν ὀλυμπικὸς, εἶχε τὸ πρόσθεν,
ῥῖνα, γένειον, ὀφρὺν, ὠτάρια, βλέφαρα·
εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα,
ὥστ' ἐκ τῶν πατρικῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέρος·
εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων, προενήνοχεν αὐτοῦ·
καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὅμοιον ἔχων·

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰκοσέτους σωθέντος ὀδυσσέος εἰς τὰ πατρῷα,
ἔγνω τὴν μορφὴν ἄργος ἰδὼν ὁ κύων·
ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας Στρατοφῶν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας·
ἢν ἐθέλῃς δὲ πρόσωπον ἰδεῖν εἰς ἔσοπτρα σεαυτοῦ,
οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας·

Τοῦ αὐτοῦ.

Κόσκινον ἡ κεφαλή σου ἀπολλόφανες γεγένηται,
ἢ τῶν σιτοκόπων βυβλαρίων τὰ κάτω·
ὄντως μυρμήκων τρυπήματα λοξὰ, καὶ ὀρθὰ,
γράμματα τῶν λυρικῶν λύδια, καὶ φρύγια·
πλὴν ἀφόβως πύκτευε· καὶ ἢν τρωθῇς γὰρ ἄνωθεν,
ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἕξεις· πλείονα δ' οὐ δύνασαι·

Τοῦ αὐτοῦ.

Πύκτης ὢν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἶτα γαμήσας,
ἔνδον ἔχει πληγῶν ἴσθμια, καὶ νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπτουσαν ὀλύμπια. καὶ παρ' ἑαυτῷ

μᾶλλον ἰδεῖν φρίων, ἢ ποτὲ τὸ στάδιον.
ἂν γὰρ ἀναπνεύσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
πληγὰς ὡς ἀποδῶ. κἂν ἀποδῶ, δέρεται.

Νικάρχου.

Πέντε μετ' ἄλλων Κάδμος ἐν ἀρκαδίᾳ δολιχεύων,
θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
ἓξ ὄντων, τάχ' ἐρεῖς πῶς ἕβδομος. εἷς φίλος αὐτοῦ,
θάρσει Χάρμε λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἕβδομος οὖν οὕτω παραγίγνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' ἂν Ζωΐλε, δωδέκατος.

Λουκιλλίου.

Τὸν σταδίην πρώην Ἐρασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, οὐκ ἐσάλευσε μόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε τάχιον ἐμοῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἔπιπτεν,
οὔτε βράδιον ὅλως ἔδραμε τὸ στάδιον.
δίσκῳ μὲν γὰρ ὅλως οὐδ' ἤγγισα, τοὺς δὲ πόδας μου
ἐξᾶραι πηδῶν, ἴσχυον οὐδέποτε.
κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων,
πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετριαζόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὁπλίτης,
ὥστ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθε τὸ στάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι, καθά τινα πάντες ἔδοξαν
ὁπλίτην, τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γὰρ εἰς ὥρας ἠνοίγετο, καὶ τότε Μάρκος,
ἦλθε προσελλείπων τῷ σταδίῳ δίπλεθρον.

Ἄδηλον.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
οὐδεὶς οἶδεν ὅλως, δαιμόνιος βραδυτής.

ὁ ψόφος ἦν ὑσάλπιγγος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦται
ἄλλος· καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

Λουκιλλίου.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κρανίον Αὖλος ὁ πύκτης,
ἓν καθ' ἓν ἀθροίσας, ὀστέον ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
καὶ τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ἔτι λειπομένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής·
τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προσβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰχίον· οἱ δ' ἐβόησαν
τοῦτον μὴ στεφανοῦν, εἰ μόνος ὢν ἔπεσεν.
ἀνστὰς δ' ἐν μέσοισιν ἀνέκραγεν, οὐχὶ τρί' ἐστίν;
ἓν κεῖμαι, λοιπὸν τἄλλα μέ τις βαλέτω.

Λουκιανοῦ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἆπιν· οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅσην ἕλληνες ἀγωνοθετοῦσιν ἅμιλλαν
πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.
ἔχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν, ἓν ὠτίον· ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ', ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ ἐκορύσσετο σὺν πολιήταις
ἆραί μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης.

οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ.

Ἀντιόχου εἰς ἀπαίδευτον ἐπιδει-ξάμενον.

Βήσσας ἐφρένας εἶχεν, ἀπήγχετο· νῦν δ' ὑπ' ἀνοίας,
καὶ ζῇ, καὶ πλουτεῖ, καὶ μετὰ τὴν πάροδον.

Ἄδηλα.

Εἰ πᾶσιν μεθύουσιν ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.
Ἔσβεσε τὸν λύχνον μωρὸς, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Παλλαδᾶ.

Πάντες μὲν δειλοὶ, καὶ ἀλαζόνες εἰσί· καὶ εἴ τι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφαίνει,
ἔνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται· οὐδένα λήθει
οὔτε καταπτήσσων, οὔτε θρασυνόμενος.

Ἀββιανοῦ.

Κύλλος, καὶ λοῦρος, δύο θεσσαλοὶ ἔγχεσι μωροί.
κύλλος δ' ἐκ τούτων, ἔγχεσι μωρότερος.

Ἄδηλον.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
μηδὲν ἐρωτήσῃς· μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΓΑΓΑΣ.

Αὐτομέδοντος.

Δέξαι Φοῖβε τὸ δεῖπνον, ὅ σοι φέρω, ἤν τις ἐάσῃ.
δέξομαι· εἶτα φοβῇ καὶ σύ γε λητοΐδη;

οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν ἄῤῥιον· οὗτος ἔχει γὰρ
ἅρπαγος ἰκτίνου χεῖρα κραταιοτέρην.
ἀκνίαου βωμοῖο νεωκόρος· ἢν τελέσῃ δὲ
τὴν πομπὴν, ἄρτος ᾤχεθ᾽ ἅπαντα πάλιν.
ἐν Διὸς ἀμβροσίῃ, πολλὴ χάρις· εἷς γὰρ ἂν ὑμέων
ἤμην, εἰ λιμοῦ καὶ θεὸς ἠσθάνετο.

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ.

Λουκιλλίου.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον, ἀκούσατε· θαῦμα γὰρ ὑμῖν
καινὸν ἀπαγγέλλω· πλὴν μεγάλαι νεμέσεις.
τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνεύρομεν ἄλλο γένος· τί;
τῶν ἑτεροζήλων· ἤλπισα τοῦτ᾽ ἂν ἐγώ,
ἤλπισα τοῦτο Κράτιππε; μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

Ἄδηλον.

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐγένοντο γυναῖκες,
οὔτ᾽ ἄνδρας γεγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν,
οὐδὲ γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἀνέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

Ἀντιπάτρου.

Ἐστηκὸς τὸ Κύμωνος ἰδὼν πέος, εἶφ᾽ ὁ Πρίηπος
οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

Στράτωνος.

Ἡ κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας.
οὓς σὺ δοκεῖς πάντως τέσσαρας, εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἢν δὲ πύθῃ πῶς τοῦτο, τὸν ἐν μέσσῳ δὶς ἀρίθμει,
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

Ἄδηλον.

Εἰρήνη πάντεσσιν ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών.

πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει;

Αδηλα.

Φαύγων τὴν ὑπόνοιαν ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
αὔριον αὐθὺ λέγων ἕξω τέκνον· εἶτα προῆλθεν
αὔριον ἀντὶ τέκνου, τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.
Αλφειοῦ στόμα φεῦγε· φιλεῖ κόλπους ἀρεθούσης,
πρηνὴς ἐμπίπτων ἁλμυρὸν ἐς πέλαγος.
Οὐχ ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις διὰ τοῦτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποιεῖς, καὶ δίχα τοῦ καλάμου.
Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα· ἐς τί δὲ τοῦτο;
λείχει γὰρ χείλων κἂν ἴσα, κἂν ἄνισα.
Υἱὸς Γαβινίου μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
οὐχ ὁσίην, ἑτάρους πάντας ἀποστρέφεται.
Αν μετ' ἀλεξάνδρειαν ἐς ἀντιόχειαν ἀπέλθῃς,
καὶ μετὰ τὴν συρίην ἰταλίης ἐπιβῇς,
τῶν δυνατῶν οὐδεὶς σε γαμήσει· τοῦτο γὰρ αἰεὶ
οἰομένη, πηδᾷς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τῷ πατρὶ μοῦ τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος.
ἀλλ' ἑρμοκλείδης, αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον.
εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκόπτόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντες ὅσοι τὸν ἄρη, καὶ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν,
ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου.
ὄψομαι οὐ μακρὰν αὐτοὺς τυχὸν εἰδότας ὄντος,
καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον αὐτὸς ἑαυτοῦ
    τὴν γένεσιν διαθεὶς, Αὖλος ὁ ἀστρολόγος,
καὶ ζήσειν ὥρας ἔτι τέσσαρας. ὡς δὲ παρῆλθεν
    ἡ πέμπτη, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
αἰσχυνθεὶς, Πετόσιριν ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
    θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' οὐδὲν ἐπιστάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
    εἰ μέλλει γηρᾶν βουλόμενος προμαθεῖν.
κἀκεῖνος ναί φησιν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς.
    ἂν δὲ γε πυκτεύῃς, ὡροθετεῖ σε Κρόνος.

Νικάρχου.

Εἰς ῥόδον εἰ πλεύσει τίς, Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
    τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
χὠ μάντις πρῶτον μὲν ἔφη καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
    καὶ μὴ χειμῶνος, τοῦ δὲ θέρους ἀνάγου.
τοῦτο γὰρ ἂν ποιῇς, ἥξεις κἀκεῖσε, καὶ ὧδε,
    ἂν μὴ πειρατὴς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Λουκιλλίου.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον, Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,
    καὶ πένταθλος Ὕλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
    γνῶναι. κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδὼν,
πάντες ἔφη νικᾶτε, μόνον μή τίς σε παρέλθῃ,
    καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

Παλλαδᾶ.

Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον, καὶ πείρατα γαίης,
    ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον;
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,

καὶ τότ' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην·
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

Ἄδηλον·

Ἀντικράτης ἤδει τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Ἀράτου
πολλῷ, τὴν δ' ἰδίην οὐκ ἐνόει γένεσιν·
διστάζειν γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῷ γεγένηται,
ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις·
εὕρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί· καὶ γὰρ ὀχευτής,
καὶ μωρός, μαλακός τ' ἐστί, καὶ ὀψοφάγος·

Ἄδηλον·

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
οἶκον Ἀριστοφάνους ἦλθεν ἐς ἀστρολόγου·
ᾔτεε δ' ἐξερέειν, εἰ θέρος αἴσιον αὐτῷ
ἔσται, καὶ σταχύων ἄφθονος εὐπορίη·
ὃς δὲ λαβὼν ψηφῖδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
δάκτυλά τε γνάμπτων, φθέγξατο Καλλιγένει,
εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον ὅσον ἀπόχρη,
μηδέ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσύνην,
μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χάλαζα
ἄκρον ἀποδρυφθῇ, δράγματος ὀρνυμένου,
μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μηδέ τιν' ἄλλην
ἠέρος, ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην,
ἐσθλόν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι· εὖ δ' ἀποκόψεις
τοὺς στάχυας, μούνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας·

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ·

Τίμωνος·

Τίς δ' οὗτος κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄσιος, ὄλμος ἄτολμος·

Ἰουλιανοῦ.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἄστει, μή σε κολάψῃ
 αἵματι πυγμαίων ἡδομένη γέρανος.

Λουκιλλίου.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο· καὶ διὰ λιμὸν
 ἐκ δρυὸς ἀγχορίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.
γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν οὐκ ἔσχον ἄνωθεν,
 ἀλλ' ἐτάφη μισθοῦ πρός τινα τῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνους Ἐπίκουρος,
 πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀτόμων.

Ἀδήλον.

Ὁ βραχὺς Ἑρμογένης, ὅταν ἐκβάλῃ εἰς τὸ χαμαίτι,
 ἕλκει πρὸς τὰ κάτω τοῦτο δορυδρεπάνῳ.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ.

Νικάρχου.

Λούσασθαι πεπόρευται Ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον·
 δωδεκάτῃ δύστρου μηνός, ἐπ' Ἀντιφίλου,
παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον· ὃν δύο τέκνων
 ἄλλων εὑρήσει λουσάμενος, πατέρα.
ἥξει δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει· οἱ βαλανεῖς γὰρ,
 εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Μυρίνου.

Υ· τετρακόσι' ἐστίν· ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
 δὶς τόσους, ῥυφερὴ πεντακόρων ἑκάβη·
σισύφου ὦ μάμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφή·
 βάπτε δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγε πᾶσι τατᾶ.

Λουκιλλίου.

Τὰς τρίχας ὦ νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ἃς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμιστονόη τρικόρωνος,
γίγνεται ἐξαπίνης οὐ νέα, ἀλλὰ ῥέα.

Λεωνίδου.

Γρηῦν ἔγημε Φιλῖνος ὅτ' ἦν νέος· ἡνίκα πρέσβυς,
δωδεκέτιν· παφίη δ' ὥριος οὐδέποτε.
καὶ γὰρ ἅπαις διέμφυε τότε σπείρων οὐ ἄκαρπα.
νῦν δ' ἑτέροις γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

Νικάρχου.

Η πολιὴ κροτάφοισι κοτυττάρις ἡ πολύμυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκ ἔτι πρεσβύτατος,
ἡ φάος ἀθρήσασα ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
ζώει, καὶ λεύσσουσα, καὶ ἀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
ὥστε με διστάζειν μή τι πέπονθ' ἀΐδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν οἰῆσι με, πρὸς Διὸς ἔξω
ἔκβαλε· πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει.
ἣν αὐτῇ τυροὺς ἁπαλοὺς εἴποιμεν ἐνέγκαι,
οὐ τυροὺς, πυροὺς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πήγανον αὐτὴν
ᾔτουν, ἡ δ' ἔφερεν τήγανον ὀστράκινον.
ἢν ὄρνιν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει· ἂν λάχανόν μοι
εἴπω δὸς πεινῶν, εὐθὺ φέρει λάσανον.
ὄξος ἂν αἰτήσω, τόξον φέρει· ἂν δέ γε τόξον,
ὄξος· ὅλως δ' ὃ λέγω, οὔποτ' ἐπαισθάνεται.
αἰσχρὸν τῆς γραός με χάριν κήρυκα γενέσθαι,

καὶ μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγειρόμενον.

Λουκιλλίου.

Λοῦσθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον Ἡλιοδώρα,
γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἔγνωκα τίνος ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις Πελίας ἑψομένη νεάσαι.

Μακεδονίου.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειὴν
Λαοδίκη, λαοῖς ἔνδικα τιννυμένη.
μήποτε δ' εὐρύνῃς σέο χείλεα. τίς γὰρ ὀδόντων
ὄρχατον ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
τὴν χάριν ἐξέρυσας, ὅσην ἔχες οὐκ ἀπὸ γαίης·
ἀγλαΐη μελέων ἕλκεται ἀενάου.
ὡς δὲ ῥόδον θαλέθεσκες ἐν εἴαρι· νῦν δ' ἐμαράνθης
γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρεϊ.

Λουκιλλίου.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις,
οὐδὲ παρειάων ῥυτίδας ἐκτανύσεις.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥστε προσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος,
καὶ ψίμυθος, τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

Γαιτουλίου.

Τερπάνις ἀμφορέως περὶ χείλεσι χείλεα θεῖσα
σιληνὶς, πάσας ἐξεφόρησε τρύγας.
εὐχαίτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν,
ἀλλ' οἷος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,
τοῖόν σε προὔπινεν ἀφειδὲς τὸ ἄγγος ἔχουσα,
εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Ἀδηλα·

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας φρονίμως, πάνυ Μόσχος ἔγημε
    παρθένον· ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη·
ἄξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε
    καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν·
Ἤμασε Νικονόη· κἀγὼ λέγω· ἤμασε δ' αὐτή,
    ἡνίκα καὶ Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ·
ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
    οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον·
Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε μενέαθιον· οὐ γὰρ ἔγωγε
    ἔκχυρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα,
ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην·
    ὥστε τί πράξεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;
Γινώσκειν σε θέλω Γλαυκιανὲ σαφῶς, ὅτι πᾶσα
    ἔγχαλκος γραῖα, πλουσία ἐστὶ σορός·

Νικίου·

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις, ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτάς·
    καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονεν·
τοῦτο βαφεὺς ἐβόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν,
    μήτε κόμην λευκήν, μήτε μελαινομένην·

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Λουκιλλίου·

Ἂν τοῦ γραμματικοῦ μνησθῶ μόνον ἡλιοδώρου,
    εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται·

Ἀδηλον·

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναταί ποτε ἄρτιος εἶναι,
    ὀργήν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθὺς ἔχων·

Φιλίππου·

Γραμματικοί, μώμου στυγίου τέκνα, σῆτες ἀπάντων,

τελχῖνες βίβλων, Ζηνοδότου σκύλακες,
Καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε,
συνδέσμων λυγρῶν θηρήτορες, οἷς τὸ μὶν, ἢ σφὶν
εὔαδε, καὶ ζητεῖν εἰ κύνας εἶχε Κύκλωψ,
τρίβοισθ' εἰς αἰῶνα, κατατρίζοντες ἀλιτροί,
ἄλλων· ἐς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

Ἀντιφάνους.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζώρυχα μούσης
ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται,
τῶν μεγάλων κηλῖδες· ἐπ' ἠρίννῃ δὲ κομῶντες
πικροὶ, καὶ ξηροὶ, Καλλιμάχου πρόκυνες,
ποιητῶν λῶβαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισι,
ἔρροιτ' εὐφώνων λαθροδάκναι κόριες.

Παλλαδᾶ.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς, καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς μαχίμου·
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται·
τὴν οὖν γραμματικὴν, καὶ μόλις ἐξέφυγον·
οὐ δύναμαι δ' ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν·
εἴργει χάρτης γὰρ, καὶ νόμος αὐσόνιος.

Ἀπολιναρίου.

Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος, ἐξεκυλίσθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέπεσεν.
εἶθ' ἑξῆς ἐβίου κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
ὧν ἐδίδασκεν ἀεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.
ἀλλὰ Γλύκων ἔπαθε τοὐναντίον· ὢν γὰρ ἄπειρος
καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,
νῦν λιβυκοὺς κάνθωνας ὀχούμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονεν.

Λουκιλλίου·

Ἔξω παιδείας Πάριδος κακὰ, καὶ Μενελάου,
ἔνδον ἔχων πολλοὺς τῆς ἑλένης πάριδας·

Λουκιανοῦ·

Ἵλαθι γραμματικὴ φυσίζωε, ἵλαθι μοῦσα,
φάρμακον ἀρομένη μῆνιν ἄειδε θεά·
νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον·
καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
καὶ λιμένες πάντων λέκτρια γραμματική·

Ἄδηλον·

Τούτοις τοῖς παρὰ δεῖπνον ἀοιδομάχοις λογολέσχαις,
ταῖς ἀπ' ἀριστάρχου γραμματολικριφίσιν,
οἷς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ πῖν φίλον, ἀλλ' ἀνάκεινται,
νηπυτιευόμενοι νέστορι, καὶ πριάμῳ,
μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γενέσθαι·
σήμερον οὐ δειπνῶ, μῆνιν ἄειδε θεά·

Ἄδηλον·

Γραμματικὸς Ζήνων, ὃς ἔχει πώγωνα μένανδρον,
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φησὶ συνεστακέναι·
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελέτῃ οὐ παύεται οὕτως,
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας·

Ἀδέσποτον·

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον ἀεὶ πεπλανηκότες ὄμμα,
οἵ τ' ἀπ' ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι·
ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους,
καὶ τίνος ἦν Πρωτεὺς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων·
γινώσκοιμ' ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον· ἡ δὲ μέλαινα
ἱστορίη, τήκοι τοὺς παρακαλλιμάχους·

Ὦ τλῆμον Κυνέγειρε καὶ ἐν ζωοῖς, καὶ ἀπελθὼν,
ὡς αἰεὶ κόπτῃ ῥήμασι, καὶ κοπίσιν·
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεὴ πέσε μαρναμένη χέρ·
νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ πόδας ἐστέρησεν·

Ην ἄρα καὶ κάνθωσι τύχη χαλεπή τε, καὶ ἐσθλὴ,
καὶ Κρόνος ὡρονόμει τετραπόδων γένεσιν·
ἐξότε γὰρ καὶ τοῦτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔσχεν,
ἐξ ἀλαβαρχίης, γραμματικοῦ γέγονεν·
τλῆθι φέρειν λοιπὸν κανθήλια· γραμματικῶς γὰρ
οὐδὲ τέλος κριθὴ, κρῖ δὲ μόνον λέγεται·

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ·

Παλλαδᾶ·

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ·

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ·

Λουκιλλίου·

Ανθρακα, καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὖλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια·
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος· ἢν δέ ποτ' εἴπῃς
ἔρχοντ', ἐξ ἀπίνης ὕπτιος ἐκτέταται·
οὐδενὶ δ' οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Στρατοκλείδῃ,
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ·

Τοῦ αὐτοῦ·

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλποῦρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔθος ἐστὶν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
ἄσφυκτος, καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη,

ζωγρεῖτε

ζωγρεῖτε κράξας ἥρωες ἀρηΐφιλοι.
καὶ μὴ τέτρωται κἄτι μάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῆν, τότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύρα.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον Ὀλυμπικὲ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς,
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥύγχος ἔχουσα Βιτὼ ῥεπιθήκινον, οἷον ἰδοῦσαν
τὴν ἑκάτην αὐτὴν οἴομ' ἀπαγχονίσαι,
ἐμοὶ λέγει σώφρων Λουκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως παρθένος ἐμοὶ λέγειν.
ὃς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσαις,
τῆς αὐτῆς χοίη τέκνα σαοφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤθελε δριμὺς ἄγαν τὸ πρόσθ' ἱερώνυμος εἶναι.
νῦν δὲ τὸ δρῖ μὲν ἔχει. λος δὲ τὸ μῦς γέγονεν.

Ἄδηλον.

Ἡ ῥὶς Κάστορός ἐστιν ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα.
σάλπιγξ δ' ἂν ῥέγχῃ. τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον.
ἐν πλοίοις, ἄγκυρα. κατασπείροντι δ' ἄροτρον.
ἄγκιστρον ναύταις, ὀψοφάγοις κρεάγρα.
ναυπηγοῖς, κένδυλα. γεωργοῖς δὲ, πρασόκουρον.
τέκτοσιν, ἀξίνη. τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
οὕτως εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε,
ῥῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

Θεοδώρου.

Ἑρμοκράτης τῆς ῥινός, ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
ἑρμοκράτους, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

Λεωνίδου.

Ἰχθὺν ὁ γρυπὸς Σωσίπολις οὐκ ἀγοράζει,
προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐβοσίην.
οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεὶς
ἄγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο· πολλὰ δ' ἐμόχθει
ἐκ θυρίδος κειτῶν αὐτὸν ὑπερχαλάσαι.
ἰκρία συμπήξας, οὐκ ἔφθανεν· ὀψὲ δ' ἐπιγνοὺς,
τὴν ῥῖν' ἀντιμάχου κλίμακος θεὶς, ἔφυγεν.

Ἀμμονίδου.

Ἀντιπάτραν γυμνὴν εἴ τις πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκτοθεν ἂν στηλῶν ἡρακλέους ἔφυγον.

Λουκιλλίου.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Ἀδηλον.

Κερκίδος οὐ χρῄζεις ὁ λογιστικὸς, οὐδὲ μέλεισσοι.
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα δίπηχυν ἔχεις.

Ἀμμιανοῦ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.
οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον ἐὰν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ῥινός· πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Παλλαδᾶ.

Ὁ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν,
λύχνους ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὀδόντα·
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

Ιουλιανοῦ.

Οψιν ἔχεις στρουθῷ πανομοίιον· ἦ ῥά σε Κίρκη
εἰς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πιόντα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αμητὸς πολὺς ἐστὶ τεὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν·
τῷ σε χρὴ δρεπάνοισι, καὶ οὐ ψαλίδεσσι κερῆναι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω,
τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκει χριομένην.
τοῦτο καὶ ἡδυλύρης δέ ποτε Πίνδαρος ἐλέγχων,
εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, φύκεος ἐχθρότατον.

Τραϊανοῦ βασιλέως.

Αντίον ἠελίου στήσας ῥῖνα, καὶ στόμα χάσκων,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Αδηλον.

Ρήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπεα ῥυγχελέφαντα,
χείλεσι βιπταίοις φθόγγον ἱέντα φόνον.

Αδηλον.

Τὴν φωνὴν ἐνοπήν σε λέγειν ἐδίδαξεν Ὅμηρος·
τὴν γλῶσσαν δ' ἐνοπῇ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

Αδηλον.

Ωμοσα μυριάκις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν·
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην·
ἀλλ' ὁπόταν κατίδω τοῦ παφλαγόνος τὸ πρόσωπον
Γανταγάθου, στέρξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι.

Αδέσποτον.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθηκας.

μή μοι τὴν κήλην, αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Ἀδήλου.

Ἑρμολύκου θυγάτηρ, μεγάλῳ παρέλεκτο πιθήκῳ·
ἣ δ' ἔτεκεν πολλοὺς ἑρμοπιθηκιάδας.
εἰ δ' ἑλένην ὁ Ζεὺς, καὶ Κάστορα, καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος,
ἑρμιόνῃ γε κόραξ παρελέξατο· ἡ δὲ τάλαινα,
φρικτῶν δαιμονίων ἑρμαγέλην ἔτεκεν.

Ἀδέσποτον.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης ἐμβαίνει,
μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν·
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθι τὰ φορτία πάντα τεθεικὼς,
καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
ὥστε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ ποιεῖν δύναται.

Ἀδήλου.

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.
ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς, μόλις αἰσθάνετ' αὐτός.

Τοῦ γρυποῦ ῥυτῆρος ὁρῶ τὴν ῥῖνα Μένιππε.
αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.
πλὴν ἥξει· μείνωμεν ὅμως· εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥινὸς σταδίους οἴομαι οὐκ ἀπέχει.
ἀλλ' αὐτὴ μὲν ὁρᾷς προπορεύεται· ἢν δ' ἐπὶ βουνὸν
ὑψηλὸν στῶμεν, καὐτὸν ἐσοψόμεθα.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ.

Ἀντιπάτρου.

Οὐ προσέχω· καίτοι πιστοί τινες. ἀλλὰ μεταξὺ,

πρὸς Διὸς ἢ με φιλεῖς Πάμφιλε, μή με φίλει.
Νικάρχου.
Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με. καὶ ἢ μισεῖς σύ, φιλεῖς με.
ἢ δέ με μὴ μισῇς φίλτατε, μή με φίλει.
Λουκιανοῦ.
Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀξόστομος ἐξορκιστὴς,
ἐξέβαλ᾽, οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.
Τοῦ αὐτοῦ.
Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ᾽ ὅμηρον,
οὐκ ἀγέλη ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπνους,
οὐ λῆμνος σύμπασ᾽, οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περισσὰ,
οὐδ᾽ ὁ Φιλοκτήτου ποὺς ἀποσηπόμενος,
ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν Τελέσιλλα χιμαίρας,
σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, λημνιάδας.
Αδηλον.
Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατὶς, ἀλλὰ δι᾽ αὐτῆς
τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγου.
Αδηλον.
Τὸ στόμα, χὼ πρωκτὸς ταὐτὸν Θεόδωρε σοῦ ὄζει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε ἔδει ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρωκτός.
νῦν δὲ λαλοῦντός σου,
οὐ δύναμαι γνῶναι πότερον, ἔχανεν Θεόδωρος,
ἢ βδέσ᾽. ἔχει γὰρ ἔχει πνεῦμα κάτω, καὶ ἄνω.
Αδέσποτον.
Τίς σου Μεντορίδη προφανῶς οὕτω μετέθηκεν
τὴν πυγὴν, ὅπερ ἦν τὸ στόμ᾽ ἔκειτο προτοῦ;
βδεῖς γὰρ, κοὐκ ἀναπνεῖς. φθέγγη δ᾽ ἐκ τῶν καταγείων.
θαῦμα μ᾽ ἔχει, τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδίκει σὺ,
ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίην θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἁλιπλανέεσσι χερείους
τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

Ἀπολιναρίου.

Ἂν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδὲν ἀδικεῖς με.
ἂν δὲ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος Πολύκαρπε κενῆς παράσιτε τραπέζης
λήσεις, κερματίοις ψευδόμεν' ἀμφοτέροις;
οὐ γὰρ ἔτ' ἐν ἀγορῇ σε βλέπω πολὺν, ἀλλ' ὑποκάμπτεις
ἤδη, καὶ ζητεῖς ποῦ σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ, κόμισαι τὸ σὸν ἀργύριον, ἔρχου,
καὶ λάβε. κοὐδ' ὀμόσας, οὐκ ἔτι πίστιν ἔχεις.
κυζικόθεν σε φέρων ἄνεμος σαμόθρᾳξι πελάσσει.
τοῦτό σε τοῦ λοιποῦ τέρμα μένει βιότου.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Ἄδηλον.

Τοῦτο τὸ βουλαύειν ἦχθε πάλαι. ἀλλὰ τὸ βῆτα
οὐκ ἐπιγιγνώσκω. δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

Ἄδηλον.

Βουλαῦις ἀγαθεῖνε. τὸ βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπρίω νῦν
ἀντὲ πόσης τιμῆς. δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ.

Παλλαδᾶ.

Εἴ τιν' ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
τὸν κισσὸν ἀφελὼν, θριδάκων φύλλοις στεφάνωσον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βρώματά μοι χοίρων σηκιζομένων προέθηκας,
ξηρῶν, διψαλέων, κυπρόθεν ἐρχομένων.
ἀλλ' ἐμὲ σηκωθέντα μαθὼν, ἢ σφάξον ἑτοίμως,
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ κυπρίῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντίπαστον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βασταζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης,
υἱὸν τῆς βραδυτῆτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον, πρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν πήραν, πῶ, αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀποπέμπεις,
εὗρεν ὁ παῖς, λύσας φῦσαν ὑπηνέμιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβέν ποτε δῶρον Ὀδυσσεύς,
πόντον ἐπιπλώων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς αἴολος οὗτος, ἔχων ἀνέμων πλέον ἶρον,
ὄρνεον ἐκπέμπεις τῶν ἀνέμων γεμίσας.
πνεύματά μοι πτερόεντα φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις.
οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑ.

Ἀργενταρίου.

Ἀντιγόνην ἔστεργε Φιλόστρατος· ἦν δὲ παλαιστοῦ
ὁ τλήμων Ἴρου πεντεπενιχρότερος.

εὗρε δ᾽ ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον· ἀντία γὰρ χθὼν
γοῦνατ᾽ ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ᾽ ἀντιγόνης.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

Λεωνίδου.

Εἰκόνα Μηνοδότου γράψας Διόδωρος, ἔθηκε.
πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γράψας Δευκαλίωνα Μενέστρατε, καὶ φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστι τινός.
τοῖς ἰδίαις αὐτοὺς τιμήσομεν· ἄξιος ὄντως
ἐστὶ πυρὸς Φαέθων, Δευκαλίων δ᾽ ὕδατος.

Λουκιλλίου.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱοὺς,
οὐδ᾽ ἐπὶ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ
φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθομένην.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ.

Παλλαδᾶ εἰς Διμόνικον ὕπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν· ὅμως δ᾽ οὐ πάντα δύνανται
ῥήμασιν ἐξειπεῖν ῥεύματα σῶν παθέων.
ἓν δ᾽ ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν, καὶ ἄπιστον,
δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἑτοιμότατα.
χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν,
κλέπτων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ γῆς λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων,
χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχευόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἰδὼν μᾶσα μὲν πάθος ἄλλο,
ἔκλαιε κλέπτων, κλεπτομένους ἐλεῶν·
ὃς κλέπτων, ἤγνοε, καὶ ἀγνοῶν, ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων καθαρὸν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ῥύπου·

Ἄδηλον.

Ἀνθρακίων δέκα μεταφέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης·
ἢν δὲ καὶ ὗν ἀγάγῃς, αὐτὸς ὁ Τριπτόλεμος.
δεῖ δὲ καὶ Ἡρακλείδῃ ὑφηγητῆρι δοῦναι
ἢ καυλὸν κράμβης, ἢ φακὸν, ἢ κοχλίας.
ταῦτ᾽ ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν Ἐρεχθέα, Κέκροπα, Κόδρον,
ὃν κ᾽ ἐθέλῃς· οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ.

Λουκιλλίου.

Οὐκ ἔστι θυγατρὸς μεῖζον βάρος· εἰ δὲ δοκεῖ σοι
Εὐκτήμων, εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ·
ἔστι σοὶ κήλη, κἀμοὶ θυγάτηρ· λάβε ταύτην,
καὶ δός μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὶν σ᾽ ἐναλείψασθαι Δημόστρατε, χαῖρ᾽ ἱερὸν φῶς,
εἶπε τάλαν· οὕτως οὐκ ὀπός ἐστι Δίων·
οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν ὀλυμπικὸν, ἀλλὰ δι᾽ αὐτοῦ
εἰκόνος ἧς εἶχεν, τὰ βλέφαρ᾽ ἐξέβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθὲς ὁ κλινικὸς ἥψατο Μάρκος·
καὶ λίθος ὢν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑρμογένην τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος

εἶπε μόνους ζώνης ἐννέα μῆνας ἔχειν.
κἀκεῖνος γελάσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν
φησὶ λέγει, σὺ νόει· τὰ μὰ δὲ σύντομά σοι.
εἶπε· καὶ ἐκτείνας, μόνον ἥψατο· καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκάρισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἥν τιν᾽ ἔχεις ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν Ἶσιν τούτῳ, μηδὲ τὸν Ἀμφικράτη,
μηδ᾽ εἴ τις τυφλοὺς ποιεῖ, θεόν, ἀλλὰ Σίμωνα.
καὶ γνώσῃ τί θεός, καὶ τί Σίμων δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἀΐδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα Καῖσαρ,
ὡς λόγος Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν ἡρακλέα.
νῦν δ᾽ ἐμὲ Μηνοφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω
κλινικὸς Εὐρυσθεύς, μηκέτι Μηνοφάνης.

Στράτωνος.

Ἰητρὸς Καπίτων Χρύσην ἐνέχρισεν ὁρῶντα
ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων,
ἄνδρα δ᾽ ἀπὸ σταδίου· διὰ δώδεκα δ᾽ ὄρτυγα πηχῶν.
φθεῖρα δ᾽ ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
νῦν δ᾽ ἀπὸ μὲν σταδίου, πόλιν οὐ βλέπει· ἐκ δὲ διπλέθρου,
καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.
ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
ἂν δὲ προσεγχρίσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ᾽ ἐλέφαντα
οὐκ ἔτι μήποτ᾽ ἴδῃ πλησίον ἑστακότα.

Νικάρχου.

Οὔτ᾽ ἔκλυσεν Φείδων μ᾽, οὔθ᾽ ἥψατο· ἀλλὰ πυρέξας,
ἐμνήσθην αὐτοῦ τοὔνομα, κἀπέθανον.

Τοῦ αὐτοῦ·

Ιητρὸς τὴν γραῦν οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἀπέπνιξεν,
οὐδ' ἔστι γινώσκειν· δαιμόνιον τὸ τάχος·
ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἡ σορός· οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάφον ηὐτρέπισαν·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ορθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διόδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
τοῦ κυρτοῦ στιβαροὺς ἐπὶ τὴν ῥάχιν· ἀλλὰ πιεσθεὶς,
τέθνηκεν· γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος·

Τοῦ αὐτοῦ·

Χειρουργῶν ἔσφαξεν ἀκεστορίδην ἀγέλαος·
ζῶν γὰρ, χωλαίνειν φησὶν ἔμελλε τάλας·

Τοῦ αὐτοῦ·

Πέντ' ἰητρὸς ἄλεξις ἅμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε·
πέντ' ἴδεν ἀρρώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν·
καὶ πᾶσιν μία νὺξ, ἓν φάρμακον, εἷς σοροπηγὸς,
εἷς τάφος, εἷς ἀΐδης, εἷς κοπετὸς γέγονεν·

Αδηλον·

Αγις ἀρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ·
ἀλλ' ὅπον εἰσῆλθεν, ᾤχετ' ἀρισταγόρης·
ποῦ τοίην ἀκόνιτον ἔχει φύσιν· ὦ σοροπηγοὶ,
ἆγιν καὶ μίτραις βάλλετε, καὶ στεφάνοις·

Νικάρχου·

Ξεῖνε, τί μὰν πάθη τίνες ἐν χθονὶ τοῖσδ' ὑπὸ τύμβοις,
οὓς γλυκεροῦ φέγγους Ζώπυρος ἐστέρησε;
Δᾶμις, Αριστοτέλης, Δημήτριος, ἀρκεσίλαος,
Σώστρατος, οἵ τ' ὀπίσω μέχρι παραιτονίου·
κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
ὡς ἑρμῆς κατάγει τοὺς θεραπευομένους·

Ἀδέσποτον.

Ἰητρὸς Κρατέας, καὶ Δάμων ἐνταφιαστὴς,
κοινὴν ἀλλήλοις θέντο συνωμοσίην·
καί ῥ' ὁ μὲν, οὓς κλέπτεσκεν ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας,
ἐς ἐπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ Κρατέᾳ·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας ἐς ἐνταφιάζειν,
πέμπεν ὅλους αὐτῷ τοὺς θεραπευομένους.

Ἀδήλου.

Οὐ μήλῃ, ῥιόδοντι δ' ἐνήλειψέν με Χαρῖνος,
σπόγγον ἔχων κενεὸν τῶν γναφικῶν πινάκων·
τὴν μήλην δ' ἕλκων, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μου
ῥιζόθεν, ἡ μήλη δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη·
ἂν δὲ δὶς ἐγχρίσῃ με, πονῶν πάλιν οὐκ ἐνοχλήσω
ὀφθαλμοὺς αὐτῷ· πῶς γὰρ, ὁ μηκέτ' ἔχων;

Λουκιλλίου.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις,
οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καίπερ ἴαμα φέρων.

Παλλαδᾶ.

Βέλτερον ἤγε μόνος λῃστοκτόνου εἰς κρίσιν ἐλθεῖν,
ἢ τοῦ χειρουργοῦ Γενναδίου παλάμας·
ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως πνιγέων, κατατέμνει·
ὃς δὲ λαβὼν μισθοὺς, εἰς ἀΐδην κατάγει.

Καλλικήρου.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν, καὶ χοιράδας αἴρει·
τἄλλα δὲ πάντ' αἴρει καὶ δίχα φαρμακιῶν.

Ἀγαθίου.

Κεῖτο μὲν ἀλκιμένης κεκαφηώμενος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λευκανίην βραγχὰ λαρυγγιόων·
κνυόμενός τε τὸ πλευρὸν, ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυχθὲν,
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευστιόων.

Ἦλθε δὲ καλλίγνωτος ὁ Κῷος, ὁ πλατυλέσχης,
    τῆς Παιωνίδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, οὔτι περισσὸν
    ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
ἀλκιμένους δ' ἐδόκησεν ἀνάκλισιν, εἶτε προσώπου
    φράζετο, καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπισταμένως.
καὶ τὸ περὶ κρισίμων φλεβῶν ἐλογίζετο γράμμα,
    πάντ' ἀναπεμπάζων οὐχ ἑκὰς Ἱπποκράτους.
καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς ἀλκιμένην ἀνεφώνει,
    σεμνοπροσωπήσας, καὶ σοβαρευσάμενος.
ἤγε φάρυγξ βομβοῦσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλευροῦ,
    καὶ πυρετῷ λήξει πνεῦμα δασυνόμενον,
οὐκ ἔτι τεθνήξῃ πλευρίτιδι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
    σύμβολον ἐσσομένης ἐστὶν ἀπημοσύνης.
θάρσει· τὸν νομικὸν δὲ κάλει· καὶ χρήματα σαυτοῦ
    εὖ διαθεὶς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου.
καί με τὸν ἰητρὸν προρρήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
    ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἑὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
    ὥστε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
ὡς δὲ τὸ μῆνιν ἄειδε, καὶ ἄλγεα μυρί' ἔθηκεν
    ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖς δ' ἀκόλουθον ἔπος,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν,
    οὐκ ἔτι μιν πέμπει πρός με μαθησόμενον.
ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατὴρ, σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑταῖρε.
    αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς ἄϊδι προϊάπτω,
    καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

ΕΙΣ ΙΠΠΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις ἐρασίστρατε, ἀλλ' ἀσαλεῦσαι
οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα θεσσαλίης.
ὄντως δούριον ἵππον· ὃν εἰ φρύγες εἷλκον ἅπαντες
σὺν δαναοῖς, σκαιὰς οὐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας.
ὃν στήσας ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πτισάνην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἵππον ὑποσχόμενός μοι ὀλύμπιος, ἤγαγεν οὐρήν·
ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος, ἀπεκρέματο.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥΣ, καὶ Τραγῳδούς.

Λεωνίδου.

Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ᾄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης, τοὺς γείτονας ἔκτανε πάντας,
νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς ὠριγένους·
κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο· τοὔνεκεν αὐτῷ
ζωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

Ἀμμιανοῦ.

Νικήτης ᾄδων, τῶν ᾠδῶν ἐστιν ἀπόλλων·
ἂν δ' ἰατρεύῃ, τῶν θεραπευομένων.

Λουκιλλίου.

Πέντ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφάνης ὁ ῥαψῳδός,
πέντε θεῶν σκευήν, ἡρακλέους ῥόπαλον,
τισιφόνης τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος δὲ τρίαιναν,
ὅπλον ἀθηναίης, ἀρτέμιδος φαρέτρην.

οἱ δὲ θεοὶ, πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἐξεδύθησαν
  εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα, καὶ οἰναρίου.

Διοσκορίδου.

Γάλλον ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
  τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὠ μὲν τιμηθεὶς, ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
  ὑρνηθὼ, κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἡρώων ἴτε πρήξιες· ἐν γὰρ ἀμούσοις
  καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξατ' ἀοιδότερον.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὴν ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης
  Κύπριν ὅλην χρυσῆν ἐχθὲς ἔκλεψε Δίων.
καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὁλοσφύριστον ἄδωνιν,
  καὶ τὸ παρεστηκὸς μικρὸν ἐρωτάριον.
αὐτοὶ νῦν ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι,
  οὐκ ἔτι σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν, ὃν ὁρκίζεσθαι ἔμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰπὼν, οὐ δύναμαί σ' ὀμόσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πτηνὸν ἑρμῆν, τὸν θεῶν ὑπηρέτην,
τὸν ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βοηλάτην,
ἑστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτοκλέπτης Αὖλος εἶπε βαστάσας,
πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μηνύτορα Φοῖβον ἔκλεψεν
  Εὐτυχίδης, εἰπὼν, μὴ πάνυ πολλὰ λάλει.

σύγκρινον δὲ τέχνῃ τέχνην, καὶ χείρεσι χρησμοὺς,
καὶ μάντιν κλέπτῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ.
τῶν δ' ἀχαλινώτων στομάτων χάριν αὐτίκα πραθεὶς,
τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόῤῥω νέμε, μή σε Περικλῆς
ὁ κλέπτης, αὐταῖς βουσὶ συνεξελάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πόδας εἶχε Δίων, ὅσας χέρας, οὐκ ἔτ' ἂν Ἑρμῆς
πτηνὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Δίων ἐκρίθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν γένεσιν λυποῦντα μαθὼν Κρόνον ἡλιόδωρος,
νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσεον ἦρε Κρόνον,
τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε, πέρασον εἰπὼν
δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς, τίνος ἐστὶ Κρόνος.
ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.
εὑρών μοι τι μὴν πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἑσπερίδων τῶν τοῦ Διὸς ἦρε Μένισκος
ὡς τὸ πρὶν ἡρακλέης χρύσεα μῆλα βίᾳ.
καὶ τί γὰρ ὡς ἑάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
ὡς τὸ πρὶν ἡρακλέης ζῶν κατακαιόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴσιδεν ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
κοὐκ ἔτι τὴν τύλην εἴσιδε Λυσίμαχος.

Ἄδηλον.

Χοῖρι μὲν, οὐκ ἴδιον δέ με θύετε· καί με καλεῖτε
χοιρίδιον, φανερῶς εἰδότες οὐκ ἴδιον.

Ἄδηλον.

Ἤδειμεν πολέμων ἀντώνιον ὄντα σε πάντες,

ὀξαπίνης

ἐξαπίνης δ' ἴα σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Λουκιλλίου.

Τὸν δασὺν ἑρμογένη ζητῶ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κουρεὺς
  κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὄνθ' ὅλον ὡς κεφαλήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, παύεο κουρεῦ,
  τέμνων. οὐ γὰρ ἔχεις οὐκ ἔτι τοῦ με τάμῃς.
ἀλλ' ἤδη μεταβὰς ἐπὶ τοὺς μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
  τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με, καὶ παρέχω.
νῦν μὲν γὰρ μυιῶν ὁ τόπος γέμει· ἢν δ' ἐπιμείνῃς,
  ὄψει καὶ γυπῶν ἔθνεα, καὶ κοράκων.

Ἄδηλον.

Κουρεὺς, καὶ ῥαφίδες, κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος·
  καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ.

Παλλαδᾶ.

Πάντων μουσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεός ἐστιν·
  σοῦ δὲ Καλλιόπη, ταβλιόπη λέγεται.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΝ.

Λουκιλλίου.

Πανὶ φιλοσπήλυγγι, καὶ οὐρεοφοιτάσι νύμφαις,
  καὶ σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον ἁμαδρυάσι,
σὺν κυσὶ, καὶ λόγχαις συοφόντισι Μάρκος,
  μηδὲν ἑλὼν αὐτὸς, τοὺς κύνας ἐκρέμασεν.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΙΔΟΝ.

Γαλλαδᾶ.

Γαύλῳ κωμῳδῶ κατ' ὄναρ στὰς, εἶπε Μένανδρος,
οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σοῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ.

Νικάρχου.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
ἦν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δύο κωφότερος·
ὧν ὁ μὲν, ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι·
ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, οὔτι μάχεσθε;
μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν; ἀμφότεροι τρέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως Διονύσιε λείψανον Αὔλῳ
Εὐτυχίδης δειπνῶν· ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω·
καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ·
μὴ κληθεὶς δ' Αὖλος ξηροφαγεῖ καθίσας·

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω σοι πέψαι Διονύσιε ταῦτα γένοιτο
πάντα. νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν·
κἀγὼ κέκλημαι· κἀμοὶ παρέθηκέ τι τούτων
γεύσασθαι Πόπλιος· κἀμὸν ἔπεστι μέρος·
εἰ μὴ λεπτὸν ἰδών με, δοκεῖς καταπῖσθαι ἄρωστον·
εἶθ' οὕτω τηρεῖς, μή σε λαθών τι φάγω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι Γάμε, καὶ τὰ περιαλλα

οὐ τάσσα, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
πλὴν μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας αὔριον ἔρχου
πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρὸν εὐθὺς ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδης σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
ἔτρεχεν, ὥστε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Οὔτις ἀλοιητῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
εἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωστιν ἔχεις ἐρυσίχθονος αὐτοῦ,
καί τάχα δαρδάψεις καὶ φίλον, ὃν καλέεις.
ἀλλ' οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται. οὐ γὰρ ἔγωγε
βήσομ' ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυσσόμενος.
εἰ δ' ἔτι γ' οὖν τεὸν οἶνον ἐλεύσομαι, οὐ μέγ' ἀνύσσεις
Λαρτιάδης Σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας.
καὶ ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, ἢ σε περήσω,
Κύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱός, καὶ γενετήρ, δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
τίς πλέον ἐκδαπανῶν, κλῆρον ἅπαντα φάγοι.
καὶ μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
ὕστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄρνεον ἠσθίομεν κεκλημένοι ἄθλιοι ἄνδρες,
ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν.
ἡμᾶς δὲ ζῶντας, τέσσαρες αἰγυπιοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδεὶς μοι ταύτην ἐρασίστρατε τὴν ἀπατάλην σου
ποιήσαι θεῶν, ἣν σὺ καταπαταλᾷς.

ἔσθων ἐκ ῥαπέλως στομάχων καὶ χείρονα λιμοῦ,
οἷα φάγειεν ἐμῶν ἀντιδίκων τέκνια.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον, ἥρπασε κώνωψ.
ἡ δέ, τί φησιν; ὦ Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πατρὶ θυμωθεὶς Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρός,
πυῤῥῆνα στήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν καλάμῳ πήξας ἀθέρα Στρατόνικος ὁ λεπτὸς,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας αὐτὸν, ἀπηγχόνισε.
καὶ τί γὰρ οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπτὸς,
ἐς τὴν ἐκκομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως.
καὶ πέρ τοι ἐς ἀΐδην καταβὰς οἷός περ ὅτ' ἔζη,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἦραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω, Γάϊος ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐπικουρείων ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῇ κεφαλῇ ῥήσσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν. ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς εὐθὺς ἀπῆλθε κάτω.

Ἀμμιανοῦ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον εὑρὼν,

εἰς ῥώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς·
ὃς δ' ἐν τῇ ῥώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

Λουκιλλίου.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ Πρόκλον, ἦρεν ὁ καπνὸς,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων·
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη ῥωθεὶς μυρία ταῖς ἀτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω κουφότατος πέλε Γάϊος, ὥστ' ἐκολύμβα
τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Ἀμμιανοῦ· οἱ δὲ, Νικάρχου.

Ἐξαίρων πότ' ἄκανθαν ὁ λεπτακινὸς Διόδωρος,
αὐτὸς ἐῤῥύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

Λουκιλλίου.

Ἐξ ἀτόμων ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν,
εἶναι τοῦτο δοκῶν ἄλκιμε λεπτότατον.
εἰ δὲ τότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πουλύ τι λεπτοτέρου.
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων ἂν,
ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἄλκιμε τὰς ἀτόμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππεύων μύρμηκι Μενέστρατος ὡς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη.
λακτισθεὶς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὦ φθόνε φησὶν,
οὕτως ἱππεύων ὤλετο καὶ Φαέθων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐζήτουν Εὐμήκιον· ὃς δ' ἐκάθευδε,
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χέρας ἐκτανύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς, ἐποτᾶτο δι' αἴθρης
Χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος·
καὶ τάχ' ἂν ἐρροίζοιτο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνῃ
τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο·
αὐτοῦ δὴ νύκτας τὲ, καὶ ἤματα πέντε κρεμασθεὶς,
ἑκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης·

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰγείρου φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο,
πληγεὶς Χαιρήμων, ὕπτιος ἐξετάθη·
κεῖται δὴ Τιτυῷ ἐναλίγκιος, ἢ Γαλικάμπῃ,
ἁπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ κανάβινον·

Νικάρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῴην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
τίς προκριθεὶς εἴη, λεπτ' ἐπιλεπτότερος·
ὧν ὁ μὲν εἷς, Ἕρμων, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ δὺς ἔδυ ῥαφίδος τρῆμα λίνον κατέχων·
Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, τοῦ ἀράχνιον ἔστη·
ἡ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν·
σωσίπατρος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ στεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπομ', ἥττημαι· πνεῦμα γάρ εἰμι μόνον·

Λουκιλλίου.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὑτὸν ἀπηγχόνισεν·

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀεὶ δεῖ σύμπνοον αὔρῃ,
μήποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι·
μή τις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσῃ,
ἄσθματος ἠερίου πολλὸν ἐλαφρότερον·
οὐ σὺ μόρον τρομέεις· τότε γὰρ πάλιν οὐδὲν ἀμείψεις,

ἔσεαι ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρμηκος πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθεσθεὶς
  ἄδρηστος ῥήτωρ, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἵππασο, ὃν σὺ ἔχεις ὦ πήγασε βελλεροφόντην,
  φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

Ἀδηλα.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος ἀρτεμιδώραν
  τὴν λεπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.
Ἀρκάδιον οὐχ οὕτω συμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
  αἱ νέκυες, ξηροῖς ἤκαχον ὀσταρίοις,
ὄρτυγι δραχμῆς ξηρὴ δεκὰς, ὦ ἐλεειναὶ
  λειμώνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδες.
Εἰ μὲν ἐπ' ἀπελάβους ἄγεται στρατὸς, ἢ κυνομύας,
  ἢ μύας, ἢ ψυλλῶν ἱππικὸν, ἢ βατράχων,
χαῖρε, καὶ σὺ φοβοῦ μὴ καί σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
  ὡς ἂν τοῖς τούτων ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς,
  ῥωμαίοις οὐδεὶς πρὸς γεράνους πόλεμος.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
  οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
στῆναι δ' εἴ ποτ' ἔχρηζεν, ἔδει τοὺς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
  τὴν ὀροφὴν ῥῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Ἀμμιανοῦ.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
  ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων οἶνόν τε, καὶ ὕπνον,
οὐκ ἐπὶ τὰς μούσας, οὐδὲ φίλους φιλέει·
ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκ λεχέων νιν ἐΰρροος οὐ φρένα θέλγει,
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεζόμενον κατέχει·

Ἄδηλον.

Ἡ γραῦς ἡ Βάκχου, κυλίκων σποδὸς, ἔν ποτε νούσῳ
κεκλιμένη, Ζηνὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἢν ὀλοοῦ διάκαυμα φύγω πυρὸς, ἐς ἑκατόν σοι
ἠελίους δροσερᾶς πίομαι ἐκ λιβάδος,
ἀβρόμιος, καὶ ἄοινος· ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπιφράσατο·
ῥηκτὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, οὗ διὰ πυκνῶν
χοίνων ἠελίους πλέονας ἠυγάσατο·

Ἄδηλον.

Πῶς φιλέεις ὦ μῆτερ ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
δὸς πιέειν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τὸ πρὶν ἔδωκας·
ὦ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τὸ πρὶν ἔπαυσε·
νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ τὴν σέο δίψαν·

Ἄδηλον.

Δέρκεο πῶς διψῶν υἱὸς χέρα μητέρι τείνει·
ἡ δὲ γυνὴ, ἅτε πᾶσα γυνὴ κεκρατημένη οἴνῳ,
ἐν λαγύνῳ πίνουσα, τὸ δ' ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα,
ἐκ δὴ βρόχθου ἐμεῖο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμοῖο;
ξέστας γὰρ τριάκοντα μόνους λάγυνος τόδε χωρεῖ·
μῆτερ, μὴ τῆς χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατοῦσα,
ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν·

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ·

Εἰς ἀπιανὸν ἡγεμόνα πότην·

Γράμμα περισσὸν ἔχεις τὸ προκείμενον· ἢν ἀφέλῃ τίς
τοῦτό σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα·

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ·

Νικάρχου·

Ἠγόρασας χαλκοῦν μιλιάριον Ἡλιόδωρε
τοῦ περὶ τὴν θρᾴκην ψυχρότερον βορέου,
μὴ κάμνε, μὴ φύσα, μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις·
εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας·

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ·

Λουκιλλίου·

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἤρισε Ῥοῦφος,
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον·
ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ῥοῦφος ῥίβειν τὰ χρώματ' ἔμελλε,
Φαῖδρος ἔγραψε, λαβὼν ἑκονικὴν ἀποχήν·

Ἄδηλον·

Τοὺς πόδας εὖ κρατερὸς, καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
οὐκ ἂν τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων·

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ·

Τοῦ αὐτοῦ·

Εἰς φυλακὴν βληθείς ποτε Μάρκος ὁ ἀργὸς ἑκοντί,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον·

Τοῦ αὐτοῦ·

Τῆς νυκτὸς ῥοχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς,
οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη μὴ πάλι που ῥοχάσῃ·

Τοῦ αὐτοῦ·

Οὕτως ἔστ' ἀργὸς Γανταίνετος, ὥστε πυρέξας,

μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται· ἐν δ' ἐνιαυτῷ,
κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὔατα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκλήθην ἐχθὲς Δημήτριε· σήμερον ἦλθον
δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον· οὐδ' ἂν ἐσώθην
σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην, κέρκον ὄνου κατέχων.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λουκιλλίου.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν ἀρίστων,
ἢ ποίου σε μύλου κόψατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
ὀρχηστής, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον.
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τί Λητοῖ
ἤρισας· οὐ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἓν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδὼν, ἠνίασας μεγάλως.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης.
καὶ πάλιν ὢν Καπανεὺς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες, τοῦτο παρ' ἱστορίην.

Παλλαδᾶ.

Δάφνην, καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός.
ὡς ξύλινος, Δάφνην· ὡς λίθινος, Νιόβην.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ. Ἀδέσποτον.

Τὸν παχὺν αὖ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος· ἀλλ' ἀπόλοιτο,

ἢ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Πολλιανοῦ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσι
ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
τοίνυν σου δέομαι γράφε πλείονα· μείζονα γάρ σοι
εὔξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ χαίρω Φλῶρε, γενοίμην δάκτυλος, ἢ ποὺς,
εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων.
χαίρω νὴ τὸν κλῆρον, ὃν οὐ κλήρησαι ἐν ἄθλοις,
ὡς περὶ χηρεύσαι τοῦ στεφάνου μερίδος.
τοιγὰρ θάρσει Φλῶρε, καὶ ἄθυμος πάλι γίγνου·
οὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς κυκλίους τούτους, τοὺς αὐτὰρ, ἔπειτα, λέγοντας,
μισῶ, λωποδίτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ
Παρθενίου κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχου.
θηρὶ μὲν οὐατόεντι γενοίμην, εἴ ποτε γράψω
εἴκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνεα.
οἱ δ' οὕτως τὸν ὅμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν,
ὥστε γράφειν ἤδη, μῆνιν ἄειδε θεά.

Λουκιλλίου.

Οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ, ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
οὔθ' ὁ καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς Φλέθων,
ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητὴς
καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν ἑρμογένης.
ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,

Δευκαλίων, Φαέθων, ἑρμογένης, Ποτάμων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος· οἱ κατὰ γαῖαν
φεύγετ', ἔχων ᾠδὰς ἔρχεται Εὐτυχίδης.
καὶ κιθάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσιπέντε νόμων.
νῦν ὑμῖν ὁ χάρων ἐπελήλυθε· ποῦ τις ἀπέλθῃ
λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχει;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχόμεθ' ἡλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν οὕτω·
ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἡλιόδωρε θέλεις;
ᾆσον ἴθ', ὥς μεν θᾶσσον ὀλέθρου· καὶ γὰρ ἔμ' ὄψει
μακροφλιαρητὴν ἡλιοδωρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι, μηκέτι Μράκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπτου,
τὸν πολὺ τοῦ παρὰ σοῦ νεκρότερον τεκνίου.
εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγους ποίει πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνους
δήμιε, τὸν στιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.
τοῦ σοῦ γὰρ πάσχω νεκροῦ χάριν, οἷα πάθοιεν
οἱ καταδείξαντες βιβλία, καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
οἷον ἀκήρυκτον Καλλίστρατε καὶ σὺ προελθὼν,
ποιεῖς μοι φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
σάλπιγξον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
καὶ Πρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἔτυχεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος ὦ παροδῖτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ᾠκοδόμησε τάφον.

καὶ γράψασθ' ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὧδ' ἐχάραξε,
  κλαύσατε δωδεκέτη Μάξιμον ἐξ ἐφέσου.
οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον· εἰς δ' ἐπίδειξιν
  ποιητοῦ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
  ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
ἢν δ' ἀναγινώσκῃ, καὶ νήστεις οἴκαδε πέμπῃ,
  εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίην μανίην.

Ἀράτου.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
  γαργαρέων παισὶν βῆτα, καὶ ἄλφα λέγων.

Ἄδηλον.

Μισῶ δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος οὐδέποτ' οὐδεὶς
  ἤρεσκε κἂν εἴποι, μῆνιν ἄειδε θεά.
ἀλλ' ἢν μὴ Πριάμου τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
  εἰ καὶ κυρτὸς ἄγαν, οὐ δύνατ' ἄλφα γράφειν.
εἰ δ' ὄντως οὕτω τοῦτ' ἔστ' ἔχον ὦ ὕπατε Ζεῦ,
  εἰς τοὺς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

Λουκιανοῦ.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς ἴσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
  εὑρὼν ποιητάς, εἶπε παρίσθμι' ἔχειν.
μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς πύθια· κἂν πάλιν εὕρῃ,
  εἰπεῖν οὐ δύναται, καὶ παραπύθι' ἔχω.

Ἀδέσποτον.

Ὠμοβοεῖ μοι παραθεὶς τόμον ἡλιόδωρε,
  καὶ τρία μοι κεράσας ὠμοβοεότερα,
αὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν· εἰ δ' ἀσεβήσας,
  βεβρώκειν τινὰ βοῦν τῶν ἀπὸ τρινακρίας.
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν· εἰ δ' ἔστι τὸ κῦμα,

ἔνθεν μακρὰν ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

Ἄδηλον.

Τί ὠφέλησας τὴν πόλιν στίχους γράφων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαιον ἔμπορος;

Μακεδονίου.

Παρθένος εὐπατέρεια δίκη, πρέσβειρα πολήων,
οὐ τὴν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται,
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς, πάγχρυσα τελέθει,
οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότου.
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἢ μὴ ὁ μυρίων ἐξελάθου χαρίτων.

ΕΙΣ ΠΛΟΙΑ.

Λουκιλλίου.

Οἱ τοῖχοι Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὠκεανὸς φέρεται.
δελφίνων δ᾽ ἀγέλαι, καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα,
ἐν τῷ πλοίῳ συνηχόμενα βλέπεται.
ἂν δ᾽ ἀναμείνωμεν, τάχα πλεύσει καί τις ἐν ἡμῖν.
οὐδὲ γάρ ἐστιν ὕδωρ οὐκ ἔτι τῷ πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς πέλαγος πλέομεν Διονύσιε, καὶ γεγέμισαι
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἀντλεῖται δ᾽ ἀδρίας τυρρηνικὸν ἰστρικὸς αἴγων,
οὐ πλοῖον, πηγὴ δ᾽ ὠκεανοῦ ξυλίνη.
ὁ πλίξου Καῖσαρ, Διονύσιος ἔρχεται ἤδη,
οὐκ ἔτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

Βιάνορος.

Τὰ σκάφος οὐ βυθὸς εἷλε· πόθεν βυθός; οὐ γὰρ ἔπλωσεν.

οὐδὲ νότος· πρὸ νότου δ' ὤλετο, καὶ πελάγους·
ἤδη γάρ μιν ἅπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν
ἤλειφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·
πίσσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογὶ, τὴν ἁλὶ πιστὴν
τευχομένην, γαίῃ δεῖξεν ἀπιστοτέρην·

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ·

Εἶχε Φίλων λέμβον σωτήριχον· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
σωθῆν' οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναται·
οὔνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος· οἱ δ' ἐπιβάντες,
ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ Φερσεφόνην·

Λουκιλλίου·

Ἐκ ποίων ἔταμες Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
οὐ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβδου γένος, οὐ δρυός ἐστιν,
οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω·
καὶ τυχὸν, ἐξαπίνης ἔσεται λίθος· εἶτα τὸ χεῖρον,
γράψει μ' ὡς Νιόβην δρᾶμα σαπρὸν Μελίτων·

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ· Παλλαδᾶ·

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μωρίης,
εἰπὲ τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπιστάμενος·
ἐν μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικός· ἂν δὲ Πλάτωνος
δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν·
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον· οὔτε δὲ τέχνην
οἶσθα γραμματικὴν, οὔτε πλατωνικὸς εἶ·
πάντα μὲν οἶδα λέγεις· ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις·
γευόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον·

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ· Ἀμμιανοῦ·

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις οἰκτρὲ Νέαρχε,

ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὢν ἀγαθόν·
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκών τι ποιεῖς, οὔτ᾽ ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀστὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τίς, πατέρ᾽ ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν·
Γωλιανὸς τοὺς τρεῖς, πρῶτος ἀπ᾽ Οἰδίποδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀψέ ποθ᾽ ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν·
ὃν ποδαγρᾶν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μασαύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηρίον ἐστὶ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα·
ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

Καλλίου ἀργοῦ.

Αἰεὶ θηρίον ἦσθα Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκώς,
ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομανές τι κακόν.
αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι· οἶνος ἐλέγχει
τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακός, ἀλλ᾽ ἐφάνης.

Δημοδόκου.

Καὶ τόδε Δημοδόκου, Χῖοι, κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ᾽ οὔ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χῖος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκην ποτ᾽ ἔχιδνα κακὴ δάκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτή
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκαι, φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες,
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα, φαυλότατοι.
ἢν δ' ἄρα δὶς, καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
δὴ τότε γίγνονται, φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

Λουκιανοῦ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης.
θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
ἤθελε, φεῦ, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Ἀδέσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμὸν, ἰσόψηφόν τις ἀκούσας,
ἔστησ' ἀμφοτέρων τὴν ῥόπον ἐκ κανόνος.
εἰς τὸ μέρος δὲ καθέλκετ' ἀναλκυθὲν τὸ τάλαντον.
Δαμαγόρου λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον. ζτο nominum. i.
quintus casus nun

Ἀντιόχου.

Ψυχὴν μὲν γράψαι, χαλεπόν· μορφὴν δὲ χαράξαι,
ῥάδιον· ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοὔμπαλιν ἀμφότερα.
τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα
ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις ἐργάσατο.
τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,
πῶς ἄν τις γράψῃ, μηδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαίης ἐκ γαλατῶν μηδ' ἄνθεα· ἧς ἀπὸ κόλπων
ἀνθρώπων ὀλέτειραι ἐριννύες ἐβλάστησαν.

ΕΙΣ ΓΟΡΔΗΝ. Νικάρχου.

Γορδὴ ἀποκτείνει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὖσα.

πορδὴ καὶ σώζει φαυλὸν ἴσα μέλος.
οὐκοῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι πορδὴ,
τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

ΕΙΣ ΓΑΡΟΡΙΣΤΑΣ.

Αμμιανοῦ.

Κἂν μέχρις ἡρακλέους στηλῶν ἔλθῃς παρορίζων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.
κείσῃ δ' ἴρῳ ὁμοῖος, ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδὲν,
εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Λουκιλλίου.

Χοιρίδιον, καὶ βοῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα.
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον Μενέκλεις.
οὔτε δέ μοι κοινόν τι πρὸς ὀθρυάδαν γεγένηται,
οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ θερμοπυλῶν.
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν. ὥστε τί ποιεῖ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης, καὶ λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κἀμοῦ μνήσθητι νόμου χάριν. ἢ μέγα κράξω,
ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ χοιρίδιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ δέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλούτων,
εἰπὼν, ἀρκείτω κέρβερος ὧδε κύων.
εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, ἰξίονι, καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω.
οὐδὲν γάρ σου χεῖρον ἔχω κακὸν, ἄχρις ἂν ἔλθῃ
ὧδε σολοικίζει Ῥοῦφος ὁ γραμματικός.

Κερεαλίου.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα, καὶ ἀττικὰ ῥήματα πέντε,

ἀξήλως ἐστὶν, καὶ φρονίμως μελετᾶν,
οὐδὲ γὰρ ἢ κάρκαιρε, καὶ εἰ κονάβησε, τό, τε σίζε,
καὶ κελάρυζε λέγοις, αὐθὺς ὅμηρος ἔσῃ,
νοῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἃ λέγεις.

Ἀδήλου.

Εἰκὼν ἡ Σέξτου μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκών.

Ἀββιανοῦ.

Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους.
καὶ νῦν μέν φησιν τούτους ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα.
τοὺς λοιποὺς δὲ μέτρῳ, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης ἀσιατικὸς· οὐδὲν ἄπιστον.
καὶ τοῦτ' ἐν θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

Λουκιλλίου.

Μὴ δὲ λαλῶν πρώην ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ.
καὶ μέλλων χαίνειν, αὐθὺς ἐβαρβάρισε,
καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανύων.
κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δέδεται.

Ἀμμιανοῦ.

Ἀρκαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον ἀρκάδι δῶρον
ἑρμῇ ῥήτωρ θῆκεν ἀθηναγόρας.
ἢ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἶσο μὲν ἑρμῆ.
ἢ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω, θῆκεν ἀθηναγόρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα Γαῦλε,
ὡς οὗτοι πάντες γράμματα μὴ μαθέτω.

Τοῦ αὐτοῦ·

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν, ἀπεθαύμασα, τὸν βαρύχειλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λωποφόρον·

Τοῦ αὐτοῦ·

Αὐτὸν ὁρῶ σε Μέδων τὸν ῥήτορα· φεῦ, τί τὸ θαῦμα·
στειλάμενος σιγᾷς; οὐδὲν ὁμοιότερον·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ῥήτορος ἀλλ' εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκών·
καὶ πῶς; οὐ λαλέει· οὐδὲν ὁμοιότερον·

Τοῦ αὐτοῦ·

Πολλοῦ δεῖ, καὶ σφὶν, καὶ τοῖς παρεοῦσα δικασταὶ
ἄνδρες· καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἔνθα δέ μοι,
καὶ ταυτὶ, καὶ μῶν, καὶ τετταράκοντα, καὶ ἅττα
σκεψάμενος· καίτοι νὴ Δία, καὶ μὰ Δία·
ῥήτωρ οὗτοι Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει·
προσθήσει δ' αὐτοῖς, γρῦ φάθι, καὶ μὶν ἔτι·

Τοῦ αὐτοῦ·

Νήπιε, πῶς σε λέληθε δίκης ζυγός; οὐ νοέεις δὲ
ἀνδράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην;
ῥήτρῃ πιστεύεις πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ,
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισταμένῃ;
ἐλπίζειν δ' ἔξεστι· θέμιν δ' οὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
τῆς σῆς κλεμματικῆς παίγνια φαντασίης·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθὼν,
ἤρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικασπολίης·
ἡμετέρη θεράπαινα, φύγεν ποτέ· τὴν δέ τις ἀγρῶν,
ἀγροίκην τ' εἶναι λάθριν ἐπιστάμενος,
ζεῦξεν ἑῷ θεράποντι· τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείνῳ·
καὶ τίνι δουλεύειν εἰσὶ δικαιότεροι;

Ὃς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἑκάστην,
εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον,
ἢ σοί, ἢ τῷ ἑλόντι τεὴν θεράπαιναν· ἀνάγκη
δουλεύειν κείνους, ὧν χάριν ἐξερέεις·
δέξο δ' ὑμενέοντα δικασπόλον· αἶψα δ' ἀποίσει
ψῆφον ἀρειοτέρην, ἤ γε δίκαια λέγοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστής,
μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας
εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα καππαδόκην.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Ἀδέσποτον.

Ἤθελον ἂν πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης ἀσίης.
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγόν,
καὶ γνῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτὴν τοῦ πάσσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
τὴν ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ στεφάνους.

Νικάρχου.

Οὐδεὶς τὴν ἰδίην συνεχῶς Χαρίδημε γυναῖκα
αἰνεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναται.
οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνισος, ἀλλότριος χρώς.
καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξενοκυστάπατην.

Ἀδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου,
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς· εἰς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι εἴ τι θέλεις, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσκων,

πηλὸν ποιήσεις, οὐχ ὁ θανὼν πίεται.

Λεωνίδου.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὅτ' οὐκ ἔτι γαστέρα πείθω,
οὔθατα, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τεμάχη.
οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

Ἀλκαίου.

Πίομαι ὦ ληναῖε πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ,
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι· ὡς ὄφελόν γε καὶ ἐγκέφαλον ἐχθροῦ ἀράξας,
βρέγμα φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς.
ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο,
γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

Αββιανοῦ.

Ἐχθὲς ἐπὶ ξενίαν κληθεὶς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
τύλῃ ἐπεκλίνθην Γοργόνος, ἢ Νιόβης.
ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν· ἀπέπρισε δ'· ἢ πελεκήσας,
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ Πρόκλου.
ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶττον ἐπηγέρθην, Πρόκλος ἄν μοι
τὴν τύλην στήλην, ἢ σορὸν ἠργάσατο.

Στράτωνος.

Καὶ πίνε, καὶ τέρπου Δημόκρατες· οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ
πιόμεθ', οὐδ' αἰεὶ τέρψιος ἑξόμεθα.
καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτοὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
νῦν ἐν ἐμοὶ πιέτω μέθυ τὸ πλέον ὀστέα τἀμά·
νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμισύνας
ᾄδετε, ποιητῶν φῦλον ἀκανθολόγων.

οἵ τ' ἐπέων κόσμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντες,
κρήνης ἐξ ἱερᾶς πίνετε λιτὸν ὕδωρ·
σήμερον Ἀρχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἦμαρ Ὁμήρου,
σπένδομεν· ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ Ἑλικὼν Βοιωτέ, σὺ μέν ποτε πολλάκις ὕδωρ
εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ἡσιόδῳ·
νῦν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κοῦρος ὁμώνυμος, Αὔσονα Βάκχον
οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης·
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τοῦδε κύπελλον
ἓν μόνον, ἢ παρὰ σοῦ χίλια πηγασίδος·

Ἀπολλωνίδου·

Ὑπνώεις ὦ 'ταῖρε· τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε,
ἔγρεο, μὴ τέρπου μοιριδίῃ μελέτῃ·
μὴ φείσῃ Διόδωρε· λάβρος δ' εἰς Βάκχον ὀλισθὼν,
ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροπότει γόνατος·
ἔσσεθ' ὅτ' οὐ πιόμεσθα πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἄγ' ἐπείγου·
ἡ πολιὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων·

Ἀργενταρίου·

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος· ἀλλὰ τίς ἄρα
σώσει μ' ἐκ Βρομίου γυῖα σαλευόμενον;
ὡς ἄδικον θεὸν εὗρον· ὅθ' οὕνεκεν αὐτὸς ἐγώ σε
Βάκχε φέρων, ὑπὸ σοῦ τύμπαλι παρφέρομαι·

Ἀντιπάτρου·

Οὔ μοι πληϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
ὀρνύμενον στυφελῷ κῦμα περὶ σκοπέλῳ,
οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανὸς, ὡς κακὸν ἄνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας·

Ὀνέστου·

Μούσης νυθεσίην φιλοπαίγμονος εὕρετο Βάκχος,

ὦ σικυὼν, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων.
δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἔν τε γέλωτι
κέντρον· χῶ μεθύων, ἀστὸν ἐσωφρόνισεν.

Φιλίππου.

Λάθριον ἑρπηστὴν σκολιὸν πόδα κισσὲ χορεύσας,
ἄγχεις τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν.
δεσμεῖς δ' οὐχ ἡμᾶς· ὀλέκεις δὲ σέ. τίς γὰρ ἕλοιτο
κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

Ὀνέστου.

Αὐτοθελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος. ὃς δ' ἐπ' ἀνάγκῃ,
ὑβριστὴς οἴνῳ τ' ἐστὶ, καὶ οἰνοπότῃ.
τὸν μὲν, γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα. τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
πολλάκι πρὸς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πουλυμεθεῖς, χαίροιτε. τὸ δ' ὁππόσον ἡδὺ ποθῆναι
μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

Αὐτομέδοντος κυζικηνοῦ.

Ἄνθρωποι δείλης, ὅτ' ἐπίνομεν· ἢν δὲ γένηται
ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλους θῆρες ἐγειρόμεθα.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
τοῦ σαρδίων ἄνακτος,
οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις,
ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην,
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε.
τὸν ἄργυρον τορεύσας
ἥφαιστέ μοι ποίησον,

ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ, βάθυνον·
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ,
μήδ' ἄστρα, μήδ' ἁμάξας,
μὴ στυγνὸν ὠρίωνα,
ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,
καὶ βότρυας γελῶντας
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

Παλλαδᾶ.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης·
ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
οὐκ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος·
εὐόδμοις δὲ μύροισι, καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισι
τῷ βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας·

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὸς πιέειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας
ῥηγνυμένας καθαραῖς ὐάλοις φιάλαις·

Ἄδηλον.

Πῖνε, καὶ εὐφραίνου· τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον,
οὐδεὶς γιγνώσκει· μὴ τρέχε, μὴ κοπία·
ὡς δύνασαι χάρισαι· μετάδος· φάγε· θνητὰ λογίζου·
τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει·
πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴν μόνον ἂν προλάβῃ τις·
ἂν δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις·

Ἀγαθίου.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδεϊ Βάκχῳ
οἰνοπίων· ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας·
ἀλλ' ἔτι διψώων, ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρὶ,
ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένῃ·

αἱ δὲ νέοι, ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος, οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἀριθμοῦ
 τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἐπιπινομένας.
πῖνε γέρον, ζῆθι· μάτην δ᾽ ἄρα θεῖος ὅμηρος
 τείρεσθαι πολιὴν ἐκ νεότητος ἔφη.

Μακεδονίου.

Ἤθελον οὐ χρυσόν τε, καὶ ἄστεα μυρία γαίης,
 οὐδ᾽ ὅσα τὰς θήβας εἶπεν ὅμηρος ἔχειν,
ἀλλ᾽ ἵνα μοι ῥοχόεσσα κύλιξ βλύσειε Λυαίῳ,
 χείλεος ἀενάῳ νάματι λουομένου.
καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορός· οἱ δὲ περισσοὶ
 ἀνέρες ἐργατίναι, κάμνον ἐφ᾽ ἡμερίσιν.
οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ἀεὶ φίλος· οὐδ᾽ ἀλεγίζω
 τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χανδοπόται βασιλῆος ἀεθλητῆρες ἰάκχου,
 ἔργα κυπελλομάχου στήσομεν εἰλαπίνης,
ἰκαρίου σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα λυαίου.
 ἄλλοισιν μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
ἦχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἱστοβοεὺς, καὶ ἐχέτλη,
 καὶ στάχυς, ἁρπαμένης ἴχνια Φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ στομάτεσσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
 ἀσταφὶς οἰνοπόταις ἄρκιος ἡ Βρομίου.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ·
 ὤσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ᾽ ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι
 γαστρὶ, μελαμπέπλου μητέρα Φερσεφόνης.
γαυροφόνων δ᾽ ἀμέγαρτα, καὶ αἱμαλέων κρέα δόρπων,
 θηρσὶ, καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις.
ὀστέα δ᾽ αὖ νεπόδων τὰ μεσίχροα, χείλεσι φωτῶν

ἀρξάτω, οἷς ἀΐδης φίλτερος ἠελίου·
ὑμῖν δ' ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ, καὶ βόσις ἔστω,
καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

Μακεδονίου.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοστέοντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος·
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος· οὐδ' ἐδιδάχθη
ὅττι μένος μερόπων οἶνον ὅμηρος ἔφη.

Παλλαδᾶ.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται· οὐδέ τις ἐστὶν
αὔριον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπιστάμενος.
τοῦτο σαφῶς ἄνθρωπε μαθὼν, εὔφραινε σεαυτὸν,
λήθην τοῦ θανάτου τὸν βρόμιον κατέχων.
τέρπεο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων·
τἆλλα δὲ πάντα τύχῃ πράγματα δὸς διέπειν.

Μακεδονίου.

Ἀνέρες, οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
ἐλπίσιν ἡμερίδων ῥίψατε τὴν πενίην.
αὐτὰρ ἐμοὶ, κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας· ἄγχι δὲ, ληνός·
ἄγχι, πίθος, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρα Λυαίου,
παισὶ καναστραίοις μαρναμένειν ἐθέλω.
οὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, οὐδὲ κεραυνοὺς,
πιστὸν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων βρομίου.

Ἀγαθίου.

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν ἰάκχου,
ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἤδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέρρεεν· οἷα δὲ λέμβοι
κισσύβια γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ῥοθίων.
εἷσιν ἀρυσσάμενοι, σχέδιον ποτὸν ἤνομεν ἤδη,

θερμῶν νηϊάδων οὐ μάλα δευόμενοι.
ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύψασα ῥοδάνθη,
μαρμαρυγῇ κάλλους νᾶμα κατηγλάϊσεν.
πάντων δ' ἐκδεδόνηντο θοαὶ φρένες. οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὃς οὐ Βάκχῳ δάμνατο, καὶ Παφίῃ.
τλήμονες. ἀλλ' ὁ μὲν, ἧρπε παραὶ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν.
τῆς δ' ἄρ ὑπ' ἐλπωρῇ μοῦνον ἐπαιζόμεθα.

Ἄδηλον.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας, γενόμην παρὰ τῶν με τεκόντων.
γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας, ἔρχομαι εἰς ἀΐδην.
ὦ μῖξις γενεῶν θανατηφόρος. ὤμοι ἀνάγκης,
ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἐὼν γενόμην. πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος οὐδέν.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον ἑταῖρε,
καὶ λύπης λήθην τὸν Βρόμιον πάρεχε.

Ἀργενταρίου.

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλοῦσα,
εὔλαλε, πρηΰγελως, εὔστομε, μακροφάρυξ,
αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυστλάγυνε,
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
αἴθ' ὄφελες καὶ ἄμικτος, ἀνύμφευτός τε παρεῖναι,
ἄφθορος, ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Ἄδηλον.

Τάνταλος οὐδὲν ἔβρωγε. τινασσομένων γὰρ ὕπερθεν
καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν.
καὶ διὰ τοῦτο βροφῆς κεχρημένος, ἧττον ἐδίψα.
ἃ δὲ καὶ ἔβρωγεν σῦκα πεπαινόμενα,
καὶ βραβίλους, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσιν νεκροῖς
δῖψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;

ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλιμένοι ἁλμυρὰ πάντα,
χέννια, καὶ τυροὺς, χηνὸς ἀλιστὰ λίπη·
ὄρνια, καὶ μόσχια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς·
πάσχομεν οὐκ οὖν σοῦ Τάνταλε, πικρότερα·

Ἀδέσποτον·

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν· κἢν πολιὸν γῆρας ἅπασι μένῃ,
τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον· ὅτ' οὖν χρόνος ὅριος ἡμῖν,
πάντα χύδην ἔστω, ψαλμὸς, ἔρως, προπόσεις·
χειμὼν τοὐντεῦθεν· γήρως βάρος· οὐδὲ δέκα μνῶν
στήσεις· τοιαύτη σ' ἐκδέχετ' ὀρχιπέδη·

Ἄδηλον·

Γῶς γενόμην· πόθεν εἰμί· τίνος χάριν ἦλθον ἀπελθεῖν·
πῶς δύναμαι τί μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
οὐδὲν ἐὼν γενόμην· πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ἦα·
/ οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος·
ἀλλά μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα·
τοῦτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον·

Νικάρχου·

Ἑρμαίοις ἡμῖν ἀφροδίσιος ἓξ χοὰς οἴνου
αἴρων, προσκόψας, πένθος ἔθηκε μέγα·
οἶνος καὶ κένταυρον ἀπώλεσεν· ὡς ὄφελεν δὲ
χἠμᾶς· νῦν δ' ἡμεῖς τοῦτον ἀπωλέσαμεν·

Παρμενίωνος·

Ostis ἔσω πυροὺς καταλαμβάνει οὐκ ἀγοράζων,
κείνου ἀμαλθείας ἡ γυνή ἐστι κέρας·

Λουκιανοῦ·

Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς
Αὖλε καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου·
οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος, οὔτε παρέξεις,

οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Ἄδηλον.

Ὢν στέφανος πτωχός, καὶ παῖς ἅμα· νῦν δὲ προκόψας,
πλουτεῖ, καὶ γεγένητ' εὐθὺ φιλοστέφανος,
τέσσαρα τῷ πρώτῳ στεφάνῳ καλὰ γράμματα προσθείς·
ἔσται δ' εἰς ὥρας ἱπποκρατιππιδίας.
ἢ διὰ τὴν σπατάλην, διονυσιοπηγανόδωρος·
ἐν δ' ἀγορανομίῳ, παντὶ μένει στέφανος.

Ἄδηλον.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων·
εἰμὶ μέν, ἀλλ' οὔ μοι τοῦτο Σέλευκε μέλει.
εἰς ἀΐδην πάντεσσι καταίβασις· εἰ δὲ τάχιον
ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
πίνωμεν· καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς ἀΐδην.

Ἄδηλον.

Πέντε θανὼν κεῖσαι κατέχων πόδας· οὐδὲ τὰ τερπνὰ
ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου.
ὥστε λαβὼν Βάκχου ζωρὸν δέπας, ἕλκε γεγηθὼς
Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης,
καὶ Ζήνων, ἀΐδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Ἄδηλον.

Η πτωχῶν χαρίεσσα Πανοπλίη ἀρτολάγυνος
αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος,
καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὀστεῦν,
ἐγκεφάλου ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον,
πῖνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε, καὶ περίκεισο
ἄνθεα· τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

Ἀδέσποτον.

Ἐχθές μοι συνέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρει,
οὐχ ὑγιής, παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

Ἄδηλον.

Δός μοι τοὐκ γαίης πεπονημένον ἁδὺ κύπελλον,
ἧς γενόμην, καὶ ὑφ' ᾗ κείσομ' ἀποφθίμενος.

Ἄδηλον.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολύ, μήδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος τρισὶ νύμφαις τέτρατος αὐτός·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος·
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας·
βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ.

Παλλαδᾶ.

Μηδὲν ἄγαν τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ σοφώτερος εἶπεν·
ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεὶς Γέσιε, τοῦτ' ἔπαθες·
καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος,
ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου.
οὕτω πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας.
ἀλλ' ὁ μὲν, ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον σθένος ἥβης,
Γέσιος οὐδὲ χέσειν αὔτονον ἦτορ ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδεὶς ζητήσει μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μήδ' ἀρχῆς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσιος αὐτὸς ἔδοξε· κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς,
θνητῆς ἀτυχίης μηδὲν ἀνασχόμενος.

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάϊον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα,
χωλάοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Γάϊε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον εἰς ἀΐδαο,
γυμνὸς, ἀκήδεστος, σχήματι καινοτάφῳ;
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσεφώνεε Γάϊος αὐθὺς,
Βαύκαλε, τὸ στῆνος καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γάϊον ὤλεσαν ὅρκοις,
τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γάϊος ἔγνω,
τοῦ ξεινικοῦ θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
καὶ τοὺς πειθομένους ἀστρολόγοις, ἀλόγοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ.

Τοῦ αὐτοῦ πάντα.

Ὑβρίζεις; τί τὸ θαῦμα· τί δυσχερές· ἀναφέρω σε·
τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.
Πολλὰ λαλεῖς ἄνθρωπε· χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρόν·
σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.
Ηλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ὕβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.
Οὐκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθύβρισας· εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
ἦν ἐπὶ γῆς πτωχὸς, καὐτὸς ἔπασχεν ὕβριν.
Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
παῖσμα τόδ' ἐστὶ τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Αἰνίξειν

Αἰνίξειν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ ψόγος ἔχθεος ἀρχή·
ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, ἀττικόν ἐστι μέλι·
Τῷ πισάνην πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθὲς ἔδωκα,
καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἔσω·
ὡς δ' ἔλεγον σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω·
φύγα δ' ἐγὼ κατέτεινα φοβούμενος ἄγριον ἄνδρα,
τὸν πισάνην πύκτην ἐξαπίνης ὁρόων·
ἀλλά σε πρὸς πύκτου Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
Κάστορος ἱκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίου,
τὸν πύκτην ἀπόκρουσον ἐμὸν χόλον· οὐ δύναμαι γὰρ
πυκτεύειν καθάπαξ μηνὸς ἐπερχομένου·

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ·

Λουκιλλίου·

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλκῳ
αὐτὸν ἀποσφραίνει θλιβομένου στομάχου·

Ἀδήλου·

Πλουτεῖν φασί σε πάντες· ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι·
χρῆσις γὰρ πλούτου, μάρτυς Ἀπολλοφάνης·
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίγνεται· ἂν δὲ φυλάττῃς
κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια·

Ἀντιφάνους·

Ψηφίζεις κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος ὡς τόκον, οὕτω
καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενον·
κοὔτε πιών, οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς τι μελισμάτιον,
τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὀβολῶν μοῦνον ἐνεγκάμενος·

Γολιανοῦ·

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε· πάντα δανείζεις·
οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτὸς, ἵν' ἄλλος ἔχῃ·

Νικάνδρου·

Ἐχθὲς ἀπάγχεσθαι μέλλων Δήμαρχος ὁ φείδων
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοὺς δύσμορος οὐκ ἔθανεν·
ἓξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον· ἀλλ' ἐδυσώνει,
ὤνιον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον·
τοῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὅρος· ὅσγ' ἀποθνήσκων
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοὺς δύσμορος οὐκ ἔθανεν·

Τοῦ αὐτοῦ·

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκει,
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο·
ταῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε· καὶ ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἕν τι προσεμβάλετε·

Λουκιλλίου·

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον·
ψηφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ·
ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν ἢν διασωθῇ,
λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε, καὶ ἐξετάθη·
κεῖτο δέ γ' οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον· οἱ δὲ, τὰ κείνου

Τοῦ αὐτοῦ·

Γεννηθὲν τὸ τέκνον, κατεπόντισεν Αὖλος ὁ κνιπὸς,
ψηφίζων αὐτοῦ σωζομένου δαπάνας·

Τοῦ αὐτοῦ·

Εἰ τὸ μὲν, ἐκδεδάνεικας, ὃ δ' ἄρτι δίδως, ὃ δὲ μέλλεις,
οὐδέποτ' εἶ τοῦ σοῦ κύριος ἀργυρίου·

Παλλαδᾶ·

Ὢ τῆς ταχίστης ἁρπαγῆς τῆς τοῦ βίου·
ἀνὴρ δανειστὴς τῶν χρόνων γλύφων τόκους,
τέθνηκεν αὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους σφίγγων ἔτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων περὶ τὰ δάκτυλα χειρῶν,
ψήφῳ τοῦ θανάτου προὔλαβεν εἰς ἀΐδην·
ζῇ δ' ἡ ψῆφος νῦν τοῦ ψηφίζοντος ἑταίρη,
ψυχῆς ἁρπαγίμης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος·
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

Λουκιλλίου·

Θαρσύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἥκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
φεισάμενος, δανείσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτίσας,
πολλάκι μηδὲ φαγών, ὥστε τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πίνειν καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις, ὧν τότ' ἔδοξας ἔχειν.

Αὐτομέδοντος.

Ἐχθὲς δειπνήσας τράγεον πόδα, καὶ δεκαταῖον
κανναβίνης κράμβης μήλινον ἀσπάραγον,
εἰπεῖν, τὸν καλέσαντα φυλάσσομαι· ἔστι γὰρ ὀξύς·
καὶ φόβος οὐχ ὁ τυχών, μή με πάλιν καλέσῃ.

Μακεδονίου ὑπάτου·

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφόων θησαυρὸν ὀνείρῳ,
ἤθελ' ἀποθνήσκειν πλούσιον ὕπνον ἔχων·
ὡς δ' ἴδε τὴν προτέρην σκιόεν μετὰ κέρδος ὀνείρου
ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντικάθευδε πάλιν.

Παλλαδᾶ.

Πάντες ἅπαξ φώγουσιν· ὅταν δὲ φέφῃ Σαλαμῖνος,
οἴκοι δ' ἀριστῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

Ἀμμιανοῦ.

Ὡς κήπου τεθνηκὼς, δεῖπνον παρέθηκεν ἀπελλῆς,
οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανίς· σέρις ἦν· τῆλις· θρίδακες· πράσα· βολβοί·
ὤκυμον· ἡδύοσμον· πήγανον· ἀσπάραγος·
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

Λουκιλλίου.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος ἕρμων,
ἐκ περιωδυνίας αὑτὸν ἀπηγχόνισεν.

Εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλέως
ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοι βασιλεῦ κοσμοφθόρε τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην,
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς·
οἷς πάντας φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐγγύθι τῆς σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον ἀναστάσιον.
δείδιθι καὶ σὺ σκύλλα τεαῖς φρεσὶ, μή σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

Λουκιλλίου.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφου ταναὸν χρόνον, ἠὲ κορώνης,
συγγνώμη, πλεῖστον πλοῦτον ἀγειρομένῳ.
εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οὓς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἶστρος ἕλῃ κτεάνων·
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσῃς,

χρήσωνται δ᾽ ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῦν ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ.
καὶ τί ποιεῖς φησιν φίλτατε μῦ παρ᾽ ἐμοί;
ἡδὺ δ᾽ ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν φίλε φησὶ φοβηθῇς.
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρήζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

Ἄλλα.

Ἀργυρέῃ λιμῷ τίς ἐς ἐλατίνην με καλέσσας,
ἔκτανε, πειναλέους τοὺς πίνακας προφέρων.
ὀχθήσας δ᾽ ἄρ᾽ ἔειπον ἐν ἀργυροφεγγέϊ λιμῷ,
ποῦ μοι χορτασίη ὀστρακίνων πινάκων;
ἐζήτουν πινάκων πόθεν οὔνομα τοῦτο καλέουσι.
καὶ παρὰ σοὶ κληθεὶς, εὗρον ὅθεν λέγεται.
πείνης γὰρ μεγάλης, μεγάλους πίνακας παρέθηκας,
ὄργανα τοῦ λιμοῦ πειναλέους πίνακας.
Μή με κάλει δίσκων ἐπὶ ἴσορα λιμοφορήων,
βρωτὴν μοιφορέων τὴν κολοκυνθιάδα.
ἀργυρέην ὕλην οὐ βρωγομένην παραβάλλεις,
λιμῷ κριτίζων τοὺς μελέους πίνακας.
ζήτει νηστεύοντας ἐς ἀργαλέην ἐπίδειξιν.
καὶ τότε θαυμάσῃ, κοῦφον ἄσημον ἔχων.
Πολλὰς μυριάδας ψηφίζει ἀρτεμίδωρος.
καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων.
πολλάκις αἳ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι,
πολλὸν ὑπὲρ νώτου χόρτον ἔδουσι μόνον.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΕΡΟΥΣ.

Λουκιλλίου.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον, ἑαυτοῦ

ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι μὲν κυνικόν σε Μενέστρατε, κἀνυπόδητον,
καὶ ῥιγοῦν, οὐδεὶς ἀντιλέγει καθόλου.
ἂν δὲ παραρπάξῃς ἄρτους, καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς,
κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι κύνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς ὃς ἂν ᾖ πτωχὸς, καὶ ἀγράμματος, οὐκ ἔτ' ἀληθὲς
ὡς τὸ πρὶν, οὐδ' αἴρει φορτία μισθαρίου.
ἀλλὰ τρέφει πώγωνα. καὶ ἐκ τριόδου ξύλον ἄρας,
τῆς ἀρετῆς εἶναί φησιν ὁ πρωτοκύων.
ἑρμοδότου τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον. εἴ τις ἀχαλκεῖ,
μηκέτι πεινάτω, θεὶς τὸ χιτωνάριον.

Ἀμμιανοῦ.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρὺς, οὗτος ὁ πάντη
πᾶσιν ἐπιπλήσσων, οὗτος ὁ ῥιγομάλλας,
καὶ πώγωνα τρέφων, ἑάλω. τί γὰρ ἀπρεπὲς εἰπεῖν;
ἀλλ' ἑάλω, ποιῶν ἔργα κακοστομάχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἴει τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις φίλτατε μυοσόβην;
κεῖρον ἐμοὶ πείθου ταχέως. οὗτος γὰρ ὁ πώγων,
φθειρῶν ποιητὴς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ 'γαθὲ, καὶ μῶν οὖν, καὶ ποῖ δὴ, καὶ πόθεν ὦ τὰν,
καὶ θαμὰ, καὶ φέρε δὴ, καὶ κομιδῇ, καὶ ἴθι,
καὶ στόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὤμιον ἔξω,
ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

Ἀντιπάτρου.

Αἰάζει πήρη τε, καὶ ἡράκλειον ἄριστον,
βριθὺ σινωπίτου Διογένευς ῥόπαλον·
καὶ τὸ χύδην ῥυπόωντι πίνῳ πεπλασμένον ἔσθος,
διπλάσιον κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων·
ὅττι τεοῖς ὤμοισι μιαίνεται. ἦ γὰρ ὁ μέν που
οὐράνιος· σὺ δ' ἔφυς οὐν ἀποδιῆσι κύων.
ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν· ἄλλο λεόντων,
ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὄρωρε τράγων.

Παλλαδᾶ εἰς θεμίστιον τὸν φιλόσοφον,
γενόμενον ὕπαρχον κωνσταντίνου
πόλεως, ἐπὶ οὐαλεντιανοῦ,
καὶ οὐάλεντος.

Ἄντυγος οὐρανίης ὑπερήμενος, ἐς πόθον ἦλθες
ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον·
ἦσθα κάτω κρείσσων· ἀναβὰς δ', ἐγένου μέγα χείρων·
δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Ἄδηλον.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖς σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπώγων, αὔστολός ἐστι Πλάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλον ἀριστοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
σκινδαλαμοφράστην αἰπυτάτης σοφίης,
τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνήρετο, πῶς θέμις εἰπεῖν
τὴν ψυχὴν θνητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
τακτέον, ἢ ληπτοῖς, ἢ τὸ συναμφότερον;
αὐτὰρ ὁ, τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον ἀριστοτέλους.
καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοὺς,

πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀρετήν·
εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, εἶτα γενείου
ἄκρα καταψύχων, τὴν λύσιν ἐξέφερεν·
εἴπερ ὅλως ἐστὶ ψυχῆς φύσις, οὐδὲ γὰρ οἶδα,
ἢ θνητὴ πάντως ἐστίν, ἢ ἀθάνατος,
στεγνοφυὴς, ἢ ἄϋλος· ὅταν δ' ἀχέροντα περήσῃς,
κεῖθι τὸ νημερτὲς γνώσεαι ὡς ὁ Πλάτων·
εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον ἀμβρακιώτην
μιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον·
καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν
μοῦνον ὅπερ ζητεῖς, τοῦθ' ὑπολειπόμενος·

Τοῦ αὐτοῦ·

Εἰ μοναχοί, τί τοσοίδε, τοσόνδέ τε; πῶς πάλι μοῦνοι;
ὦ πληθὺς μοναχῶν, ψευσαμένη μονάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τοῦ βακτροπροσαίτου,
εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίην·
θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο, καὶ ῥαφανίδων,
μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν·
εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
στρυφνὴν, πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ᾔτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν·

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ·

Παλλαδᾶ·

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
εἰκόνα τῶν ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει·

Τοῦ αὐτοῦ·

Υἱὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν ἀφροδίτην·

οὐκ ἀδίκως χωλοῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

Ἄδηλον.

Μισόπτωχε θεά, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη.
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιΐξομένη ποσὶ χαίρεις,
ὁπλοφορεῖν οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.
τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ αὐσονίου πόμα Βάκχου.
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίνεται οὐδέποτε.
τοὔνεκα καὶ φεύγεις πενίης τὸν χάλκεον οὐδόν.
τέρπῃ δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Ἄδηλον.

Λυσιμελοῦς Βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς ἀφροδίτης,
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙ= ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῷ δὲ τῷ τρίτῳ τμήματι ἐπιτάφια ἔχοντι, περιέχεται κεφάλαια τάδε, ὡς

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ·

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ·

Εἰς Πλάτωνα·

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἤθει
τε δικαίῳ,
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος ἀριστο-
κλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πουλὺν, καὶ φθόνον οὐ φέρεται·

Αδέσποτον·

Δουλκίτιον μὲν ἄνακτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων·
ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν
αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε·

Ιουλιανοῦ αἰγυπτίου·

Κλεινὸς ἰωάννης· θνητὸς λέγε· γαμβρὸς ἀνάσσης·
θνητὸς ὅμως· γενεῆς ἄνθος ἀναστασίου·
θνητοῦ κἀκεῖνου· βίον ἔνδικος· οὐκ ἔτι τοῦτο
θνητὸν ἔφης· ἀρεταὶ κρέσσονές εἰσι μόρου·

Χριστοδώρου·

Οὗτος ἰωάννην κρύπτει τάφος· ὅς ῥ' ἐπιδάμνου
ἄστρον ἔην, ἣν δὴ παῖδες ἀριπρεπέες
ἔκτισαν ἡρακλῆος· ὅθεν καὶ μέρμερος ἥρως,
αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος·
εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην,
λυχναδὸν, ἣν φοίνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν·
ἔνθεν λύχνος ἔην ἑλικώνιος, οὕνεκα Κάδμος
στοιχείων δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον·
εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλαμψε· καὶ ἰλλυριοῖσι δικάζων,
μούσας καὶ καθαρὴν ἐστεφάνωσε δίκην·

Ἀδέσποτον.

Εἰ γένος εὐσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
ναιετάων κατὰ θυμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου,
Ἀνδρέα, σὺ ζώεις, οὐ κάτθανες· ἀλλά σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἁγίων ὑπέδεκτο καμόντα.

Καρφυλίδου.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μου παροδῖτα.
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών.
τέκνων τέκνα λέλοιπα, μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
συγγήρου, τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους.
ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
οὐδενὸς οἰμώξας, οὐ νόσον οὐ θάνατον.
οἵ με καταστέψαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χώρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

Ἀδέσποτον.

Μὴ σύ γε θνητὸς ἐὼν, ὡς ἀθάνατός τι λογίζου.
οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις.
εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,
ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο Κάσανδρε;
τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
ἀλλά σε νηλειὴς, καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
ἡλικίην ὀλίγην εἰκοσιὲξ ἐτέων.
ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν, μογεροὺς τε τοκῆας
γηραλέους στυγερῷ πένθεϊ τειρομένους.

Θαλλοῦ.

Δισσὰ φάη μίλητε τεῆς βλαστήματα γαίης.
ἴταλις ὠκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις.
πένθεα δὲ στεφάνων ἠλλάξαο. λείψανα δ' αἶ, αἶ,

ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.
φεῦ, πάρα ῥιτάλλαινα· πόθεν πάλιν, ἢ πότε τοίους
ἀστέρας αὐχήσεις Ἑλλάδι λαμπομένους.

Καλλιμάχου.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται· θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

Μελεάγρου.

Γαμμῆτορ γῆ, χαῖρε· σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αὐσιγένην, καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

Ἡγησίππου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς εἰς Ῥαδάμανθυν ἄγειν.
ᾗ καὶ ἀριστόνοος Χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
παῖς Ἡγησίλεω δῶμ᾽ Ἀΐδος κατέβη.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ
γαμβρῷ, ἐπ᾽ ἔχθρα τετελευτηκότι
τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ᾽ ἄκοιτις
ἔστυγεν, οὔτ᾽ αὐτὸς Θεύδοτος εὐγενίης.
ἐχθρὸς ἑκὼν γενόμην· ἀλλὰ φθόνος, ἠέ τις ἄτη
ἡμέας εἰς τόσσην ἤγαγεν ἀμπλακίην.
νῦν δ᾽ ἐπὶ Μινώην καθαρὴν κρηπῖδα μολόντες,
ἀμφότεροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Πρηΰς, ἐλευθερίην ἐπιειμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
ἐν βιότῳ προλιπὼν υἱέα γηροκόμον,
τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ᾽ ἐλπίδι κρείσσονι μοίρης,
ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

Λεωνίδου.

Ἐσθλὸς Ἀριστοκράτης ὅτ᾽ ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,

εἶπ᾽ ὀλιγοχρονίης ἁψάμενος κεφαλῆς,
παίδων τίς μνήσαιτο, καὶ ἑδνώσαιτο γυναῖκα;
ἢ καί μιν δάκνει δυσβίοτος πενίη,
ζώνην συλώσαιτο; καὶ κοινὸν δ᾽ ἄσυλος ἰδέσθαι
οἶκος· ὁ δ᾽ αὖ λωστός τ᾽ ἀνέρος ἐσχαρεὼν,
ἀνίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ
ἐν στῇ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.
ἤδει ἀριστοκράτης τὸ κρήγυον· ἀντὶ γυναικῶν
ἀνθρώπων ἤχθαιρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην.

Σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων
εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάππα
ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν; ἦν δὲ τί; παῖς τίνος; ἔργα, καὶ ὄλβον;
νεκρὸς, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε κευθόμενον.
οὗτος ἰωάννης, κύπριος γένος, υἱὸς ἐτύχθη
εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς φαρίης.
κτήματα μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν τρέφε κύπρος,
ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων.
ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
οὐδ᾽ ἐμοῦ ἐστι νόου, οὐδ᾽ ἑτέρων στομάτων.
πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε φαεινοτάταις ἀρετῇσι,
δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων.
τοῦ, καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ πόλις ἔλλαχεν αὕτη,
εἰσὶ φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειότατος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Αρχὸς ἰωάννης φαρίης ἀρετῶν ἱερήων,
ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κεῖται.
θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔχεν·
ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Σιμωνίδου.

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ, φίλοι, καὶ πόλις ἥδε κλαίει·

Ἄδηλον.

Τοῦτό τι ἡμετέρης μνημήϊον ἐσθλὲ Σαβῖνε
ἁ λίθος ἁ μικρὰ, τῆς μεγάλης φιλίης·
αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ᾽ εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,
τοῦ λήθης ἐπ᾽ ἐμοὶ μή τι πίῃς πόματος·

Ἄδηλον.

Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεουδέος ἀνέρος ἐσθλοῦ,
θεῖον ἰωάννην, τὸν πάνυ Θευδόσιον·
ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθεν,
καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξεν ἀκηρασίου·

Εἰς Νικόλαον πατριάρχην
ἀλεξανδρέας.

Ὃς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἠνορέην κατέπαυσεν
ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν εὐνομίης,
οὗτος ὑπὸ σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
ἀρχιερεὺς χριστοῦ Νικόλεως γεγαώς·
ἀλλ᾽ ἀρετὴ πολύολβος ἐπέπτατο πείρατα κόσμου,
καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους·
τοίην γὰρ βιοτὴν ποθέεσκεν ἐὼν ἐπὶ γαίης,
σῶμα καλὸν πιέσας κυδαλίμοις καμάτοις·

Εἰς τὸ αὐτό.

Στήλην εὐνομίης, καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλεω στήσατο Γρηγόριος·
οὐδὲ θανὼν, κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
ἀλλ᾽ ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει·
ὡς ἔλαχές τ᾽, ἔμαθές τε φύσει μῆτιν παναρίστε·
τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης πυθέα·

Καλλιμάχου.

Ην δίζῃ Τίμαρχον ἐν ἀΐδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,
δίζεσθαι φυλῆς πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίου, δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Σιμωνίδου.

Εἶπον τίς, τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς.
Κάσμυλος, Εὐαγόρου, πύθια, πὺξ, ῥόδιος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὅς ποτε πίσῃ
ἑπτὰ νικήσας, ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

Φιλίππου.

Τὸν ἐκ σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
πίτυν λαβόντα τὴν κατ' ἰσθμὸν ἑξάκις,
τοῦτον δέδορκας· οὗ κατ' ἄγυρον πάλιν
ψάμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφράγισεν.
ἴδ' αὖ πρόσωπον θηρόθυμον, ὡς ἔτι
σώζει παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκας ἔριν.
λέγει δ' ὁ χαλκὸς, ἁ βάσις με λυσάτω.
χὠς ἔμπνοος νῦν ἕβδομον κονίσομαι.

Καλλιμάχου.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος ὁ καὶ τάφος. οὐ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, ἀριστάου, κρὴς, ὑπ' ἐμοὶ δολιχόν.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Αγαθίου.

Αντοῖος, καὶ Γαῦλος, ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε,
ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην.

ξυνὰ

ξυνὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ παρὰ θῖνα
  βοσπορίην, ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζωοῖν ἀπάνευθε δυνάσθην,
  ἀλλὰ ξυντρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.
χαίρετον ὦ γλυκερὼ, καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
  ὤφελεν ἱδρῦσθαι βωμὸς ὁμοφροσύνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὶς δύ' ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος· ἓν γὰρ ἐπέχον
  ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ.

Σαπφοῦς.

Τῷ γριπεῖ Γελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
  κύρτον, καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωΐας.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόστολος ἦλθεν
  εἰς ἀΐδην, νεκύων πορθμίδος οὐχατέων.
ὃν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα μάρτυρα μόχθων,
  ἄγραις εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, εὖτε τελευτὴν
  εὕρετο, συλλήξασ' ὁλκάδι καιομένῃ.
οὕτω πιστὸν ἄνακτι πέλε σκάφος, οἶκον ἀέξον
  Μύγδονι, καὶ σύμπλουν τὸν βίον, τὸν θάνατον.

Ἀπολλωνίδου.

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγρη,
  δόνακος ἐξ ἀμίνς ἐκ ῥιχὸς ἑλκομένη.
ἔνδαρ ὅτ' ἀγκίστρου φόνιον πλάνον ἀμφιχανοῦσα,
  ὀξεῖαν ἐρυθρὴ φυκὶς ἔφριξε πάγην.
ἀγνυμένη δ' ὑποδῦντα κατέκτανεν ἅλματι λάβρῳ,
  ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη φαρύγων.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ·

Ἀνακρέοντος·

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν·

Ἀντιπάτρου·

Ὄρνι Διὸς κρονίδαο διάκτορε, τᾶν χάριν ἔστας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον ἀριστομένους;
ἀγγέλλω μερόπεσσιν, ὅθ' οὕνεκεν ὅσσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμαν, τόσσον ὅδ' ἡμιθέων·
δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσσουσι πέλειαι·
ἄμμες δ', ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα·

Ἀνακρέοντος·

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην ἀγάθωνα,
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις·
οὔ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος ἄρης,
ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης·

Μενάνδρου εἰς ἐπίκουρον, καὶ
Θεμιστοκλέα·

Χαῖρε νεοκλείδα, δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν,
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας·

Γερμανικοῦ εἰς Θεμιστοκλέα·

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο, θὲς ἑλλάδα· θὲς δ' ἐπὶ ταύτᾳ
δούρατα, βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας·
καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε περσικὸν ἄρη,
καὶ Ξέρξην· τούτοις θάπτε Θεμιστοκλέα·
στάλα δ' ἁ σαλαμὶς ἐπικείσεται, ἔργα λέγουσα
τἀμά· τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε;

Τοῦ αὐτοῦ·

Τοῦτο Θεμιστοκλῆϊ κενὸν ἠρίον ἕσσατο μάγνης

λαὸς, ὅτ' ἐκ μήδων πατρίδα ῥυσάμενος,
ἐθνέων ὑπέθεν χθόνα, καὶ λίθον· ἤθελεν οὕτως
ὁ φθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ, μεῖζον ἔχουσι γέρας.

Αλφειοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔρεά μοι, καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε,
καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα λητοΐδην,
ἀενάων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον· οἵ ποτε ῥείθροις
Ξέρξου μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν ἄρη.
ἔγγραφε καὶ σαλαμῖνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα
κηρύσσῃ μάγνης δῆμος ἀποφθιμένου.

Διοδώρου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ μέτρει μάγνητι τὸ πήλικον οὔνομα τύμβῳ,
μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
τεκμαίρου σαλαμῖνι, καὶ ὁλκάσι τὸν φιλόπατριν·
γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα κεκροπίης.

Διοτίμου.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.
εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

Διοσκουρίδου.

Τὰν πιτάναν Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἑπτὰ πρὸς ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς πρόσθια πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβις
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τιθεὶς,
δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν, καὶ λακεδαιμόνιον.

Ερυκίου.

Ανίκ' ἀπὸ πολέμου ῥέσαντά σε δέξατο μήτηρ,
πάντα τὸν ὁ πλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα,

αὐτά τοι φονίαν Δαμάτριε αὐτίκα λόγχαν
ἔπεσε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων,
κάτθανε, μὴ δ᾽ ἐχέτω σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμπλακεν, ἁ δειλοὺς τοὐμὸν ἔθρεψε γάλα·

Δαμαγήτου·

Ὧδ᾽ ὑπὲρ ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ᾽ ἀείρας,
τεθνάμεν, ἢ φεύγειν εἵλετ᾽ ἀρισταγόρας,
υἱὸς Θευπόμπου· μὴ θαῦμ᾽ ἔχε· δωρικὸς ἀνὴρ,
πατρίδος, οὐχ ἥβας ὀλλυμένας ἀλέγει·

Ἀπολλωνίδου·

Αἴλιος αὐσονίης στρατιῆς πρόμος, ὁ χρυσέοισι
στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὁπλοφόρους,
νοῦσον ὅτ᾽ εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε, τέρματ᾽ ἄφυκτον,
ἔδειν ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην·
πῆξε δ᾽ ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος· εἶπέ τε θνήσκων,
αὐτὸς ἑκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὖχος ἔχοι·

Φιλίππου εἰς τὸν αὐτόν·

Αἴλιος ὁ θρασύχειρ, ἄρηος πρόμος, ὅ τε διώσας
αὐχένα χρυσοδέτοις ἐν πολέμου στεφάνοις,
τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμῷ
τῶν προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην·
ὦσε δ᾽ ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον, ἓν μόνον εἰπὼν,
ἄνδρας ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος·

Μνασάλκου·

Οἵδε πάτραν πολύδακρυν ἐπ᾽ αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν·
ἄρνυνται δ᾽ ἀρετᾶς αἶνον μέγαν· ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ᾽ ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος·

Γετουλλίου·

Ὦ χρόνε, παντοίων θνητῶν πανεπίσκοπε δαῖμον,

ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων.
ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι ἑλλάδα χώρην,
βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Ἀντιπάτρου.

Ἰσσοῦ ἐπὶ προβολῆσιν ἁλὸς παρὰ κῦμα κιλίσσης
ἄγριον αἱ περσῶν κείμεθα μυριάδες,
ἔργον ἀλεξάνδροιο μακηδόνος· οἵ ποτ᾽ ἄνακτι
Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα.

Ἀλκαίου.

Ἄκλαυτοι, καὶ ἄταφοι ὁδοιπόρε τῷδ᾽ ἐπὶ τύμβῳ,
ἠμαθίης τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες.
ἠμαθίῃ μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππου
πνεῦμα, θοῶν ἐλάφων ᾤχετ᾽ ἐλαφρότερον.

Εἰς τοὺς ἐν θερμοπύλαις
θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ὦ ξεῖν᾽, ἄγγειλον λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἀκμᾶς ἑστηκυῖαν ἐπὶ ξυροῦ ἑλλάδα πᾶσαν,
ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες,
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ᾽ ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ᾽, ἀνάγει δώματος ἐξ ἀΐδα.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,

ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι,
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ·

Σιμωνίδου·

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι ἀθηναίων ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην,
πλείστοις ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι·

Αἰσχύλου·

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους·
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος· οἵ ποτε γύοις
τλήμονες, ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν·

Ἀδέσποτον·

Παῖδες ἀθηναίων, περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην·

Σιμωνίδου·

Οἵδε παρ' εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην,
μαρνάμενοι μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταὶ πεζοί τε, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι·

Πλάτωνος·

Οἵδέ ποτ' αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες,
ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσσάτῳ·
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς ἐρέτρια, χαίρετ' ἀθῆναι
γείτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη·

Ἄδηλον·

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν ἐρετρικόν· ἄγχι δὲ σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης·

Δαμαγήτου.

Ὦ λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήϊον ὔμμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρα, ὃς ἀργείων τρεῖς ἔκτανε. καὶ τόδε γ' εἶπε,
τεθναίην, σπάρτας ἄξια μησάμενος.

Τύμνεω.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἁ λακεδαιμονία, τὸν λακεδαιμόνιον.
θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
ὀξὺν ἐπιβρύκουσ' οἷα λάκαινα γυνὰ,
ἔρρε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔρρε ποθ' ἅδαν,
ἔρρε, τὸν, οὐ σπάρτας ἄξιον ἐτρέφομες.

Διοσκορίδου.

Εἰς δηΐων πέμψασα λόχους Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας, ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.
δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τόδ' εἶπε
μοῦνον, ὦ σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Φαέννου.

Οὐκ ἔτλας ὦ ῥιστε λεωνίδα αὖτις ἱκέσθαι
εὐρώταν, χαλεπῷ σπερχόμενος πολέμῳ,
ἀλλ' ἐπὶ θερμοπύλαισι τὸ περσικὸν ἔθνος ἀμύνων,
ἐδμάθης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

Δαμαγήτου.

Ὤλεο δὴ πατέρων παρὰ λαΐδα καὶ σὺ μαχητὰ,
δριμὺν ἐπ' αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας. χαλεπὸν γὰρ ἀχαιϊκὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, ἐς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔστης ἐν προμάχοις χαιρωνίδη, ὧδ' ἀγοράσσας,
ἢ μόρον, ἢ νίκαν Ζεῦ πολέμοιο δίδου,

ἡνίκα τοι περὶ τάφρον ἀχαιΐδα τῇ τότε νυκτὶ
　δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου·
καὶ μὴν ἀλλ᾽ ἀρετῆς σε διακριδὸν ἄλλης ἀείδει,
　θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἷμα χέαντα κόνιν·

Λεωνίδου·

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τοῦτ᾽ ὀλιγήριον ὦνερ
　σῆμα ποτιφθέγξαι τλάμονος ἀλκιμένους·
ᾗ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ᾽ ὀξείης παλιούρου,
　καὶ βάτου, ἥν ποτ᾽ ἐγὼ δήϊος ἀλκιμένης·

Ἀνύτης·

Λύδιον οὖδας ἔχει τόδ᾽ ἀμύντορα παῖδα Φιλίππου,
　πολλὰ σιδηρείης χερσὶ θιγόντα μάχης·
οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἤγαγε νυκτὸς,
　ἀλλ᾽ ὄλετ᾽ ἀμφοτέραν χὼν κυκλόεσσαν ἴτυν·

Τῆς αὐτῆς·

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι
　ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοῤῥοπίης·

Ἄδηλον·

Ἠμαθίην ὃς πρῶτος ἐς ἄρεα βῆσα Φίλιππος,
　αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος,
ῥέξας οἷ᾽ οὔπω βασιλεὺς τὸ πρίν· εἰ δέ τις αὐχεῖ
　μεῖζον ἐμοῦ, καὶ τοῦθ᾽ αἵματος ἡμετέρου·

Παρμενίωνος·

Τύμβον ἀλεξάνδροιο μακηδόνος ἤν τις ἀείδῃ,
　ἠπείρους κείνου σῆμα λέγ᾽ ἀμφοτέρας·

Ἄδηλον·

Οἵδ᾽ ἀΐδαν στέρξαντες ἐνύπνιον, οὐχ ἅπερ ἄλλος
　στάλαν, ἀλλ᾽ ἀρετὰν ἀντ᾽ ἀρετᾶς ἔλαβον·

Πολυστράτου·

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον ἀχαιϊκὸν, ἑλλάδος ἄστρον,

καὶ διπλῆν ἰσθμοῦ σύντροφον ἠϊόνα,
λάινος ἐστυφέλιξα· δορυκτοίητα δὲ νεκρῶν
ὀστέα σωρευθεῖσ' εἰς ἐπέχει σκόπελος·
τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας Ἀχαιοὺς,
ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι·

Πεισάνδρου·

Ἀνδρὶ μὲν, ἱππαίμων ὄνομ' ἦν· ἵππῳ δὲ, πόδαργος·
καὶ κυνὶ, θήραγρος, καὶ θεράποντι, βάβης·
θεσσαλὸς, ἐκ κρήτης, μάγνης γένος, αἵμονος υἱός·
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὀξὺν ἄρη συνάγων·

Ἄδηλον·

Οἱ πρὸς ῥωμαίους δεινὸν στήσαντες ἄρηα,
κεῖνται, ἀριστείης σύμβολα δεικνύμενοι·
οὐ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεὶς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες
ὤλοντο κρυφίῳ, καὶ δολερῷ θανάτῳ·

Σιμωνίδου·

Θηρῶν μὲν κράτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς·

Ἄδηλον·

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε λέων ἐμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας·

Ἄδηλον·

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν, οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου τεγέης·
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν·

Βάσσου·

Φωκίδι πὰρ πέτρῃ δέρκευ τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ μηδοφόνων μνῆμα τριηκοσίων·
οἳ σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον ἀμβλύναντες

ἄρεα καὶ μήδων, καὶ λακεδαιμονίων.
ἣν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο βόστρυχον, εἰκόνα θήρης,
ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνᾶμα Λεωνίδεω.

Γαίτου.

Δισσὰ τριηκοσίων τάδε φάσγανα θούριος ἄρης
ἔσπασεν ἀργείων, καὶ λακεδαιμονίων.
ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες. θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἵδε τριηκόσιοι σπάρτα πάτρι, τοῖς συναρίθμοις
ἰναχίδαις θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι,
αὐχένας οὐ στρέψαντες. ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρῶτον
ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει, θυρέα Ζεῦ λακεδαιμονίων.
αἰ δέ τις ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦν ἀπ' ἀδράστου,
σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ἀργείοις ἴσαι χέρες, ἶσα δὲ τεύχη
συμβάλομεν. θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.
ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἴκαδε νόστον ἀφέντες,
οἰωνοῖς θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν.

Σιμωνίδου.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν, ὅδε τύμβος.
οἳ θάνον, εὔμηλον ῥυόμενοι τεγέαν.
αἰχμηταὶ πρὸ πόλιος. ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
ἑλλὰς ἀποφθιμένοις, κάρτος ἐλευθερίας.

Ανύτης.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου Μενεδαΐου εἵσατο Δᾶμις,
ἵππῳ ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς ἄρης

τύψε· μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
ξέσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ·

Σιμωνίδου·

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχεῖην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην·

Τοῦ αὐτοῦ·

Εὐκλέας αἶα κέκευθε Λεωνίδα· οἳ μετὰ σεῖο
τῇδ' ἔθανον, σπάρτας εὐρυχώρου βασιλεῦ·
πλείστων δὴ τόξων τέ, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον·

Νικάνδρου·

Ζεῦ πάτερ, ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἄλλον,
ὃς μόνος ἐκ θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
πατρίδ' ἐπὶ σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρῶν,
δοῦλα καταγράψας σκῦλα κατ' ἰναχιδᾶν;

Θεοδωρίδου·

Τόλμα, καὶ εἰς ἀΐδαν, καὶ ἐς οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
ἃ καὶ σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς
δωρόθεον· φθίᾳ γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἰάλλων,
ἐρραίσθη σκηνῶν μεσόθι, καὶ χιμάρας·

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ· Διοσκορίδου·

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρούρης
γευόμενον, ξείνῳ μέμφις ἔκρυψε τάφῳ·
ἔνθα δραμὼν νείλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρῳ
τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν·
καὶ ζωὸς μὲν ἔφυγε πικρὴν ἅλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς

κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφος.

Ἄδηλον.

Οὐ μὰ τὸν, οὐδὲ Λύκωνα παρήσομεν, ὅττι ποδαλγὴς
κάτθανε· θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγὼ,
πῶς οὕτως ἀΐδαο μακρὴν ὁδὸν, ἃ πρὶν ὁ ποσσὶν
ἀλλοτρίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Ἄδηλον.

Ο τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων,
ἐνταῦθα κεῖμαι λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανὼν, ὧδε δ' οὐδεπώποτε.

Ἀδέσποτον.

Αὐτῷ, καὶ τεκέεσσι, γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
ἀνδροτίων. οὔπω δ' οὐδενός εἰμι τάφος.
οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον. εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους, προτέρους.

Ἄδηλον.

Οὔνομά μοι. τί δὲ τοῦτο; πατρὶς δέ μοι. ἐς τί δὲ τοῦτο;
κλεινοῦ δ' εἰμὶ γένους. εἰ γὰρ ἀφαυροτάτου;
ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
κεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν. τίς, τίνι ταῦτα λέγεις;

Ἄδηλον.

Θάψεν ὅ με κτείνας κρυπτὸν φόνον. εἰ δέ με τύμβῳ
δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

Ἄδηλον.

Ζωὴν συλήσας, δωρεῖ τάφον. ἀλλά με κρύπτεις,
οὐ θάπτεις. τοίου καὐτὸς ὄναιο τάφου.

Ἄδηλον.

Κἤν με κατακρύπτῃς ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ὄμμα δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα.

Ἀδήλου.

Ἔκτανες· εἶτά με θάπτεις ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω, μή σε λάθοι νέμεσις.

Ἀδήλου.

Εἴ με νέκυν κατέθαπτες ἰδὼν οἰκτείρμονι θυμῷ,
εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ.
νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχοις, ὧν περ ἐμοὶ παρέχεις.

Ἀδήλου.

Χερσὶ κατακτείνας, τάφον ἔκτισας· οὐχ ἵνα θάψῃς,
ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταὐτὸ δὲ καὶ σὺ πάθοις.

Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζεῦ ξένι'· οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες, ὄναιντο βίου.

Ἰουλιανοῦ.

Οὔποτ' ἐμὲ κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης,
τοῦτον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὄμμα δίκης.
ἀντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς,
ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

Ἀπολλωνίδου.

Κάτθανεν Ἡλιόδωρος. ἐφέσπετο δ' οὐδ' ὅσον ὥρῃ
ὕστερον ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ.
ἄμφω δ' ὡς ὑμέναιον ἐπὶ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον, ὡς θάλαμον.

Σαραπίωνος.

Τοῦτ' ὀστεῦν φωτὸς πολυεργέος· ἦ ῥά τις ἦεν
ἔμπορος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυβόλος.
ἀγγέλλον θνητοῖσιν ὅτι σπεύδοντες ἐς ἄλλας
ἐλπίδας, ἐς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα.

Νοσσίδος.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον ἐπ' αὐτῷ
ῥῆμ' ἔπ' ἐμοὶ, ῥίνθων εἰμ' ὁ συρηκόσιος,
μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ καλύκων
ἐκ τραγικῶν, ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

Μελεάγρου.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα τύρος, πάτρα δέ με τεκνοῖ
ἀτθὶς, ἐν ἀσσυρίοις ναιομένα γαδάροις.
εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν μούσαις Μελέαγρος,
πρῶτα μὲν ἱππείαις συντροχάσας χάρισιν.
εἰ δὲ σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν ξένε πατρίδα κόσμον
ναίομεν, ἓν θνατοὺς πάντας ἔτικτε χάος.
πουλυετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
γῆρας γὰρ γεῖτον κἀγγύθεν ἀΐδεω.
ἀλλά με τὸν λάλιον, καὶ πρεσβύτην, σὺ προσειπὼν
χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.

Διοτίμου.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαὶ, οὐ γὰρ ἂν ὧδε
λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' ἀΐδης,
ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' ἐρώτων·
χαίρετε κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων·
αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι, καὶ ἀπευθέες, οἷς ἐνέπουσι
κεῖσθ'· ἐπεὶ οὐθ' ἱρὸς οἶδ' ἀχέρων.

Λεωνίδου.

Τί στοχασώμεθά σου Πεισίστρατε, χῖον ὁρῶντες,
γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
ἦ ῥά γε μὴν ὅτι χῖος; ἔοικε· ἀρ· ἦ ῥ' ὅτι παίκτας
ἦσθά τις; οὐ λίην δ' ὦγαθὲ πλειστοβόλος·
ἢ τὰ μὲν, οὐ δὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
χίῳ· ναὶ δοκέω τῷδε προσηγγίσαμεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμης εὐβούλοιο σαόφρονος ὦ παριόντες,
πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν ἀΐδης.

Ἀλεξάνδρου.

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

Καλλιμάχου.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος ἱππακὸν εὑρεῖν,
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή·
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος· ἔμπα δὲ λέξον
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ὧδ' ἔχω Κριτίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; εἰ τὸν ἀρίμμα
τοῦ κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; πολὺ σκότος· αἱ δ' ἄνοδοι, τί;
ψεῦδος· ὁ δὲ πλούτων; μῦθος· ἀπωλόμεθα·
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, πελλαίου βοῦς μέγας εἰς ἀΐδην·

Δαμαγήτου.

Πρὸς Διὸς ξενίου γουνούμεθα, πατρὶ Χαρίνῳ
ἄγγελον θήβην ὦνερ ἐπ' αἰολίδα,
μῆνιν, καὶ Πολύνικον ὀλωλότε· καὶ τόδε φαίης,
ὡς οὐ τὸν δόλιον κλαίομεν ἄμμι μόρον,
καίπερ ὑπὸ θνητῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνου
γῆρας, ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ·

Λεωνίδου.

Τίς δαίμων ἀργεῖος ἐπ' ἠρίῳ; ἦρα σύναιμός
ἐστι Δικαιοτέλους; ἐστὶ Δικαιοτέλους·
ἠχὼ τοῦτ' ἐλάλησε πανύστατον· ἢ τὸ δ' ἀληθὲς
κεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ; κεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ·

Ἀδέσποτον.

Ἀρχίτονον σάτυρον ἀΐδας λάχε· σιδονία δὲ
κρύψε κόνις· πάτρα δ' ἐστονάχησε τύρος.

Πλάτωνος.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
οὐρανὸς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἕωος.
νῦν δὲ θανὼν, λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

Ἀδέσποτον· οἱ δὲ, Νέρωνος.

Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Ἄδηλον.

Πάντα χάρων ἄπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας αὔτως
ἄπαλον· οὐ σὸς ἔην κἂν θάνε γηραλέος;

Παλλαδᾶ.

Οὐκ ἀπεδήμησας τι μένεις χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
καὶ χωλός περ ἐὼν, ἔδραμες εἰς ἀΐδην,
Πέταλε μοιράων τροχαλώτερε· ἐκ προκοπῆς γὰρ
ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέταλος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ μοίραις,
αὐτὸς τὴν μοῖραν προὔλαβεν εἰς ἀΐδην.

Ἄδηλα.

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων·
καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀνεστήριξεν ἐλαίης·
πολλάκι καὶ βρομίου κλήμασιν ἠγλάϊσεν,
καὶ δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἕλκων
θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον·
ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο

κεῖσο,

κεῖσο, καὶ ἐαριναῖς ἀνθοκόμει βοτάναις.

Ἀδέσποτον.

Γώλιππα, τλῆθι πένθος, ἄνασσον δάκρυ·
πολλαὶ θανόντας εἶδον υἱέας μητέρες,
ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον, καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντας ἡδίστην θέαν.
τί περισσὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι;
εἰς κοινὸν ᾅδην πάντες ἥξουσι βροτοί.

Ἀργενταρίου.

Ψύλλος ὁ τὰς ποθεινὰς ἐπὶ μισθίδας αἰὲν ἑταίρας
πέμπων εἰς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὁ θηρεύων ἁπαλόφρονας, ἐνθάδε κεῖται,
αἰσχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεγκάμενος.
ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον ὁδοιπόρε μήτε σὺ βάλλε,
μήτ' ἄλλον πέμψης· σῆμα λέλογχε νέκυς.
φεῖσαι δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπῄνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
θρέψας, μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

Θεαιτήτου.

Χείματος οἰνωθέντα τὸν Ἀνταγόρεω μέγαν οἶκον,
ἐκ νυκτῶν ἔλαβε πῦρ ὑπονειμάμενον.
ὀγδώκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις,
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαΐης ἔτυχον.
οὐκ εἶχον δ' εἰδεῖν προσκηδέες ὀστέα χωρίς·
ξυνὴ δ' ἡ κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα.
εἷς καὶ τύμβος ἀνέστη· ἀτὰρ τὸν ἕκαστον ἐκείνων,
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηϊδίως Ἀΐδης.

Ἀδηλα.

Τὴν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
θῆκεν, ὅπως ναίῃ, παυσάμενος βιότου.
σύν τε γυναικὶ καλλιποδίῃ τεῦξεν τόδε σῆμα,

ὡς ἵνα τὴν στοργὴν, κἂν φθιμένοισιν ἔχῃ.
Νηλεὲς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἢ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν,
μητέρα δειλαίην δάκρυσι, καὶ στοναχαῖς;
ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῷδε, καὶ ἣ πολὺ μείζονα πατρὸς
φροντίδα παιδείης ἤνυσεν ἡμετέρης·
ὃς μὲν γὰρ τυτθόν τε, καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
κάλλιπεν· ἡ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
ἦ μὴν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἁγνῶν ἡγεμονήων
ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίας·
ἀλλά με οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριον ἄνθος
ἡλικίῃ ἐρατῇ, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας,
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτὸν, οὐ τέκος εἶδεν
δυσπότμου γενεῆς λείψανον ἡμετέρης,
τῆς πολυθρηνήτου· λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
μητρὸς Πωλίττης πένθος ἀεξόμενον,
φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν· ἣ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγὼν, καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων ῥόδιος.

Ἀδηλον.

Βαιὰ φαγὼν, καὶ βαιὰ πιὼν, καὶ πολλὰ νοσήσας,
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον, ἔῤῥετε πάντες ὁμοῦ.

Διοδώρου.

Βάκχῳ, καὶ μούσῃσι μεμηλότα τὸν Διοπείθους
κεκροπίδην, ὑπ' ἐμοὶ ξεῖνε Μένανδρον ἔχω.
ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὃς ἔχει κόνιν· εἰ δὲ Μένανδρον
δίζηαι, δήεις ἐν διὸς, ἢ μακάρων.

Ἀδήλου.

Ἠόνιον τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
παρ' χθὺν ἁλιρραγέων ἐρχόμενον σκοπέλων.
τῇ μὲν, ἐρημοκόμης κεῖται, καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρσην· τῇ δὲ, χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχες,
πλευρά τε σαρκολιπῆ· ταρσοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
νεύρων, καὶ κώλων ἔκλυτος ἁρμονίη.
οὗτος ὁ πουλυμερὴς, εἷς ἦν ποτε. φεῦ μακαριστοὶ,
ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Ἀδήλου.

Μυρίος ἦν ὤνθρωπε πρὸ τοῦ χρόνος, ἄχρι πρὸς ἠῶ
ἦλθες, χὠ λοιπὸς μυρίος εἰς ἀΐδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται; ἢ ὅσον ὅσσον
στιγμὴ, καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;
μικρή σου ζωὴ τεθλιμμένη· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
ἡδεῖ', ἀλλ' ἐχθροῦ στυγνοτέρη θανάτου.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο· νεῖο δ' εἰς ὅρμον,
ὡς κἀγὼ Φείδων ὁ Κρίτου εἰς ἀΐδην.

Παύλου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν·
φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει.
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις· ἀμφιρύτη Κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' Ἱπποκράτει.

Κριναγόρου.

Ὦ δύστην' ὄλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
αἷσιν ἐπηώρησας ἀεὶ βίον; ἢ ἐπὶ νείλῳ
δηίοις ὢν περίοπτος ὅροις.
ὀθνεῖοι καμάτους τοὺς σοὺς διεμοιρήσαντο.
σὸς δὲ νέκυς, ψαφαρῇ κείσετ' ἐν ὀστρακίνῃ.

Λεωνίδου.

Ἀρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις· ἡ δὲ περισσὴ,
ἄλλον ἐπιθλίβοι, πλούσια κεκλιμένον.
στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος· οἵ με θανόντα
γνώσοντ᾽, Ἀλκάνδρῳ τοῦ θ᾽ ὅτι Καλλιτέλους.

Λολλίου.

Γαῖα Ταραντίνων, ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἐσθλοῦ
τόνδε νέκυν· ψεῦσται δαίμονες ἀμερίων.
ἦ γὰρ ἰὼν Θήβηθεν ἀτύμνιος, οὐκ ἔτι πρόσσω
ἤνυσεν, ἀλλὰ τεὴν βῶλον ὑπῳκίσατο.
ὀρφανικῷ δ᾽ ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, οὗνιν ἔθηκεν
ὀφθαλμῶν· κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσσο τάφος.

Κριναγόρου.

Δείλαιοι, τί κεναῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
ἐλπίσιν, ἀτηροῦ λαθόμενοι βιότου;
ἦν ὅδε καὶ μύθοισι, καὶ ἤθεσι πάντα Σέλευκος
ἄρτιος, ἀλλ᾽ ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος,
ὑστατίοις ἐν Ἴβηρσι. τόσον δίχα τηλόθι Λέσβου,
κεῖται ἀμετρήτων ξεῖνος ἐπ᾽ αἰγιαλῶν.

Διοδώρου.

Ἰφθίμῳ τόδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ φίλη πόλις ἥνεσ᾽ Ἀχαιῶν
γράμμα παρ᾽ εὐύδρου νάμασιν Ἀστακίης.
κλαῦσε δέ μιν Νίκαια· πατὴρ δ᾽ ἐπί οἱ Διομήδης
λάϊνον ὑψιφαῆ τόνδ᾽ ἀνέτεινε τάφον
δύσμορος, αἰάζων ὀλοὸν κακόν· ἦ γὰρ ἐῴης
υἱεῖ ὧ τίνειν ταῦτα κατοιχομένῳ.

Θεοδώρου.

Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορος ἄκριτε μοῖρα,
πρώϊον ἐξ ἥβης ἔθρισας Αἰολέων,
κῆρας ἐπισσεύασα βίου κύνας; ὢ πόποι, ἀνὴρ

οἷος ἀμεμφήτῳ κεῖται ἑλωραΐδῃ.

Λεωνίδου.

Ἠρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
ὀστέον, οἵαν γᾶ ἀμφέχανες κεφαλὴν,
πολλαῖς μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκομένην χαρίτεσσιν,
πολλὸν δὲ μνήμην πᾶσιν ἀριστοκράτευς.
ἤδει ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι
στρεβλὴν οὐκ ὀφρῦν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος.
ἤδει καὶ βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἄδηριν
ἰθῦναι κοινὴν συγκύλικα λαλιήν.
ἤδει καὶ ξείνοισι, καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα
ἔρδειν. γᾶ ἐρατὰ, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

Γέρσου.

Μαντιάδης ὦ ξεῖνε, καὶ Εὔστρατος, υἱὲς ἀχέλλου,
δυσμαίῃ κραναῇ κείμεθ' ἐπὶ ξυλόχῳ,
ἄγραυλοι, γενεῆθεν ὀρειτύποι. οἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
μηνυταὶ τέχνης, δουροτόμοι πελέκεις.

Ἀντιπάτρου.

Εἶπον ἀνειρομένῳ, τίς, καὶ τίνος ἐσσὶ, Φίλαυλος;
Εὐκρατίδεω. ποδαπὸς δ' εὔχε' ἔμεν; θριασεύς.
ἔζησας δὲ, τίνα στέργων βίον; οὐκ ἀρότρου,
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δὲ σοφοῖς ἕταρον.
γήραϊ δ' ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; ἤλυθον ᾅδαν
αὐτοθελεὶ, κείνων γευσάμενος κυλίκων.
ἦ πρέσβυς; καὶ κάρτα. λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὰ,
σύμφωνον πινυτῷ ζόντα λόγῳ βίοτον.

Λεωνίδου.

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ; τίνος ἆρα παρὰ τρίβον ὀστέα ταῦτα
τλῆμον ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;
μνῆμα δὲ, καὶ τάφος, αἰὲν ἀμαξεύοντος ὁδίτεω,

ἄξονι, καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται.
ἤδη σοῦ καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἅμαξαι
χέτλιε· σοὶ δ' οὐδεὶς, οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

Θεοδωρίτου.

Γέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρὴ, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλὴς,
τὴν ἡρακλῆος τοῦ ἔνδον ἔχων κεφαλήν.
αἰών μ' ἔτριψε κροκάλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἁμάξῃ
παμφόρῳ αἰώνων ἠνοδίῃ τέταμαι.
ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι καὶ ἄστηλός περ ἐοῦσα,
θεῖον ὑλακτητὴν δή μου ἔχουσα κύνα.

Λεωνίδου.

Ηδη μου τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὀστεῦν,
ἁρμονίης ὦνερ πλάξ τ' ἐπικεκλιμένη.
ἤδη καὶ κωλῆνες ὑπεκ σοροῦ αὐγάζονται
ἡμετέρης· τί πλέον ἦν ἐπιεννύμεθα;
ἦ γὰρ τὴν οὕτω πρηνῆ ὁδὸν ἐτμήξαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νισσόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων, αἰδωνέος, ἑρμεία τε,
καὶ νυκτὸς, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτοῦ.

Διοσκορίδου.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' ἀναξιμένους.
καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης,
στρυμονίην ἄφετοι θυιάδες ἀμφὶ πόλιν.
ἣ γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις,
πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοῦσδ' ἐχόρευσε νόμους.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὔνομα κέδνου
δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά.
ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισούμενος ὄλβον, ὁ τὸ πρὶν

βουπάμμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,
ὁ πρὶν, τί πλείω μυθεῦμ᾽; ἐπὶ πᾶσι μακαρτὸς,
φεῦ, οὗτος γαίης ὅσσον ἔχει μόριον.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ᾽ εὖ οἶδε τὸν αὔριον; ἡνίκα καὶ σὲ
Χαρμι τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
τῇ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν· οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ᾽ ἀνιηρότερον.

Θεοφάνους.

Ἠρίον οὐκ ἐπὶ πατρὶ, πολυκλαύτου δ᾽ ἐπὶ παιδὸς
Λῦσις ἔχων, κενεὴν τήνδ᾽ ἀνέχωσε κόνιν,
οὔνομα ταρχύσας· ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκήων
ἤλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου.

Ἀντιπάτρου.

Κυλλήνην ὄρος ἀρκάδων ἀκούεις·
αὕτη σῆμ᾽ ἐπίκειτ᾽ Ἀπολλοδώρῳ·
Πίσηθέν μιν ἰόντα νυκτὸς ὥρῃ,
ἔκτεινεν Διόθεν πεσὼν κεραυνός·
τηλοῦ δ᾽ Αἰγανέης τε, καὶ Βεροίης,
νικηθεὶς ὁ δρομεὺς, κατθάνει.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ.

εἰς Κανδαύλην. Ἀγαθίου.

Κανδαύλου τόδε σῆμα· δίκη δ᾽ ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα,
οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ᾽ ἀνδράσι μὴ δὲ φανῆναι,
ἀλλ᾽ ἢ τὸν πρὶν ἔχειν, ἢ τὸν ἐπιστάμενον.
ἦν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν· οὐ γὰρ ἂν ἔτλη
δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις.

Εἰς σαρδανάπαλον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι, οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια κεῖνα, λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Ὁ τύμβος οὗτος, ἔνδον οὐκ ἔχει νεκρόν.
ὁ νεκρὸς οὗτος, ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ νεκρός ἐστι, καὶ τάφος.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀντιπάτρου.

Μοῦναν σὺν τέκνοις νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ
τὰν λάλον· ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ ταντα λίδος.
πληρώσει γαστὴρ μία σὸν σκάφος· εἰσὶ δὲ κούρους,
καὶ κούρας, Φοίβου σκῦλα, καὶ ἀρτέμιδος.

Εἰς τὸ αὐτό. Λεωνίδου.

Γέρος ἔτ' ἐν σιπύλῳ Νιόβη, θρήνοισιν αἰάζει,
ἑπτὰ δὶς ὠδίνων μυρομένη θάνατον.
λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γόου· τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
φθέγξατο, τὸν ζωῆς ἅρπαγα, καὶ τεκέων;

Εἰς Ηρὼ, καὶ Λέανδρον.

Ἀντιπάτρου.

Οὗτος ὁ λειάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
ταῦθ' ἡροῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια· τοῦτο τὸ πύργου
λείψανον· ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Μελεάγρου εἰς Δάφνιν·

Οὐκ ἔθ᾽ ὁμοῦ χιμάροισιν ἐχεῖν βίον, οὐκ ἔτι ναίειν
ὁ τραγόπους ἐθέλω Πὰν ὀρέων κορυφάς·
τί γλυκύ μοι; τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις, ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ᾽ οἰκήσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ᾽ ἄγρην
στελλέσθω· τὰ πάροιθ᾽ οὐκ ἔτι Πανὶ φίλα·

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον·

Ενθάδ᾽ ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, κεῖμαι·
οὔνομα δ᾽ οὐ πεύσεσθε· κακοὶ δὲ, κακῶς ἀπόλοισθε.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν·

Τὴν ἐπ᾽ ἐμοῦ στήλην παραμείβεο, μήτ᾽ ἐμὲ χαίρειν
εἰπών, μήθ᾽ ὅστις, μὴ τίνος ἐξετάσας·
ἢ μή, τὴν, ἀνύεις, τελέσαις ὁδόν· ἢν δὲ παρέλθῃς
σιγῇ, μὴδ᾽ οὕτως ἣν ἀνύεις τελέσαις·

Πτολεμαίου εἰς τὸν αὐτόν·

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθῃς, μηδ᾽ οὔνομα· πλὴν ὅτι θνήσκειν
τοὺς παρ᾽ ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω.

Καλλιμάχου εἰς τὸ αὐτό.

Τίμων, οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἐσσὶ, τί τοι φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;
τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν ἀΐδῃ·

Ηγησίππου εἰς τὸ αὐτό·

Οξεῖαι πάντῃ περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι,
καὶ σκόλοπες· βλάψεις τοὺς πόδας ἢν προσίῃς·
τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.
οἰμώζειν εἴπας πολλά· πάρελθε μόνον·

Αντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον·

Μυρία τοι Πτολεμαῖε πατὴρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ
τειρομένα, θαλεροὺς ᾐκίσατο πλοκάμους·

πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας,
ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.
ἁ μεγάλα δ' αἴγυπτος ἑανῷ δάψατο χαίταν,
καὶ πλατὺς εὐρώπας ἐστονάχησε δόμος.
καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα,
ἄστρα, καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
ὤλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου,
πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκῆπτρον ἑλεῖν παλάμᾳ.
οὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ τοὺς ἄνακτας
τοίους, οὐκ ἀΐδης, ζεὺς δ' εἰς ὄλυμπον ἄγει.

Ὁμήρου.

Χαλκῆ παρθένος εἰμί· Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμποι, λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

Ἄδηλον.

Τρηχεῖαν κατ' ἐμοῦ ψαφαρὴ κόνι, ῥάμνον ἑλίσσοις
πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτου·
ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
ἴχνος· ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεὶς
Τίμων, οὐδ' ἀΐδι γνήσιός εἰμι νέκυς.
Μὴ χαίρειν εἴπῃς με κακὸν κάρα, ἀλλὰ πάρελθε·
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστί, τὸ μὴ σὲ γελᾶν.
Καὶ νέκυς ὢν Τίμων, ἄγριος· σὺ δέ δεινὲ πυλωρὲ
Πλούτωνος τάρβει Κέρβερε, μή σε δάκῃ.
Ὅστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,
λυγρὰ παθὼν τύμβου μηδ' ὀλίγοιο τύχοι.
πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν καλέουσιν ὁδῖται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

Ἰουλιανοῦ.

Ἰουλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάρροον ἐνθάδε κεῖται,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Γαιτουλίου.

Γαίδων Μηδείης οὗτος τάφος, οὓς ὁ πυρίπνους
ζῆλος τῶν Γλαύκης θῦμ' ἐποίησε γάμων.
οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα Σισυφὶς αἶα,
μητρὸς ἀμειλίκτου θυμὸν ἱλασκομένη.

Θεοδώρου τοῦ ἄνθου.

Νηλειὴς ἀΐδης ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκέ σε μιμολόγον.

Παύλου.

Σιγᾷς χρυσεόμαλλε τὸ χάλκεον· οὐκ ἔτι δ' ἡμῖν
ἠκόντος ἀρχεγόνων ἐκτελέεις μερόπων,
νεύμασιν ἀφθόγγοισι· τεὴ δ' ὄλβιστε σιωπὴ
νῦν συνεργὴ τελέθει, τῇ, πρὶν ἐθελγόμεθα.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ.

Ἄδηλον.

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρᾳ πλεῖστον γέρας εἵλετο θνητῶν,
Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ.
τεκτοσύνῃ δ' ἐπέων, πολυΐστωρ θεῖος ὅμηρος.
Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐστὶν ὅδε.

Ἀδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν, θήβας προτέρας προὔκρινεν ἐν αὐλοῖς.
θῆβαι δὲ, Πρόνομον, παῖδα τὸν οἰνιάδου.

Ἀρχίου.

Αἰωρῇ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὔραις
τλῆμον ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
αἰωρῇ· Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης,
πρῶνα κελαινῖτιν ναιετάων σάτυρε.

σοὶ δὲ βοὰν αὐλοῖο μελίβρομον, οὐκ ἔτι νύμφαι
ὡς πάρος ἐν φρυγίοις οὔρεσι πευσόμεθα.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ.

Ποσειδίππου.

Τὸν τριετῆ παίζοντα περὶ φρέαρ ἀστυάνακτα,
εἴδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.
ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἥρπασε μάτηρ,
σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
νύμφας δ' οὐκ ἐμίηνεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνων
ματρὸς κοιμηθεὶς, τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

Λουκιανοῦ.

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειὴς ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

Ἀδήλου.

Αδη ἀλιτάνευτε, καὶ ἄτροπε, τίπτε τοιοῦτο
κάλλαισχρον ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
ἔσται μὰν ὅγε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονείας
παίγνιον. ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

Μακεδονίου.

Γαῖα, καὶ εἰλέθυια, σὺ μὲν, τέκες, ἡ δὲ, καλύπτεις,
χαίρετον. ἀμφοτέραις ἤνυσα τὸ στάδιον.
εἶμι δὲ μὴ νοέων πόθι νείσομαι. οὐδὲ γὰρ ὑμέας
ἢ τίνος, ἢ τίς ἐὼν, οἶδα πόθεν μετέβην.

Ἀγαθίου.

Αβάλε, μὴ δ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα.
οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.
νῦν δ' ἡ μὲν τριτάλαινα γυνὴ τίκτουσα, κάθηται.

γαστρὶ δὲ δυσκόλπῳ, νεκρὸν ἔνεστι τέκος.
τριτὴ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει
τὸ βρέφος, ἀπρήκτοις ἐλπίσι τικτόμενον.
κούφη σοι τελέθοι γαστὴρ τέκος ἀντὶ κονίης.
αὐτὴ γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέει.

Ἀντιπάτρου.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζώοντα γάλακτι,
ἴχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον,
ὁ θρηΐξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἁλὸς οἶδμα.
κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νηπιάχου.
Ἰνοῖ, ἀνοικτείρμων τις ἔφυς θεὸς, ἣ Μελικέρτεω
ἥλικος, οὐκ ἀΐδην πικρὸν ἀπηλάσαο.

Διοδώρου.

Καλλίμαχος ἐξ ὀλίγης, ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
κάππεσεν, ἐκ δ' ἑάγη καίριον ἀστράγαλον,
δινηθεὶς προκάρηνος· ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάχου δμωὸς κόνι, μή ποτε βρίθειν
ὀστέα, τοῦ διετοῦς φειδομένη κόρακος.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Ἀδέσποτον.

Ἑξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεὺς, μὴ γήμας· αἴθε δὲ μηδ' ὁ πατήρ.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ
τελευτῆς.

Γήραϊ, καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,
τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπήλυθον ἠρέμα τύμβον.
εὗρον ὀϊζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.

Εἰς τὴν πέραν κωνσταντινουπόλεως δάμαλιν.

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν βοσπόριον πέλαγος.
κείνην γάρ τοπάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν ἥρης
ἐς φάρον, ἥδε δ' ἐγὼ κεκροπίς εἰμι νέκυς.
εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος
τῆδε, φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.
βοΐδιον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε, νῦν δὲ Χάρητος
εὐνέτις ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέραις.

Μελεάγρου.

Οὐ γάμον, ἀλλ' ἀΐδην ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστη
δέξατο, παρθενίης ἅμματα λυομένη.
ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφης ἐπὶ δικλίσιν ἤχευν
λωτοί, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι.
ἠῷοι δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον· ἐκ δ' ὑμέναιος
σιγαθεὶς, γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

Φιλίππου.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νικιππίδος, ἡδὺς ἐπήχει
λωτὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνοις ἔχαιρε κρότος.
θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
οὔπω πάντα γυνὴ, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
δακρυόεις ἀΐδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
αὐτὸς ἐφ' ἁρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν;

Ἀντιπάτρου σιδωνίου, εἰς Λαΐδα.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ, καὶ ἁλουργίδι, καὶ σὺν ἔρωτι
θρυπτομένην, ἁπαλῆς Κύπριδος ἁβροτέραν
Λαΐδ' ἔχω, πολιῆτιν ἁλιζώνοιο κορίνθου,

τερήνης

πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων,
τὴν θνητὴν κυθέρειαν, ἐφ᾽ ἧ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
πλέονες, ἢ νύμφης ἕνεκα τυνδαρίδος,
δρεπτόμενοι χάριτάς τε, καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην·
ἧς καὶ ὑπ᾽ εὐώδης τύμβος ὄδωδε κρόκῳ·
ἧς ἔτι κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστεῦν,
καὶ λιπαραὶ θυόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι·
ἧς ἔπι, καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος ἀφρογένεια,
καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν ἔρως·
εἰ δ᾽ οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνὴν,
ἑλλὰς ἂν, ὡς ἑλένης τῆσδ᾽ ὕπερ, ἔσχε πόνον·

Πομπηΐου εἰς τὸ αὐτό·

Η τὸ καλὸν, καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
ἡ μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
οὐκ ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἠελίοιο
Λαΐς, ἐκοιμήθη δ᾽ ὕπνον ὀφειλόμενον,
κώμους, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθούντων
κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη·

Ἀγαθίου εἰς τὸ αὐτό·

Ερπων εἰς ἐφύρην, τάφον ἔδρακον ἀμφικέλευθον
Λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει·
δάκρυ δ᾽ ἐπισπείσας, χαίροις γύναι· ἐκ γὰρ ἀκοῆς
οἰκτείρω σε ἔφην, ἣν πάρος οὐκ ἰδόμην·
ὦ πόσον ἠϊθέων νόον ἤκαχες· ἀλλ᾽ ἴδε λήθην
ναίεις, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη·

Ἀδέσποτον·

Ακμαίην πρὸς ἔρωτα, καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα
Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας·
ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χὠ μετ᾽ ἀοιδᾶς
ψαλμὸς, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις·

ᾄδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην
ἥρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

Φιλοδήμου.

Ενθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων.
ᾗ καλύβη, καὶ δοῦμος ἐνέπρεπεν· ᾗ φιλοπαίγμων
στωμυλίη μήτηρ, ἣν ἐφίλησε Θέων.
ἡ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
ὄργια, καὶ φίλτρων Λαΐδος ἁψαμένη,
φῦε κατὰ στήλης ἱερὴ κόνι τῇ φιλοβάκχῳ
μὴ βάτον, ἀλλ᾽ ἁπαλὰς λευκοΐων κάλυκας.

Θυΐλλου.

Η κροτάλοις ὀρχηστρὶς ἀρίστιον, ἡ περὶ πεύκαις,
καὶ κυβέλῃ πλοκάμους ῥῖψαι ἐπισταμένη,
ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη, ἣ τρὶς ἐφεξῆς
εἰδυῖ᾽ ἀκρήτους χιλοποτεῖν κύλικας,
ἐνθάδ᾽ ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, οὐκ ἔτ᾽ ἔρωτι,
οὐκ ἔτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
κῶμοι, καὶ μανίαι, μέγα χαίρετε· κεύθεται ᾅδῃ,
ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

Αδέσποτον.

Εἴκοσι Καλλικράτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
οὐδενὸς, οὐδὲ μιῆς ἐδρακόμην θάνατον,
ἀλλ᾽ ἑκατὸν, καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς,
σκήπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.

Αδέσποτον.

Α δ᾽ ἐγὼ ἡ περίβωτος, ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
μούνῳ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένη.

Διοσκορίδου εἰς τὰς λυκαμβίδας.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὅρκιον, αἵδε Λυκάμβεω,

αἳ λάχομεν στυγερὴν κληηδόνα θυγατέρες,
οὔτέ τι παρθενίην ᾐσχύναμεν, οὔτε τοκῆας,
οὔτε πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν,
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος,
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν ἀρχίλοχος.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχίλοχον μὰ θεοὺς, καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
εἴδομεν, οὔθ' ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ' ἦμεν μάχλοι, καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

Ἄδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Δεξιτερὴν αΐδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ
ὄμνυμεν ἀῤῥήτου δέμνια Φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἔτυμον, καὶ ὑπὸ χθονί. πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
ἀρχίλοχος. ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν, οὐκ ἐπὶ καλὰ
ἔργα, γυναικεῖον δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
πιερίδες, τί κόρῃσιν ἐφυβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ', οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

Ἀντιπάτρου.

Τὰν μὲν ἀεὶ πολύμυθον, ἀεὶ λάλος ὦ ξένε κίσσα
φάσει. τὰν δὲ μέθας σύντροφον, ἅδε κύλιξ.
τὰν κρῆσσαν δὲ, τὰ τόξα. τὰ δ' εἴρια, τὰν φιλοεργόν.
ἄνδεμα δ' αὖ μίτρας, τὰν πολιοκρόταφον.
τοιάνδε σταλουργὸς ὅδ' ἔκρυφε βιττίδα τύμβος,
τάν τι μελάχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον.
ἀλλ' ὦνερ, καὶ χαῖρε. καὶ οἰχομένοισιν δὸς ἄδαν
τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὄπαξε χάριν.

Ἀλκαίου εἰς γυναῖκα, ἥτις ἐκαλεῖ-
το Φιδίς.

Δίξημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ἁ παροδῖτις
δισσάκι φῖ μοῦνον γράμμα λέλογχε λίθος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον· ἦρα γυναικὶ
τὰν χθονὶ κευθομένᾳ χιλιὰς ἦν ὄνομα;
τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος ἐς ἓν ἀριθμός·
ἢ τὸ μὲν, ἐς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,
ἡ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον, ἔπλετο Φιδίς.
νῦν σφιγγὸς γρίφους οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνετὸς, οὑκ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ Τιμόκλεια, αὐτὰ Φιλὼ, αὐτὰ ἀριστὼ,
αὐτὰ Τιμαιθὼ, παῖδες ἀριστοδίκου,
πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι αἷς ἔπι, τοῦτο
σᾶμα πατὴρ στάσας, κάτθαν' ἀριστόδικος.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ
κειμένῃ ἐν Βυζαντίῳ.

Ὦ ξένε, τί κλαίεις; διὰ σὸν μόρον· οἶσθα τίς εἰμι;
οὐ μὰ τόν· ἀλλ' ἔμπης, οἰκτρὸν ὁρῶ τὸ τέλος.
ἐσσὶ δὲ τίς; Περίκλεια· γυνὴ τίνος; ἀνδρὸς ἀρίστου
ῥήτορος, ἐξ ἀσίης, οὔνομα Μεμνονίου.
πῶς δέ σε βοσπορίη κατέχει κόνις; εἴρεο μοῖραν,
ἥ μοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.
παῖδα λίπες; τριέτηρον· ὃς ἐν μεγάροισιν ἀλύων,
ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σταγόνα.
αἴθε καλῶς ζώοι· ναὶ καὶ φίλος, εὔχεο κείνῳ·
ὄφρά μοι ἡβήσας, δάκρυ φίλον σταλάσοι.

Μελεάγρου·

Δάκρυά σοι καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς ἡλιοδώρα
δωροῦμαι, στοργῆς λείψανον ἐς ἀΐδην,
δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ᾽ ἐπὶ τύμβῳ,
σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας·
οἰκτρὰ γάρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
αἰάζω, κενεὰν ἐς ἀχέροντα χάριν·
αἲ, αἲ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν ἅδας,
ἅρπασεν· ἀκμαῖον δ᾽ ἄνθος ἔφυρε κόνις·
ἀλλά σε γουνοῦμαι γᾶ πάντροφε, τὰν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις μᾶτερ ἐναγκάλισαι·

Τύμνεω·

Μή σοι τοῦτο Φιλαινί, λίην ἐπικαίριον ἔστω,
εἰ μὴ πρὸς νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες·
ἀλλά σ᾽ ἐλευθερίης ὅδ᾽ ἔχει τάφος· ἔστι γὰρ ἴση
πάντοθεν ἐς ἀΐδην ἐρχομένοισιν ὁδός·

Σαπφοῦς·

Τιμάδος ἅδε κόνις· τὰν, δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν,
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος·
ἇς καὶ ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγέϊ χαλκῷ
ἅλικες, ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν·

Καλλιμάχου·

Τιμονόη, τίς δ᾽ ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ᾽ ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλη, καὶ μίθυμνα τεὴ πόλις· ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη·

Ιωάννου ποιητοῦ·

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ᾽ ἐσχατίης λίνα μοίρης,
ᾔνεσα καὶ χθονίους, ᾔνεσα καὶ ξυγίους·
τοὺς μὲν, ὅτι ζωὸν λίπον ἀνέρα· τοὺς δ᾽ ὅτι τοῖον·

ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ᾽ ἡμετέροις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον ὤρεο Νοστῶ,
δάκρυά σοι γαμέτας ἄρσε καταφθιμένα.

Κύρου ποιητοῦ.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, μαίης χρόνος, οὐ βία δ᾽ ἄλλα
ἔβρεχεν. ἀλλ᾽ ἀΐδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
θηλυτέρην δ᾽ ἥρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
πάντ᾽ ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

Ιουλιανοῦ.

Αὐτὴν Θεοδότην ὁ ζωγράφος. αἴθε δὲ τέχνης
ἤμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

Λεοντίου.

Σῆμα Ῥόδης. τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν. ἀντὶ δὲ πάτρης,
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.
αὕτη ἀρμονίοιο λέχος κόσμησε Γεμέλλου,
ὃς πάρος αὐνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.
γῆρυς μὲν μόρον εὗρεν. ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζώειν. τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον.

Ἀγαθίου εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ

Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ, καὶ ἀοιδᾷ,
τὴν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
εὐγενίαν, κρύπτει χθονίη κόνις. αἶδ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
κείραντο πλοκάμους, μοῦσα, θέμις, Παφίη.

Ιουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Οὔνομα μὲν, Καλή. φρεσὶ δὲ πλέον, ἠὲ προσώπῳ
κάτθανε. φεῦ, χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
καὶ γὰρ ἔην Παφίῃ πανομοίιος. ἀλλὰ συνεύνῳ
μούνῳ. τοῖς δ᾽ ἑτέροις, Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.

τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ᾽ ἐξήρπασεν ἐκείνην
εὐρυβίης ἀΐδης ἀνδρὸς ἀπ᾽ ἀγκαλίδων;

Τοῦ αὐτοῦ τωθαστικόν.

Σοὶ σορὸν εὐλάϊγγα Ῥόδοι, καὶ τύμβον ἐγείρει,
ῥύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει
ἀντ᾽ εὐεργεσίης γλυκερὸς πόσις· ὅττι θανοῦσα
ὠκύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλευθερίην.

Παλλαδᾶ.

Ψύλλα πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα,
αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
ἁλλομένη δὲ τάχος, κατέβη δόμον εἰς ἀΐδαο,
ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὑραμένη.
πάντα φαγοῦσα βίον, συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν·
ἥλατο δ᾽ εἰς ἀΐδην ὡς ἀπεκερμάτισεν.

Εὐτολμίου.

Υἱέος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα Μενίππη,
κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν·
οὐδ᾽ ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
ἀλλ᾽ ἅμα καὶ θρήνου παύσατο, καὶ βιότου.

Ἀδέσποτον.

Ὕστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίστη
παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
κωκύσασα γὰρ ὅσσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη,
οὐκ ἔτ᾽ ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους.
θηλύτεραι, τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε τάλαιναι
θρῆνον, ἵνα κλαύσητ᾽ ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδεω;

Παλλαδᾶ.

Ἥρπασέ τις νύμφην· καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων,
ψυχῶν συλήσας τερπομένων ἀγέλην.
εἷς γάμος, εἰκοσιπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων.

πάνδημος δὲ νεκρῶν εἷς γέγονεν θάλαμος·
νύμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε, πενθῶ·
ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις.

Αἰμιλιανοῦ.

Ἕλκε τάλαν παρὰ μητρὸς, ὃν οὐκ ἔτι μαζὸν ἀμέλξεις·
ἕλκυσον ὕστατιον νᾶμα καταφθιμένης·
ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος· ἀλλὰ τὰ μητρὸς
φίλτρα, καὶ εἰν ἀΐδῃ παιδοκομεῖν ἔμαθον.

Ἄδηλον.

Ὑστάτιον φώνησα κλυτὴ πόλι τοῦτο Θεανὼ
εἶπεν ἐπ' ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη,
οἴμοι ἐγὼ δύστηνος, ἀπέλλιχε ποῖον ὅμευνε,
ποῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περῇς πέλαγος;
αὐτὰρ ἐμεῦ σχεδόθεν μόρος ἵσταται· ὡς ὄφελόν γε
χειρὶ φίλην τὴν σὴν χεῖρα βαλοῦσα, θανεῖν.

Ἄδηλον.

Τίπτε μάτην γοόωντες, ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ;
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.
λῆγε γόων, καὶ παῦε πόσις· καὶ παῖδες ἐμεῖο
χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' ἀμαζονίης.

Ἀδέσποτον.

Ἀλκηστις νέη εἰμί· θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλοῦ
Ζήνωνος· τὸν, μοῦνον ἐνὶ στέρνοις ἐδεδέγμην.
ὃν φωτὸς, γλυκερῶν τε τέκνων, προὔκριν' ἐμὸν ἦτορ·
οὔνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαστή.

Ἄδηλον.

Εὐχέσθω τίς ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξὼ,
γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων.
μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
ὤλισθον, κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,

μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· ἧς ἄρα δαίμων
τῆς μὲν, ἄπο ζωὴν εἵλετο, τοῖς δ' ἔπορεν·

Ἀσκληπιάδου·

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ κολοφῶνος ἑταίραν,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως·
ἣν νέον ἡβήσασαν ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ,
πρωτοβόλοι διασσῆς ἤλθετε πυρκαϊῆς·

Ἄδηλον·

Μὴ δὲ καταχθονίοις μετὰ δαίμονος ἄμμορος εἴης
ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν
ἀμμία, οὕνεκα Νικόμαχος, θυγάτηρ τὲ Διώνη,
τύμβον, καὶ στήλην, σὴν ἐθέμεσθα χάριν·

Ἄδηλον·

Μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον ὁδῖτα,
σοῖσιν ἀνοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε·
δερκόμενος δ' ἐρέεινε, τίς εἶ, πόθεν· ἁρμονίαν γὰρ
γνώσεαι· ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν μερόποις·
πάντα γὰρ ὅσσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἣν ἐνιδέσθαι,
εὐγενίην ἐρατὴν, ἤθεα, σωφροσύνην·
τοίης τύμβον ἄθρησον· ἐς οὐρανίας γὰρ ἀταρποὺς
ψυχὴ παπταίνει, σῶμ' ἀποδυσαμένη·

Ἄδηλον·

Νικόπολιν μαραθῶνος ἐθήκατο τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ
ὀμβρίσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην·
ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε· τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδους
μούνῳ ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀλόχου;

Ἐρυκίου.

Ἀτθὶς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δέ μ' ἀθηνῶν
λυγρὸς ἄρης ἰταλῶν πρίν ποτ' ἐληΐσατο,
καὶ θέτο ῥωμαίων πολιήτιδα· νῦν δὲ θανούσης,

ὀστέα νησαίη κύζικος ἠμφίεσεν·
χαίροις ἡ θρέψασα, καὶ ἡ μετέπειτα λαχοῦσα
χθών με, καὶ ἡ κόλποις ὕστατα δεξαμένη.

Ἀγαθίου.

Ναὶ λίτομαι παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ
εὖτ᾽ ἂν ἐμὴν λεύσσῃς πατρίδα θεσσαλίην,
κάτθανε σὴ παράκοιτις· ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
αἶ, αἶ, βοσπορίης ἐγγύθεν ἠϊόνος.
ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο,
ὄφρ᾽ ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτὲ κυριδίης.

Ἄδηλον.

Ὁρᾷς πρόσωπον κασίης τῆς σώφρονος;
ἣ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον, ἢ τοῦ σώματος.

Ἀδέσποτον.

Τῇδέ ποτ᾽ ἀντερέϊστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
Λαοδίκην, δηΐων ὕβριν ἀλευομένην.
σῆμα δ᾽ ἀμαλδύναντος ἀνωΐστοιο χρόνοιο,
Μάξιμος ἔκδηλον θῆκ᾽ ἀσίης ὕπατος.
καὶ κούρης χάλκεον ἐπὶ τύπον ἔφρασα τ᾽ ἄλλῃ
κείμενον ἀκλειῶς, τῷδ᾽ ἐπέθηκε κύκλῳ.

Κριναγόρου.

Ὑμνίδα τὴν Εὐάνδρου ἐράσμιον, αἰὲν ἄθυρμα
οἰκογενὲς, κούρην αἱμύλον ἐνναέτιν,
ἥρπασας ὦ ἄλλης ἀΐδη τί, πρόωρον ἐφ᾽ ἧς
μοῖραν, τὴν πάντως σοῖό ποτ᾽ ἐσσομένην.

Ἀντιπάτρου.

Οὐχὶ βαθυζώνων ἱππαρχία, ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ κυνῶν ἑλόμαν ῥωμαλέον βίοτον.
οὐδέ μοι ἀμπεχόναι περονήτιδες, οὐ βαθύπεπλος

ἀμαρὶς, οὐ λιπόων ἀλλ᾽ ἅδε κεκρύφαλος,
οὖλας δὲ σκίπωνι συνέμπορος, ἅτε συνῳδὸς
δίπλαξ, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.
ἄμμι δὲ μαιναλίας κρέσσων βίος ἦν ἀταλάντας
τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀριδρομίας.

Καλλιμάχου.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ᾽ ἀποβρίζει
ἐνθάδε, τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Ἀδηλον.

Εὐήθης Τρύτωνος, οὐκ ἐπ᾽ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν· οὐ γὰρ ἂν ὧδ᾽ ὤλετο δαιμονίη
ἀρτιτόκος· τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἓν βρέφος ᾅδην,
σὺν κείνῃ· δεκάτην δ᾽ οὐχ ὑπερῆρεν ἕω.

Ἀντιπάτρου.

Ἤπου σε χθονίας ἀρετημιὰς ἐξ ἀκάτοιο
κωκυτοῦ θεμέναν ἴχνος ἐπ᾽ ἠϊόνι,
οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέῳ φορέουσαν ἀγοστῷ,
ᾤκτειραν θαλεραὶ δωρίδες εἰν ἀΐδᾳ,
πευθόμεναι τεὸ κῆρα· σὺ δὲ ξαίνουσα παρειὰς,
δάκρυσιν ἐξεῖπες φοῦ ἀνιαρὸν ἔπος,
διπλόον ὠδίνασα φίλον τέκος· ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
εὔφρονι καλλιπόμαν, ἄλλο δ᾽ ἄγω φθιμένοις.

Ἡρακλείδου.

Ἁ κόνις, ἀρτίσκαπτος· ἐπὶ στάλας δὲ μετώπῳ
σείονται φύλλων ἡμιθανεῖς στέφανοι.
γράμμα διακρίναντες ὁδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν.
λυγρὰ περιστέλλειν ὀστέα φατί τινος.
ξεῖν᾽, ἀρετημιάς εἰμι· πάτρα κνίδος. Εὔφρονος ἦλθον

τὸ λέχος· ὠδίνων οὐκ ἄμμορος γενόμαν·
δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, τὸ μὲν, λίπον ἀνδρὶ ποδηγὸν
γήρως· ὃν δ' ἀπάγω, μνημόσυνον πόσιος.

Θεοδωρίδου.

Εὐρύσορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
κείραντο ξανθοὺς θεσσαλίδες πλοκάμους,
πρωτοτόκον, καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην·
λάρισσαν δὲ φίλην ἤκαχε, καὶ τοκῆας.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Διοσκορίδου.

Δοῦλος ἐγώ· ναὶ δοῦλος· ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ
δέσποτα Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθου τροφέα·
εὐαίων', ἀτινῆ τέκνοις βίον· ἢν δ' ὑπὸ γήρως
πρός με μόλῃς, σὸς ἐγὼ δέσποτα κἠν ἀΐδῃ.

Ἀδέσποτον.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν ναὶ δέσποτα πιστὸς ὑπάρχω,
ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος.
ὅς με τὸν ἐκ νούσου τρὶς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἴχνος,
καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇ δ' ὑπέθου καλύβῃ.
Μάνην ἀγγέλλεις πέρσην γένος· εὖ δέ με ῥέξεις,
ἕξεις ἐν χρείῃ δμῶας ἑτοιμοτέρους.

Δαμασκίου.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

Διοσκορίδου.

Εὐφράτην μὴ καῖε φιλώνυμε, μὴ δὲ μιήνῃς
πῦρ ἐπ' ἐμοί· πέρσης εἰμὶ, καὶ ἐκ πατέρων
πέρσης αὐθιγενής· ναὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μιῆναι,
ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.

ἀλλὰ περιστείλασθέ με, δίδου χθονί· μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
λουτρὰ χέῃς σέβομαι δέσποτα καὶ ποταμούς.

Ἀπολλωνίδου.

Ἠλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος· ἀντὶ δὲ σεῖο
δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ στυγνὸν ἔπλησα τάφον,
ἡνίκα σοῦ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἠρία τεῦχον,
ὡς ἂν ἀποφθιμένου κἄθι δέμας κτερίσω·
ἀμφὶ δέ μ' ὤλισθε ξυνὴ κόνις· οὐ βαρὺς ἡμῖν
ἐς ἀΐδης· ζήσω κὴν σὸν ὑπ' ἠέλιον.

Ἄδηλον.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκὼς,
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ.

εἰς Λαέρτην. Ἀδέσποτον.

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δαπάνῃ·
ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον· ὃ σχεδὸν αὐτὰς
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν·
οὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλύνειν αἰὼν κἢν ἐθέλῃ, δύναται.

Βιάνορος εἰς ἐτεοκλέα, καὶ
Πολυνείκην.

Οἰδίποδος παίδων, θήβη τάφος· ἀλλ' ὁ πανώλης
τύμβος, ἔτι ζώντων αἰσθάνεται δοράτων·
κείνους οὔτ' ἀΐδης ἐδαμάσατο· κὴν ἀχέροντι
μάρνανται· κείνων χὠ τάφος ἀντίπαλος·
καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον· ὦ ἐλεεινοὶ
παῖδες, ἀκοιμήτων ἁψάμενοι δοράτων.

Ἀντιφίλου εἰς Πρωτεσίλαον.

Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰὼν,
τροίᾳ ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον.
σῶμα δέ τοι πτελέῃσι συνηρεφὲς ἀμφικομοῦσι
νύμφαι ἀπεχθομένης ἰλίου ἀντιπέραν.
δένδρεα δυσμίμητα, καὶ ἤν ποτε τεῖχος ἴδωσι
τρώϊον, αὐαλέαν φυλλοχοοῦντι κόμην.
ὅσσος ἐν ἡρώεσσι τότ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμὴν
ἐχθρὸν, ἐν ἀψύχοις σώζεται ἀκρεμόσιν.

Εἰς ἀχιλλέα.

Τύμβος ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' ἀχαιοὶ
δώμησαν, τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.
αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
κυδαίνυτο παῖς τῆς ἁλίας Θέτιδος.

Εἰς ἀχιλλέα, καὶ Πάτροκλον.

Ἄνδρε δύω φιλότητι, καὶ ἐν τεύχεσιν ἀρίστω,
χαίρετον· αἰακίδη, καὶ σὺ μενοιτιάδη.

Εἰς αἴαντα. Ἀσκληπιάδου.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὕνεκ' ἀχαιοῖς
ἁ δολόφρων ἀπάτα, κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς
θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα,
ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν· ὅττι πελασγῶν
οὐκ ἀρετὰ νίκαν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
τεύχεα δ' ἂν λέξειεν ἀχιλλέος, ἄρσενος ἀκμᾶς.
οὐ σκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφιέμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὸ αὐτό.

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας
νηυσὶ, βαρὺν Τρώων αἰὲν ἔμεινας ἄρη.
οὐδέ σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος,
ἀλλ' αὔτως προβλής τε, καὶ ἔμπεδος ὥς τις ἐρίπνη
ἱδρυνθεὶς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
εἰ δέ σε μὴ τεύχεσιν ἀχιλλέος ὥπλισεν ἑλλὰς,
ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὅπλα πορούσα γέρας,
μοιράων βουλῆσι τάδ' ἤμπλακεν, ὡς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
μή τινος, ἀλλὰ τεῇ πότμον ἕλῃς παλάμῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος τελαμωνίου, ὃν κτάνε μοῖρα,
αὐτοῦ χρησαμένη καὶ χερὶ, καὶ ξίφεϊ.
οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμαυῖα
εὑρέμεναι κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

Λεοντίου.

Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ τελαμώνιος, οὔ τινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἑοῦ θανάτου.
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης
οὐχ εὑρὼν, παλάμῃ θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίων εὖχος ἀέθλων
μέμφεται, οὐκ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, ἕκτορι δ' Αἴας
ζωστῆρ'· ἀμφοτέρων ἡ χάρις, εἰς θάνατος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρὴν ἀλλήλοις ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασπις
Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' ἔπορον φιλίης.

ἕκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν·
τὴν δὲ χάριν δώρων, πείρασαν ἐν θανάτῳ·
τὸ ξίφος εἷλ' Αἴαντα μεμηνότα· καὶ πάλι ζωστὴρ,
εἵλκυσε πριαμίδην δίφρια συρόμενον·
οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

Ἀντιπάτρου εἰς Πρίαμον.

Ἥρωος Πριάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ἀκηράτου εἰς ἕκτορα.

Ἕκτορ, ὁμηρείοισιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
θειοδόμου τείχους ἕρκος ἐρυμνότερον,
ἐν σοὶ μαιονίδης ἀνεπαύσατο· σοῦ δὲ θανόντος
ἕκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς ἰλιάδος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀδέσποτον.

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν ἕκτορα, μηδ' ἐπὶ τύμβῳ
μέτρει τὸν πάσης ἑλλάδος ἀντίπαλον·
ἰλιὰς, αὐτὸς ὅμηρος ἐμοὶ τάφος, ἑλλὰς, ἀχαιοὶ
φεύγοντες· τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γενέταν τοῦ νέρθε, καὶ οὔνομα, καὶ χθόνα φώνει
στάλα, καὶ ποίᾳ κηρὶ δαμεὶς ἔθανεν.
γεννήτωρ, Πρίαμος· γᾶ δ', ἴλιον· οὔνομα δ', ἕκτωρ·
ὦ ξεῖν', ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴ τινα πώποτ' ἄκουσας ἐνυαλίου φίλον υἱὸν,
καὶ κρατερὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
ἕκτορα τὸν Πριάμοιο νόει μοῦνον γεγενῆσθαι·
ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ·
αἴας πρὸ ἡρώων, δαναοῖσι μάχης προφέροντα·

ὃν καὶ

ἐν καὶ τῇδε θανόντα, τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει.

Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα.

Ἕκτορι μὲν τροίη συγκάτθανεν, οὐδ᾽ ἔτι χεῖρας
ἀντῆρεν δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις.
πέλλα δ᾽ Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο· πατρίδες ἄρα
ἀνδράτιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

Παρμενίωνος εἰς τὸν αὐτόν.

Φθίσθαι Ἀλέξανδρον, ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος· ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ᾽ ἀΐδης.

Γεμίνου.

Χεῖρ με Πολυκλείτου θασίου κάμεν εἰμὶ δ᾽ ἐκεῖνος
Σαλμωνεὺς, βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην.
ὅς με καὶ ἐν ἀΐδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν μου κοὺ λαλέοντα τύπον.
ἴσχε Ζεῦ πρηστῆρα· μέθες χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνους
ὁ σκοπὸς ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Θεοσεβίας.

Εἶδεν ἀκεστορίη τρία πένθεα· κεῖρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ᾽ Ἱπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ.
καὶ νῦν ἀβλαβίου γεραρῷ περὶ σήματι κεῖται,
αἰδομένη μετὰ κεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Ἄδηλον.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, κῷος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς,
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις ὑγιείης,
δόξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

Ἄδηλον.

Παυσανίαν ἰητρὸν ἐπώνυμον, ἀγχίτεω υἱὸν,

τόνδ᾽ Ἀσκληπιάδην πάτρις ἔθαψε κόνις·
ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
φῶτας, ἀπέστρεψεν Περσεφόνας θαλάμων·

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ·

Ἀντιπάτρου σιδωνίου·

Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ θῆρα, καὶ ἁρπάκτειραν ἐρύκων
σπέρματος ὑψιπετῆ βιστονίαν γέρανον,
ῥινοῦ χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων,
ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος·
καί με τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα
σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον,
ἠελίου χήρωσεν· ἴδ᾽ ὡς τὰ κατ᾽ αἰθέρα λεύσσων,
τοὐν ποσὶν οὐκ ἐσάην πῆμα κυλινδόμενον·

Ἰσιδώρου·

Ἰξῷ, καὶ καλάμοισιν ἀπ᾽ ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν
εὔμηλος, λιτῶς, ἀλλ᾽ ἐν ἐλευθερίῃ·
οὔποτε δ᾽ ὀθνείην ἔκυσεν χέρα γαστρὸς ἕκητι·
τοῦτο τρυφὴν κείνῳ, τοῦτ᾽ ἔφερ᾽ εὐφροσύνην·
τρὶς δὲ τριηκοστὸν ζήσας ἔτος, ἐνθάδ᾽ ἰαύει,
παισὶ λιπὼν ἰξὸν, καὶ πτερὰ, καὶ καλάμους·

Μνασάλκου·

Ἀμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱρὸς ὄρνις
τᾶσδ᾽ ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνου·
ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ μάλλιος· οὐδέ τι νεῦται
ἰξὸν ἐπ᾽ ἀγρευτῇ χευάμενος καλάμῳ·

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ·

Ἀδήλου·

Κύματα, καὶ τρηχύς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν

δελφῖνα, ξείνοις κοινὸν ὅραμα τύχης.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς γαίης, ἔλεω τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες,
αὐθύς με πρὸς τύμβον ἔστεφον εὐσεβέες.
νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα, διώλεσε· τίς παρὰ πόντῳ
πίστις, ὃς οὐδ' ἰδίης φείσατο συντροφίης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥΣ.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Ὀρφέος οἰχομένου, τάχα τίς ποτε λείπετο μοῦσα·
σοῦ δὲ Πλάτων φθιμένου, παύσατο καὶ κιθάρη.
ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀπορρὼξ,
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ, καὶ παλάμαις.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἡ γλυκερὸν μέλψασα, καὶ ἄλκιμον ἢ θρόον αὐδῆς
μούνη θηλυτέροις στήθεσι ἡξαμένη,
κεῖται σιγαλέη· τόσον ἔσθενε νήματα μοίρης,
ὡς λιγυρὰ κλῆσαι χείλεα Καλλιόπης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου
ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις ἥξατο τελευτῆς,
φεῦ, φεῦ, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὄπα.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτην ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
ῥώμης, καὶ φαρίης, ἥδε κέκευθε κόνις.
ὤλετο φορμίγγων τερετίσματα· λῆξαν ἀοιδαὶ
ὥσπερ ἰωάννᾳ πάντα συνολλύμενα.
καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα μοῦσαι
τύμβον ἰωάννης ἀνθ' ἑλικῶνος ἔχειν.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ.

Αδηλον.

Αδέ τοι ἀρχίου γε περικλέες ἁ λιθίνα γῶ
    ἔστηκε στάλα, μνᾶμα κυνηγεσίας.
πάντα δέ τοι περὶ σῆμα τετεύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
    αἱ κύνες, αἱ στάλικες, δίκτυ᾽ ὑπὲρ σταλίκων.
αἱ, αἱ, λάϊνα πάντα· περιπροχάουσι δὲ θῆρες.
    αὐτὸς δ᾽ εἰκοσέτης νήγρετον ὕπνον ἔχεις,

Αγαθίου.

Τὸν κρατερὸν πανοπῆα, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
    τὸν λασιοστέρνων κέντορα πορδαλίων,
τύμβος ἔχει· γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
    σκορπίος, οὐτήσας ταρσὸν ὀρειβάτην.
αἰγανέη δὲ τάλαινα, σίγυνά τε πὰρ χθονὶ κεῖται,
    αἱ, αἱ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

Αδηλον.

Εἶχε κόρων ὀβολὸν πενίης λιμηρὸν ἀρίστων
    ὄργανον, ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χῆνας,
ἧκε παραστείχων δολίην ὁδόν· οἷος ἐκεῖνος
    ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
νῦν δ᾽ ὁ μὲν, ἐν ἀΐδῃ· τὸ δὲ οἰβέλος, ὀρφανὸν ἦχον,
    καὶ χέρος· ἡ δ᾽ ἄγρη, τύμβον ὑπερπέτεται.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Αδηλον.

Μορτάδα τὴν ἱερᾶς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
    ἄφθονον ἀκρήτου σπασαμένην κύλικος,
οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις· ἀλλὰ πίθος μοι
    σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα μαρωνίδος· ἧς ἐπὶ τύμβῳ,
 γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὁρῇς κύλικα.
ἡ δὲ φιλάκρητος, καὶ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
 μύρεται, οὐ τεκέων ἀντεάνῳ πατέρι,
ἓν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἠρίον, ὅτι τὸ βάκχῳ
 ἄρμενον, οὐ Βάκχου πλῆρες ἔπεστι τάφῳ.

Ἀργενταρίου.

Ἡ βρόμιον στέρξασα πολὺ πλέον, ἢ τροφὸς ἰνὼ,
 ἡ λάλος ἀμπελίνη γρηῢς ἀριστομάχη,
ἡνίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδυ χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
 πνεῦμα, πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,
εἶπε τάδε Μίνωϊ πάλαι, φέρε κάλπιν ἐλαφρήν.
 οἴσω κυάνεον τοὐξ ἀχέροντος ὕδωρ.
καὐτὴ παρθενίην γὰρ ἀπώλεσα. τοῦτο δ' ἔλεξε
 ψευδὲς, ἵν' αὐτ' ἀάξῃ κὰν φθιμένοισι πίθον.

Ἀντιπάτρου.

Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι, ἢ Διὸς ὄμβρον
 μέμψομ'. ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφότεροι.
ἀγρόθε γὰρ κατιόντα πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς,
 τύμβος ἔχει, γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.
κεῖται δ' αἰολίδος σμύρνης ἑκάς. ἀλλά τις ὄρφνης
 δειμαίνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίην.

Λεωνίδου.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς,
ἐνταῦθα κεῖται γρηῢς, ἧς ὑπὲρ τάφου,
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν ἀττικὴ κύλιξ.
στένει δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
οὐκ ἀνδρὸς, οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου,
ἓν δ' ἀντὶ πάντων, οὕνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

Διοσκορίδου·

Τὴν τίτθην ἱέρων σειληνίδα, τὴν ὅτε πίνοι
ζωρὸν ὑπ' οὐδὲ μιῆς θλιβομένην κύλικος,
ἀγρῶν ἐνὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
καὶ φθιμένη, ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχῃ.

Ἄδηλον·

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν, καὶ τίμιον ὦ παριόντες,
τῷ χρυσῷ χαίρειν εἴπατε Πραξιτέλει.
ἦν δ' ὡνὴρ μουσῶν ἱκανὴ μερὶς, ἡδὲ παρ' οἴνῳ
κήρυνος· ὦ χαίροις ἄνδριε Πραξιτέλες.

ΕΙΣ ΜΟΙΧΟΥΣ·

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ·

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε· τοὺς δὲ καθ' οὔργους
ἔσκεπεν, ἀλλήλοις ἔστι μισγομένους·
ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς· ἐν ἑνὶ δ' ἀμφω
κεῖνται, συζυγίης οὐκ ἔτι παυόμενοι.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ·

Ἀνακρέοντος·

Καὶ σὲ κλεηνορίδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀμφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην·

Λεωνίδου·

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος· ἢν δ' ἄρ' ἀήτης
ὡς ἐμὲ, τοῖς ἀΐδεω προσπελάσῃ λιμέσι,

μεμφέσθω μὴ λαῖτμα καὶ ὁ ξένον, ἀλλ' ἐς τόλμαν,
ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

Πλάτωνος·

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ,
ὡς ἁλὶ, καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' ἀΐδης.

Λεωνίδου·

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

Ποσειδίππου·

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἁλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνευθεν
χῶσαι ναυηγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει.
φρίσσω κύματος ἦχον, ἐμὸν μόρον· ἀλλὰ καὶ οὕτως,
χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκτείρετε.

Πλάτωνος·

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν ἡ κτείνασα θάλασσα,
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνό κεν ἐνδύσαιτο, καὶ εἰν ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα φάρος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλωτῆρες, σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ κατὰ γαῖαν.
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

Σιμωνίδου.

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας,
ἓν πέλαγος, μία νύξ, ἓν σκάφος ἐκτέρισεν.

Καλλιμάχου.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ' ὁ μὲν, εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς· ἀντὶ δ' ἐκείνου,

οὔνομα, καὶ κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα, καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε· χὠ μὲν, ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε, φεῦγε θαλάσσῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων ναυτίλε δυομένων.

Λεωνίδου.

Εὔρου με τρηχεῖα, καὶ αἰπήεσσα καταιγὶς,
καὶ νὺξ, καὶ δνοφεροῖς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο
κάλλαισχρος, λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.
κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα
οἴχημαι· ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

Γετουλλίου.

Ἁ πελοπόννησος, καὶ δύσπλοος, ὤλεσε κρήτα,
καὶ μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες.
δάμιδος ἀστυδάμαντα κυδώνιον· ἀλλ' ὁ μὲν, ἤδη
ἔπλησεν θηρῶν νηδὺν εἰναλίων.
τὸν ψεύσταν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί θαῦμα,
κρῆτες ὅπου ψεῦσται, καὶ Διὸς ἐστὶ τάφος.

Ἀδέσποτον.

Παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ, καὶ ἔμβολα τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ,
αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ·
ναυαγοῖο τὸ μνῆμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης
αὖθις ἀναμνῆσαι τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις;

Ἰσιδώρου αἰγεάτου.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τὼ βόε
ἐπίσχες οὗτος, τὴν ὕννιν τ' ἀνάσπασον.

κινεῖς σποδὸν γάρ· ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν,
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

Ἀντιπάτρου.

Οὐδ' ἑτέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλαττα,
καὶ χθὼν, τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὀστέα δ' αὖτε
βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἠϊόνι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα πηνειοῖο
νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος,
μουνιὸς ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος, ἄσκοπον ἄνδρα
ἔκτανεν· ὦ γαίης κύματα πικρότερα.

Στατυλλίου φλάκκου.

Λαίλαπα, καὶ μανίην, ὀλοῆς προφυγόντα θαλάττης,
ναυηγὸν λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις,
οὐχ ἑκὰς ἠϊόνων, πυμάτῳ βεβαρυμένον ὕπνῳ,
γυμνὸν, ἀπὸ στυγερῆς ὡς κάμε ναυφθορίης,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχις· τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει,
τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην;

Ἰσιδώρου.

Οὐ χεῖμα νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις
ἁλὸς λιβύσσης κύματος κατέκλυσεν,
ἀλλ' ἐν γαλήνῃ φεῦ τάλας ἀνηνέμῳ
πλόῳ πεδηθεὶς, ἐφρύγη δίψης ὕπο.
καὶ τοῦτ' ἀήτεων ἔργον· ἆ, πόσον κακὸν
ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες;

Στατυλλίου.

Γριπέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἁλίρρυτον ἀπὸ κύμβης
ζῶντα, τὸν ἀγκύστροις, καὶ μογέοντα λίνοις,
ἐκ δεινοῦ ῥηχεῖα νότου κατέδυσε θάλαττα.

ἔβρασε δ' εἰς κροκάλην πρώϊον ἠϊόνα,
χεῖρας ἀποβρωθέντα· τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἴποι
ἔμμεναι; οἳ μούνας ἃς ὀλέκοντο, φάγον;

Λεωνίδου ταραντίνου.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,
ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης οὔτ' ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας,
ἀλλ' ἔθανεν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα
τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τοῦτ' οὐ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμόλεκτρος,
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

Ἀδδαίου μιτυληναίου.

Ο γριπεὺς Διότιμος, ὁ κύμασιν ὁλκάδα πιστήν,
κὴν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης,
νήγρετον ὑπνώσας, τὸν ἀμείλιχον ἵκετο πρὸς ᾅδην,
αὐτερέτης ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.
ἣν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχεν ὁ πρέσβυς
καὶ φθίμενος, πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

Ἀργενταρίου.

Δύσμορος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῦμα
ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη,
ψεύστην αὐγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλά με δαίμων
ἄπνοον αἰθυίαις θῆκεν ὁμορρόθιον,
πυθαγόρην· ἔχον δὲ κατ' αἰγαίην ἅλα πότμον,
πρυμνούχους στέλλων ἐκ βορέαο κάλως.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ναύτην ἔλιπον δρόμον· ἀλλ' ἀπὸ νηός,
ἄλλην πὰρ φθιμένοις ἐσενέβην ἄκατον.

Ἐτρούσκου μεσσηνίου·

Ἡ μία καὶ βιότοιο, καὶ ἄϊδος ἤγαγεν εἴσω
ναῦς ἱεροκλεΐδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη·
ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα
σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς ἀΐδην·
ὄλβιος ὁ γριπεὺς, ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
νηὶ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς ἀΐδην·

Φιλίππου·

Ἡ πέρῳ μ' ἀποδοῦσα νέκυν ῥηχεῖα θάλαττα,
σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον·
ἠν ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρσου
εἰρήνην ἕξω φρικαλέης σπιλάδος·
ἢ τύμβευε κρατοῦσα καθ' ὕδατος, ἢ παραδοῦσα
γαίῃ, τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἠϊόνι τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
σπαρτὸν ἁλιρραγέων ἐκχύμενον σκοπέλων·
τῇ μὲν, ἐρημοκόμης κεῖται, καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρσην τῇ δὲ, χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχες,
πλευρά τε σαρκολιπῆ· ταρσοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
νεύρων, καὶ κώλων, ἔκλυτος ἁρμονίη·
οὗτος ὁ πουλυμερὴς, εἷς ἦν ποτε· φεῦ, μακαριστοὶ,
ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον·

Βιάνορος·

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῷ, Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος·
ἀλλὰ δίκη μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη,
πᾶν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν·
κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένη δὲ
γῆ, κεύθει τὸν ἑῆς ὅρμον ἐλευθερίης.

Ἡρακλείδου σινωπέως.

Λαῖλαψ, καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀντολαὶ ἀρκτούροιο,
καὶ σκότος, αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγευς,
ταῦθ' ἅμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα· ῥιχθὰ δὲ κλασθεὶς
ἱστὸς, ὁ μοῦ φόρτῳ κἀμὲ κάλυψε βυθῷ.
ναυηγὸν κλαίοιτε παρ' αἰγιαλοῖσι γονῆες
Τλησιμένη, κωφὸν στησάμενοι λίθακα.

Ἐρυκίου.

Οὐχ ὅδε δειλαίου σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ ταύτῃ
ὡς λόγος εὔνασται πυρκαϊῇ σάτυρος,
ἀλλ' εἴπου τινὰ πόντον ἀκούετε πικρὸν ἐχῖνον,
τὸν πέλας αἰγονόμου κλυζόμενον μυκάλης,
κείνῳ δινήεντι, καὶ ἀτρυγέτῳ ἔτι κεῖμαι
ὕδατι μαινομένῳ, μεμφόμενος βορέην.

Θεαιτήτου.

Ναυτίλοι ὦ πλώοντες, ὁ κυρηναῖος ἀρίστων
πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὔμμε Διὸς,
εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, παρ' ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
κεῖται, ἐν αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεὶς πελάγει.

Ἀσκληπιάδου.

Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον εἶπον ὁδῖτα,
εἰς χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ πατρὶ μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν, καὶ νῆα, καὶ ἐμπορίην, κακὸς εὖρος
ὤλεσεν· εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

Πέρσου.

Εὔρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν
φιλλὶ πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἠιόνι,
οἰνηρῆς λέσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιπος δὲ
πέτρου ἁλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

Νικαινέτου.

Ηρίον εἰμὶ Βίτωνος ὁδοιπόρε· εἰ δὲ τορώνην
λείπων, ἐς αὐτὴν ἔρχεαι ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ,
στρυμονίης ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

Λεωνίδου.

Αρχαίης ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
εἴποις ὅντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν,
φίντων', ἑρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν, ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάρμις ὁ καλλιγνώτου ἐπάκτιος, ὃς καλαμευτὴς
ἄκρος, καὶ κίχλης, καὶ σκάρου ἰχθυβολεὺς,
καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσά τε κοίλας
σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης, ὅτ' ἰουλίδα πετρήεσσαν
δακνάζων, ὀλοὴν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος,
ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χερὸς ἀΐξασα,
ᾤχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα·
χὠ μὲν, μηρίνθων, καὶ δούνακος, ἀγκίστρου τε
ἐγγὺς, ἀπὸ πνοιὴν ἧκε κυλινδόμενος,
νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τοῦ δὲ θανόντος
Γρίπωνος, γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφον.

Φλάκκου.

Εβρου χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι πεδηθεὶς
κοῦρος, ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον·
τοῦ, παρασυρομένοιο, περιρραγὲς αὐχέν' ἔκοψε
θηγαλέον ποταμοῦ βιστονίοιο ῥύφος·
καὶ τὸ μὲν, ἡρπάσθη δίναις μέρος· ἡ δὲ τεκοῦσα,
λειφθὲν ὕπερθε τάφου μοῦνον ἔθηκε κάρα.

μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μέν, σου
πυρκαϊὴ, τὸ δέ, σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

Ἀδέσποτον.

Πάντα τις ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον, ὁπότε καὶ σὺ
Θοῦ; ἐνθάδ᾽ ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔθου πελάγει,
ἡνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηὶ
οὖλον ἀνηρίθμων κεῖνο νέφος γεράνων.

Λεωνίδου.

Ναυηγὸς γλαύκοιο φυγὼν Ῥίτωνος ἀπειλὰς,
ἄνθους φθιώτην οὐ φύγεν αἰνόλυκον.
πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
νηρεΐδων νύμφαις ἔχθετ᾽ ἀπιστοτέραις.

Ἰουλιανοῦ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ· καὶ ἐς ἀΐδαο περήσας,
μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ᾽ ἀνέμοις.
κεῖνοι μέν σ᾽ ἐδάμασσαν· ἁλὸς δέ σε μείλιχον ὕδωρ,
ἐς χθόνα, καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλώεις, ναυηγόν με λαβὼν· καὶ σήματι χώσας,
πλῶε, μαλειάων ἄκρα φυλασσόμενος·
αἰεὶ δ᾽ εὐπλοΐην μεθέποις φίλος· ἢν δέ τι ῥέξῃ
ἄλλο τύχη, τοίων ἀντιάσαις χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσσε, καὶ οὐ πνείοντες ἀῆται,
ἀλλ᾽ ἀκόρητος ἔρως φορτάδος ἐμπορίης.
εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἡ δὲ θαλάσσης,
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθών σε τέκεν· πόντος δὲ διώλεσε· δέκτο δὲ θῶκος
πλουτῆος· κεῖθεν δ᾽, οὐρανὸν εἰσανέβης.

οὐχ ὡς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνεν, ἀλλ' ἵνα πάντων
κλήροις ἀθανάτων Πάμφιλε κόσμον ἄγῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὑπατίου τάφος εἰμί· νέκυν δ' οὔ φημι καλύπτειν,
τόσσου τόσσος ἐὼν αὐσονίων προμάχου.
γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
σήματι, τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

Ἀντιφίλου.

Ἤδη που πάτρης πελάσας σχεδὸν, αὔριον εἶπον,
ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοΐη κοπάσει.
οὔπω χεῖλος ἔμυσε· καὶ ἦν ἴσος ἄϊδι πόντος,
καί με κατέβρυχεν κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὔριον· οὐδὲ τὰ μικρὰ
λήθει τὴν γλώττης ἀντίπαλον νέμεσιν.

Ἀπολλωνίδου.

Ἢν ἄρα μιλήτου φοιβήϊον ὅρμον ἵκηαθε,
λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,
παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς, ὑπὸ χθονὶ κεύθεται ἄνδρου
Δίφιλος, αἰγαίου κῦμα πιὼν πελάγους.

Ἀντιπάτρου.

Πᾶσα θάλαττα, θάλαττα· τί κυκλάδας, ἢ στενὸν ἕλλης
κῦμα, καὶ ὀξείας ἠλεὰ μεμφόμεθα;
ἄλλως τοὔνομ' ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με τὸν προφυγόντα
κεῖνα, σκαρφαιεὺς ἀμφεκάλυψε λιμήν·
νόστιμον εὐπλοΐην ἀρῷτό τις· ὡς τάγε πόντου,
πόντος· ὁ τυμβευθεὶς οἶδεν ἀρισταγόρης.

Φαιέλλου.

Φεῦγε θαλάττια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.
ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' οὔπως

ὦ μαρ ἐς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν·

Λεωνίδου·

Οὐδ' ἤ μοι γελόωσα καταστορέσειε γαλήνη
κύματα, καὶ μαλακὴν φρῖκα φέροι ζέφυρος,
νηοβάτην ὄψεσθε· δέδοικα γὰρ οὓς πάρος ἔτλην
κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενος·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἄδρομος ἐκ τύμβου λύε πείσματα ναυηγοῖο·
χ' ἡμῶν ὀλλυμένων ἄλλος ἐποντοπόρει·

Ἡρακλείδου·

Ἄπιχ' ἄπιχε χέρσω ὦ γεωπόνε·
μὴ δ' ἀμφίταμνε τὰν ἐν ἠρίῳ κόνιν·
αὐτὰ κέκλαυται βῶλος· ἐκ κεκλαυμένας
δ' οὔτοι κομάτος ἀναθαλήσεται στάχυς·

Γλαύκου·

Οὐ κόνις, οὐδ' ὀλίγον πέτρας βάρος, ἀλλ' Ἐρασίππου
ἣν ἐσορᾷς, αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος·
ὤλετο γὰρ σὺν νηΐ· τὰ δ' ὀστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπει·

Ἀντιπάτρου·

Δύσμορε Νικᾶνορ, πολιῷ μεμορημένε πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἠϊόνι,
ἢ σύγε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
φροῦδά τε, καὶ πάσης ἐλπὶς ὄλωλε Τύρου·
οὐδέ τι σε κτεάνων ἐρρύσατο φεῦ ἐλεεινέ·
ὤλεο μοχθήσας ἰχθύσι, καὶ πελάγει·

Θεοκρίτου·

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἴσθι, ὡς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος·

Θεοδωρίδου.

Κληΐδες πόντου σε, καὶ ἐσχατιαὶ σαλαμῖνος
Τίμαρχ', ὑβριστής τ' ὤλεσε λὶψ ἄνεμος.

Ὀνέστου.

Οὔνομα κηρύσσω Τιμοκλέος, εἰς ἅλα πικρὴν
πάντῃ σκεπτομένη ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
αἲ, αἲ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ περισσὴ
πέτρος ἐγὼ, τὸ μάτην γράμμα τυπωθὲν ἔχω.

Ἄδηλον.

Ναυτίλε, μὴ πεύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμὶ,
ἀλλ' αὐτὸς πόντου τύγχανε χρηστοτέρου.

Διοδώρου.

Ἔρροις Ἰονίοιο πολυπτόιτε θάλασσα
νηλής, Ἀΐδεω πορθμὲ κελαινοτάτου,
ἣ τόσους κατέδεξο· τίς ἂν τεὰ κάμμορε λέξαι
αἴσυλα, δυστήνων αἶσαν ὀπιζόμενος,
ἄλγεα, καὶ Λαβέων ὅσον ὠκυμόροισιν ἑταίροις,
νηΐ τε σὺν πάσῃ, βρύξασ' ἁλιρροθίῃ.

Ἀργενταρίου.

Οὗτος ὁ Καλλαίσχρου κενεὸς τάφος, ὃν βαθὺ χεῦμα
ἔσφηλεν Λιβυκῶν ἀνδρομέοντα πόρων.
συρμὸς ὅτ' ὠρίωνος ἀνεστρώφησε θαλάσσης
βένθος, ὑπὸ στυγερῆς οἴδματα πανδυσίης.
καὶ τὸν μὲν, δάψαντο κυκώμενον ἐν ἁλὶ θῆρες.
κωφὰ δὲ στήλη γράμμα λέλογχε τόδε.

Ξενοκρίτου.

Χαῖταί σου στάζουσιν ἔθ' ἁλμυρὰ δύσμορε κούρη
ναυηγοῦ φθιμένης, ἐν ἁλὶ Λυσιδίκη.
ἦ γὰρ ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
ὕβριν, ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.

καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος οὔνομα, καὶ χθόνα Ταρσόν·
ὀστέα δὲ ψυχρῷ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῷ,
πικρὸν Ἀριστομάχῳ γενέτῃ κῆδον· ὅς σε κομίζων
ἐς γάμον, οὔτε κόρην ἤγαγεν, οὔτε νέκυν.

Ζωνᾶ.

Ψυχρὰν σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῖτιν
θῖνα κατὰ κρυεροῦ χευάμενος νέκυος·
οὐ γάρ σευ μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύουσα,
εἶδεν ἀλεξάντῃ σὸν μόρον εἰνάλιον,
ἀλλά σ' ἐρημαῖοί τε, καὶ ἄξεινοι πλαταμῶνες
δέξονται γαίης, γείτονες ἠϊόνος,
ὥς τ' ἔχε μὲν ψαμάθου μόριον βραχύ· πουλὺ δὲ δάκρυ
ξεῖν', ἐπεὶ ἐς ὀλοὴν ἔδραμες ἐμπορίην.

Ἀλκαίου.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος· ἐκ δὲ βαρείης
λαίλαπος, ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
οὗ στείχεις παρὰ τύμβον ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
ἔκρυψ', αἰγαίῳ ῥαινόμενον πελάγει.
ἠϊθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης.

Λεωνίδου.

Ηχήεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεως οὕτω
πλώοντ' οὐ πολλῇ νηῒ Τελεσταγόρην,
ἄγρια χειμήνασα κατεπρηνώσαο πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
χὠ μέν που καύηξιν, ἢ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
τεθρήνητ' ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ·
τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλαυμένον ἀθρῶν
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

Ἀθηνοδώρου.

Ἐν πόντῳ Σώδαμις ὁ κρὴς θάνεν ὦ φίλε Νηρεῦ;
δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σύνηθες ὕδωρ.
ἰχθυβολεὺς ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν; ἀλλὰ θάλασσα,
οὔτι διακρίνει χείματος οὐδ' ἁλιεῦς.

Ἀντιπάτρου.

Δᾶμις ὁ νικηθεὶς ἐλαχὺ σκάφος ἔκ ποτε πόντου
ἰονίου ποτὶ γᾶν ναυστολέων Πέλοπος,
φορτίδα μὲν, καὶ πάντα νεὼς ἐπιβήτορα λαὸν
κύματι, καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων,
ἀσκηθεῖς ἐσάωσε· καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις
ἀγκύρης, ψυχρῶν κάτθανεν ἐκ νιφάδων,
ἠμύσας ὁ πρέσβυς· ἴδ' ὡς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
δοὺς ξένε, τὸν λήθης αὐτὸς ἔδυ λιμένα.

Παγκρατίου.

Ὤλεσεν αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ὀρθεὶς
λὶψ ἐπικρήδην ὕασι δυομέναις,
αὐτῇ οἱ σὺν νηῒ, καὶ ἀνδράσιν· ὧ τόδε σῆμα
δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμεν.

Λεωνίδου.

Αἰεὶ ληϊσταὶ, καὶ ἁλιφθόροι, οὐδὲ δίκαιοι
κρῆτες· τίς κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ
κρηταιεῖς ὦσαν Τιμόλυτον καθ' ἁλός.
δείλαιον· κὴγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσιν
κέκλαυμαι· τύμβῳ δ' οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κὴν γῇ, κὴν πόντῳ κεκρύμμεθα· τοῦτο περισσὸν
ἐκ μοιρέων Θάρσυς Χαρμίδου ἠνύσατο.
ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύνων,

ἰόνιόν θ᾽ ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
τὴν μὲν, ἔσωσ᾽· αὐτὸς δὲ μετάρροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων
ἤδη, καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπάγριον ἐς μέγα κῆτος
ἦλθεν· ἀπέβρυξεν δ᾽ ἄχρι ἐπ᾽ ὀμφαλίου.
χἤμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
ἤρανθ᾽, ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.
ἠόνι δ᾽ ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θάρσυος ὦνερ
ἔκρυψαν· πάτρην δ᾽ οὐ πάλιν ἱκόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τρηχεῖα θάλασσα, τί μ᾽ οὐκ ὀϊζυρὰ παθόντα,
τηλόσ᾽ ἀπὸ ψιλῆς ἔπλυσας ἠϊόνος;
ὡς σεῦ μὴ δ᾽ ἀΐδαο καὶ ἣν ἐπιειμένος ἀχλὺν,
φιλλὲς ἀμφιμένευς ἆσσον ἐγειτόνεον.

Ἀσκληπιάδου.

Ὀκτώ μευ πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε· βόα θ᾽ ἡλίκα σοι δύναμις.
ἢν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήγυον· εὑρήσεις δ᾽ ὀστέα, καὶ σποδιήν.

Σιμωνίδου.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις· ἐν δέ σε πόντῳ
Κλείσθενες, εὐξείνῳ κὴρ ἔκιχεν θανάτου,
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμβροτες· οὐδ᾽ ἵκευ Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φῆ ποτε Τίμαρχος πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ᾽ ἀμφ᾽ ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην,
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λύσῃ,
οὔτ᾽ ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

Ἀντιπάτρου.

Καὶ νέκυν ἀπρήϋντος ἀνιήσει με θάλασσα
 Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτὸν ὑπὸ σπιλάδι,
στρηνὲς ἀεὶ φωνεῦσα παρ' οὔατι, καὶ παρὰ κωφὸν
 σῆμα. τί μ' ὤνθρωποι τῇδε παρῳκίσατε;
ἣ πνοιῆς χήρωσε τὸν οὐκ ἔτι φορτίδι νηὶ
 ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης,
θηκαμένη ναυηγόν. ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
 ζωὴν, ἐκ πόντου καὶ μόρον ἑλκυσάμην.

Ἀρχίου.

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλαθεὶς
 κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἠϊόνων.
ἦ γὰρ ἁλιρρήκτοις ποτὶ χοιράσιν ἄγχοθι πόντου
 δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάφου.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα καὶ ἐν νεκύεσσι θαλάσσης
 ὁ τλήμων ἀΐω δοῦπον ἐπερχόμενον.
μόχθων δ' οὐδ' Ἀΐδης με κατέπαυσεν, ἡνίκα μοῦνος
 οὐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

Ἀντιπάτρου.

Ναυαγοῦ τάφος εἰμί. σὺ δὲ πλέε. καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
 ὠλλύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν.

Ἰσιδώρου.

Ἐκ γαιωμορίης ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπὶς
 ἥλκυσεν, ὀθνείης ἔμπορον ἐργασίης.
νῶτα δὲ τυρσηνῆς ἐπάτευν ἁλός. ἀλλ' ἅμα νηὶ
 πρηνιχθεὶς, κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυ,
ἀθρόον ἐκβρίσαντος ἀήματος. οὐκ ἄρ' ἀέλλαις
 ὠυτὸς ἐπιπνείει κ' εἰς ὀθόνας ἄνεμος.

Θεοφάνους.

Οὐ προϊδὼν Θεότιμε κακὴν δύσιν ὑετίοιο

ἀρκτούρου, κρυερῆς ἥψαο ναυτιλίης·
ἥ σε δι᾽ αἰγαίοιο πολυκλήϊδι θέοντα
νηΐ, σὺν οἷς ἑτάροις ἤγαγεν εἰς ἀΐδην·
αἲ, αἲ, ἀριστοδίκη δὲ, καὶ εὔπολις, οἵ σ᾽ ἐτέκοντο,
μύρονται, κενεὸν σῆμα περισχόμενοι·

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΝΕΑΣ·

Καλλιμάχου·

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην·

Ἀδέσποτον·

Ἅδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην·
κρύψε δὲ παππῴῳ μνήματι τῷδε λίθος·
οὔνομα ῥουφῖνος γενόμην, παῖς αἰθερίοιο,
μητρὸς δ᾽ ἐξ ἀγαθῆς· ἀλλὰ μάτην γενόμην·
εἰς γὰρ ἄκρον μούσης τε, καὶ ἥβης ἄνθος ἐλάσσας,
φεῦ, σοφὸς εἰς ἀΐδην, καὶ νέος εἰς ἔρεβος·
κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν ὁδῖτα·
δὴ τὸν ἔφυς ζώων, ἢ παῖς, ἢ ἐ πατήρ·

Παύλου σιλεντιαρίου·

Πολλάσοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δάκρυα, δυσλήτῳ πένθεϊ δαπτομένων·
πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἕταρος·
αἲ, αἲ, λευγαλέη, καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
μὴ δὲ τεῆς ἥβης δύσμορε φεισαμένη·

Ἀγαθίου·

Θεσμοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεες ἀγαθονίκῳ·
μοῖρα δὲ δειμαίνειν οὐ δεδάηκε νόμους·
ἀλλά μιν ἁρπάξασα, σοφῶν ἥμερσε θεμίστων,

οὔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
οἰκρὰ δ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεστονάχησαν ἑταῖροι
κείμενον, οὐ θιάσου κόσμον ὀδυρόμενοι.
ἡ δὲ κόμην τίλλουσα, γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
αἶ, αἶ, τὸν λαγόνων μόχθον ἐπισταμένη.
ἔμπης ὄλβιος οὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαρανθεὶς,
ἔκφυγε τὴν βιότου θᾶσσον ἀλιτροσύνην.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ὥριος εἶχέ σε παστὰς, ἀώριος εἷλέ σε τύμβος,
ἀθαλέων χαρίτων ἄνθος ἀναστασίη.
σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοὶ τάχα καὶ πορθμεὺς δακρυχέει νεκύων.
οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διήνυσας ἄγχι συνεύνου,
ἀλλ' ἑκκαιδεκέτιν φῶς κατέχει σε τάφος.

Ἐρατοσθένους εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ, φεῦ, ἀμετρήτων χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μαραίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νερτερίων.
καὶ σὲ μὲν ἥρπασε τύμβος, ἀπ' ἠελιώτιδος αἴγλης
πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος.
σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε, κακαῖς ἀλάωσεν ἀνίαις.
οἷς πλέον ἠελίου λάμπεν ἀναστασίη.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλά σε κηρὸν
δέρκομαι· οὐδ' ἔτι σοι κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος
ἕζεται ἐν στομάτεσσι· τεὴ δ' ἀνάνθεμος ἥβη,
αἶ, αἶ, μαψιδίη νῦν χθονός ἐστι κόνις.
πέμπτου, καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψαύσας ἐνιαυτοῦ,
τετράκις ἐξ μούνους ἔδρακες ἠελίους.
οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος
ὄλβος· πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δερκόμενος,

τὴν ἄδικον μοῖραν καταμέμφεται, ὅυνεκα τοίην
ἆ, μέγα νηλειὴς ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἄγριος ἦν Χάρων; πλέον ἤπιος· ἥρπασεν ἤδη
τὸν νέον; ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
τερπωλῆς ἀπέπαυσεν; ἀπεσυφέλιξε δὲ μόχθων.
οὐκ ἐνόησε γάμους; οὐδὲ γάμων ὀδύνας.

Παύλου σιλεντιαρίου, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρί.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένε κούρη,
ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου, καὶ μόχθον ἐλευθοῦς
ἔκφυγες· οἱ δὲ, γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
δωδεκέτιν γὰρ ἄρουρα μακηδονική σε καλύπτει,
κάλλεσιν ὁπλοτέρην, ἤθεσι γηραλέην.

Εὐτολμίου.

Παρθενικὴν ἑλένην μετ᾽ ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
δειλαίη μήτηρ κόψατο διπλασίως.
μνηστῆρες δ᾽ ἐγόησαν ἴσον γόον· ἦν γὰρ ἑκάστῳ
θρηνεῖν τὴν μήπω μηδενὸς, ὡς ἰδίην.

Διογένους ἐπισκόπου ἀμισοῦ.

Σοὶ τόδε Διόγενες θαλερῆς μνημήϊον ἥβης
πόντῳ ἐν εὐξείνῳ θήκατο φρὺξ γενέτης.
φεῦ, πάτρης ἑκὰς ὅσσον· ἆγεν δέ σε νᾶμα θεοῖο
πατρὸς ἀδελφειῷ πένθος ὀφειλόμενον.
ὅς σε περιστείλας ἱερῇ παλάμῃ τε, καὶ εὐχῇ,
γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροστασίης.

Κριναγόρου.

Ηρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἑὸν πάρος ὄυνομα νῆσοι
ἀκλεέες· ἐς δ᾽ ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην.
κληθείητε καὶ ἄμμες ἐρωτίδες· οὐ νέμεσίς τοι

ἕξει δὴ ταύτην κλῆσιν ἀμεμψαμέναις·
παιδὶ γὰρ, ὃν τύμβῳ δίης ὑπεθήκατε βώλου,
οὔνομα, καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν ἔρως·
ὦ χθὼν σηματόεσσα, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλασσα,
παιδὶ σὺ μὲν, κούφη κεῖσο, σὺ δ' ἡσυχίη·

Σαμίου·

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὖθι μένοις παρὰ πατρί· τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλαν, σῷ πολιῷ γήραϊ καδομέναν·

Λεωνίδου·

Ἡ παῖς ᾤχετ' ἄωρος ἐν ἑβδόμῳ ἤδ' ἐνιαυτῷ
ἐς ἀΐδην πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
Δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν
νήπιον, ἀστόργου γευσάμενον θανάτου·

Τοῦ αὐτοῦ·

Αἶ, αἶ, λυγρὰ παθοῦσα Περιστερὶ, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
Ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα·

Σιμωνίδου·

Αἶ, αἶ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατᾷ πὰρ νεότητι μένειν;
ἣ καὶ τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίαν ἄλοχον·

Καλλιμάχου·

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν· ἠελίου δὲ
δυομένου, Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ,
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη· δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν,
πατρὸς ἀριστίπποιο· κατήφησε δὲ κυρήνη
πᾶσα τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον·

Βιάνορος·

Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς γάμον· ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι, κουφοτέρας ἔστενον εἰς ὀδύνας·
νῦν δέ με καὶ παιδὸς φθονερή τις ἐνόσφισε μοῖρα·
φεῦ, βρέφος ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον·
φερσεφόνη, τόδε πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν, ἄκουσον·
θὲς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιχομένης·

Παρμενίωνος·

Παρθενικῆς τάφος εἰμ' ἑλένης· πένθει δ' ἐπ' ἀδελφοῦ
προφθιμένου, διπλόα μητρὸς ἔχω δάκρυα·
μνηστῆρσι δ' ἔλιπον κοίν' ἄλγεα· τὴν γὰρ ἔτ' οὔπω
οὐδενὸς, ἡ πάντων ἐλπὶς ἔκλαυσεν ἴσως·

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως·

Αὐσονίη με λίβυσσαν ἔχει κόνις· ἄγχι δὲ ῥώμης
κεῖμαι, παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ·
ἡ δέ με θρεψαμένη Πομπηΐη, ἀντὶ θυγατρὸς
κλαυσαμένη, τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
πῦρ ἕτερον σπεύδουσα· τὸ δ' ἔφθασεν· οὐδὲ κατ' εὐχὴν
ἡμετέρην ἧψεν λαμπάδα φερσεφόνη·

Ἀδηλον·

Αἲ, αἲ, τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
νυμφίον, ἢ νύμφην· ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους,
εὔπολιν, ὡς ἀγαθήν τε γλυκέριον, ὧν ὑμέναιον
ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος,
οὐ καλῶς τόδε κῆδος ἰσόρροπον· ὡς ὁ μὲν, υἱὸν
Νικία· σὺ δ' ἔκλαυσας Εὔδικε θυγατέρα·

Θεοδωρίδου·

Θαύδοτε, κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
κώκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
δηνόλινε, τρισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε, καὶ ἥβης,

κάλλιπεν ἡδίστῃ μητρὶ γόους, καὶ ἄχη.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνοις σε Λεόντιε γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῆλ' ἔθανες γονέων,
πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δάκρυα, δυσλήτῳ πένθεϊ δαπτομένων.
πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἕταρος.
αἲ, αἲ, λευγαλέη, καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
μὴ δὲ τεῆς ἥβης δύσμορε φεισαμένη.

Ἄδηλον.

Ἑπτά με δὶς λυκάβαντας ἔχουσαν ἀφήρπασε δαίμων,
ἣν μούνην Διδύμῳ πατρὶ θάλψα τέκεν.
ὦ μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηνέες, οὐδ' ἐπὶ πασοῦς
ἠγάγετ', οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;
οἱ μὲν γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὑμέναιον
μέλλον ἄγειν· στυγεροῦ δ' εἰς ἀχέροντος ἔβην.
ἀλλὰ θεοὶ, λίτομαι, μητρός τε γόους, πατέρος τε,
παύσατε, τηκομένων εἵνεκ' ἐμεῦ φθιμένης.

Διοδώρου.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα
κοῦρε λιπὼν, ὀλοὴν οἶμον ἔβης ἀΐδου
θώνιον· ἀστακίην δὲ μέγ' ἤκαχες· ἥ σε μάλιστα
οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκυεν ἠΐθεον,
ἱππάρχου κλαίουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο, καὶ πίσυρας.

Ἀνύτης.

Παρθένον ἀντιβίην καταδύρομαι· ἧς ἔπι πολλοὶ
νυμφίοι ἱέμενοι, πατρὸς ἵκοντο δόμον,
κάλλευς, καὶ πινυτῆτος ἀγακλέος· ἀλλ' ἐπὶ πάντων

ἐλπίδας οὐλομένη μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω.

Μνασάλκου.

Αἰ, αἰ, παρθενίας ὀλοόφρονος, ἃς ἄπο φαιδρὰν
ἔκλασας ἁλικίην ἱμερόεσσα Κλεοῖ.
κᾀδ δέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ
λᾶες σειρήνων ἔσταμες ἀδάλιμοι.

Αδηλα.

Ἀντί τοι εὐλέχεος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων,
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἔπι μαρμαρίναν,
παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν, καὶ κάλλος ἔχουσαν,
Θερσίποτι· φθεγκτὰ δ' ἔπλεο, καὶ φθιμένα.
Ὠιχόμεθ' ὦ Μίλητε φίλη πατρὶ, τῶν ἀθεμίστων
τὴν ἄνομον Γαλατῶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες· ὧν ὁ βιαστὸς
Κελτῶν ἐς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβὲς, οὐδ' ὑμεναίου
νυμφίον, ἀλλ' ἀΐδην κηδεμόν' εὑράμεθα.

Ἀντιπάτρου.

Οὐ νούσῳ ῥοδόπα τε, καὶ ἁ γενέτειρα Βοΐσκα,
οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα,
ἀλλ' αὐταὶ πάτρας ὁπότ' ἔφλεγεν ἄστυ Κορίνθου
γοργὸς ἄρης, ἀΐδαν ἄλκιμον εἱλόμεθα.
ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρῳ,
οὐδ' ἰδίου φειδὼ δύσμορος ἔσχε βίου.
ἅψε δ' ἐναυχένιον δειρᾷ βρόχον· ἦν γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἄμμιν πότμος ἐλευθέριος.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ.

Ἀρχίου ἐς κίσσαν.

Ἁ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάγξασα νομεῦσι

πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα, καὶ ἰχθυβόλοις,
πολλάκι δὴ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἀχὼ
κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν,
νῦν εἰς γᾶν ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσοῦσα,
κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηναμένα.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ, εἰς πέρδικα.

Οὐκέτι που τλῆμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ
πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις,
οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἠριγενείης,
ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἴλουρος ἀπέθρισε. τἄλλα δὲ πάντα
ἥρπασε. καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρησε γένυν.
νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
μή ποτε σὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικ' ἀνελοῦσα,
ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.
οὔ σε φίλη πέρδιξ φθιμένην ἀγέραστον ἐάσω,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω τὴν σέθεν ἀντιβίην.
ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται ἅσσόκε ῥέξω,
ὅσσ' ἐπ' ἀχιλλῆος Πύρρος ἔρεξε τάφῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δαμοχάριδος γραμματικοῦ.

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αἴλουρε, κακίστη,
τῶν ἀκταιονίδων ἐστὶ μία σκυλάκων.
κτήτορος ἀγαθίοιο τεοῦ πέρδικα φαγοῦσα,
λυπεῖς, ὡς αὐτὸν κτήτορα δαισαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον. οἱ δὲ μύες νῦν
ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Εἰς τέττιγα Μελεάγρου.

Ἀχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς,

ἀγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον·
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας·
ἀλλὰ φίλος, φθέγγου τι νέον, δενδρώδεσι νύμφαις
παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον·
ὄφρα φυγὼν τὸν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω,
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ·

Νικίου εἰς τὸ αὐτό·

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς,
τέρψομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων·
χεῖρα γὰρ ἐς δραιὰν παιδὸς πέσον· ὅς με λαθραίως
μάρψεν, ἐπὶ χλωρῶν ἑζόμενον πετάλων·

Ἀρχίου εἰς τὸ αὐτό··

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκας
ἥμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος ἀχέτα μολπὰν
τέττιξ οἰονόμοις, τερπνότερον χέλυος·
νῦν δέ σε μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
ἄϊδος ἀπροϊδὴς ἀμφεκάλυψε μυχός·
εἰ δ' ἑάλως, συγγνωστόν· ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
μαιονίδας, γρίφοις ἰχθυβόλων ἔθανεν·

Ἀνύτης, οἱ δὲ, Λεωνίδου· εἰς ἀκρίδα·

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι, ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρὼ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων αἴδας·

Μνασάλκου εἰς τὸ αὐτό·

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις
ἀκρὶ, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα·
οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,

ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

Μελεάγρου.

Ἀκρὶς ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρὶς ἀρουραίη, μοῦσα λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοί τι ποθεινὸν,
ἐκκρούουσα φίλαις ποσὶ λάλους πτέρυγας.
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας ψεκάδας.

Ἀνύτης εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων,
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐκ ἔτι λιγεῖά σε κατ' ἀφνειὸν ἀκίδος οἶκον
ἄκρα μελιζομέναν ὄψεται ἠέλιος.
ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ κλυμένου πεπότησαι,
καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα περσεφόνας.

Ἄδηλον.

Αὐτοῦ σοι παρ' ἅλωνι δυνπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
ἠρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμην,
ὄφρα σε καὶ φθίμενον δηοῦς σταχυηφόρος αὖλαξ
θέλγῃ, ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιγενῶν σε χελιδὼν οὖσαν μητέρα τέκνων,
ἄρτι σε θάλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
αἶξας ἔντοσθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς,
νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

καί σε κινυρομέναν ὁπότ᾽ ἀθρόος ἦλθε δαΐζων,
 ἥριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ᾽ ἆσθμα πυρός.
καὶ θάνεν ἠλιτοεργός· ἴδ᾽ ὡς ἥφαιστος ἀμύντωρ,
 τὰν ἀπ᾽ ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν.

Φαέννου.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὄχα μοῦσαν ἐνίειν,
 ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγων.
Δαμόκριτος δ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον ὁδῖτα
 ἐγγύθεν ὠρωποῦ χεῦεν ἀποφθιμένᾳ.

Λεωνίδου.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ᾽ οὔδεος ὦ παροδῖτα,
 λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,
αἰνοίης ὤνθρωπε φιλαινίδα· τὴν γὰρ ἀοιδὸν
 ἀκρίδα, τὴν οὖσαν τὸ πρὶν ἀκανθοβάτιν,
διπλοῦς εἰς λυκάβαντας ἐφίλατο· καί με θανοῦσαν
 κάτθετ᾽, ἐφυπνιδίων χηραμένην λαλάγων.
καί μ᾽ οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο· τοῦτο δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν
 τοὐλίγον ὤρθωσεν σῆμα πολυσοφίης.

Τύμνεω.

Ὄρνεον ὦ χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
 ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἡρπάσθης φιλέλαιε· σὰ δ᾽ ἤθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
 πνεῦμα, σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

Γαμφίλου.

Οὐκ ἔτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
 ἡδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν,
ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν ἠχέτα τέττιξ,
 παιδὸς ἀπ᾽ ἠϊθέου χειρὶ μεταπτάμενον.

Σιμμίου.

Οὐκ ἔτ᾽ ἀν᾽ ὑλῆεν δρυὸς εὔσκιον ἀγρότα πέρδιξ,

ἠχήσεις

ἠχήσεις ἐνιδὲς γῆρυν ἀπὸ στόματος,
θηρώων ἀγρίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
ᾤχεο γάρ που μάταν εἰς ἀχέροντος ὁδόν·

Μελεάγρου·

Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων οὐατόεντα λαγών,
ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἁ γλυκερόχρως
Φάνιον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον·
οὐδέ με μητρὸς, ἔτ' εἶχε πόθος· θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος·
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψαι νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὁρᾶν, κοίτῃ γειτονόεντα τάφον·

Μνασάλκου·

Αἰθυίης ξένε τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον,
τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ·
πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος·
ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον·

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Ἀλκαίου μεσσηνίου·

Εἰς ὅμηρον·

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν ἴῳ ἐνὶ παῖδες ὅμηρον
ἤκαχον, ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι·
νέκταρι δ' εἰνάλιαι νηρηΐδες ἐχρίσαντο·
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅττι θέτιν κύδηνε, καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, ἰθακοῦ τ' ἔργματα λαρτιάδεω·
ὀλβίστη νῆσος ποντῷ ἴος, ὅττι κέκευθε
βαιὴ, μουσάων ἀστέρα, καὶ χαρίτων·

Ἀντιπάτρου σιδωνίου
εἰς τὸν αὐτόν·

Τὰν μερόπων πειθὼ, τὸ μέγα στόμα, τὰν ἴσα μούσαις
φθεγξαμέναν κεφαλὰν ὦ ξένε μαιονίδεω,
ἅδ' ἔλαχον νασῖτις ἴου σπιλάς· οὐ γὰρ ἐν ἄλλᾳ
ἱρὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν·
ᾧ νεῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ᾧ καὶ ὄλυμπον,
καὶ τὰν Αἴαντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
καὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἕκτορα πώλοις
ὀστέα δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ·
εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
καὶ Θέτιδος γαμέταν ἁ βραχύβωλος ἴος·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον·

Παύλου σιλεντιαρίου
εἰς τὸν αὐτόν·

Ἐνθάδε πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα θεῖον ὅμηρον,
κλεινὸς ἐπ' αἰγιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ·
εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσῃς ὦ ξένε δερκόμενος·
καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ δῆλος,
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο λητοΐδην·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος ὅμηρον
στήσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς,
οὐκ εἴμ', οὐδ' ἔσομαι σαλαμίνιος, οὐδ' ὁ μέλητος
Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν ἑλλὰς ἴδοι·
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τὰ μὰ δὲ, μοῦσαι,
καὶ χίος, ἑλλήνων παισὶν ἀείσετ' ἔπη·

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
ἑλλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἀέλιον,
μουσῶν φέγγος ὅμηρον, ἀκήρατον στόμα κόσμου
παντὸς, ἁλιρρόθια ξεῖνε κέκευθε κόνις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε θεῖος ὅμηρος, ὃς ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
θήβης ἐκγεγαὼς τῆς ἑκατονταπύλου.

Ἀντιπάτρου εἰς ὀρφέα.

Οὐκ ἔτι θελγομένας ὀρφεῦ δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμοὺς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.
ὤλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
μναμοσύνας· μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπα.
τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἱάσιν, ἁνίκ' ἀλαλκεῖν
τῶν παίδων ἀΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀρφέα θρηϊκίῃσι παρὰ προμολῇσιν ὀλύμπου
τύμβος ἔχει, μούσης υἱέα καλλιόπης·
ᾧ δρύες οὐκ ἀπίθησαν· ὅτῳ συνάμ' ἕσπετο πέτρη
ἄψυχος, θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλη·
ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὕρετο βάκχου,
καὶ στίχον ἡρώῳ ζευκτὸν ἔτευξε ποδί·
ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα,
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπης ὀρφῆα, καὶ οἰάγροιο θανόντα,
ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία βιστονίδες·
στικτοὺς δ' ᾑμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μελαίνῃ

δυόμεναι ἀπὸ δίης θρηΐκιον πλόκαμον·
καὶ δ' αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμιγγι λυκείῳ
ἔρρηξαν μοῦσαι δάκρυα πιερίδες,
μυρόμεναι τὸν ἀοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι,
καὶ δρύες· ἃς ἐρατῇ τὸ πρὶν ἔθελγε λύρῃ·

Εἰς ἡσίοδον.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου στέφανον, καὶ κόσμον ἀοιδῆς
ἀσκραῖον γενεὴν ἡσίοδον κατέχω·

Ἀναθηματικὸν εἰς αὐτόν·

Ἡσίοδος μούσαις ἑλικωνίσι τῇδ' ἀνέθηκε
ὕμνῳ νικήσας ἐν χαλκίδι θεῖον ὅμηρον·

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος,
ὀστέα πληξίππων γῆ μινυῶν κατέχει
ἡσιόδου· τοῦ, πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν,
ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασάνῳ σοφίης·

Ἀλκαίου εἰς αὐτόν·

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν ἡσιόδοιο
νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔρραναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι·
τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν ἐννέα μουσῶν
ὁ πρέσβυς, καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων·

Εἰς ἀρχίλοχον ἰουλιανοῦ ἀπὸ
ὑπάρχων αἰγυπτίου·

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν·
ἀρχίλοχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
δριμὺν, πικροχόλου τικτόμενον στόματος·
οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένον· εὖτε λυκάμβεω

νῆυς μία σοι, διασσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
ὄμμασιν ἀγρύπνοις, φρουρὲ φύλασσε κύον.
εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυκαμβιάδες,
πῶς οὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων
νεκρὸς ἅπας, φεύγων τάρβος ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆμα τόδ' ἀρχιλόχου παραπόντιον· ὅς ποτε πικρὴν
μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ,
αἱμάξας ἑλικῶνα τὸν ἥμερον. οἶδε Λυκάμβης
μυρόμενος τρισσῶν ἅμματα θυγατέρων.
ἠρέμα δὴ παράμειψον ὁδοιπόρε, μή ποτε τοῦδε
κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

Εἰς ἱππώνακτα Λεωνίδου.

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
ἄρτι γὰρ ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων ἔο βαΰξας,
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρομένα κείνου
ῥήματα, πημαίνειν οἶδε καὶ ἐν ἀΐδῃ.

Ἀλκαίου εἰς αὐτόν.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς, ἑῷ ἐνιτέτροφε τύμβῳ
βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον,
καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποσύφουσαν ὁδιτῶν
χείλεα, καὶ δίψῃ καρφαλέον φάρυγγα.
ἀλλά τις ἱππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,
εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

Ἀντιπάτρου εἰς Πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρυύμνων
χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.
οὗ μέλος εἰσαΐων, φθέγξαιό κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς
Πίνδαρος, εὐφώνων πιερίδων πρόπολος.

Ἀντιπάτρου εἰς Αἰσχύλον.

Ὁ τραγικὸν φώνημα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, ἐλευσινίης ἑκὰς αἴης
κεῖται, κυδαίνων σήματι ταιναρίην.

Ἴωνος εἰς Εὐριπίδην.

Χαῖρε μελαμπέπλοις Εὐριπίδη ἐν γυάλοισιν
πιερίας, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
ἶσον ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδη εἷλέ σε πότμος,
καί σε λυκορραῖσται δεῖπνον ἔνθεντο κύνες,
τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον ἀθηνῶν,
τὸν σοφίῃ τραγικὴν μιξάμενον χάριτα,
ἀλλ' ἔμολες πελλαῖον ὑπ' ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις
πιερίδων, ναίῃς ἀγχόθι πιερίδων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ μακεδών· ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλάς, ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν·

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐστ' Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε·
τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται.

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ἅπασ' ἀχαιὶς μνῆμα σόν γ' Εὐριπίδη·
οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος·

Σιμωνίδου εἰς Σοφοκλῆν·

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα κισσὲ
ἑρπύζοις, χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους·
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου· ἥ τε φιλορρὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος ἣν ὁ μελίχρους
ἤσκησεν, μουσῶν ἄμμιγα, καὶ χαρίτων·

Ερκίου εἰς τὸν αὐτόν·

Αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας·
αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
τύμβος, ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι·
ὥσάν τοι ῥέῃ μὲν ἀέναος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρὸς, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους·

Διοσκορίδου εἰς τὸν αὐτόν·

Τύμβος ὅδ' ἔστ' ὤνθρωπε Σοφοκλέος· ὃν παρὰ μουσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὢν, ἔλαχεν·
ὅς με τὸν ἐκ φλοιοῦντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα· τοῦ δὲ, θανόντος,
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα·

ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε στάσιν· ἡ δ᾽ ἐνὶ χερσὶ
κούριμος ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης;
εἴτε σὸν ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
εἴτε καὶ ἠλέκτραν· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον·

Αντιπάτρου θεσσαλονικέως,
εἰς ἀλκμᾶνα·

Ανέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο· λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι· μεγάλου δ᾽ ὀστέα φωτὸς ἔχει·
εἰδήσεις ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα λακαίνης
ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ᾽ ἀριθμὸς ἔχει·
κεῖται δ᾽ ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ᾽ ὅγε λυδὸς,
εἴτε λάκων· πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων·

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου·

Τὸν χαρίεντ᾽ ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ᾽ ὑμεναίων
κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
τύμβος ἔχει σπάρτας, μεγάλαν χάριν· εἴθ᾽ ὅγε λυδὸς,
ἄχθος ἀπορρίψας, οἴχεται εἰς ἀΐδην·

Αντιπάτρου σιδωνίου,
εἰς ἀνακρέοντα·

Θάλλοι τετρακόρυμβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσὸς,
ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·
πηγαὶ δ᾽ ἀργινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος·
εὐῶδες δ᾽ ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ·
ὄφρα κέ τοι σποδιή τε, καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται,
εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ω τὸ φίλον στέρξας φίλε βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ,
πάντα διαπλώσας, καὶ σὺν ἔρωτι, βίον·

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου·

Ημερὶ πανθέλκτειρα μεθυτρόφε μῆτερ ὀπώρης

οὔλης, ἢ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας ἀνακρέοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου·
ὡς ὁ φιλάκρητός τε, καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος,
παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν·
κἢν χθονὶ πεπτηὼς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο,
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων·
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος· ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων·

Τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτόν·

Οὗτος ἀνακρείοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα μουσῶν
ὑπνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω·
ὃς χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' ἐρώτων,
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο·
μοῦνος δ' εἰν ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμω,
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι μεγιστέα,
καὶ τὸν σμερδίεω θρῆκα λέλοιπε πόθον·
μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος· ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον, οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν ἀΐδῃ·

Ἀντιπάτρου εἰς αὐτόν·

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
εἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἴνῳ
ὀστέα γηθήσῃ τἀμὰ νοτιζόμενα·
ὡς ὁ διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,
ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης,
μὴ δὲ καταφθίμενος, βάκχου δίχα τοῦτον ὑποίσω
τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον·

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν ἀνάκρεον εὖχος ἰώνων,
μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης·
ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις
αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης,
ἠὲ πρὸς εὐρυπύλην τετραμμένος, ἠὲ Μεγιστῆν,
ἢ κίκονα θρηκὸς σμερδίεω πλόκαμον,
ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα βάκχῳ
ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίκων·
τρισσοῖς γὰρ, μούσαισι, Διονύσῳ, καὶ ἔρωτι,
πρέσβυ κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου
εἰς τὸν αὐτόν.

Εὕδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάκρεον ἐσθλὰ πονήσας·
εὕδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
εὕδει καὶ σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ· ᾧ σὺ μελίσδων,
βάρβιτ' ἀνεκρούου, νέκταρ ἐναρμόνιον.
ἠϊθέων γὰρ ἔρωτος ἔφυς σκοπός· εἰς σὲ δὲ μοῦνον
τόξα τε, καὶ σκολιὰς εἶχεν ἑκηβολίας.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς αὐτόν.

Τύμβος ἀνακρείοντος, ὁ τήϊος ἐνθάδε κύκνος
εὕδει, χἡ παίδων ζωροτάτη μανίη·
ἀκμὴν οἱ λυρόεν μελίζεται ἀμφὶ βαθύλλῳ
ἵμερα, καὶ κισσοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος.
οὐδ' ἀΐδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν· ἐν δ' ἀχέροντος
ὢν ὅλος, ὠδίνεις κύπριδι θερμοτέρῃ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου,
εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω,
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ πιὼν τέθνηκας ἀνάκρεον, ἀλλὰ τρυφήσας.
καὶ σὺ δὲ, μὴ πίνων, ἵξεαι εἰς ἀΐδην.

Εἰς Καλλίμαχον. Ἄδηλα.

Ω μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέστιε, φίλτατε μούσαις,
χαῖρε καὶ ἐν ἀΐδεω δώμασι Καλλίμαχε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,
ἦρ' ἐτεὸν, κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς.
τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ' οὐ πάρος ἀνέρες ἴσμεν,
ἀμφί τε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους.
εὖτέ μιν ἐκ λιβύης ἀναείρας ἐς ἑλικῶνα,
ἤγαγες ἐν μούσαις πιερίδεσσι φέρων.
αἱ δ', οἱ ἐρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
αἴτια, καὶ μακάρων, εἶρον ἀμειβόμεναι.

Καλλιμάχου εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Οστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι κυρηναίου παῖδά τε, καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μὲν, ποτὲ πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης.
οὐ νέμεσις. μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας,
ἄχρι βίου πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

Ἀντιπάτρου εἰς Ἴβυκον.

Ιβυκε, λῃσταί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντ' ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἠϊόνα,
πόλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος, αἵ τοι ἵκοντο

μάρτυρας, ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον·
οὐδὲ μάτην ἰαχήσαο, ἐπεὶ ποινῆτις ἐρινὺς
τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σεῖο φόνον,
σισυφίην κατὰ γαῖαν· ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
ληϊστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβηθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κτανὼν αἴγισθος ἀοιδὸν,
ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν εὐμενίδων·

Πινυτοῦ εἰς Σαπφώ·

Ὀστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς·
αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες, ἀθάνατοι·

Τυλλίου λαυρέα, εἰς τὴν αὐτήν·

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένε, μή με θανοῦσαν
τὰν μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον·
τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν,
ἐς ταχινὴν ἔῤῥει τοιάδε ληθεδόνα·
ἢν δέ με μουσάων αἰτήσῃς χάριν, ὧν ἀφ' ἑκάστης
δαίμονος, ἄνθος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεάδι,
γνώσεαι ὡς ἀΐδα σκότος ἔκφυγον· οὐδέ τις ἔσται
τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος·

Εἰς ἤρινναν Ἀσκληπιάδου·

Ὁ γλυκὺς ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' ἀΐδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

Ἀδέσποτον εἰς αὐτήν·

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
ἤλασεν εἰς ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτας·
σὸς δ' ἐπέων ἤριννα καλὸς πόνος, οὔ σε γεγωνεῖ

φθῖσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα πιερίσιν.

Λεωνίδου εἰς αὐτήν.

Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
ἤρινναν, μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
ἅδης εἰς ὑμέναιον ἀνήρπασεν· ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς, βάσκανος ἔσσ' ἀΐδη.

Ἀντιπάτρου εἰς αὐτήν.

Παυροεπὴς ἤριννα, καὶ οὐ πολύμυθος ἀοιδαῖς,
ἀλλ' ἔλαχεν μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.
τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελαίνης
νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
μυριάδες, λήθῃ ξεῖνε μαραινόμεθα.
λώϊτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἠὲ κολοιῶν
κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

ΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥΣ Ποιητάς.

Μελεάγρου.

Ἀτρέμας ὦ ξένε βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν ἔρωτα,
καὶ μούσας, ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν.
ὃν θεόπαις ἤνδρωσε τύρος, γαδάρων δ' ἱερὴ χθών.
κῶς δ' ἐρατὴ μερόπων, πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
ἀλλ' εἰ μὲν σύρος ἐσσὶ, σαλάμ· εἰ δ' οὖν σύγε φοῖνιξ,
ναίδιος· εἰ δ' ἕλλην, χαῖρε· τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πτανὲ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ συὸς ἅδε δέρμα;
καὶ τίς ἐὼν, στάλας σύμβολον ἐσσὶ τίνος;
οὐ γὰρ ἔρωτ' ἐνέπω σε· τί γὰρ νεκύεσσι πάροικος,

ἴμβρος αἰάξειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν;
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν χρόνον· ἔμπαλι γὰρ δὴ
κεῖνος μὲν βιγέρων, σοὶ δὲ τέθηλε μέλη·
ἀλλ' ἄρα, καὶ δοκέω γὰρ, ὁ γῆς ὕπερθε, σοφιστὰς
ἐστί· σὺ δ' ὁ προβόεις τοὔνομα τοῦδε λόγος·
ἀελίῳ δ' ἀμφήκη σὺ ἔχεις γέρας ἔς τε γέλωτα,
καὶ σπουδὰν, καί που μέτρον ἐρωτογράφον·
καὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοηκτασίης·
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ μοῦσαν ἔρωτι,
καὶ χάριτας, σοφίαν εἰς μίαν ἡρμόσαο·

Παύλου σιλεντιαρίου·

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν·
φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει·
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις· ἀμφιρύτη κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' ἱπποκράτει·

Ἀγαθίου·

Μηδὲν ἀπαγγείλειας ἐς ἀντιόχειαν ὁδῖτα,
μὴ πάλιν οἰμώξῃ χύματα κασταλίης·
ὅσσεκεν ἐξαπίνης αὐστόργιος ἔλλιπε μοῦσαν,
θεσμῶν τ' αὐσονίων ἐλπίδα ματιδίην,
ἑβδόματον, δέκατόν τε λαχὼν ἔτος· ἐς δὲ κονίην
ἠμείφθη κενεὴν οὗ στάχυς ἡλικίη·
καὶ τὸν μὲν, κατέχει χθόνιος τάφος· ἀντὶ δ' ἐκείνου,
οὔνομα, καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα·

Ἄδηλον·

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος· ἀοιδοπόλων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἰχομένη, νῦν θάνεν ἀβρεκέως·
πᾶσα γὰρ ἐμπνείοντι συνέπνεε· πᾶσα δ' ἀπέσβη
σβεννυμένου· κρύφθη δ' εἰν ἑνὶ πάντα τάφῳ·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Λεωνίδου.

Πολλὸν ἀπ' ἰταλίης κεῖμαι χθονὸς, ἔκ τε τάραντος
πάτρης. τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος. ἀλλά με μοῦσαι
ἔστερξαν. λυγρῶν δ' ἄντι μελιχρὸν ἔχω.
οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε λεωνίδου. αὐτά με δῶρα
κηρύσσει μουσέων πάντας ἐπ' ἠελίους.

Εἰς Μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Εἰς Λίνον.

Ἧδε Λίνον θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
μούσης οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

Εἰς ὀρφέα.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Εἰς ἀρχίλοχον.

Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα. τὸν, ἐς λυσσῶντας ἰάμβους
ἤγαγε μαιονίδῃ μοῦσα χαριζομένη.

Εἰς ἱππώνακτα.

Ὦ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον,
τὸν φρικτὸν ἱππώνακτος. οὗ τε χἀ τέφρα
ἰαμβιάζει βουπάλειον ἐς στύγος,
μήπως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον.
ὃς οὐδ' ἐν ᾅδῃ νῦν κεκοίμηκεν χόλον,
σκάζουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη.

Θεοκρίτου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μήποτ' ἔρχευ τῷ τάφῳ.
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε, καὶ παρὰ χρηστῷ

θαρσέων, καθίζευ· κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον·

Ἀντιπάτρου, εἰς Στησίχορον·

Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης·
ἐκτέρισεν κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον.
οὗ κατὰ Πυθαγόρεω φυσικὰν φάτιν, ἁ πρὶν Ὁμήρου
ψυχά, ἐν στέρνοις δεύτερον ᾠκίσατο·

Εἰς Ἴβυκον·

Ῥήγιον Ἰταλίης τεναγώδεος ἄκρον ἀείδω,
αἰεὶ θρινακίου γευομένης ὕδατος,
οὕνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα δὲ παῖδας
Ἴβυκον, εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
τῇ δέ τε πολλὰ παθόντα, πολὺν δ' ὑπὸ σήματι κισσὸν
χεύατο, καὶ λευκοῦ φυταλιὴν καλάμου.

Εἰς Σοφοκλῆν·

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλλου,
τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι, καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς
βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν, ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στυγερὸν δόμον Ἄϊδος ἦλθον,
κάμμορος· ἦ δέ τι σαρδῴῳ σελίνοιο γελάσκων,
ὡς μὲν ἐγών· ἕτεροι δ' ἄλλως· πάντες δέ τε πάντως·

Εἰς Εὐριπίδην·

Τὴν Εὐριπίδεω, μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλου,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον ἀοιδοθέτα·
λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν, καὶ ἐπίρροθος· εἰ δέ τις αὐτὴν
εἰσβαίνοι, χαλεποῦ τρηχυτέρη σκόλοπος·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Καλλιμάχου.

Αστακίδην τὸν κρῆτα τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος. καὶ νῦν ἱερὸς ἀστακίδης,
οἰκεῖ δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκ ἔτι δάφνιν
ποιμένες, ἀστακίδην δ᾽ αἰὲν ἀεισόμεθα.

Λεωνίδου.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας καὶ μάλους ἐμβατέοντες ὄϊς,
κλειταγόρῃ πρὸς γῆς ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε, χθονίης ἕνεκα φερσεφόνης.
βληχήσαιντ᾽ ὄϊές μοι. ἐπ᾽ ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις.
ἦαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης, στεφέτω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ.
καί τις ἀπ᾽ εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτος,
οἶος ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,
κρηπῖδ᾽ ὑγραίνων ἐπιτύμβιον. εἰσὶ θανόντων,
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι, κἀν φθιμένοις χάριτες.

Μυρίνου.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις ὁ συρίζων πανὸς ἴσον δόνακι,
ἔνδιος, οἰνοπότης, σκιερὰν ὑπὸ τὴν πίτυν εὕδει.
φρουρεῖ δ᾽ αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκχον ἔρως.
ἆ, νύμφαι, νύμφαι. διεγείρατε τὸν λυκοθαρσῆ
βοσκὸν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ᾽ ὁ ἔρως.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Αδέσποτον.

Α πάρος ἄδμητος, καὶ ἀνέμβατος ὦ λακεδαῖμον,
καπνὸν ἐπ᾽ εὐρώτᾳ δέρκεαι ὠλένιον,

ἄσκιος· οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες,
μύρονται· μήλων δ' οὐκ ἀΐουσι λύκοι.

Εἰς πτωχούς, Καλλιμάχου.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν, ὀλίγον βίον, οὔτέ τι δεινὸν
ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα. γαῖα φίλη,
μίκυλος εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφη
γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Κριναγόρου.

Τὴν δ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀγρίου
ὀστέα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
στέρνα τε πλεῖα δόλοιο· καὶ οὐκ εὔοδμον ὀδόντων
πρίονα, καὶ κώλων δούλιον οἰοπέδην,
ἄτριχα, καὶ κόρσην εὐνιδίκου, ἡμιπύρωτα
λάψαν', ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος.
χθὼν ὦ δυσνύμφευτε, κακοσκήνευς ἐπὶ τέφρης
ἀνδρὸς μὴ κούφη κέκλισο, μηδ' ὀλίγη.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Χαρεδίου τόδε σῆμα, τὸν, ἔτρεφεν Ἀτθὶς ἄρουρα,
εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος,
ῥηϊδίως πείθοντα δικασπόλον· ἀλλὰ δικάζων,
οὔ ποτε τῆς ὀρθῆς οὐδ' ὅσον ἐτράπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέρου ὁρᾷς ῥητῆρος ἀγγελόωσαν ὀπωπήν,
ἐξόχου εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ·
ἐν δὲ Διωνύσου θηεύμενος, ὤλετο μοῦνος,
ὑψόθεν ἐκ τέγεος σὺν πλεόνεσσι πεσών,

βαιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε· τοῦτον ἔγωγε
ἄγριον οὐ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπτίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, ἀνέρ᾽ ἔτικτεν
ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,
τὸν κρατερὸν σοφίην τε, καὶ ὄνομα, τὸν καὶ ἀνίγροῖς
κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.
εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης
μέμφεο, βουλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ φθέγμα κρατεροῖο, τί σοι πλέον, εἴγε καὶ αὐδῆς
ἔπλεο, καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλοις;
ζῶντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνεον· ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖθις ἔδησαν ὄπα.
οὔ τις γὰρ μετὰ σεῖο μόρον τέτληκε τανύσσαι
ὦτα λόγοις· κρατερῷ δ᾽ ἓν τέλος, ἠδὲ λόγοις.

Ἄδηλα.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἥδε κέκευθεν
ἀετίου χρυσοῦ ῥήτορος εὐπρεπέος.
ἦλθεν δ᾽ εἰς ἀΐδαο δέμας, ψυχὴ δ᾽ ἐς ὄλυμπον.
ἀθάνατον ποιεῖ δ᾽ οὐ λόγος, οὔτε θεός.
Ἀντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος· ἡλίκα δ᾽ ἔπνει
ἔργα πανελλήνων, πεύθεο μαρτυρίης.
κεῖται δ᾽ ἀμφήριστος, ἀθηνόθεν, εἴτ᾽ ἀπὸ νείλου
ἦν γένος· ἠπείρων δ᾽ ἄξιος ἀμφοτέρων.
ἄστεα καὶ δ᾽ ἄλλως ἑνὸς αἵματος ὡς λόγος ἐστί·
κλήρῳ δ᾽ ἡμὲν, ἀεὶ Παλλάδος, ἠδὲ, Διός.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ.

Διοτίμου.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι, ᾗ μέλλει παιδὸς ὁρᾶν θάνατον.
ἠιθέῳ γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ.
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν.

Αδέσποτον.

Υἱῒ πατὴρ τόδε σῆμα. τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον.
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Λεωνίδου.

Τὰν στάλαν ἐχάραξε Βιάνωρ οὐκ ἐπὶ ματρί,
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτᾳ, τύμβον ὀφειλόμενον,
παρθενικᾷ δ' ἐπὶ παιδί. κατέστενε δ' οὐχ ὑμεναίῳ,
ἀλλ' ἀΐδα νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων.

Φιλίππου

Λατύπος Ἀρχιτέλης ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι
χερσὶν ἰσχυραῖς ἡρμολόγησε τάφον,
αἲ, αἲ, πέτρον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
ἀλλ' ἐτάκη πυκινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
φεῦ, στήλη, φθιμένῳ κούφη μένε, κεῖνος ἵν' εἴπῃ
οὕτως πατρῴη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

Σιμωνίδου.

Ενθάδε Πυθώνακτα, κασιγνήτην τε κεκεύθει
γᾶ, ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ μέγ' ἄριστον ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

Αδηλον.

Αἲ, αἲ, Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεαι, ὡραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου.

μαρὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλείπεται· ἃς ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένας, κωκύει ἐκ κεφαλᾶς·

Ἀπολλωνίδου·

Καὶ τίς· ὃς οὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον ἠὲ κλαύσας;
ἀλλ᾽ ὁ Ποσειδίππου πάντας ἔθαψε δόμος,
τέσσαρας, οὓς Ἀΐδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἦμαρ,
τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειραμένου·
πατρὸς δ᾽ ὄμματα λυγρὰ κατομβρηθέντα γόοισιν,
ὤλετο· κοινὴ πού νὺξ μία πάντας ἔχει·

Λεωνίδου·

Ἀδειλ᾽ Ἀντίκλεις, δειλὴ δ᾽ ἐγὼ ἡ τὸν ἐφ᾽ ἥβης
ἀκμῇ, καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο τέκνον· ἐγὼ δὲ,
ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη·
βαίνειν εἰς ἄϊδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἠὼς
ἡδεῖ᾽, οὔτ᾽ ἀκτὶς ὠκέος ἠελίου·
ἆ, δείλ᾽ Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἴης
ἰητὴρ, ζωὴν ἐκ γε κομισάμενος·

Ἀντιπάτρου·

Τοῦτό τοι Ἀρτεμίδωρε τεῷ ἐπὶ σήματι μήτηρ
ἴαχε, δωδεκέτη σὸν γοάουσα μόρον·
ὤλετ᾽ ἐμᾶς ὠδῖνος ὁ πᾶς πόνος, ἐς πόνον, ἐς πῦρ·
ὤλετο παμμένεος γειναμένου κάματος·
ὤλετ᾽ ἀπευθής μοι τέρψις σέθεν· ἐς γὰρ ἄκαμπτον,
ἐς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης ἐνέρων·
οὐδ᾽ ἐς ἐφηβείην ἦλθον τέκος· ἀντὶ δὲ σεῖο,
στάλα, καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις·

Ἀδηλον·

Οἰκτρότατον μάτηρ σε Χαρίξενε δῶρον ἐς ᾅδαν
ὀκτωκαιδεκέτην ἔστολισε χλαμύδι·

ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἀνίκ' ἀπ' οἴκων
ἄλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρουν.
πένθος δ', οὐχ ὑμέναιον ἀνωρύοντο γυναῖκες,
αἲ, αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε μοῖρα,
στειρογόνας στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.

Ἀνύτης.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἶπ' Ἐρατὼ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
ὦ πάτερ, οὔτοι ἔτ' εἰμί. μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι κλεινὰ
μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν
ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' ἀχέροντος ἔβα.

Πέρσου.

Ὤλεο δὴ πρὸ γάμοιο Φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
πυθιὰς ὡραίους ἤγαγεν ἐς θαλάμους
νυμφίου. ἀλλ' ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειὰς,
τεσσαρεσκαιδεκέτιν τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Σωκράτην. Ἀντιπάτρου.

Ἡ χθαμαλὴν ὑπέδυς ὁ τόσος κόνιν. εἴς σέ τις ἀθρῶν
Σώκρατες ἑλλήνων, μέμψεται ἀκρισίην.
νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, οὐδὲν ἐν ᾅδου
δόντες. τοιοῦτοι πολλάκι κεκροπίδαι.

Εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,

ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων.
υἱοῦ ἀρίστωνος. τόν, τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τοῦ αὐτόν.

Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον; ἢ τίνος εἰπὲ
ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.
ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς ὄλυμπον
εἰκών. σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς, ἀτθὶς ἔχει.

Εἰς τοῦ αὐτόν.

Καὶ πῶς εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς, ἀσκληπιός ἐστιν ἰητὴρ
σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

Εἰς τοῦ αὐτόν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν, ἠδὲ Πλάτωνα.
τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάοι.
δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν. ἥν ποθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσατο.

Εἰς δημόκριτον.

Ην ἄρα δημοκρίτοιο γέλως τόδε. καὶ τάχα λέξει,
οὐκ ἔλεγον γελόων, πάντα πέλουσι γέλως;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ τόσα βίβλων
τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

Εἰς τοῦ αὐτόν.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;
ὃς θάνατον παρεόντα, τρί' ἤματα δώμασιν ἔσχεν.
καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν.

Εἰς τοῦ αὐτόν.

Εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις

Φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο Δημοκρίτου,
εὐμενέως γελόωσαν· ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν
ἀχνυμένην ἐπὶ σοὶ, μοῦνος ἔχει μετὰ γέλως.

Εἰς Διογένην τὸν κύνα.

Τὸν κύνα Διογένην νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰπὲ κύον, τίνος ἀνδρὸς ἐφεστὼς σῆμα φυλάσσεις;
τοῦ κυνός· ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύων;
διογένης· γένος εἰπέ; σινωπεύς· ὃς πίθον ᾤκει;
καὶ μάλα· νῦν δὲ θανὼν, ἀστέρας οἶκον ἔχει.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Διογένευς τόδε σῆμα σοφοῦ κυνός· ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι, γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον.
ᾧ μία τὶς πήρα, μία διπλοῒς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνης.
ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ' ἄφρονες, ὡς ὁ σινωπεὺς
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν ἀΐδῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἷμα σοφοῖο
Διογένευς, βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

Ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους.

Πάντα φέρω πορθμῆϊ· λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς·
ἀλλὰ κύον σαίνοις κέρβερε τόν με κύνα.

Ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Αἴδος ὦ νεκυηγὲ κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὃς βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' ἀχέροντος ὕδωρ·
εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
ὁλκὰς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κύνα.
ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλόον εἷμα,

καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτιλίης ὀβολόν.
καὶ ζωὸς τάδε μοῦνον, ἃ καὶ νέκυς ὧδε κομίζω,
εἶχον· ὑπ' ἠελίου δ' οὔτι λέλοιπα φάος.

Διονυσίου κυζικηνοῦ εἰς Ἐρα=
τοσθένη.

Πρηΰτερον γῆράς σε, καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
ἔσβεσεν· εὐνήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἄκρα μεριμνήσας ἐρατόσθενες· οὐδὲ κυρήνη
μαινὰς ἐπ' ἀβύτων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων,
ἀγλαοῦ γέ· φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι
πὰρ τόδε πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ.

Ἀντιπάτρου εἰς τοὺς ἑπτὰ
σοφούς.

Ἑπτὰ σοφῶν Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο λίνδος.
ἀμφὶ δὲ σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχει
Πιττακὸν, ἁ μιτυλήνα. Βίαντα δὲ, δῖα πριήνη.
μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκας.
ἁ σπάρτα Χίλωνα. Σόλωνα δὲ κεκροπὶς αἶα.
πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας.

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν μίλητος ἰὰς θρέψασ' ἀνέδειξεν
ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦ ῥ' ὀλίγον τὸ σῆμα· τὸ δὲ κλέος, οὐρανόμηκες
τοῦ πολυφροντίστου τοῦδε Θάλητος ὅρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον ἠλεῖε ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ σταδίου.
αἰνέω ὅττι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἦ γὰρ ὁ πρέσβυς,

οὐκ ἔθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

Εἰς Πιττακόν.

Ξεῖνος ἀταρνείτης τὶς ἀνείρετο Πιττακὸν οὕτω,
τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὑρραδίου·
ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη, καὶ πλούτῳ, καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ.
ἡ δ' ἑτέρη, προβέβηκε· τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε μοι σὺ
βούλευσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν· ὁ δὲ, σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον ἀείρας,
ἠνὶ δὲ κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες,
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
κείνων ἔρχεο φησὶ μετ' ἴχνια· χὼ μὲν, ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος, ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Εἰς βίαντα.

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι πριήνης φύντα καλύπτει
ἥδε Βίαντα πέτρη, κόσμον Ἴωσι μέγαν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῇδε Βίαντα κέκευθα, τὸν, ἀτρέμας ἤγαγεν ἑρμῆς
εἰς ἀΐδην, πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
εἶπε γὰρ εἶπε δίκην ἑτάρου τινός· εἶτ' ἀποκλινθεὶς,
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ἐς σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
πάντας ἔπειθε βιοῦν ἤθεσιν ἑλλαδικοῖς.
τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα,

πληνὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὠκὺ δόναξ.

Πλάτωνος εἰς Δίωνα τὸν συρακούσιον.

Δάκρυα μὲν ἑκάβῃ τε, καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ Δίων ῥέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐνὶ πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τινὶ ἐλέχθη,
ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.
δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος
ἦν δέμας. εἶτ' ἀνεθεὶς, κάτθανε πηρομελής.

Εἰς Ηρακλείδην.

Ηθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν ἡρακλείδη,
ὥς ῥα θανὼν, ἐγένου ζωὸς ἅπασι δράκων.
ἀλλὰ διεψεύσθης σεσοφισμένε. δὴ γὰρ ὁ μὲν θὴρ,
ἦε δράκων, σὺ δὲ, θὴρ οὐ σοφὸς ὢν, ἑάλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπέχεις χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
τίς γὰρ, ὃς ἐμψύχων ἥψατο Πυθαγόρη;
ἀλλ' ὅταν ἑψηθῇ τι, καὶ ὀπτηθῇ, καὶ ἁλισθῇ,
δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐσθίομεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἶ, αἶ, πυθαγόρης τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη;
καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἅμμιγα τοῖς ἰδίοις.
χωρίον ἦν κυάμων. ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀκραγαντίνων, κάτθαν' ἐνὶ τριόδῳ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σύ ποτ' ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας,

πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιε τῶν ἀθανάτων.
οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἑκὼν βάλες ἐς ῥόον αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἔμπεσες οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς ποτ' ἁμάξης
ἔκπεσε, καὶ μηρὸν κλάσατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐσήλατο, καὶ πίε τὸ ζῆν.
πῶς ἂν ἔτ' ἐν μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος;

Εἰς Ἐπίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἅλιος ἄστρων,
καὶ πόντος, ποταμῶν μείζον' ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν ἐπίχαρμον,
ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ' ἅδε συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν.
εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε κρότων ποτὲ πάτρη,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Πολλάκις ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν
ὧδε διαντλήσας, δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.
σῶμα γὰρ ἀρδεύουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡράκλειτος ἐγώ· τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμουσοι;
οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ἐπισταμένοις.
εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι· οἱ δ' ἀνάριθμοι,
οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ φερσεφόνῃ

Εἰς Ζήνωνα τὸν ἐλεάτην.

Ἤθελες ὦ ζήνων καλὸν, ἤθελες ἄνδρα τύραννον

κτῆνος, ἑλκύσαι δουλοσύνης ἐλέαν·
ἀλλ' ἐδάμης. δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλμῳ
κόψε· τί τοῦτο λέγω; σῶμα τὸ, οὐχὶ δὲ σέ.

Εἰς Πρωταγόραν.

Καὶ σὲ πρωταγόρη, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ' ἀθηνῶν
ἔκ ποτ' ἰὼν, καθ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες.
εἵλετο γάρ σε φυγεῖν κέκροπος πόλις. ἀλλὰ σὺ μέν που
παλλάδος ἄστυ φύγες. πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες.

Εἰς Κράτητα, ὁμοιόπτωτον τῷ
εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια, τύμβος ἔμαρψεν.

Ἰουλιανοῦ εἰς Πύῤῥωνα σκεπτι-
κὸν, ἀμοιβαῖον.

Κάτθανες ὦ πύῤῥων; ἐπέχω. πῶς μάτην μετὰ μοῖραν
φὴς ἐπέχειν; ἐπέχω. σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

Εἰς Ἐπίκτητον ἰσόψηφον.

Λεωνίδου.

Δοῦλος ἐπίκτητος γενόμην καὶ σῶμ' ἀνάπηρος.
καὶ πενίην ἶρος. καὶ φίλος ἀθανάτοις.
Γλούτων δέξο μάκαρ Δημόκριτον. ὥς κεν ἀνάσσων
αἰὲν ἀμειδήτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἴδεω λυπηρὲ διηκόνε. τοῦτ' ἀχέροντος
ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,
δέξαι μ' εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὄλπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια. καὶ τὸ παλαιὸν
ἕσθος. χ' ὠ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κὴν ζωοῖς ἐπεπάμμεθα, ταῦτα παρ' ᾅδην

ἔρχομ' ἔχων· λοιπὸν δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

Καλλιμάχου.

Εἶπέ τις ἡράκλειτε τεὸν μόρον· ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μέν που
ξεῖν' ἁλικαρνησεῦ τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες· ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴς ἀΐδης, οἰκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Πλάτωνος.

Νῦν ὅτε μηδὲν ἄλεξις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς,
ὦπται· καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.
θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσεις
ὕστερον· οὐχ οὕτω φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;
Ενθάδε γοργίου κωινικοῦ κεφαλὴ κατάκειμαι,
οὐκ ἔτι χρεμπτομένη, οὔτ' ἀπομυσσομένη.
Εἴπασ' ἥλιε χαῖρε Κλεόμβροτος ὠμβρακιώτης,
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς ἀΐδην,
ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Σπευσίππου.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ τετάρτῳ τμήματι, ἐπιγράμματα ἐς θεῶν ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν στήλας, καὶ ζώων μορφὰς, καὶ ἔτι εἰς τόπους, περιέχεται κεφάλαια τάδε.

Εἰς εἰκόνας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ
ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΓΑΘΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.
Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Αἰφαέθων γραφίδεσιν ἔχει τύπον,
κ ἀλλὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων
φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνη,
ἐκτὸς σὸν ἀρετῶν· ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

Θεαιτήτου.

Τοῦτον ἰουλιανὸν νομικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσαι
ῥώμη καὶ βερόη· πάντα φύσις δύναται.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κουβικουλαρίου. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Κάλλει μὲν νικᾷς κραδίης τόσον, ὅσσον ὀπωπῆς.
τῆς δὲ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατ' ἀνάκτων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑποσπείρεις οὔασι μειλιχίην.

Εἰς εἰκόνα ἄρχοντος, ἐν σμύρνῃ. Θεοδωρίτου, γραμματικοῦ.

Ἐκ φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα φιλίππῳ,
φράζεο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομίης.

Ἀδέσποτον.

Μνήμονες οἱ κᾶρες πολέων εὐεργεσιάων,
Γαλμάτον ἰθυδίκην τόσσον ἀγασσάμενοι.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν περγάμῳ δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ πολιτικῇ Ἀγαθίου.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε, καὶ ἀβροχάλοιο μελίσσης
εἰκόνας, ἱλήκοις δηρὸν ὀφειλόμενος·
νῦν δ' ὑπὲρ ἱδρώτων τε, καὶ ἀστυόχοιο μερίμνης,
τῇδέ σε τῇ γραφίδι στήσαμεν ἡρακλάμων·
εἰ δ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο· τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα·

Εἰς στήλην Λεοντίου σχολαστικοῦ τοῦ μινωταύρου·

Γέρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἀρχαί, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων,
ἀντολίης πρώτη, καὶ διχθαδίη μετὰ τήνδε
κόλχου πορφυρέης, καὶ πάλιν ἀντολίης·

Εἰς εἰκόνα Συνεσίου σχολαστικοῦ ἐπὶ νίκῃ μάχης
ἀνατεθεῖσαν ἐν βηρυτῷ ἰωάννου
ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου·

Οὐχὶ παρ' εὐρώτᾳ μόνον ἀνέρες εἰσὶ μαχηταί,
οὐδὲ παρ' ἰλλισσῷ μνάμονές εἰσι δίκας·
ὡς ἄρα τὰς σπάρτας, ὡς αὐτᾶς ἀστὸν ἀθάνας,
Συνέσιον νίκα, καὶ θέμις ἠγάσατο·

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ·
Ἀραβίου σχολαστικοῦ·

Νεῖλος, περσὶς, ἴβηρ, σόλυμοι, δύσις, ἀρμενὶς, ἰνδοί,
καὶ κόλχοι, σκοπέλων ἐγγύθι καυκασίων,
καὶ πεδία ζώοντα πολυαστερέων ἀγαρηνῶν,
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων·
ὡς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὁδάων,
καὶ ταχὺς εἰρήνην ὤπασε κευθομένην·

Εἰς εἰκόνα Κρίσπου· Κριναγόρου·

Γείτονες οὐ τρισσαὶ μοῦνον τύχαι ἔπρεπον εἶναι
Κρίσπε, βαθυπλούτου σῆς ἕνεκεν κραδίης,
ἀλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι· τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῷδε

ἀρκέσει εἰς ἑτάρων μυρίων ἀφροσύνην;
νῦν δέ σε καὶ τούτων κρέσσων ἐπὶ μείζον ἀέξοι
Καῖσαρ· τίς κείνου χωρὶς ἄρηρε τύχη;

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακιδίου ὑπὸ τῶν τοῦ νέου
σκρινίου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Θωμᾶν παμβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμονῆα,
ἄνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι,
θεσπεσίης ἄγχιστα σαωρίδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
εἰκόνι χῶρον ἔχῃ γείτονα κοιρανίης.
αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνους ὕψωσε μελάθρου,
πλοῦτον ἀεξήσας· ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης
ἄγνωμον τὸ πόνημα· τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφειλομένην;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἄρχοντος ἐν σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδόσιον, ἀσίδος ἀρχὸν,
εἰκόνι μαρμαρέῃ στήσαμεν ἀνθύπατον,
οὕνεκα σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν ἐς φάος αὖθις,
ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν σμύρνῃ.

Δαμόχαρι κλυτόμητι, δίκης πόλε, σοὶ τόδε κῦδος,
ὅττι γε τὴν σμύρναν μετὰ λοίγια πήματα σεισμοῦ,
ἐσσυμένως πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσσας.
πᾶσα φύσις βασίλεια, τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει,
οὕνεκα δυσμενέων στίχας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος
ἀνδράσι σωφρονέουσι κοινὴν μετὰ δῆριν ἀνῆψας,
ἱππολύτης δ' ἐκέδασσας ὁμόγνια πήματα χάρμης.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου ἄρχοντος.

Ῥητῆρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντες,
χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀεὶ μνήστοισι γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφυγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης.

Ἠνορέης ὀλετῆρα ὑπερφιάλου βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀντεάνοιο δίκης βασίλειον ὕπαρχον,
ξεῖνε νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
οὐνομίης ποτὶ χῶρον ἀριστογένεθλον ὁδεύεις.
βάρβαρον οὐ τρομέεις· οὐκ ἄῤῥενας ἀῤῥενοκοίτας.
ὅπλα λάκων· σὺ δὲ τεῖχος, ἔχεις βασίλειον ἄγαλμα.

Ἄδηλα.

Νικήταν δορίτολμον, ἄναξ, στρατὸς, ἄστεα, δῆμος,
στῆσαν ὑπὲρ μεγάλων μηδοφόνων καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα
Νικήταν, ἀρετῶν εἵνεκεν, οἱ πράσινοι.
Πρόκλος ἐγὼ Παύλου βυζάντιος· ὃν περὶ δῶμα
τηλεθάοντα δίκης, βασιλήϊος ἥρπασεν αὐλὴ,
ὄφρ' εἴην στόμα πιστὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκὸς, ὅσον γέρας ἐστὶν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν, εἴκελα πάντα καὶ υἱεῖ, καὶ γενετῆρι.
ἐν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι, πάϊς νίκησε τοκῆα.

Ἀπολλωνίδου.

Θαύμασε τὴν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἢ φρύγας ἄμφω.
σὸν δὲ Λέων ἡμεῖς κάλλος ᾀσόμεθα.
κερκαφίδη περίβωτε, μακαρτάτη ἔασ' ἄρα νήσων,
καὶ ῥόδος, ἣ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος ἡρακλῆϊ,
οὐκ ἦν ἀλκίδεω τοῦτο τὸ δωδέκατον.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης.

Μορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
ἀνεστέρασε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἡ τέχνη.

καλεῖ δέ μ' ἀλέξανδρον ἄλαλον φίλος.

Μητροδώρου.

Αὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο θεσμὸς,
εἶπεν ἀνηβήσας, αὖθις ἔχω σε Σόλων,

ΕΙΣ ἀγωνιστῶν εἰκόνας. Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λάθῃς,
ὡς καλὸς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαΐᾳ,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἄεθλον, ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι
ὦ 'γαθὲ, τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας.
οὗτος ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνι
ἄλικα νικήσας, ὁπλότερον, πρότερον.

Φιλίππου.

Ι σως μελάνων ξεῖνε ταυρογάστορα,
καὶ στερρόγυιον ὡς ἄτλαντα δεύτερον,
θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρότειος ἡ φύσις.
ἀλλ' ἴσθι μ' ἡρᾶν λαδικῆα πάμμαχον,
ὃν σμύρνα, καὶ δοῦς πριάμου κατέστεφεν,
δελφοὶ, κόρινθος, ἦλις, ἄργος, ἄκτιον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἢν ἐρευνήσῃς κράτος,
καὶ τὴν λίβυσσαν ἐξαριθμήσεις κόνιν.

Εἰς δρομέα. Ἀδηλον.

Λάδας τὸ στάδιον εἴθ' ἥλατο, εἴτε διέπτη,
δαιμόνιον τὸ τάχος, οὐδὲ φράσαι δυνατόν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἷος ἔης φεύγων τὸν ὑπήνεμον ἔμπνοε Λάδα,
θυμὸν ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα,
τοῖον ἐχάλκευσε Μύρων ἐπὶ παντὶ χαράξας
σώματι, πισαίου προσδοκίῃ στεφάνου.
πλήρης ἐλπίδος ἐστίν· ἄκροις δ' ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα
ἐμφαίνει, κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.

πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος· οὐδὲ καθέξει
ἁ βάσις· ὦ τέχνη, πνεύματος ὠκυτέρα.

Ἀλκαίου.

Οἷον ὁρῇς ὦ ξεῖνε τὸ χάλκεον ἐικόνι λῆμμα
Κλειτομάχου, τοίαν ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν.
ἄρτι παρ' αἱματόεντα χεροῖν ἀπελύετο πυγμᾶς
ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ.
τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισεν ἐπωμίδας· ἀλλὰ παλαίσας,
ἀπτὼς τοὺς τρισσοὺς ἰσθμόθεν εἷλε πόνους.
μοῦνος δ' ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἑπτάπυλοι δὲ
θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ' ἑρμοκράτης.

Τρωΐλου γραμματικοῦ.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίνι λέξον.
ἀντὶ παλαισμοσύνης θῆκε Λύρωνι πόλις.
Ταύτην Εὐσεβίῳ βυζαντιὰς εἰκόνα ῥώμη
πρὸς δοιαῖς ἑτέραις ἄνεκεν ἱπποσύνης.
οὐ γὰρ ὅγ' ἀμφήριστον ἑλὼν ἐστέψατο νίκην,
ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσσὶ, καὶ ἠνορέῃ.
τοὔνεκεν ἀντιβίων ἔριν ἔσβεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δήμου τὴν προτέρην παῦσε διχοστασίην.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΚΧΩΝ.

Εἰς βάκχην ἐν βυζαντίῳ. Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἔκφρονα τὴν βάκχην, οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἴσχετε τὴν βάκχην, μὴ λαϊνέη περ ἐοῦσα,
οὐδὸν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Οὔπω ἐπισταμένην τάχα κύμβαλα χερσὶ τινάξαι,
βάκχην αἰδομένην στήσατο λαοτύπος.

οὕτω γὰρ προνένευκεν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ,
 ἔξιτε· καὶ παταγῶ, μηδενὸς ἱσταμένου.

Σιμωνίδου.

Τίς ἅδε; βάκχα· τίς δέ μιν ἔξεσε; Σκόπας.
 τίς δ᾽ ἐξέμηνε, βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

Γλαύκου ἀθηναίου.

Ἁ βάκχα παρία μὲν, ἐνεψύχωσε δ᾽ ὁ γλύπτας
 τὸν λίθον· ἀνθρώσκει δ᾽ ὡς βρομιαζομένα.
ὦ Σκόπα, ἁ θεοποιὸς ἐμήσατο, μήσατο τέχνα
 θαῦμα χιμαιροφόνον, θυάδα μαινομέναν.

Γλαύκου.

Η βάκχη κρονίδην σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν
 θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

Εἰς εἰκόνας βασιλέων· εἰς Νέρωνος· Κριναγόρου.

Αντολίαι, δύσιες, κόσμου μέτρα, καὶ τὰ Νέρωνος
 ἔργα, δι᾽ ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
ἥλιος ἀρμενίην ἀνιὼν ὑπὸ χερσὶ δαμεῖσαν
 κείνου, γερμανίην δ᾽ ἧκε κατερχόμενος.
δισσὸν ἀειδέσθω πολέμου κράτος· οἶδεν ἀράξης,
 καὶ ῥῆνος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς στήλην Ιουστινιανοῦ βασιλέως
ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει
 σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ παῖς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
 καὶ σὲ μετηνεμίῳ πώλῳ ἐφεζόμενον,
ὕψος ἰουστινιανὲ τεὸν κράτος. ἐν χθονὶ δ᾽ αἰεὶ
 δεσμὸς ἔχοι μήδων, καὶ σκυθέων προμάχους.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῶλον ὁμοῦ, καὶ ἄνακτα, καὶ ὀλλυμένην βαβυλῶνα,

χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν ἀσσυρίων.
ἔστι δ' ἰουστινιανός· ὃν ἀντολίης ξυγὸν ἕλκων,
στῆσεν ἰουλιανὸς μάρτυρα μηδοφόνον.

Εἰς στήλην τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ λιμένι.

Τοῦτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὕπαρχος,
στῆσα φαεινὸν ἄγαλμα ἰουστίνῳ βασιλῆϊ,
ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἑὴν πετάσσῃ γαλήνην.

Εἰς ἔσοδον τῆς ἰβήρας.

Τοῦτον ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
ὕδατι, καὶ γαίῃ, κάλλος ἐπικρεμάσας.

Ἄδηλον.

Κοίρανοι, ὑμετέρην ἀρετὴν, κάρτος τε, καὶ ἔργα,
αὐδήσει χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ.

Εἰς στήλην Θεοδοσίου βασιλέως.

Ἔκθορες ἀντολίηθε φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θευδόσιε θνητοῖσι πόλου μέσον ἠπιόθυμε,
ὠκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων μετ' ἀπείρονα γαῖαν,
πάντοθεν αἰγλήεις κεκορυθμένος ἀγλαὸν ἵππον,
ῥηιδίως μεγάθυμε καὶ ἐσσύμενον κατερύκων.

Καλλιάδης στρατηγὸς βυζαντίου, τὸ τριβόντιον τοῦ Βύζαντος ἄγαλμα, κατὰ τὴν καλουμένην βασιλικὴν ἀνέθηκεν ἐπιγράψας οὕτω,

Τὸν κρατερὸν Βύζαντα, καὶ ἱμερτὴν Φιδάλειαν,
ἐν ἑνὶ κοσμήσας ἄνθετο Καλλιάδης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ μερτὴ Φιδάλεια δάμαρ Βύζαντος ἐτύχθην·
εἰμὶ δὲ βουπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

Εἰς εἰκόνα Πεισιστράτου.

Τρίς με τυραννήσαντα, τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος ἐρεχθειδῶν, καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,

τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν ὅμηρον
ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·
ἡμέτερος γὰρ ἐκεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
εἴπερ ἀθηναῖοι σμύρναν ἀπῳκίσαμεν·

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης· Ἀσκληπιάδου· οἱ δὲ, Ποσειδίππου·

Κύπριδος ἅδ' εἰκών· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας·
διστάζω ποτέραν φῇ τις ὁμοιοτέραν·

Γεμίνου·

Οὗτος ὁ κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρεϊ κεῖμαι
ξεῖνε, φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου σαλαμῖνος
ἔργα, μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα·
ὄμνυε νῦν νέκυας Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε,
καὶ ζωοῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρύς·
Ζήνωνα πολίαρχος ἰουλιανὸς βασιλῆα·
Ζήνωνος παράκοιτιν ἰουλιανὸς ἀριάδνην·
Οἶκον ἄναξ ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας,
κυδαλίμοις κτεάτοισιν ἰουλιανοῦ πολιάρχου,
περσικῶν προπάροιθε δόμων, παγχρύσεος ἔστη·
Κῦδος ἰουλιανοῦ παναοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
περσίδων, χρυσέην στῆσεν ἀναστασίην·

Εἰς εἰκόνα ἰουστινιανοῦ βασιλέως·

Ἄλλον ὑπὲρ νίκας ἐναρηφόρον ἔνδοθι σούσων,
ὁ θρασὺς ἀντήσει μῆδος ἄνακτι τύπον·
ἄλλον ἀκειρεκόμας ἀβάρων στρατὸς ἔκτοθεν ἴστρου,
κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐσταλέης·
τόνδ' ὑπὲρ εὐνομίας ἐριθηλέος ἐνθάδε τοῦτον
ἐξ ὑπάτου μίτρης στῆσεν ἄνασσα πόλις,
ἔμπεδος· ἀγαλλομένοις βυζαντιὰς ἄμμορε ῥώμα,

θρον Ἰουστινιανοῦ κάρτος ἀμειψαμένα.

Ἀντιπάτρου.

Ζηνὶ, καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ Ἄρεϊ, τέκνον ἀνάκτων
ἴκελον αὐκταίῃ μητέρος αὐτονίῃ.
πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιλήϊα, πάντα τέλεια
ἦλθεν· ἐποιήθης δ᾽ ἔργον ἀοιδοπόλων.
Ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ,
φοῖβος ἔχει· παρὰ σοὶ δ᾽ ἀθρόα πάντα Κότυ.

Συνεσίου φιλοσόφου.

Οἱ τρεῖς Τυνδαρίδαι, Κάστωρ, Ἑλένη, Πολυδεύκης.

Εἰς οἶκον Σοφίας.

Αὐσονίων δέσποιναν Ἰουλιανὸς πολιοῦχος
ὡς σοφίης μεστὴν ἄνθετο τὴν σοφίην.

Εἰς Ἰουστινιανοῦ στήλην.

Ἰουστῖνον κατὰ χρέος τὸν δεσπότην.
Ἰουλιανὸς ὕπαρχος ὡς εὐεργέτην.

Εἰς εἰκόνας γυναικῶν Παύλου σιλεντιαρίου.

Ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην,
οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
εἴ τις μαρμαρυγὴν δύναται φαέθοντίδα γράψαι,
μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάσκανός ἡ γραφίς ἐστι, καὶ εἰσορόωσι μεγαίρεις
χρύσεα κεκρυφάλοις βόστρυχα κρυψαμένη.
εἰ δ᾽ ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνι κεύθεις,
οὐδ᾽ ἐπὶ τῷ λοιπῷ κάλλεϊ πίστιν ἔχεις.
πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνης
τῆς Θεοδωριάδος κλέψας ἀπ᾽ ἀγλαΐας.

Συνεσίου φιλοσόφου εἰς εἰκόνα τῆς
αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἢ Κύπριδος, ἢ Στρατονίκης.

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην βυζαντίδος ἔνδοθι ῥώμης,
ὠνητὴν φιλίην πᾶσι χαριζομένη.
εἰμὶ δὲ καλλιρόη πολυδαίδαλος· ἥν ὑπ' ἔρωτος
οἰστρηθεὶς Θωμᾶς, τῇδ' ἔθετο γραφίδι,
δεικνὺς ὅσσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν· ἶσα γὰρ αὐτῷ
κηρῷ τηκομένῳ, τήκεται οἱ κραδίη.

Ανακρέοντος.

Η τὸν θύρσον ἔχουσ', ἑλικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ' ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι. Διωνύσῳ δὲ φέρουσι
κισσὸν, καὶ σταφυλὴν πίονα, καὶ χίμαρον.

Ηρίννης.

Εξ ἁπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῷστε Προμηθεῦ
ἐντὶ, καὶ ἄνθρωποι τὴν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰ κ' αὐδὰν ποτ' ἔθηκ' ἦς ἀναθαρχὶς ὅλα.

Εἰς ζωγράφους, καὶ ἀγαλματουργοὺς, καὶ ἁπλῶς εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Απελλοῦ,

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος ἀπελλῆς.

Κωμιτᾶ σχολαστικοῦ ἐν ἀναζάρβῳ.

Νωθρὸς ἐγὼ τελέθεσκον ἀπ' ἴξυος ἐς πόδας ἄκρους,
τῆς πρὶν ἐνεργείης πηρὸν ἀτεμβόμενος,
ζωῆς, καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, ἀΐδι γείτων,
μοῦνον ἀναπνείων· τἆλλα δὲ πάντα, νέκυς.
ἀλλὰ σοφός με Φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις,
ζώγρησε κρυερὴν νοῦσον ἀκεσσάμενος.
αὖθις δ' ἀντωνῖνος, ἅπερ πάρος ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

Εἰς ἄγαλμα Φιλίππου.

Ἢ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων
Φειδία, ἢ σύ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ κολοσσόν. Σιμωνίδου.

Τὸν ἐν ῥόδῳ Κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ λίνδιος.

Ἀδέσποτον.

Αἶσαν Τιμομάχου πλέον, ἢ πάρος ἥρπασε τέχνα
τὴν φύσιν. ὁ γράπτος ᾖδέ σε μαινόμενον.
καὶ συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι. καὶ τὰ κεραστὰ
δάκρυα, τῆς λύπης πάντας ἔμιξε πόνους.

Αἰμιλιανοῦ.

Τέχνας εἵνεκα σεῖο, καὶ ὁ λίθος ἄδε βρυάζει,
Πραξίτελες. λῦσον, καὶ πάλι κωμάσεται.
νῦν δ' ἡμῖν οὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανές. ἀλλ' ὁ πεδήτης
σφηνοῖς κώμων, βάσκανός ἐστι λίθος.

Σιμωνίδου.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε κορίνθιος. οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν. ἐπεὶ δόξας ἔργα, πολὺ προφέρει.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος. ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Ἀδέσποτον.

Ἁ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται, τῷ, πόρε τὰν κεφαλάν.

Ἄδηλον.

Μικροῦ κατέχον τῶν βοτρύων τοῖς δακτύλοις,
ὑπεραπατηθεὶς τῇ θέᾳ τῶν χρωμάτων.

Εἰς ἀγάλματα ζώων. Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βοΐδιόν εἰμι Μύρωνος. ἐπὶ στήλην δ' ἀνάκειμαι.

Βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Μύρων με τὸ βοίδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
ἵδρυσας; οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

Ἀνακρέοντος εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόῤῥω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Ἢ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοΐ τᾶδ' ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλασάμην.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων· ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ,
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μή μου ποτὶ τᾷδε μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρᾳ,
ἄλλαις ἂν νεμόμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι; τίπτε δὲ μυκᾷ;
ἁ τέχνα μαστοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βουφορβὲ παρέρχεο· μηδ' ἀπάνευθεν
συρίσδῃς· μαστῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ μόλιβος κατέχει με, καὶ ἁ λίθος· εἵνεκα δ' ἂν σοῦ

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

πλάστα Μύρων λωτὸν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αδάμαλις δοκέω μυκήσεται· ἢν δὲ βραδύνῃ,
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, οὐχὶ Μύρων.

Αντιπάτρου.

Αδάμαλις δοκέω μυκήσεται· ἦ ῥ' ὁ Προμηθεὺς
οὐχὶ μόνος· πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

Αδηλα.

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεύνα·
εὗρε μόλις δ' αὐτὴν τῷ βόλῳ ἐξελάσας.
Α βοῦς ἁ τίκτουσ', ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν,
ἁ δὲ Μύρωνος χείρ, οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν.
Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα, λάλησεν ἂν ἡ κεραὴ βοῦς.
εἴ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

Αντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Γηκτόν μοι τὶς ἄροτρον ἐπ' αὐχένι, καὶ ζυγὰ θέσθω.
εἵνεκα γὰρ τέχνης σεῖο Μύρων, ἀρόσω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίου.

Ην μ' ἐσίδῃ μόσχος, μυκήσεται· ἢν δέ γε ταῦρος,
βήσεται· ἢν δὲ νομεὺς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ωδε Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ νομῆες,
βάλλουσί με λίθοις, ὡς ἀπολειπόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκου ἀργενταρίου.

Βουκόλον ἢν ἐσίδῃς τὸν ἐμὸν ξένε, τοῦτ' ἔπος αὐτῷ
εἶπον, ὅθ' ὁ πλάστης ὧδέ μ' ἔδησε Μύρων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν βοῦν τάνδ' ὁ Μύρων ξεῖν' ἔπλασεν· ἢν ὅδε μόσχος
ὡς ζῶσαν σαίνει μητέρα δερκόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διόκριδος.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι. ἔστι γὰρ ἄπνους.

ἀλλά σ' ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε Μύρων·

Εἰς τὸ αὐτό·

Σεῖο Μύρων δαμάλει, παρακάτθανε μόσχος ἀγαθεὶς,
καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν·

Εἰς τὸ αὐτό·

Φαῖ, ὁ Μύρων πλάσσας, οὐκ ἔφθασσας· ἀλλά σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος·

Εἰς τὸ αὐτό·

Χαλκείην τύπτεις δάμαλιν, μέγα σ' ἤπαφε τέχνη·
βουκόλε, τὴν ψυχὴν οὐ προσέθηκε Μύρων·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων·

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τοῦτο βοήσεις,
ἢ φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη·

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό·

Βουκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζεαι; ἴσχεο νύσσων·
οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ἔδωκεν ἔχειν·

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ·

Η χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφὸς, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ζωὰν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας·

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ·

Πλάστα Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσσων·
χαλκοῦ δὲ ψαύσας, φὼρ κενεὸς ἐξεφάνη·

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ·

Εἰσορόων με λέων, χαίνει στόμα· χερσὶ δ' ἀείρει
γειοπόνος ζεύγλην, ἀγρονόμος κορύνην·

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ·

Τλῆθι Μύρων· τέχνη σε βιάζεται ἄπνοον ἔργον·
ἐκ φύσεως τέχνην· οὐ γὰρ φύσιν εὕρετο τέχνη·

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ·

Εν βοῒ τᾷδ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πότνια τέχνα·

ἀμφοτέραις

ἀμφοτέραις δὲ Μύρων, ἶσον ὄπασσε γέρας.
κρινομένοις μὲν γὰρ, φύσιος κράτος ἥρπασε τέχνα·
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἡ φύσις ἐστὶ φύσις.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἤπαφε καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποιο βοός.
οὐ νέμεσις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, ἦγε καὶ αὐτοὺς
ὀφθαλμοὺς νομέων ἠπερόπευσε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτό. Γεμίνου.

Ἡ βάσις ἡ κατέχουσα τὸ βοίδιον, ἣ πεπέδηται,
ἣν ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἴδ' ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης
θήκατο· κἂν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Χάλκεος ἦς· ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον,
καὶ ζυγόδεσμα φέρων ψευδομένα δαμάλῃ.
ἀλλὰ Μύρων τέχνα πανυπέροχος, ὅς σε δι' ἔργων
ἔμπνοον, ὥς τινα βοῦν ἐργάτιν ἠργάσατο.

Φιλίππου Μακεδόνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἄπαιρε μου τένοντος, ὦ γεωπόνε,
λέπαδνα, καὶ σίδαρον αὐλακεργάτην.
χαλκὸν γὰρ ἁμῶν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων·
τέχνα δ' ἐξεπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον,
ὡς πολλάκις με κἀπομυκᾶσθαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ' οὐκ ἔασε προσδήσας βάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἵππον.

Ἴδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαιδάλῳ τέχνῃ,
κορωνιῶν ἕστηκε· δριμὺ γὰρ βλέπων,
ὑψαυχενίζει· καὶ δινευμένας
κορυφῆς ἐθείρας οὐρίωκεν ἐς δρόμον,

δοκέω χαλινοὺς εἴ τις ἡνιοστρόφος
ἐναρμόσει γένυσι, κἀπικεντρήσοι,
ὁ σὸς πόνος Λύσιππε καὶ παρ' ἐλπίδας
τάχ' ἐκδραμεῖται. τῇ τέχνῃ γὰρ ἐμπνέει.

Ἄδηλον.

Τοῦ μπρασιῆ φύλακος μακρὰν ἀποτῆλε φύλαξαι.
τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρᾷς ὦ παρ' ἔμ' ἐρχόμενε,
σύκινος. οὐ ῥίνῃ πεπονημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου,
ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοΐδος.
ἀγρεῖος. γέλασον. μετὰ δ' οὐκλάθους πεφύλαξο
σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδόνιον γελάσῃς.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ, ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Εἰς Προμηθέα. Ἰουλιανοῦ.

Τέχνης πυρσὸν ὄπασσα φερέσβιον. ἐκ δ' ἄρα τέχνης,
καὶ πυρὸς, ἀλλήκτου πήματος ὄψιν ἔχω.
ἦ μερόπων ἀχάριστον ἀεὶ γένος, οἵγε Προμηθεῖ
ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος ὁμήρου.
ἀλλά μιν ὁ πλάστης δεῖξεν ἐλεγχομένην.
δεῦρ' ἴδε γὰρ στενάχοντα Προμηθέα. δεῦρ' ἴδε χαλκοῦ
τειρομένου, σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
ἡράκλεες, νεμέσησον. ἐπεὶ μετὰ σεῖο φαρέτρην,
ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

Γάλλου εἰς Τάνταλον.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἱμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
κρᾶσις, ἀεὶ χείλους ἐστὶ ταπεινοτέρη.
πῖνε λέγει τὸ τόρευμα. καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς.

οἱ γλώσσῃ προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα·

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ ταῖς χερσὶ θλίβοντος δράκοντας δύο·

Θλῖβε δρακοντείους πρὶ μήκεας ὄβριμε χεῖρας
ἡρακλέες, δακέτων ἀγχιβαθεῖς φάρυγγας·
ἐξέτι νηπιάχοιο, χόλον ζηλήμονος ἥρης
ἄμπαυσον· μόχθων γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος·
οὐ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
ἀλλ' ὁδὸς ἐς αὐλὴν Ζηνὸς ἔπαθλον ἔφυ·

Εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους·

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς ἡρακλέες ἀγῶνας·
οὓς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπον ἔβης·
γηρυόνην· κλυτὰ μῆλα· μέγαν πόνον αὐγέαο·
πώλους· ἱππολύτην· πολυκάρηνον ὄφιν·
κάπρον θωΰκτῆρα· χάους κύνα· θῆρα νεμείης·
οἰωνοὺς· ταῦρον· μαιναλίην ἔλαφον·
νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόληος ἀπορθήτοιο βεβηκὼς
περγαμίης, μεγάλους ῥύεο τηλεφίδας·

Εἰς τὸ αὐτό· Ἄδηλον·

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα·
δεύτερον, ἐν λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδρην·
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς, ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον·
χρυσόκερων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον·
πέμπτον δ' ὄρνιθας στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν·
ἕκτον, ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν·
ἕβδομον, αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν·
ὄγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον·
ἔνατον, ἐκ θρῄκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους·
Γηρυόνου δέκατον βόας ἤγαγεν ἐξ ἐρυθείης·
κέρβερον ἑνδέκατον κύν' ἀνήγαγεν ἐξ ἀΐδαο·
δωδέκατον δ' ἐκόμισεν ἐς ἑλλάδα χρύσεα μῆλα·

τὸ τρισκαιδέκατον, τοῖον λυγρὸν ἔχεν ἄεθλον·
μουνονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ὤλεσα τὸν νεμέας θῆρ' ἄπλετον, ὤλεσα δ' ὕδρην,
καὶ ταῦρον· κάπρου δ' ἀμφετίναξα γένυν.
ζωστῆρ' εἰλκύσας, πώλους Διομήδεος εἷλον.
χρύσεα μῆλα κλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
αὐγέαν ἐδάην· κεμὰς οὐ φύγεν· ἔκτανον ὄρνις.
κέρβερον ἠγαγόμην· αὐτὸς ὄλυμπον ἔχω.

Εἰς τὸν αὐτὸν φονεύσαντα τὸν ἐν νεμέᾳ λέοντα. Ἀρχίου.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
πτήσσετε ληϊνόμοι γειαρόται νεμέης.
ἦ γὰρ ὑφ' ἡρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδουπεν,
αὐχένα θηροφόνοις ἀγχόμενος παλάμαις,
ποίμνας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούει
ἠχὼ, ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.
καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσσεο ῥινῷ,
ἥρης πρηΰνων μισονόθοιο χόλον.

Εἰς τὸ αὐτό. Δαμαγήτου.

Ἐκ νεμέης ὁ λέων· ἀτὰρ ὁ ξένος, ἀργόθεν αἷμα·
πολλὸν ὁ μὲν, θηρῶν μεῖζον, ὁ δ' ἡμιθέων.
ἔρχονται δ' ἐς ἀγῶνα κατάντιον ὄμμα βαλόντες
λοξὸν ὑπὲρ ζωᾶς, καὶ βιοτᾶς σφετέρας.
ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' ἄργεος ἀνέρα νικᾶν·
ἐμβατὸς ὡς ἄν τοι καὶ νεμέα τελέθοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὴν ἔλαφον.

Τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα φρεσίν; τί δὲ λοίσθιον ὄσσοις;
θαυμάσω τέχνης ἀνέρος, ἢ δ' ἐλάφου.
ὧν ὁ μὲν, ἰξύϊ θηρὸς ἐπεμβεβαὼς, γόνυ βρίθει,

αὐτ' ὀρθῶν παλάμαις δραξάμενος κεράων·
ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλά, καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
γλώσσῃ σημαίνει, γλιβομένην κραδίην·
ἡρακλεῦ γήθησον· ὅλη κεμὰς ἥδε τέθηλεν·
οὐ κέρασιν μούνοις, ἀλλὰ τέχνῃ χρυσέῃ·

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν Ἀνταῖον·

Χαλκὸν ἀποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
καὶ πόνον ἐκ μορφᾶς, καὶ θράσος ἠργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα· καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
καὶ φρίσσω κρατερὸν τὸν θρασὺν ἡρακλέην·
ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων·
ἰδνωθεὶς δέ, δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἱέναι·

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα·

Οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος, ἠδὲ κυπέλλῳ,
κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν·

Εἰς τὸ αὐτό·

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης,
οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσει,
νικηθεὶς ἁπαλῷ λυσιμελεῖ βρομίῳ·

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ·

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρὸν τἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κὴν μὲν ἐφεύρῃς,
ἡρακλέης· εἰ δ' οὔ, λυσιμάχοιο πίναξ·

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ·

Οἷῳ Θειοδάμας πρὶν ὑπήντεεν ἡρακλῆϊ,
τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
βοῦν ἀρότην ἕλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην·
ἀλλ' οὐ τὴν ὀλοὴν γράψε βοοσφαγίην·

καὶ τάχα Θειοδάμαντι γοήμονα χείλεσι φωνὴν
ἥρμοσεν· ἧς ἀΐων φθέγγεται ἡρακλέης.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν τοῦ αὐτοῦ.

Οἷον καὶ κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
νυκτὶ, καὶ εὐρυσθεὺς ᾔδεν ἀεθλοφόρον,
κἠκ πυρὸς εἰς ὄλυμπον ἐκώμασας ὦ βαρύμοχθε
ἀληθέη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
ἀλκμήνης δ᾽ ὠδῖνας ἔχει λίθος. αἱ δὲ μεγαυχεῖς
θῆβαι, νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ. Γεμίνου.

Ἡρακλέες, ποῦ σοι πόρθος μέγας, ἥτε νέμειος
χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
ποῦ σοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ;
Λύσιππος. χαλκῷ δ᾽ ἐγκατέμιξ᾽ ὀδύνην.
ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς δέ σ᾽ ἔπερσεν;
ὁ πτερόεις. ὄντως εἷς βαρὺς ἆθλος, ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.

Ἥρη τοῦτ᾽ ἄρα λοιπὸν ἤθελε πᾶσιν ἐπ᾽ ἄθλοις
ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν ἡρακλέα.
ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὅ, τ᾽ εὐροίζητος ἐπ᾽ ὤμοις
ἰὸς, καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ᾽ ἔρως ἀπέδυσε. καὶ οὐ ξένον, εἰ Δία κύκνον
ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαθ᾽ ἡρακλέα.

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως, καὶ τοῦ
μαραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε, καὶ ἀνέρος. ὧν ὁ μὲν, ἀλκὰν
θῆρα βίῃ βρίθει, γυῖα τιταινόμενος.
ἶνας δ᾽ αὐχενίους γνάμπτων, παλάμῃσιν ἔμαρψε
λαιῇ μυκτῆρας. δεξιτερῇ δὲ κέρας.
ἀστραγάλους δ᾽ ἐλέλιξε. καὶ αὐχένα θὴρ ὑπὸ χερσὶν

δαμνάμενος κρατεραῖς· ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' ὀίσασθαι τέχνης ὕπο· τῷ δ' ἐνὶ χαλκῷ,
θῆρα μὲν ἐμπνείειν, ἄνδρα δ' ἱδρῶτι ῥέειν.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοίοις θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις
ἄμμασιν ἠερίην κλίμακα μησάμενος,
εἷλεν ἂν ἄστυ βίῃ, καὶ ὑπὲρ μόρον· ᾔδετο γάρ ῥα
καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἑλεῖν πρόμαχον.

Εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ ἱστάμενον. Ἰουλιανοῦ.

Ἴκαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε· νῦν δέ σε κηρῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.
ἀλλ' ἄγε μὴ πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λοετρὸν
ὑψόθεν πίπτων, ἰκάριον τελέσῃς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἴκαρε, χαλκὸς ἐών, μιμνήσκεο, μή δέ σε τέχνη,
μὴ δ' ἀπάφῃ πτερύγων ζῆλος ἐπωμάδιον.
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

Εἰς Ἱππόλυτον διαλεγόμενον τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Ἱππόλυτος τῆς γρηὸς ἐπ' οὔατι κηλέα μῦθον
φθέγγεται· ἀλλ' ἡμεῖς, οὐ δυνάμεθα κλύειν.
ὅσσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμηνότος ἔστι νοῆσαι,
ἥπι παρεγγυάᾳ μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου. Φιλοστράτου.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄχιτος, οὗτος ὁ τοπρὶν
Τήλεφος αἱμάξας φρικτὸν ἄρη Δαναῶν,
Μυσὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασε Κάϊκον,
οὗτος ὁ Πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος,

νῦν ὀλοὸν μηρῷ κεύθων βάρος, οἷα λιπόπνους
τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος.
οὗ καὶ τειρομένοιο περιπλώοντες ἀχαιοί,
φύρδην τευθρανίας νῶνται ἀπ' ἠϊόνος.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου. Γλαύκου.

Καὶ τὸν ἀπὸ τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω,
τόνδε Φιλοκτήτην ἔγραφε Παῤῥάσιος.
ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὑποικεῖ
δάκρυ, καὶ ὁ τρύχων ἐντὸς ἔνεστι πόνος.
ζωογράφων ὦ λῷστε, σὺ μὲν σοφός· ἀλλ' ἀναπαῦσαι
ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ δαναοὺς πλάστης ἐμὸς ἄλλος ὀδυσσεὺς,
ὅς μ' ἔμνησε κακῆς, οὐλομένης τε νόσου.
οὐκ ἤρκει πέτρη, τρῦχος, λύθρον, ἕλκος, ἀνίη,
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Οἶδα Φιλοκτήτην ὁρόων, ὅτι πᾶσι φαείνει
ἄλγος ἐὸν καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις.
ἄγρια μὲν κομόωσαν ἔχει τρίχα· δαῦρ' ἴδε κόρσης
χαίτην, ῥηχαλέοις χρώμασιν αὐαλέην.
δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει, καὶ ῥικνὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομέναις.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
ἵσταται, ἀγρύπνου σῆμα δυηπαθίης.

Εἰς Πύῤῥον μέλλοντα σφάξαι τὴν Πολυξέ-
νην. Κοσμᾶ μηχανικοῦ.

Πύῤῥος ἐγώ· σπεύδω δὲ πατρὸς χάριν· ἡ δὲ κακῶπις,
παλλάδα κικλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

Εἰς Χείρονα τὸν ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος· ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνήρ·

Εἰς τὸ αὐτόν· Ἄδηλα.

Ἀνὴρ νόσφι ποδῶν· κεφαλῆς δ' ἄτερ· αἰόλος ἵππος·

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα· ἀνὴρ δ' ἀποπέρδεται ἵππον·

Εἰς τὸ αὐτόν· Εὐόδου.

Ἵππος ἔην ἀκάρηνος· ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο·
ὅν γε φύσις παίζουσα, θοῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ·

Εἰς κωναίγειρον· Κορνηλίου.

Οὔ σε μάκαρ Κωνέγερε τὸ ὡς κωνέγερον ἔγραψε
φᾶσις, ἐπεὶ βριαραῖς ἄνθετο σὺν παλάμαις,
ἀλλὰ σοφός τις ἔην ὁ ζωγράφος· οὐδέ σε χειρῶν
νόσφισε, τῶν χειρῶν οὕνεκεν ἀθάνατον.

Εἰς τὸ αὐτόν· Παύλου σιλεντιαρίου.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμψοῖο κορύμβου
ναὸς ἀπορνυμένης ἐξέταμον κοπίδες,
ἡνίκα που Κυνέγειρε φυγάς ποτε φορτὶς ἐκείνα,
ὥσπερ ἀπ' εὐναίας ἔχετο σᾶς παλάμας.
ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀπρὶξ δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι,
ἄπνοον ὠμάρτευν τάρβος ἀχαιμενίοις·
καὶ τὰς μέν, τις ἀνὴρ ἕλε βάρβαρος· ἁ δέ γε χειρῶν
νίκα, μοψοπίοις μίμνε παρ' αἰενναέταις.

Εἰς στήλην Ἀλεξάνδρου τοῦ μα
κεδόνος· Ποσειδίππου.

Λύσιππε πλάστα σικυώνιε, θαρσαλέη χείρ,
δάϊε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὁρῆ·
ὃν κατ' ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέες· οὐκ ἔτι μεμπτοὶ
πέρσαι· συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν.

Εἰς τὸ αὐτόν· Ἀρχελάου· οἱ δέ, Ἀσκληπιάδου.

Τόλμαν ἀλεξάνδρου, καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν

Λύσιππος, τίν' ὁδὶ χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
αὐδάσοντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος, ἐς Δία λεύσσων·
γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι· Ζεῦ, σὺ δ' Ὄλυμπον ἔχε·

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλον.

Αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνου
ὄμματα, καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει·
ὃς μόνος ἣν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἱ Διὸς αὐγαί,
πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλον.

Τοῦτον Ἀλέξανδρον μεγαλήτορος υἷα Φιλίππου
δέρκεαι, ἀρτιλόχευτον, Ὀλυμπιὰς ὅν ποτε μήτηρ
καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀπ' ὠδίνων δέ μιν Ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδασκε· τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

Ἄδηλα.

Μὰ τὸν βουθοίναν Ἡρακλέα παῖδες ἀγρόται,
οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λύκοις·
φῶρές τε στείχειν κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
εἰ καὶ κω μήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχει·
ἦ γάρ μοι ἵδρυται Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς·
χαίρω τῷ δ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ἡρακλέα.
Μὴ θέασῃς ὅτι τόξον ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηγεῖς
ἰοὺς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
μή δ' ὅτι βαστάζω ῥόπαλον χερί, μή δ' ὅτι δέρμα
ἀμφ' ὤμοις χαροποῦ τοῦτο λέοντος ἔχω·
πημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους·
καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

Εἰς τὸν Ὀδυσσέα. Ἄδηλον.

Αἰεὶ Λαερτιάδῃ πόντος βαρύς· εἰκόνα κῦμα
ἔκλυσε, κἀκ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισεν.
τί πλέον; ἐν ἐπέεσσιν Ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνου

εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

Εἰς τὸν μινώταυρον. Ἄδηλον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ἐντελής,
ὁ τῆς τεκούσης τοῦ πάθους κατήγορος,
ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὃς οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ᾽ ἀνὴρ ὅλως.

Εἰς Ὀρέστην. Ἄδηλον.

Τίς τὸν θρήϊκα τόνδε μονοκρήπιδα Λυκοῦργον
χάλκεον ἠδωνῶν ταγὸν ἀνεπλάσατο;
βακχιακὸν παρὰ πρέμνον ἴδ᾽ ὡς ἀγέρωχα μεμηνώς,
βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα.
μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος. ἁ δ᾽ ἀγέρωχος
λύσσα, καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Εἰς Ἰφιγένειαν. Ἄδηλον.

Μαίνεται ἰφιγένεια. πάλιν δέ μιν εἶδος ὀρέστου,
ἐς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν ὁμαιμοσύνης.
τῆς δὲ, χολωομένης, καὶ ἀδελφὸν εἰσοροώσης,
οἴκτῳ, καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

Καλλιμάχου εἰς Ἠετίωνα.

Ἥρως ἠετίωνος ἐπὶ σταθμὸν ἀμφιπολίτεω
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν, καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς, πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον. ἐκ δὲ λίθοιο,
ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς τὸ αὐτό.

Δυστήνου Νιόβης ὁράᾳς παναληθέα μορφήν,

ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκέων.
ἡ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλαχε, μὴ τόδε τέχνη
μέμφεο· θηλυτέρην ἤκασε λαϊνέην.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Ταντάλις ἅδε ποχ' ἅδε, δὶς ἑπτὰ τέκνα τεκοῦσα
γαστρὶ μιῇ, φοίβῳ θῦμα, καὶ ἀρτέμιδι.
κούρα γὰρ προὔπεμψε κούραις φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσην.
δισσοὶ γὰρ δισσὰς ἔκτανον ἑβδομάδας.
ἁ δὲ τόσσων ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἁ πάρος εὔπαις,
οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπεται γηροκόμῳ.
μάτηρ δ' οὐχ ὑπὸ παισὶν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ ματρὸς
παῖδες ἐς ἀλγεινοὺς πάντες ἄγοντο τάφους.
τάνταλε, καὶ δέ σε γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κούραν.
χἁ μὲν, ἐπετρώθη, σοὶ δ' ἔπι, δεῖμα λίθος.

Θεοδωρίδου εἰς τὸ αὐτό.

Στᾶθι πέλας. δάκρυσον ἰδὼν ξένε μυρία πένθη
τᾶς ἀθυρογλώσσου ταντάλιδος Νιόβας.
ἇς ἐπὶ γᾶς ἔρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείην
ἄρτι, τὰ μὲν φοίβου τόξα, τὰ δ' ἀρτέμιδος.
ἁ δὲ, λίθῳ, καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
πετροῦται. στενάχει δ' ὑψιπαγὴς σίπυλος.
θνατοῖς ἐν γλῶσσα, δολία νόσος. ἁ δ' ἀχάλινος
ἀφροσύνα, τίκτει πολλάκι δυστυχίαν.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε γύναι πρὸς ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρα νένευκας,
ἔνθεον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφεῖσα κόμαν,
λατοῦς παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε;
νῦν στένε τὰν πικρὰν, καὶ φιλάβουλον ἔριν.
ἁ μὲν, τῶν παίδων σπαίρει πέλας. ἁ δὲ, λιπόπνους
κέκλιται. ἆ δὲ, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.

καὶ μόχθων οὔπω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσην
ἔρρωται τέκνων ἑσμὸς ἀποφθιμένων.
ὦ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
πέτρος ἔσῃ Νιόβα, κἀΐδι τηρομένα.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτό.

Ταντάλι παῖ Νιόβα, κλῦ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας,
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμας ἀνάδεσμον· ἰὼ βαρυπενθέσι Φοίβου
γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.
οὔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν· ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλό τι λεύσσω;
αἶ, αἶ, πλημμυρεῖ παρθενικαῖσι φόνος.
ἁ μὲν, γὰρ ματρὸς περὶ γούνασιν· ἁ δ' ἐνὶ κόλποις
κέκλιται· ἁ δ' ἐπὶ γᾶς· ἁ δ' ἐπιμαστίδιος.
ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἁ δ' ἐπ' ὀϊστοῖς
πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁράᾳ.
ἁ δὲ, λάλον στέρξασα πάλαι στόμα, νῦν ὑπὸ θάμβευς
μάτηρ, σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ· ἄδηλον.

Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν, καὶ ζῆλον ἔδειξε
Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
τῇ, μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος· ἣ δ' ἀνανεύει,
σώζειν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

Ἀντιφίλου βυζαντίου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χείρ,
ζάλῳ, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἤθεα δισσὰ χαράξῃ.
ὧν τὸ μὲν, εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν· ὅρα τύπον· ἐν γὰρ ἀπειλᾷ,
δάκρυον· ἐν δ' ἐλέῳ, θυμὸς ἀναστρέφεται.
ἀρκεῖ δ' ἁ μέλλησις ἔφα σοφός· αἷμα δὲ τέκνων,

ἔπρεπε Μηδείῃ, καὶ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππου.

Τίς σου κολχὶς ἄθεσμε συνέγραφεν εἰκόνι θυμόν,
τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;
αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον· ἤ τις Ἰήσων
δεύτερος, ἢ Γλαύκη; τίς πάλι σοι πρόφασις;
ἔρρε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε· σῶν γὰρ ἀμέτρων
ζήλων εἰς ἃ θέλεις, καὶ γραφὶς αἰσθάνεται.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι· δεῦρ' ἴδ' ἄγαλμα
κολχίδα Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμένου.
φάσγανον ἐν παλάμᾳ· θυμὸς μέγας· ἄγριον ὄμμα·
παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις, δάκρυ κατερχόμενον.
πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν· ἀμικτά τε εἰς ἓν ἀγείρας,
αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς
ἀψύχου, ψυχὰς θήκατο διχθαδίας.
ζᾶλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα συνάψας,
δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

Ἄδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον,
καὶ θυμὸν βλεφάρων, καὶ πυρόεσσαν ἴτυν,
καὶ μητρὸς παλάμην, ἀλόχοιό τε πικρὰ παθούσης,
ὁρμὴν φειδομένην πρὸς φόνον ἑλκομένην.
ζωγράφος εὖ δ' ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθελήσας
θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθεϊ δερκομένων.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα φαῦλε χελιδών,
πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίων;

ἧς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,
καὶ πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἀποσταλάει.
ἀρτιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐφ' αἵματι· φεῦγε πανόλη
μητέρα, κἂν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα· καὶ ἐκ κραδίης σέο θυμὸς
ὄμματα κοιλήνας, ἐς χόλον ηὐτ' ἔπισεν.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε κατέξεται· ἀλλ' ἄρα θυμῷ
πηδήσεις, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.
ὢ, τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίῃ.

Ἀντιπάτρου μακεδόνος εἰς τὸ αὐτό.

Μηδείης τύπος οὗτος· ἴδ' ὡς τὸ μὲν, εἰς χόλον αἴρει
ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶνον ὁμοῦ, καὶ λύσσαν ἐτήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε· βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
λαϊνέην Μήδειαν ὅλης ἔμνησεν ἀνίης.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ εἰς Ἀταλάντην,
καὶ Ἱππομένην.

Ἕδνα γάμων ἔρριπτε, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
τοῦτο γέρας κούρῃ χρύσεον Ἱππομένης·
ἄμφω μῆλον ἄνυσσεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
εἶρξεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτης· οἵαν δέ σε Βάκχος ἐραστὰς
εἶδεν, ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τᾶς Ἀριάδνας,
μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

Ἀντιφίλου εἰς ἀνδρομέδαν·

Αἰθιόπων ἁ βῶλος· ὁ δὲ πτερόεις τὰ πέδιλα,
Περσεύς· ἁ δὲ λίθῳ πρόσδετος, ἀνδρομέδα·
ἁ προτομὰ, Γοργοῦς λιθοδερκέος· ἆθλον ἔρωτος,
κῆτος· Κασσιόπας, ἁ λάλος αὐτεκνίη·
χἁ μὲν, ἀπὸ σκοπέλοιο χαλᾷ πόδας ἠθάδι νάρκᾳ
νωθρόν· ὁ δὲ μναστὴρ, νυμφοκομεῖ τὸ γέρας·

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀραβίου σχολαστικοῦ·

Κηφεΐδ' ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτραις·
καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
κῆτος δὲ σπιλάδεσσιν ἐπὶ γναμπτῇσι χαράχθη,
ἢ ἀπὸ Νηρῆος γείτονος ἐξανέδυ.
ἔγνων ταῦτα· σοφός τις ἀνὴρ κά με· δεινὸς ἀληθῶς
τεύξατο καὶ βλεφάρων, καὶ πραπίδων ἀπάτην.

Εἰς εἰκόνα ἑλένης τοῦ αὐτοῦ·

Ἀργείης ἑλένης ἐρόεις τύπος· ἥν ποτε βούτης
ἥρπασε, τὸν ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

Εἰς στήλην πολυξένης· Πομιανοῦ·

Ἅδε πολυκλείτοιο Πολυξένα· οὐδέ τις ἄλλα
χεὶρ ἔθιγεν τούτου δαιμονίου πίνακος·
ἥρας ἔργον, ἀδελφόν· ἴδ' ὡς πέπλοιο ῥαγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτε πέπλῳ·
λίσσεται ἁ τλάμων ψυχᾶς ὕπερ· ἐν βλεφάροις δὲ
παρθενικᾶς, ὁ φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος·

Εἰς εἰκόνα Διδοῦς· Ἀδέσποτον·

Ἀρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος ὦ ξένε λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλεϊ λαμπομένην·
τοίη καὶ γενόμην· ἀλλ' οὐ νόον, οἷον ἀκούεις,
αἰσχρὸν, ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη·
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι

Τροίης

ῥοίης πειθομένης, ἤλυθον ἐς Λιβύην·
ἀλλὰ βίης φεύγουσα Ἰαρβάων ὑμεναίων,
πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον·
Πιερίδες, τί μοι ἁγνὸν ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα;
τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης·

Γαυράδα εἰς ἄγαλμα ἠχοῦς παρὰ τοῦ Πανός·

Ἀχὼ φίλα μοι, συγκατάινεσόν τι· τί;
ἐρῶ Κορίσκας· ἁ δέ μ' οὐ φιλεῖ· φιλεῖ·
πρᾶξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρει· φέρει·
τὺ τοίνυν αὐτᾷ λέξον ὡς ἐρῶ· ἐρῶ·
καὶ πίστιν αὐτᾷ κερμάτων τὺ δός· τὺ δός·
ἀχώ, τί λοιπὸν, ἢ πόθου τυχεῖν; τυχεῖν·

Σατύρου εἰς τὸ αὐτό·

Ποιμενίαν ἄγλωσσον ἀν' ὀργάδα μέλπεται ἀχώ,
ἀντίθροον, πτανοῖς ὑστερόφωνον ὄπα·

Εἰς τὸ αὐτὸ Λουκιανοῦ· οἱ δὲ, Ἀρχίου·

Ηχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ᾀσομένην,
παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
παίγνιον· ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι·

Εὐόδου εἰς τὸ αὐτό·

Ηχὼ μιμολόγον, φωνῆς ῥύγα, ῥήματος οὐρήν·

Εἰς τὸ αὐτό·

Αρκαδικὰ θεός εἰμι· παρὰ προθύροις δὲ Λυαίου
ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα·
οὐκ ἔτι γὰρ συνέω Βάκχου φίλε τὸν θιασώταν
Πᾶνα τεόν· ἔρχεο Πάν· ξωὰ λέγω μὲν ἔπη·

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ·

Φιλίππου Μακεδόνος·

Εζευξ' Ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμᾳ·
τῇ δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος·

ἀλλὰ δικαιαρχεία δ' ἠπείρωσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν εἰς χέρσου σχῆμα μετεπλάσατο·
λᾶα βαθυστήριγγα κατερρίζωσε πέλωρον,
χερσὶ γιγαντείαις δ' ἔστασε νέρθεν ὕδωρ·
ἦν δ' αἰεὶ πλώειν· διοδαινομένη δ' ἐπὶ ναύταις
ἄστατος, εἰς πεζοὺς ὡμολόγησε μένειν·

Εἰς σκύλλαν χαλκῆν·

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμήνυε δ' ἔργον ἄνακτος
ἔμμεναι ἡφαίστου δαιδαλέοιο τέχνης,
αὐτὴν ἄν τις σκύλλαν ὀΐσατο τηλόθε λεύσσων
ἑστάμεν ἐκ πόντου γαῖαν ἀμειψαμένην·
τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
οἷον ἀπὸ πελάγους συγκλονέουσα νέας·

Εἰς τὸν καλυδώνιον κάπρον·

Χάλκεος· ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἤνυσε κάπρου
ὁ πλάστας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
χαίτας αὐχενίους, πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα
βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἱέντα σέλας,
ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένα· οὐκ ἔτι θάμβος,
εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων·

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ, ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ·

Εἰς τὴν ἐν ἀθήναις ἔνοπλον ἀθηνᾶν·

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων·

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
εἶξε Ποσειδάων, φείδεο κεκροπίης·

Εἰς ἄγαλμα ἡφαίστου, ἀθηνᾶς, καὶ ἐρεχθέως·

Η τέχνη συνάγειρεν, ἃ μὴ φύσις· εἶπεν ὁ πλάστης,
μήτηρ νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων·

Εἰς στήλην ἄρεος κεκοσμημένην ἐν θρᾴκῃ·

Εἰσόκε θούριος οὗτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται ἄρης,
οὔποτε θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα γότθων.

Εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης, καὶ ἄρεος.

Ἄρεα, καὶ παφίην ὁ ζωγράφος ἐς μέσον οἴκου
ἀμφιπεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους.
ἐκ θυρίδος δὲ μολὼν φαέθων, πολυπάμφαος αἴγλη,
ἔστη ἀμηχανόων ἀμφοτέρους σκοπέων.
ἠέλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; οὐδ᾽ ἐπὶ κηροῦ
ἤθελεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

Εἰς ἀρτέμιδος. Διοτίμου.

Ὡς πρέπει ἄρτεμίς εἰμ᾽. ἐδ᾽ ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκὸς
μανύει Ζηνὸς, κοὐχ ἑτέρου θύγατρα,
τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἴποις,
πᾶσα χθὼν, ὀλίγον τᾷδε κυναγέσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Ἀντιπάτρου.

Βούπαις ὦ ̓πόλλων τόδε χάλκεον ἔργον ὀνατᾶ,
ἀγλαΐης Λητοῖ, καὶ Διὶ μαρτυρίη.
οὐθ᾽ ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χὤτι κατ᾽ αἶνον,
ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ κρονίδης,
οὐδ᾽ ἥρη νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν ὀνατᾶς,
ὃν μετ᾽ ἐλειθυίης τοῖον ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης τῆς ἐν κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον ἠργάσατο;
πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος. ἢ τάχ᾽ ὄλυμπος
χηρεύει, Παφίης ἐς κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ παφίη κυθέρεια, δι᾽ οἴδματος ἐς κνίδον ἦλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντη δ᾽ ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,

φθέγξατο, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἃ μὴ θέμις· ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ' οἵαν Ἄρης ἤθελε, τὴν Παφίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἁ κύπρις, τὰν Κύπριν ἐνὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα,
φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλάτωνος.

Οὔτέ σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὐθ' ὁ σίδαρος,
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινομένη.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν· εἰ δέ τις εἶδεν,
οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς, καὶ κρονίδαο συνευνέτις, εἶπον ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην, ἀδίκως τὸν φρύγα μεμφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ ἀγχίσης, καὶ ἄδωνις.
τοὺς τρεῖς οἶδα μόνους· Πραξιτέλης δὲ, πόθεν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὴν ἐν ἀθήναις ἀθηνᾶν.

Ἀφρογενοῦς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος·
καὶ λέξεις, αἰνῶ τὸν Πάρι τῆς κρίσεως.
ἀτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τοῦτο βοήσεις,
ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδε παρεβρόχασεν.

Ἑρμοδώρου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν ξένε, τοῦτό κεν εἴποις,
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε, καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
αὐδάσεις, ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδίτην ὡπλισμένην. Λεωνίδου.

Ἄρεος ἔντεα ταῦτα, τίνος χάριν ὦ Κυθέρεια
ἐνδέδυσαι, κενεὸν τοῦτο φέρουσα βάρος;
αὐτὸν ἄρη γυμνὴ γὰρ ἀφώπλισας· εἰ δὲ λέλειπται
καὶ θεὸς, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγεις.

Ἀλεξάνδρου αἰτωλοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὑτάν που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλάς,
τᾶς ἐπ' ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

Εἰς τὴν ἐν σπάρτῃ ἔνοπλον ἀφροδίτην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Αἰὲν μὲν κυθέρεια φέρειν δεδάηκε φαρέτρην,
τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἑκηβολίης.
αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου,
φίλτρα φέρει σπάρτῃ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.
ὑμεῖς δ' ἐν θαλάμοισι λακωνίδες, ὅπλα Κυθήρης
ἀζόμεναι, παῖδας τίκτετε θαρσαλέους.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀδέσποτον.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἔνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις οὕτως εἰς κρίσιν ἐρχόμεθα;
ἡ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν;
εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Ἔτι εἰς τὴν ἐν κνίδῳ. Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Φαίης τὰν μὲν Κύπριν ἀνὰ κραναὰν κνίδον ἀθρῶν,
ἅδε που ὡς φλέξει καὶ θεὸς οὖσα λίθον.
τὸν δ' ἐνὶ θεσπιάδαις γλυκὺν ἵμερον, οὐχ ὅτι πέτρον,
ἀλλ' ὅτι κἢν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.
τοίους Πραξιτέλης κάμε δαίμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας
γᾶς, ἵνα μὴ δισσῷ πάντα θέροιτο πυρί.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἀναδυομένην.

ἀπὸ θαλάσσης.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας
    Κύπριν ἀπελλέου μόχθον ὅρα γραφίδος,
ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χαίταν,
    ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων.
αὐταὶ νῦν ἐρέουσιν, ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη,
    οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος ἀπελλῆς
    τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομέναν.
καὶ τοίαν ἐτύπωσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῷ,
    θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

Δημοκρίτου εἰς τὴν αὐτήν.

Κύπρις ὅτε σαλάουσα κόμας ἁλιμυρέος ἀφροῦ,
    γυμνὴ πορφυρέου κύματος ἐξανέδυ.
οὕτω που κατὰ λευκὰ παρήϊα χερσὶν ἑλοῦσα
    βόστρυχον, αἰγιαλὴν ἐξεπίεζεν ἅλα,
στέρνα μόνον φαίνουσα. τά, καὶ θέμις. εἰ δὲ τοιήδε
    κεῖνη, συγχείσθω θυμὸς ἐνυαλίου.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄρτι θαλασσαίης παφίη προὔκυψε λοχείης
    μαῖαν, ἀπελλαίην εὑραμένη παλάμην.
ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μή σε διήνῃ
    ἀφρὸς ἀποστάζων, θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
    τὴν ῥοιὴν ἀδίκως Παλλὰς ἐληΐσατο.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεωνίδου ταραντίνου.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
    ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν,
    ἰδὼς ἀπελλῆς κάλλος ἱμερότατον,

οὐ γραπτὸν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
ᾗ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
ᾗ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς ἀκμῆς ἄγγελος κυδωνιᾷ.
αὐτὰ δ' ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις,
φάσουσιν, ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

Ετι ἐς τὴν ἐν κνίδῳ. Εὐήνου.

Πρόσθε μὲν ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
πραξιτέλης· κνιδίοις δὲ πανωπήεσαν ἔθηκεν,
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ. Ἀντιπάτρου.

Καὶ λίθος ὡς Παφίη θωρήξατο. ἢ τάχα μᾶλλον
εἶδε λίθον Παφίη· καὶ ὤμοσεν, ἤθελον εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ. Ἀντιπάτρου.

Καὶ Κύπρις σπάρτας, οὐκ ἄστεσιν οἷά τ' ἐν ἄλλοις
ἵδρυται, μαλακὰς ἑσσαμένα στολίδας,
ἀλλὰ κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας.
ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων, κάμακα.
οὐ γὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
θρηκὸς ἐνυαλίου, καὶ λακεδαιμονίαν.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρι φιλομμειδὴς, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
δαίμονα τοῖς πολέμων ἐστεφάνωσεν ὅπλοις;
σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης ὑμέναιος,
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χάριτες.
ἐς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυς ἀνδροκτόνα; μὴ, θρασὺν ἄρη
συλήσασ' αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δύναται.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον ἀθηνᾶς ἑστώς.

Εἰπὲ τί σοι ξυνὸν, καὶ παλλάδι· τῇ, γὰρ ἄκοντες,

καὶ πόλεμοι· παρὰ σοὶ δ' ἅδον εἰλαπίναι.
μὴ προπετῶς ὦ ξεῖνε, θεῶν πέρι, τοῖα μετάλλα.
ἴσθι δ' ὅσοις ἴκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι
ἠῷος δ' μηθεὶς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανοῦ.
καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεγήραμεν· ἡ μὲν, ἐλαίῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.
καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδῖνας ὑπέτλη.
λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πατρίου, ἡ δὲ, κάρη.

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Αὐσονίῳ Γέσωνι συνασπιστὴς Διόνυσος
ἵδρυμαι, μεγάρων φρουρὸς ἐπ' εὐτυχίῃ.
ἄξιον ὦ Διόνυσ' ἐσέβης δόμον· ἔπρεπεν ἄμφω,
καὶ μέγαρον βάκχῳ, καὶ βρόμιος μεγάρῳ.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου, καὶ ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισταὶ,
κἠκ Ζηνός· θύρσῳ δεινός· ὁ δὲ, ῥοπάλῳ.
ἀμφοῖν δὲ στῆλαι συντέρμονες, ἴκελα δ' ὅπλα.
νεβρὸς, λεοντῆ· κύμβαλα δὲ, πλατάγη.
ἥρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός· οἳ δ' ἀπὸ γαίης
ἦλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

Εἰς ἄγαλμα ἑρμοῦ. Ξενοκράτους.

Ἑρμῆς ὠκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι· ἀλλὰ παλαίστρῃ
μὴ κολοβὸν χειρῶν ἵστατε, μηδ' ἄποδα.
ἢ πῶς ὠκὺς ἐγὼ, πῶς δ' ὄρθια χειρονομήσω,
ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἱστάμενος;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν ἀείρας, χαμάδις βάλε. τοῦ δ' ἄπο, χρυσὸς

ἔῤῥουσεν κατεαγέντος· ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Νικίου.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλλήνιον αἰπὺ λελογχὼς,
τῇδ' ἕστηκ' ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων
ἑρμῆς· ᾧ ἔπι, παῖδες ἀμάρατον, ἠδ' ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλεροὺς θῆκαν ἴων στεφάνους.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσι Περιστράτου εἵνεκα μίμνω
ἐνθάδε, μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπὼν,
κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος· ἀλλ' ἀλέασθε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα ποδός.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Λεωνίδου.

Τᾶν αἰγῶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον ἑρμᾶν
ἔστασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα·
ἀλλά μοι αἴ τ' ἂν ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμέναι ὕλας,
τοῦ γ' ἁρπακτῆρος μή τι μέλεσθε λύκου.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Νικαινέτου.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με, καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον ἑρμῆν,
ἔπλασεν ἀψῖδος κύκλος ἑλισσόμενος·
πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι· ἀλλ' ἐφίλησα
ὦ ξένε, ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Ἀδέσποτον.

Ὦ λῷστε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
ἑρμᾶν θεωρεῖν· εἰμὶ γὰρ τέχνα Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ ἐν κήπῳ.

Φιλίππου.

Κράμβης ἅψωμαι κυλλήνιε; μή, παροδῖτα.
τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; οὐ φθόνος, ἀλλὰ νόμος
ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας· ὢ παραδόξου,
μὴ κλέπτειν ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λουτρῷ ἱστάμενον.

Ἀνδράσιν ἑρμῆς εἰμι· γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὁρῶμαι·
ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολα μοι τοκέων.
τοὔνεκεν, οὐκ ἀλόγως με τὸν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογύνοις λουτροῖς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

Εἰς ἄγαλμα ἔρωτος.

Χάλκεον τὶς ἔρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
τήγανον ἁρμόζον τῇ κολάσει κόλασιν.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ δεδεμένου. Σατύρου.

Τὸν πτερόεντα τίς ὧδε; τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
ὤχμασεν; αἰθομένης ἥψατο τίς φαρέτρης;
καὶ τὰς ὠκυβόλους περικηγέας ἐσφήνωσε
χεῖρας, ὑπὸ στιβαρῷ κίονι δησάμενος;
ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. μή ποτ' ἐκείνου
οὗτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένα;

Ἀλκαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας;
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκτήνατο; ποῦ θοὰ τόξα;
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε τὸν οἴστρῳ
κυμήναντα θεοὺς, τῇδ' ἐνέδησε πάγῃ.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς διττὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
ἅμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἷλε δόλῳ;
νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
βάλλε· σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

Μαικίου εἰς τὸν αὐτόν.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιγχθεὶς χέρας ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάλα, στάζων ψυχοτακῆ δάκρυα,

σωφροσύνας ὑβριστὰ, φρενοκλόπε, ληστὰ λογισμοῦ,
πανδὸν ψυχᾶς πῦρ, πρᾶόν μ' ἀόρατον ἔρως.
θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός.
ὧ σφιγχθεὶς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἀνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσὸν,
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

Κριναγόρου εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
τένοντας. ὦ 'πίβουλε, τοῖά τοι πρέπει.
οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων. μὴ 'λεεινὸν ὑποβλέπε.
αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ μὲν ὀμμάτων, δάκρυ
ἔθλιψας. ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων
ἔρως. τὰ θνητῶν δ' ἐστί σοι γέλως ἄχη.
πέπονθας, οἷ' ἔρεξας. ἐσθλὸν ἡ δίκη.

Μόσχου εἰς ἔρωτα ἀροτριόντα.

Λαμπάδα θεὶς, καὶ τόξα, βοηλάτην εἵλετο ῥάβδον
οὖλος ἔρως. πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην.
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
ἔσπειρεν Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διῒ, πλῆσον ἀρούρας,
μή σε τὸν εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Εἰς ἔρωτα ἐστεφανωμένον.

Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵ τ' ἀπὸ σεῖο
πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
ποῦ πτερά; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρία
στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέροις;
οὐκ ἀπὸ πανδήμου ξεῖνε Κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
εἰμὶ, καὶ ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.

ἀλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
ἀμαθίης· ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω·
ἐκ δ' ἀρετῶν, στεφάνους πισύρων πλέκω· ὧν ἀφ' ἑκάστης
τούσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
χερσί με ληϊδίαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἔνδοθι κνυθόμενόν με,
χαλκώσας, Φρύνῃ δῶκε γέρας φιλίης.
ἣ δέ μιν αὖθις ἔρωτι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐρῶντας
δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

Εἰς τὸ αὐτό. Σιμωνίδου.

Πραξιτέλης, ὃν ἔπασχε, διηκρίβωσεν ἔρωτα,
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ τίκτω,
οὐκ ἔτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν. Τυλλίου γεμίνου.

Ἀντί μ' ἔρωτος ἔρωτα, βροτῷ θεὸν ὤπασε Φρύνῃ
Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν ἀρόμενος.
οὐδ' οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα· δεῖσε γὰρ οἱ φρὴν,
μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.
ταρβεῖ δ' οὐκ ἔτι που τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σοῦ
Πραξίτελες, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν. Λεωνίδου.

Θεσπιέες τὸν ἔρωτα μόνον θεὸν ἐν κυθερείης
ἄζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔ νω θεόν· ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

Εἰς ἔρωτα γυμνόν. Παλλαδᾶ.

Γυμνὸς ἔρως, διὰ τοῦτο γελᾷ, καὶ μείλιχός ἐστιν·
οὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη·
οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα, καὶ ἄνθος·
τῇ μὲν γὰρ, γαῖαν, τῇ δὲ, θάλασσαν ἔχει·

Εἰς ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιτροπάσῃ·

Γαβριηλίου ὑπάρχου·

Οὐδὲ κατακνώσσων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ,
νόσφι πυριασπάρτου δήγματός ἐστιν ἔρως·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Οὗτος ὁ τὸ δαλὸν φυσῶν ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον· ὅλος φλέγομαι·

Εἰς ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον· εὑρέθη
δὲ ὑπὸ ὑδάτων· Πλάτωνος·

Ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα, παῖδα Κυθήρης·
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα,
ἀλλὰ τὰ μὲν, δένδρεσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ,
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι,
κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον·

Στατυλλίου φλάκκου εἰς ἔρωτα κοιμώμενον·

Εὕδεις ἀγρύπνους ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
εὕδεις ἀτηρὴς, ἆ, τέκος ἀφρογενοῦς,
οὐ πεύκην πυρόεσσαν ἐπηρμένος, οὐδ' ἀφύλακτον
ἐκ κέραος ψάλλων ἀντιτόνοιο βέλος·
ἄλλοι θαρσείτωσαν· ἐγὼ δ' ἀγέρωχε δέδοικα,
μή μοι καὶ κνώσσων, πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς·

Μελεάγρου· οἱ δὲ, Στράτωνος· Εἰς ἔρωτα·

Εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ σκυθικῶν τόξων ἀκροβολοῦσιν ἀκίδες,

φράξομ' ἔρως ὑπὸ γᾶν σε· τί γὰρ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγεν ῥώμαν παῖδα μάτωρ ἀΐδας·

Σεκούνδου εἰς ἀγάλματα ἐρώτων·

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενα,
τύμπανα, καὶ θύρσον βρομίου· Ζηνὸς δὲ κεραυνὸν,
ἀσπίδ' ἐνυαλίου, καὶ κόρυν ἠΰκομον,
φοίβου δ' εὔτοξον φαρέτρην, ἁλίου δὲ τρίαιναν,
καὶ σθεναρῶν χειρῶν ἡρακλέους ῥόπαλον.
τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἷλε,
τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππου·

Συλήσαντες ὄλυμπον ἴδ' ὡς ὅπλοισιν ἔρωτες
κοσμοῦντ' ἀθανάτων σκῦλα φρυασσόμενοι·
φοίβου τόξα φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνὸν, ἄρηος
ὅπλον, καὶ κυνέην, ἡρακλέους ῥόπαλον,
εἰναλίου τε θεοῦ τριβελὲς δόρυ, θύρσα τε βάκχου,
πτηνὰ πέδιλ' ἑρμοῦ, λαμπάδα ἀρτέμιδος·
οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἴκειν βελέεσσιν ἐρώτων,
δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν;

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας· Παρμενίωνος·

Ὠργεῖος Πολύκλειτος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν ἥρην
ἀθρήσας, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμενος,
θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν ὅσον θέμις· αἱ δ' ὑπὸ κόλποις
ἄγνωστοι μορφαὶ, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλαζούσης ἡρακλέα·

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο· τοὔνεκα μαζὸν
εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐ προσέθηκε γάλα·

Εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης·

Καλλιόπη μὲν ἐγώ. Κύρῳ δ' ἐμὸν ὄπασα μαζὸν,

ὃς ῥέφε θεῖον Ὅμηρον, ὅθεν πίε νήδυμος Ὀρφεύς.

Εἰς εἰκόνα τοῦ αὐτοῦ. Ἰωάννου ποιητοῦ
τοῦ Βαρβουκάλου.

Ἤθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι·
ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίας. Τοῦ αὐτοῦ.

Σοῦ μὲν εἰκὼν ἥδε Πολύμνια, καὶ σὺ δὲ μούσης·
ἓν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις οὔνομα, καὶ τύπος εἷς.

Εἰς εἰκόνα μουσῶν. Ἀντιπάτρου.

Τρίζυγες αἱ μοῦσαι τᾷδ' ἕσταμεν· ἁ μία, λωτούς·
ἁ δέ, φέρει παλάμαις βάρβιτον· ἁ δέ, χέλυν.
ἁ μὲν, ἀριστοκλῆος ἔχει χέλυν· ἁ δ' ἀγελάδα
βάρβιτον· ἁ κἀναχὰ δ' ὑμνοπόλους δόνακας.
ἀλλ' ἁ μὲν, κράντειρα τόνου πέλει· ἁ δέ, μελῳδὸς
χρώματος· ἁ δέ, σοφᾶς εὑρέτις ἁρμονίας.

Εἰς τὴν ἀθηναίων νέμεσιν.
Θεαιτήτου σχολαστικοῦ.

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ περιωπῆς
λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσι
μῆδος ἐποντοπόρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
τῆς κατ' ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.
ὡς δὲ δαϊζομένοις μαραθὼν ἀντέκτυπε πέρσαις,
καὶ νέες ὑγροπόροισι χεύμασιν αἱμαλέοις,
ἔξεσαν ἀδρήστειαν ἀριστώδινες ἀθῆναι,
δαίμον' ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας. εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
νίκη ἐρεχθείδαις· ἀσσυρίοις νέμεσις.

Παρμενίωνος εἰς τὸ αὐτό.

Μήδοις ἐλπισθεῖσα τροπαιοφόρος λίθος εἶναι,
ἠλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς νέμεσιν.

ἔνδικος ἱδρανθεῖσα θεὰ, ῥαμνοῦντος ἐπ' ὄχθαις,
νίκης, καὶ σοφίης, ἀτθίδι μαρτύριον.

Εἰς στήλην νεμέσεως.

Η νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Η νέμεσις πῆχυν κατέχω· τίνος οὕνεκα λέξεις;
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον· Πλάτωνος.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ, καὶ βληχὰ πολυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πὰν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
αἱ δὲ, πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες.

Αραβίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ην τάχα συρίζοντος ἐναργέα Πανὸς ἀκούειν.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάστης ἐγκατέμιξε τύπῳ.
ἀλλ' ὀρόων φεύγουσαν ἀμήχανος ἄστατον ἠχὼ,
πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.

Αλκαίου εἰς τὸ αὐτό.

Εμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μοῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος· ἐκ δὲ συνῳδοῦ
κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην.
ἀμφὶ σδι ῥυθμοῖο κατὰ κρότον ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς ἱστάμενον ἐπὶ ὁλκῷ
ὕδατος ἀψοφητὶ ῥέοντος.

Πᾶνά με τὸν δυσέρωτα, καὶ ἐξ ὑδάτων φύγεν ἠχώ.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾷδε κατὰ χλοεροῖο ῥιφθεὶς λειμῶνος ὁδῖτα,
ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα κάματου,
ἧχί σε καὶ ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις
θέλξει, τεττίγων εἰσαΐοντα μέλος,
χὠ ποιμὴν ἐν ὄρεσι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι παγᾶς
συρίσδων λασίας θάμνῳ ὑπὸ πλατάνου,
καῦμα τ' ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός· ἄλμα δ' ἀμείψεις
αὔριον· αὐτό δέ σοι Πανὶ λέγοντι πίθου·

Ἀνύτης εἰς τὸ αὐτό·

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον·
ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις·
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ἐξ αὐτοῦ Διός εἰμι ὁ φίλτατος ἔκγονος οὗτος·
μαρτυρίην δὲ φέρει τὴν ἐπάνω νεφέλην·
ἑρμείαν γὰρ ἄνακτα τέκεν νεφεληγερέτα Ζεύς·
αὐτὰρ ὅ γ' ἑρμείας, Πᾶνα τὸν αἰγελάτην·

Εἰς ἕτερον Πᾶνα· Λεωνίδου·

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περίπλεον ἰλύος ὧδε,
τοῦτο χαραδραίης θερμὸν ὁδῖτα πίῃς·
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκρην,
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρίζον ἐϋκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος·

Εἰς ἕτερον Πᾶνα· Ἀνύτης·

Τίπτε κατ' οἰόβατον Πὰν ἀγρότα δάσκιον ὕλαν
ἥμενος, ἁδυβόᾳ τῷδε κρέκεις δόνακι;
ὄφρα μοι ἑρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο

πόρτιδες, ἠϋκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Ἐρυκίου.

Εὔστοχα θηροβολῆτε κυναγέται, οἱ ποτὶ ταύταν
Πανὸς ὀρειβάτεω νισσόμενοι σκοπιάν,
οἵ τε λίνοις βαίνοιτε πεποιθότες, οἵ τε σιδάρῳ,
οἵ τε καὶ ἰξευτᾷ λαθροβόλῳ δόνακι.
κἀμέ τις ὑμέων ἐπιβωσάτω. οἶδα ποτ᾽ ἄγραν
κοσμεῖν, καὶ λόγχαν, καὶ λίνα, καὶ καλάμους.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Σιμωνίδου.

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν ἀρκάδα, τὸν κατὰ μήδων,
τὸν μετ᾽ ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

Θεαιτήτου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὑλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλου πόσις ἀχοῦς,
πάνσκοπος, αὐκράου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
πὰν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάστας
ἔδραμον αἰχματὰν ἐς δάϊν ἀσσυρίων,
μιλτιάδου στήσαντος ὁμάσπιδα περσοδιώκτην,
ἵσταμαι, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης.
ἄλλοις ἀκροπόλιες. ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασαι
ξωός. ἐμὶν μαραθὼν, καὶ μαραθωνομάχοις.

Φιλοδήμου εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Τριοὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος. ἁ κεφαλὰ γὰρ
μανύει φανερῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.
στέρνα δὲ, καὶ νηδὺς, ἡρακλέα. λοιπὰ δὲ μηρῶν,
καὶ κνήμης, ἑρμῆς ὁ πτερόπους ἔλαχεν.
θύειν ἀρνήσῃ ξένε μηκέτι. τοῦ γὰρ ἑνός σοι
θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἁπτόμεθα.

Ἀπολλωνίου σμυρναίου εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Ἀγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι
σπένδετε; τί δ᾽ ἰταλοῦ χεῖτε μέθυ βρομίου;

καὶ γυροὺς ταύρων πέζῃ προσδεῖτε τένοντας;
φείσασθ᾽. οὐ τοιούτοις θύμασι τερπόμεθα.
πᾶν ὁ παρωρείτης, αὐτόξυλος, ἀρνεοθοίνης
εἰμὶ, καὶ ἐγχθονίου γλαυκοπότης κύλικος.

Λεωνίδου, οἱ δὲ, Πρίτου εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

Αὐτοῦ ἐφ᾽ αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ᾽ ὡς ἐντέταμαι φῶρ ἔμβλεπε. τοῦτο δ᾽ ἐρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

Τύμνεω εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα πριηπίζω· κἂν ᾖ κρόνος, οὐ διακρίνω
οὐδένα φῶρ οὕτω ταῖσδε παρὰ πρασιαῖς.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων τάδε, καὶ κολοκαυτῶν
φήσει τις με λέγειν. ἔπρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

Λουκιανοῦ εἰς ἕτερον Πρίηπον.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμου χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κλιματίδων φύλακα.
καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν· ὃς δ᾽ ἂν ἐπέλθῃ,
οὐδὲν ἔχοι κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Ἀπολλωνίδου εἰς ἕτερον.

Ἄνθετ᾽ Ἀναξαγόρης με τὸν οὐκ ἐπὶ ποσσὶ Πρίηπον,
ἐν χθονὶ δ᾽ ἀμφοτέρῳ γούνατι κεκλιμένον.
τεῦξε δὲ Φυρόμαχος· χαρίτων δέ μοι ἀγχόθι καλὴν
ἀθρήσας, δίζευ μηκέτι πῶς ἔπεσον.

Ἀργενταρίου εἰς τὸ αὐτό.

Ὥριμος· οἶδα καὶ αὐτὸς ὁδοιπόρε· μηκέτ᾽ ἐπαίνει
ἰσχάδα, μηδ᾽ ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκὼς,
καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
ἢν δὲ μόνον συθίγῃς τῆς ἰσχάδος, ἰσχάδα δώσεις.

ὡς ἰσότης πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

Ἐρυκίου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βαρὺ τοῦτο Πρίηπε, καὶ εὖ τετυλωμένον ὅπλον,
πᾶν ἀπὸ βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας,
ἐς γάμον οὐκ ἀνέτοιμον· ἔχει δέ σε δίψα γυναικῶν
ὦ 'γαθὲ, καὶ σπαργῶσι θυμὸν ἅπαντα πόροις.
ἀλλὰ καταπρήϋνε τὸν ἐξῳδηκότα φαλλὸν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῇ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι.
οὐ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀλλὰ παρ' ἕλλης
ἠόνα, τὴν ἱερὴν λάμψακον ἀμφιπολεῖς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀντιστίου.

Ἀγροφύλαξ ἕστηκα πολυκτεάνοις ἐν ἀρούραις,
Φρίκωνος καλύβην, καὶ φυτὰ ῥυόμενος,
τοῦτο λέγων παρ' ἕκαστον, ἐπὴν γελάσῃς ἐσιδών με
τοῦ σκεύους, χώρει τὴν κατὰ σαυτὸν ὁδόν.
ἢν δὲ παρεκβαίνῃς ἐς ἃ μὴ θέμις, οὔτι σ' ὀνήσει
ἡ λάχνη· ῥυπᾶν πάντας ἐπιστάμεθα.

Εἰς ἄγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἑστῶς, καὶ εἰς
ἔρωτα καθεύδοντα. Πλάτωνος.

Τὸν Βρομίου σάτυρον τεχνάσατο δαιδαλέα χείρ,
μούνῃ θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς νύμφαισιν ὁμέστιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου·
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα ναϊάδων.
θέλγω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα,

* *

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν ἔχοντος, καὶ ὥσπερ ἀκροωμένου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Αὐτομάτως σατυρίσκε, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει·
ἢ τί παρακλίνας, οὖας ἄγεις καλάμῳ;
ὃς δὲ γελῶν, σίγησεν· ἴσως δ' ἂν φθέγξατο μῦθον·
ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἴχετο ληθεδόνι.
οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκεν· ἑκὼν δ' ἠσπάζετο σιγήν,
θυμὸν ὅλον τρέψας πηκτίδος ἀσχολίῃ.

Εἰς ἕτερον σάτυρον. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τόσον ἄλγος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικτείρας, θήκατο λαΐνεον.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων·
εἰσέτι γὰρ μογέει καὶ λίθος ὢν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἢ σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς, ἀμφεχύθη σατύρῳ.

Εἰς εἰκόνα σατύρου ἀπὸ ψηφῖδος ἐν ἀντιοχείᾳ. Νείλου σχολαστικοῦ.

Πάντες μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι· εἰπὲ δὲ καὶ σύ,
τί πρὸς ἕκαστον ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
θάμβος ἔχων, γελόω, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης,
σύμφυτος, γενόμην ἐξαπίνης σάτυρος.

Πλάτωνος εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνῃ, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε μόθων ἄτλητος Ἐνυαλίοιο λέλογχας
    Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας ξυνὰ καθᾶψε μάταν;
ἔντεά σοι γὰρ ἔρωτες ἐφίμεροι, αἵ τε κατ' εὐνὰν
    τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα, μέθες Τριτωνίδι δίᾳ
    ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν Ἀφροδίταν
    ὤνθρωφ' ἱλάσκευ, πλατίον ἑζόμενος.
αἰνεῖ δὲ γλυκέραν Διονυσίου· ἅ μ' ἀνέθηκε
    πορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἔλθοιμεν ποτὶ ναόν· ἰδοίμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
    τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδάλεον τελέθει.
εἵσατό μιν Πολίαρχις, ἐπαυρομένα μάλα πολλὴν
    κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στῶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
    δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας.
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον· ἅς ἄπο, νᾶμα
    ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἁλκυόνες.

Εἰς ἔρωτα.

Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδὼν, ἄγνυσι κεραυνὸν,
    δεικνὺς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρός ἐστιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πτανῷ πτανὸν ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' ἔρωτι
    ἁ Νέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμυνομένα,
ὥς κε πάθῃ τά κ' ἔρεξεν· ὁ δὲ θρασὺς, ὁ πρὶν πρὶν ἀταρβὴς,
    δακρύει, πικρῶν γευσάμενος βελέων.

ἐς βαθὺν εἰς κόλπον ἀπέμπτυσεν· ὢ, μέγα θαῦμα,
φλέξει τίς πυρὶ πῦρ; ἥψατ' ἔρωτος ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κἀγὼ Κύπριδός εἰμι· κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ᾔνεσε τόξα φέρειν ἀντία, καὶ πτέρυγας.

Εἰς ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, ποῦ σοι τόξα, παρ' αὐχένι τε φαρέτρη,
ποῦ δὲ λυκαστείων ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων,
πόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἡ δὲ πρὸς ἄκρην
ἰγνύϊν, φοῖνιξ πέπλος ἐλισσόμενος;
κεῖνα μὲν ἐς ἄγρην ὁπλίζομαι· ἐς δὲ θυηλὰς
ἔρχομ' αὔτως, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄρτεμις, ἡ Γόργοιο φύλαξ, κτεάνων τε, καὶ ἀγροῦ,
τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους.
καί σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάροιο νομαίης
αἷμα, καὶ ὡραίους ἄρνας ἐπὶ προθύροις.

Ἀνύτης εἰς ἑρμῆν.

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἕστακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν ἀϊόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο.
ψυχρὸν δ' ἀκραὲς κράνα ὑποϊάχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἱερὸν ἑρμῇ με παραστείχοντες ἔχουσαν
ἄνθρωποι λίθινον σωρόν· ὁ δ' ἀντ' ὀλίγης
οὐ μεγάλην αὐτῆς ἔγνων χάριν· ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἑπτὰ λέγω στάδια.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁδῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
μὴ δ' αὖ τὰ μῆλα, μὴ δ' ὅπῃ τὰ μέσπιλα.

τηνίδε πρὸς τὴν χοῖνον ἐξαμείβεο,
ὡς μή τι θράξῃς τῶνδε, μηδ' ἀποθρίσῃς·
ἃ σὺν πόνῳ φυτουργὸς ἔκτηται Μίδων,
ἃς κἀμὲ θῆκεν· ἢν δέ μου παρακλύῃς,
γνώσῃ τὸν Ἑρμῆν, ὡς καλῶς ἀμείβομαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀχυρὸν τὸν χῶρον ἔχω, καὶ ἔρημον ὁδῖται·
οὐκ ἐγώ, ὁ στάσας δ' αἴτιος Ἀρχέλοχος.
οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὧ ἑρμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας·
τὸ πλεῦν δ' ἀτραπιτοῖς ὦνερ ἀρεσκόμενος.
Ἀρχέλοχος δ' ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας, καὶ ἀγείτων
ὦ Παριῶν, τοῖον κἀμὲ παρῳκίσατο.

Εἰς Διόνυσον.

Ἐκ πυρὸς ὡς ὦ Διόνυσε τὸ δεύτερον· ἡνίκα χαλκῷ
ἐξεφάνης, γενεὴν εὗρε Μύρων ἑτέρην.

Εἰς Πᾶνα.

Κρημνοβάταν δίκερων, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
ἁζόμεθ', ὃς πέτρινον τόνδε κέκευθε δόμον,
ἵλαον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες,
ἀενάου πόματος δίψαν ἀπωσάμεθα.

Μαικίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐπέταλον γλαυκὰν ἀναδενδράδα τάνδε παρ' ἄκραις
ἱδρυνθεὶς λοφιαῖς Πὰν ὅδ' ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος ὦ παροδῖτα
βότρυος, οὐ φθονέω γαστρὶ χαριζομένῳ.
ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίῃ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
ἀζαλέην βάκτρου τήνδε καρηβαρίην.

Ἄδηλον.

Ὁ τραγόπους, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος, αἵ τε γελῶσαι
νύμφαι Πραξιτέλους, ἥ τε καλὴ Δανάη,

ἀγλήινα πάντα, καὶ ἄκρα, σοφαὶ χέρες. αὐτὸς ὁ μῶμος
φθέγξεται, ἄκριτος Ζεῦ πάτερ ἡ σοφίη.

Εἰς πᾶνα.

Δικτύννης τοῖόν με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ κρὴς,
χάλκεον ἔστησεν Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα.
δέρμα δ' ἔχω διπλοῦν τε, λαγωβόλον. ἐκ δὲ γε πέτρας
σπήλυγγος, τείνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γέρης ἐκ παρίης με, πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρης
στῆσαν ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἢν λαχάνων σ' ὁ Πρίηπος ἴδω σχεδὸν ἰχνιαθέντα,
αὐτῇ γυμνώσω φώρ σε ποτὶ πρασιῇ.
αἰσχρὸν ἔχειν τοῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν; οἶδα καὶ αὐτὸς
αἰσχρόν. ἀφιδρύνθην δ' ἴσθ' ὅτι τοῦδε χάριν.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἕστηκα Πρίηπος,
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.
ἵσατο γάρ πιστόν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀποτῆλε
φώρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς, τὴν φλέβα δεξάμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δεῦρ' ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
στήσωνται νίκας. εἰμὶ δὲ νῦν νέμεσις.
ἀμφοτέροις δ' ἕστηκα καὶ ἑλλήνεσσι τρόπαιον
νίκας, καὶ πέρσαις τοῦ πολέμου νέμεσις.

Ἄδηλον.

Ἴσιδι καρποτόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
λαϊνέῳ ταλάρῳ, μοιρῶν ἀπάνευθεν ἀρότρων,
αὐτόματοι στείχουσιν ἑὴν πρὸς μητέρα καρποί.

Εἰς ἄγαλμα νυμφῶν.

Ταῖς νύμφαις τόδ' ἄγαλμα. μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος.

καὶ μέλει, ὡς κρήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέοι.

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ ῥισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο;
ὡς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος οἷά τις ἔμπνους,
ἀμπαύει λύπας γήρα βαρυνόμενος.
μανύει δίστοιχος ὀλέθριος ὄγμος ὀδόντων,
πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ ῥισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
καὶ τὸ κατεσκληκὸς κείνου βάρος; ἃ μὲν, ἐρείδει
ψιλὸν γηραιᾷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον.
ἃ δὲ, σεσηρὸς βάκτρον ἀποστηρίξεται ἐς γᾶν,
κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.

Γέρσου.

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἢν ἐπιβώσῃ,
εὐκαίρως τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίχου.
ὡς ὅτε δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πένητι
δωρεῖσθαι, τούτων κύριος εἰμὶ τυχόν.

Λεωνίδου.

Ὑλοφόρου τόδ' ἄγαλμα ὁδοιπόρε Μικκαλίωνος·
ἑρμῆς δ' ἀλλ' ἴδε τὸν κρήγυον ὑλοφόρον,
ὡς ἐξ οἰζυρῆς ἠπίστατο δοροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ' ὡγαθὸς, ἐς ἀγαθός.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

Σωνεσίου σχολαστικοῦ.

Ὁππόθεν ὁ στήσας; βυζάντιος· οὔνομα δὴ τίς;
Εὐσέβιος· σὺ δὲ, τίς; κῷος Ἱπποκράτης.

τοῦ δ' ἕνεκεν γέγραφέν σε; λόγων χάριν. ἡ πόλις αὐτῷ
τῶν ἐς ἐμὲ γραφίδων ἀντιδέδωκε γέρας.
καὶ τί μὴ αὐτὸς ἑὸν τύπον ἔγραφεν; ὅτι γεραίρων
ἢ μέγας ἀνθ' αὐτοῦ, κρέασονα δόξαν ἔχει.

Μάγνου ἰατροῦ εἰς τὴν εἰκόνα Γαληνοῦ.

Ην χρόνος ἡνίκα γαῖα βροτοὺς διὰ σεῖο Γαληνὲ,
δέχνυτο μὲν θνητοὺς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους.
χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀχέροντος,
σῇ παιωνίῃ χερὶ βιαζόμενα.

Αδέσποτον εἰς Σώσανδρον ἱπποϊατρόν.

Ιητὴρ μερόπων ἱπποκράτης. ἀλλὰ καὶ ἵππων
Σώσανδρε, κρυφίης ἵστορ ἀκεστορίης,
ἢ τέχνην μετάμειψον, ἢ οὔνομα. μὴ δὲ κελεύθῳ
ἄτροπος ἐκ τέχνης, ἧς ἔτροπος κρατέει.

Λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ο γλυκὺς ἐν πάντεσσιν ἰάμβλιχος, ὃς ποτὶ γῆρας
ἤλυθεν, ἁγνὸς ἐὼν κυπριδίων ὀάρων,
ἔργα δ' ἀκεστορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεστόρεσεν.

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρου ἰατροῦ. Κριναγόρου.

Αὐτός σοι φοίβοιο πάϊς λαθικηδέα τέχνης
ἰδμοσύνην, πανάκῃ χεῖρα λιπηνάμενος,
πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοιγὰρ, ἀνίαι
ὄρνυνται δολιχῶν ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν.
καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θεῖναι
φάρμακα, πρηξαγόρης οἶδα παρ' ἠπιόνης.
θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος.

Εἰς ἱπποκράτην.

Ἢ ἐτεὴν φωνὴν ἱπποκράτης ἔγραφε παιὰν,

ἠὲ σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκεστορίης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἀκεστορίης κρυφίας ᾤϊξε κελεύθους
παιήων μερόπων Κῷος Ἱπποκράτης.

Εἰς Ὀρειβάσιον ἰατρόν.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος
ἄξιος εὐσεβίης, δῖος Ὀρειβάσιος.
εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ. Εἰς ἄγαλμα τοῦ καιροῦ. Ποσειδίππου.

Τίς; πόθεν ὁ πλάστης; σικυώνιος. οὔνομα δὴ τίς;
Λύσιππος. σὺ δὲ, τίς; καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτε δ᾽ ἐπ᾽ ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ τροχάω. τί δὲ ταρσοὺς
ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ᾽ ὑπηνέμιος.
χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δεῖγμα,
ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
ἡ δὲ κόμη, τί κατ᾽ ὄψιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι.
νὴ Δία, τἀξόπιθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντά με ποσσὶν,
οὔτις ἔθ᾽ ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

ΕΙΣ ΚΗΠΟΥΣ.

Εἰς κῆπον παράλιον. Παύλου σιλεντιαρίου.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἕδραν· ἄπλωτα δὲ χέρσου
νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάει.
ὡς σοφὸς ὅστις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,

νηιάδων προχοαῖς, χεύματα νηρεΐδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνθάδ' ἐριδμαίνουσι τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος,
νύμφαι, νηιάδες, νηρίδες, δρυάδες.
ταῖσδε θεμιστεύει μεσάτη χάρις. οὐδὲ δικάζειν
οἶδεν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἶξον ἐμοὶ δάφνης ἱερὸν κλέτας, ἔκτοθι πόντου
κείμενον, ἀγραύλου κάλλος ἐρημοσύνας.
ἐνθάδε γὰρ νύμφαι δενδρίτιδες, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
νηρεΐδες, ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο. δίκασσε δὲ κυανοχαίτης.
καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηκεν ὅρον.

Εἰς κῆπον, ἔρωτα προσαγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις. ὡς καὶ ἐγώ τοι
οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω χαρίτων.

Εἰς κῆπον παραθαλάττιον, ἐν ᾧ ἦν
καὶ λουτρὸν ἐν ἀντιοχείᾳ.

Τὰς τρεῖς μοι λεύσσεις χάριτας ξένε. ποντομέδων γὰρ
γείτονος ἐκ πόντου τὴν μίαν εἰργάσατο.
τὴν δ' ἑτέρην, ἐτέλεσσε φυτῶν εὔκαρπος ἀλωή.
τὴν δ' ὑπολειπομένην, τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥΣ.

Εἰς ἄγαλμα Εὐνομίου τοῦ κιθαριστοῦ
ἑστῶτος ἐν δελφοῖς.

Εὔνομον ὦ 'πολλον σὺ μὲν οἶσθά με πῶς ποτ' ἐνίκων
σπάρτιν ὁ λοκρὸς ἐγώ. πυθομένοις δ' ἐρέω.
αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον. ἐν δὲ μεσούσῃ
ᾠδῇ μοι, χορδὰν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασεν.
καί μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁ πανίκα καιρὸς ἀπῄτει

εἰς ἀκοὰς ῥυθμὸν τῷ προκεὺς οὐκ ἔμενεν.
καί τις ἀπ᾽ αὐτομάτω κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἀναστὰς
τέττιξ, ἐπλήρου τῷ προκὲς ἁρμονίης.
τοῦρα γὰρ ἐξετίναξεν· ὅθ᾽ ἑβδομάτας δὲ μελοίμαν
χορδᾶς, τὰν τούτῳ γῆρυν ἐκιχράμεθα.
πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδὸς
τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο.
καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς,
τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόῳ.
τοὔνεκα συμφώνων μὲν ἐγὼ χάριν· ὃς δὲ τυπωθεὶς
χάλκεος, ἁμετέρας ἕζεθ᾽ ὕπερ κιθάρας.

Βιάνορος εἰς εἰκόνα ἀρίονος τοῦ κιθαρῳδοῦ.

Ἔστησεν Περίανδρος ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
,καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομον ἠξάμενον
εἰνάλιον δελφῖνα· λέγει δ᾽ ὁ π᾽ ἀρίονι μῦθος,
κτεινόμεθ᾽ ἀνθρώποις, ἰχθύσι σῳζόμεθα.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κιθα
ριστρίδος ἐν βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς. αἴθε δὲ τεύχειν
ἔσθενε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος στομάτων,
ὥστε κεν ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖσι, καὶ οὔασιν, ἔκ τε προσώπου,
ἔκ τε λυροκτυπίης, ἶσον ἐθελγόμεθα.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθα
ρῳδοῦ. Τοῦ αὐτοῦ.

Γλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος· ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος·
κρούει δ᾽ ἀμφοτέροις καὶ φρένα, καὶ κιθάρην.
τλήμονες, οἷσιν ἄγναμπτον ἔχει νόον· ὧν δ᾽ ἐπινεύσει,
ἄλλος ὅδ᾽ ἀγχίσης, ἄλλος ἄδωνις ὅδε.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις ὢ ξεῖνε καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
οὔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ φαρίης, Μαρίη.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΕΙΣ ΚΙΟΝΑΣ.

Εἰς τὸν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα.

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θεοδόσιος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἔστη
κίων, ἠελίοις ἐν τριακονταδύο.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Ὄσαν ἐπ᾽ ὀλύμπῳ, καὶ πήλιον ὕψι τεθέντα,
ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο·
πυραμίδες δ᾽ ἔτι νῦν, νεφελώϊδες, ἄκρα μέτωπα,
κυροῦσι χρυσέοις ἄστρασι πληϊάδων.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ.

Εἰς λίθον ἀκοίτωνον.

Ὁρᾷς τὸ κάλλος ὅσον ἐστὶ τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις;

Εἰς κρύσταλλον ἐντὸς ὕδωρ ἔχου-
σαν. Κλαυδιανοῦ.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ᾽ ἀνέρος ἀσκηθεῖσα,
δεῖξεν ἀκηρασίοιο πανάιολον εἰκόνα κόσμου,
οὐρανὸν ἀγκὰς ἔχοντα βαρύκτυπον ἔνδοθι πόντον.

Εἰς τὸ αὐτό. τοῦ αὐτοῦ.

Εἴπ᾽ ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ,
τίς πῆξεν; βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; νότος.

Εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένην. Διοδώρου.

Ζεύξιδος ἡ χροιή τε, καὶ ἡ χάρις. ἐν δέ με μικρῇ
κρυστάλλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον ἐρσινόη
γράψας τοῦτ᾽ ἔπορεν Σατυρήϊος. εἰμὶ δ᾽ ἀνάσσης
εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ᾽ ὀλίγον.

Εἰς ἕτερον. Πολέμωνος βασιλέως.

Ἑπτὰ βοῶν σφρηγῖδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἴασπις,

ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέρειψε τὰ βοίδια. νῦν δὲ κέκλεισαι
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὅμοιον Πλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὴ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφυγε τὰ βοίδια. νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὅμοιον εἰς δακτύλιον. Ἀρχίου.

Τὰς βοῦς, καὶ τὸν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
τὰς μὲν, ἀναπνείειν, τὸν δὲ, χλοηκομέειν.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.
Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἁ λίθος ἔστ' ἀμέθυστος. ἐγὼ δ' ὁ ποτὰς Διόνυσος.
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

Ἀσκληπιάδου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰμὶ μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερός. ἐν δ' ἀμεθύστῳ
γέγλυμμαι. τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη,
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ. ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ, θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν κυανίῳ. Οἰνομάου.

Ἐν κυάθῳ τὸν ἔρωτα. τίνος χάριν; ἀρκεῖ τὸν οἴνῳ
αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Εἰς τὴν ἐν Μεγάροις κιθαριστὴν λίθον.

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα παρέρπων
νισαίην. ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμει
ἀλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
λᾶα, λυκωρείην ἐνθέμενος κιθάρην.
ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδός. ὑποκρούσας δέ με λεπτῇ

χερμάδι

χοῦ μάλι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

Πλάτωνος.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατὴρ, ἵπποι, ζυγὸν, ἡνία, μάστιξ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσφραγὶς, ὑάκινθος· ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
καὶ δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ λητοΐδας.

Εἰς λουτρόν.

Ην τοπάρος φιλέεσκεν ἄρης, σκοπίαζε Κυθήρην,
ἐνθάδε λουομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
δέρκεο νηχομένην· μὴ δείδιθι· οὐ γὰρ ἀθήνην
παρθένον ἐσοράᾳς, οἷά τε Τειρεσίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν,
δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Η τοῖον κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρεια
τοῖον ἔτευξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶν χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκείνας
μούνας ἔσω παίσδειν τὰς χάριτας δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οντως δὴ χαρίτων λουτρὸν τόδε· οὐδὲ γὰρ ἄλλους
πλείους χωρῆσαι τοῦτο τριῶν δύναται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἐστίν· ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν ταλάροις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εν μικρῷ μεγάλη λουτρῷ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
νάματι λουομένοις, ἡδὺς ἔπεστιν ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπώρην,
οὕτως λουτρὰ τάδε σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

Εἰς τὸ λουτρὸν Μαρίας.

Τῆς Μαρίης τὸ λοετρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶμος,
εἰπὼν, ὡς Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

Εἰς λουτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ
τοῦ Ζευξίππου. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Μὴ νεμέσα Ζεύξιππε παραντέλλοντι λοετρῷ.
καὶ μεγάλην παρ' ἄμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαείνει.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρνῃ.

Ἐνθάδε λουσαμένων χαρίτων ποτὲ, θέσκελα πέπλα
βαιὸς ἔρως ἔκλεψε, καὶ ᾤχετο. τὰς δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
γυμνὰς αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμὸν βαλανεῦ τίς ἐτέχνισε; τίς βαλανεῖον
τὴν κρήνην ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
αἴολος ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ὧδε μετοικήσας, ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
πρὸς τί δὲ καὶ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἶδ' ὑπόκεινται;
οὐ διὰ τὴν θέρμην, τῆς χιόνος δ' ἕνεκα.
φρίξου, καὶ Νάρκης οὗτος τόπος. ἀλλ' ἐπίγραψον,
τῷ μεσορὶ λοῦσαι. πνεῖ γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λωτὸν ἐρεπτομένους, προτέρων οὐ ψεύσατο μῦθος.
τίσιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
ᾗ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέεται ὕδασιν ἀνήρ,
οὐ ποθέει πάτρην, οὐκ ἐθέλει γενέτας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην
λουομένην. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Νῦν ἔγνων Κυθέρεια πόθεν νίκησας ἀγῶνα,

τὴν πρὶν ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένη·
ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τεὸν δέμας, ἄρτι ἐλέγξαι
ἥρην, ἰναχίοις χεύμασι λουσαμένην·
νίκησεν τὸ λοετρόν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ
Παλλάς, ἐνικήθην ὕδασιν, οὐ Παφίῃ·

Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γυναῖκες,
καὶ ἄνδρες· Παύλου σιλεντιαρίου·

Ἄγχι μὲν ἐλπὶς ἔρωτος· ἑλεῖν δ᾽ οὐκ ἔστι γυναῖκας·
εἴργει πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην, ὀλίγη·
ἀλλ᾽ ἔμπης, γλυκὺ τοῦτο· ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ᾽ ἔργοις,
ἐλπὶς ἀληθείης ἐστὶ μελιχροτέρη·

Εἰς ἕτερον· Ἀδέσποτον·

Οσσαις θηλυτέραις ἀνδρῶν πόθος, ἔστι δὲ πάσαις,
δεῦρ᾽ ἴτε φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος·
χἡ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψει πόσιν· ἡ δ᾽ ἔτι κούρη,
ὀτρυνέει πλείστους ἕδνα πορεῖν λεχέων·
ἡ δὲ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος, ἐσμὸν ἐραστῶν
ἕξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη·

Εἰς τὸ αὐτό·

Εἴτέ σε κουριδίης ἀλόχου γλυκὺς ἵμερος ἴσχει,
λούεο, φαιδρότερος τῇδε φανησόμενος·
εἴτέ σε μισθοφόρους ἐπὶ μαχλάδας οἶστρος ὀρίνει,
λήψῃ, κοὐ δώσεις, ἐνθάδε λουσάμενος·

Κύρου ποιητοῦ εἰς ἕτερον·

Κύπρις σὺν χαρίτεσσι, καὶ υἱέϊ χρυσοβελέμνῳ,
ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν·

Εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ
ἐν βυζαντίῳ· Λεοντίου σχολαστικοῦ·

Δέματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροισι λοετροῦ
ἀστὸς ἀνήρ, ἀρετῆς οὕνεκεν, οὐκ ἔριδος·

κεῖνο μέλοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ᾽ ὀλίγοισί τε, φίλοις τε,
ἐντύνω προχοὰς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

Μακεδονίου ὑπάτου εἰς ἕτερον ἐν λυκίῳ.

Πιστότατος μερόπων τίς ἔοι πυλαωρὸς ἐμοῖο,
κρίνων λουομένων καιρὸν ἐσηλυσίης;
μή τινα νηϊάδων τίς ἐμοῖς ἐπὶ χεύμασι γυμνὴν,
ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδῃ χαρίτων,
οὐκ ἐθέλων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς·
τίς γὰρ ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

Μαριανοῦ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον
ὀνομαζόμενον ἔρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν ἔρως ποτὲ τῷδε λοετρῷ,
αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ·
ἱδρὼς δ᾽ ἀμβροσίοιο χυθεὶς χροὸς, ἄμμιγα λευκοῖς
ὕδασι, φεῦ, πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ·
ἔνθεν ἀεὶ ῥοδόεσσαν ἀναζείουσιν ἀϋτμὴν,
ὡς ἔτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παφίης.

Ἰωάννου γραμματικοῦ εἰς ἕτερον ἔχον Πίνδαρον.

Αἴθε σε Πίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ῥεέθροις·
καί κεν ἄριστον ὕδωρ τοὐμὸν ἔφησθα μόνον.

Δαμοχάριδος γραμματικοῦ εἰς ἕτερον.

Ἥρῃ, καὶ Παφίῃ, καὶ Παλλάδι τοῦτο τὸ λουτρὸν,
ὡς ποτὲ τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν.
καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσσεται οὐ Πάρις αὐταῖς,
εἰκὼν δ᾽ ἀργυρέοις νάμασι δεικνυμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὤμοσαν αἱ χάριτες φερεαυγέα κοίρανον αἴγλης
ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο ἰδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν Ὅμηρος,

νηπενθὲς, ἄχολόν τε, καὶ ἡμῶν ἐπίληθον ἁπάντων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ τρεῖς ὀρχομένου χάριτες τὸ λοετρὸν ἔτευξαν.
τοὔνεκα χωρῆσαι τέσσαρας οὐ δύναται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐνθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις,
δεῖξεν ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, ἀπόλλων,
ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀθάνατοι λοῦνται, ἀνοιγομένου βαλανείου.
πέμπτῃ δ', ἡμίθεοι· μετέπειτα δὲ, ἤματα πάντα.

Εἰς ἕτερον λουτρὸν μικρόν.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος ἔρως.

Λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς τὰ θερμὰ τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τάδ' ἀῤῥενέως βασιλήϊα· τήνδε γὰρ αὐτοῖς
οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπωνυμίην.
οὐ γὰρ ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ θάλπεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
αὐτομάτη δὲ λιβὰς τίκτεται αἰθομένη,
οὐδὲ ῥόου ψυχροῦ ποτιδεύεται ἀμφὶ λοετρὰ,
ἀλλ' οἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ ἀγαμεμνόνεια ἐν
σμύρνῃ· Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Χῶρος ἐγὼ δαναοῖς μεμελημένος· ἔνθα μολόντες,
τῆς ποδαλειρίης ἐξελάθοντο τέχνης.
ἕλκεα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπωσάμενοι.
ἔνθεν ἀεξήθην ὀροφηφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς,

τὴν Ἀγαμεμνονέην οὖρον ἐπωνυμίην.

Εἰς ἕτερα θερμά. Ἄδηλον.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀέναον πῦρ
οὔτ᾽ ἂν ἔχῃ, φλοξὶν δὲ περιζείῃ κρυφίῃσιν
ἀτμὸς ἄνω βαίνων ἐς αἰθέρα θερμὸς, ἔνερθεν
θλιβόμενος, πυριθαλπὲς ἐρεύγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

Ἄδηλον.

Χρήμασι τοῖς Ἀγάθωνος ἐδείματο τῇδε λοετρὸν
δῆμος ὁ τῶν Τεγέης, θαῦμα καὶ ἐσσομένοις.

Εἰς λουτρὸν ἐν Πραινέτῳ.

Οὐ βαλανεῖον ἔην προπάροιθε τὸ νῦν βαλανεῖον,
ἀλλὰ τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος.
νῦν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα, καὶ χαρίεντα,
ἀγλαΐην προφέρει. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος
Νικαέων ἱερεὺς, σοφίης ἐρικυδέος ἀστὴρ,
τεῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι, καὶ δαπάναις.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ.

Εἰς ναὸν τοῦ Διὸς κτισθέντα παρὰ Κεκροπιδῶν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς ὅδ᾽ οἶκος ἐπάξιος. οὐδὲ γὰρ Ὄλυμπος
μέμψεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαι Διῒ τόνδ᾽ ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ᾽ Ὀλύμπου
νεισσόμενος ποτὶ γῆν, ἄλλον Ὄλυμπον ἔχῃ.

Ἄδηλον.

Ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται. οὐδὲ καθαρμῶν
χρειώ, τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος.
Ὅστις δ᾽ οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόστιχε. οὔποτε γὰρ σὴν
ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μιαινόμενον.

Ἄδηλον.

Τίς σοι ἀπ᾽ Οὐλύμποιο μετάγαγε Παρθενιῶνα,

τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
ἐς πόλιν ἀνδρόκλοιο θοῶν βασίλειαν ἰώνων,
τὰν δορὶ, καὶ μούσαις αἰπυτάταν ἔφεσον;
ἦ ῥά σὺ φιλαμένα τιτυοκτόνε μέζον ὀλύμπου
τὰν τροφὸν, ἐνταυθοῖ τὸν σὸν ἔθου θάλαμον.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ· Παλλαδᾶ·

Νίκαι πάρεσμεν αἱ γελῶσαι παρθένοι,
νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρίστῳ πόλει·
ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες τὴν πόλιν,
πρέποντα νίκαις ἐντυποῦντες σχήματα·

Εἰς ἄγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη· Πομπηΐου.

Ῥώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται·

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ·

Σωφρονίου πατριάρχου·

Ο πρὶν ἀλωόμενος, καὶ ἀνέστιον ἴχνος ἐλαύνων,
εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
ἐνθάδε νῦν προσιὼν στῆσον ξένε τὸν σέο πόδα,
ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἑτοῖμον ἔχων·
εἰ δέ με καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρίνεις πολιήτης,
Εὐλόγιος, φαρίης ἀρχιερεὺς ἀγαθός·

Εἰς τὸ αὐτό·

Α σὸς ἐμοὶ, καὶ ξεῖνος, ἀεὶ φίλος· οὐ γὰρ ἐρευνᾶν
τίς; πόθεν; ἠὲ τίνων; ἐστὶ φιλοξενίης·

ΕΙΣ ΟΙΚΟΥΣ·

Εἰς οἶκον ἐν κιβύρᾳ· Μακεδονίου ὑπάτου·

Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμέθλου
ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους·
οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ληΐστορι χαλκῷ

ὄλβον ἀολλίζων, τεῦξε Μακηδόνιος·
οὐδὲ λιπερνήτης κενεῷ, καὶ ἀνὴρ δ' ἐνὶ μόχθῳ
κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόμενος·
ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένοι μερόπων·

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζευξίππου,
καὶ τοῦ ἱππικοῦ. Λεοντίου.

Ἐν μὲν τῇ, Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν·
ἐκ δ' ἑτέρης, ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων·
τῶν ῥὰ θεησάμενος, καὶ τῷ δ' ἔνι χρῶτα λοέσσας,
δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ·
καί κε πάλιν σταδίοις ποτὶ δείελον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτονος ἐκ θαν' του·

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς οἶκον
ὑψηλὸν ἐν Βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν εἰσορόω πολυτερπέα νῶτα θαλάσσης,
πάντοθεν ἠματίῳ φέγγεϊ βαλλόμενος·
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται ἠὼς
τερπομένη, στείχειν πρὸς δύσιν οὐκ ἐθέλει·

Εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ὥρῃ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χείματι θάλπω,
τοὐλλιπὲς ὡράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων·

Εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν Βυζαν-
τίῳ· Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἔννεπεν Ἀσκραῖος, δῶμα τόδε προλέγων·
κλίμακα γὰρ ταναὴν περόων κεκαφηότι ταρσῷ,
ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην·
ὑψόθι δ' ἐσενόησα θαλασσαίην περιωπὴν,

καὶ τάχα τῶν ἀρετῶν πιστότατος θάλαμος.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον τωθασί. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κερδαλέους δίζεσθε δόμους ληΐστορες ἄλλους.
τοῖσδε γὰρ ἐστὶ φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.

Εἰς τὸ τρίκλινον τῆς μαγναύρας.

Ὀβαλέως τολύπευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
αἰχμὴν ὀλβοδότειραν ἀπὸ σταυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἄναξ ἡρακλῆς, σὺν Κωνσταντίνῳ υἱεῖ.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον χαλκῆν
ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος. ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπέρροχος ἄστεσι γαίης,
θαυμαφέρων πάντεσιν. ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
ὕψος ὁμοῦ, μῆκός τε, καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκεπὲς ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον ἐᾶσαι.
ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβήϊα τέχνης
αἰθέριος πολυΐδρις, ἐμὴν τεχνήσατο μορφήν,
ἀχράντῳ βασιλῆϊ φέρων προτάγρια μόχθων.
ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
αὐσονίων νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
εἶξον ἀρειοτέροισι χάρις καπετωλίδος αὐλῆς.
εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύγματα πέμπεις,
κρύψον ἀμετροήτων μεγάρων στεινούμενον αὐλαῖς,
πέργαμε, φαιδρὸν ἄγαλμα τεὸν ῥουφίνιον ἄλσος.
μὴ δὲ τανυπλεύροισιν ἀρηρότα κύξικε πέτροις,
ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσῃς.
οὐ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, οὐδὲ κολοσσοῦ,
οὐδὲ φάρου. μεγάλην μοῦνος δ' ὑπερέδραμον αἴγλην.
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην,

χρυσοφαὲς μ᾽ ἐτέλεσσεν ἐέθλιον ἠριγενείης,
πάντῃ τεσσαραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.

Εἰς τὰ παλάτια σοφιανῶν. Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ὁππόθι τεμνομένης χθονὸς ἄνδιχα πόντον ἀνοίγει
πλαγκτὸς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ᾽ ἠϊόνων,
χρύσεα συλλέκτρῳ τάδ᾽ ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσσῃ
τῇ πολυκυδίστῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
ἄξιον ὦ ῥώμη μεγαλοκρατὲς ἀντία σεῖο
κάλλος ἀπ᾽ εὐρώπης δέρκεαι εἰς ἀσίην.

Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον καὶ ἀλλαχόθεν. Παύλου σιλεντιαρίου.

Κόσμον ἰουστῖνος βασιλεὺς ῥυπόωντα καθήρας,
καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠγλάϊσεν τεμένη.
σοῖς δὲ πόνοις Δομνῖνε, κατηφέα νύκτα διώκεις
ἐκ θέμιδος μεγάρων, ἐκ βιότης μερόπων.

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ. φαιδροτέρους γὰρ
Δομνῖνος θαλάμους μητρὸς ἔτευξε δίκης.
λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός. ὁ παῖς δι᾽ ἐμεῖο φαείνει.
κύδεα δ᾽ ἀλλήλοις ἀντιχαριζόμεθα.

Εἰς βῆμα τοῦ σοφιστοῦ Κρατεροῦ.
Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Δένδρον ἐγὼ μακαριστὸν, ἐπεί ποτε μεσσόθεν ὕλης
ἱστάμενον, λιγυροῖς ἐτρεφόμην ἀνέμοις,
ὀρνίθων ἐπίβαθρον ἐΰθροον. ἀλλὰ σιδήρῳ
ἐτμήθην, κλήρῳ κρέσσονος εὐτυχίης.
ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
ἄρδομαι, ἐν μούσοις χεύμασι τηλεθάον.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐν βυζαντίῳ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμὼν Μουσώνιος οἶκον ἀγητὸν

τηλίκον, θρηκῴοις ἄσθμασι βαλλόμενον.
ἔμπης οὐκ ἀπέλειπεν ἀφεγγέα δώματα μοίρης,
ἀλλά με καλλείψασ', ἐν χθονὶ ναιετάει.
καί ῥ' ὅμβον, ἐς ὀλίγην ἥκται κόνιν· ἡ δὲ περισσὴ
τέρψις, ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

Εἰς θύρας. Σιμωνίδου.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν.
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν, Διονύσιος.

Εἰς τὴν Μαξιμίνου οἰκίαν. Κύρου ἀπὸ ὑπάτων.

Δείματο Μαξιμίνος νεοπηγέος ἔνδοθι ῥώμης,
αὐταῖς ἠϊόνεσσι θεμείλια καρτερὰ πήξας.
ἀγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται
τῇ, καὶ τῇ. καὶ ὄπισθεν ἔχω πόλιν. ἀλλὰ καὶ ἄντην
πάνθ' ὁρόω γαίης βιθυνΐδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἡμετέροις δ' ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις
πόντος ἁλὸς προχοῇσι κυλίνδεται ἐς ἅλα δῖαν,
τόσσον ἐπιψαύων, ὁπόσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
πολλάκι δ' ἐξ ἐμέθεν τις, ἑὸν μέγα θυμὸν ἰάνθη
βαιὸν ὑπερκύψας, ἐπεὶ ἔσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἅλα, πόλιν, ἠέρα, γαῖαν.

Ἀδέσποτον.

Φαιδρὸν ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
ἠελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
οὔποτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος,
ὑψόθεν οὐρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

Ἀγαθίου.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην συγερωπὸς ἰδέσθαι,
πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἐνθάδε ξείνων τε, καὶ ἐνδαπίων, καὶ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπεγδούπει λύματα χευομένη.

ἀλλὰ πατήρ με πόλιος ἀπαλλάξας ἀγαθίας,
θῆκεν ἀρίζηλον, τὸ πρὶν ἀτιμότατον.

ΕΙΣ ΟΠΛΑ.

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσαν τοῦ Χριστοῦ τὴν γένναν.

Ὦ πόσον εὐήθης ὁ ζωγράφος, ὅστις χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικτόμενον.

Ἀντιπάτρου εἰς κράνος.

Η κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι,
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
ἐκ δὲ Πυλαιμένεος Πείσων μ' ἔχει· ἔπρεπε δ' ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμη κόρυθι.

ΕΙΣ ΟΡΧΙΣΤΡΙΔΑΣ.

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Μουσάων δεκάτη, χαρίτων Καράμαλλε τετάρτη,
τερπωλὴ μερόπων ἄστεος ἀγλαΐη,
ὄμματά σοι, καὶ ταρσά, ποδήνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ μουσῶν κρείσσονα, καὶ χαρίτων.

Εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχιστρίδος ἱσταμένης ἐν τῷ σωσθενίῳ. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν ἑλλαδίη βυζαντιάς· ἐνθάδε δ' ἔστην,
ᾗχι χοροστασίην ἀριδῆμος ἄγει,
ὁππόθι πορθμῷ γαῖα μερίζεται· ἀμφότεραι γὰρ
ἄντυγες, ὀρχηθμοὺς ᾔνεσαν ἡμετέρους.

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος διαχρύσου ἐν βυζαντίῳ. Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτις ἐπ' ἀνθούσῃ χρυσὸν βάλεν· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη κρονίδης, ὡς τὸ πάρος Δανάῃ.
σώματι δ' οὐκ ἐπέλασσεν, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδὼς,
μή τινι μουσάων μίσγεται οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατέει φύσις· εἴξατε κοῦροι·
 μοῦσα, καὶ Ἑλλαδίη, τοῦτον ἔθεντο νόμον.
ἡ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσιος εὕρετο ῥυθμούς.
 ἡ δ' ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν εἰς ἀκρότατον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἕκτορα μέν τις ἄεισε νέον μέλος· Ἑλλαδίη δὲ
 ἑσσαμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
ἦν δὲ πόθος, καὶ δεῖμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἐκείνους.
 ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλυν ἔμιξε χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὔνομ' ἔχεις λιβάνου, χαρίτων δέμας, ἤθεα πειθοῦς
 παρθένε, καὶ Παφίης κεστὸν ὑπ' ἐκ λαγόνων.
αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρως ἅτε κοῦφος ἀθύρεις,
 κάλλεϊ, καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένη.

Εἰς Ξενοφῶντα σμυρναῖον.

Αὐτὸν ὁρᾶν ἰόβακχον ἐδόξαμεν, ἡνίκα ληνοῖς
 ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χοροιμανίης,
καὶ Κάδμου τὰ πάρηβα χορεύματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
 ἄγγελον, εὐιακῶν ἰχνελάτην θιάσων,
καὶ τὴν εὐάζουσαν ἐν αἵματι παιδὸς Ἀγαύην
 λυσσάδα· φεῦ, θείης ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

Εἰς στήλην Πυλάδου ὀρχηστοῦ.

Ἀντιπάτρου.

Αὐτὸν βακχευτὴν ἐνέδυ θεὸν, ἡνίκα βάκχας
 ἐκ θηβῶν ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην
ἀνθρώποις Πυλάδης· τερπνὸν δέος, οἷα χορεύων
 δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
 οὗτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ.

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ὄρει. Αδέσποτον.

Ταῖς προύσης νύμφαις ὑποφήτομεν· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κρέσσονες ὑμείων χαίρετε πυθιάδες.
αἱ δ᾽ ἄλλαι πᾶσαι μετὰ πύθια, καὶ μετὰ προῦσαν,
ἡμετέραις νύμφαις εἴξατε νηϊάδες.

Εἰς καὶ μάριναν ἐν σικελίᾳ. Παροιμιῶδες.

Μὴ κίνει καὶ μάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων·
μή ποτε κινήσας τὴν μείονα, μείζονα θήσεις.

Αδέσποτον.

Ἀέναον, καθαρήν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀναβλύζει γειτονέουσα νάπη·
πάντῃ δ᾽ αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμεροθαλέσι δάφναις
ἔστεμμαι, σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ·
τοὔνεκα μή με θέρους παραμείβεο, δίψαν ἀλαλκών·
ἄμπαυσον παρ᾽ ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

Ανύτης.

Φριξοκόμᾳ τῷδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὑπὲρ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος·
οὕνεχ᾽ ὑπ᾽ ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Νικίου.

Ἷζευ ὑπ᾽ αἰγείροισιν ἐπεὶ κάμες ἐνθάδ᾽ ὁδῖτα,
καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας·
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν· ἃν ἐπὶ γίλλῳ
σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

Ἄδηλον.

Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, καὶ τηθύος εἰμὶ νύχεια
κρήνη· τηλεβόαι γάρ με τόδ᾽ ὠνόμασαν·
νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸ, θνητοῖσι δ᾽ ὑγείην·

θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς ἀναλίκου·

Ἀδέσποτον·

Ἔνθεν ἀλέξανδρος μακεδὼν πίεν ἀγλαὸν ὕδωρ,
μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανείκελα ῥεύματα πηγῆς·
ἦ καὶ ὀλυμπιάδος πόρεν οὔνομα μητέρος ἐσθλῆς·

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ·

Εἰς εἰκόνα ὁμήρου·

Υἱὲ μέλητος ὅμηρε· σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάσῃ,
καὶ κολοφῶνι πάτρῃ, θῆκας ἐς ἀΐδιον·
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας·
ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν, νόστον ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον·
ἡ δὲ, τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Τίς ποθ' ὁ τὸν τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας,
ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν λαρτιάδαο πλάνην;
οὐκ ὄνομ' εὑρίσκω σαφὲς, οὐ πόλιν· οὐράνιε Ζεῦ,
μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὅμηρος ἔχει;

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ὁπποίας τὸν ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης,
κεῖνον, ἐφ' ὧν πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις·
ἦ τὸ μὲν ἐστὶν ἄγνωστον ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἥρως,
ταῖς μούσαις ἔλιπεν πατρίδα, καὶ γενεήν·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον ὅμηρον,
οὐ κολοφὼν τραφερῆς ἄστρον ἰονίης,
οὐ χίος, οὐκ αἴγυπτος ἐΰσπορος, οὐ Κύπρος ἁγνὴ,
οὐ νῆσος κραναὴ λαρτιάδαο πάτρη,
οὐκ ἄργος δαναοῖο, κυκλωπείη τε μυκήνη,
οὐδὲ τὸ κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων,

οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ μοῦσαι
πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέρῃ·

Εἰς τὸν αὐτόν· Ἀντιπάτρου·

Οἱ μέν σευ κολοφῶνα τιθηνήτειραν ὅμηρε,
οἱ δὲ, καλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι χίον·
οἱ δ' ἴον· οἱ δ' ἐβόασαν εὔκλαρον σαλαμῖνα·
οἱ δέ νυ, τὰν λαπιθέων μητέρα θεσσαλίην·
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον· εἰ δέ με φοῖβος
χρὴ λέξαι πινυτὰς ἄνδιχα μαντοσύνας,
πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός· ἐκ δὲ τεκούσης
οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφών, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
σμύρνα, χίος, κολοφών, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Χῖος ἔφυς; οὔ φημι· τί δαί, σμυρναῖος; ἀπαυδῶ·
κύμη δ', ἢ κολοφὼν, πάτρις ὅμηρε σέθεν;
οὐδετέρη· σαλαμὶς δὲ τεὴ πόλις; οὐδ' ἀπὸ ταύτης
ἐξέφυν· ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέγονας·
οὐκ ἐρέω· τίνος οὖν ῥά; πέπεισμ' ὅτι τἀτρεκὲς εἰπὼν,
ἕξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Εἰς αἰῶνας ὅμηρε, καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
οὐρανίης μούσης δόξαν ἀειράμενος·
μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας ἀχιλλέος· αὐτὰρ ἀχαιῶν
στρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
τειρόμενόν τε πλάνῃσιν ὀδυσσέα ποικιλόβουλον,

τοῦ, λέχος

τοῦ, λέχος ἀσπασίως εἴσιδε Πηνελόπη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω·
εἰ δ᾽ αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὗρε φύσις μόλις εὗρε· τεκοῦσα δ᾽ ἐπαύσατο μόχθων,
εἰς ἕνα μοῦνον Ὅμηρον ὅλην ῥέψασα μενοινήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ᾽ Ὁμηρείης μεγάλης ὀπός ἐστιν ἀπευθής;
τίς χθών; τίς δὲ θάλαττα μάχην οὐκ οἶδεν Ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ Κιμμερίων πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
ἠελίου, Τροίης ὄνομ᾽ ἔκλυεν· ἔκλυεν Ἄτλας,
οὐρανὸν εὐρύστερνον ἔχων ἐπικείμενον ὤμοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Διεξιὼν Ὅμηρε τὴν κεκαυμένην,
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

Ἀντιπάτρου εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
ἔπλασε κηρόδετον Πίνδαρε σεῖο μέλι.
μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας
τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

Εἰς τὸν αὐτόν. Κύρου ἀπὸ ὑπάτων.

Πίνδαρον ἱμερόεντα παρ᾽ ὕδασι Κῦρος ἐγείρει,
οὕνεκα φορμίζων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνου εἰς ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ,
θάεο δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου,
ὡς γέρων λίχνοισιν ἐπ᾽ ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς,

ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·
διαιῶν δ' ἀρβυλίδων, τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλὴξ
ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ, ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστὰν,
αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ βάκχου πίπτειν βακχιακὸν θέραπα.

Λεωνίδου.

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται
ἐς ἄχρι γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν,
ὅμως φυλάσσει· θάτερον δ' ἀπώλεσεν·
μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων,
ἤτοι Βάθυλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα·
φύλασσε βάκχε τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένους.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς ἱμέροισι σύντροφον
λυαῖον, ἀνακρέοντα τήϊον κύκνον,
ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μελισδόνι·
λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα· καὶ περὶ σφυροῖς
ῥιφθεῖσα λώπους πέζα, καὶ μονοζυγὲς
μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλυς δ' ὅμως
τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται·
ἀπῶτα τήρει τὸν γεραιὸν δῖε.

Αδέσποτον. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
πρέσβυν, ἶσον κούροις, ἶσον ᾄδοντα κόραις·
ὄμμα δὲ μοι βρομίῳ βεβαρημένον, ἡ δ' ἀπὸ κώμων
τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

Εἰς εἰκόνα Σαπφοῦς. Δημοχάριδος.

Αὐτή σοι πλάστειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
τὴν μιτυληναίαν ζωγράφε πιερίδα·
πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τοῦτο δ' ἐναργῶς
δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης·
αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε, καὶ οὐ περίσσια κομῶσα
σὰρξ, ὑποδεικνυμένην τὴν ἀφέλειαν ἔχει·
ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπου
μοῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην·

Εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ· Ζηνοβίου γραμματικοῦ·

Αὐτὴν γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι·
Βίκτορα δὲ γράψας, τὸν σκοπὸν εἶπεν ἔχω·

Εἰς εἰκόνα ἡσιόδου· Ἀσκληπιάδου·

Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσημβρινὰ μῆλα σε μοῦσαι,
ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν ἡσίοδε·
καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα·
δῶκαν δὲ κρήνης ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ·
τὸ, πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ·
οὗ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς,
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡϊθέων·

Ὡς ἀπὸ τοῦ βίβλου λυκόφρονος· Ἄδηλα·

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φάος, αἴκε τύχοις·
τοίους γὰρ πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις·
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· ἢν δὲ
νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις·

Εἰς ὀππιανόν·

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα συνάψας,
θήκατο πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον·

Ἄδηλον·

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα,
οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ κρονίδης·

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ·

Εἰς ἡράκλειαν τὴν πόντου. Ἀδέσποτον·

Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
ἴσθι με τὴν πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην·

Εἰς μῶλον ἐν σμύρνῃ τῇ θαλάσσῃ ἐπικείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὑδρεῖον·

Ἀδέσποτον·

Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν
ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι τεῦξε ποτὸν, πλωτῆρας ἀφύσσειν
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικήσας Θησέα, καὶ Πέλοπα·

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ·

Τίς τόσον ἔργον ἔτευξε; τίς ἡ πόλις; ἢ τὸ γέρας τί;
ἀμβρόσιος, μυλασεὺς, τὸν φάρον, ἀνθύπατος·

Εἰς φάρον ἀλεξανδρείας. Ἀδέσποτον·

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἀρήγων
εἰμὶ, Ποσειδάωνος ἀπενθέα πυρσὸν ἀνάπτων·
καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις,
στῆσεν ἑοῖς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ἐστὶ πατήρ· κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται,
χεῖρας ἀερτάζουσιν, ἅτε κλυτῷ ἐννοσιγαίῳ·

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐν σμύρνῃ·

Μηκέτι δειμαίνοντες ἀμεμφέα νυκτὸς ὁμίχλην,
ἐς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι·
πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,

τῶν ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην καμάτων.

Εν ἄσῳ. Αδέσποτον.

Πᾶσα μὲν ἀξιόχῳ πόλις εὔχεται· ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παρασείχων, ὡς θεὸς ἠκέσατο.
ἔξοχα δὲ, κραναῆ ῥόον ὕδατος ὤπασεν ἄσῳ,
πολλῶν πετράων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
μηκέτι φεύγετε πάντες ἀποπροθέοντες ὁδῖται.
πλημμύρῳ ψυχροῖς ὕδασιν ἀξιόχου.

Εἰς τὴν Εὐγενίου πύλην ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰουλιανὸς λαοσσόα τεύχεα πήξας,
στῆσε τρόπαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης,
σφάζειν ἀντιβίους ἐχθροὺς ἀπάνευθε μενοινῶν,
ἢ προπάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμους.

Εἰς τὴν ἁψῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἁψῖσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρας,
ἄξιός ἐστι πόλιν καὶ τέτρατον ἡνιοχεύειν.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἁψῖδος.

Επρεπέ σοι Θεόδωρε τύχης εὐκίονα νηὸν
ἔργου κοσμῆσαι θαύματι τοσσατίου,
δῶρά τε κυδήεντα πορεῖν χρυσάσπιδι ῥώμῃ,
ἥ σ᾽ ὕπατον τεῦξεν, καὶ τρισέπαρχον ὁρᾷ.

Εἰς τὴν μόψου ἑστίαν.

Μόψου τήνδ᾽ ἐσορᾷς κλεινὴν πόλιν, ἥν ποτε μάντις
δείματο, τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας.

Αδηλον.

Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος· ἀλλ᾽ ἀρετάων
ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος, ἀθάνατον.
ὅσσα, καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι· τοῖς ἐπὶ πᾶσι,
καὶ τόδε μετρείσθω κοῖλον ἔρεισμα θόλου.

Εἰς τὴν πύλην Ξυλοκέρκου ἐν βυζαντίῳ.

Θευδόσιος τόδε τεῖχος ἄναξ, καὶ ὕπαρχος ἑῴας
Κωνσταντῖνος, ἔτευξαν ἐν ἤμασιν ἑξήκοντα.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ ῥηγίου ἐν βυζαντίῳ.

Ημασιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
Κωνσταντῖνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχεϊ τεῖχος.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ ἄργους.

Τήνδε πύλην λάεσσιν ἐϋξέστοισιν ἀραρυῖαν
ἀμφότερον κόσμον τε πάτρῃ, καὶ θάμβος ὁδίταις
τεῦξε Κλέης, Κλεάδης ἀγανῆς πόσις εὐπατερείης,
Ἀθηναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργεοφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλήων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Πᾶν τὸ βροτῶν ἀπατάλημα, καὶ ἡ πολύολβος ἐδωδή,
ἐνθάδε κρινομένη, τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
οἱ γὰρ φασιανοί τε, καὶ ἰχθύες, αἵ θ' ὑπὲρ ἴγδιν
τρίψιες, ἥ τε τόση βρώματος ἐξαπάτη,
γίγνεται ἐνθάδε κόπρος· ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστὴρ
ὁππόσα πειναλέη δέξατο λαιμαργίη.
ὀψὲ δὲ γιγνώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῆτιν ἀέξων,
χρυσοῦ τοσσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τί στενάχεις κεφαλὴν κεκαρηκωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώζεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
ἐς τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις,
ἐκθλῖψαι δοκέων μάστακος ἐργασίην;
μόχθων τοσσατίων οὐ σοι χρέος, εἰ παρὰ δαιτὶ
μὴ τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ παρεξετάθης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ στόμα τέρπεις
βρώμασιν, εὐτυχίην κεῖνα λογιζόμενος.
ἐνθάδε δ' ἀσχάλλεις· μούνη δ' ἀλιτήματα λαιμοῦ

ἡ γαστὴρ τίνει πολλάκι τυπτομένη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εὖγε μάκαρ τλήθυμε γεωπόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
μίμνειν, καὶ σκαπάνης ἄλγεα, καὶ πενίης.
λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις,
ὕδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμετροπότην.
ἔμπης δ' ἀρτίπος ἐσσί. καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεσθεὶς,
αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην.
οὐδὲ καταψύχεις ἱερὴν ῥάχιν. οὐδέ τι μηροὺς
τύπτεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
τλήμονες, οἱ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι σαώοντες,
οἷς πλέον ἀρτεμίης ὤαδεν εἰλαπίνη.

Ἀντιπάτρου.

Τίς τόδε μουνόγληνος ἅπαν δωμήσατο κύκλωψ
λάϊνον ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
ἢ ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυψώσαντο γίγαντες
κείμενον ἑπταπόρων ἀγχόθι πληϊάδων;
ἀκλινὲς, ἀστυφέλικτον, ἀθώεος ἶσον ἐρίπνᾳ
φυρηθὲν γαίης εὐρυπέδοιο βάρος.

Εἰς σωτήρια ἐν σμύρνῃ.

Εἰ ῥαφίης πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσεις,
οὔποτέ μοι τινὰ χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
θέσκελον οἷον ἔτευξεν ἀγακλειτὸς ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός. ἐκ ῥοθίων γὰρ
τερπωλὴν ἀκόρητον ἐν ἄστεϊ θῆκεν ὅμηρου.

Μακηδονίου.

Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι ῥοὴν παρὰ γείτονος ἕρμου
σαρδαλέη λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός. οὐ γὰρ ἐλέγχειν
λάθριον υἷα ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.

αὐτὴ καὶ Βρομίῳ γενόμην τροφός· ἐν δὲ κεραυνῷ
ἔδρακον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον·
πρώταις δ' ἡμετέροισιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρη
οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος·
πάντα με κοσμήσαντο· πολὺς δέ με πολλάκις αἰὼν
ἄστεσιν ὀλβίστοις εὗρε μεγαιρομένην·

Ἐν τῷ πορφυρῷ κίονι εἰς τὸ φιλαδέλφιον·

Εὔνους μὲν βασιλεῖ Μουσήλιος, ἔργα βοῶσι
δημόσια· ἀθεναρὴν πράγματα πίστιν ἔχει·
μουσεῖον ῥώμῃ δ' ἐχαρίσατο, καὶ βασιλῆος
εἰκόνα θεσπεσίην, ἐντὸς ἔγραψε δόμων·

Εἰς τὸ αὐτό·

Τιμὴν μουσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κυρῶν,
ὅπλα δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μουσήλιος ἔργα,
πιστεύων καθαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος·

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ· Σιμωνίδου·

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται·
μὴ δ' ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίους·
τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφαλὲς ὔμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ·

Εἰς ἀλφειὸν, καὶ ἀρέθουσαν·

Ἀλφεὸς, ἄῤῥεν ὕδωρ· ἀρεθούσιόν ἐστι τὸ θῆλυ·
καὶ ποτὸν εὗρεν ἔρως, κιρναμένων ὑδάτων·

Εἰς στρυμόνα· Τυλλίου γεμίνου·

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγει δ' ἴσα μέτρα διώκω
στρυμὼν, ἡ μαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος·
βένθος ὁ μοῦ, καὶ ἄργυρα δι' ὕδατος. ἦ γὰρ ἐγείρω
ἀμπνιακῶν χαρίτων ἡδύτερον πέβολον·

ἔστι καὶ ἡ μαθίνης γόνιμος βυθός· ἄμμι δὲ νῆλε,
κρείσσων ἔσθ' ὁ φέρων τὸν στάχυν, οὐχ ὁ τρέφων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς γέφυραν
τοῦ σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μεθ' ἑσπερίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ μήδων
ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην
σαγγάριε, κρατεροῖσι ῥοὰς ἁψῖσι πεδηθεὶς,
αὐτὸς ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ.
ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρὴς,
κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ.

Κωμητᾶ χαρτουλαρίου.

Εἰπὲ νομεῦ, τίνος εἰσὶ φυτῶν στίχες; αἱ μὲν ἐλαῖαι,
Παλλάδος· αἱ δὲ πέριξ ἡμερίδες; βρομίου.
καὶ τίνος οἱ στάχυες; Δημήτερος· ἄνθεα ποίων
εἰσὶ θεῶν; ἥρης, καὶ ῥοδέης Παφίης.
πὰν φίλε, πηκτίδα μίμνε τεοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων.
ἠχὼ γὰρ δήεις τοῖσδ' ἐνὶ θηλοπέδοις.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Ὕδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντου πλήθω γείτονος εὐφροσύνῃ.
τερπνὰ δέ μοι γαίης τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος,
καὶ γριπεὺς ὀρέγει δῶρα, καὶ ἀγρονόμος.
τοὺς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας, ἢ ὀρνίθων τις ἀοιδῶν,
ἢ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα παρηγορέει.

Εἰς ἕτερον προάστειον ὀνομαζόμενον ἔρωτα
ἐν ἀμασείᾳ. Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ἡ καλὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα ταῦτα
πρηῢς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ ζέφυρος.
ἧχι καὶ ἑρσήεις ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμὼν

πουλὺν ἰοστεφάνων κόσμον ἀνεῖς καλύκων.
καὶ γλυκερῆς ῥίστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μαστὸς ἀναθλίβει χεύματα νηϊάδος,
ὁππόθι δενδρήεντα γέρων παρανήχεται ἶρις
χῶρον ἁμαδρυάδων ἔνδιον ἁβροκόμων.
καὶ λιπαρῆς εὔβοτρυν ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
θάλλει, ἐρισταφύλων πάντοθι θηλοπέδων.
αἱ δὲ πέριξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες· ὃς δὲ, μελίζει
ἀντῳδὸν τέττιξ φθέγματος ἁρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊστον ὅπως ξένε μή με παρέλθῃς
τόνδε δόμον. λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴθι βαιὸν ὁδῖτα πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
ἄμπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέως,
χῶρον ὅπου πλατάνων αὐτόρρυτον ἐς μέσον ὕδωρ
καλλὰ πολυκρούνων ἐκπορέει στομάτων.
ὁππόθι πορφυρέοις ὑπὲρ αὔλακος εἴαρι θάλλει
ὑγρὸν ἴον, ῥοδέῃ κιρνάμενον κάλυκι.
ἠνὶ δὲ πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἔρεψεν.
ἔκχυτον εὐχαίτης κισσὸς ἔπλεξε κόμην.
ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,
πέζαν ὑποξύων αὐτοφύτοιο νάπης.
οὗτος ἔρως. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὔνομα χώρῳ
πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ χαρίτων;

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ. Αδέσποτον.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι. τίνος εἶ; Πτολεμαίου.
ποίου; τοῦ κρητός. τοῦ χάριν; ἀντ' ἀρετῆς.
τῆς ποδαπῆς; πάσης. τῆς ἐς τίνας; ἐς δικολέκτας.
καὶ ξύλον ἀρκεῖ; ναί. χρύσιον οὐ δέχεται.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Εἰκόνα λογγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ πότνια δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

Θωμᾶ σχολαστικοῦ.

Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οὕνεκα μοῦνοι
πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀριστότεροι.
σεῖο πόνους φιλέω Δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίην
καὶ φιλαριστείδης, καὶ φιλοθουκυδίδης.

Μιχαηλίου γραμματικοῦ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν στιχαοιδὸν,
ξύζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
ὡς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐφ᾽ υἱεῖ, καὶ πόρε τήνδε
εἰκόνα, καὶ στοργῆς μάρτυρα, καὶ σοφίης.
μεμνόνιον δὲ τοκῆα, κασίγνητόν τε σὺν αὐτῷ
ἔστησεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Γαλλαδᾶ.

Κωφὸν ἄναυδον ὁρῶν τὸν Γέσσιον, ἢ λίθος αὐτὸς
δήλει μαντεύων, τίς, τίνος ἐστὶ λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφυοῦς.

Τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραψε;
σιγᾷς; οὐ λαλέεις; οὐδὲν ὁμοιότερον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας. ἀλλὰ Μαρίνῳ
ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀπρεπίης.

Εἰς ἄγαλμα ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.

Νεῖκος ἀριστείδης ἰάδων κατέπαυσε πολήων.
τὸ, πρὶν ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.
φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρνη τέκε θεῖον ὅμηρον,
ἣ καὶ ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

Ἄδηλον.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος· οἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἐρχόμενοι, ἑρμῆ σπένδετε τῷ λογίῳ.

Ἄδηλον.

Φύρμος με, φύρμον· πυρφόρος, τὸν πυρφόρον·
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ.

Εἰς κωνωπεῶνα. Παύλου σιλεντιαρίου.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὔ τινα πόντιον ἰχθὺν,
οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας· ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
ἀνέρα μυιάων κέντρον ἀλυσκόμενον,
ἐκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφαυροτέρη τείχεος ἀστυόχου.
ὕπνου δ' ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
δμῶας, μυιοσόβου ῥύομαι ἀτρεμίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
δίκτυον οὐ φοίβης, ἀλλ' ἁπαλῆς Παφίης.
ἀνέρα δ' ὑπνώοντα, μίτῳ πολυωπὶ καλύπτω,
ζωοφόρων ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

Ἄδηλον.

Πλέγμασι μὲν σκοπός εἰμι, περισφίγξαι πετεηνῶν
ἔθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ὀρταλίχους.
αὐτὰρ ἐγὼ σάγην ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
ἔνδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπειγομένους.
οὐδέ με τὶς λήσειε, καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο κώνωψ,
ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινοστασίης.
ὄρνεά που σώζω· μερόπεσσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
ἦ ῥα, τίς ἡμείων ἐστὶ δικαιότερος;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ταύλαν.

Ἑζόμενος μὲν τῇδε παρ' εὐλάϊγγι τραπέζῃ,
παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης·
μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθεὶς,
ἄχνυσο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα·
καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός·
καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Γαίγνια μὲν τάδε πάντα· τύχης δ' ἑτερότροπος ὁρμὴ,
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν·
καὶ βροτέου βιότου σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος·
αἰνέομεν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε, κύβῳ τε,
χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρηΰνόμοις, τάδε παίγνια· τοῖς δ' ἀκολάστοις,
λύσσα, καὶ ἀμπλακίη, καὶ πόνος αὐτόματος·
ἀλλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι θεημάχον ὕστατος ἕρπων·
μηδ' ἀναῤῥοιβδήσῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ·
δεῖ γὰρ μήτε πονεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
ἐν σπουδῇ· καιρῷ δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.

Εἰς φιάλην ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὕτω βάκχον ἔδεκτο Θέτις· νῦν μῦθος ὁμήρου
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' εὗρεν πίστιν ἐτητυμίης.

Εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἢν μὲν ἀλιτραίνῃς, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύεις·
ἢν δὲ σαοφρονέῃς, ἄργυρός εἰμι μόνον.

Εἰς κάγκελον οἰκίας.

Ἢν κλείσῃς μ', ἀνέῳγα· καὶ ἢν οἴξῃς, κλείσεις με·
τοῖος ἐὼν, τηρεῖν σὸν δόμον οὐ δύναμαι.

Εἰς μινσώριον ἔχον τὰ δώδεκα
ζώδια, καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πόλος οὗτος, ὅπῃ φαέθοντα σελήνη
δέρκεται, ἀντιτύπων πιμπλαμένη φαέων.
ἀπλανέες δ' ἑκάτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
ἀνδρομέης γενεῆς πᾶσαν ἄγουσι τύχην.

Μεσομήδου.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε κόψας ἐργάτας ἀνήρ.
ἐς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὡς σίδηρον ἀσθενῆ.
ἁ δ' ὕελος οἷα κηρὸς ἐξεχεῖτο παμφάγοισι
φλοξὶν ἐκπυρουμέναισι. θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
ὁλκὸν ἐκ πυρὸς ῥέοντα, καὶ τὸν ἐργάτην
τρέμοντα, μὴ πεσὼν διαρράγῃ.
ἐς δὲ διπτύχων ἀκμὰς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς δίσκον. Ἀσκληπιάδου.

Ἡφαιστός μ' ἐτέλεσσε καμὼν χρόνῳ. ἀλλὰ κυθέρη
ἀνδρὸς ἐοῦ θαλάμων ἥλετο λαθριδίως.
ἀγχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημήϊον εὐνῆς.
καί μ' ἀσκληπιάδης εὗρε παρ' αἰνεάδαις.

Ἄδηλον.

Ἡ γραφὶς, ἀργυρέη μὲν ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην.
σαῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμαις.
ὧδε σοι ὦ χαρίεσσα λεόντιον, ὧ μὲν ἀθήνη
τέχνης, ὧ δ' ἕδους ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

Σαμμίου.

Γρόσθε μὲν ἀγραύλοιο διὰ τριχὸς ἰξάλου αἰγὸς
δοιὼ ἐπὶ χλωροῖς ἐστεφόμην πετάλοις.
νῦν δὲ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων
ἐντανύσας ἕλικος κρατερὰν νεῦρα βοός.

Εἰς μινσώριον ἔχον ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτας.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τέσσαρές εἰσιν ἔρωτες· ὁ μὲν, στέφος ἀμφικαλύπτει
μητρὸς ἑῆς· ὁ δὲ, χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ·
οἱ δὲ δύω παίζουσι παρ' ἴχνεσιν· εἷμα δὲ κρύπτει
μηρῶν γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέσποτον.

Βάκχῳ, καὶ νύμφαις μέσος ἵσταμαι· ἐν δὲ κυπέλλοις
αἰὲ τόνδε χέω τὸν παραλειπόμενον.

Ἀδέσποτον.

Χαλκοτύπος τὸν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
τήγανον· οὐκ ἀλόγως, ὅττι καὶ αὐτὸ φλέγει.

Φιλίππου.

Ἀδριανοῖο κύτους λαιμὸς τὸ πάλαι μελίγηρυς
ἁνίκ' ἐγαστροφόρουν βακχιακὰς χάριτας.
νῦν κλασθεὶς, κεῖμαι νεοθηλεῖ καρτερὸν ἕρκος
κλήματι, πρὸς στυφερὴν τεινομένῳ καλύβην.
αἰέ τι βρομίῳ λατρεύομεν· ἢ γεραὸν γὰρ
φρουροῦμεν πιστῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάστης Πυθαγόρην τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι· καὶ τάχα φωνὴν
ἔνθεν ἀποκρύπτει καίτοι τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος· ὃν μετὰ φωνῆς
εἶδες ἄν, εἴγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους. Ἰωάννου
ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας, ζωὰν οὐκ ἔμβαλε κηρῷ,
Σωκράτεος ψυχᾷ τοῦτο χαριζόμενος.

Ζωγράφε, τὰν μορφὰν ἀπομάξαο, αἴθ' ἐνὶ κηρῷ
καὶ ψυχὰν ἐδάης Σωκρατικὰν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατῶν Πλάτων,
ἢ τὸν ὑπὲρ νοῦν ἐξεράγεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα Ἀριστοτέλους.

Οὗτος Ἀριστοτέλης, μετρῶν χθόνα, καὶ πόλον ἄστρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νοῦς, καὶ Ἀριστοτέλους ψυχή, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

Εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στήσαντο Χερωνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν υἷες Αὐσονίων.
ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ἕλληνας ἀρίστους
Ῥώμης εὐπολέμοις ἥρμοσας ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον,
οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις. οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου. Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖγε ποιῶν Λύσιππε γέρον Σικυώνιε πλάστα,
δείκελον Αἰσώπου στήσαο τοῦ Σαμίου
ἑπτὰ σοφῶν ἔμπροσθεν. ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
ἔμβαλον, οὐ πειθὼ φθέγμασι τοῖς σφετέροις.
ὃς δὲ, σοφοῖς μύθοις, καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
παίζων, ἐν σπουδῇ πείθει ἐχεφρονέειν.
φευκτὸν δ' ἡ τρηχεῖα παραίνεσις. ἡ Σαμίου δὲ,
τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

Εἰς Διογένην. Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Ἡ πήρη, καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
μάζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῷ κυνὶ μέτρα βίοιο
ἄρκια.

ἄρκια. κἠν τούτοις ἦν τι περιαιότερον.
κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην,
εἶπε, τί καὶ σὲ μάτην ὄστρακον ἠχθοφόρουν;

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου. ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγενες καθελεῖ.
μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ.

Εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὡρολογίου τοῦ εἰς τὴν ἀψῖδα τὴν εἰς τὴν βασιλικήν.

Δῶρον ἰουστίνοιο τυραννοφόνου βασιλῆος,
καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίης,
ὡράων σκοπίαζε σοφὸν στήμαντορα χαλκὸν,
αὐτὸν ἐκ μονάδος, μέχρι δυοδεκάδος.
ὅντινα συληθέντα, δίκης θρόνον ἡνιοχεύων,
ἦρεν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ὡρχνὸν ἁ χωροῦσα σοφὰ λίθος, ἁ δία τουτοῦ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μεριζομένα.

Εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἐνθάδε μισύλλουσι δρόμον φαεθοντίδος αἴγλης
ἀνέρες, ὡράων ἀμφὶ δυοδεκάδι.
ὕδασι δ' ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους,
ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Κῆπος ἔην ὅδε χῶρος. ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανὴς τελέθων, ἔσκεπεν ἠέλιον.
νῦν δὲ παναιγλήεντα, καὶ εὔδιον ἦρε τελέσσαι

Σέργιος αὐτόπτης μυστοπόλος τριάδος,
ἔνθα λίθος σταυρὸς οὗτος, ἀσδίνητον ἀνάγκην
ἑπτάκις ἀγγέλλει ἄντυγος οὐρανίης·

Ἄδηλον·

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
γνώμοσιν, ἀγγέλειν τὸν δρόμον ἠελίου·
βαιὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἄντυγας ἠριγενείης,
ὡρονόμῳ σοφίῃ, καὶ σκιόεντι τύπῳ·
σεργίου ἀρχιερῆος ἐπουρανίῃσιν ἐφετμαῖς,
τοῦτο συνεργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων·

Ἄδηλον·

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἠελίοιο
τρισσάκις ἀγλώσσῳ φθεγγόμενον στόματι,
αὖτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀὴρ
αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διωλύγιον,
θῆκεν ἀθήναιος δήμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργὴς
εἴη κἢν φθονεραῖς ἥλιος νεφέλαις·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ·

Ἐν τῷ δὲ τῷ πέμπτῳ τμήματι περιέχεται ἔκφρασις Χριστοδώρου ποιητοῦ θηβαίου κοπίτου, τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, τὸ ἐπικαλούμενον τοῦ Ζευξίππου. Ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ κωνσταντινουπόλεως ἡνιόχων·

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ·

Δηΐφοβος μὲν πρῶτος ἐϋγλύπτῳ
ἐπὶ βωμῷ,
ἵστατο τολμήεις, κεκορυθμένος,
ὄβριμος ἥρως,
τοῖος ἐών, οἷός περ ἐπορνυμένῳ Μενελάῳ
περθομένων ἤντησεν ἑῶν προπάροιθε μελάθρων·
ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανείκελος· ἦ δ' ἐπὶ κόσμῳ
δόχμιος ἦν· μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα συνέλκων,
δριμὺ μένος ξυνάγειρεν· ἕλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὁρμήν·
λαιῇ μὲν, σάκος εὐρὺ προΐσχετο· δεξιτερῇ δὲ,
φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν· ἔμελλε δὲ μαινομένη χεὶρ
ἀνέρος ἀντιβίου κατὰ χροὸς ἆορ ἐλάσσειν·
ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσῃ·

Εἰς Αἰσχίνην ῥήτορα·

Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε νοήμονος ἄνθεα πειθοῦς
Αἰσχίνης· λασίης δὲ συνέφρυε κύκλα παρειῆς,
οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῇσι·
στείνετο γὰρ πυκινῇσι μεληδόσιν· ἄγχι δ' ἐκείνου,

Εἰς Ἀριστοτέλην·

Ἦν Ἀριστοτέλης, σοφίης πρόμος· ἱστάμενος δὲ,
χεῖρε περιπλέγδην συνεέργαθεν· οὐδ' ἐνὶ χαλκῷ
ἀφθόγγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βουλὴν
σκεπτομένῳ μὲν ἔικτο· συνιστάμεναι δὲ παρειαί,
ἀνέρος ἀμφιέλισσαν ἐμαντεύοντο μενοινήν·
καὶ ῥοχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί·

Εἰς Δημοσθένην·

Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγξ,

ῥήτρης εὐκελάδοιο, πατὴρ σοφὸς, ὁ πρὶν ἀθήναις
πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
ἀλλ' οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο· πυκνὰ δὲ βουλὴν
ἔστρωφα· πυκινὴν γὰρ ἐείδετο μῆτιν ἑλίσσειν,
οἷα κατ' εὐόπλων τεθοωμένος ἠμαθιήων·
ἦ τάχα κεν κοτέων, ῥοχαλὴν ἐφθέγγετο φωνὴν,
ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπον· ἀλλά ἑ τέχνη
χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγῖδι σιωπῆς·

Εἰς Εὐριπίδην·

Ἵστατο δ' εὐρίποιο φερώνυμος· ὡς δὲ δοκεύω,
λάθρῃ ὑπὸ κραδίην τραγικαῖς ὡμίλεε μούσαις,
ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
οἷά τε που θυμέλῃσιν ἐν ἀτθίσι θύρσα τινάσσων·

Εἰς Παλαίφατον·

Δάφνῃ μὲν πλοκαμῖδα Παλαίφατος ἔπρεπε μάντις
στεφόμενος· δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν·

Εἰς ἡσίοδον·

Ἡσίοδος δ' ἀσκραῖος, ὀρειάσιν εἴδετο μούσαις
φθεγγόμενος· χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσῃ,
ἔνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος· ἐγγύθι δ' αὐτοῦ,

Εἰς Πολύειδον μάντιν·

Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἔην φοιβηΐδι δάφνῃ
κοσμηθεὶς Πολύειδος· ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι
ἤθελε μὲν κελάδημα θεοπρόπον· ἀλλά ἑ τέχνη,
δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν· οὐδὲ σὺ μολπῆς

Εἰς Σιμωνίδην·

Εὔνασας ἁβρὸν ἔρωτα Σιμωνίδη, ἀλλ' ἔτι χορδῆς
ἱμείρεις· ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χερσὶν ἀράσσεις·
ὤφελεν ὁ πλάσσας σε Σιμωνίδη, ὤφελε χαλκῷ
συγκεράσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδὴς

αὐλόμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχεε μολπήν·

Εἰς Ἀναξιμένην·

Ἦν μὲν Ἀναξιμένης νοερὸς σοφός· ἐν δὲ μενοινῇ,
δαιμονίης ἐλέλιξε νοήματα ποικίλα βουλῆς·

Εἰς Κάλχαντα·

Θεστορίδης δ' ἄρα μάντις ἐΰσκοπος ἵστατο Κάλχας,
οἷά τε θεσπίζων· ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθειν,
ἢ στρατὸν οἰκτείρων ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκήνης·

Εἰς Πύρρον τὸν καὶ Νεοπτόλεμον·

Δέρκεό μοι σκύμνον πτολιπόρθιον αἰακιδάων
Πύρρον ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἐλίσσειν
τεύχεα χαλκήεντα· τὰ, μή οἱ ὤπασε τέχνη·
γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν· ὁ δ' ὑψόσε φαίνετο λεύσσων,
οἷά περ ἠνεμόεσσαν ἐς ἴλιον ὄμματι τιταίνων·

Εἰς ἀμυμώνην·

Ἧστο δ' ἀμυμώνη ῥοδοδάκτυλος· ἐς ὀπίσω μὲν,
βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἑῆς συνέεργεν ἐθείρης·
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀναστέλλουσα δ' ὀπωπὰς,
εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην παρακοίτην·

Εἰς Ποσειδῶνα·

Ἐγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνετο κυανοχαίτης,
γυμνὸς ἐών· πλόκαμον δὲ καθειμένον εἶχεν ἐθείρης·
καὶ ἱερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χειρὶ κομίζων
δῶρα πολυξήνοιο γάμων μνηστήρια κούρης·

Εἰς Σαπφώ·

Πιερικὴ δὲ μέλισσα λιγύθροος ἕζετο Σαπφὼ
λεσβιὰς ἠρεμέουσα· μέλος δ' ἔνυμνον ὑφαίνειν
σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα μούσαις·

Εἰς ἀπόλλωνα·

Φοῖβος δ' ἑστήκει τριποδήλαλος· ἦν δ' ἄρα χαίτης
εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ,
γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν ἀπόλλων
γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δήνεα μοίρης,
ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται· ἠέλιος γὰρ
φοῖβος ἄναξ· καθαρὴν δὲ φέρει τηλεσκόπον αἴγλην.

Εἰς ἀφροδίτην.

Αγχι δὲ Κύπρις ἔλαμπεν· ἔλειβε δὲ νώροπι χαλκῷ
ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας· ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνετο μὲν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
χρυσέῃ πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρῃ.

Εἰς Κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, περιστίλβοντα νοήσας
ἀγλαΐῃ· χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγήν,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν ἀτθίδι μητέρι μύθων
ἀνδράσι κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

Εἰς Χρύσην.

Χρύσης δ' αὖ ἱερεὺς πέλας ἵστατο, δεξιτερῇ μὲν,
σκῆπτρον ἀνασχόμενος φοιβήϊον· ἐν δὲ καρήνῳ,
στέμμα φέρων· μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς
οἷα πρὸ ἡρώων ἱερὸν γένος· ὡς δοκέω δὲ,
ἀτρείδην ἱκέτευε· βαθὺς δέ οἱ ἤνθεε πώγων.
καὶ τανάης ἄπλατος ἐσύρετο βόστρυς αἴθρης.

Εἰς ἰούλιον καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ἰούλιος, ὅς ποτε ῥώμην
ἀντιβίων ἔστεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις,
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων.
δεξιτερῇ δὲ, κεραυνὸν ἀγάλλετο χειρὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐσονίοισιν ἀκούων.

Εἰς Πλάτωνα.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ·

Εἱστήκει δὲ Πλάτων θεοείκελος, ὃ πρὶν Ἀθήναις
δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκράντων ἀρετάων·

Εἰς ἀφροδίτην·

Ἄλλην δ' αὖ πατέρειαν ἴδον χρυσῆν ἀφροδίτην,
γυμνὴν παμφανόωσαν· ἐπὶ στέρνων δὲ θεαίνης,
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κεστός·

Εἰς ἑρμαφρόδιτον·

Ἵστατο δ' ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, οὔθ' ὅλος ἀνήρ,
οὔτε γυνή· μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας· ἦ τάχα κοῦρον
Κύπριδος εὐκόλποιο, καὶ ἑρμάωνος ὀνίσσεις·
μαζοὺς μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν οἷά τε κούρη·
σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος αἰδοῦς,
ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαῖνον·

Εἰς ἤριννα·

Παρθενικὴ δ' Ἤριννα λιγύθροος ἕζετο κούρη,
οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης·

Εἰς Τέρπανδρον·

Μήτε λίπῃς Τέρπανδρον ἐΰθροον· οὐ τάχα φαίης
ἄπνοον, οὐκ ἄφθογγον ἰδεῖν βρέτας· ὡς γὰρ ὀΐω,
κινυμέναις πραπίδεσσιν ἀνέπλεκε μύστιδα μολπήν,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' εὐρώταο ῥοάων,
μυστοπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήϋνεν ἀοιδῶν,
ἀγχεμάχων κακότητας ἀμυκλαίων ναετήρων·

Εἰς Περικλῆν·

Ἠγασάμην δ' ὁρόων σε Περίκλεες, ὅτι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις,
ὡς ἔτι κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
ἢ μόθον ἐντύνων πελοπήϊον, ἱστάμενος δέ·

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἔπρεπε Πυθαγόρης σάμιος σοφός· ἀλλ' ἐν ὀλύμπῳ
ἐνδιάειν ἐδόκευε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ,
πλημμύρων νοερῇσι μεληδόσιν· ὡς γὰρ ὀΐω,
οὐρανὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς.

Εἰς Στησίχορον.

Στησίχορον δ' ἐνόησα λιγύθροον. ὅν ποτε γαῖα
σικελίη μὲν, ἔφερβε· λύρης δ' ἐδίδαξεν ἀπόλλων
ἁρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα·
τοῦ, γὰρ τικτομένοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
ἔκποθεν ἰδόφοιτος ἐπὶ στομάτεσιν ἀηδὼν
λάθρῃ ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἀβδήρων Δημόκριτε, κῦδος ἀρούρης,
ὅττι σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφράσσαο θεσμοὺς,
λεπτὰ διακρίνων πολυΐδμονος ὄργια μούσης·
αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλας βιότοιο κελεύθους,
εὖ εἰδὼς, ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών.

Εἰς ἡρακλῆν.

Ἡρακλέης δ' ἀνίουλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπήνης,
μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χρύσεια κομίζων,
γαίης ὄλβια δῶρα λιβύτιδος· ἐγγύθι δ' αὐτοῦ,

Εἰς Αὔγην.

Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ἐπιστείλασα κάτω μαζόν· οὐ γὰρ ἐθείρας
κρηδέμνῳ συνέεργεν· ἑὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην
ἀρκαδικῆς τεγέης ὑπὸ δειράδας· ἵλαθι γαίης

Εἰς Αἰνείαν.

Τρωϊάδος βλάστημα σακεσπάλον, ἵλαθι λάμπων
Αἰνεία, τρώων βουληφόρε· σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς

ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλάμβεται αἰδώς,
θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς ἀφροδίτης.

Εἰς Κρέουσαν.

Ἠγασάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
σύγγαμον Αἰνείαο κατάσκιον· ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσασα παρειαῖς,
πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκέϊ χρόα πέπλῳ,
οἷά τε μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης,
ἄρεϊ δουρίκτητον ἐμαντεύοντο τιθήνην,
ἴλιον ἀργείοισιν ἐελμένον ἀσπιδιώταις.

Εἰς ἕλενον.

Οὐδ' ἕλενος κοτέων ἀπεπαύετο· παρὶ δὲ νηλὴς
φαίνετο, δινεύων ἔτι που χόλον· ἦν μὲν ἀέρρων
δεξιτερῇ φιάλην ἐπιλοίβιον· ὡς δοκέω δὲ,
ἐσθλὰ μὲν ἀργείοις μαντεύετο· κὰδ δὲ τιθήνης,
ἀθανάτοις ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχη δ' ἕστηκε ῥοδόσφυρος ἠετιώνη,
οὔτι γόον σταλάουσα πολύστονον· ὡς γὰρ ὀΐω,
οὔπω ἐνὶ πολέμῳ κορυθαίολος ἤριπεν ἕκτωρ,
οὐδὲ φερεσσακέων ὑπερήνορες ἦσαν ἀχαιῶν,
δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσσαντο τιθήνην.

Εἰς Μενέλαον.

Ἦν δ' ἐσιδεῖν Μενέλαον ἀρήϊον· ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
γηθόσυνον· χεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῷ,
δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα τυνδαρεώνην.

Εἰς ἑλένην.

Ἠγασάμην δ' ἑλένης ἐρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαΐην γὰρ
ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς ὀδυσσέα.

Πυκναῖς δὲ πραπίδεσσιν ἀγάλλετο δῖος ὀδυσσεύς.
οὐ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
ἀλλ᾽ ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ᾽ ἐνὶ θυμῷ
κερχαλόων. ῥοίην γὰρ ἐγήθεε πᾶσαν ὀλέσσας
ᾗσι δολοφροσύνῃσι. σὺ δ᾽ ἕκτορος ἔννεπε μῆτερ,

Εἰς ἑκάβην.

Τίς σε πολυτλήμων ἑκάβη τόσα δάκρυα λείβειν
ἀθανάτων ἐδίδαξεν, ἀφωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;
οὐδέ σε χαλκὸς ἔπαυσεν ὀϊζύος, οὐδέ σε τέχνη
ἄπνοος οἰκτείρασα δυσαλγέος ἔσχεθε λύσσης.
ἀλλ᾽ ἔτι δακρυχέουσα, παρίστασαι. ὡς δὲ δοκεύω,
οὐκ ἔτι δυστήνοιο μόρον ἕκτορος, οὐδὲ ταλαίνης
ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσοῦσαν
πατρίδα σήν. φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπῳ,
πήματα μὲν δείκνυσιν. ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι,
πένθος ὑποβρύχιον, κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίλων.
ἄλγεϊ γὰρ πυμάτῳ δέδεσαι φρένα. καδδὲ παρειῆς,
δάκρυα μὲν σταλάεις. τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη,
ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ᾽ ἐνόησα θεοπρόπον. ἀλλ᾽ ἐνὶ σιγῇ
μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύσσης,
οἷά τε θεσπίζουσα πανύστατα πήματα πάτρης.

Εἰς Πύρρον.

Πύρρος δ᾽ ἄλλος ἔην πτολιπόρθιος, οὐκ ἐπὶ χαίτης
ἱπποκόμον τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων,
ἀλλ᾽ ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην.
δεξιτερὴν δ᾽ ἀνέτεινεν ἑὴν ἐπὶ μάρτυρα νίκης,
λοξὰ Πολυξείνην βαρυδάκρυον ὄμμασι λεύσσων.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰς Πολυξένην.

Εἰπὲ Πολυξένη δυσπάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν·
πῶς δέ τεῷ κρήδεμνον ἐπιρρύσασα προσώπῳ,
ἵστασαι αἰδομένη μὲν ἀλίγκιος, ἀλλ᾽ ἐνὶ θυμῷ
πένθος ἔχεις· μή, δή σε τεὸν πτολίεθρον ὀλέσσας
ληΐδα Πύρρος ἔχει φθιώτιος; οὐδέ σε μορφὴ
ῥύσατο, τοξεύσασα Νεοπτολέμοιο μενοινήν,
ἥ ποτε θηρεύσασα τεοῦ γενετῆρα φονῆος,
εἰς λίνον αὐτοκέλευστον ἀελπέος ἦγεν ὀλέθρου·
καὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον· εἰ νύ σε τοίην
ἔδρακε Πύρρος ἄναξ· τάχα κεν ξυνήονα λέκτρων
ἤγετο, πατρῴης προλιπὼν μνημήια μοίρης.

Εἰς Αἴαντα τὸν λοκρόν.

Ἠγασάμην δ᾽ Αἴαντα, τὸν ὀβριμόθυμος Ὀϊλεὺς
λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριος, ἕρκος ἀρούρης.
φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος· οὐδὲ γὰρ ἦεν
ἄνθεϊ λαχνήεντι γενειάδος ἄκρα χαράξας.
γυμνὸν δ᾽ εἶχεν ἅπαν στιβαρὸν δέμας· ἠνορέῃ δὲ
βεβριθώς, ἑλέλιξε μαχήμονος οἶστρον ἀυτῆς.

Εἰς Πάριν.

Αἰδομένῳ μὲν ἔοικεν ὁ βουκόλος· εἶχε δ᾽ ὀπωπὴν
πλαζομένην ἑτέρωσε δυσίμερος· αἴδετο γάρ που
Οἰνώνην βαρύδακρυν ἰδεῖν κεβρηνίδα νύμφην.

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζεεν· ἔζεε πικρῷ
ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα· Πάριν δ᾽ ἐκέλευε λαθοῦσα
ὄμματι μαινομένῳ· κρυφίην δ᾽ ἤγγελλεν ἀπειλὴν,
δεξιτερῇ βαρύποτμον ἀναινομένη παρακοίτην.

Εἰς Μίλωνα.

Ἠ δὲ παλαισμοσύνης δεδαημένος ὄβριμος ἀνήρ·
εἰ δὲ φίλων ἤκουε, πελώριος· εἴτε φιλάμμων,
εἴτε Μίλων σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἶδεν ἀπόλλων·
οὐ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρῖναι, καὶ ἀεῖσαι
οὔνομα θαρσαλέου κλυτὸν ἀνέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης,
ἔπνεεν ἠνορέην· λάσιος δὲ οἱ ἕλκετο πώγων,
καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαὶ,
καὶ κεφαλῆς ἔφρισσον ἐθειράδες· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
μυῶνες μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταθέντες
τρηχαλέοι· δοιοὶ δὲ συνισταμένων παλαμάων
ἀρέες ἐσφηκῶντο βραχίονες ἠΰτε πέτραι,
καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐπανίστατο νώτῳ,
αὐχένος ἀγνάμπτοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἐνέρπων·

Εἰς Δάρητα·

Αὐαλέῳ δὲ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἠνορέης δὲ
ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυστρέπτοισιν ὀπωπαῖς·

εἰς ἔντελλον·

Ἔντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμματι τιταίνων,
γυιοτόρους μύρμηκας ἐμαίνετο χερσὶν ἑλίσσων·
πυγμαχίης δ' ὤδινε φόνου διψῶσαν ἀπειλήν·

Εἰς χαρίδημον·

Δέρκεό μοι Χαρίδημον, ὃς ἀτθίδος ἦγε μονάδων,
κεκροπίδην στρατὸν εἶχεν ἑῆς πειθήμονα βουλῆς·

Εἰς Μελάμποδα·

Ἤκεν ἰδὼν ἀγάσαιο Μελάμποδα· μαντιπόλον μὲν
ἱερὸν εἶδος ἔφαινεν· ἐῴκει δὲ θεσπιδος ὀμφῆς
σιγηλοῖς στομάτεσσι θεοπρόπον ἆσθμα τιταίνειν·

Εἰς Γάνθοον·

Γάνθοος ἦν τρώων βουληφόρος· ἀλλ' ἔτι δεινὴν

οὔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' ἀργείων στρατιάων·

Εἰς Θυμοίτην·

Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε Θυμοίτης,
ἀμφασίης πελάγεσσιν ἐελμένος· ἦ γὰρ ἐῴκει
σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι τρώεσσιν ὑφαίνειν·

Εἰς Λάμπωνα·

Λάμπων δ' ἀχνυμένῳ ἐναλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι·
οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ,
τειρομένοις τρώεσσι τεκεῖν παιήονα βουλήν·

Εἰς Κλύτιον·

Εἱστήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιὰς
χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης·

Εἰς ἰσοκράτην τὸν ῥήτορα·

Χαῖρε φάος ῥήτρης ἰσόκρατες, ὅττι σὺ χαλκῷ
κόσμον ἄγεις· δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν,
εἰ καὶ ἀφωνήτῳ σε πόνῳ χαλκεύσατο τέχνη·

Εἰς ἀμφιάραον·

Ἔστενε δ' ἀμφιάρηος ἔχων περιλαμπέα χαίτην
στέμματι δαφναίῳ· κρυφίην δ' ἐλέλιξεν ἀνίην,
θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη,
ἀνδράσιν ἀργείοισιν ὑπότροπον ἦμαρ ὀλέσσει·

Εἰς ἀγλαόν·

Ἀγλαὸς ἑστήκει χρησμολόγος, ὅντινα φασὶ
μαντιπόλου γενετῆρα θεοφραδέος Πολυΐδου·
ὃς πετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνης·

Εἰς ἀπόλλωνα·

Εἶδον ἀκειρεκόμην ἕκατον θεόν· ἔξοχον ἀοιδῆς
κοίρανον, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτην·
εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὤμοις
βόστρυχον αὐτοέλικτον· ἔλιασε δὲ μάντιν ὀπωπήν,

οἷά τε μαντοσύνῃ μεροπήϊα πήματα λύων·

Εἰς Αἴαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
μήπω πρῶτον ἴουλον ἔχων· ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι πατρῴης· πλοκάμους δ' ἐσφίγγετο μίτρῃ·
οὐ γὰρ ἔην τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἐλίσσων,
οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπωμάδιον· ἀλλὰ τοκῆος
θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγηνορίην Τελαμῶνος·

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἵστατο Σαρπηδὼν Λυκίων πρόμος· ἠγορέῃ μὲν
φρικτὸς ἔην· ἁπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰούλοις
οἴνοπος ἄκρα χάρασσε γενειάδος· ἀμφὶ δὲ χαίταις
εἶχε κόρυν· γυμνὸς μὲν ἔην δέμας· ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
σπέρμα Διὸς σήμαινεν· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς,
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος·

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδηλάλος ἦεν Ἀπόλλων·
καλὸς ἰδεῖν· πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις
ἀμφοτέροις· ἐρατὴ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφὴ
χαλκῷ κόσμον ἄγουσα· θεὸς δ' ἐτίταινεν ὀπωπήν,
οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ τριπόδεσσι δοκεύων·

Εἰς Κύπριν.

Καὶ τριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῆν Ἀφροδίτην,
φάρεϊ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον· ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο· χάρις δ' ἐνενήχετο κεστῷ·

Εἰς Ἀχιλλέα.

Αἰχμητὴς δ' ἀνίουλος ἐλάμπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
γυμνὸς ἐὼν σακέων· ἐδόκευε μὲν ἔγχος ἐλίσσειν
δεξιτερῇ, σκαιῇ δὲ σάκος χάλκειον ἀείρειν
σχήματι τεχνήεντι· μόθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλήν,

θάρσεϊ τολμήεντι τεθηγμένος· αἱ γὰρ ὀπωπαὶ,
γνήσιον ἦθος ἔφαινον, ἀρήϊον αἰακιδάων.

Εἰς ἑρμῆν.

Ἦν δὲ καὶ ἑρμείης χρυσόρραπις· ἱστάμενος δὲ,
δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρυε δεσμὰ πεδίλου,
εἰς ὁδὸν ἀΐξαι λελιημένος· εἶχε γὰρ ἤδη
δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα· τῷ ἔπι, λαιὴν
χεῖρα ταθεῖσαν, ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ἐπιτροπόωντος ἀκούων.

Εἰς ἀπυλήϊον τὸν μάγον.

Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα λατινίδος ὄργια μούσης
ἄζετο παπταίνων ἀπυλήϊος· ὅντινα μύστην,
αὐσονὶς ἀρρήτου σοφίης ἀνεθρέψατο σειρήν.

Εἰς ἄρτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵστατο κούρη
ἄρτεμις· ἀλλ' οὐ τόξον ἑκηβόλον, οὐδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον κατέχουσα κατωμαδόν· ἦν δ' ἐπὶ γούνων
παρθένιον λέγνωτον ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα,
καὶ τριχὸς ἀκρήδεμνον ἀνιεμένη πλόκον αὔραις.

Εἰς ὅμηρον.

Ἔμφρονα χαλκὸν ὅμηρος ἐδείκνυεν, οὔτε μενοινῆς
ἄμμορον, οὔτε νόου κεχρημένον, ἀλλ' ἄρα μούνης
φωνῆς ἀμβροσίης· ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην.
ἦ καὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμοῦ θεὸς εἴδεϊ μορφῆς·
οὐ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν ὀΐομαι ὅπτι μιν ἀνὴρ
ἐργοπόνος χάλκευσε παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων,
ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν ἀθήνη,
εἶδος ἐπισταμένη τό, τ' ἐῴκεεν· ἐν γὰρ ὁμήρῳ
αὐτὴ ναιετάουσα, σοφὴν ἐφθέγγετο μολπὴν
σύννομος ἀπόλλωνι· πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φὼς,

ἵστατο θεῖος ὅμηρος· ἔϊκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
γηραλέῳ· τὸ δὲ γῆρας, ἔην γλυκύ· τοῦτο γὰρ αὐτῷ
πλειοτέρην ἔσταξε χάριν· κεκέραστο δὲ κόσμῳ
αἰδοίῳ τε, φίλῳ τε· σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς·
αὐχένι μὲν κύπτοντι, γέρων ἐπεσύρετο βόστρυχος,
χαίτης ἐς ὀπίσω πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκουὰς
πλαζόμενος, κεχάλαστο· κάτω δ' εὐρύνετο πώγων
ἀμφιταθείς· μαλακὸς δὲ, καὶ ἄτροχος· οὐδὲ γὰρ ἦεν
ὀξυτενής, ἀλλ' εὐρὺς ἀπεπαύετο, κάλλος ὑφαίνων
στήθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἱμερόεντι προσώπῳ·
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ,
ἧστο σαοφροσύνη κουροτρόφος· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφρῦς
ἀμφοτέρας προβλῆτας εὔσκοπος ἔπλασε τέχνη·
οὔτι μάτην· φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί·
ἀλλ' οὐκ ἦν ἀλαῷ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι·
ἕζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν· ὡς δὲ δοκεύω,
τέχνη τοῦτο τέλεσσεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
φέγγος ὑπὸ κραδίην σοφίης ἄσβεστον ἀείρων·
δοιαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκοιλαίνοντο παρειαί,
γήραϊ ῥικνήεντι καταγχέτοι· ἀλλ' ἐνὶ κείναις,
αὐτογενὴς χαρίτεσσι συνέστιος ἵζανεν αἰδώς·
πιερικὴ δὲ μέλισσα, περὶ στόμα θεῖον ἀλᾶτο,
κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές· ἀμφοτέρας δὲ
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλῃσι τιθεὶς, ἐπερείδετο ῥάβδῳ,
οἷά περ ἐν ζωοῖσιν· ἑὴν δ' ἔκλινεν ἀκουὴν
δεξιτερήν· δόκεεν δὲ καὶ ἀπόλλωνος ἀκούειν,
ἢ καὶ πιερίδων τινὸς ἐγγύθεν· ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
σκεπτομένῳ μὲν ἔϊκτο· νόος δέ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐξ ἀδύτων πεφόρητο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
πιερικῆς σειρῆνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων·

Εἰς

Εἰς Φερεκύδην·

Καὶ σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ Φερεκύδης
ἱστάμενος· σοφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομεύων,
οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων·

Εἰς ἡράκλειτον·

Καὶ σοφὸς ἡράκλειτος ἔην θεοείκελος ἀνήρ·
ἔνθεον ἀρχαίης ἐφέσου κλέος· ὅς ποτε μοῦνος
ἀνδρομέης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης·

Εἰς Κρατῖνον·

Καὶ τύπος ἁβρὸς ἔλαμπεν ἀριστονόοιο Κρατίνου,
ὅς ποτε δημοβόροισι πολυαύχοισιν ἰώνων,
θυμοδακεῖς ἐβόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
κῶμον ἀεξήσας φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς·

Εἰς Μένανδρον·

Ἑστήκει δὲ Μένανδρος· ὃς ἐν πύργοισιν ἀθήναις
ὁπλοτέρου κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ·
πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,
καὶ χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους,
ἁρπαγὰς οἰστρήεντας ἀειδνώτοιο κορείης,
μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς·

Εἰς ἀμφιτρύωνα·

Ἀμφιτρύων δ' ἤστραπτεν, ἀπειρογάμῳ τρίχα δάφνῃ
στεψάμενος· πᾶσιν μὲν ἐΰσκοπος ᾔδετο μάντις·
ἀλλ' οὐ μάντις ἔην· ταφίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
στέμμα πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον εἶχεν ἐθείραις,
ἀλκμήνης μενέχαρμος ἀριστοτόκου παρακοίτης·

Εἰς Θουκυδίδην·

Θουκυδίδης δ' ἐλέλιξεν ἑὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
οἷα περ ἱστορίης δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων·
δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων

σπάρτης πικρὸν ἄρηα, καὶ αὐτῶν κεκροπιδάων,
ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης·

Εἰς ἡρόδοτον·

Οὐδ᾽ ἁλικαρνασσοῦ με παρέδραμε θέσπις ἀοιδὸς
ἡρόδοτος πολυΐδρις, ὃς ὠγυγίων κλέα φωτῶν
ὅσσα περ ἡμερίων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσα περ αἰὼν
ἔδρακεν ἑρπύζων, ἐννέα ταῖς ἀνεθήκατο μούσαις,
μίξας οὐεπίησιν ἰωνίδος ἄνθεα φωνῆς·

Εἰς Πίνδαρον·

Θήβης δ᾽ ὠγυγίης ἑλικώνιος ἵστατο κύκνος,
Πίνδαρος ἱμερόφωνος, ὃν ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
ἔτρεφε βοιωτοῖο παρὰ σκοπιὴν ἑλικῶνος,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο· τικτομένου γὰρ
ἑζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι,
κηρὸν ἀνεπλάσσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς·

Εἰς Ξενοφῶντα·

Ξενοφόων δ᾽ ἤστραπτε φραδάσπιδος ἀστὸς ἀθήνης·
ὃς πρὶν ἀχαιμενίδαο μένος Κύροιο λιγαίνων,
ἕσπετο φωνήεντι πλατωνίδος ἤθεϊ μούσης,
ἱστορίης φιλάεθλον ἀριστώδινος ὀπώρην,
συγκεράσσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης·

Εἰς ἀλκμαίωνα·

Ἵστατο δ᾽ ἀλκμαίων κεκλημένος οὔνομα μάντις·
ἀλλ᾽ οὐ μάντις ἔην ὁ βοώμενος, οὐδ᾽ ἐπὶ χαίτης
δάφνης εἶχε κόρυμβον· ἐγὼ δ᾽ ἀλκμᾶνα δοκεύω,
ὃς πρὶν εὐφθόγγοιο λύρης ἠσκήσατο τέχνην,
δώριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῇσιν ὑφαίνων·

Εἰς Πομπήϊον·

Καὶ πρόμος αὐχμάτων Πομπήϊος αὐσονιήων,
φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κεῖ μήλιον ἠνορεάων,

στειβομένας ὑπὸ ποσσὶν ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας,
σημαίνων ὅτι δοῦλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρου
εἴρυσεν, ἀῤῥήκτῳ πεπεδημένον ἅμματι νίκης·
κεῖνος ἀνήρ, ὃς πᾶσιν ἐὴν φάος· ὃς βασιλῆος
ἠγαθέην ἐφύτευσεν ἀναστασίοιο γενέθλην·
τοῦτο δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
δῃώσας σακέεσσιν ἰσαυρίδος ἔνθεα γαίης·

Εἰς ὅμηρον·

Ἵστατο δ' ἄλλος ὅμηρος· ὃν οὐ πρόμον αἰπιάων
θέσκελον υἷα μέλητος ἐϋῤῥείεντος ὀΐω,
ἀλλ' ὃν θρηϊκίῃσι παρ' ἠόσι γείνατο μήτηρ
Μυρὼ, κυδαλίμη, βυζαντίη· ἣν ἔτι παιδνὴν
ἔτρεφον αἰπεινῆς ἡρωΐδος ἴδμονα μοῦσαι·
κεῖνος γὰρ τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν βυζαντίδα πάτρην·

Εἰς Βιργίλλιον·

Καὶ φίλος αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος,
πνείων αἰπεινῆς Βιργίλλιος· ὅν ποτε ῥώμης
θυμβριὰς ἄλλον ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ·

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως στή=
λας τῶν ἀθλητῶν, ἐπιγράμματα· Εἰς Πορφύριον·

Πορφύριον Κάλχαντος, ἄναξ, καὶ δῆμος ἐγείρει,
πολλοῖς αὐχημάτοις βριθόμενον στεφάνοις,
πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριστον,
ἀλλὰ τόσον νίκης κάρτος ἐνεγκάμενον·
ἔπρεπέ μιν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ
τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἴκελον ἑστάμεναι·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Τέτραχα μὲν τὸ πάροιθε διακριδὸν ἴαχε δῆμος,
τὸν καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων·

αὐτὰρ ὁ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο βοώτου
ἡνία, καὶ ζώνην ἱππότιν ἀνθέμενος,
ἦϊθεν ἐπισπέρχων ἐλάᾳ· μεσσηγὺ δ' ἀέθλων
χάλκεος ἱδρύνθη, πρῶτον ἴουλον ἔχων·
δ' ἐτέων γέρας ἦλθε βοώτριον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
ὄψιμον, ἀλλὰ μόλις, πολλὰ μετὰ στέφεα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλατο, καὶ νίκη νῦν τάχα Πορφύριον·
ὃς καὶ ἑοὺς ἵππους, καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος
ἐξ ἑτέρων ἑτέρους αἰὲν ἀμειβόμενος,
πολλάκι κρᾶτα πύκασε πανημερίοισιν ἀέθλοις,
οὐ μογέων, ἑτάρου μοῦνον ἐφεσπομένου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτό σοι ἠϊθέων νίκη γέρας· ὁ χρόνος ἄλλοις
ὀψὲ μόλις πολιοῖς ὤπασε Πορφύριε·
καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυστεφέας σέο μόχθους,
εὕρετο γηραλέων κρέασσονας ἡνιόχων·
τί πλέον, ὅττι καὶ αὐτὸς ἐπευφήμησεν ἀΰσας
σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
ὀλβίη ἡ βενέτων παντελεύθερός ἐστι γενέθλη,
ἣ σε μέγας βασιλεὺς δῶρον ἔνευσεν ἔχειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀλκιμοι ἀλκήεντα, σοφοὶ σοφὸν, υἱέα νίκης,
οἱ νίκης παῖδες Πορφύριον βένετοι
ἄνθεσαν· ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πώλοις
κυδιάει νίκαις, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ
Πορφυρίῳ βασιλεὺς τοῦτο δέδωκε γέρας.

πολλάκι νικήσαντα γὰρ, οὓς πόρεν ὠκέας ἵππους·
λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐστέφετο·
ἔνθεν ἔην πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, ἔνθεν ἀϋτή·
ὃς βενέτους τέρψει κοίρανε, καὶ πρασίνους·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ ἄσετι διφρεύοντα
ἔστησαν νίκης ἐγγύθι Πορφύριον·
δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν γέρας ἤτεεν· οἱ δ' ἕτεροί με
δίζοντ' αὖθις ἔχειν νῖκος ἀπειπάμενοι·
μή τι δ' ἡνιόχων περιγίγνομαι· οἷσι καὶ ἵππους
κρείσσονας ἀντιπορῶν, δεῖξα χερειοτέρους·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
ὁ πλάστης, ἔμπνοον οἷα τυπωσάμενος·
τίς δὲ χάριν, τίς ἄεθλα, τίς ἔνθεα δήνεα τέχνης
τεύξει, καὶ νίκην οὔποτ' ἀμειβομένην;

Εἰς τὸν αὐτόν·

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
ἄνθετο νικητὴς κοίρανος αὐσονίων,
ὡς σοφὸν, ὡς βενέτοις πεφιλημένον· ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίου, πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Πορφύριος λίβυς οὗτος· ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
μοῦνος παντοδαποὺς ἀμφέθετο στεφάνους·
νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμον,
χρώμασι, καὶ πέπλοις, συμμετέβαλλε τύχας·
ἥρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν βενέτοις πλέον· ἔνθεν ἀνέστη
χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόνων·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Τίς τελέθεις φίλε κοῦρε γενειάδος ἄκρα χαράσσων;

ὦ ξένε, Πορφύριος. τίς πάτρις; ἡ Λιβύη.
τίς δέ σε νῦν τίμησεν; ἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
τίς μάρτυς τελέθει; δῆμος ὁ τῶν Βενέτων.
ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
τοιατίης, πλάσσην ἴδμονα Πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον Πορφύριον, Λιβύη τέκε, θρέψε δὲ Ῥώμη,
νίκη δ᾽ ἐστεφάνωσεν ἀμοιβαδὸν, ἄλλοτ᾽ ἀπ᾽ ἄλλου
χρώματος, ἀκραφέροντα καρήατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δήμους ἠλλάξατο, πολλάκι πώλους.
καὶ νῦν μὲν, πρῶτος, ποτὲ δ᾽ ὕστατος, ἄλλοτε μέσσος,
πάντας ὁμοῦ νίκησε καὶ ἀντιπάλους, καὶ ἑταίρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγγύθι τῆς νίκης, καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
ἕστης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα, τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀλλ᾽ ἐπὶ μούνοις
Πορφυρίου καμάτοις, ἕλκεται ὄμμα τύχης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίτρην,
καὶ πάρος ἀντ᾽ ἀρετῆς χάλκεον ἑσταότα,
τῇδε πάλιν χαλκῷ τε, καὶ ἀργύρῳ ἱδρύσαντο.
πρέσβυν, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων,
δήμου μὲν βοόωντος ἕλευ παλίνορσον ἱμάσθλην.
ὡς δὲ δὶς ἡβήσας, μαίνεαι ἐν σταδίοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὴν ῥοχαλὴν μάστιγα, καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγασθεὶς,
ἤθελέ σε στῆσαι διπλόον ὥσπερ ἔδει,
ἡνίοχον κρατερὸν, καὶ ἀριστέα· διχθὰ δὲ χαλκὸς
οὐκ ἐχύθη, ψυχὴν σεῖο τυπωσάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον σταδίοισι, τίνος χάριν ἡνιοχῆα
δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἄνθετο τῶν πρασίνων;
αὐτὸς ἄναξ κήρυξε· τί γὰρ πλέον; ὅττι γεραίρει
ἕνεκεν εὐνοίης, ἕνεκεν ἱπποσύνης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κοίρανος ὁ πρασίνοις τοῦτο χαριζόμενος.
πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέστατα ἔργα κομίζων,
ᾔνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
διπλόον οὔνομα τοῦτο, τόπερ λάχε χάλκεος ἥρως
οὗτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἑλὼν ἀρετῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὤφελλεν ὅπλα φέρειν, οὐ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
ὡς ἐλατὴρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος.
εὖτε γὰρ ἦλθεν ἄνακτος ὀλεσιτύραννος ἀκωκὴ,
καὶ σὺ συναιχμάζων ἥψαο ναυμαχίης.
καὶ διδύμης πολύμητι σοφῆς ἐδράξαο νίκης,
τῆς μὲν, πωλομάχου· τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια νίκη,
ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον.
εὖτ' ἂν ἄναξ πολέμιζεν ἔχων πρασίνους ὑποεργοὺς
ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε ῥώμης,
ἦμαρ δ' αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίης.
τοὔνεκα τοῖς μὲν, ἔδωκεν ἄναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον·
σὸν δὲ τύπον, τέχνη ἔξεσε Πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὑμετέρων κήρυκα ἀμεμφέα πᾶσιν ἀγώνων,

οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων Πορφύριε στέφανοι.
πάντας γὰρ σταδίοισιν ἀμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
ἀντιτέχνους, τῆς σῆς παίγνιον ἱπποσύνης.
τοὔνεκα καὶ ξεῖνον πρεσβήϊον εὕραο μοῦνος,
εἰκόνα χαλκείην δήμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πλάστης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίϊον ἡνιοχῆϊ.
εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
ὄγκον ὁμοῦ καὶ κάλλος· ὅπερ φύσις ὀψὲ τεκοῦσα,
ὤμοσεν, ὠδίνειν δεύτερον οὐ δύναμαι.
ὤμοσεν, εὐόρκοις ὑπὸ χείλεσι. Πορφυρίῳ γὰρ
πρώτῳ, καὶ μούνῳ, πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ φθόνος ἠρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
πάντες Πορφυρίου μάρτυρές εἰσι πόνων.
καὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
βαιὸν τοῦτο γέρας τοσσατίων καμάτων.
ὅσσα γὰρ ἡνιοχῆας ἀεὶ μεμερισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἓν ἀολλίσσας, τηλίκος ἐξεφάνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις ῥιπόθητε γεραίρει.
ἤθελε γὰρ χρυσῷ. ἀλλ' ἴδεν ἐς νέμεσιν.
εἰ δὲ τεὴν μέλπων οὐ παύεται ἠθάδα νίκην,
εὐγνώμων δῆμος Πορφύριε πρασίνων,
ἔμπνοά σοι ξύμπαντες ἀγάλματα. πᾶς δὲ περιαὸς
καὶ χρυσὸς τούτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔπω σοι μογέοντι τύχη πόρεν ἄξια νίκης.
νῖκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης.
ἀλλὰ μέρει πρώτῳ σταθερῷ, καὶ ἀργόνι μίμνοις,

τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην·
οἳ σέθεν εἰσορόωντες ἀεὶ νικῶσαν ἱμάσθλην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλοις μὲν, γεράων πρόφασις χρόνος· οἱ δ' ἐπινίκαις
κρινόμενοι, πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης,
ἀλλ' ἀρετῆς, ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται· εἷς ἀπὸ τοίων
Πορφύριος δώρων δὶς λάχεν ἀγλαΐην,
οὐκ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ' ἑκατοντάδας αὐχῶν
πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλατο. μυθεῦνται τοῖα παλαιγενέες.
νῦν δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται, ὡς τάχα νίκη
ὄμματα, καὶ δίφρους φίλατο Πορφυρίου.

Εἰς Καλλιόπην.

Πρεσβυτέρους κοῦρος μὲν ἐὼν, πρέσβυς δὲ τε κούρους
νικᾷς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
ἓξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκάδας, στήλην ἐπὶ νίκαις
ἔλαβες Καλλιόπα νεύματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος· αἴθε τοι εἴη
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆς τόδε διφρελάτειρα τὸ χάλκεον ἄνθετο νίκης
δείκηλον, μορφᾶς Καλλιόπα ζαθέας,
πρέσβυς ὅτι σφριγόωντας ἐν ἱπποδάμῳ πλέον ἀλκᾷ
νικήσας, γεραροὺς δ' ὢν νέος, ἐν σοφίῃ.
ὅνθεν ἐλευθερόπαις Βενέτων σέο πήξατο δῆμος
δοιά· τὰ μὲν, τέχνας ἆθλα· τὰ δὲ, σθένεος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὸν γῆρας, νεότητα τεὴν ὑπερέδραμε νίκαις·
καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε Καλλιόπα.
ἔνθεν ἄναξ, καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
τοῦτο γέρας, σοφίης μνῆμα, καὶ ἠνορέης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἐγερσιθέην ῥε τεὸς τύπος, ὅν τοι ἐγείρει
ἐσμὸς ἀριζήλων Καλλιόπα στεφάνων.
οὔτε γὰρ ἡνίοχός σε παρήπαφεν, οὔτε χαλινοῖς
δύστομος ἱππείη σοῖς ἀπίθησε γένυς.
μοῦνος δὴ νίκης γέρας ἄρνυσαι· ἢ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων, ἆθλα λιπὼν ἑτέροις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅττι γεραίρει
εἰκόνι χαλκοτύπῳ σοὺς βασιλεὺς καμάτους;
δῆμος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πόλις; οὔτε καὶ αὐτὴ
δυσμενέων παλάμη σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

Εἰς Φαυστῖνον.

Μητέρου εὐάθλων γεράων, φρένου, οὐ κράτος ἥβης,
οὐ τάχος ἱπποσύνης, οὐ χρόνος εὐτυχίης.
οὐ λήκοι Φαυστῖνε τεὸς νόος· ᾧ τάδε πάντα
ἔσσεται, ᾧ νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πρίν σε νέον Φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γερόντων·
νῦν δέ σε πρεσβυγενῆ, κάρτος ἔφριξε νέων.
δεύτρα δ' εὕρετο πάντα τεὸς πόνος· ὅς σε γεραίρει
πρέσβυν ἐν ἠϊθέοις, ἐν δὲ γέρουσι, νέον.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ᾤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χάλκεος οὐκ ἔστης βιόων ἔτι Κωνσταντῖνε·
ἀντὶ γὰρ εὐκλείης, ἤρκεσε βασκανίη·
ὡς δ' ἔθανες, τότε δή σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
οἷς δύναται· τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον ἄϊδος εἴσω,
πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον·
τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας· οὐδ' ἐν ἀγυιαῖς
κείνας τὰς φιλίας οὐκέτιν ἰδεῖν ἔριδας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χρύσεον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ,
οὐδένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκαμένης·
κουρίζων, νίκησεν ἀειδομένους ἐλατῆρας·
γηραλέος δέ, νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους·
ὅντινα καὶ μετὰ πότμον ἀει μνήστῳ τινὶ θεσμῷ
δῆμος, καὶ βασιλεύς, ἵδρυσαν ἁζόμενοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνα Κωνσταντῖνε τεὴν ἀνέθεντο πολῖται,
μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης·
σοὶ κλέος ὁπότε δῆμος ἐπεσφρήγιξε θανόντι,
μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἄναξ·
οὕνεκεν ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα, καὶ ἀρξαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰσέτι μὲν ζώοντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ,
εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας·
ἤδεε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδεϊ νίκης
αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο στεφάνους·
ὡς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἄνθετο τοῦδε,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοις, μνῆστιν ἔχῃ καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ βένετοι πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἐόντες,
εἰς ἓν ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον,
ὥστε σε Κωνσταντῖνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος,
πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀντολίης, δύσιός τε, μεσημβρίης τε, καὶ ἄρκτου,
σὸς δρόμος ὑψιφαὴς ἀμφιβέβηκεν ὅρους
ἄφθιτε Κωνσταντῖνε. θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσπῃ.
τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
ἔπρεπε γὰρ φιλίοις ἓν ἐνὶ χώρῳ ἔχειν,
οἳ καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῆς κλέος ἤθελον εὗρον,
κηρίθμων στεφάνων ἐσμὸν ἑλόντες ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν φαυστινιάδην πόλις ἄνθετο Κωνσταντῖνον,
γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἡνιόχων.
δὴν γὰρ ἀεθλεύσας, οὐκ ἤμβροτεν. ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
παύσατο, σὺν νίκῃ καὶ πάρος ἀρξάμενος.
ὃν καὶ κοῦρον ἐόντα, παλαίτεροι ἡνιοχῆες
στεψάμενοι σταδίοις, ἧσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ τόδε Κωνσταντῖνε τεὴ τροφὸς ὤπασε νίκη,
παιδόθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
οὐδ' ὅσον, οὐδ' ὀλίγον εὕρεο λειπόμενον.
ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε, καὶ ἄχνοος, ἄνδρας ἐνίκας
ἥλικας, ἡβήσας. γηραλέος δὲ, νέους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἤθελε Κωνσταντῖνον ἀεὶ πόλις ἡνιοχεύειν,
ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπένευσε φύσις.
ἔνθεν ἑῶν τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὗρεν ἐρώτων,
ὄφρα ἑ μὴ λήθη, καὶ χρόνος, ἀμφιβάλῃ,
ἀλλὰ μένοι ποθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
κόσμος δὲ σταδίοις, ἐσομένοις δὲ, φάτις.
καί τις ἰδὼν μετόπισθε Χερσόνασ' ἡνιοχῆας,
ὀλβίσῃ προτέρην, ἥν μιν ἴδεν γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέντε, καὶ εἴκοσι μοῦνος ἄεθλα Κωνσταντῖνος
ἐς μίαν ἠριγένειαν ἑλὼν, ἤμειψε μὲν ἵππους
ἀντιπάλοις· κείνους δὲ λαβὼν, οὓς πρόσθεν ἐνίκα,
τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἷλε μίαν τε, καὶ εἴκοσι νίκας.
πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ,
τίς μιν ἔχοι· κείνῳ δ' ἔδοσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔγρεο Κωνσταντῖνε· τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δίφρους ποθέει δῆμος ἐνὶ σταδίοις.
σῆς τε διδασκαλίης ἐπιδευέες ἡνιοχῆες,
εἴαται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

Εἰς Οὐράνιον.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μόνῳ, λήξαντι τ' ἀέθλων,
τοῦτο γέρας νίκη δὶς πόρεν Οὐράνιε,
δήμου ἀπ' ἀμφοτέροιο· σὺ γὰρ πάρος ἐν Βενέτοις μὲν,
εἴκοσι κυδίστων στέμμα φέρεις ἐτέων·
παύσαο δ' ἱπποσύνης· πρασίνων δέ σε δέξατο δῆμος.
τοῖς δὲ, σὺ μὲν, νίκην· οἱ δ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέροις ἐς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις,
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,

ἄστει διφρεύων· τὸ δ᾽ οἱ γέρας, ἤλυθε πρῶτον
ἐκ πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
αὐτοὶ καὶ σταδίοιο πεπαυμένον, ἤγαγον αὖθις
ἐς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Παυσάμενον σταδίων βασιλεὺς ἐπ᾽ ἀγακλέϊ νίκῃ,
αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
οὐράνιον, δήμοισι φέρων χάριν· οὐ ποθέει γὰρ
ἡ πόλις Οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας.
τοὔνεκα διφρεύοντα τὸ δεύτερον, ὑστατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, στῆσεν ἀγασσαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἶσον κυδαλίμοις φαυστινιάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
Φαυστίνῳ, βασιλεὺς στῆσε παρ᾽ ἀμφοτέροις
οὐράνιον· τῷ, δῆμος ἀμεμφήτους διὰ νίκας,
ἠγαθέου Πέλοπος θῆκεν ἐπωνυμίην,
ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον,
τοὺς δέ τις ἀσορόων φθέγξεται ἀτρεκέως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐράνιος νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρην τε
ῥώμην· τῆς μὲν, ἑών· τῇ δ᾽ ἔνι, κῦδος ἑλών.
νικᾷ δ᾽ ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν
τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἠὲ παρεξελάαν.
τοὔνεκα καὶ χρυσῷ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,
κυδίστῳ κτεάνῳ κύδιμον ἡνίοχον.

Εἰς ἰουλιανόν.

Τοῦτον ἰουλιανὸν τυρίης βλάστημα τιθήνης
ἡνίοχον, πολλοὺς δεξάμενον στεφάνους,
αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βουλή,
ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι.

γήραϊ γὰρ σταδίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
κάλλιπεν, οἷσιν ἔρως ἤνθεεν ἀντιπάλων·

Εἰς ἀναστάσιον Θωμᾶ πατρικίου,
καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα, λελασμένον ἅρματος ἄθλων,
ἐνθάδ' ἀναστάσιον κείμενον, οὖδας ἔχει.
ὃς τόσσους ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνους, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἡνιόχων ἤματα ἱππασίης·

Εἰς Πορφύριον, μέρους βενέτων.

Εν γῇ κρατήσας παντὸς ἁρματηλάτου,
καλῶς ἐπήρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν,
Πορφύριος τὸ θαῦμα δήμου βενέτων·
νικῶν γὰρ οὗτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
ἄνεισιν, ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμοι·

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ιουλον ἀνθῶν πρῶτος οὗτος, ἡνίας
Πορφύριος Κάλχαντος εἷλκε βενέτου·
ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνόους
τούτου τίς ἵππους· καὶ γὰρ ἂν πλήξῃ πάλιν,
οἶμαι δραμεῖται νῖκος ἁρεῖν καὶ πάλιν·

Εἰς Φαυστῖνον, μέρους πρασίνων.

Σκόπει τὸ δρᾶμα μηχανουργοῦ τοῦ δόμου·
εἰ μὴ περ ἐστέγαστο καρτερᾷ σκέπῃ,
πρὸς οὐρανοὺς ἂν ὦρτο Φαυστῖνος τρέχων,
ὡς ζῶν σὺν ἵπποις τὸ κλέος πρὶν πρασίνων,
ἆρον στέγος περ, καὶ φθάνει πρὸς αἰθέρα·

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φαυστῖνος οὗτος ὁ πρὶν ἁρματηλάτης,
ὃν δῆμος αἴρων τοῦ μέρους τῶν πρασίνων,
πλὴν ἧτταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμῳ·

γέρων μὲν ἦν γάρ, ὡς βλέπεις. τὸ δὲ σθένος,
ἦν τις νεάζων, οὐδόλως ἡττώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν.

Λευκοῦ μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος,
ἂν μὴ καθείργητο στερρότητι τοῦ δόμου,
τῆς γῆς ἐνίκα πρῶτος, αἰθέρα φθάνων.
πνοῆς ἄνωθεν εἶδεν αἰθροδρόμον.
τέχνη με πείθει τοῦτον ἔμπνοον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
λευκῆς χρόας τέθριππον ἕλκων ἀστρόφως.
ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἥρπασε δράκων, ἔδυ
τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου, καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιανὸν ἡνίοχον ῥουσίων.

Χεὶρ εἶδε γεννᾶν τοὺς πάλαι τεθνηκότας.
ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,
ἕλκων, μεθέλκων ῥουσίου τὰς ἡνίας.
καὶ νῦν γραφῆς, ἕστηκεν ὑψοῦ σὺν δίφρῳ.
τὸ νεῦμα χεὶρ μένει δέ, τὴν νύσσαν δότε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ιουλιανὸς οὗτος ἅρμα ῥουσίου
ἔχων, ἐνίκα τοὺς ἐναντίους δρόμῳ.
ἀλλ' εἰ γραφὴ παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἕτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης
καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῷ δὲ τῷ ἕκτῳ τμήματι ἀναθηματικὰ ἐπιγράμματα ἔχοντι, τάδε τὰ κεφάλαια περιέχεται.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΤΩι ΗΛΙΩι ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ.

α Υτῷ σοι πρὸς ὄλυμπον ἐμακύ=
ναντο κολοσσὸν
τόνδε, ῥόδου ναέται δωρί=
δος ἀέλιε,
χάλκεον, ἁνίκα κῦμα κατευνάσαντες ἐνυοῦς,
ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις.
οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἄνθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γᾷ
ἁβρὸν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίης.
τοῖς γὰρ ἀφ' ἡρακλῆος ἀεξηθεῖσι γενέθλης,
πάτριος ἐν πόντῳ, κἠν χθονὶ κοιρανίη.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸν κύνα, τὸν πάσης κρατερῆς ἐπιίστορα θήρης,
ἔξεσε μὲν λάκων, ἄνθετο δ' ἀλκιμένης.
ἀλκιμένης δ' οὐχ εὗρε τί μέμψεται· ὡς δ' ἴδ' ὁμοίην
εἰκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην,
κλοιὸν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων λάκωνα κελεύειν
τῷ κυνὶ, καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων.

Μυροῦς.

Νύμφαι ἁμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσιαι ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεὶ,
χαίρετε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον· ὃς τάδε καλὰ
εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

Αντιπάτρου.

Η τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτις· ἡ δὲ τὸ φᾶρος,
Φημονόη· Πρηξὼ δ' ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.
τῆς Παφίης δ' ὁ νεὼς, καὶ τὸ βρέτας· ἄνθεμα δ' αὐτῶν,
ξυνόν· στρυμονίου δ' ἔργον ἀριστομάχου.

πᾶσαι δ' ἀσαὶ ἔσαν, καὶ ἑταιρίδες· ἀλλὰ τυχοῦσαι
Κύπριδος ἀκρήτου, νῦν ἑνὸς εἰσὶ μία.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ· Φιλοδήμου.

Κέντρα διωξικέλευθα, φιλοῤῥώθωνά τε κημὸν,
τόν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον,
καὶ συΐνην ῥάβδον ἐπὶ προθύροισι Πόσειδον,
ἄνθετό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
καὶ ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων
μάστιγα, ῥοίζου μητέρα θαρσαλέην.
ἀλλὰ σὺ κυανοχαῖτα, δέχου τάδε· τὸν δὲ Λυκίνου
υἷα, καὶ ἐς μεγάλην στέψον ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς τὸν ἄχνουν ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγγεσιν ἔθηκεν;
ἑρμογένης. τίνος ὤν; Δαϊμονοῦς. ποδαπός;
ἀντιοχάς. τιμῶν σε χάριν τίνος; ὡς συναρωγὸν
ἐν σταδίοις. ποίοις; ἰσθμόθι, κὴν νεμέᾳ.
ἔτρεχε γάρ; καὶ πρῶτος. ἔχων τίνας; ἐννέα παῖδας.
ἔπτη δ' ὡσὰν ἔχων τοὺς πόδας ἠερίους.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ· Λεωνίδου.

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
χὠρμιὴν, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,
καὶ τοῦτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνηθέντα
κύρτον, ἁλιπλάγκτων εὕρεμα δικτυβόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα ποσειδαώνιον ἔγχος,
καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρέτας,
ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης.

Φιλίππου.

Δούνακας ἀκροδέτους, καὶ τὴν ἁλινηχέα κώπην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων λαιμοδακεῖς ἀκίδας,

καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγγελτῆρά τε κύρτου
φελλὸν, καὶ δισσὰς σχοινοτενεῖς σπυρίδας,
καὶ τὸν ἐνερσιφαῆ πυρὸς ἔγγονον ἔμφλογα πέτρον,
ἄγκυράν τε νεῶν πλαζομένων παγίδα,
πείσων ὁ γριπεὺς ἑρμῇ πόρεν, ἔντρομος ἤδη
δεξιτερὴν πολλοῖς αἰθόμενος καμάτοις.

Αδηλον.

Ερμείη, σπήραγγος ἁλίκτυπον ὃς τόδε ναίεις
εὔστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας,
δέξο σαγηναίοιο λίνου τετριμμένον ἅλμῃ,
λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ' ἠϊόνων,
γρίπους τε, πλωτῶν τε πάγην περιδινέα κύρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἅμματι χαίτης,
οὐκ ἄτερ ἀγκύστρων λιμνοφυῆ δόνακα.

Αδηλον.

Δαίμονι τῇ συρίῃ τὸ μάτην ῥιβὲν ἡλιόδωρος
δίκτυον ἐν νηοῦ τοῦδ' ἔθετο προθύροις.
ἁγνὸν ἀπ' ἰχθυβόλου θήρης τόδε· πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φυκί' ἀπ' εὐόρμων ἔλκυσεν αἰγιαλῶν.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κεκμηκὼς χρονίης πεπονηκότα δίκτυα θήρης,
ἄνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης.
οὐ γὰρ ἔτι ῥομβῇ παλάμῃ περιηγέα κόλπον
εἶχεν ἀκοντίζειν οἰγομένοιο λίνου.
εἰ δ' ὀλίγου δώρου τελέθει δόσις, οὐ τόδε νύμφαι
μέμψις, ἐπεὶ Κινύρου ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης τόδε δίκτυον· οὐ γὰρ ἀείρει
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἐκηβολίης.

ἰχθύος, ἀγανέμοιο θεγηθότος, ὅττι θαλάσσῃ
δῶκεν ἔχειν Κινύρου γῆρας ἐλευθερίην·

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ·

Ἰχθυβόλον πολυωπὸν ἀπ' εὐθήρου λίνον ἄγρης,
τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,
καὶ πιστὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φελλόν,
καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρούματι πυρσοτόκον,
ἄγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς, ἐχενηΐδα, δεσμὸν ἀέλλης,
στρεπτῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυπαγῆ στόματα,
δαίμοσιν ἀγροδότῃσι θαλασσοπόροις πόρε Βαίτων,
γήραϊ νουσοφόρῳ βριθομένης παλάμης·

Ἰουλιανοῦ εἰς τὸ αὐτό·

Καμπτομένους δόνακας, κώπην θ' ἅμα νηὸς ἱμάσθλην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων καὶ μιτυλόεσσαν ἴτυν,
σὺν κ' λπου τε λίνοιο περίπλεα κύκλα μολίβδῳ,
καὶ φελλοὺς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,
ζεῦγός τ' εὐπλεκέων σπυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
τήνδε λίθον, νηῶν θ' ἕδρανον ἀσταθέων
ἄγκυραν, γριπεὺς ἐριούνιε σοὶ τάδε Βαίτων
δῶρα φέρει, τρομεροῦ γήραος ἀντιάσας·

Μαικίου·

Αἰγιαλῖτα Γρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπ' ὠφελίης
θύννων, εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους,
φηγίνεον κρητῆρα, καὶ αὐτούργητον ἐρείκης
βάθρον, ἰδ' ὑαλέην οἰνοδόκον κύλικα,
ὡς ἂν ὑπ' ὀρχηθμῶν λελιγυσμένον ἔγκοπον ἴχνος
ἀμπαύσῃς, ξηρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος·

Φιλίππου·

Δίκτυά σοι μολίβῳ στεφανούμενα δυσιβάλακρα,
καὶ κώπην, ἅλμης τὴν μεθύουσαν ἔτι,
κητοφόνον τε τρίαιναν ἐν ὕδασι καρτερὸν ἔγχος,
καὶ τὸν ἀεὶ φελλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
ἄγκυράν τε νεῶν στιβαρὴν χέρα, καὶ φιλοναύτην
σπέρμα πυρὸς σώζειν πέτρον ἐπιστάμενον,
ἀρχιβάλακρε Πόσειδον, ἀμύντιχος ὕστατα δῶρα
θήκατ᾽, ἐπεὶ μογερῆς παύσαθ᾽ ἁλιπλανίης.

Μαικίου κοΐντου.

Ἀκταίης νησῖδος ἀλεξάντοισι Πρίηπε
χοιράσι, καὶ τρηχεῖ τερπόμενος σκοπέλῳ,
σοὶ Πάρις ὀστρακόδερμον ὑπ᾽ εὐθήροισι δαμέντα
ὁ γριπεὺς καλάμοις κάραβον ἐκρέμασεν.
σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑφ᾽ ἡμίβρωτον ὀδόντα
θεὶς μάκαρ, αὐτὸ δέ σοι τοῦτο πόρε σκύβαλον.
τῷ, σὺ δίδου μὴ πολλά· δὶ εὐάγρου δὲ λίνοιο
δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ἀπολλωνίδου.

Τρίγλαν ἀπ᾽ ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῖτιν
ἄρτεμι δωροῦμαι Θῆρις ὁ δικτυβόλος,
καὶ ζωρὸν κεράσας ἰσοχειλέα, καὶ τρύφος ἄρτου
αὖον ἐπιθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυσίην.
ἀνθ᾽ ἧς μοι πλησθέντα δίδου θηράμασιν αἰὲν
δίκτυα· σοὶ δέδοται πάντα μάκαιρα λίνα.

Στατυλλίου φλάκκου.

Ῥαιβοσκελῆ, δίχηλον, ἀμμοδυόταν,
ὀπισθοβάμον᾽, ἀτράχηλον, ὀκτάπουν,
νηκτάν τ᾽ ἐρυμνόνωτον, ὀστρακόχροα,
τῷ Πανὶ τὸν πάγουρον ὁρμιηβόλος
ἄγρας ἀπαρχὰν ἀντίθησι Κώπασος.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ.

Νικοδήμου ἡρακλεώτου πάντα.

Πηνελόπη, τόδε σοι φᾶρος, καὶ χλαῖναν ὀδυσσεὺς
　ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπόν.
Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίοιο, καὶ ἡ ἂν
　δορκάδος, ἀντ' ἀλκᾶς ἔγραφεν ὠφελίων.
Ἀερόπης δάκρυον ἱερῆς, καὶ λάψανα δείπνων
　δύσνομα, καὶ ποινὴν ἔγραφεν ὠφελίων.
Πραξιτέλης ἔπλασε Δανάην, καὶ φάρεα νυμφῶν
　λύγδινα, καὶ πέτρης Πᾶνά με πεντελικῆς.
Κύπριδι κουροτρόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
　χαίροντες, νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.
Αἰθομέναις ὑπὸ δᾳσὶν ἐν εὐρυχώρῳ πατρὸς οἴκῳ,
　παρθένον ἐκ χειρῶν ἠγαγόμην Κύπριδος.
Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλή, καὶ χρύσεα βάκχου
　ὄργια, καὶ μύσται πρόκριτοι εὐΐεω.

ΑΠΟΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ.

Ἀλέξιδος.

Μῆτερ ἐμὴ γαίη, φρυγίων θρέπτειρα λεόντων,
　　　　μόνης μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος,
σοὶ τόδε θῆλυς ἀλεξις ἑῆς οἰστρήματα λύσσης,
　ἄνθετο, χαλκοτύπου παυσάμενος μανίης.
κύμβαλά τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγγων τ' ἀλαλητὸν
　αὐλῶν, οὓς μόσχου λοξὸν ἔκαμψε κέρας.
τύμπανά τ' ἠχήεντα, καὶ αἵματι φοινιχθέντα
　φάσγανα, καὶ ξανθάς, τάς, πρὶν ἔσεισε κόμας.
ἵλαος ὦ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,
　γηραλέον, προτέρης παῦσον ἀγριοσύνης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Κισσοκόμα βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ,

ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Λιναγόρας.
τῷ δὲ, καρηβαρέοντι, δορὴν, ῥίζα, κισσὸν, ὀπώρην,
πάντα λέγεις μεθύειν, πάντα συνεκλέλυται.
καὶ φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀνασχομένης.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἡ ποτὲ ταύρων
πολλὰ τανυκραίρων στέρνα χαραξαμένη,
ἡ μέγα καγχάζουσα λεοντοφόνοις ἐπὶ νίκαις,
παίγνιον ἀτλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη,
ἱλήκοις Διόνυσε, τεῆς ἀμέλησα χορείης,
Κύπριδι βακχεύειν μᾶλλον ἐπειγομένη.
θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα· παραρρίψασα δὲ κισσὸν,
χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πορφυρὶς ἡ κνιδίη τὰ στέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον
τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον,
οἷς ἀνέδην βάκχευεν, ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοίτα,
κισσῷ τὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη,
ἁβροκόμη Διόνυσε, πρὸ παστάδος ἠώρησεν
ταῦτα, τὰ τοῦ κάλλους κόσμια, καὶ μανίης.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Ἰσιδώρου σχολαστικοῦ.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήκτου σκέπας εὐνῆς,
ἄνθετό σοι μήνη, σοὶ φίλος ἐνδυμίων
αἰδόμενος· πολιὴ γὰρ ὅλου κρατέουσα καρήνου,
οὐ σώζει προτέρης ἴχνιον ἀγλαΐης.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σὸς πόσις ἀγχίσης, τοῦ, ἕνεκα πολλάκι Κύπρι
τὸ πρὶν ἐς ἰδαίην ἔτρεχες ἠϊόνα,

νῦν μόλις εὗρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψαι·
θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανον ἡλικίης·
ἀλλὰ θεά, δύνασαι γάρ, ἢ ἡβητῆρά με τεῦξον,
ἢ καὶ τὴν πολιὴν, ὡς νεότητα δέχου·

ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΩΝ·

Φιλίππου·

Δράγματά σοι χώρου μικραύλακος ὦ φιλόπυρε
Δηοῖ, Σωσικλέης θῆκεν ἀρουροπόνος,
εὔσταχυν ἀμήσας τὸν νῦν σπόρον· ἀλλὰ καὶ αὖτις,
ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον·

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ·

Χαλκὸν ἀροτρητὴν, κλασιβώλακα, νειοτομῆα,
καὶ τὴν ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχενίην,
καὶ βουπλῆκτρον ἄκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον,
Δηοῖ Καλλιμένης ἄνθετο γειοπόνος,
τμήξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος· εἰ δ' ἐπινεύσεις
τὸν στάχυν κομίσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω·

Λεωνίδου·

Γλαυκοπόταις σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ
Ἡρῶναξ, πρώτης δράγματα φυταλίης
τρισσῶν οἰνοπέδων, τρισσοὺς ἱδρύσατο τούσδε
ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο κάδους·
ὧν ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἴνοπι Βάκχῳ,
καὶ σατύροις, σατύρων πλέονα πιόμεθα·

Ἄδηλον·

Ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον
ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων,
σφαιρηδὸν σταφυλῇσιν ἐπιτροχάοντα, δοκεύσας
Κώμαυλος, Βρομίῳ ζωὸν ἀνεκρέμασεν·

Ἀδέσποτον·

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν τῷδ' ἐπὶ θυλοπέδῳ·
αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ,
τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λεϊζόμενον·

Βακχυλίδου·

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ ζεφύρῳ·
εὐξαμένῳ γάρ οἱ, ἦλθε βοηθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων·

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ·

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμεργόμενον·
ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν· ἀπροϊδὴς δὲ
ἐγκέφαλον πλήξας, ἐξεκύλισε λίθῳ·
εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἆ τάχα Βάκχῳ
λοιβῆς, καὶ θυέων μικρὸν ἔδωκε γέρας·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἄσπορα Πὰν λοφιῆτα τάδε Στρατόνικος ἀροτρεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ἄνθετό σοι τεμένη·
βόσκε δ' ἔφη χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώρην
δέρκεο, τὴν χαλκῷ μηκέτι τεμνομένην·
αἴσιον εὑρήσεις τὸ ἐπαύλιον· ἐνθάδε γάρ σοι
ἠχὼ τερπομένη, καὶ γάμον ἐκτελέσει·

Φιλίππου·

Σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα, κώλεσι βῶλον
σφύρην, καὶ γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνας,
καὶ τριβόλους ὀξεῖς ἀχυρότριβας, ἰσοβόην τε
σὺν γυροῖς τρόχοις, καὶ φιλόγαιον ὕνιν,
κέντρα τ' ὀπισθονυγῆ, καὶ βουστροφα δεσμὰ τενόντων,
καὶ ῥίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνου,

γῆρα πεπηρωθεὶς Λυσίξενος αὔλακι πολλῇ,
ἐκρέμασεν Δηοῖ τῇ σταχυοστεφάνῳ.

Λεωνίδου.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανί, καὶ εὐαστῆρι λυαίῳ,
πρέσβυς, καὶ νύμφαις δρυὰς ἔθηκε Βίτων.
Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίστορα μητρὸς,
κισσοῦ δὲ βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,
νύμφαις δὲ σκιερῆς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρης,
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.
ἀνθ' ὧν εὔυδρον νύμφαι τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε, Πὰν, γλαγερὸν, βάκχε, πολυστάφυλον.

Σαβίνου.

Πανὶ, Βίτων χίμαρον, νύμφαις, ῥόδα, θύρσα, λυαίῳ,
τριασῶν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
δαίμονες, ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι· αὔξετε δ' αἰεὶ,
Πὰν, ἀγέλην· νύμφαι, πίδακα· βάκχε, γάνος.

Γετουλίκου.

Λάξεο τιμήεσσα κυθηριὰς ὑμνοπόλοιο
αὖψα τάδε κλειτοῦ δῶρα Λεωνίδεω,
πεντάδα τὴν σταφυλῆς εὐρώγεα, καὶ μελιηδὲς
πρώϊον εὔφυλλον σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἁλινήκτειραν ἐλαίην,
καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δρᾶγμα πενιχραλέον,
καὶ σταγόνα σπονδῖτιν ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδὸν,
τῆς κύλικος βωμῷ πυθμένι κευθομένην.
εἰ δ' ὥς μευ βαρύγυιον ἀπώσαο νοῦσον, ἐλάσεις
καὶ πενίην, δώσω πιαλέον χίμαρον.

Κορνηλίου λογγίνου.

Εκ πενίης ὡς οἶσθα ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης,
Κύπρις, ταῦτα δέχου δῶρα Λεωνίδεω,

πορφυρέην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τήν θ' ἁλίπαστον
δρύπεπα, καὶ ψαιστῶν τὴν νομίμην θυσίην,
σπονδὴν τὴν ἀσάλευτον ἀφυλίσα, καὶ τὰ μελιχρὰ
σῦκα. σὺ δ' ὡς νούσου, ῥύεο καὶ πενίης.
καὶ τότε βουθυτέοντά μ' ἐσόψεαι. ἀλλὰ σὺ δαῖμον,
σπονδοις ἀντιλαβεῖν τὴν ἀπ' ἐμοῦ χάριτα.

Ἀδδαίου μακεδόνος.

Αὔλακι, καὶ γήρᾳ τετριμμένον ἐργατίνην βοῦν
Ἕλκων, οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδεσθεὶς ἔργων. ὁ δὲ, που βαθέῃ ἐνὶ ποίῃ
μυκηθμοῖς ἀρότου τέρπετ' ἐλευθερίῃ.

ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Πλάτωνος.

Η σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐρώντων
ἑσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον. ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω. οἵη δ' ἦν πάρος, οὐ δύναμαι.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἰουλιανοῦ ἀπὸ
ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Λαῒς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφὴν,
γηραλέην στυγέει μαρτυρίην ῥυτίδων.
ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήρασα κατόπτρου,
ἄνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.
ἀλλὰ σύ μοι Κυθέρεια, δέχου νεότητος ἑταῖρον
δίσκον, ἐπεὶ μορφὴ σὴ, χρόνον οὐ τρομέει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλος μὲν Κυθέρεια χαρίζεαι. ἀλλὰ μαραίνει
ὁ χρόνος ἑρπύζων σὴν βασίλεια χάριν.
δώρου δ' ὑμετέροιο παρασπαμένου με Κυθείρη,
δέχνυσο καὶ δώρου πότνια μαρτυρίην.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μήδων,
Λαῒς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην.
μούνῳ ἐνικήθη ὑπὸ γήραϊ· καὶ τὸν ἔλεγχον
ἄνθετό σοι Παφίη, τὸν νεότητι φίλον.
ἧς γὰρ ἰδεῖν στυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν φιλαοιδὸν ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἅρμενον ἐργασίης.
εἶπε δὲ, χαῖρε θεὰ, καὶ τήνδ᾽ ἔχε· χήρη ἐγὼ γὰρ,
τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας.
ἀρνεῦμαι τὰ σὰ δῶρα· τὰ δ᾽ ἔμπαλι, Κύπριδος ἔργων
ἅπτομαι· ὥρης γὰρ κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Κερκίδα τὴν φιλοεργὸν ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἅρμενον ἐργασίης,
πάντας ἀποστύξασα γυνὴ τότε τοὺς ἐν ἐρίθοις
μόχθους, καὶ στυγερὰς φροντίδας ἱστοπόνων.
εἶπε δ᾽ ἀθηναίῃ, τῶν Κύπριδος ἅψομαι ἔργων,
τὴν Πάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιποστεφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,
σοὶ τὰ νοοπλήκτου πλαστὰ κύπελλα μέθης,
βόστρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδευμένα, τῇδε κονίῃ
σκῦλα ποθοβλήτου κεῖται ἀναξαγόρα.
σοὶ τάδε Λαῒς ἅπαντα· παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δειλὸς
τοῖσδε σὺν ἀκρήβαις πολλάκι παννυχίσας,
οὐκ ἔπος, οὐ χαρίεσσαν ὑπόσχεσιν, οὐδὲ μελιχρῆς
ἐλπίδος ὑβριστὴν μῦθον ἐπεσπάσατο.

φεῦ· φεῦ· γυοτακὴς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμων,
    μέμφεται ἀστρέπτῳ κάλλεϊ θηλυτέρων·

Ἀδέσποτον·

Ἡ τὸ πρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ᾽ ἐρασταῖς,
    ἡ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεὸν,
μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει·
    ὀψέ γ᾽ ἀθηναίῃ Κύπριν ἐληΐσατο·

Νικάρχου·

Ἡ πρὶν ἀθηναίης ὑπὸ κερκίσι, καὶ τὰ καθ᾽ ἱστῶν
    νήματα Νικαρέτη πολλὰ μιτωσαμένη,
κύπριδι τὸν καλαθόν τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
    ἄρμεν᾽, ἐπὶ προδόμου πάντα πυρῆς ἔθετο,
ἔρρετε φωνήσασα κακῶν λιμηρὰ γυναικῶν
    ἔργα, νέων τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα·
εἵλετο δὲ στεφάνους, καὶ πηκτίδα, καὶ μετὰ κώμων
    ἡ παῖς, τερπνὸν ἔχειν ἐν θαλίαις βίοτον·
εἶπε δὲ, παντός σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἴσω
    Κύπρι· σὺ δ᾽ ἐργασίην καὶ λάβε, καὶ μετάδος·

Ἀρχίου·

Αἱ τρισσαὶ, Σατύρη τε, καὶ ἡράκλεια, καὶ Εὐφρὼ,
    θυγατέρες Ξούθου, καὶ Μελίτης, σάμιαι,
ἁ μὲν, ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν
    ἄτρακτον δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας,
ἁ δὲ, πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων,
    εὔθροον ἁ τριτάτα δ᾽ εἰροχαρῆ τάλαρον,
οἷς ἔχον χερνῆτα βίον δηναιὸν ἀθάνα
    πότνια, ταῦθ᾽ αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες·

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ·

Τῇ Παφίῃ στεφάνους, τῇ Παλλάδι τὴν πλοκαμῖδα,
    Ἀρτέμιδι ζώνην, ἄνθετο Καλλιρόη·

ἄρετο γὰρ μνηστῆρα, τὸν, ἤθελε, καὶ λάχεν ἥβην
σώφρονα, καὶ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

Παλλαδᾶ.

Αντὶ βοὸς, χρυσέου τ' ἀναθήματος, ἴσιδι τούσδε
θήκατο τοὺς λιπαροὺς Γαμφίλιον πλοκάμους.
ἡ δὲ θεὸς, τούτοις γάννυται πλέον, ἤπερ ἀπόλλων
χρυσῷ, τὸν, λυδὸς Κροῖσος ἔπεμπε θεῷ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ω ξυρὸν οὐράνιον, ξυρὸν ὄλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
κειραμένη πλεκτὰς, ἄνθετο Γαμφίλιον,
οὐ σέ τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο· πὰρ δὲ καμίνῳ
ἡφαίστου, χρυσέην σφύραν ἀειραμένη,
ἡ λιπαροκρήδεμνος ἵν' εἴπω μὲν καθ' ὅμηρον,
χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

Αντιπάτρου σιδωνίου.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινᾶ χελιδόνων ἅμα φωνᾷ
μελπομέναν, ἱστῶν Παλλάδος ἀλκυόνα,
τόν τε καρηβαρέοντα πολυρρόιβητον ἄτρακτον,
κλωστῆρα στρεπτᾶς εὔδρομον ἁρπεδόνας,
καὶ πήνας, καὶ τόνδε φιληλάκατον καλαθίσκον,
στάμονος ἀσκητοῦ, καὶ τολύπας φύλακα,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἁ φιλοεργὸς,
εἱροκόμων κούρα θήκατο δεσπότιδι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι ταὶ τρισσαὶ θέσαν ἅλικες, ἶσον ἀράχνᾳ
τεῦξαι λεπταλέον στήμον' ἐπιστάμεναι.
Δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον· ἀρσινόα δὲ,
ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἠλακάταν.
κερκίδα δ' εὐποίητον ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις,
βακχυλὶς, εὐκρέτους ᾇ διέκρινε μίτους.

ζώειν τὴν δίχα παντὸς ὀνείδεος εἵλεθ' ἑκάστη
ἕξειν, τὴν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοτον.

Φιλίππου.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισιν, χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτους κάμακας,
καὶ κτένα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον
σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον,
καὶ τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ' ὀδόντων
ἐπλήρου τολύπη πᾶσα καθαιρομένη,
σοὶ φιλέριθε κόρη παλλαντιὰς, ἡ βαθύγηρως
Αἰσχινόη, πενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Λεωνίδου.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς,
καὶ πιθαμῆς ὕλης, Βίττιον ἐργάσατο.
βάτραχα δ' ἀντιάνειρα προσήρμοσε. τὴν δὲ μεταξὺ
μαίανδρον, καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίη,
κούρη καλλίστη Διὸς ἄρτεμι, τοῦτο τὸ νῆμα
πρὸς ψυχῆς θείης τὴν τριπόνητον ἔριν.

Ἀντιπάτρου.

Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν ὦ πάρθενε, πότνα γυναικῶν,
τὰν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.
καὶ Βιτίη μὲν, τάσδε χοροιθαλέας κάμε κούρας,
λοξά τε μαιάνδρου ῥεῖθρα πολυπλανέος.
ξανθὰ δ' ἀντιάνειρα, τὴν ἀγχόθι μήσατο κόσμον
πρὸς λαιᾶς ποταμοῦ κεκλιμένον λαγόνι.
τὸν δὲ νυ δεξιτερῶν νασμῶν πέλας ἰσοπάλαιστον
τοῦτον ἐπὶ πιθαμῇ, Βίττιον ἠνύσατο.

Ἡδύλου.

Ἁ μίτρα, τό θ' ἁλουργὲς ὑπέρδυμα, τοί τε λάκωνος
πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι,

πάνθ'

πάνθ' ἅμα Νικονόη συνετέκτηνεν· ἦν γὰρ ἐρώτων,
καὶ χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος·
τοιγὰρ, τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήπῳ,
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην·

ΕΡΩΤΙΚΩΝ.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Δαφνιακῶν βίβλων ἀγαθίου ἐννεάς εἰμι·
ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας, ἄνθετο σοὶ Παφίη·
οὐ γὰρ πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον ἔρωτι,
ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθων·
αἰτεῖ δ' ἀντὶ πόνων, ἵνα οἱ δία σεῖο παρείη,
ἤ τινα μὴ φιλέειν, ἢ ταχὺ πειθομένην·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνθετό σοι κορύνην, καὶ νεβρίδας ἡ μέτρος Πὰν
εὔιε, καλλείψας σὸν χορὸν ἐκ Παφίης·
ἠχὼ γὰρ φιλέει, καὶ πλάζεται· ἀλλὰ σὺ βάκχε,
ἵλαθι τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην·

Ἀντιφάνους.

Αὐτή σοι Κυθέρεια τὸν ἱμερόεντ' ἀπὸ μαστῶν
ἐκλυσαμένη, κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν,
ὡς ἂν θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζῃς
ἀνέρας· ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον·

Ἄδηλον.

Φρύνη τὸν πτερόεντα, τὸν εὐτέχνητον ἔρωτα,
μισθὸν ὑπὲρ τέκνων ἄνθετο θεσπιάσι·
κύπριδος ἡ τέχνη· ζηλούμενον, οὐκ ἐπιμεμφὲς
δῶρον· ἐς ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μισθὸς, ἔρως·
δοιῆς ἐκ τέχνης αἰνέω βροτὸν, ὅσγε καὶ ἄλλοις
δοὺς, θεὸν ἐν σπλάγχνοις εἶχε τελειότερον·

ΕΥΧΩΝ. Φιλίππου.

Ζηνὸς, καὶ Λητοῦς θηροσκόπε τοξότι κούρη
    ἄρτεμις, ἣ θαλάμους τῶν ὀρέων ἔλαχες,
νοῦσον τὴν στυγερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
    ἐσθλοτάτου πέμψαις ἄχρις ὑπερβορέων.
σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἀτμὸν λιβάνοιο Φίλιππος
    ῥέξει καλλιθύτων ταῦρον ὀροιονόμαν.

Διοδώρου.

Η τε σάμου μεδέουσα, καὶ ἣ λάχες ἴμβρασον ἥρη,
    δέξο γενεθλιδίους πότνια θυηπολίας.
μόσχων ἱρὰ ταῦτα, τά, σοι πολὺ φίλτατα πάντων
    ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
εὔχετ' ἐπισπένδων τάδε Μάξιμος· ἣ δ' ἐπένευσεν
    ἔμπεδα· μοιράων δ' οὐκ ἐμέγηρε λίνα.

Αντιπάτρου.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνου τυφήρεα λύχνον,
    σχοίνῳ, καὶ λεπτῇ σφιγγόμενον παπύρῳ,
ἀντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας· ἢν δέ μ' ἀνάψας
    εὔξηται, λάμψω φέγγος ἀκυσόβεον.

ΘΗΡΩΝ. Αντιπάτρου.

Εκ ποτέ τις φρικτοῖο θεῆς σεσοβημένος οἴστρῳ,
    ῥομβευτὴς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους,
θηλυχίτων, ἀσκητὸς ἐϋσπείροισι κορύμβοις,
    ἁβρῶν τε στρεπτῶν ἅμματι κεκρυφάλων,
ἴδρις ἀνὴρ, κοιλῶπιν ὀροιάδα δύσατο πέτρην,
    Ζηνὸς ἐλαστρηθεὶς χιονοπαγεῖ νιφάδι.
τῷ δὲ κεν ἀρρίγητος ἐπένθορε ταυροφόνος θὴρ,
    ἐς τὸν ἑὸν προμολὼν φωλεὸν ἑσπέριος.
ἀθρήσας δ' ἐς φῶτα, καὶ ἀνδρήτοισιν ἀϋτμὰν
    μυκτῆρσι, βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος,
ἔστη μὲν βριαροῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν· ὄμμα δ' ἑλίξας,

βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων·
ἀμφὶ δὲ οἱ σμαράγει μὲν ἐναυλιστήριον ἄντρον,
ἄχει δ' ὑλάεις ἀγχινεφὴς σκόπελος·
αὐτὰρ ὁ, θαμβήσας φθόγγον βαρὺν, ἐν μὲν ἅπαντα
ἐν στέρνοις ἐάγη θυμὸν ὀρινόμενον·
ἀλλ' ἔμπας, ἐρίμυκον ἀπὸ στομάτων ὀλολυγὰν
ἧκεν· ἐδίνησεν δ' αὐστροφάλιγγα κόμαν·
χειρὶ δ' ἀνασχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατάγησεν,
δινωτὸν ῥέξας ὅπλον ὀλυμπιάδος,
τὸ ζωᾶς ἐπαρωγόν· ἀήθεα γὰρ τότε βύρσης
ταυρείου κενεὸν δοῦπον ἔδεισε λέων·
ἐκ δὲ φυγὼν, ὤρουσεν· ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
πάνσοφος, ἐξευρεῖν ἔκλυσιν ἀΐδεω·

Εἰς τὸ αὐτό·

Γυρσοῦ τοῦτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος, ὁ βουπαλίων δουρὶ φονευσάμενος·
ἄρτι καταβρύχοντα τὸν
οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχους·
μοσχείου δ' ἀπέτισεν ὁ θὴρ ἀνθ' αἵματος αἷμα,
βληθεὶς· ἀχθεινὰν δ' ἔσχε βοοκτασίαν·

Γαίτου·

Παῖδα πατὴρ ἄλκων ὀλοῷ σφιχθέντα δράκοντι
ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί·
θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε· διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
ἤϊξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὕπερθε βρέφους·
παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυῒ τῇδε φαρέτρην
σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε, καὶ εὐστοχίης·

ΙΣΟΨΗΦΑ·

Λεωνίδου ἀλεξανδρέως πάντα·

Θύει σοι τόδε γράμμα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις

Καῖσαρ, τειλαίη μοῦσα Λεωνίδεω·
καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον ἀεὶ θύος· ἐς δὲ νέωτα
ἢν ἐθέλῃς, θύσει τοῦδε περιασότερα.
Τήνδε Λεωνίδεω θαλερὴν πάλι δέρκεο μοῦσαν,
δίστιχον, εὐθίκτου παίγνιον εὐεπίης.
ἔσται δ' ἐν κρονίοις Μάρκῳ περικαλλὲς ἄθυρμα
τοῦτο, καὶ ἐν δείπνοις, καὶ παρὰ μουσοπόλοις.
Οἰδιπόδης, κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητέρι πόσις
γίγνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.
Γέμματα τίς λιπόωντα; τίς ἄρει τῷ πολιπόρθῳ
βότρυς; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κάλυκας;
νύμφαις ταῦτα φέροι τίς· ἀναιμάκτους δὲ θυηλὰς,
οὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις ἄρης.
Αλλος ἀπὸ σταλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἠέρος, ὃς δ' ἀπὸ πόντου
Εὔπολι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι μουσῶν στίχον, ὅστις ἐσαιεὶ,
μίμνει καὶ φιλίης σῆμα, καὶ εὐμαθίης.
Λύκτιον ἰοδόκην, καὶ καμπύλον ἄρτεμι τόξον,
Νῖκις ὁ Λυσιμάχου παῖς ἀνέθηκε λίβυς.
ἰοὺς γὰρ πλήθοντας ἀεὶ λαγόνεσσι φαρέτρης,
δορκάσι, καὶ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.
Εἷς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, οὐ δύο δοιοῖς·
οὐ γὰρ ἔτι στέργω τὴν δολιχογραφίην.
Τὴν τριτάτην χαρίτων ἀπ' ἐμοῦ πάλι λάμβανε βίβλον
Καῖσαρ, ἰσηρίθμου σύμβολον εὐεπίης,
ναῦλος ὅπως καὶ τήνδε δι' ἑλλάδος ἰθύνουσαν,
τῇ χθονίῃ πέμψῃ δῶρον ἀοιδότατον.
Αλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, ὃς δὲ, τοπάζους
πέμψουσι, πλούτου δῶρα γενεθλίδια.
ἀλλ' ἴδ' ἀγριππίνη δύο δίστιχα μοῦνον ἰσώσας,

ἀρκοῦμαι δώροις, ἀφθόνος οὐ δαμάσει·

Καρκίνοι στίχοι ἔμμετροι, κατὰ ἀναποδισμόν·

Αθλήσας ἤδη πώλῳ πηδήσας ἦλθα·

Αμήσας ἄρδην, ὀροφηφόρον ἤδρασα σῆμα·

Αλύξας ὥρην ἠνεμωμένην, ἤρωσα ξύλα·

Εἰς διομήδους τάφον·

Ηδη μοι Διὸς ἄρα πηγὴ παρὰ σοὶ Διομήδη·

Νῷ ἐλατὰ, μὴ ὀνητὰ, σοφὸς ἄτη, νοήματα λέων·

Ιερὰ σὰ παρὰ χείλη ἤλιε, χαρὰ πᾶσα ῥεῖ·

Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν·

Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον·

Σοφὸς ἔγωγε ἤδη ὢν ἄνω, χαρὰ τῶν ἄνω· γελῶ τὰ
κάτω, λέγων ἂν ὦ ταραχῶν ἄνω, ἤδη ἔγωγε σοφός·

ΑΓΟΚΗΓΩΡΩΝ·

Σκάπτειραν κήποιο φιλυδρήλοιο δίκελλαν,
καὶ δρεπάνην καυλῶν ἄσκυλον ἐκτομίδα,
τήν τ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγὸν,
καὶ τὰς ἀῤῥήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
τόν τε δι' εὐρήτοιο πέδου δύνοντα κατ' ἰθὺ,
ἀρτιφανοῦς κράμβης πάσσαλον ἐμβολέα,
καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασιὴν διψῶσαν ἐγείρειν,
αὐχμηροῖο θέρευς οὔποτε παυσάμενον,
σοί τοι κηπωρὸς Γοτάμων ἀνέθηκε Γρίηπε,
κτησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίης·

Ζωνᾶ·

Αρτιχανῆ ῥοιάν τε, καὶ ἀρτίχνοον τόδε μῆλον,
καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα πυκνόρωγον,
καὶ κάρυον λεπτῆς ἀντίδορον λεπίδος,
ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι Γριήπῳ,

θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίην·

Ἀδέσποτον·

Ἀλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινι κήπῳ,
τοῦ φιλοκαρποφόρου γευσάμενος θέρεος,
ἰσχάδα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γέρα Πανὶ κομίζω,
εἶπε· σύ μοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίας·
ὧν τὰ μὲν, ἐκ κήποιο· τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
δέξο· καὶ ἀντιδιδοὺς, δὸς πλέον ὧν ἔλαβες·

Φιλίππου·

Ῥοιὴν ξανθοχίτωνα, γεραιόφλοιά τε σῦκα,
καὶ ῥοδέας σταφυλῆς ὠμὸν ἀποσπάδιον,
μῆλόν θ' ἡδύπνοον λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ,
καὶ κάρυα χλωρῶν ἐκφανὲ ἐκ λεπίδων,
καὶ σύκιον χλοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίταν,
καὶ περσικὴν ἤδη χρυσοχίτων' ἐλάην,
σοὶ φιλοδῖτα Πρίηπε, φυτοσκάφος ἄνθετο Λάμων,
δένδρεσι, καὶ γυίοις εὐξάμενος θαλέθειν·

ΑΓΟΚΥΝΗΓΩΝ·

Σατυρίου εἰς τρεῖς ἀδελφούς·

Θηρευτὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο Δᾶμις·
Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην·
τριγλοφόρους δὲ χιτῶνας, ὁ νυκτερέτης θέτο Κλέιτωρ
τῷ Πανὶ, τρισσῶν ἐργασίην καμάτων·
ἵλαος εὐσεβέεσσιν ἀδελφειοῖς ἐπίνευσον
πτηνὰ, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων·

Τρισσῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης
δέχνυσο Πάν· Πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
ταῦτα φέρει· θηρῶν, Δᾶμις· Κλέιτωρ δὲ, θαλάσσης·
καί σφι δὸς εὐαγρεῖν, ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ·

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι
ἀγρότα Πὰν, ἄλλης ἄλλος ἀπ᾽ ἀγρεσίης.
ὧν ἀπὸ μὲν πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ, Δᾶμις
τετραπόδων· Κλείτωρ δ᾽ ὁ τρίτος, εἰναλίων.
ἀνθ᾽ ὧν τῷ μὲν, πέμπε δι᾽ ἠέρος εὔστοχον ἄγρην·
τῷ δὲ, διὰ δρυμῶν· τῷ δὲ, δι᾽ ἠιόνων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Πανὶ τάδ᾽ αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνης.
Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων·
κλείτωρ δὲ, πλωτῶν τάδε δίκτυα· τὴν δὲ πετεινῶν,
ἄρρηκτον Πίγρης τήνδε δεραιοπέδην.
τὸν μὲν γὰρ, ξυλόχων, τὸν δ᾽ ἠέρος· ὃν δ᾽ ἀπὸ λίμνης,
οὔποτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἐδέκτο λίνοις.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίκτυα, τετραπόδων δὲ,
Δᾶμις, καὶ Πίγρης, θῆκεν ὑπ᾽ ἠερίων
πανὶ, κασιγνήτων ἱερὴ τριάς· ἀλλὰ σὺ θήρην
ἠερίην, πόντῳ, κὴν χθονὶ τοῖσδε νέμε.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχίου.

Σοὶ τάδε Πὰν σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα σύναιμοι
τρίζυγοι, ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.
δίκτυα μὲν Δᾶμις, θηρῶν· Πίγρης δὲ, πετεινῶν
λαιμοπέδας· Κλείτωρ δ᾽ εἰναλίφοιτα λίνα.
ὧν τὸν μὲν, καὶ ἰσαῦθις ἐν ἠέρι, τὸν δ᾽ ἔτι θείης
εὔστοχον ἐν πόντῳ· τὸν δὲ, κατὰ δρυόχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἀγραύλῳ τάδε Πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ᾽ ἄλλης
αὔθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοστασίης.
πίγρης μὲν, δειραχθὲς ἐΰβροχον ἅμμα πετεινῶν·

Δᾶμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
ἄρκυν δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν· οἷς σὺ δι' αἴθρης,
καὶ γᾶς, καὶ πελάγευς, εὔστοχα πέμπε λίνα.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦτά σοι ἔκ τ' ἰρέων, ἔκ τ' αἰθέρος, ἔκ τε θαλάσσης,
τρεῖς γνωτοὶ, τέχνης σύμβολα Πὰν, ἔθεσαν.
ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λίνα· ταῦτα δὲ, Πίγρης
οἰωνῶν· Δᾶμις τὰ ῥίτα τετραπόδων.
οἷς ἅμα χερσαίῃσιν, ἅμ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
ἀγρεῦ, ἅμ' ἐν πλωτοῖς, ὡς πρὶν ἀρωγὸς ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τρίζυγες οὐρεσίοικε κασίγνητοι τάδε τέχνας,
ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν.
καὶ τὰ μὲν, ὀρνίθων Πίγρης· τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
Δᾶμις· ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἔπορεν.
ὧν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν· ὃ δ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
αἰέν· ὃ δ' ἐν πελάγει εὔστοχον ἄγραν ἔχοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀλεξάνδρου.

Πίγρης ὀρνίθων ἀπὸ δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν,
ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας· ἄλλος, ἀπ' ἄλλης
ἱδρυτὰ γαίης, ἱδρυτὰ καὶ πελάγευς.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν, ἁλός· τῷ δ' ἠέρος· ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν,
πέμπε κράτος, ταύτῃ δαῖμον ἐπ' εὐσεβίῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου θασίου.

Σοὶ τάδε Πὰν θηρευτὰ ἀνηρτήσαντο σύναιμοι
δίκτυα, τριχθαδίης δῶρα κυνηγεσίης.
πίγρης μὲν, πτηνῶν· Κλείτωρ, ἁλός· ὃς δ' ἀπὸ χέρσου
Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.
ἀλλὰ σὺ κὴν δρυμοῖσι, καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ διὰ μέσσης

ἠέρος, εὔαγρον τοῖσδε δίδου κάματον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τριᾷ τάδε τριοὶ θηραγρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
τέχνης, πρὸς νηῷ Πανὸς ἔθεντο λίνα.
Πίγρης μὲν, πτηνοῖσιν ἐφεὶς βόλον· ἐν δ' ἁλίοισι,
Κλείτωρ· ἐν θηρσὶ, Δᾶμις ἐρημονόμοις.
τοὔνεκα Πάν, τὸν μέν τι δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λόχμης,
τὸν δὲ, δι' αἰγιαλῶν θὲς πολυαγρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρης πτηνολέτιν νεφέλην.
ἀπλόκατον δ' ἀλὶ τοῦτο μιτορραφὲς ἀμφίβληστρον
Κλείτωρ, εὐθήρῳ Πανὶ προσευξάμενοι.
τοὔνεκα Πάν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι ληΐδα θηρῶν,
Πίγρῃ δ' οἰωνῶν, Κλείτορι δ' εἰναλίων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ Διοκλέους.

Δικτυάσσοι τάδε Πὰν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν
οἱ τρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγους.

δικτυβόλει· τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις.
τὸ τρίτον ἐν πτηνοῖσιν ἐπίβλεπε· τῶν γὰρ ἁπάντων
δαῖμον ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτό.

Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριὰς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἄνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
Πίγρης, ὀρνίθων· ἁλίων ἀπὸ μοίρια, Κλείτωρ.
ἔμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.
ἀνθ' ὧν ἀγρίην, ᾧ μὲν, χθονὸς, ᾧ δὲ, διδοίης
ἐξ ἁλός· ᾧ δὲ, νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ὀκρῆς Θηρίμαχος, τὰ λαγωβόλα Πανὶ λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις·
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ·
ἔν τε συναγκείαισι παρίστασο δεξιτερῇσι,
πρῶτα διδοὺς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων·

Παύλου σιλεντιαρίου·

Σοὶ τόδε πενταίχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ἀκμαῖς
ἀκροχανὲς φονίῳ κρατὶ συνεξερύσας,
ἄνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτυν αἰγιπόδῃ Πὰν
Τεῦκρος Ἄραψ, καὐτὴν ἀγρότιν αἰγανέην·
αἰχμῇ δ' ἡμιβρῶτι τύποι μίμνουσιν ὀδόντων·
ᾗ ἔπι, βρυχητὴν θὴρ ἐκένωσε χόλον·
ὑδριάδες νύμφαι δέ, συνυλονόμοισι χορείην
στῆσαν, ἐπεὶ καὐτὰς πολλάκις ἐξεφόβει·

Ζωνᾶ·

Τοῦτό σοι ὑλοφῶτα κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
δέρμα, λυκορραίστης ἐκρέμασεν,
καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα· τάν, ποκα τῆνος
πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει·
ἀλλὰ τὺ Πὰν βοσκῆτα, τὰ μὴ πολύολβά τε δέξαι
δῶρα, καὶ εὐαγρεῖν τῷδ' ἐπίνευσον ὄρει·

Ἀντιπάτρου·

Γηραλέον νεφέλας ψῦχος τόδε, καὶ τριέλικτον
ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νευροτενεῖς παγίδας,
κλωβούς τ' ἀμφιρρῶγας, ἀνασπαστοὺς δέ τε ῥάγχας,
καὶ πυρὶ θηγαλέους ὀξυπαγεῖς σκάλικας,
καὶ τὰν εὔκολλον δρυὸς ἰκμάδα, τόν τε πετηνῶν
ἀγρευτὰν ἰξῷ μυδαλέον δόνακα,
καὶ κρυφίου τρίκλωστον ἐπισπαστῆρα βόλοιο,

δρὴν τε γλαγερῶν λαιμοπέδαν γεράνων,
σοὶ Πὰν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολάδα,
Κράμβις ὁ θηρευτὴς, δρηὰς ἀπ' ὀρχομενοῦ.

Λεωνίδου· οἱ δὲ, Μνησάλκου.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ ποιέλικτον ὕδωρ,
θηκτῷ σαυρωτῆρι· τᾶς δ' ὀκτάῤῥιζα μετώπων
φράγμαθ', ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

Ἀντιπάτρου.

Τὰν ἔλαφον λάδωνα, καὶ ἀμφ' ἐρυμάνθιον ὕδωρ,
νῶτά τε θηρονόμου φερβομέναν φολόης,
παῖς ὁ Θεαρίδεω λασιώνιος εἷλε Λυκόρμας,
πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.
δέρμα δὲ, καὶ δικέραιον ἀπὸ στόρθυγγα μετώπου
σπασάμενος, κούρᾳ θῆκε παρ' ἀγροτίδι.

Σιμμίου.

Δέρμα, καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος,
ἀμφιτρυωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
τεσσαρακαιδεκάδωρα· τὸν, αὐχήεντα φιλίππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βούβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν· ἁ πολύολβος
ἠμαθία, τοίῳ κραίνεται ἁγεμόνι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου.

Τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον,
τὸν πρὶν ἐρημωτὰν θῆρα μακηδονίας,
δαρδανέων ὀλετὴρ', ὁ κεραύνιος εἷλε Φίλιππος,
πλήξας αἰγανέᾳ βρέγμα κυναγέτιδι.
καὶ τάδε σοι βριαρᾶς ἡράκλεες οὐ δίχα βύρσας
θῆκεν ἅμα μακέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα.
σᾶς τοι ὅδ' ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν· οὔτι ἀεικὲς

πατρῴας ξαλῦν ἔργα βοοκτασίας.

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμμίου.

Σοὶ γέρας ἀλκείδα μινυαμάχε τοῦτο Φίλιππος
δέρμα ταναιμύκου λαυρὸν ἔθηκε βοός.
αὐτοῖς σὺν κεράεσι τὸν βρεχμῷ κυδιόωντα
ἔσβεσεν ὀρβηλοῦ ῥηχὺν ὑπὸ πρόποδα.
ὁ φθόνος αὐαίνοιτο· τεὸν δ᾽ ἔτι κῦδος ἀέξοι,
ῥίζα βεροιαίου, κράντορος ἠμαθίας.

Αντιπάτρου.

Ἁ φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα φοίβῳ,
Σώσιδος, ἔκ τε φίλας, ἔκ τε πολυκράτεος.
χὢ μὲν ὀϊστευτὴρ, κεραὸν βιόν· ἁ δὲ λυρῳδὸς,
τὰν χέλυν· ὠ᾽ γρευτὴρ, ὤπασε πλεκτὰ λίνα.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ὠκυβόλων ἰῶν κράτος· ἁ δὲ, φέροιτο
ἄκρα λύρας· ὃ δ᾽ ἔχοι πρῶτα κυναγεσίας.

Αδηλον.

Κωθῖδες, θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ κρητὸς ἐχέμμα
κεῖται ἐν ὀρτυγίῃ τόξα παρ᾽ ἀρτέμιδι.
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα· νῦν δὲ πέπαυται
αἰγῶν, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

Αἰγίδος.

Καὶ στάλικας, καὶ πτηνὰ λαγωβόλα, σοὶ τάδε Μήδων
φοῖβε σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις.
ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἢν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Σοὶ μάκαρ αἰγίκναμε, παράκτιον ἐς περιωπὰν
τὸν τράγον ὧδις σᾶς ἄγετ᾽ ἀθηροσύνας.
σοὶ γὰρ καὶ στορίδων ὑλακὰ, καὶ τρίστομος αἰχμὰ
ἅδε, καὶ ταχινῆς ἔργα λαγοσφαγίης.

δίκτυά τ' ἐν ῥοθίοις ἁπλούμενα, καὶ καλαμευτὰς
   κάμνων, καὶ μογερῶν πεῖσμα σαγηνοβόλων·
ἄνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγραν
   ἄνυε, καὶ πώκας πολλάκις ἐξεφόβει.

ΑΠΟ ΚΙΘΑΡΩΙΔΩΝ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Τὸν χαλκοῦν τέττιγα λυκωρεῖ λοκρὸς ἀνάπτει
   Εὔνομος, ἀθλοσύνας μνᾶμα φιλοστεφάνου.
ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἵστατο πάρθυς.
   ἀλλ' ὅκα δὴ πλήκτρῳ λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,
βραγχὸν τετριγυῖα λύρας ἀπεκόμπασε χορδά.
   πρὶν δὲ μέλος σκάζειν εὔποδος ἁρμονίης,
ἁβρὸν ἐπιτρύζων κιθάρας ὑπερέζετο τέττιξ,
   καὶ τὸν ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου.
τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἠχώ,
   πρὸς νόμον ἁμετέρας τρέψε λυροκτυπίης.
τῷ σε μάκαρ λητῷε τεῷ τέττιγι γεραίρει,
   χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὴν κιθάρην Εὔμολπος ἐπὶ τριπόδων ποτὲ φοίβῳ
   ἄνθετο, γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφόμενος.
εἶπε δὲ μὴ ψαύσαιμι λύρης ἔτι, μηδ' ἐθελήσω
   τῆς πάρος ἁρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
ἠϊθέοις μελέτω κιθάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πλήκτρου,
   σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρεισόμεθα.

Λεωνίδου.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα καθίζων,
   ἀείδειν, ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος,
πρόικιος ἀνθρώποισι κελευθίτῃσιν ἀοιδὸς,
   θηλείης ἔρσης ἰκμάδα γευόμενος,

ἀλλὰ καὶ αὐ πήληκος ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέττιγ' ὄψει μοῦνον ἐφεζόμενον·
ὅσσον γὰρ μούσαις ἐστέργμεθα, τόσσον ἀθήνη
ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος, αὐλοθετεῖ·

Ἀδηλον·

Τὸν νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδὸν,
τὸν κούφαις τερπόμενον βάτραχον,
χαλκῷ στηλώσας τίς ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενον·
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι·
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολίπων,

ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ· φιλίππου·

Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα,
πυρίτροφούς τε ῥιπίδας πυρηνέμους,
ἠθμόν τε πουλύτρητον, ἠδὲ τετράπουν
πυρὸς γέφυραν ἐσχάραν κρεηδόκον,
ζωμήρυσίν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον,
ὁμοῦ κρεάγρῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ,
βραδυσκελὴς ἥφαιστε, σοὶ Τιμασίων
ἔθηκεν, ἀκμῆς γήρων ὀρφανισμένος·

Ἀρίστωνος·

Χύτρον τοι, ταύτην τε κρεάγρίδα, καὶ βαθυκαμπῆ
κλᾷδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν,
καὶ πτερίναν ῥιπίδα, τὸν εὔχαλκόν τε λέβητα
σὺν πελέκει, καὶ τὰν λαιμοτόμον σφαγίδα,
ζωμοῦ τ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἀρυστρίδα, τόν τε μαγείαν
σπόγγον ὑπὸ στιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι,
καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλοτρίβα, σὺν δὲ, θυείαν

αὔπετρον, καὶ τὰν κρηδοδόκον σκυφίδα,
ὀψοπόνος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνας
θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ. Ἐρατοσθένους.

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο Βάκχῳ.
δέχνυσο δ' εὐμενέως. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Σιμωνίδου.

Τόνδε ποθ' Ἕλληνες ῥώμῃ χερὸς, ἔργον ἄρηος,
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλεύθερον Ἑλλάδι κόσμον
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

ΑΠΟ ΝΑΥΤΩΝ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Νῆα Ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο Κράντος,
ἔμπεδον ἐς νηοῦ πέζαν ἐρεισάμενος,
αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός. ἧς ἔπι, Κράντος
εὐρὺς ἀνακλινθεὶς, ἄτρομον ὕπνον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Νῆά σοι ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μηκέτι τεγγομένην.
νῆα, πολυπλανέων ἀνέμων πτερόν. ἧς ἔπι, δειλὸς
πολλάκις ᾠισάμην εἰσελάαν ἀΐδην.
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλλας,
πιστὸν ὑπὲρ γαίης ἴχνιον ἡδρασάμην.

ΑΠΟ ΝΑΥΑΓΩΝ. Λουκιανοῦ.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ Σαμόθρηξι θεοῖς,
σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουκίλλιος, ὧδε κέκαρμαι
τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Λουκιλλίου.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὧδ᾽ ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος·
τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑπερδήσας, ἐκολύμβα·
ἔστω καὶ κήλης ἔν τισιν εὐτυχίη·

ΑΠΟ ΝΕΩΝ· Θεοδωρίδου·

Ἄλιξ αἵ τε κόμαι, καὶ ὁ Κρώβυλος· αἷς ἄπο, Φοίβῳ
πέξατο μολπαστᾷ κῶμος ὁ τετραέτης·
αἰχμητὰν δ᾽ ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
παῖς Ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον·
ὦ ᾿πολλον, θέης τὸν Κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
οἴκου, καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν·

Τοῦ αὐτοῦ·

Καλῷ σὺν τέττιγι Χαριθένεος τρίχα τήνδε
κουρόσυνον, κούραις θῆκ᾽ Ἀμαρυνθιάσι,
σὺν βοῒ χερνιφθέντα· παῖς δ᾽ ἴσον ἀστέρι λάμπει,
πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος·

Κριναγόρου·

Ἑσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
σκυλοφόρος, κραναῆς τέρμα παρ᾽ Ἰταλίης,
ξανθὴν πρῶτον ἔκειρε γενειάδα· βούλετο πατρὶς
οὕτω, καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν·

Ἄδηλον·

Ὥριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας·
φοίβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας· εὔξατο δ᾽ οὕτως
καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων·

ΑΠΟ ΠΑΙΖΟΝΤΩΝ·

Λεωνίδου·

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, ἐΰκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
Ἑρμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,

ἀστρα

ἀστραγάλους θ', οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἑλικτὸν
ῥόμβον, κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν·

Ἀσκληπιάδου·

Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραφε
Κώναρος, ὀγδώκοντ' ἀστραγάλους ἔλαβεν·
κἀμὲ χάριν μούσαις τὸν κωμικὸν ὧδε Χάρητα
πρεσβύτην, θορύβῳ θῆκε μετὰ παιδαρίων·

ΑΠΟ ΠΟΙΜΕΝΩΝ·

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ·

Δικραίρῳ, δικέρωτα, δασυκνάμῳ, δασυχαίταν
ἴξαλον, εὐσκάρθμῳ, λόχμιον, ὑλοβάτᾳ
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ, λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον·

Λεωνίδου·

Τοῦτο χιμαιροβάτᾳ Τελέσων αἰγόννυχι Πανὶ
τὸ σκύλος ἀγρίης τεῖνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐϋστόρθυγγα κορύναν,
ᾇ πάρος αἱμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκους,
γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν,
καὶ τὰν εὐρίναν λαιμοπέδαν σκυλάκων·

Ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ Βαρβουκάλλου·

Γειβοῖ, καὶ Γαφίᾳ, παντὰν, καὶ κηρία σίμβλων
τοῦ καλυκοστεφάνου νυμφίος Εὐρυνόμης,
ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος· ἀλλὰ δέχοισθε
ἀντ' αὐτᾶς, παντάν· ἀντ' ἐμέθεν, τὸ μέλι·

Μακεδονίου ὑπάτου·

Δάφνις ὁ συριγκτὰς τρομερῷ περὶ γήραϊ κάμνων,
χειρὸς ἀεργηλᾶς τάσδε βαρυνομέναν,
Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ἀνέθηκε κορύναν,
γήραϊ ποιμενίων παυσάμενος καμάτων·

ἐσέτι γὰρ σύριγγι μελίσδεται· ἐσέτι φωνᾷ
    ἄτρομος ἐν τρομερῷ σώματι ναιετάει·
ἀλλὰ λύκοις σίντῃσιν ἀν' οὔρεα, μή τις ἐμεῖο
    αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην·

Ἀδέσποτον.

Αὐλοὺς Πανὶ Μελίσκος· ὅδ' ἔννεπε μὴ γέρας αἴρειν
    τούτοις· ἐκ καλάμων οἶστρον ἐπεσπασάμην·

Ἀνύτης.

Φριξοκόμᾳ τάδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
    δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
αἵ μιν ὑπὸ ξαθέοιο θέρευς μέγα κεκμηῶτα
    παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ·

ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ.

Σιμωνίδου.

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος,
    νηῷ ὑπ' ἀθηναίης κεῖται ὑπορόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαΐ φωτῶν,
    περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα·

Μνησάρχου.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
    δῶρα παρὰ Προμάχου Φοῖβε τάδε κρέμαται·
ἰοὺς δὲ πτερόεντας, ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
    ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια δυσμενέων·

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Τὰν πρὶν ἐνυαλίοιο, καὶ εἰράνας ὑποφᾶτιν,
    μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐκ στομάτων,
χαλκοπαγῆ σάλπιγγα, γέρας Φερένικος ἀθάνᾳ
    λήξας καὶ πολέμου, καὶ θυμέλας, ἔθετο·

Σιμωνίδου.

Οὕτω τοι μελίη ταναὴ ποτὶ κίονα μακρὸν

ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά.
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἀσπίδα ταυρείην ἔρυμα χροός, ἀντιβίων τε
Πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων,
καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
καὶ κόρυν, ἱππείαις θριξὶ δασυνομένην,
ἄνθετο Λυσίμαχος γέρας ἄρεϊ, γηραλέον νῦν
ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἔπι, λαιὴν
ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.
πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν, ἄκοντες, ἰσήριθμός τε χαλάζῃ
χερμὰς, καὶ ξιφέων ἐξεκόλαψε γένυς.
ἀλλὰ καὶ ἀμφίδρυπτον ἐὸν τότε χειρὶ μεναίχμᾳ
σώζετο Νικαγόρα. σῶζε δὲ Νικαγόραν.
θεσμὸν τὸν σπάρτας μενεφύλοπιν, ἀμφὶ βοέᾳ
τῇδέ τις ἀθρήσῃ πάντα φυλασσόμενον.

Παλλαδᾶ.

Τὸν θῶ, καὶ τὰς κνῆ, τάν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ,
Γορδιοπριλάριος ἄνθετο Τιμοθέῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐτολμίου ἰλλουστρίου.

Κνημῖδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος, ἀθήνῃ
ῥοῦφος μεμβιάδης γέλλιος ἐκρέμασεν.

Ἀντιφίλου.

Δοῦρας ἀλεξάνδροιο, λέγει δέ σε γράμματ' ἐκείνου
ἐκ πολέμου θέσθαι σύμβολον ἀρτέμιδι,
ὅπλον ἀνικήτοιο βραχίονος. ἆ καλὸν ἔγχος,
ᾧ πόντος, καὶ χθὼν εἶκε κραδαινομένῳ.

ἵλαθι δοῦρας ἀταρβές· ἀεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλάμης·

Ἡγησίππου·

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
ναῷ ὑποροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας,
πολλὰ σιδάρου κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
τόν με φέροντ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτου.

Ἄδηλον·

Ἤδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἄνακτος
στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.
καίπερ τηλεβόλους ἰοὺς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα κάμακας,
οὐδέποτε κλεινοῖο λιπεῖν περιμάκεα πῆχυν
φημὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον ἐνυαλίου.

Λεωνίδου·

Ὀκτώ τοι θυρεοὺς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
θώρηκας, τόσσας δ' αἱμαλέας κοπίδας,
ταῦτ' ἀπὸ λευκανῶν κορυφάσια ἔντε' ἀθάνᾳ
ἄγων Εὐανθίδας θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

Τοῦ αὐτοῦ·

Τοὺς θυρεοὺς ὁ μολοσσὸς ἰτωνίδι δῶρον ἀθάνᾳ
Γύῤῥος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασεν γαλατᾶν,
πάντα τὸν ἀντιγόνου καθελὼν στρατόν· οὐ μέγα θαῦμα,
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος αἰακίδαι.

Τοῦ αὐτοῦ·

Οἵδ' ἀπὸ λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἵδε χαλινοὶ
στοιχηδὸν, ξεστοί τ' ἀμφίβολοι κάμακες,
δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε, καὶ ἄνδρας
Παλλάδι· τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

Μελεάγρου·

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
σκῦλα, παναισχίστην τέρψιν ἐνυαλίου;
οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτέ τι πήληξ
ἄλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἀνῆρε σάκος.
ἀλλ' αὔτως γανόωντα, καὶ ἀστυφέλικτα σιδήρῳ,
οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα.
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον· ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ, σηκὸς ἄρηος ἔχοι.

Φιλίππου.

Ἔμβολα χαλκογένεια, φιλόπλοα τεύχεα νηῶν,
ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια.
ἠνὶ δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν,
ἑσμῷ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.
καίσαρος εὐνομίης χρηστὴ χάρις· ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν,
καρποὺς εἰρήνης ἀντεδίδαξε τρέφειν.

Ἀντιπάτρου.

Ἡ κόρυς, ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
ἐκ δὲ Γυλαιμένεος, Γείσων μ' ἔχει· ἔπρεπεν ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμαι, κόρυθι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ· Φιλίππου.

Κυκλοτερῆ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
καὶ σμίλην δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
καὶ κανονῖδ' ὑπάτην, καὶ τὴν παρὰ θῖνα κίσηριν,
αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον,
Καλλιμένης μούσαις ἀποπαυσάμενος καμάτοιο,
θῆκεν, ἐπεὶ γήρᾳ κανθὸς ἐπεσκέπετο.

Ἄδηλον.

Γραμμοτόκῳ πλήθοντα μελάσματι κυκλομόλιβδον,
καὶ κανόνα γραφίδων ἰθυτάτων φύλακα,

καὶ γραφικοῖο δοχεῖα μελαινοτάτοιο ῥεέθρου,
ἄκρα τε μεσσοτόμους εὐγλυφέας καλάμους,
ῥηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμου,
ἔνθα περιτριβέων ὀξὺ χάραγμα πέλει,
καὶ γλυφάνου καλάμου πλατέος γλωχῖνα σιδήρου,
ὅπλα σοὶ ἐμπορίης ἄνθετο τῆς ἰδίης,
ἀκημηκὼς Μενέδημος ὑπ' ἀχλύος ὄμμα παλαιὸν
ἑρμεία· σὺ δ' ἀεὶ φέρβε τὸν ἐργατίνην·

Παύλου σιλεντιαρίου·

Γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς,
καὶ σκληρῶν ἀκόνην ῥηχαλέην καλάμων,
καὶ πλατὺν ὀξυντῆρα μεσοσχιδέων δονακήων,
καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις,
καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελαινομένων,
ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνου ἐκκρεμὲς ἤδη
ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυσὸν ἐπισκύνιον·

Ἄδηλον·

Τὸν ῥοχόεντα μόλιβδον, ὃς ἀτραπὸν οἶδε χαράσσειν,
ὀρθὰ παραξύων ἰθυτενῆ κανόνα,
καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κανόνα,
καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δόναξ ὅθι διασὸν ὀδόντα
θήγεται, ἀμβλωθεὶς ἐκ δολιχογραφίης,
καὶ βυθίην ῥίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην
σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος,
καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον, εἰν ἑνὶ πάντα
ἐγγραφέος τέχνης ὄργανα ῥυομένην,
ἑρμῇ Καλλιμένης, προμερὴν ὑπὸ γήραος ὄκνῳ
χεῖρα καθαρμόζων ἐκ δολιχῶν καμάτων·

Ἀδηλον.

Ἄβροχον ἀπλανέος μόλιβον κρατῆρα κελεύθου,
ἧς ἔπι, ῥιζοῦται γράμματος ἁρμονίη,
καὶ κανόνα τροχαλοῖο κυβερνητῆρα μολίβδου,
καὶ λίθακα τρητὴν σπόγγῳ ἐειδομένην,
καὶ μέλανος σταθεροῖο δοχήϊον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
εὐγραφέων καλάμων ἀκροβαφεῖς ἀκίδας,
σπόγγον ἁλὸς βλάστημα, χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης,
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπταλέων,
ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ἄνθετο μούσαις,
γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα, καὶ παλάμην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἀκλινέας γραφίδεσσιν ἀπιθύνοντα πορείας
τόνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μολίβου κανόνα
σύνδρομον ἡνιοχῆα, πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης
λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆκε γένυν καλάμου,
σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς
ἀνδρομέης, σμίλην τ' ὀξυτόμον κοπίδα,
Ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνος ὄμματος αὐγὴν
ἀμβλύνας, παλάμῃ δῶκεν ἐλευθερίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὔλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι χαράσσων,
ἄνθεμά σοι πρωχθεὶς οὗτος ἐμὸς μόλιβος,
καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν, τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
καὶ λίθος εὐχιδέων θηγαλέος καλάμων,
σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσεις
αἰῶν' ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων,
δέχνυσο, καὶ γλυπτῆρα σιδήρεον· ὦ θρασὺς Ἄρης
σὺν μούσαις, ἰδίην δῶκε διακτορίην.
Ἑρμείη, σὰ γὰρ ὅπλα, σὺ δ' ἀδρανέος Φιλοδήμου

ἴθυνε ζωὴν, λειπομένοιο βίου.

ΑΓΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ.

Φιλίππου.

Αὐλοῦ καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον,
ῥίνην τε τμησίχρυσον ὠκυδήκτορα,
καὶ τὸν δίχηλον καρκίνον πυραγρέτην,
πτωκὸς πόδας τε τούσδε λειψανηλόγους,
ὁ χρυσοτέκτων Δημοφῶν κυλληνίῳ
ἔθηκε, γήρᾳ κανθὸν ἐξοφωμένος.

Γαγκρατίου.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη,
ἄγκειθ' ἡφαίστῳ δῶρα Γολυκράτεος.
ᾧ πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος, εὕρετο παισὶν
ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

Φιλίππου.

Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα, δουριτυπῆ τε
σφῦραν, καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας,
καὶ στιβαρὸν πέλεκυν στελεχητόμον, ἰθύδρομόν τε
πρίονα μιλτέῳ στάγματι πειθόμενον,
ῥύπανά θ' ἑλκεσίχειρα, τέρετρά τε, μιλτοθυρῆ τε
χοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι,
σοὶ κούρη γλαυκῶπι Λεόντιχος ὤπασε δῶρον,
ἄνθος ἐπεὶ γυίων, πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

Λεωνίδου.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Γαλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ,
καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς
ῥύπανον, ἐκ τέχνας ἄνθετο παυσάμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ·

Ἐν τῷδε τῷ ἑβδόμῳ τμήματι περιέχεται ἑταιρικά τινα ἀποφθέγματα· τὰ μὲν, ὡς ἐγκώμια· τὰ δ᾽ ὡς ἐπιστολαί· τὰ δ᾽ ὡς ἂν ἕκαστον ἔτυχεν, ὅσα μὴ πρὸς τὸ ἀσεμνότερον, καὶ αἰσχρότερον ἀποκλίνει· τὰ γὰρ τοιαῦτα, πολλὰ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Πλανούδης·

Δὺ μέλος νὴ Γᾶνα τὸν ἀρκάδα
ἢ πηκτίδι μέλπεις
Ζηνοφίλα λίγξ', ἁδὺ κρέκεις
τί μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντῃ με περιστείχουσιν ἔρωτες,
οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἢ γάρ μοι μορφὴ βάλλει· πόθεν; ἢ πάλι μοῦσα,
ἢ χάρις· ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὴ τὸν ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασιν ἡλιοδώρας
φθέγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λητοΐδεω κιθάρας.

Ἄδηλον.

Τίς, ῥόδον ὁ στέφανος Διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτὸς
τοῦ στεφάνου; δοκέω λείπεται ὁ στέφανος.

Μελεάγρου.

Ὁ στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται ἡλιοδώρας·
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤδη λευκὸν ἴον θάλλει· θάλλει δὲ φίλομβρος
νάρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα·
ἤδη δ' ἡ φιλέραστος ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.
λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε;
ἡ γὰρ παῖς, κρέσσων ἡδυπνόων στεφάνων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλοῖς ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,
πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,

ὡσὰν ἐπὶ κροτάφοις μυροβοστρύχου ἡλιοδώρας
 ἁπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὔλαλον ἡλιοδώραν
 νικάσειν αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
 σίφωνες, ἀνδρῶν κνώδαλα διπτέρυγα,
βαιὸν Ζηνοφίλαν λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον
 εὕδειν· τἀμὰ δ' ἰδοὺ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καὶ τί προσηκάτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἄτεγκτοι
 τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης,
 ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος· οὔασι δ' ἄκροις
 Ζηνοφίλας ψαύσας, προσψιθύριζε τάδε,
ἄγρυπνος μίμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε, φιλούντων
 εὕδεις· εἶα· πέτου· ναὶ φιλόμουσε, πέτου.
ἥσυχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας,
 κινήσῃς ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
ἢν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷς στέψω σε λέοντος
 κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὴ τὴν νηξαμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
 ἔστι καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ τρυφερὰ, τρυφερά.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὔλαλον ἡλιοδώραν
 ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς ἔρως.

Σιμωνίδου.

Βοίδιον αὐλητρὶς, καὶ πυθιὰς, αἵ ποτ' ἐρασταὶ
σοὶ Κύπρι, τὰς ζώνας, τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε, καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

Μελεάγρου.

Ἀνθοδίαιτε μέλισσα, τί μοι χροὸς ἡλιοδώρας
ψαύεις, ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;
ἢ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δύσοιστον,
πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον ἔρωτος ἔχει.
ναὶ δοκέω, τοῦτ' ἦν. τοῦτ' ὦ φιλέραστε. παλίμπους
στεῖχε. πάλαι τὴν σὴν οἴδαμεν ἀγγελίην.

Ἀδηλον.

Καὶ πυρὶ, καὶ νιφετῷ με, καὶ εἰ βούλοιο, κεραυνῷ
βάλλε, καὶ ἐς κρημνοὺς ἕλκε, καὶ ἐς πελάγη.
τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα, πόθοις, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
οὐδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Μελεάγρου.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε. λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλιοῦ στόματος.
ὄλβιον. εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς χείλεσιν χείλεα θεῖσα,
ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ, προπίοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κηρύσσω τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον. ἄρτι γὰρ ἄρτι
ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ᾤχετ' ἀποπτάμενος.
ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς. ἄλαλος. ὠκύς. ἀθαμβής.
σιμὰ γελῶν. πτερόεις. νῶτα φαρετροφόρος.
πατρὸς δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος. οὔτε γὰρ αἰθὴρ,
οὐ χθὼν φησι τεκεῖν τὸν θρασὺν, οὐ πέλαγος.
πάντῃ γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. ἀλλ' ἐσορᾶτε
μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.

καίτοι κεῖνος ἰδοὺ περὶ φωλεόν. οὔ με λέληθας
τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γωλείσθω καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων,
πωλείσθω. τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπτερον· ἄκρα δ' ὄνυξι
κνίζει. καὶ κλαῖον πολλά, μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν, ἄθρεπτον. ἀείλαλον. ὀξὺ δεδορκός.
ἄγριον. οὐδ' αὐτᾷ ματρὶ φίλᾳ τιθασόν.
πάντα τέρας. τοιγὰρ, πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλους
ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλοι, προσίτω.
καίτοι λίσσετ' ἰδοὺ δεδακρυμένος. οὔ τι σε πωλῶ.
θάρσει. Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκὰς, ἴδ' ὡς ἐπίκτητα φιλοῦσα,
ἤλως. οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν ἔρωτα. γλυκύς. μαρτύρομαι αὐτὴν
κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέραος.
καὶ πᾶς τεφροῦμαι. θερμῷ δ' ἔπι, θερμὸν ἰάλλει
ἄτρακτον. λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβόλος.
χὡ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει. θνητὸς ὁ δαίμων;
τίσομαι. ἐγκλήμων δ' ἔσομ' ἀλεξάμενος.

Μελεάγρου.

Νὺξ μακρὴ, καὶ χεῖμα. μέσην δ' ἐπὶ πλειάδα δύνει.
κἀγὼ πὰρ προθύροις νείσομαι ὑόμενος,
τρωθεὶς τῆς δολίης ἐκείνης πόθῳ. οὐ γὰρ ἔρωτα
Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδῃς καλλίστιον ὦ ξένε, φήσεις,

ἤλλακται διπλοῦν γράμμα συρηκοσίων·

Ποσειδίππου, ἢ ἀσκληπιάδου.

Αὐτοὶ τὴν ἁπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον ἔρωτες,
Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενοι θαλάμων,
ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν ἱερὸν θάλος, οἷά τε λυγδοῦ
γλυπτὴν παρθενίων βριθομένην θαλάμων·
καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἠϊθέοισιν ὀϊστοὺς
τόξου πορφυρέης ἧκαν ἀφ' ἁρπεδόνης·

Μελεάγρου·

Ζηνοφίλα, κάλλος μὲν ἔρως· σύγκοιτα δὲ φίλτρα
Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν· αἱ χάριτες δὲ, χάριν·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,
καὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρῶτα τὸν ὑπναπάτην,
καὶ πάλιν ἰλιάδος φίλα παίγνια, καὶ φιλάγρυπνον
λύχνον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,
βαιὸν ἔχω τόγε λειφθὲν ἔρως ἐπὶ χείλεσι πνεῦμα·
εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ τοῦτ' εἰπὲ, καὶ ἐκπτύσομαι·

Ασκληπιάδου·

Αἱ σάμιαι Βιττὼ, καὶ νάννιον, εἰς ἀφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις·
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν, ἃ μὴ καλά· δέσποτι Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας·

Τοῦ αὐτοῦ·

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν· ὤμοι ἐγὼ δὲ,
τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ κάλλος ὁρῶν·
εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ἂν ἐκείνους
θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες·

Ποσειδίππου·

Λίσσομ' ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον ἡλιοδώρας

κοίμισον, αἰδεσθεὶς μοῦσαν ἐμὴν ἱκέτιν.
νὴ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πυκνὰ χέοντα βέλη,
εἰ καί με κτείνῃς, λείψω φωνὴν προϊέντα
γράμματ', ἔρωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσσῃς
θυμὸν, ὀλισθηρῆς ἔμπλεον ἱκεσίης.
ἀλλά τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον, ὅσσον ἐρύσσαι
ὀφρύας, ὅσσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλους ἀθερίζειν,
καὶ κατακαγχάζειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων.
κεῖνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικὸς, ὃς τάδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγῃ ξυνὸν ἀγηνορίῃ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας
Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.
φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε, χάλκεα νικᾷ
δάπεδα, καὶ δεσμοὺς χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ.
χρυσὸς, ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληῗδας ἐλέγχει.
χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους.
καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε φρένα. μή τις ἐραστὰς
λισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
κείραντα γλυκεροὺς τῆς ἀλόχου πλοκάμους,
ὁπλότερος Πολέμων μιμήσατο. καὶ τὰ ῥοδανθῆ
βόστρυχα, παντόλμοις χερσὶν ἐληΐσατο.
καὶ τραγικοῖς ἀχέεσι τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας,
μάστιξεν ῥαδινῆς ἄψεα θηλυτέρης.

ζηλομανὲς τὸ κόλασμα· τί γὰρ τόσον ἤλιτε κούρη,
εἴ με κατοικτείρειν ἤθελε τειρόμενον;
σχέτλιος· ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε μέχρι καὶ αὐτοῦ
βλέμματος, ἀντήσας ἄσκοπα βασκανίην.
ἀλλ' ἔμπης, τελέθει μισούμενος· αὐτὰρ ἔγωγε,
δύσκολος, οὐχ ὁρόων τὴν περικηδομένην·

Τοῦ αὐτοῦ·

Εἰ καὶ νῦν πολιῇσι κατάνασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης,
ὤφελλεν ὦ Κλεόβουλε πόθους νεότητος ἐπιγνούς,
νῦν καὶ ἐποικτείρειν ὁπλοτέρων ὀδύνας,
μηδ' ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα, μηδὲ κομάων
τὴν ῥαδινὴν κούρην πάμπαν ἀπαγλαΐσαι.
ἀντίπαλος τῇ παιδὶ πάρος μεμέλησο ταλαίνῃ·
καὶ νῦν ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέγονας.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μέχρι τίνος φλογόεσσαν ὑποκλέπτοντες ὀπωπήν,
φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
λεκτέον ἀμφαδίην μελεδήματα· κἤν τις ἐρύξῃ
δράσσας, ἢ λέξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνήρ,
φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται ἥδιον ἡμῖν,
ξυνὸν ἀεὶ μεθέπειν ἢ βίον, ἢ θάνατον.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς Ἀριάδνην κιθαριστρίδα.

Εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἐπαφήσατο πλῆκτρον ἔχουσα,
κούρη Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοις·
εἴ ποτε δὲ ῥαγικῷ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνήν,
αὐτῆς Μελπομένης βόμβον ἀπεπλάσατο·
εἰ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἵστατο, μᾶλλον ἂν αὐτῇ
Κύπρις ἐνικήθη, κἂν ἐδίκαζε Πάρις·
σιγῇ ἐφ' ἡμέων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκούσας,

τῶν

τῶν ἀριαδνείων ξῦλον ἔχοι λεχέων·

Μακεδονίου ὑπάτου·

Φωσφόρε, μὴ τὸν ἔρωτα βιάζεο, μηδὲ διδάσκου
ἄρεϊ γειτονέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχειν·
ὡς δὲ πάρος κλυμένης ὁρόων φαέθοντα μελάθρῳ,
οὐ δρόμον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀντολίης·
οὕτω μοι περὶ νύκτα μόγις ποθέοντι φανεῖσαν,
ἔρχεο δηθύνων, ὡς παρὰ κιμμερίοις·

Τοῦ αὐτοῦ·

Αἶξον ἔρως, κραδίης τε, καὶ ἥπατος· εἰ δ' ἐπιθυμεῖς
βάλλειν; ἄλλο τί μου τῶν μελέων μετάβα·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ελκος ἔχω τὸν ἔρωτα· ῥέει δέ μοι ἕλκεος ἰχὼρ
δάκρυον, ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης·
εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος· οὐδὲ μαχάων
ἤπιά μοι πάσσει φάρμακα δυομένῳ·
τήλεφός εἰμι κόρη· σὺ δὲ γίνεο πιστὸς ἀχιλλεύς·
κάλλει σῷ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες·

Παύλου σιλεντιαρίου·

Εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας
φαιδρύνεις, ὀνύχων ἀμφιτεμὼν ἀκίδα·
ἐς τί δὲ κοσμήσεις ἁλιανθεῖ φάρεα κόχλῳ,
μηκέτι τῆς καλῆς ἐγγὺς ἰὼν ῥοδόπης·
ὄμμασιν οἷς ῥοδόπην οὐ δέρκομαι, οὐδὲ φαεινῆς
φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης·

Μακεδονίου ὑπάτου·

Τὴν Νιόβην κλαίουσαν ἰδών ποτε βουκόλος ἀνὴρ,
θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος·
αὐτὰρ ἐμὲ στενάχοντα τόσης κατὰ νυκτὸς ὁμίχλην
ἔμπνοος Εὐίππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος·

αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὀχετηγὸς ἀνίης,
τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ, παθέων.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἰρύσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
οἷα δορυκτήτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ, τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Δωρίδος ἱμερτῆς εὐμαρὲς οἰόμενος.
ὡς δὲ διαρρῆξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη,
οἷά τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι
δεσπότις ἔνθ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεθελκόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ πρὶν ἀμαλθάκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ἥβῃ
οἰστροφόρου Παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἐρώτων,
αὐχένα σοὶ κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
δέξο με καγχαλόωσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
νῦν πλέον, ἢ τὸ πάρος μήλῳ ἐφ' ἑσπερίδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τάχα Ταντάλεος ἀχερόντια πήματα ποινῆς
ἡμετέρων ἀχέων ἐστὶν ἐλαφρότερα.
οὐ γὰρ ἰδὼν σέο κάλλος ἀπείργετο χείλεα μίξαι
χείλεϊ σῷ ῥοδέων ἁβροτέρῳ καλύκων.
Τάνταλος, ἀκριτόδακρυς· ὑπερτέλλοντα δὲ πέτρον
δείδιεν· ἀλλὰ θανεῖν δεύτερον οὐ δύναται.
αὐτὰρ ἐγὼ, ζωὸς μὲν ἐὼν, κατατήκομαι οἴστρῳ·
ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης, καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐσβέσθη φλογεροῖο πυρὸς μένος· οὐκ ἔτι κάμνω,
ἀλλὰ καταφθινύθω, ψυχόμενος Παφίῃ.

ἤδη γὰρ μετὰ σάρκας, δι' ὀστέα, καὶ φρένας ἕρπει,
  παμφάγον ἀσθμαίνων οὗτος ὁ πικρὸς ἔρως.
καὶ φλὸξ ἐντελέταις ὅτε θύματα πάντα λαφύξῃ,
  φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτόματος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὤμοσα μιμνάξειν σέο τηλόθεν ἀργέτι κούρη,
  ἄχρι δυωδεκάτης, ὢ πόποι, ἠριπόλης.
οὐδ' ἔτλην ὁ τάλας. τὸ γὰρ αὔριον ἄμμι φαάνθη
  τηλοτέρω μήνης, ναὶ μὰ σέ, δωδεκάτης.
ἀλλὰ θεοὺς ἱκέτευε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
  ὅρκια, ποινάιης νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
θέλγε δὲ σαῖς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα. μὴ δέ με μάστιξ
  πότνα, κατασμύξῃ καὶ σέο, καὶ μακάρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις
  ἔσπερος, ὑβριστὴν μῦθον ἐπευξαμένη.
ὕβρις, ἔρωτας ἔλυσε. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται.
  ὕβρις, ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὤμοσα γὰρ λυκάβαντα μένειν ἀπάνευθεν ἐκείνης.
  ὢ πόποι, ἀλλ' ἱκέτης πρώϊος εὐθὺς ἔβην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ σὸν ἔτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἴαρος ἄλλης,
  χεῖμα σὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα. τήκομαι οἴστρῳ,
  ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.
ἀσκεπές ἐστι κάρηνον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης,
  ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον.
ἀργενναῖς ὀθόνῃσι κατήορα βόστρυχα κεύθεις;
  οὐδ' ἓν ἐλαφροτέρη φλὸξ κατέχει κραδίην.

μορφὴν τριχθαδίην, χαρίτων τριὰς ἀμφιπολεύει·
πᾶσα δέ μοι μορφὴ, πῦρ ἴδιον προχέει·

Τοῦ αὐτοῦ·

Φεῦ, φεῦ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μείλιχον ὁ φθόνος εἶρξε,
βλέμματε, λαθριδίως φθεγγομένων βλεφάρων·
ἱστάμενοι δ' ἄγχιστα, τεθήπαμεν ὄμμα γραίης,
οἷα πολύγληνον βουκόλον ἰναχίης·
ἵστασο, καὶ σκοπίαζε· μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσει·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχὴν ὄμμα τεὸν τανύσεις·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἀνέρα λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ἰῷ,
ὕδασι θηρείην εἰκόνα φασὶ βλέπειν·
λυσσώων τάχα πικρὸν ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα
εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο·
σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον·

Τοῦ αὐτοῦ·

Μηκέτι τις πτήξειε πόθου βέλος· ἰοδόκην γὰρ
εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην·
μὴ πτερύγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν· ἐξότε γάρ μοι
λὰξ ἐπιβὰς, στέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
ἀστεμφὴς, ἀδόνητος ἐνέζεται· οὐδὲ μετέστη,
ἐς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων·

Τοῦ αὐτοῦ·

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδεύεται, οὔτε σὺ πέπλων,
οὔτε λιθοβλήτων πότνια κεκρυφάλων·
μάργαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται· οὐδὲ κομίζει
χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην·
ἰνδῴη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης,
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην·
χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη

ἔνθεος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ Παφίης·
τούτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι· ὄμμασι μούνοις
θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει·

Τοῦ αὐτοῦ·

Τὴν, πρὶν ἐνεσφρήγισεν ἔρως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
ἡμετέρης θερμῷ βένθεϊ σῆς κραδίης,
φεῦ, φεῦ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπτυσας· αὐτὰρ ἐγώ τοι,
γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης·
τοῦτον καὶ Φαέθοντι, καὶ Αἴδοι βάρβαρε δείξω,
κρῆσσαν ἐπισπέρχων εἰς σὲ δικασπολίην·

Τοῦ αὐτοῦ·

Δηθύνει Κλεοφάντις· ὁ δὲ τρίτος ἄρχεται ἤδη
λύχνος ὑποκλάζειν, ἦκα μαραινόμενος·
αἴθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπέσβετο λύχνῳ,
μηδέ μ' ὑπ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκαιε πόθοις·
ἆ, πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἕσπερος ἐλθεῖν·
ἀλλ' οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν·

Τοῦ αὐτοῦ·

Χθιζά μοι ἑρμώνασσα φιλακρήτους μετὰ κώμους,
στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας,
ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ· ἀμάθυνε δὲ χαίτην,
ἣν μόλις ἐς τριτάτην πλέξαμεν ἀμφιλύκην·
ἐφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος· ἐκ γὰρ ἐκείνης,
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν στομάτων·

Τοῦ αὐτοῦ·

Φράζεό μοι Κλεοφάντις, ὅση χάρις, ὁππότε δοιοὺς
λαῦρον ἐπαιγίζων ἴσος ἔρως κλονέει·
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἤ τις αἰδὼς
τούσδε διακρίνει πλέγματα βαλλομένους·
εἴη μοι μελέεσσι τὰ, λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων

δεσμὰ, καὶ ἡφαίστου πᾶσα δολοῤῥαφίη·
μοῦνον ἐγὼ χαρίεσσα, τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας,
θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βουλόμενος,
δὴ τότε καὶ ξεῖνός με, καὶ ἐνδάπιος, καὶ ὁδίτης,
πότνια, καὶ δρητὴρ, χἡ παράκοιτις, ἴδοι·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεστάουσα Χαρικλὼ,
λάθρη τοὺς ἰδίους ἀμφέβαλε στεφάνους,
πῦρ ὀλοὸν δάπτει με· τὸ γὰρ στέφος ὥς δοκέω τι
εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε κρεοντιάδα·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ὁ θρασὺς, ὑψαύχην τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων,
ἧσται παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος·
ὁ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν,
αὐτὸς ὑποδμηθεὶς, ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη·
καί ῥ' ὁ μὲν, ἱκεσίοισι πεσὼν θηλύνεται οἴκτοις·
ἡ δὲ, κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει·
παρθένε θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἔνδικον ἔχουσα,
σβέσσον ἀγηνορίην· ἐγγὺς ἴδες νέμεσιν·

Τοῦ αὐτοῦ πέμψαντος ἰχθὺν κόρῃ·

Εἰ καὶ τηλοτέρω μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις,
πτηνὸς ἔρως πτηνῷ κεῖσε τάχει με φέρει·
εἰ καὶ ἐς ἀντολίην πρὸς ὁμόχροον ἵξεαι ἠῶ,
πεζὸς ἀμετρήτοις ἕψομαι ἐν σταδίοις·
εἰ δέ τι σοι στέλλω βύθιον γέρας, ἵλαθι κούρη,
εἰς σὲ θαλασσαίη τοῦτο φέρει Παφίη,
κάλλει νικηθεῖσα τεοῦ χροὸς ἱμερόεντι,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαΐῃ θάρσος ἀπωσαμένη·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ὀφθαλμοὶ, τέο μέχρις ἀφύσσετε νέκταρ ἐρώτων

κάλλεος ἀκρήτου ζωροπόται θρασέες;
τῆλε διαθρέξωμεν, ὅποι σθένος· ἐν δὲ γαλήνῃ,
νηφάλια σπείσω Κύπριδι μειλιχίῃ.
εἰ δ' ἄρα που καὶ ἧσθε κατάσχετος ἔσσομαι οἴστρῳ,
γίνεσθε κρυφίοις δάκρυσι μυδαλέοι,
ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον· ἐξ ὑμέων γὰρ,
φεῦ, πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππομένην φιλέουσα, νόον προσέρεισα Λεάνδρῳ·
ἐν δὲ Λεανδρείοις χείλεσι πηγνυμένη,
εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσί· πλεξαμένη δὲ
Ξάνθον, ἐς Ἱππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω.
πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι· ἄλλοτε δ' ἄλλον
αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη,
ἀφνειὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι· εἰ δέ τις ἡμῖν
μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμῳ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸ στόμα ταῖς χαρίτεσσι, προσώπατα δ' ἄνθεσι βάλλεις·
ὄμματα, τῇ Παφίῃ· τὴν χέρα, τῇ κιθάρῃ·
σκυλεύεις βλεφάρων φάος ὄμμασιν· οὔασιν ἀοιδήν·
πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας ἠϊθέους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῖο τί σύρεται; οὐ μὰ σὲ κούρη,
οὐχ ἵνα τι πρήξω Κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν Ἄρηα, καὶ ἀζαλέον περ ἐόντα,
δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
οὗτος ἐμοὶ ποθέοντι συνέμπορος· οὐδὲ κατόπτρου
δεύομαι· ἐν δ' αὐτῷ δέρκομαι αὐτὸν ἐγώ.
καὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι· σὺ δ' ἢν ἀπ' ἐμεῖο λυθῇς,
τὸ ξίφος ἡμετέρην δύσεται ἐς λαγόνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ χρυσῷ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι· οὐ γὰρ ἀρότρῳ
ἔργα μελισσάων γίγνεται, ἢ σκαπάνῃ,
ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ· μέλιτος γέμεν ἀφρογενέης,
ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἱεῖσα·
ἥσυχά μοι νεύεις· πάντα μάτην ἐρέθεις.
ὤμοσα τὴν δυσέρωτα κόρην, φισὶν ὤμοσα πέτραις,
μή ποτε μειλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέειν.
παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ,
χείλεσι γυμνοτάτοις οὔτινι μιγνυμένοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαρμενὶς οὐκ ἔργῳ· τὸ μὲν οὔνομα καλὸν ἀκούσας,
ᾠσάμην· σὺ δέ μοι πικροτέρη θανάτου.
καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκεις,
ὄφρα πάλιν κεῖνον καὶ φιλέοντα φύγῃς.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι· εὖτε δ' ἐπέλθῃ
ὄρθρος ἐλινῦσαι μικρὰ χαριζόμενος,
ἀμφιπεριβύζουσι χελιδόνες· ἐς δέ με δάκρυ
βάλλουσι, γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι.
ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητρίδες· οὐ γὰρ ἔγωγε
τὴν φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
ἀλλ' Ἴτυλον κλαίοιτε κατ' οὔρεα, καὶ γοάοιτε
ἐς ἔποπος, κραναὴν αὖλιν ἐφεζόμεναι,
βαιὸν ἵνα κνώσσοιμεν· ἴσως δέ τις ἥξει ὄνειρος,
ὅς με ῥοδανθείοις πήχεσιν ἀμφιβάλοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σώζεό σοι μέλλων ἐνέπειν, παλίνορσον ἰωὴν

ἄψ ἀνασειράξω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω·
στῆν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα διάστασιν, οἷά τε πικρὴν
νύκτα καταπτήσσω τὴν ἀχεροντιάδα·
ὄμματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοίιον· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἄφθογγον· σὺ δέ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις·
κεῖνο, τὸ σειρήνων γλυκερώτερον· ᾧ ἔπι, πᾶσαι
εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἠκρεμέαι.

Τοῦ αὐτοῦ·

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόοινος· ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
πρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι·
εἰ γὰρ ἐπιψαύσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
εὐμαρὲς, οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον·
πορθμεύει γὰρ ἔμοιγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα,
καί μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν, ἣν ἔλαβεν·

Τοῦ αὐτοῦ·

Μήποτε λύχνε μύκητα φέροις, μὴ δ' ὄμβρον ἐγείροις,
μὴ τὸν ἐμὸν παύσῃς νυμφίον ἐρχόμενον·
αἰεὶ σὺ φθονέεις τῇ Κύπριδι· καὶ γὰρ ὅτ' ἡρὼ
ἥρμοσε Λεάνδρῳ· θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα·
ἡφαίστου τελέθεις· καὶ πείθομαι, ὅττι χαλέπτων
Κύπριδι, θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην·

Τοῦ αὐτοῦ·

Τί στενάχεις; φιλέω· τίνα; παρθένον· ἦ ῥά γε καλήν;
καλὴν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην·
ποῦ δέ μιν εἰσενόησας; ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθὼν,
ξυνῇ κεκλιμένην ἔδρακον ἐν στιβάσι·
ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναὶ, ναὶ, φίλος· ἀμφαδίην δὲ
οὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ' ὑποκλεπτομένην·
τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον; ἀτρεκὲς ἔγνων,
ὅττι γε τῶν κτεάνων πολὺ τὸ λειπόμενον.

ἔγνως· οὐ φιλέεις· ἐψεύσαο· πῶς δύναται γὰρ
ψυχὴ ἐρωμανέειν, ὀρθὰ λογιζομένη;

Τοῦ αὐτοῦ.

Διασσῶν θηλυτέρων μοῦνός ποτε μέσσα καθήμην,
τῇ μὲν, ἐφιμείρων, τῇ δὲ, χαριζόμενος·
εἷλκε δέ μ' ἡ φιλέουσα· πάλιν δ' ἐγὼ οἷά τέ τις φὼρ,
χείλεϊ φειδομένῳ τὴν ἑτέρην ἐφίλουν,
ζῆλον ὑποκλέπτων τοῦ γείτονος, ἧς τὸν ἔλεγχον,
καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπον, ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι,
ὡς τὸ φιλεῖν, χαλεπὸν διασσὰ κολαζομένῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας
σειομένη πλέκτας, καὶ σοβαρευομένη,
ἡ μεγαλαυχήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης,
χεῖρας ἐρικνώθη· τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν·
μαζὸς ὑπεκλίνθη· πέσον ὀφρύες· ὄμμα τέτηκται·
χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.
τὴν πολιὴν, καλέω νέμεσιν πόθου, ὅτι δικάζει
ἔννομα, τὰς σοβαρὰς θᾶσσον ἐπερχομένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτή μοι Κυθέρεια, καὶ ἱμερόεντες ἔρωτες,
τήξουσιν κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενας εἰ σπεύσω φιλέειν ποτέ· μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπολισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις·
ἄρκια θηλυτέρων ἀλιτήματα· κεῖνα κομίσσω·
καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ ῥά γε καὶ σὺ Φίλιννα φέρεις πόθον; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
κάμνεις αὐαλέοις ὄμμασι τηκομένη;

ἢ σὺ μὲν, ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον· ἡ μετέρης δὲ
φροντίδος, οὔτε λόγος γίνεται, οὔτ' ἀριθμός·
εὑρήσεις τὰ ὅμοια· τεὴν δ' ἀμέγαρτε παρειὴν,
ἀθρήσω θαμινοῖς δάκρυσι τεγγομένην.
κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα, παλίγκοτος· ἓν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρευομένας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη, ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν,
ἀλλ' ἔτι μαρμαίρουσι παρηΐδες· ὄμμα δὲ θέλγον
οὐ λάθε. τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκὰς, οὐκ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν· ἐνθάδε δ' ἔγνων,
ὅττι φύσιν νικᾶν ὁ χρόνος οὐ δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σπένδων εἰ φιλέει με μαθεῖν εὐῶπις ἐρευθὼ,
πείραξον κραδίην πλάσματι κερδαλέῳ.
βήσομαι ἐς ξείνην τινὰ πουχθόνα· μίμνε δὲ κούρη
λέξω, ἡμετέρου μνῆστιν ἔχουσα πόθου.
ἡ δὲ, μέγα στονάχησε, καὶ ἥλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
πλῆξε, καὶ εὐπλέκτου βότρυν ἔρηξε κόμης.
καί με μένειν ἱκέτευεν· ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθὴς,
ὄμματι θρυπτομένῳ, συγκατένευσα μένειν.
ὄλβιος ἐς πόθον εἰμί· τὸ, γὰρ μενέαινον ἀνύσαι,
πάντων εἰς μεγάλην τοῦτο δέδωκε χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ πέραν τῆς πόλεως διάγοντος διὰ
τὰ λύσιμα τῶν νόμων ὑπομνηστικὸν
πρὸς Παῦλον σιλεντιάριον.

Ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ,
φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν·
ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιραῖς κυπαρίσσοις

ὄρνιθες, δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων,
καὶ λιγυρὸν βομβεῦσιν ἀκανθίδες· ἡδ' ὀλολυγὼν
τρύζει, τρηχαλέαις ἐν διάγουσα βάτοις·
ἀλλὰ τί μοι τῶν, ἦδος; ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκούειν
ἤθελον, ἢ κιθάρης κρούματα δηλιάδος.
καί μοι διαδὸς ἔρως περικίδναται· εἰσοράαν γὰρ
καὶ σὲ μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
ἧς με περισμύχουσι μελιδόνες. ἀλλὰ μεθεσμοὶ,
εἴργουσιν ῥαδινῆς τηλόθι δορκαλίδος.

Παύλου σιλεντιαρίου ἀντίγραφα εἰς αὐτό.

Θεσμὸν ἔρως οὐκ οἶδε βιημάχος, οὐδέ τις ἄλλη
ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἐρωμανίης.
εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μελιδόνος ἔργον ἐρύκει,
οὐκ ἄρα σοὶ στέρνοις λάβρος ἔνεστιν ἔρως.
ποῖος ἔρως, ὅτε βαιὸς ἁλὸς πόρος οἶδε μερίζειν
σὸν χρόα, παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;
νηχόμενος Λέανδρος, ὅσον κράτος ἐστὶν ἐρώτων,
δείκνυεν, ἐννυχίου κύματος οὐκ ἀλέγων.
σοὶ δὲ φίλος, παρέασι καὶ ὁλκάδες· ἀλλὰ θαμίζεις
μᾶλλον ἀθηναίῃ, Κύπριν ἀπωσάμενος.
θεσμοὺς, Παλλὰς ἔχει· Παφίη, πόθον· εἰπὲ τίς ἀνὴρ
εἶν ἑνὶ θητεύσει Παλλάδι, καὶ Παφίῃ;

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Ἠϊθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὁππόσος ἡμῖν
ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυτέραις.
τοῖς μὲν, γὰρ παρέασιν ὁμήλικες· οἷς τὰ μερίμνης
ἄλγεα, μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέῳ·
παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
πλάζονται, γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι.
ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθροις

κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φροντίσι τηκόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ἄγαν σοφὸς εἶπεν· ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέραστος,
ὡς καλὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις.
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο
κεῖσθαι τῆς κούρης τῆς τάχα κερδαλέης.
ἡ δ' ὑπὲρ ἠέρθη· σοβαρὴν δ' ὑπερέσχεθεν ὀφρὺν,
ὥσπερ τοῖς προτέροις ἤθεσι μεμφομένη.
καὶ νῦν ὁ βλοσυρωπὸς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθὴς,
ὁ πρὶν ἀερσιπότης, ἤριπον ἐξαπίνης.
πάντα δ' ἔναλλα γένοντο· πεσὼν δ' ἐπὶ γούνασι κούρης,
ἴαχον, ἱλήκοις, ἤλιτεν ἡ νεότης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποίην τίς πρὸς ἔρωτος ἴοι τρίβον; ἐν μὲν ἀγυιαῖς,
μαχλάδος οἰμώξεις χρυσομανῆ σπατάλην.
εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσειας λέχος, ἐς γάμον ἥξεις
ἔννομον, ἢ ποινὰς τὰς περὶ τῶν φθορέων.
κουριδίαις δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα Κύπριν ἐγείρειν,
τίς κεν ὑποτλαίη, πρὸς χρέος ἑλκόμενος;
μοίχια λέκτρα κάκιστα, καὶ ἔκτοθέν εἰσιν ἐρώτων·
ὧν μέτα, παιδομανὴς κείσθω ἀλιτροσύνη.
χήρη δ' ἡ μὲν ἄκοσμος, ἔχει πάνδημον ἐραστὴν,
καὶ πάντα φρονέει δήνεα μαχλοσύνης.
ἡ δὲ σαοφρονέουσα, μόλις φιλότητι μιγεῖσα,
δέχνυται ἀστόργου κέντρα παλιμβολίης,
καὶ στυγέει τὸ τελεσθέν· ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῦς,
ἂψ ἐπὶ λυσιγάμους χάζεται ἀμβολίας.
ἢν δὲ μιγῇς ἰδίῃ θεραπαινίδι, τλῆθι καὶ αὐτὸς,
δοῦλος ἐναλλάγδην δμωΐδι γιγνόμενος.
εἰ δὲ καὶ ὀθνείῃ, τότε σοι νόμος αἶσχος ἀνάψει,

ὕβριν ἀτιχνάων σώματος ἀμορφίου.
πάντ' ἄρα Διογένης ἔφυγεν τάδε· τὸν δ' ὑμέναιον
ἤειδεν παλάμῃ, Λαΐδος οὐ χατέων.

Ἀρηναίου ῥαφενδαρίου.

Ὄμματα δινώεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν·
χείλεα δ' ἀκροβαφῆ λοξὰ παρεκτανύεις.
καὶ πολὺ κιχλίζουσα, σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην·
ἐκχυμένας δ' ὁρόω τὰς σοβαρὰς παλάμας.
ἀλλ' οὐ σῆς κραδίης ὑψαύχενος ὤκλασεν ὄγκος·
οὔπω ἐθηλύνθης οὐδὲ μαραινομένη.

Παλλαδᾶ.

Νῦν καταγιγνώσκω καὶ τοῦ Διὸς ὡς ἀνεράστου,
μὴ μεταβαλλομένου τῆς σοβαρᾶς ἕνεκεν.
οὔτε γὰρ Εὐρώπης, οὔτε τῆς Δανάης περὶ κάλλος,
οὔθ' ἁπαλῆς Λήδης ἔστ' ἀπολειπομένη,
εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται· οἶδα γὰρ αὐτὸν
τῶν βασιλευουσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ.

Ἄρσενας ἄλλος ἔχοι· φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναῖκας,
ἐς χρονίην φιλίην οἷα φυλασσομένας.
οὐ καλὸν ἡβητῆρος· ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
τὴν τρίχα τὴν φθονερὴν, τὴν ταχὺ φυομένην.

Λεοντίου.

Ψαῦε μελισταγέων στομάτων δέπας· εὗρες, ἄμελγε·
οὐ φθονέω· τὴν σὴν δ' ἤθελον αἶσαν ἔχειν.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἱμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται· ἀλλὰ μετέλθοις
κείνης πότνα δίκη κόμπον ἀγηνορίης·
μὴ θανάτῳ βασίλεια· τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας ἥξοι
γῆρας· ἐς ῥυτίδων σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.

τίσειαν πολιαὶ τάδε δάκρυα. κάλλος ὑπόχοι
ψυχῆς ἀμπλακίην, αἴτιον ἀμπλακίης.

Φιλοδήμου.

Δακρύεις· ἐλεεινὰ λαλεῖς· περίεργα θεωρεῖς·
ζηλοτυπεῖς· ἅπτῃ πολλάκι· πυκνὰ φιλεῖς·
ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐρῶντος. ὅταν δ' εἴπω παράκειμαι,
καὶ σὺ μένεις ἁπλῶς, οὐδὲν ἐρῶντος ἔχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆλον ἐγώ. βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον
Ξανθίππη. κἀγὼ, καὶ σὺ, μαραινόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν σιγῶντα Φιλαινὶ, συνίστορα τῶν ἀλαλήτων
λύχνον, ἐλαιηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσου,
ἔξιθι. μαρτυρίην γὰρ ἔρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν
ἔμπνοον. καὶ τυκτὴν κλῆε Φιλαινὶ, θύραν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὺξ ἱερὴ, καὶ λύχνε, συνίστορας οὔτινας ἄλλους
ὅρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἱλόμεθ' ἀμφότεροι.
χὡ μὲν, ἐμὲ στέρξειν, κεῖνον δ' ἐγὼ οὔποτε λείψειν,
ὠμόσαμεν. κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν, ὅρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι.
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὁρᾷς ἑτέρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μελαίνει
βότρυς ὁ παρθενίους προτοβολῶν χάριτας,
ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν ἔρωτες
Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.
φεύγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ.
μάντις ἐγὼ πολλῆς αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψυχή μοι προλέγει φεύγειν πόθον ἡλιοδώρας,
   δάκρυα, καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη·
φησὶ μὲν, ἀλλὰ φυγεῖν οὔ μοι σθένος· ἡ γὰρ ἀναιδὴς
   αὕτη, καὶ προλέγει· καὶ προλέγουσα, φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος· εἴτε κατ' ἦμαρ,
   εἴτ' ἀποτολμήσας ἤλυθον ἑσπέριος,
οἶδ' ὅτι πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ
   πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς·
ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἔστι γὰρ οὕτω θρασύς· ἠδ' ὅταν ἕλκῃ
   πάντοτ' ἔρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑξήκοντα τελεῖ Χαρικλὼ λυκάβαντος ἐς ὥρας·
   ἀλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
καὶ χρὼς ἀρρυτίδωτος· ἔτ' ἀμβροσίη, ἔτι πειθὼ
   πάσας ἐπιστάζει μυριάδας χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθην· τίς δ' οὐχὶ κεκώμακε; τίς δ' ἀμύητος
   κώμων; ἀλλ' ἐμάνην· ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ·
ἐρρίφθω· πολιὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
   θρὶξ, ἤδη συνετῆς ἄγγελος ἡλικίης·
καὶ παίζειν, ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν· ἡνίκα καὶ νῦν
   οὐκ ἔτι, λωοτέρης φροντίδος ἁψόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθης πλουτῶν Σωσίκρατες· ἀλλὰ πένης ὢν,
   οὐκ ἔτ' ἐρᾷς· λιμὸς φάρμακον οἷον ἔχει·
ἡ δὲ πάρος σε καλοῦσα μύρον, καὶ τερπνὸν ἄδωνιν
   Μηνοφίλα, νῦν τοὔνομα πυνθάνεται·
τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἦ μόλις ἔγνως
   τοῦτ' ἔπος, ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η χαλεπὴ κατὰ πάντα Φιλήσιον, ἡ τὸν ἐραστὴν
  μηδέποτ' ἀργυρίου χωρὶς ἀναχομένη,
φαίνετ' ἀνεκτοτέρη νῦν, ἢ πάρος· οὐ μέγα θαῦμα
  φαίνεσθ'· ἠλλάχθαι τὴν φύσιν οὐ δοκέω.
καὶ γὰρ πρηυτέρη ποτὲ γίγνεται ἀσπὶς ἀναιδής.
  δάκνει δ' οὐκ ἄλλως, ἢ θανατηφορίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηράσθην Δημοῦς, παφίης γένος· οὐ μέγα θαῦμα.
  καὶ σαμίης Δημοῦς δεύτερον· οὐχὶ μέγα.
καὶ πάλιν ἀτιακῆς Δημοῦς τρίτον· οὐκ ἔτι ταῦτα
  παίγνια· καὶ Δημοῦς τέτρατον ἀργολίδος·
αὐταί που μοῖραί με κατωνόμασαν Φιλόδημον,
  ὡς αἰεὶ Δημοῦς θερμὸς ἔχει με πόθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικκὴ, καὶ μελανοῦσα Φιλαίνιον, ἀλλὰ σελίνων
  οὐλοτέρη, καὶ ἀμνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη,
καὶ κεστοῦ φωνοῦσα μαγωτέρα, καὶ παρέχουσα
  πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φειδομένη·
τοιαύτην στέργοιμι Φιλαίνιον, ἄχρις ἂν εὕρω
  ἄλλην ὦ χρυσέη Κύπρι, τελειοτέρην·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς, καὶ λαλιὴ, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ᾠδὴ
  Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
ὦ ψυχὴ, φλέξει σε· τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
  οὐκ οἶδα· γνώσῃ δύσμορε, τυφομένη·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω ποδὸς, ὢ κνήμης, ὢ τῶν, ἀπόλωλα δικαίως
  μηρῶν, ὢ γλουτῶν, ὢ κτενὸς, ὢ λαγόνων,
ὢ ὤμων, ὢ μαστῶν, ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου,

ὦ χειρῶν, ὢ τοῦ, μαίνομαι ὀμματίων,
ὢ κακοτεχνοτάτου κινήματος, ὢ περιάλλων
γλωττισμῶν, ὢ τοῦ, κλῶμαι φωναρίων.
εἰ δ᾽ ὀπική, καὶ φλωρὰ, καὶ οὐκ ᾄδουσα τὰ Σαπφοῦς,
καὶ Περσεὺς ἰνδῆς ἠράσατ᾽ ἀνδρομέδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η κομψὴ, μεῖνόν με. τί σοι καλὸν οὔνομα; ποῦ σέ
ἔστιν ἰδεῖν; ὃ θέλεις, δώσομεν. οὐδὲ λαλεῖς;
ποῦ γίνῃ; πέμψω μετὰ σοῦ τινά; μή τις ἔχει σε;
ὦ σοβαρὴ, ὑγίαιν᾽. οὐδ᾽ ὑγίαινε λέγεις;
καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελεύσομαι. οἶδα μαλάσσειν
καὶ σοῦ σκληροτέρας. νῦν δ᾽ ὑγίαινε γύναι.

Αντιφίλου.

Χεῦμα μὲν, εὐρώταο λακωνικόν. ἁ δ᾽ ἀκάλυπτος,
Λήδα, χὠ κύκνῳ κρυπτόμενος κρονίδας.
οἱ δέ με τὸν δυσέρωτα καταίθετε. καὶ τί; γένωμαι
ὄρνεον. εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος.

Μελεάγρου.

Η δυμελεῖς μοῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν πειθοῖ, καὶ ἔρως καλὸς ἐφ᾽ ἡνιόχῳ,
ζηνοφίλα σοι σκῆπτρα πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοὶ
αἱ τρισσαὶ χάριτες, τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίην παρέδειξεν ἑταίρην;
τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι χάριτα;
ἦ ῥ᾽ ἐτύμως ἀνὴρ κεχαρισμένον ἤνυσεν ἔργον,
δῶρα διδοὺς, καὐτὴν τὴν χάριν ἐν χάριτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η φίλερως χαλεποῖς ἀσκληπιὰς, οἷα γαληνοῖς
ὄμμασι, συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δεινὸς ἔρως, δεινός· τί δὲ τὸ πλέον; ἢν πάλιν εἴπω,
καὶ πάλιν οἰμώζων, πολλάκι δεινὸς ἔρως.
ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ· καὶ πυκνὰ κακισθεὶς,
ἥδεται· ἢν δ' εἴπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανεῖσα
κύματος, ἐξ ὑγροῦ Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τὰν Κύπριν ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρώσας
τόξα τε, καὶ σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην·
φλέξω ναί· τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρὼς,
μυχθίζεις; τάχα που σαρδόνιον γελάσεις.
ἦ γάρ σου τὰ ποδηγὰ πόθων ὠκύπτερα κόψας,
χαλκόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσὶ πέδην,
καί τοι καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε παρ' οἴκον
ψυχῇ συζεύξω λύγκα παρ' αἰπολίοις.
ἀλλ' ἴθι δυσκίνητε· λαβὼν δ' ἐπὶ κοῦφα πέδιλα,
ἐκπέτασον ταχινὰς ἐς ἑτέρους πτέρυγας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ;
οὐ μήτηρ στέργει μὲν ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
ἡφαίστου, κοινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεσιν;
μητρὸς δ' οὐ μήτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
τρηχὺ βοᾷ; γενέτης δ' οὔτε τις, οὔτε τίνος;
τοὔνεκεν ἡφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὴν
στέρξεν ἴσην, ἄρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κῦμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
ποῖ φέρομαι; πάντῃ δὲ φρενῶν οἴακες ἀφῆνται·

ἢ πάλι τὴν τρυφερὴν σκύλλαν ἀποτόμεθα·

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰεί μοι δύνει μὲν ἐν οὔασιν ἦχος ἔρωτος·
ὄμμα δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει·
οὐδ' ἡ νύξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων
ἤδη που κραδίῃ γνωστὸς ἔνεστι τύπος·
ὦ πτανοί, μὴ, καί ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν ἔρωτες
οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὐτὸς ἔρως ὁ πτανὸς, ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι Τιμάριον·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω σοβαρὴ βαλάνισσα, τί δήποτέ μ' ἐκπυραλεύεις;
πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τοῦ πυρὸς αἰσθάνομαι·

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ κάλλει καυχᾷ, γίνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ·
ἀλλὰ μαρανθὲν ἄφνω, σὺν κοπρίοις ἐρίφη·
ἄνθος γὰρ, καὶ κάλλος, ἴσον χρόνον ἐστὶ λαχόντα·
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων, ἐξεμάρανʼ ὁ χρόνος·

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλὸν, μετάδος πρὶν ἀπέλθῃ·
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τοῦθ' ὃ μένει διδόναι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν καταφλεξίπολιν Σθενελαΐδα, τὴν πολύμισθον,
τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην,
γυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,
ἄχρι φίλης ἠοῦς προῖκα χαριζόμενος·
οὐκ ἔτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι, ὕπνον ἔχων κεῖνο χαριζόμενον·

Ἀσκληπιάδου·

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοὶ
  μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
οὓς δακρύοις κατέβρεξα· κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων·
  ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετὸν, ὡς ἂν ἄμεινον
  ἡ ξανθή γε κόμη τἀμὰ δάκρυα πίῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεῦσα τρὶς ὤμοσεν ἡράκλεια
  ἥξειν· κοὐχ ἥκει· λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἐπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
  παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς, μηκέτι φῶς πάρεχε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νεῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου·
  πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέφη.
ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφείης,
  καὶ διαθῇς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.
ἕλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός· ᾧ ποτε πεισθεὶς
  Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

Ποσειδίππου.

Ἐν Παφίῃ Κυθέρεια παρήϊον εἶδε Κλέανδρος
  Νικοῦς ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένης.
καιομένους δ' ὑπ' ἔρωτος ἐνὶ φρεσὶν ἄνθρακας ἀνὴρ
  ξηροὺς, ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἐπεσπάσατο.
χὠ μὲν, ἐναυάγει γαίης ἔπι· τὴν δὲ, θαλάσσης
  ψαύουσαν, πρηεῖς εἴχοσαν αἰγιαλοί.
νῦν δ' ἴσος ἀμφοτέροις φιλίης πόθος· οὐκ ἀτελεῖς γὰρ
  εὐχαὶ, τὰς, κείνης εὔξατ' ἐπ' ἠϊόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δάκρυα, καὶ κῶμοι, τί μ' ἐγείρετε, πρὶν πόδας ἄρω
  ἐκ πυρὸς, εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακιήν;

ἄγχω δ' ὑπ' ἔρωτος· ἀεὶ δέ μοι ἐξ ἀφροδίτης
ἄλγος, ὃ μὴ κρίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

Ῥούφου δομεστίκου.

Πάντα σέθεν φιλέω· μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
ἐχθαίρω, στυγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Ἀντιφίλου.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόσθεν ὅτ' ἦν ἔτι φίλτρα Τερείνης
νήπια, συμφλέξει πάντας ἀεξομένη.
οἱ δ' ἐγέλων τὸν μάντιν· ἴδ' ὁ χρόνος, ὅν ποτ' ἐφώνουν,
οὗτος· ἐγὼ δὲ πάλαι τραύματος ᾐσθανόμην.
καὶ τί πάθω; λεύσσειν μὲν, ὅλαι φλόγες· ἢν δ' ἀπονεύσω,
φροντίδες· ἢν δ' αἰτῶ, παρθένος· οἰχόμεθα.

Λουκιλλίου.

Ἢ τὸ φιλεῖν περίγραψον ἔρως ὅλον, ἢ τὸ φιλεῖσθαι
πρόσθες, ἵν' ἢ λύσῃς τὸν πόθον, ἢ κεράσῃς.

Ῥουφίνου.

Παλλὰς ἐσαθρήσασα, καὶ ἥρη χρυσοπέδιλος
Μαιονίην, ἐκ κραδίης ἴαχον ἀμφότεραι,
οὐκ ἔτι γυμνούμεσθα· κρίσις μία ποιμένος ἀρκεῖ·
οὐ καλὸν ἡττᾶσθαι δὶς περὶ καλλοσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος· πειθοῦς στόμα· σῶμα, καὶ ἀκμὴν,
εἰαρινῶν ὡρῶν· φθέγμα δὲ, Καλλιόπης·
νοῦν, καὶ σωφροσύνην, θέμιδος, καὶ χεῖρας ἀθήνης·
σὺν σοὶ δ' αἱ χάριτες, τέσσαρές εἰσι φίλαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέμπω σοι ῥοδόκλεια τόδε στέφος ἄνθεσι πλέξας,
αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεψάμενος παλάμαις.
ἔστι κρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἀνεμώνη,
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυαναυγὲς ἴον.

ταῦτα στεψαμένη, λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα·
ἀνθεῖς, καὶ λήγεις καὶ σὺ, καὶ ὁ στέφανος·

Τοῦ αὐτοῦ·

Γείτονα παρθένον εἶχον ἀμυμώνην ἀφροδίτην,
ἥ μου τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν οὐκ ὀλίγον·
αὕτη μοι προσέπαιζε· καὶ εἴ ποτε καιρὸς, ἐτόλμα·
ἠρυθρία τί πλέον τὸν πόνον ᾐσθάνετο·
ἤνυσα πολλὰ καμών· παρακήκοα νῦν ὅτι τίκτει·
ὥστε τί ποιοῦμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν;

Τοῦ αὐτοῦ·

Αὕτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχροος, ἀργυρόμασθος,
εὔσφυρος, εὐμήκης, εὔοφρυς, εὐπλόκαμος·
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολιῇσι·
καὶ νῦν τῶν προτέρων οὐδ' ὄναρ οὐδὲν ἔχει·

Τοῦ αὐτοῦ·

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα μελισσιὰς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν ὡς βελέων δεξάμενον φαρέτρην·
καὶ βάσις ἀστατέουσα, καὶ ἄστατος ἄσθματος ὁρμὴ,
καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιες·
ἀλλὰ πόθοι, πρὸς μητρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης,
φλέξατε τὴν ἀπιθῆ, μέχρις ἐρῇ φλέγομαι·

Τοῦ αὐτοῦ·

Εἰ δυσὶν οὐκ ἴσχυσας ἴσην φλόγα πυρφόρε καῦσαι,
τὴν ἑνὶ καιομένην ἢ σβέσον, ἢ μετάθες·

Τοῦ αὐτοῦ·

Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἔρως, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσαν
βούλετ' ἔχειν φρονίμοις ὄμμασι πειθόμενος,
ἀλλ' ὅστις κακόμορφον ἰδὼν πεφορημένος οἴστρῳ
στέργει, μαινομένης ἐκ φρενὸς αἰθόμενος,
οὗτος ἔρως· πῦρ τοῦτο· τὰ γὰρ καλὰ πάντα, ὁμοίως

τέρπει τῷ κρίνειν εἶδος ἐπισταμένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ τὸ μύρον θεραπεύων,
ὡς βρομίῳ σπένδων νᾶμα τὸ τοῦ βρομίου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υψοῦται ῥοδόπη τῷ κάλλεϊ· κἤν ποτε χαῖρε
εἴπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἠσπάσατο·
ἤν ποτε καὶ στεφάνους πρὸ θυρῶν ὑπερεκκρεμάσωμαι,
ὀργισθεῖσα, πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνεσιν.
ὦ ῥυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεὲς, ἔλθετε θᾶσσον·
σπεύσατε· κἂν ὑμεῖς πείσατε τὴν ῥοδόπην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ωπλισμαι πρὸς ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμὸν,
οὐδέ με νικήσει μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα.
θνατὸς δ' ἀθανάτῳ συνελεύσομαι· ἢν δὲ βοηθὸν
βάκχον ἔχῃ, τί ποιεῖν πρὸς δύ' ἐγὼ δύναμαι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἱ χάριτες, παφίαι δύο, καὶ δέκα μοῦσαι.
Δερκυλὶς ἐν πάσαις, μοῦσα, χάρις, Παφίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ομματ' ἔχεις ἥρης Μελίτη· τὰς χεῖρας ἀθήνης·
τοὺς μαζοὺς Παφίης· τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.
εὐδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅστις ἀκούει·
ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ συνών.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρουφῖνος τῇ μῇ γλυκερωτάτῃ ἐλπίδι πολλὰ
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμοῦ δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔτι παιδομανὴς, ὡς πρίν ποτε· νῦν δὲ καλοῦμαι
θηλυμανής· καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.

ἔστι δέ μοι παίδων ἀδόλου χρόος, ἤρεσε γύψου
χρίσματα, καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον.
βοσκήσει δελφῖνας ὁ δενδροκόμης ἐρύμανθος,
καὶ πολιὸν πόντου κῦμα θοὰς ἐλάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρως ἴσα τόξα τιταίνεις,
εἶ θεός· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, οὐ θεὸς εἶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ὑπνώσαις κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθεάσατο κούρας,
οὐκ ἔτ' ἂν οὐδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤρισαν ἀλλήλαις, Ῥοδόπη, Μελίτη, Ῥοδόκλεια,
τῶν τριῶν τίς ἔχει κάλλος ἀρειότερον.
καί με κριτὴν εἵλοντο· καὶ ὡς θεαὶ αἱ περίβλεπτοι,
ἔστησαν οἷαι νέκταρι λειπόμεναι.
ἀλλὰ σαφῶς ἃ πέπονθε Πάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδώς,
τὰς τρεῖς ἀθανάτους εὐθὺ συνεστεφάνουν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λουσάμενοι Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
ἕλκωμεν, κύλικας μείζονας ἀράμενοι.
βαιὸς ὁ χαιρόντων ἐστὶ βίος· εἶτα τὰ λοιπά,
γῆρας κωλύσει· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐρώπης τὸ φίλημα· καὶ ἢν ἄχρι χείλεος ἔλθῃ,
ἡδύ, κἂν ψαύῃ μοῦνον ἄχρι στόματος·
ψαύει δ' οὐκ ἄκροις τοῖς χείλεσιν· ἀλλ' ἐρείσασα
τὸ στόμα, τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποῦ νῦν Πραξιτέλης; ποῦ δ' αἱ χέρες αἱ Πολυκλείτου,
αἱ ταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι;
τίς πλοκάμους Μελίτης εὐώδεας, ἢ πυρόεντα
ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀποπλάσεται;
ποῦ πλάσται; ποῦ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῇδε
μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μακάρων ξόανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔλεγον Προδίκη γηράσκομεν; οὐ προεφώνουν
ἥξουσιν ταχέως αἱ διαλυσίφιλοι;
νῦν ῥυτίδες, καὶ θρὶξ πολιή, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
καὶ στόμα τὰς προτέρας οὐκ ἔτ' ἔχον χάριτας.
μή τίς σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακεύων
λίσσεται; ὡς δὲ τάφον, νῦν σε παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σοί με λάτριν γλυκύδωρος Ἔρως παρέδωκε βοῶπι,
ταῦρον ὑποζεύξας εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοθελῆ, πάνδουλον, ἑκούσιον, αὐτοκέλευστον,
αἰτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
ἄχρι φίλης πολιῆς, καὶ γήραος· ὄμμα βάλλοι δὲ
μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς γυμνὴν οὕτω σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδειρεν;
τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως εὕρηκεν ἀκαίρως κεῖνος ἐσελθών;
γινόμενον· πᾶσαι τοῦτο ποιοῦσι τέκνον.

πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ᾖ τις ἔσω· ἥσυχος δ' ὅταν ἔξω,
τὸ πρόθυρον σφήνου, μὴ πάλι ταὐτὸ πάθῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκβάλλει γυμνήν τις, ἐπὴν εὕρῃ ποτὲ μοιχόν,
ὡς μὴ μοιχεύσασαν, ὡς ἀπὸ Πυθαγόρου·
εἶτα τέκνον κλαίουσα καταδρύψεις τὸ πρόσωπον,
καὶ παραριγώσεις μαινομένου προθύροις;
ἔκμαξαι· μὴ κλαῖε τέκνον· χεὐρήσομεν ἄλλον·
μηκέτι τὸν τὸ βλέπειν εἰδότα, καὶ τὸ δέρειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος Προδίκη παρακλαύσομαι; ἄχρι τίνος σε
γουνάσομαι στερεή, μηδὲν ἀκουόμενος;
ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι·
καὶ τάχα μοι δώσεις ὡς ἑκάβη Πριάμῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην, ἱκέτευον·
καὶ τῶν ἀμβροσίων ἁψάμενος γονάτων,
σῶσον ἔφην ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρόν,
καὶ φεῦγον ζωῆς πνεῦμα σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν· ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,
ταῖς τρυφεραῖς χερσὶν ἡμᾶς ὑπεξέβαλεν.

Διονυσίου σοφιστοῦ.

Ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις χάριν· ἀλλὰ τί πωλεῖς,
σαυτήν, ἢ τὰ ῥόδα, ἠὲ συναμφότερα;

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴθ' ἄνεμος γενόμην· σὺ δέ γε στείχουσα παρ' αὐγάς,
στήθεα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
ἀραμένη, κομίσαις στήθεσι χιονέοις.
εἴθε κρίνον γενόμην λευκόχροον, ὄφρα με χερσὶν

ἀραμένη, μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσῃς.

Μακηδονίου.

Ωμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' ἡδυλίου Κυθερείας,
σὸν κράτος ἡσυχάσειν· ὡς δοκέω δὲ, γελᾷς,
τοὐμὸν ἐπισταμένη πάντως κακόν. οὐ γὰρ ὑποίσω
τὴν ἑτέρην· ὅρκους δ' εἰς ἀνέμους τίθεμαι·
αἱροῦμαι δ' ἀσεβεῖν, κείνης χάριν· ἢ τὰ σὰ τηρῶν
ὅρκι', ἀποθνήσκειν πότνι' ὑπ' εὐσεβίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί στυγνή; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰκαῖα φιλαινὶ
σκύλματα, καὶ νοτερῶν σύγχυσις ὀμματίων;
μὴ, τὸν ἐραστὴν εἶδες ἔχονθ' ὑποκόλπιον ἄλλην;
εἶπον ἐμοὶ, λύπης φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
δακρύεις; οὐ φῂς δέ; μάτην ἀρνεῖσθ' ἐπιβάλλῃ·
ὀφθαλμοὶ, γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θερμαίνει μ' ὁ καλὸς Κορνήλιος· ἀλλὰ φοβοῦμαι
τοῦτο τὸ φῶς, ἤδη πῦρ μέγα γιγνόμενον.

Μάρκου ἀργενταρίου.

Μήνη χρυσόκερως δέρκῃ τάδε· καὶ πυριλαμπεῖς
ἀστέρες, οὓς κόλποις ὠκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιποῦσα μυρίπνοος ᾤχετ' ἀρίστη·
ἑκταίην δ' εὑρεῖν τὴν μάγον οὐ δύναμαι·
ἀλλ' ἔμπης αὐτὴν ζητήσομεν, ἢν ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἰσχνὴν Διόκλειαν, ἀσαρκοτέρην ἀφροδίτης
ὄψεαι, ἀλλὰ καλοῖς ἤθεσι τερπομένην.
οὐ πολύ μοι τὸ μεταξὺ γενήσεται. ἐς δὲ ποθεινὰ
στέρνα πεσὼν, ψυχῆς κείσομαι ἐγγυτάτω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔγχει Λυσιδίκης κυάθους δέκα· τῆς δὲ ποθεινῆς
Εὐφράντης, ἕνα μοι λάτρι δίδου κύαθον.
φήσεις Λυσιδίκην με φιλεῖν πλέον· οὐ μὰ τὸν ἡδὺν
βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι,
ἀλλά μοι Εὐφράντη, μία πρὸς δέκα· καὶ γὰρ ἀπείρους
ἀστέρας, ἓν μήνης φέγγος ὑπερτίθεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παρθένον Ἀλκίππην ἐφίλουν μέγα· καί ποτε πείσας,
αὐτὴν λαθριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ.
ἀμφοτέρων δὲ στέρνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ περισσότερον.
μητέρα δ' οὐκ ἔλαθεν κείνης λάλον· ἀλλ' ἐσιδοῦσα
ἐξαπίνης, Ἑρμῆς κοινὸς ἔφη θύγατερ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Πάντα καλός· τότε μὴν χρυσῆν ἔτι τὴν ἀφροδίτην
ἔξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ μαιονίδης.
ἢν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρῃς φίλος, οὔτε θυρωρὸς
ἐν ποσίν, οὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται.
ἢν δ' ἑτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος. ὦ πλεονέκται,
οἱ πλοῦτοι πενίην ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄρθρος ἔβη Χρύσιλλα· πάλαι δ' ἠῷος ἀλέκτωρ
κηρύσσων, φθονερὴν ἠριγένειαν ἄγει.
ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
οἴκοθεν εἰς πολλοὺς ἠϊθέων ὀάρους.
γηράσκεις Τιθωνέ· τί γὰρ σὴν εὐνέτιν ἠῶ
οὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων;

Παρμενίωνος.

Εἰς Δανάην ἔρρευσας ὀλύμπιε χρυσός, ἵν' ἡ παῖς
ὡς δώρῳ πεισθῇ, μὴ τρέσῃ ὡς Κρονίδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ζεὺς τὴν δανάην, χρυσοῦ· κἀγὼ δέ σε, χρυσοῦ·
πλείονα γὰρ δοῦναι τοῦ Διὸς οὐ δύναμαι.

Καλλιμάχου.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος ἰωνίδι μήποτ᾽ ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ βαίνειν οὔατ᾽ ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ᾽ ὁ μὲν, ἄλλης δὴ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ᾽ ἀριθμός.

Σικαίου.

Ἐχθαίρω τὸν ἔρωτα· τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἐμὴν ἰοβολεῖ κραδίην;
τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνὸν
δῃώσας, ἀπ᾽ ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

Ονέσου.

Οὔτε με παρθενικῆς τέρπει γάμος, οὔτε γραίης·
τὴν μὲν, ἐποικτείρω· τὴν δὲ, καταιδέομαι.
εἶη μήτ᾽ ὄμφαξ, μήτ᾽ ἀσταφίς· ἡ δὲ πέπειρος,
ἐς Κύπριδος θαλάμους ὥρια καλλοσύνη.

Νικάρχου.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει, ἤν τε ποδαγρὸς,
ἤν τε δρομεὺς γεγονὼς, εἰς ἀΐδην ὑπάγω;
πολλοὶ γάρ μ᾽ ἐρέουσιν, ἔα, χωλόν με γενέσθαι·
τοῦ δ᾽ ἕνεκεν γὰρ ἴσως, οὔποτ᾽ ἐῶ θιάσους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάντα λίθον κινεῖ· σαυτὴν φέρε· καὶ γράφε πρός με,
εἰς ποίην ἀκτὴν εὐφρόσυνον γέγονας;
αὐταντεῖν τηρῶ· τὸ ἐνοίκιον ἄν τι περισσὸν
γίγνηται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἱμάτιον.

ἣν ἐν γαστρὶ λάβῃς, λάβε· καὶ τέκε, μὴ θορυβηθῇς·
εὑρήσει πόθεν ἔστ' ἐλθὸν ἐς ἡλικίην·

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάλλος ἄνευ χαρίτων, τέρπει μόνον· οὐ κατέχει δέ,
ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.
ὁπλίζευ Κύπρι τόξα, καὶ ἐς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ·
ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω τραύματος οὐδὲ τόπον·

Ἀργενταρίου.

Ἰσιὰς ἡδύπνοε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον ὄζεις,
ἔγρεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον·
ὃν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἠῶ
ὄψεαι, ἡμετέρης σύμβολον ἡλικίης·

Κριναγόρου.

Κἢν ῥίψῃς ἐπὶ λαιά, καὶ ἢν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς
Κριναγόρη, κενεοῦ σαυτὸν ὕπερθε λέχους·
εἰ μή σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο Γέμιλλα,
γνώσῃ κοιμηθεὶς, οὐχ ὕπνον ἀλλὰ κόπον·

Βασ.

Οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χὠ μελίθρους κύκνος ἐπ' ἠϊόνος·
ζηνὶ φυλασσέσθω τάδε παίγνια· τῇ δὲ Κορίννῃ
τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοὐ πέτομαι·

Ἄδηλον.

Οὐκ ἔτι βαστάζω μὰ τὰ σ' ὄμματα τὴν φιλέρημον,
καὶ τὴν μουνολεχῆ σεῖο διαζυγίην,
ἀλλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορκήσων
ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς Ἀρτέμιδος
αὔριον· ἀλλὰ πάρη με δεδέξεται· ἐς δὲ σὸν ὄμμα
πτήσομαι, ἐῤῥῶσθαι μυρία σ' εὐχόμενος·

Ἄδηλον.

Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις,
εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον ἄνασσα κόμαις,
ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις· ἦ ῥά γε ταύταις
θριξὶ συνοικήσει, καὶ πολιῇσιν ἔρως.

Αδηλον·

Γοῦ σοι κεῖνα μέλισσα τὰ χρύσεα, καὶ περίοπτα
τῆς πολυθρυλλήτου κάλλεα φαντασίης;
ποῦ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχήν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
νῦν πενιχρὴ, ψαφαρή τε, κόμη τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα,
ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων·

Αδηλον·

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σου τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
κεῖνο τὸ τῆς λύγδου βάσκανε λειότερον·
νῦν μοι προσπαίζεις, ὅτε τὰς τρίχας ἠφάνικάς σου,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας·
μηκέτι μοι μετέωρε προσέρχεο, μηδὲ συνάντα·
ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον οὐ δέχομαι·

Αδηλον·

Ηδη φίλτατε λύχνε τρὶς ἔπταρες· ἦ τάχα τερπνὴν
ἐς θαλάμους ἥξειν ἀντιγόνην προλέγεις·
εἰ γὰρ ἄναξ εἴη τόδ' ἐτήτυμον, οἷος ἀπόλλων
θνητοῖς μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι·

Αδηλον·

Γραῖα φίλη, θρέπτειρα, τί μου προσιόντος ὑλακτεῖς,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δὶς τόσον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα· τῆς, ἐπιβαίνων
ἴχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ' ὡς φέρομαι,
εἶδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ· τίς φθόνος ὄσσων
δύσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν·

Αδηλον.

Ἀδηλον·

Αἰετὸς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην·
κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἑλένης.
οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα· τῶν δύο δ' αὐτῶν,
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ· κρεῖσσον ἐμοὶ, τὰ δύο.

Ἀδηλον·

Εἴ μοι τίς μέμφοιτο δαεὶς, ὅτι λάβρις ἔρωτος
φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
εἰδείη καὶ Ζῆνα, καὶ ἅιδα, τόν τε θαλάσσης
σκηπτοῦχον, μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοίδε, θεοῖς δ' ἐνέπουσιν ἕπεσθαι
ἀνθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

Ἀδηλον·

Χαῖρε κόρη· καὶ δὴ σύ· τίς ἡ προσιοῦσα; τί πρὸς σέ;
οὐκ ἀλόγως ζητῶ δεσπότις ἡμετέρη·
ἐλπίζειν ἔξεστι; ζητεῖς δὲ τί; νύκτα· φέρεις τί;
χρυσίον· εὐθύμει· καὶ τόσον; οὐ δύναμαι.

Ἀδηλον·

Ἄλλος ὁ μηνοφίλας λέγεται παρὰ μαχλάσι κόσμος·
ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γίνεται ἀκρασίης.
ἀλλ' ὅτε χαλδαῖοι κείνης πέλας· ἦ γὰρ ὁ ταύτης
οὐρανὸς, αὐτὸς ἔχει καὶ κύνα, καὶ διδύμους.

Ἀδηλον·

Γιγνώσκω χαρίεσσα φιλεῖν, πάνυ τὸν φιλέοντα·
καὶ πάλι γιγνώσκω, τόν με δακόντα δακεῖν·
μὴ λύπει με λίην στέργοντά σε, μηδ' ἐρέθιζε·
τὰς βαρυοργήτους, μὴ θέλε πιερίδας.
ταῦτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ προὔλεγον, ἀλλ' ἴσα πόντῳ
ἰονίῳ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων·
τοιγὰρ νῦν, σὺ μὲν, ὧδε μέγα κλαίουσα βαΰζεις,

ἡμᾶς δ' ἐν κόλποις ἡ μεθανυκτιάδος·

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπτίου·

Σ τέφος πλέκων ποθ', εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν,
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·
λαβὼν δ' ἔπιθον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου,
πτεροῖσι γαργαλίζει·

Ο ὐ δύναμαί σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην· οὔτε γὰρ αἰτεῖς,
οὔτ' αἰτοῦντι δίδως, οὔθ' ἃ δίδωμι δέχῃ·

Κ ῦρος, κύριός ἐστι· τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα
οὐκ ἀναγιγνώσκω τὸν καλὸν, ἀλλὰ βλέπω;

Μ ατρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀστραγάλοις, τοὐμὸν πνεῦμ' ἐκύβευσεν ἔρως·

Π ῖν' ἀσκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα, καὶ ἰοὺς,
πικρὸς ἔρως· τί ζῶν, ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν βάκχου ζωρὸν πόμα δάκτυλος ἀώς,
ἢ πάλι κοιμιστὴν λύχνον ἰδεῖν μένομεν·

Κ αλὸς ὁ παῖς ἀχελῷε· λίην καλός· εἰ δέ τις οὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά·

Η ν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, τοὔμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ·

Ε σσυδον τὸν ἔρωτα φυγεῖν· ὁ δὲ, βαιὸν ἀνάψας
φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον·
κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα διασ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷ δὲ λαβὼν ἔβαλεν·

ἐκ δὲ φλογὸς, πάντῃ μοι ἐπέδραμεν· ὦ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοὶ, μέγα πῦρ φανίον ἐν κραδίῃ.

Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰοὺς,
ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
καὶ τῇ μὲν, φλέγομαι· τῇ δ' ἕλκομαι· ἣν δ' ἀπονεύσω,
διστάζω· λάβρῳ δ' ἐν πυρὶ, πᾶς φλέγομαι.

Οἶδα φιλεῖν, φιλέοντας· ἐπίσταμαι ἤν μ' ἀδικῇ τις,
μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

Θυμὸς ἔρως, παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνῳ· ἢν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα Κύπρι.

Ὄρνιθες ψίθυροι· τί κεκράγατε, τί μ' ἀνιᾶτε,
τὸν τρυφερῆς παρθένου σαρκὶ χλιαινόμενον,
ἑζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνες· εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γένος, δέομαι μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λοιπὸν
αἱροῦμαι, χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

Γέντ' αἰτεῖς; δέκα δώσω· καὶ ἥκοσι δ' αὐτίκα ἕξεις.
ἀρκεῖ σοι χρυσός; ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

Εἰ τοὺς ἐν πελάγει σώζεις Κύπρι, κἀμὲ τὸν ἐν γᾷ
ναυηγὸν φιλίης, σῶσον ἀπολλύμενον.

Μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν·
ἡ μὲν γὰρ, βραδέως· ἡ δὲ, θέλει ταχέως.

Ὄμματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρειὴ,
καὶ στόμα, πορφυρέης τερπνότερον κάλυκος·
δειρὴ, λυγδινέη· καὶ στήθεα, μαρμαίροντα·
καὶ πόδες, ἀργυρέης λευκότεροι Θέτιδος·
εἰ δέ τι καὶ πλοκάμοισι διαστίλβουσιν ἄκανθαι,
τῆς λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι.

Φεύγειν δὴ τὸν ἔρωτα, κενὸς πόνος· οὐ γὰρ ἀλύξω
πεζὸς ὑπὸ πτηνοῦ, πυκνὰ διωκόμενος.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος·

Φείδῃ παρθενίης; καὶ τί πλέον· οὐ γὰρ ἐς ᾅδην
ἐλθοῦσ' εὑρήσεις τὸν φιλέοντα κόρη·
ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ κύπριδος· ἐν δ' ἀχέροντι,
ὀστέα καὶ σποδιὴ, παρθένε κεισόμεθα·

Πέμπω σοι μύρον ἡδύ· μύρῳ παρέχων χάριν οὐ σοί·
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δύνασαι·

Ἡδὺ θέρους διψῶντι, χιὼν ποτόν· ἡδὺ δὲ ναύταις
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον·
ἡδὺ δὲ καὶ ὁπόταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ αἰνῆται κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων·

Ὄμφαξ οὐκ ἐπένευσας ὅ τῇ σταφυλῇ παραπέμψω·
μὴ φθονέσῃς δοῦναι κἂν βραχὺ τῆς σταφίδος·

Κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χείλεσιν ὑγροῖς·
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα, νέκταρος ἔπνει·
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς·

Ἠράσθην· ἐφίλουν· ἔτυχον· κατέπραξ'· ἀγαπῶμαι·
τίς δὲ, καὶ ἧς, καὶ πῶς; ἡ θεὸς οἶδε μόνη·

Ἐκμαίνει χείλη με, ῥοδόχροα· ποικιλόμυθα·
ψυχοτακῆ· στόματος νεκταρέου πρόθυρα,
καὶ γλῆναι λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων, δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, εὔζυγες, ἱμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος·
ἀλλὰ τί, μηνύω κυσὶν ὀστέα· μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίης, οἱ μίδεοι κάλαμοι·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

Ἄδηλον.

Τίς, πόθεν, ἢ τίνων τὸν χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
μαρκέσιος ῥάλλης· οἶδ' ἐρατὴν γενεήν.
οἶδα τεὴν πάτρην, βυζάντιον οὔνομα κλεινόν.
εἶπον πῶς σθεναρὴν ὤλεσας ἡλικίην;
αἰδίο μ' ἐξεπτᾶν· ἀλλ' ἤρεο; ἐκ τεγέων γὰρ
ὤλισθον· τὸ δέ μοι, πικρότερον θανάτου.
οὐ γὰρ ἄρης μ' ἐδάμασεν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
ῥυόμενον κλεινὴν ἑλλάδα· πῶς δ' ἔθανον.

Ἄδηλον.

Ἵππω τώδ' ἀρόων τε· τί δέρκομαι; ἵπποι ἔασι,
καὶ πολέες· περὶ σοὶ θαῦμα τόδ' ἀγχιάλη.
ἠνὶ χάρις μερόπων πολέμου κλόνος, ἅρματ' ἅμιλλαι,
ἡμέτερα κρυερῶν τραύματα πὰρ χαλίβων.
ἱππῆες περίθεσθε, τί μέλλετε; βουσὶ χαλινοὺς,
καὶ ταχὺν ἐς πολέμους εἰσελάοιτε δρόμον.
αὐτὰρ ἔγωγε λέπαδνα, κατ' αὔλακος ὕνιν ἐφέλξων,
ὁπλίσομαι· τί σοβεῖς κέντρον ἐρειδόμενος;
ἆθ' ὕσπληγγι θένοις, ἅτ' ἔγχεϊ δέσποτ', ἀτὰρ τὸν
οὐκ ἔτι μ' ἰθύνοις κραιπνὰ διωκόμενον.
ἵππον ἔχοις ταῦρον· βοῦς ἔσομαι· ἵππος ἀροτρεῖ·
πάντα δ' ἐναλλάξει ἔργα τὰ τῶν μερόπων.

ΤΕΛΟΣ.

Εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμὰ, ἡμιάμβια
δίμετρα καταληκτικά.

Βούλει μαθεῖν ἄνθρωπε
πῶς καὶ πόθεν νοοῦσι,
αὐτάργυρον δώρημα,
ἔγωγε τοῦτο δείξω.
ὅσον σοφοὶ νοοῦσιν,
καὶ πεῖρα συνδικάζει.
Ἔνερθε γῆς σήραγγας
ὕδωρ ἐκεῖθεν ἔνθεν,
πιλούμενον δὲ, θέρμην
ἄλλοι λέγουσι τοῦτο.
γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν.
θέρμης τυχὸν βιαίας,
ἄνω τρέχει τῷ πλήθει.
ἀλλ' οὐ δέδεγμαι τοῦτο.
ὀδμὴ γάρ ἐστιν οἶδας,
τρανόν τε μαρτυροῦσα.
τὸ θερμόβλυστον ῥεῖθρον.
τέχνης ἄνευ, Γαληνός.
τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα,
πολλῇ τε σὺν κινήσει.
τιτανία μηδίας,
καὶ λυδία, πλουτοῦσα,
ἡρακλέων στηλῶν δὲ
ἐν δ' αὖ γε πιθηκούσαις,
ἀφεγγές ἐστιν ἆσθμα,
πέμπει λίθους θειώδεις,
θερμῶν ἄτεχνον ῥεῦμα,
φανὲν πρόκειται πᾶσιν,
καὶ προσφιλὲς γάνυσμα;
ἐγὼ φέρων διδάξω,
ὅσον φύσις παιδεύει,
πρόχουν, φράσων ἃ ἥκω.
εἶναι ξενὰς νοοῦσιν.
ἀντιτρέχον πιλεῖσθαι.
οὐ τὴν τυχοῦσαν πάσχειν.
μέταλλά που θειώδη,
τὸ γειτονοῦν ὅθεν νᾶμα,
κάτω μένειν οὐκ ἴσχον,
Ποῖον δ' ἔχῃ, τὸ πρῶτον;
τῷ δευτέρῳ, σύμφημι.
μυδῶσα, δυσπνοοῦσα,
Οὕτω προῆλθε πᾶσι
ἱπποκράτης, ἄψυχος.
πίστις δὲ τούτου, νῆσος
πολλῷ βρέμον σὺν ἤχῳ.
οἶδεν φέρειν τοιαῦτα,
καὶ περσικὴ πιθάκη,
μεταλλόχρυσον γαῖαν.
πόρρω, πέφυκε πλεῖστα.
καὶ λιπάρᾳ τῇ νήσῳ,
ὃ νυκτὶ πῦρ παμφαῖνον,
πολυψόφους βροντώδεις,

ὄψει τὸ πᾶν δηλοῦντας.
πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω
ἄλλη μέθην ποιεῖ δέ.
ἄλλη γάλα προτείνει.
πινῶν ἄκος νοσούντων.
μισηπόον ἐστὶν ὕδωρ.
πίδαξ ἀναῤῥοιβδεῖται.
προλεκτικόν που πνεῦμα.
πῶς ἐξάγει, τί τοῦτο;
πηγή, ψόγῳ δολοῦται.
Ἄλλοι λέγουσιν ἄλλην,
ἄλλην καθαρτικὴν δέ,
ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δέ,
ὃ νὺξ γλυκαίνειν οἶδεν,
ὄλβος δὲ πηγῆς ἐστι,
ὁλκὴν δὲ τὴν βαρεῖαν,
ἄλλος δὲ ῥοῦς μικρός σοι,
ὄσων τε τὰς κατάξεις,
Θέλεις προσοίσω πλείω;
ὅπερ βαλὼν εἰς ἄγγος,
κρυσταλλόπηκτον εὕροις.
ἐξ οὗ πιεῖν προκύψας,
γῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις.
ὃς εἰ δεδέξεταί τι,
ἐν ἡμέραις οὐ πλείσταις.
βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ.
πλείω δίδωσι ῥεῖθρα.
ἢ χείματος παρόντος,
προχεῖ θέρους δὲ νᾶμα.
ὕδωρ φέρειν νιτρῶδες.

Ἔστι δὲ μικρὰ ταῦτα,
πηγὴ τελεῖ γὰρ λίθην.
ἄλλη δ᾽ ἔλαιον βλύζει.
καί που ῥοχάζει νᾶμα,
καί που ποθοῦσιν οἶνον,
καί που μέσον θαλάσσης,
καὶ χασμάτων ἐκπνεῖται,
ἄσφαλτον ἄλλη γῆ δέ,
Ω. θαυμάτων τὸ θαῦμα.
αἰνουμένη δέ, λάμπει.
κρυπτοὺς δόλους ἐλέγχειν.
χυμῶν μόνων θρυλλοῦσιν.
φῶς ἡλίου καυσῶδες,
εἰς ἡδύληπτον ἕλξιν.
φύσιν κάτω τὴν κούφην,
ἄνω φέρων τὴν ἄχνην.
ὃς σωμάτων τὰς θλάσεις,
σφίγγει. τρέφει. πιαίνει.
ἔστι λέγουσι νᾶμα,
εἰ νυξὶν αἰθριάζοις,
Ἔστιν λέγουσιν ἄλλο,
δῦνον βλέπει σε φεῦγον,
Ἔστιν δὲ ῥοῦς ὢ θαῦμα,
λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα,
Ἄλλην λέγουσι κρήνην,
ἥτις παρόντος ὄχλου,
Ἄλλην δέ που πιστοῦνται,
ἄνικμος ἐστὶ πᾶσα,
Ἄλλην ἀκούεις πάντως,
ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσθαι

λελυμένους ἐκεῖθι·
ὡς μὴ πίνεσθαι ζώοις·
ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης·
πολλὰς φυτῶν αἰγείρους,
τὸ χρυσόμορφον εἶδος·
ὡς δάκρυον γλοιῶδες,
ὢ τοῦ ξένου μετάλλου.
φέρει τόπος τὶς λίμνην,
πρὸς ἣν θέλων λουθῆναι,
ἕως δὲ πεντήκοντα
εἶδ' αὖ τὶς αὐτῇ πλείους
ἔξω βρέχουσα ῥίπτει,
Γ έρας κἀπνὸς δ' ἐξέρπει,
ὅπερ σαφῶς ἀνάψεις,
Α λλη δέ τις βραχεῖα,
ἧς ἣν ἔλαιον ῥαίνων,
Δ έλτοι φέρουσιν ἄλλην,
πῦρ ἐξ ὀπῆς ἀνίσχει,
Λ ίθους ἔχει δὲ ῥεῖθρον,
οὓς ῥιπίδι ψυχάζων,
εἶδ' αἷμα ῥαίνων αὐξήσεις,
Α λλης ὀπῆς ὠθεῖται,
καὶ τὴν φίλεχθρον μίξιν,
Ο ὕτω φύσεις ἀπείρους
κτίζων, ἄγων, ἰθύνων,
πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν,
τοῦτον κάλει θεόν σου.
μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος,
ἄγνωστόν ἐστι πνεῦμα.
ἄληκτόν ἐστι θαῦμα,
Θ ερμὰ προχεῖ ἡ λίμνη,
ὄζει γὰρ ὥς τι πῦον,
ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
ἤλεκτρον ἐξαγοῦσας,
τίκτει δὲ τοῦτο πρῶτον,
ἔπειτα δή, πεποῦται.
Δ εῦρο φράσω καὶ τἄλλα·
μικρὰν λίαν κυκλώδη·
πεπλησμένην εὑρήσεις·
λελυμένους καθαίρει·
ἄνδρας φέρει λουθῆναι,
τοὺς ἀκρίτως ῥυφῶντας·
κρύπτων τὸ καῖον·
ἔλαιον εἴπερ στάξεις·
πῦρ ἐξέβαλψε πέτρα·
πάντως σβέσεις τὸ φαῖνον·
ὥρᾳ θέρους βαθεῖα,
χειμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δέ·
ἅπτοντας αἰειδάμας·
τὸν φλογμὸν ἐκπραΰνεις·
τὸ πῦρ πλέον τυφοῦται·
ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγδην·
τετρακτύος πιστοῦται·
ὁ δεσπότης ἁπάντων,
κρινῶν πλέκων ὡς οἶδε,
φύσεις σαφῶς ἐγείρει·
τοῦτον φρεσὶ φαντάζου,
εἰ μὴ θέλεις γεπταίειν·
ἄρρητόν ἐστι πρᾶγμα·
ἀναρχοφωτόμυστον,

ἀρρητολεπτόπνευστον,
ἐν πανσόφῳ χωρίῳ,
Οὕτω τὰ μὲν, κατεῖδον,
τὰ δ᾽ αὖ, συνῆξε πεῖρα·
τὰ δῆλα, τῶν ἀδήλων·
Τούτων σκοπῶν τὸ θαῦμα,
τὴν διαφόρωτον φαῦσιν·
ζητῶν δὲ, καὶ θεώσεις

κόσμους φέρον καὶ βίους,
ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ.
τὰ δ᾽ αὖ βίβλοι βοῶσιν·
καὶ πίστις ἐστὶ πάντως
τὰ μικρὰ, τῶν μεγίστων·
οἶδα πλέον ποθήσεις,
ποθῶν δὲ, καὶ ζητήσεις·
μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον·

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΓΕΩΜΕ ΤΡΙΚΟΝ·

Ἡμίονος καὶ ὄνος, φορέουσαι οἶνον ἔβαινον·
αὐτὰρ ὄνος, στενάχιζεν ἐπ᾽ ἄχθεϊ φόρτου ἑοῖο.
τὴν δὲ, βαρυστενάχουσαν, ἰδοῦσ᾽ ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ᾽ ὀλοφύρεαι ἠΰτε κούρη;
εἰ μέτρον ἕν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις·
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπιΐστορ·

Ἀνὰ γ´ μέτρων δοκοῦσι φέρειν·

Εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις, καὶ πάθη.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ᾽ ὀλύμπιον ἀστέρες οὐδόν
εἱλοῦνται· καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών,
νυκτιφαὴς μήνη, στυγνὸς κρόνος, ἥλιος ἡδὺς,
πασοφόρος παφίη· θρασὺς ἄρης, εὔπτερος ἑρμῆς,
καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ᾽ οὗ φύσις ἐβλάστησεν·
οἱ δ᾽ αὐτοὶ μερόπων ἐλάχουσι γένος· ἔστι δ᾽ ἐν ἡμῖν,
μήνη, Ζεὺς, ἄρης, παφίη, κρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς·
οὕνεκ᾽ ἀπ᾽ αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν,

δάκρυ, γέλωτα, χολὴν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν·
δάκρυ μέν ἐστι Κρόνος· Ζεὺς δὴ, γένεσις· λόγος, ἑρμῆς·
θυμὸς, ἄρης· Μήνη δ' ἄρ' ὕπνος· Κυθέρεια δ' ὄρεξις·
ἠέλιος δὲ, γέλως· τούτῳ γὰρ ἅπασα δικαίως,
καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

Εἰς τὸν Πτολεμαῖον.

Γαίης ἐν νώτοισιν ὀχούμενος ὦ Πτολεμαῖε,
καὶ βροτέης φύσιος δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν,
οὐκ ἄστρων δὴ μοῦνον ἀειδίνητον ἀνάγκην,
οὐδὲ πόλοιο φορὰν, σὺ διέγνως ἀστατέουσαν,
ἀλλὰ καὶ αὐτά περ ὅττι τελεῖ σημήϊα φαίνεις·
τοὔνεκα δὴ, χρειὼ καλέειν σέ τιν' οὐρανιώνων·
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης·
ἦ γὰρ καὶ μερόπεσσι χαμερπέσι συμβιότευσας,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδῃσιν ἐδέσμου,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοισι κάθηρας.
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ, καὶ ἀχλύος ἰλυοέσσης,
καὶ τελέσεις προέειπας, ἐσύστερα τέρμα λαχοῦσας.

Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου, περὶ σεισ=
μῶν· ἐν ἄλλῳ, ὀρφέως.

Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον τέκος· ὁππότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων κυανοχαίτης,
ἅττε βροτοῖς ἐπὶ τ' εὐτυχίην, καὶ κότητά τε φράζει.

Ἥλιος, ἐν Κριῷ.

Ὁππόταν ἐαρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
ἠέλιος, Κριὸν δὲ διεκτρέχῃ, ἐν δ' ἄρα τῷδε
γαῖαν νυκτερινὸς γαιήοχος ἀμφελελίξῃ,
σῆμα τόδ' ἐστὶ πόληος ἀπόστασις, οὐκ ἀλαπαδνή.
Εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄττα,

πήματος ὁρμήσαντος ἐπ' ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους,
ἔσσεσθαι σφετέραις ἐπὶ πημοσύναις, ἰδὲ λύπαις·

Ἥλιος, ἐν Ταύρῳ·

Εἰ δ' ἀνὰ Ταῦρον ἰόντος ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμὸς, πήματα μέν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω·
εὐφροσύνη δ' ἀνὰ ἄστυ καὶ εἰρήνη τεθαλυῖα·
ἡμερινὸς δὲ, φέρει πολέμου μεγάλοιο πόληϊ
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείττοσιν· ἀλλὰ φυλάσσου·

Ἥλιος, ἐν Διδύμοις·

Εἰ δέ κεν ἐν Διδύμοις στρωφωμένου ἠελίοιο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζηται κατὰ γαῖαν,
δυσμενέες βροτοὶ ἐγχεσίχειρες,
ἡμετέρην πελάσουσιν ὑπ' ἄλγεα γαῖαν ἅπασαν·
εἰ δέ κεν ἡμερινὴ, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι
ἔσσονθ' ἡγεμόνες τε θεῶν διομηνίῃ ἐχθρῶν·

Ἥλιος, ἐν Καρκίνῳ·

Εἰ δ' ἀνὰ τὴν μοίρην τοῦ Καρκίνου ἠελίοιο
στείχοντος, τότε δὴ θερινὴ ῥοπὴ, ἔννυχος ἔσται
γῆς ἔνοσις, τοῦτο φράζει κακότητα βαρεῖαν,
ἀργαλέην πενίην ἀλλὰ ξέμεν· ἡμερινὸς δὲ,
φράζει πῆμ' αὐτοῖς, καὶ ἀπόστασιν ὠλεσίοικον·

Ἥλιος, ἐν Λέοντι·

Εἰ δέ κεν ἠελίοιο Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυθμοί τε, στοναχαί τε, πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἕξουσ'· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, καὶ ταῦτα πιφάσκει·

Ἥλιος, ἐν Παρθένῳ·

Εἰ δέ κεν ἠελίου σὺν Παρθένῳ ἐρχομένοιο
ἑσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς τότε λιμὸς ἅπασιν
ἔσσεται· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, καρποὺς καταβλάψει·

Ἥλιος, ἐν ζυγῷ.

Εἰ δ᾽ ἂν ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινὴν ἀφίκηται
ἠέλιος, χηλαῖς διαφαίνων, νυκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξ ἀναφύντων
γαίης· ὥραις δ᾽ ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τόδε φράζει
ἔργα μάχης· πολλοὺς δ᾽ αὐτῶν, κατὰ γαῖα καλύψει.

Ἥλιος, ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἠελίου τοῦ σκορπίον ἀμφιθέοντος,
νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνδράσιν ἔσσονται, κακοφραδμοσύνῃσι νόοιο.
ἡμερινὸς δὲ φανῇς, τότε δὴ τότε, ἄλγεα φράζει
ἔσσεσθαι πολέεσσιν, ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο,
ἔργα ματαιότατα, Ζηνὸς μεγάλου διὰ βουλάς.

Ἥλιος, ἐν τοξότῃ.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τοῦ τοξότου ἠελίοιο
στρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ κυανοχαίτης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, πόλεων βασιλῆϊ,
σημαίνει μεγάλην τιμὴν, καὶ σκῆπτρα λιπόντα,
ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φεύγοντ᾽ ἀπὸ πατρίδος αἴης.

Ἥλιος, ἐν αἰγοκέρωτι.

Εἰ δέ κεν αἰγοκέρωτι, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο
χειμεριναὶ στείχοντος ἕδος χθονὸς, ἔννυχος ἐλθὼν
σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
φράζεο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
καὶ στάσιν· ἡμερινὸς δὲ φανῇς, καρποφθόρος ἔσται.

Ἥλιος, ἐν ὑδροχόῳ.

Εἰ δέ κεν ὑδροχόῳ διανείσσεται ἠελίοιο
φέγγος, νυκτερίη δ᾽ ἐλελιχθῇ γαῖα περιχθὼν,
ἁρπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγυιαν

ἔσονται· δή μου τε κατηφροσύναι τε καὶ ὕβρεις·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, δή μου κράτος ἔμπεδον ἔσται·

Ἥλιος, ἐν ἰχθύσιν·

Εἰ δ' ἀνὰ τῶν ἰχθῦς στρωφωμένου ἠελίοιο,
γῆς ἔνοσις γίνοιτο βοὴν διὰ νύκτα, τότ' ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι περίστασις· εἰ δέ κεν ἠὼ
γῆς κινηθείη πέδον ἱερόν, αὐτίκα πάσαις
εὐφόρβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἰῶν τε, καὶ ἄλλων
τετραπόδων, φθόρος ἔσται ἀν' ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

ΤΕΛΟΣ.

Ἐπιδιόρθωσις τουτωνὶ τῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ διαφορὰ τινῶν· ἅμα τε, προσθήκη τινῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ στίχων, ἅτινα ἐν ἄλλοις εὕρομεν ἀντιγράφοις·

Α

Ἐν τῇ πέμπτῃ σελίδι· τὸ, χαμάδις, ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ, ἀπόμιν γράφεται· ἔτι· τὸ, νεισόμενος, νισσόμενος· Ἐν τῇ ἕκτῃ σελίδι· τὸ, εἰς τὸ αὐτὸ, ἐν ἄλλῳ Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτὸ, γράφεται· Ἐν τῇ ἑβδόμῃ· τὸ, ἡμίτομον, ἡμίτονον γραπτέον· καὶ τὸ, σηπεδόνῃ, σηπεδόνι· Ἐν τῇ ὀγδόῃ· τὸ, πόθ᾽ ᾅδαν, ἐν ἄλλῳ, πρὸς ᾅδαν γράφεται· Ἐν τῇ ἐννάτῃ· τὸ, ἄδηλον, Παρμενίωνος, ἐν ἄλλῳ γράφεται· Ἐν τῇ δεκάτῃ· τὸ μὲν, τίνα σ᾽ ἕλενος, ἐν ἄλλῳ, τίνα σ᾽ ἂν ἕκτωρ γράφεται· τὸ δὲ, θώρυξεν, θώρηξεν· διὰ τοῦ η γραπτέον· Ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ· τὸ, ἐχλαίνου, γραπτέον εὐχλαίνου· καὶ τὸ, αἶρε, ἔρρε· Ἐν τῇ δωδεκάτῃ· τὸ, ὅς σφ᾽ ἐ, ὅσφ᾽ ἐ ἐν ἄλλῳ γράφεται· καὶ τὸ, αἴας δ᾽ οὐκ ἔτι μίμνεν, αἴας δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔμιμνεν· καὶ τὸ, τίνα σ᾽ εἴποι, τίνα σ᾽ ἂν εἴποι· Ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ· τὸ, θρασέως, θρασέος γραπτέον· καὶ τὸ, ἀγχί, ἄγχι παροξυτόνως· καὶ τὸ, παρμενίωνος, ἐν ἄλλῳ παρμενίδου γράφεται· Ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ· τὸ, ὢ πανάριστα, ἐν ἄλλῳ, ὦ πανάριστα γράφεται· καὶ τὸ, ἀποθεοθέντος, ἀποθεωθέντος, διὰ τοῦ ω μεγάλου γραπτέον· Ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ· τὸ, ἐθέρισεν, ἐν ἄλλῳ, ἐθέρισσε, διὰ δύο σσ γράφεται· Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι· τὸ, γλαφύρᾳ, ἐν ἄλλῳ γλαφύρῳ γράφεται·

Β

Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι· τὸ, βοήθου, ἐν ἄλλῳ βοηθοῦ γράφεται· καὶ τὸ, τοῦ αὐτοῦ, τοῦ αὐτοῦ εἰς στήλην σατύρου· ἔτι· τὸ,

δι' ἐν προήτων, διὰ ῥητῶν· καὶ τὸ, ἀπανθήσει, ἐπανθήσει·
Ἐν τῇ δευτέρᾳ· τὸ, ὀνείδιον, ὀνείδειον γραπτέον· διὰ δι=
φθόγγου· Ἐν τῇ τρίτῃ· τὸ, ξῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, ἐν ἄλλῳ, ξῆν
ἐκ τῶν ὀλίγων γράφεται· Ἐν τῇ τετάρτῃ· τὸ, ἐρημότε=
ρον, ἐν ἄλλῳ, ἐρημότερος γράφεται· Ἐν τῇ πέμπτῃ· τὸ,
εὐπλοίην, εὐπλοΐην γραπτέον· Ἐν τῇ ἕκτῃ· τὸ, μέγα κε=
νὸν, γραπτέον μέγα μὲν κενόν· Ἐν τῇ ἑβδόμῃ· τὸ, ἤρειπεν,
δεῖ γράφειν ἤριπεν διὰ τοῦ ι· Ἐν τῇ ἐννάτῃ· τὸ, Ἐπιγούνου
θετταλοῦ, ἐν ἄλλῳ, Ἐπιγόνου θεσσαλονικέως γράφεται· καὶ
τὸ, κομισαμένη, διὰ δύο σσ· Ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ· τὸ, τέ
νον, τένων δεῖ γράφειν· Ἐν τῇ ιγ'· τὸ πέρσης φασὶν, φη
σὶ γραπτέον· καὶ πρὸ τοῦ, Ἔπαρον ἐπιγράμματος, ἐπίγρα
φον, Μακεδονίου ὑπάτου· ἔτι· τὸ, Στράτωνος, ἐν ἄλλῳ,
Πλάτωνος γράφεται· καὶ τὸ ἐπ' ἐμὴ, ἐς ἐμήν· τὸ, ἐν δριμοῖ
σιν, ἐν δρυμοῖσι δεῖ γράφειν· Ἐν τῇ ιε'· τὸ, Τιμοκρέον
τος, ἐν ἄλλῳ, Ἑρμοκρέοντος γράφεται· C

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι· τὸ, Ἀγγελίη παρὰ Ζηνὸς, Ἀγγελίη
πὰρ Ζηνὸς γραπτέον· καὶ τὸ, κορύπτων, ἐν ἄλλῳ κορύπτης
γράφεται· ἔτι· τὸ, δ' ἐχαρίσατο, διὰ δύο σσ δεῖ γράφειν·
Ἐν τῇ γ'· τὸ, νομῶν, δεῖ, νωμῶν γράφειν· καὶ τὸ, ὃν μάρ
ψας, ὃν μάρψων· Ἐν τῇ ε'· τὸ, ἀβληχὲς, ἐν ἄλλῳ αὐλη
χές· καὶ τὸ, πρὸ τούτου, πρὸ αὐτοῦ· Ἐν τῇ ς'· πρὸ τοῦ, Δυσ=
μοίρων, δεῖ ἐπιγράφειν Ἀντιφάνους, Ἐν τῇ ζ'· τὸ, ἑκών
τὶ, διὰ τοῦ ο μικροῦ γραπτέον· Ἐν τῇ η'· τὸ, ἔπλω, ἔπλων
γράφε· ἔτι· τὸ, ἄστυ ῥέμοιο, ἐν ἄλλῳ, ἀστυρέμοιο, καὶ τὸ,
ἴουλον λούκιος, ἴουλων λούκιον γράφεται· Ἐν τῇ θ'· τὸ, κα
τήρυσεν, ἐν ἄλλῳ κατήρισεν· Ἐν τῇ ια'· τὸ, ἐμπεπύκα=
σθαι, δεῖ γράφειν διὰ τοῦ ς̄· Ἐν τῇ ιβ'· τὸ, θρασίδουλε, γρα
πτέον διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ· Ἐν τῇ ιγ'· τὸ, ἐφάνη τυφλήν, γράφε
ἐφάνη τυφλή· Ἐν τῇ ιδ'· τὸ, χερίης, γράφε χερίης·

Ἐν τῇ ιε΄· πρὸ τοῦ, Γηρὸς ἄπαις, ἐπίγραφον, Καλλινίκου. τὸ δέ, ἢ σελάων, ἢ σελάων δεῖ γράφειν· καὶ τό, ὅτ᾽ ἐκ ξαήτου, ὅτ᾽ ἐξαήτου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ· τό, σαώσαις σαώσας γραπτέον.

D

Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τό, θηλὺν, θηλὴν γραπτέον. Ἐν τῇ β΄· τό, εὐάροτον, ἐν ἄλλῳ, εὐάροτρον. Ἐν τῇ δ΄· τό, τῶν πεδίων· δεῖ γράφειν, τῶν πεδίων· ἔτι τό, τύμβον, ἐν ἄλλῳ, πότμον γράφεται· τὸ δέ, ψαμμάθου, δι᾽ ἑνὸς γράφεται. Ἐν τῇ ε΄· τό, κηφισσὸς, δι᾽ ἑνὸς σ, δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ ς΄· τό, ὦ φιλόλιχνε· διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γραπτέον τὸ λυ· ἔτι τό, γευόμενος, καὶ γευσόμενος γράφεται· καὶ τό, ἐβουνοβάτει, ἐβουνοπάτει. Ἐν τῇ η΄· τό, φάρυγος, φάρυγγος· καὶ τό, αὔδαξε, ἄνδαξε γραπτέον. Ἐν τῇ ἐνάτῃ· πρὸ τοῦ, Πολλὰ μεταξὺ πέλει· ἐπίγραφον· Παλλαδᾶ· μετ᾽ αὐτὸ δέ, οὐ Παλλαδᾶ, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ· ἔτι τό, θεσσαλοῦ, θεσσαλονικέως, γράφεται. Ἐν τῇ ι΄· τό, ἤδη φθεγξαμένου· καὶ τό, ἐπακούσῃ· ἐν ἄλλῳ, ἤδη φθεγξαμένου, καὶ ἐπακούσαις γράφεται. Ἐν τῇ ια΄· τό, Ἀδίαστοτον, ἐν ἄλλῳ Κριναγόρου. Ἐν τῇ ιγ΄· τό, σκιάδι, δεῖ γράφειν, σκιάδῃ. Ἐν τῇ ιδ΄· τό, κάτθανον· καὶ τό, σύ τιν᾽ ἄλλων, ἐν ἄλλῳ, προὔλαβον· καὶ, σύ τιν᾽ ἄλλον γράφεται· τὸ δέ, ἀεννάους, ἀεννάου δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ ιε΄· τό, οὐ δὲ λάλον ἄπιδι, γραπτέον οὐδὲ λάλου μόσχῳ ἄπιδι· καὶ τό, εὔχολος, εὔκολος· τὸ δέ, ἄμμου ὁρῶν, ἄμμου ὅρων.

E

Ἐν τῇ β΄ σελίδι· τό, ὀρεστρόφον, ὀρεσίτροφον δεῖ γράφειν. μετὰ δὲ τό, Νικομήδους, λείπει, οἱ δὲ Βάσσου. μετὰ δὲ τό, Ἱπποκράτης φάος· ἐπίγραμμα, λείπει τὸ ἀντιστρέφον· οἷον, τό,

» Εἰν ἀΐδῃ σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
» σώετο· καὶ μερόπων ἦν φάος Ἱπποκράτης.

Ἐν τῇ

Ἐν τῇ δ΄· τὸ, ἔλαχε, γράφε διὰ δύο λλ· Ἐν τῇ ε΄· τὸ γεω-
δότου· ἐν ἄλλῳ αἰγεώτου· τὸ δὲ ἑκόμισα, διὰ δύο σσ γρα-
πτέον· Ἐν τῇ ς΄· τὸ, ἀκτίτα, προπερισπαστέον· Ἐν τῇ η΄·
τὸ, προχέει, προχέῃ γράφε· Ἐν τῇ θ΄· πρὸ τοῦ, Στυγνὰν
νίκην τις, οὐκ ἄδηλον γράφεται, ἀλλὰ Τοῦ αὐτοῦ· ἔτι τὸ,
Γᾶν κακὸν ἐς, Γᾶν καλὸν ἐς· Ἐν τῇ ιβ΄· τὸ, οἱ δὲ δεύ-
τεροι καὶ ἀσύνθετοι, δεῖ γράφειν, οἱ δὲ δεύτεροι καὶ σύνθετοι·
ἔτι τὸ, ἐκεῖνον εἶναι τὸν α, ἐκεῖνον εἶναί φημι τὸν α· ἔτι,
τὸ, ὃς ἀπὸ μονάδος, ὃς πρῶτος ἀπὸ μονάδος· ἔτι· τὸ,
λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν ρκ΄, τοῦ ρκ΄, καὶ
τῶν λ΄ γραπτέον· Ἐν τῇ ιγ΄· τὸ, αὐτὸς ἄρα ὁ ρκ΄, ἀπὸ μο-
νάδος· γραπτέον, ὁ ρκ΄, πρῶτος ἀπὸ μονάδος· Ἐν τῇ ιδ΄·
τὸ, ἐποὶ τοίνυν ὁ ν΄, ἐπεὶ τοίνυν ὁ ν΄ γραπτέον· καὶ τὸ ὅστις
ἐστὶν, ὅς ἐστιν· ἔτι μετὰ τὸ, ὅστις ἐστὶν ὁ σμ΄, λείπει· τὸ,
» τούτου γοῦν, ἥμισυ μὲν, τὰ ρκ΄· ὄγδοον δὲ, τὰ λ΄· δωδέκα-
» τον, τὰ κ΄· εἰκοστὸν, τὰ ιβ΄· καὶ τριακοστὸν, τὰ η΄· ταῦτα δὲ
» πάντα ὁμοῦ, ἑκατὸν ἐννενήκοντα· οἷς προστιθέμεναι καὶ
» πεντήκοντα μονάδες, ποιοῦσι τὸν σμ΄·

Ἐν τῇ ιε΄· τὸ, κρατῆρος πληρώσοι, πληρώσει γράφε· μετὰ
» τὸ, τριακοσόεκτον αὐτοῦ, λείπει τὸ, καὶ τὸ θέναρ, τὸ τετρα-
» κοσόγδοον· καὶ τὸ στόμα, τὸ ἕκτον· ἔτι τὸ, πληρωθήσε-
ται ἄρα ὁ μοῦ, πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρατὴρ ὁμοῦ, γραπτέ-
ον· καὶ τὸ, τριακοσεβδόμοις· τριακοσιεβδόμοις· καὶ τὸ, ἣν
δὲ μὴ λάβῃ, ἢν δὲ μὴ λάβῃς·

F

Ἐν τῇ α΄ σελίδι· τὸ, κατὰ κῶμον, κατὰ κῶλον γραπτέον·
Ἐν τῇ γ΄· τὸ, μαυσώλοιο, μαυσωλοῖο· καὶ τὸ, κὴν ἴδε,
κὴν ἴδε δεῖ γράφειν· Ἐν τῇ δ΄· τὸ, ἔπλετ᾽ ἀλιφθορίη,
ἔπλεθ᾽ ἀλιφθορίη γράφε. καὶ τὸ κεκρυμένην, κεκριμένην·
Ἐν τῇ ε΄· τὸ, ἔχε μόρον ὦ, ἔχε μόρον ὦ γραπτέον· Ἐν τῇ

ϛʹ· τὸ, φθέγγετο ὑπὲρ, φθέγγεθ᾽ ὑπὲρ. Ἐν τῇ ηʹ· τὸ, ἑλκύσεο, ἑλκύσαιτο δεῖ γράφειν· καὶ τὸ, ὃς πλώεις, ὃς πλώοις. Ἐν τῇ ιʹ· τὸ, ἀπ᾽ ἠϊόνον, ἀπ᾽ ἠϊόνων γραπτέον. Ἐν τῇ ιαʹ· τὸ, πεπταμένη, πεπταμένης· καὶ τὸ, ῥοβίησιν, ῥοβίοισιν· καὶ τὸ, πετιανοῦ, πετιανοῦ γραπτέον. Ἐν τῇ ιβʹ· οὐ γραπτέον· ἠλεὲ τέκνον, ἀλλὰ τέκτων. Ἐν τῇ ιγʹ· τὸ, Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου, ἐν ἄλλῳ, Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου γράφεται. ἔτι· τὸ, θετταλοῦ, θεσσαλονικέως· τὸ, πονησαμένη, ποναμένη δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ ιδʹ· τὸ, Εἰς νήσους Ἀντιπάτρου, ἐν ἄλλῳ Ἀπολλωνίδου, οἱ δὲ, Ἀντιπάτρου γράφεται. Ἐν τῇ ιεʹ· τὸ, ἶσον δ᾽ αὐτῷ, ἶσον δ᾽ αὐχῷ γράφε. Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι· τὸ, βρομίῳ δ᾽ ἔστιν, ἴσην γραπτέον· καὶ τὸ, θετταλοῦ, θεσσαλονικέως.

G

Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι· τὸ, ὠδοδὼς, ὤδωδεν ἐν ἄλλῳ γράφεται. τὸ, δόμασι, δώμασι δεῖ γράφειν· καὶ τὸ, ἐσόμενον, ἐασόμενον. Ἐν τῇ γʹ· τὸ, πεκνίδια, περικνίδια γραπτέον· καὶ τὸ, βλιστηρίδι, βληστηρίδι· καὶ τὸ, βιασάμενος, βιασσάμενος· τὸ, ἀπὸ πλεκτὰς, περιασπαστέον. Ἐν τῇ δʹ· τὸ, ἠαρινὰ, ἠερινὰ γραπτέον· καὶ τὸ, εἰς τὰ αὐτὰ, εἰς ταὐτά. Ἐν τῇ εʹ· τὸ, τίνας εἴποι λόγους, τίνας ἂν εἴποι, γράφε. Ἐν τῇ ϛʹ· τὸ, κίρκης ἔκχυτον, κίρκης εἶδος ἔκχυτον γραπτέον. Ἐν τῇ ζʹ· τὸ, ἠελίου, ἠελίους γραπτέον. Ἐν τῇ ηʹ· τὸ, αἰεὶ πλοῦτον, αἰεὶ πλοῦτον γράφε· καὶ τὸ, σύμβλοις, σίμβλοις. Ἐν τῇ ιʹ· τὸ, Φιλίππου, ἐν ἄλλῳ, Φιλίππου εἰς Ὅμηρον γράφεται· καὶ τὸ, τίνας εἴποι, τίνας ἂν εἴποι· καὶ τὸ, θετταλοῦ, θεσσαλονικέως. Ἐν τῇ ιαʹ· τὸ, θηλυμανεῖς, ἐν ἄλλῳ, θηλυμελεῖς γράφεται. Ἐν τῇ ιγʹ· τὸ, θετταλοῦ, θεσσαλονικέως· καὶ τὸ, μοῖραν, μοῖραι ἐν ἄλλῳ γράφεται. Ἐν τῇ ιεʹ· τὸ, ἐξ ἀπίνης· ὑφ᾽ ἓν ἐξαπί-

της γραπτέον· καὶ τὸ, ἀνίπαυσεν, ἀνέπαυσεν· Εν τῇ τελευταίᾳ σελίδι· τὸ, οὐδ᾽ ἂν αἰθέρα, οὐδ᾽ ἂν ἂν αἰθέρα γραπτέον· καὶ τὸ, κάππεσεν ἐς, κάππεσεν δ᾽ εἰς·

H

Εν τῇ α΄ σελίδι· τὸ, πυριόδους, μυριόδους ἐν ἄλλῳ γράφεται· Εν τῇ β΄ τὸ, φρυγὶ γὰρ, φρυγὶ παρ γραπτέον· καὶ τὸ, ἀλλὰ σύ, ἀλλὰ σοί· καὶ τὸ, ὅρμον ἔχεις, ὅρμον ἔχειν· καὶ τὸ, μυρμιδόνεσσι δ᾽ ἀπόλοντο, ἐν ἄλλῳ θεσσαλίη δ᾽ οὐκ ἔστι γράφεται· καὶ τὸ, παισὶν, πᾶσαν· Εν τῇ γ΄ τὸ, Αγαθίου, Αγαθίου ἐς τὸ αὐτὸ γράφε· καὶ τὸ, γελάσῃς, γελάσσῃς· τὸ, ξαμενής, δεκέτης ἐν ἄλλῳ γράφεται· Εν τῇ δ΄ τὸ, θεσσαλοῦ, θεσσαλονικέως ἐν ἄλλῳ γράφεται· καὶ τὸ, Αντωνίου ἀργέου, Αντωνίου ἀργέου ἐς τὸ αὐτό· ἔτι τὸ, ἡμεθέων, ἡμιθέων γραπτέον· καὶ τὸ, ἐν μύκων ἐν μήκων· Εν τῇ ς΄ τὸ, Ιωάννου βαρβουκάλου, ἐν ἄλλῳ, Ιωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλου γράφεται· Εν τῇ ζ΄ τὸ, ἐρυμαίοισιν, ἐρημαίοισιν γραπτέον· ἔτι τὸ, καὶ μῦς, ἐν ἄλλῳ, καὶ ὗς γράφεται· Εν τῇ θ΄ πρὸ τοῦ, Λάρνακος ἐπιγράμματος, οὐκ Αδηλον, ἀλλὰ Βιάνορος ἐπιγραπτέον· Εν τῇ ι΄ τὸ, ἐῶν ὀχετηγὸς, ἐὼν ὀχετηγὸς δεῖ γράφειν· Εν τῇ ιβ΄ τὸ, ἐν ἀθρώποισιν, ἐν ἀνθρώποις δεῖ δεῖ γράφειν· ἔτι τὸ, Αἴλιος, ἐν ἄλλῳ, Λάλιος· τὸ ἡ πολιΐστορι, πολυΐστορι γραπτέον· Εν τῇ ιγ΄ τὸ, βλέπων, βλέπω γράφεται· Εν τῇ ιδ΄ τὸ, Θεσσαλοῦ, ἐν ἄλλῳ, Θεσσαλονικέως γράφεται· Εν τῇ ιε΄ τὸ, ἐχέγκυος, ἐχέγγυος γραπτέον· Εν τῇ τελευταίᾳ σελίδι· τὸ, ἔστι νῦν οὐ θεὰ, ἔστι νῦν τις οὐ θεὰ γραπτέον·

I

Εν τῇ γ΄ σελίδι· τὸ, ὦ ποτε, ἐν ἄλλῳ, ὁππότε γράφεται· Εν τῇ δ΄ πρὸ τοῦ, Πολλὰ τὸ δαιμόνιον ἐπιγράμματος, οὐκ Αδηλον, ἀλλὰ Λουκιανοῦ ἐπιγραπτέον· ἔτι τὸ, ἂν

μνήμης, καὶ ἂν μνήμην γράφεται. Ἐν τῆς ϛ΄. τὸ, σκύ-
λα, προπερισπαστέον. τὸ, ἐν αὐτῷ, ἐν αὐτῷ γράφε. Ἐν
τῇ ζ΄. τὸ, δηλῶν, δειλῶν δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ η΄. ἐν τῷ,
Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον, λέγει, Ἐπικτήτου. ἔτι. τὸ, ἐλαφρί-
ζων, ἐλαφρίζειν γραπτέον. καὶ τὸ, ἀψίδα, ἀψῖδα. καὶ
τὸ, θειοπρεπέα, θεοπρεπέα. Ἐν τῇ ι΄. τὸ, ἀστραπιτὸς, διὰ
τοῦ ι γραπτέον. καὶ τὸ, κλεινὴν, κλειτήν. καὶ τὸ, ἐπὴν, ἐπεί.
Ἐν τῇ ια΄. τὸ, νεοστροφῆς, νοστροφῆς δεῖ γράφειν. καὶ
τὸ, Θεσσαλοῦ, Θεσσαλονικέως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι.
τὸ, Διόνυσος, δεῖ γράφειν Διώνυσος. καὶ πρὸ τοῦ, Ζεύς,
ἄρης, οὐ Θέωνος, μόνον δεῖ ἐπιγράφειν, ἀλλὰ Θέωνος
μονόστιχον, εἰς τὴν ἑβδομάδα.

K

Ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι. τὸ, Κάδμος, ἐν ἄλλῳ Χάρμος γρά-
φεται. Ἐν τῇ ε΄. τὸ, ἐν Γᾶσι μεθύουσιν, ἐν Γᾶσιν. μεθύ-
ουσι γραπτέον. ἔτι, ἐν τῷ, ὅ, σοι φέρω; ἤν τις ἐάσῃ, στικτέ-
ον εἰς τὸ, ὅ, σοι φέρω. καὶ οὐκ ἐν ἐρωτήσει ἀναγνωστέον.
Ἐν τῆς ϛ΄. τὸ, οὔτ᾽ ἄνδρυς, οὔτ᾽ ἄνδρες, δεῖ γράφειν. καὶ τὸ,
κύμωνος, διὰ τοῦ ι. Ἐν τῇ ζ΄. τὸ, ὄντος, ὄντως γράφε. Ἐν
τῇ η΄. τὸ, κενεὴν, κάλλιον καινὴν γράφειν. Ἐν τῇ ι΄. τὸ, Ἰου-
λιανοῦ, ἐν ἄλλῳ, Ἰουλιανοῦ ἀντικίνσωρος γράφεται. Ἐν
τῇ ια΄. τὸ, εἴποιμεν ἐνέγκαι, εἴπωμεν δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ
ιβ΄. τὸ, ἐξέρευσας, γραπτέον ἐξέρρευσας. Ἐν τῇ ιγ΄. οὐκ
Ἄδηλον δεῖ ἐπιγράφειν, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ, εἰς γραμματικὸν
κερασφόρον. Ἐν τῇ ιδ΄. τὸ, ἀλλόχου, δι᾽ ἑνὸς λ γραπτέον.
Ἐν τῇ ιε΄. τὸ, αὐτῇ μελέτῃ. αὐτῇ μελέτῃ γράφε. καὶ τὸ,
ζητεῖ, ζητεῖν. καὶ τὸ, στορίη τήκοι, ἱστορίη τήκοι.

L

Ἐν τῇ γ΄ σελίδι. τὸ, ὀδόντα, ὀδόντας γραπτέον. καὶ τὸ, Ἰουλια-
νοῦ, Ἰουλιανοῦ ἀντικίνσωρος. ἔτι τὸ, τοῦτο καὶ ἡδυλύρης δὲ

ποτε Πίνδαρος ἐλέγχων, στίχον, δεῖ γράφειν, τοῦτο καὶ ἡδυλύρης ποτὲ πίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων· καὶ τὸ, προτέθηκας, προτέθεικας· Εν τῇ ε· τὸ, μὴ μισῇς· μὴ μισεῖς γράφε· Εν τῇ ζ· τὸ, Παλλαδᾶ, ἐν ἄλλῳ ἐπιγράφεται Παλλαδᾶ εἰς οἶνον φαυλότατον, σταλέντα αὐτῷ· ἔτι πρὸ τοῦ, Βρώματά μοιχοίρων, ἐπιγραπτέον, Τοῦ αὐτοῦ εἴς τινα πέμψαντα αὐτῷ, ἰσχάδας· τὸ, σηκιζομένων, καὶ τὸ, σηκωθέντα, δεῖ γράφειν, συκιζομένων, καὶ συκωθέντα· ἔτι πρὸ τοῦ, Ασκὸν τῶν ἀνέμων ἐπιγράμματος, ἐπιγραπτέον, οὐ Τοῦ αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ, Τοῦ αὐτοῦ εἴς τινα πέμψαντα αὐτῷ, σιτούσιμα· Εν τῇ η· πρὸ τοῦ ἐκ γῆς λωτοφάγων· καὶ πρὸ τοῦ, Θηλυφανὲς, παράδοξον ἐπιγραμμάτων, ἐπιγραπτέον, Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ αὐτό· Εν τῇ ια· τὸ, ἠϋτρέπισαν, ἠυπρέπισαν γραπτέον, καὶ τὸ, Αδηλον, Ηδύλου· Εν τῇ ιβ· τὸ, καὶ τρίαμα φέρων, ἐν ἄλλῳ, καὶ περίαμμα φέρων γράφεται· Εν τῇ ιγ· τὸ, ὡς τὸ μαθεῖν· ὥστε μαθεῖν δεῖ γράφειν· Εν τῇ ιε· τὸ, ὅλοσφύριστον, ὁλοσφύριστον, γράφειν δεῖ· καὶ τὸ, αὐτοὶ νῦν, ἐν ἄλλῳ, αὐτοὶ τοίνυν γράφεται· Εν τῇ ις σελίδι· τὸ, Μένισκος, ἐν ἄλλῳ, Μενίσκος γράφεται,

M

Εν τῇ α σελίδι· τὸ, συοφόντοισι, συοφόντισι γραπτέον· Εν τῇ γ· τὸ, εἰδ' ἔτι γ' ἐς, ἐν ἄλλῳ, εἰδέ ποτε γράφεται· Εν τῇ δ· τὸ, φάγειεν, ἐν ἄλλῳ φάγοιεν γράφεται· καὶ τὸ, Εἰς λεπτοὺς, Εἰς λεπτοὺς καὶ μικροὺς· Εν τῇ ε· μετὰ τὸ, Τοῦ μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον, ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρὸν, οἷον·

Αδηλον·

Εστω μητρόπολις, πρῶτον πόλις· εἶτα γενέσθω
μητρόπολις, μὴ νῦν· ἡνίκα μὴ δὲ πόλις·

Ἐν τῇ ϛʹ. τὸ, κανάβινον, καννάβινον γραπτέον· καὶ τὸ, λέπτ' ἐπιλεπτότερος, λεπτεπιλεπτότερος· καὶ τὸ, δυέδυ, διέδυ· Ἐν τῇ ζʹ. τὸ, Φελλερεφόντην, Βελλερεφόντην, γράφειν δεῖ. Ἐν τῇ θʹ. πρὸ τοῦ, Τοὺς πόδας εἰ κρατερὸς ἐπιγράμματος, οὐκ Ἄδηλον, ἀλλὰ Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγραπτέον· Ἐν τῇ ιʹ. τὸ, ὀρχήσατο, ὠρχίσατο γράφε· Ἐν τῇ ιαʹ. τὸ, χηρείας, ἐν ἄλλῳ χειρείας γράφεται· τὸ, λωποδήτας, λωποδύτας, γράφε· καὶ τὸ, Φλέθων, Φαέθων· Ἐν τῇ ιβʹ. τὸ, μακροφλιαρητὴν, μακροφλυαρητὴν γράφειν δεῖ. Ἐν τῇ ιγʹ. τὸ, ᾗ καὶ κυρτὸς, ἢ καὶ κυρτὸς γράφε. Ἐν τῇ ιδʹ. οὐ Μακεδονίου μόνον ἐπίγραφε, ἀλλὰ, Μακεδονίου πρὸς τὸν ἀπόντα, ᾗ μὴ πότνα δίκη, χρυσὸν ἀπεστρέφετο. ἔτι. τὸ, ἔρχεται, ἐν ἄλλῳ, ἄρχεται γράφεται. Ἐν τῇ ιεʹ. τὸ, Θεσσαλοῦ, Θεσσαλονικέως ἐν ἄλλῳ γράφεται.

N

Ἐν τῇ αʹ σελίδι. τὸ, θαῦμα μὲν ᾗ σιγῶσα, γραπτέον θαῦμα· μένῃ σιγῶσα· καὶ τὸ ἀναλκυθὲν, ἀνελκυθέν· καὶ τὸ, ἆρεν, ἆρον. Ἐν τῇ βʹ. τὸ, σολοικίξει, σολοικίζῃ γράφε. Ἐν τῇ γʹ. τὸ, γράμμασι, πράγμασι γραπτέον. Ἐν τῇ ϛʹ. τὸ, Θεσσαλοῦ, ἐν ἄλλῳ Θεσσαλονικέως γράφεται. καὶ τὸ, καὶ μισύνας τὸ σοῦ, διὰ τοῦ η. Ἐν τῇ θʹ. τὸ, ῥυγνυμένας καὶ θαραῖς ἀνάλοις φιάλαις, ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ γράφεται, αὖψα δ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην. ἔτι. τὸ, Ἀγαθίου, Ἀγαθίου σχολαστικοῦ γράφεται. Ἐν τῇ ιʹ. τὸ, ἀριμθοῦ, ἀριθμοῦ δεῖ γράφειν. καὶ τὸ, ἐπιπινομένας, ἔτι πινομένας. καὶ τὸ, γαυροφόνων, ταυροφόνων. Ἐν τῇ ιαʹ. τὸ, Μακεδονίου, ἄμφω Μακεδονίου ὑπάτου δεῖ γράφειν. ἔτι. τὸ, μαρναμένειν, μαρναμένην. καὶ τὸ, Ἀγαθίου, Ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Ἐν τῇ ιγʹ. τὸ, ὅριος, ὥριος δεῖ γρά-

φειν. Ἐν τῇ ιε΄. μετὰ τὸ, ἐχθές μοι συνέπινε γυνὴ ἐπί=
γραμμα, λείπει τὸ παρόν. δῖον,

Ἄδηλον.

» Ἑπτὰ τριηκόντεσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες,
» ἤδη μοι βιότου, σχιζόμεναι σελίδες.

» ξανθίππης συνετῆς, ἄγγελοι ἡλικίης.
» Ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος, κῶμοί τε μέλονται,
» καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ.

Ἐν τῇ ιγ΄. τὸ, τίθῃ, τιθῇ, ἐν ἄλλῳ γράφεται. καὶ τὸ, μετὰ
μικρὸν, μετὰ μικρῶν.

Ο

Ἐν τῇ α΄ σελίδι. τὸ, ἀσικόν ἐστι, ἀπλικὸν δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ β΄.
τὸ, πολιανοῦ, πωλιανοῦ ἐν ἄλλῳ γράφεται. καὶ τὸ, νικάνδρου,
νικάρχου. Ἐν τῇ ε΄. τὸ, θαυμάσῃ, θαυμάσσῃ δεῖ γράφειν.
Ἐν τῇ ϛ΄. τὸ, ῥιγομάλλας, ἐν ἄλλῳ, ῥιγομάχλας γράφεται.
Ἐν τῇ ζ΄. τὸ, πεπλασμένον. καὶ τὸ, διπλάσιον, πεπαλαγ
μένον, καὶ διπλάδιον δεῖ γράφειν. ἔτι. τὸ, ἦσθα κάτω
κρέσσων. ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χείρων, ἐν ἄλλῳ γράφε
ται, ἦσθά ποτε κρείσσων. αὖθις δ' ἐγένου πολὺ χείρων. καὶ
τὸ, Ἄδηλον, τοῦ αὐτοῦ. καὶ τὸ, σκινδαλαμοφράστην, σκιν
δαλμοφράστην. Ἐν τῇ η΄. τὸ, καταψύχων, διὰ τοῦ π γρα=
πτέον. Ἐν τῇ ιβ΄. τὸ, ῥιτάλλαινα, δι' ἑνὸς λ, γραπτέον.
ἔτι. τὸ, αὐσιγένην, ἐν ἄλλῳ, αἰσιγένην γράφεται. Ἐν τῇ
ιϛ΄. τὸ, ἀγαθίου, ἐν ἄλλῳ ἀγαθίου σχολαστικοῦ γράφεται.

Ρ

Ἐν τῇ α΄ σελίδι. τὸ, φαρύγων, φαρύγγων γραπτέον. Ἐν τῇ
β΄. τὸ, ἡμιθέων, ἐν ἄλλῳ, ἡμιθέων γράφεται. καὶ τὸ, περσικὸν,
περσικήν. Ἐν τῇ γ΄. τὸ, Ἀλφειοῦ Ἀλφειοῦ μιτυληναίου, γρα
πτέον. καὶ τὸ, ὀλκάσιν, ὁλκάσιν. Ἐν τῇ δ΄. τὸ, Γετελλίου,

ἐν ἄλλῳ Γετυλίου γράφεται. Ἐν τῇ ε΄. τὸ, ἄταφοι. ἐν ἄλλῳ, ἄθαπτοι γράφεται. καὶ τὸ, τέτορδε, τέταρδε. Ἐν τῇ θ΄. τὸ, κράτιστος, κάρτιστος, γραπτέον. καὶ τὸ, Φωκίδι πὰρ, Φωκίδι πάρ. Ἐν τῇ ι΄. τὸ, ὑρέαν, θυρέαν γράφε. Ἐν τῇ ιγ΄. τὸ, Κάτθανεν, ἐν ἄλλῳ, Ἔφθανεν, γράφεται. Ἐν τῇ ιϛ΄. τὸ, Πλάτωνος, Πλάτωνος εἴς τινα λεγόμενον ἀστέρα, γράφειν δεῖ. καὶ τὸ, ἑῶος, ἑῷος.

Ω

Ἐν τῇ α΄ σελίδι. τὸ, οὐκ ἔσχον δ᾽ εἰδεῖν, ἐν ἄλλῳ γράφεται, οὐκ ἔσχον διελεῖν. καὶ τὸ, ἢ κάλπις, ἣν κάλπις. Ἐν τῇ β΄. τὸ, πολλὰ νοσήσας, πολλὰ νοήσας γραπτέον. Ἐν τῇ γ΄. πρὸ τοῦ, Ἠόνιον τόδε σῆμα ἐπιγράμματος, οὐκ Ἀδήλου, ἀλλὰ Φιλίππου δεῖν ἐπιγράφειν. τὸ, κόρσην, κόρσῃ γράφε. Ἐν τῇ δ΄. τὸ, ἐπ᾽ αἰγιαλῷ, ἐπ᾽ αἰγιαλῶν, γραπτέον. καὶ τὸ, Θεοδώρου, Θεοδωρίδου. Ἐν τῇ ε΄. τὸ, ἐπὶ ξυλόχῳ. ἐνὶ ξυλόχῳ, γράφεται. καὶ τὸ, ἄγραυλοι, ἄγλαυλοι. Ἐν τῇ ϛ΄. τὸ, Θεοδωρίτου, Θεοδωρίδου ἐν ἄλλῳ γράφεται. ἔτι τὸ, ἐνοδίῃ, ἐνοδίη. καὶ τὸ, πνεύσαντος, πνεύσαντες. καὶ τὸ, τοῦ δ᾽ ἐχόρευσε, τοῦσδ᾽ ἐχόρευσεν. Ἐν τῇ ζ΄. μετὰ τὸ, Δαιμονα τὶς δ᾽ οὖν οἶδε ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν. οἷον,

Δημαγήτου.

» Πρὸς ξηνὸς ξενίου γουνούμεθα. Πατρὶ Χαρίνῳ
» ἄγγειλον θήβην ὧν περ ἐπ᾽ αἰολίδα,
» Μήνην καὶ Πολύνικον ὀλωλότε, καὶ τόδε φαίης,
» ὡς οὐ τὸν δόλιον κλαίομεν ἄμμιν μόρον,
» καίπερ ὑπὸ θρηικῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνου
» γῆρας, ἐν δρογαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ.

Ἐν τῇ η΄. τὸ, ἄλεξε, ἄεξε, γραπτέον. καὶ τὸ, οὔτι ὄνησις, οὔτις ὄνησις. Ἐν τῇ ι΄. τὸ, οὐδ᾽ ἄϊδι, οὐδ᾽ ἀΐδῃ, γραπτέον. Ἐν τῇ ια΄. τὸ, ἐγέλασεν, ἐγέλασσεν, δεῖν γράφειν.

Ἐν τῇ ιγ΄· τὸ, ἐξότου, ἐξότε γραπτέον· καὶ τὸ, τελέθαι, τελέθει· Ἐν τῇ ιε΄· τὸ, Διοσκουρίδου, ἐν ἄλλῳ γράφεται, Διοσκορίδου, οἱ δὲ, Νικάρχου· καὶ τὸ, Τοῦ αὐτοῦ, Τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ, Ἑκαταίου θασίου·

R

Ἐν τῇ α΄ σελίδι· τὸ, Πομπηΐου εἰς τὸ αὐτὸ, ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ, Πομπηΐου νεωτέρου, εἰς τὸ αὐτὸ γράφεται· ἔτι· τὸ, Ἀγαθίου, Ἀγαθίου σχολαστικοῦ· τὸ δὲ, ἀκοῆς, ἀκουῆς γραπτέον· Ἐν τῇ β΄· τὸ, ἀκρήτους, ἀκρήτου, γραπτέον· ἔτι τὸ, Λυκαμβίδας, ἐν ἄλλῳ, Καλυμβίδας γράφεται· Ἐν τῇ δ΄· τὸ, τὰν χθονὶ, ἐν ἄλλῳ, τᾷ χθονὶ γράφεται· τὸ δὲ, ναὶ καὶ φίλος, ναὶ ναὶ φίλος γραπτέον· Ἐν τῇ ε΄· τὸ, μᾶτερ ἐναγκάλισαι, δεῖ γράφειν, ματέρ᾽ ἐναγκάλισαι· ἔτι· τὸ, Ἰωάννου ποιητοῦ, ἐν ἄλλῳ, Ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ Βαρβουκάλλου γράφεται· Ἐν τῇ ς΄· τὸ, Ἰουλιανοῦ, ἐν ἄλλῳ, Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου γράφεται· καὶ τὸ, Λεοντίου, Λεοντίου σχολαστικοῦ· Ἐν τῇ ζ΄· τὸ, ζῆν σύμμετρον, ζῆν δεῖ γράφειν· Ἐν τῇ ιβ΄· τὸ, ἐν χρείῃ δμῶας, ἐν ἄλλῳ γράφεται, ἐν χρείῃ ἄμμε δεῖ· Ἐν τῇ ιγ΄· τὸ, κὴν ἀχέροντι, ἐν ἄλλῳ· κῆν ἀχέροντι γράφεται· Ἐν τῇ ιε΄· τὸ, Εἰς τὸ αὐτὸ, ἐν ἄλλῳ γράφεται, Εἰς τὸ αὐτὸ ἀδέσποτον· καὶ τὸ, Λεοντίου, Λεοντίου εἰς τὸ αὐτό· Ἐν τῇ ις΄ σελίδι· τὸ, Ἀκηράτου εἰς ἕκτορα, ἐν ἄλλῳ γράφεται, Ἀκηράτου γραμματικοῦ εἰς τὸν αὐτόν· καὶ τὸ, ὁμηρείοισιν, ὁμηρείῃσι· καὶ τὸ, Εἰς τὸν αὐτὸν ἀδέσποτον, Ἀδέσποτον εἰς ἕκτορα· ἔτι μετὰ τὸν στίχον τὸν, Φάζοντες, τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα, λείπουσιν οἱ δύο οὗτοι στίχοι· οἷον,

» Εἰ δ᾽ ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ᾽ ἐμοὶ κόνιν, οὐκ ἐμὸν αἶσχος,
» Ἑλλήνων ἐχθραῖς χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ἐν τῇ α΄ σελίδι· τὸ, ἐφ' ἱπποκράτει, γραπτέον διὰ δύο ππ· Ἐν τῇ ζ΄· τὸ, οἰκτέρετε, οἰκτείρετε δεῖ γράφειν· Ἐν τῇ η΄· τὸ, Γετυλίου, ἐν ἄλλῳ, γετυλίκου γράφεται· καὶ τὸ, Ἰσιδώρου Αἰγεάτου, Ἰσιδώρου αἰγεάτου, ἀπὸ ναυηγοῦ πρὸς γεηπόνον· Ἐν τῇ θ΄· τὸ, θορῶν, ὀξυτονητέον, θορών· καὶ τὸ, ὃς κάμε, ὡς κάμε, κάλλιον γράφειν· Ἐν τῇ δεκάτῃ· μετὰ τὸ, Θῆριν τὸν τριγέροντα ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν· οἷον,

Ἄδηλον.

» Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον, ἀχαϊκὸν ἑλλάδος ἄστρον,
» καὶ διπλῆν ἰσθμοῦ σύνδρομον ἠϊόνα,
» λεύκιος ἐστυφέλιξα· δορυπτοίητα δὲ νεκρῶν
» ὀστέα σωρευθεὶς, εἷς ἐπέχει σκόπελος.
» τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιοὺς,
» ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν αἰνεάδαι.

ἔτι· ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι· τὸ, ὁμορρόθιον, ὁμωρόφιον ἐν ἄλλῳ γράφεται· Ἐν τῇ ιϛ΄· τὸ, εὐμαρὲς πολίην, εὐμαρὲς ἐς πολίην γραπτέον· τὸ, ἐποντοπόρει, ἐν ἄλλῳ· ὠκοπόρει γράφεται· μετὰ τὸ, Ἄτρομος ἐκ τύμβου ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν· οἷον,

Ἄδηλον.

» Ἐμπορίης λήξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρούρης
» γευόμενον, ξείνη μέμφις ἔκρυψε τάφῳ.
» ἔνθα δραμὼν νείλοιο πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρῳ,
» τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασε.
» καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα νῦν δὲ καλυφθεὶς
» κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔχε τάφον.

T

Ἐν τῇ γ΄ σελίδι· τὸ, ἔδυς λιμένα, ἐν ἄλλῳ ἔδυ λιμένα γράφεται· Ἐν τῇ δ΄· τὸ, Φιλαδὲ, ἐν ἄλλῳ, Φιλλάϊς.

Ἐν τῇ ϛ΄. τὸ, Ἀγαθίου, Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐν ἄλλῳ γράφεται. Ἐν τῇ θ΄. τὸ, περιστερὶ, περιστερὴ γραπτέον. Ἐν τῇ ιά. τὸ, ἔπλετο, ἔπλεο γραπτέον. Ἐν τῇ ιδ΄. τὸ, κώλοιν, κώλοις γράφε. Ἐν τῇ ιέ. τὸ, Μελεάγρου, ἐν ἄλλῳ Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτὸ γράφεται.

V.

Ἐν μὲν τῇ γ΄ σελίδι, τὸ, βρόμων, βρόμον δεῖ γράφειν. Ἐν δὲ τῇ δ΄, τὸ, μέγα σθένον, μέγα σθένος. Ἐν τῇ ϛ΄. τὸ, ἤπιος ἦν. καὶ τὸ, ἧσαι. καὶ τὸ, ἣ περ δέξατο, ἐν ἄλλῳ γράφεται, ἄρμενος ἦν. καὶ ἧσται. καὶ, ἣ γὰρ δέξατο. Ἐν τῇ θ΄. τὸ, ὡραίων, ἐν ἄλλῳ ὡραῖον γράφεται. Ἐν τῇ ιϛ΄ σελίδι. τὸ, Σοφίλη, Σοφίλου γραπτέον.

X

Ἐν τῇ ξ΄. τὸ, τοῦτ τοι ἀρτεμίδωρε, γραπτέον τοῦτό τοι ἀρτεμίδωρε.

Y

Ἐν τῇ γ΄ σελίδι. τὸ, ἀγαθοὺς ἄνδρας, ἀγαθοὺς ἄνδρας γραπτέον. Ἐν τῇ θ΄. τὸ, Ημερτὴ, Ιμερτὴ γραπτέον. Ἐν τῇ ιά σελίδι. μετὰ τὸν στίχον, τὸ, Θεῖον Ιουστινιανοῦ κάρτος ἀμειψαμένα, λείπει τὰ δύο ταυτὶ ἐπιγράμματα. οἷον,

Ἄδηλον.

» Γαῖα φύσις βασίλεια τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει,
» οὕνεκα δυσμενέων στίχας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος
» ἀνδράσι σωφρονέουσι, καὶ ἣν μετὰ δῆριν ἀνῆψας.
» ἱππολύτης δὲ, κέδασσας ὁμόγνια πήματα χάρμης.

Ἄδηλον.

» Οὗτος ὁ κοσμήσας ὑπάτων θρόνον, ὃν δὶς ἔπαρχον
» καὶ πατέρα βασιλῆες ἑὸν καλέσαντο μέγιστοι,
» χρύσεος ἕστηκεν Αὐρηλιανός. τὸ δὲ ἔργον,
» τῆς βουλῆς ἧς αὐτὸς ἑκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

Ἀδήλου εἰς ἄρχοντα.

» Μίξον μειλιχίῃ βαιὸν φόβον, ὄττι καὶ αὐτὸ
» βομβήεσσα μέλισσα, κορύσσεται ὀξέϊ κέντρῳ.
» οὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγήνωρ,
» οὐδὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπείθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
» πρὶν καὶ ἐριγδούποιο καλαύροπος ἦχον ἀκούσῃ.

Ἐν τῇ ιβ´ σελίδι. μετὰ τὸ, Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ᾽ ἑλικω-
νιὰς ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν. οἷον,

Ἀδήλου.

» Θαῦμ᾽ ἀρετᾶς μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει, αὖγε τὸ γαῦρον
» τοῦξε. τὸ δ᾽ ὡραῖον τοῦ ἀγανοβλεφάρου,
» σαίνοι κέν σ᾽ ἐσιδοῦσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
» δέσποιναν μελάθρων οἰομένη ποθορῆν.

Ἐν μὲν τῇ ιδ´ σελίδι. τὸ, ἀπεπλασάμην, ἀντὶ τοῦ ἄλλου ἀνεπλα-
σάμην γράφεται. Ἐν δὲ τῇ ιε´. τὸ, Εἰς τὸ αὐτὸ Δημη-
τρίου, ἀντὶ τοῦ ἄλλου, Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίου τοῦ βιθυνοῦ γράφε-
ται.

Ζ

Ἐν τῇ γ´ σελίδι. τὸ, δρακοντίου, δρακοντείου γράφε. καὶ
τὸ, πολυκάρυνον, πουλυκάρηνον. Ἐν τῇ ε´. τὸ, γλιβομέ-
νη, θλιβομένη γραπτέον. Ἐν τῇ ϛ´. τὸ, ἀελοφόρον, ἀεθλο-
φόρον δεῖ γράφειν. ἔτι. τὸ, πάντα σ᾽ ἔρως, πάντας ἔρως.
Ἐν τῇ ζ´. μετὰ τὸ, Εἰ τοῖος θήβης καταπανδὲ ἐπίγραμ-
μα, λείπει τὸ παρόν. οἷον,

Γεμίνου εἰς ἄγαλμα Σαλμωνέως.

» Χεῖρ με Πολυκλείτου θᾶσιν κάμεν. εἰμὶ δ᾽ ἐκεῖνος
» Σαλμωνεύς, βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην,
» ὅς με καὶ εἰν ἀΐδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
» βάλλει, μισῶν μου κἠλαλέοντα τύπον.
» ἴσχε Ζεῦ πρηστῆρα. μέθες χόλον, εἰμὶ γὰρ ἄπνους
» ὁ σκοπός. ἀψύχοις εἰκόσι, μὴ πολέμει.

Ἐν τῇ ιέ· τὸ, οἰκονόμου, οἰκτονόμου δεῖ γράφειν· Ἐν τῇ ις' σελίδι· τὸ, Γομιανοῦ, Γωμιανοῦ γραπτέον·

AA

Ἐν τῇ ά σελίδι· τὸ, καθοπλίσασθε, ἐν ἄλλῳ, καθοπλίσσατε γράφεται· Ἐν τῇ β'· τὸ, Εἰς ἀρτέμιδος, Εἰς ἄγαλμα ἀρτέμιδος γραπτέον· Ἐν τῇ δ'· τὸ, αἰνῷ τὸν Γάριν, ἐν ἄλλῳ, αἰνῷ τὸν φρύγα γράφεται· Ἐν τῇ ε'· τὸ, αὐτάν πυ, ἐν ἄλλῳ, αὐτά πυ γράφεται· Ἐν τῇ ζ'· τὸ, ἐκκλάμπει, ἐκλάμπει γραπτέον· Ἐν τῇ ιά· τὸ, πρῆσον ἀρούρας, ἐν ἄλλῳ, πλῆσον ἀρούρας γράφεται· Ἐν τῇ ιβ'· μετὰ τὸν, τούσδε φέρων πρώτῳ στίχον, λείπει τὸ παρὸν ἐπίγραμμα· οἷον,

Ἄδηλον·

» Μή με τὸν ἐκ λιβάνοιο λέγε ξένε, τὸν φιλοκώμων
» τερπόμενον νυχίοις ἢ ἰθέων ὀάροις·
» βαιὸς ἐγώ, νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
» μοῦνον ἐπορθύνων ἔργα φυτοσκαφίης·
» ἔνθεν ἀπ' εὐκάρπου με φίλης ἐστεφαν ἀλωῆς,
» τέσσαρες ὡράων ἐκπισύρων στέφανοι·

Ἐν τῇ ιγ' σελίδι· μετὰ τὸ, Εὔδεις ἀγρύπνους ἐπάγων ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν· οἷον,

Εἰς τὸ αὐτὸ, ἀλφειοῦ·

» Ἁρπάσομαι πυρόεσσαν ἔρως ἐκ σέο πάνκην·
» συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην,
» εἴγ' ἐτύμως εὕδεις πυρὸς ἔγγονε· καὶ σέο φῶτες
» πρὸς βαιὸν, τόξων οὔνομ' ἴην ἄγομεν·
» ἀλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικα δολοπλόκε μή τινα κεύθῃς
» εἰς ἐμὲ, κὴν ὕπνῳ πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς·

BB

Ἐν τῇ β' σελίδι· τὸ, θηροβολοῦ τε, θηροβολεῖ τε γραπτέον·

καὶ τὸ, αἰχματὰν, αἰχματᾶν. Ἐν τῇ γ΄ σελίδι. μετὰ τὸ, Ἀνθέτ' ἀναξαγόρης με ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρὸν. οἷον,

Εἰς ἕτερον Φιλίππου.

» Ὡραία σγ' ἐσορῶ τὰς ἰσχάδας, ἆγε λαβεῖν μοι
» συγχωρεῖς ὀλίγας; θίγγανε μηδεμιᾶς.
» ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος ἐρεῖς, ἔτι κενὸς ἥξεις.
» ναὶ λίτομαι δός μοι. καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
» χρήζεις γὰρ λέγε μοι παρ' ἐμοῦ τίνος; ἔστι νόμος που,
» δὸς, λάβε. καὶ θεὸς ὢν ἀργυρίου σὺ γλίχῃ;
» ἄλλο τι χρῆμα φιλῶ. ποῖον τόδε; τὰ μὰ κατ' ἐθάν
» σῦκα, δὸς εὐθύμως ἰσχάδα τὴν ὀπίσω.

Ἐν τῇ ε΄ τὸ, ναύταισι τελεῖ, ναύταισι τελῇ γραπτέον. καὶ τὸ, δειμαίνει, δειμαίνῃ. Ἐν τῇ ς΄ τὸ, ὁ πρὶν πρὶν ἀταρβὴς, ὁ πρὶν ἀταρβὴς γράφειν δεῖ. Ἐν τῇ ζ΄ τὸ, ἐς βαθὺν, ἐς δὲ βαθὺν γραπτέον. καὶ τὸ σάου δὲ, σάω δέ. Ἐν τῇ η΄ τὸ, ὃς πέρηνον, ὃς πέρινον γραπτέον. Ἐν τῇ ι΄ τὸ, ναὶ μέλει, ναὶ μέλοι γραπτέον. καὶ τὸ, τυχὸν, τυχών. καὶ τὸ, δοροδοκῆσαι, δωροδοκῆσαι. ἔτι, ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι. μετὰ τὸ, Τίς τῶν ἐν ἐσθλοῖς πανάπενθέα ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν. οἷον,

Ἄδηλον.

» Τάκεο δυστάνων ὀνύχων ἄπο παμφάγε μῶμε.
» τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γένυας.
» νεῦρά σε μανύει τετανυσμένα καὶ φλέβες ἄρθρων,
» καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπὴς δύναμις,
» καὶ ῥικνοῖς φρίασσα, περὶ κροτάφοισιν ἔθειρα.
»
» ὥστε, τίς ἔμψυχον ἀνδρόασιν ἄνυσεν τέχνα,
» οὐδὲ τόπον δῆκτα σεῖο λιπὼν στόματι.

Ἐν τῇ ια΄ τὸ, ὄασαν ἐπ' ὀλύμπῳ, ὄασαν ἐπ' οὐλύμπῳ γρα

πτέον. Ἐν τῇ ις΄. τὸ, Τόν μελίθον, ἐν ἄλλῳ, Τόν μελίθῳ γράφεται.

CC

Ἐν τῇ δ΄ σελίδι. μετὰ τὸ, Μητέρα Κύπριν ἔλυσεν ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν. οἷον,

Εἰς τὸ αὐτὸ, τοῦ αὐτοῦ.

» Τάσδ' ὑπὸ τὰς πλατάνους, ἁπαλῷ πεπεδημένος ὕπνῳ
» εὗδεν ἔρως, νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.
» νύμφαι δ' ἀλλήλῃσι, τί μέλλομεν, αἴθε δὲ τούτῳ
» σβέσαμεν ἅπτον ὁμοῦ, πῦρ κραδίης μερόπων.
» λαμπὰς δ' ὡς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκεῖθεν
» νύμφαι ἐρωτιάδες λουτροχοοῦσιν ὕδωρ.

Ἐν τῇ ς΄. τὸ, ἀλέξανδρος, ἐν ἄλλῳ, ἀλεξάνερος γράφεται. Ἐν τῇ ι. μετὰ τὸ, Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ ἐπίγραμμα, λείπει τὸ παρόν. οἷον,

Εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν πεδουρίων, ἐν βυζαντίῳ. Αδέσποτον.

» Χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος. ἐνθάδε πηγὴ
» ἄφθονος αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,
» ἣ πᾶσι τέταται μὲν ἀέναος. ἠϊθέοις δὲ
» ἐνθάδ' ἀγειρομένοις, πάντα δίδωσι ῥόον.

Ἐν τῇ ιγ΄. τὸ, ἐς ἀκρότατον, ἐς ἀκρότατον δεῖ γράφειν. καὶ τὸ, Εἰς Ξενοφῶντα σμυρναῖον, Εἰς Ξενοφῶντος σμυρναίου.

DD

Ἐν τῇ α΄ σελίδι. τὸ, ὡς γέρων, ὡς ὁ γέρων δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ β΄. τὸ, Βάθυλον, Βάθυλλον γραπτέον, καὶ τὸ, λυαῖον, λυαῖος, καὶ τὸ, μελιδόνι, μεληδόνι. Ἐν τῇ δ΄. πρὸ τοῦ, Εἰς πόλεις, λείπει τὸ παρόν. οἷον,

Αδηλον.

» Ἔλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης,

» λεσβίδων ἁβραποδῶν βήματ' ἐρεισέμεναι.
» ἔνθα χορὸν καλὸν στήσασθ', ὕμμιν δ' ἀπάρξει
» Σαπφὼ χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην,
» ὄλβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος· ἦ γλυκὺν ὕμνον,
» εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

Ἐν τῇ ε'. τὸ, ξυλοκέρκου, ἐν ἄλλῳ, ξυλοκρίκου γράφεται. Ἐν τῇ ς'. τὸ, Ἀγαθίου σχολαστικοῦ, ἐν ἄλλῳ, Εἰς σωτήρια ἐν σμύρνῃ Ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Ἐν τῇ η'. τὸ, ἡμετέροισιν, ἡμετέρῃσιν γραπτέον. Ἐν τῇ θ. τὸ, κρατεροῖσι, κρατερῇσι δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ ι'. τὸ, ἁβροκόμων, ἐν ἄλλῳ, αὐροκόμων γράφεται. τὸ, πολυπλανέως, πολυπλανέος, γραπτέον. Ἐν τῇ ιβ'. τὸ, ταύλαν, ἐν ἄλλῳ, τάβλαν γράφεται.

EE

Ἐν τῇ α' σελίδι. τὸ μὲν, Γηράσκεις καὶ χαλκός, ἐν ἄλλῳ γράφεται, γηράσει καὶ χαλκός. τὸ δὲ, δυοδεκάδος. καὶ τὸ, δυοδεκάδι, γραπτέον δυωδεκάδος, καὶ δυωδεκάδι. Ἐν τῇ β'. πρὸ τοῦ, Ἀρχὴ τοῦ πέμπτου τμήματος, λείπει τὸ παρὸν ἐπίγραμμα. οἷον,

Ἀδηλον.

» Μηνὲ μέσα. βαιοῖσι χάρις, βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
» βαιὸς καὶ παφίης, ἔπλετο κοῦρος ἔρως.

Ἐν τῇ γ'. τὸ, Εἰς αἰσχύνην ῥήτορα, Εἰς αἰσχίνην ῥήτορα γραπτέον. Ἐν τῇ ε'. τὸ, ὄμπνοον, καὶ τὸ, μυστοπόλῳ, ἔμπνοον δεῖ γράφειν, καὶ μυστιπόλῳ. Ἐν τῇ ιβ'. τὸ, αὐλὸν ἐνέρπων, ἐν ἄλλῳ, αὐλὸν ἀνέρπων γράφεται.

FF

Ἐν τῇ γ' σελίδι. τὸ, ἔνθεα γαίης, ἔθνεα γαίης γραπτέον. Ἐν τῇ ιβ'. τὸ, οὐδ' ὅσον, ἐν ἄλλῳ οὐδ' ἴσον γράφεται. Ἐν τῇ ιγ'. τὸ, ἄεθλα, ἀέθλια γραπτέον. Ἐν τῇ ιδ'. τὸ, κτεάνῳ, κτεάνων γραπτέον.

GG

Ἐν τῇ ε΄ σελίδι· μετὰ τὸ, Καμπτομένους δονακώδ' ἐπί-γραμμα, λείπει τὸ παρὸν· οἷον,

Μακεδονίου ὑπάτου·

Δύκτυον ἀκρομόλιβδον ἀμύντιχος ἀμφὶ τριαίνῃ
δῆσε γέρων, ἁλίων παυσάμενος καμάτων·
ἐς δὲ Ποσειδάωνα, καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης
εἶπεν, ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων,
οἶσθα μάκαρ, κέκμηκα· κακοῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν,
ἄλλυτος ἡ βάσκης γυοτακὴς πενίη·
θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον· ἀλλ' ἀπὸ γαίης
ὡς ἐθέλεις, μεδέων καὶ χθονὶ, καὶ πελάγει·

Ἐν τῇ ζ΄ σελίδι· πρὸ τοῦ, Ἀπὸ βακχευομένων· λείπει τὸ παρὸν ἐπίγραμμα· οἷον,

Ὅπως ἀντιστρέφονται ταῦτα,

παράδειγμα·

Εὐΐεω πρόκριτοι μῦσται καὶ ὄργια βάκχου
χρύσεα, καὶ κεφαλὴ χαῖρε μέγ' ἀσκανίη·

Ἐν τῇ ια΄ σελίδι· τὸ, λιαίῳ, λυαίῳ γραπτέον·

HH

Ἐν τῇ α΄ σελίδι· τὸ, μέλω, διὰ δύο λλ γραπτέον. Ἐν τῇ β΄· τὸ, ὀροιονόμαν καὶ ὀροιάδα· δεῖ γράφειν ὀρειονόμαν, καὶ ὀρειάδα. Ἐν τῇ ε΄· τὸ, σφιχθέντα, σφιγχθέντα γραπτέον. Ἐν τῇ ε΄· πρὸ τοῦ, Νῷ ἐλατᾷ, στίχου, λείπει τὸ,

Νοσῶ· σὺ ὃς εἶ ἴαμα ἰησοῦ, σῶσον·

Ἐν τῇ ιδ΄· τὸ, ἀπολίπων, ἀπολείπων γραπτέον·

II

Ἐν τῇ β΄ σελίδι· τὸ, ὑποροφία· ὑπωρόφια γραπτέον. Ἐν τῇ γ΄· τὸ, καὶ κρᾶ· καὶ κρᾶ γραπτέον. Ἐν τῇ ιε΄· τὸ, φγέγξαι, φθέγξαι γραπτέον.

KK

Ἐν τῇ ϛʹ· τὸ, ἄψδιν, ἄψδι γραπτέον δασυνόμενον. Ἐν τῇ ιγʹ· τὸ, μοίχιαλέκτρα, ἐν ἄλλῳ μύχιαλέκτρα γράφεται. Ἐν τῇ ιεʹ· τὸ, προτοβολῶν, πρωτοβολῶν γραπτέον. Ἐν τῇ ιϛʹ σελίδι· τὸ, Χαρικλὼ, ἐν ἄλλῳ Χαριτὼ γράφεται· καὶ τὸ, ἐπισάξει, ἔτι σάξει.

LL

Ἐν τῇ ϛʹ σελίδι· τὸ, τί ποιῶν πρὸς δύ'· ἐν ἄλλῳ, τί μόνος πρὸς δύ' γράφεται. Ἐν τῇ ζʹ· τὸ, οἴῳ νέκταρι, ἐν ἄλλῳ, οἴνῳ νέκταρι γράφεται. Ἐν τῇ ιʹ· τὸ, ἐρείσασα, ἐριύσασα γραπτέον. Ἐν τῇ ιβʹ· τὸ, χρυσόκερος, χρυσόκερως δεῖ γράφειν· ἔτι· τὸ, ἀργυρέυς σκύλακας, ἐν ἄλλῳ, ἀργύριον δῶρα γράφεται. Ἐν τῇ ιγʹ· τὸ, ἠῶος, ἠῷος γραπτέον.

MM

Ἐν τῇ αʹ σελίδι· τὸ, οὐ δύναμαι, ἐν ἄλλῳ οὐ δύνασαι γράφεται· τὸ, ἴσα, ἶσα γράφε. Ἐν τῇ δʹ· τὸ, τις δὲ, τίς δὲ γραπτέον. Ἐν τῇ εʹ· τὸ, ἀρόντε, ἀρόωντε δεῖ γράφειν. Ἐν τῇ θʹ· τὸ, ἀπὸ τὸ μέτρον, εἰπὲ τὸ μέτρον γραπτέον.

ΤΕΛΟΣ.

Σκιπίων ὁ Καρτερόμαχος, Ἄλδῳ τῷ Ῥωμαίῳ, εὖ πράττειν.

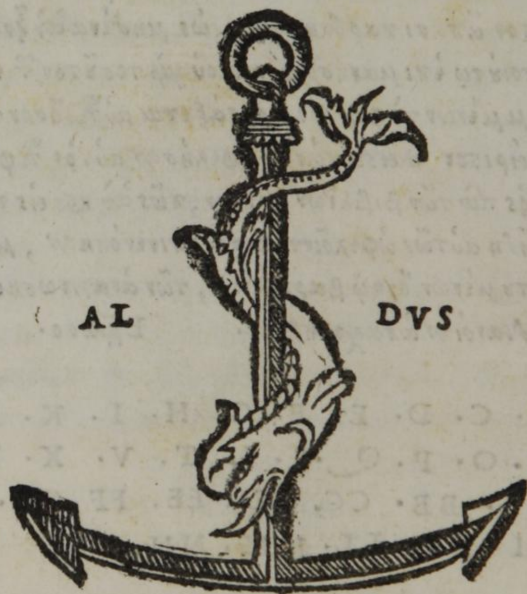
Τὰ τίμια ὅσῳ μικρότερα, τοσούτῳ καὶ χαριέστερα δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· ὡς γάρ φησι τὸ ἐπίγραμμα, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ. τὸ οὖν ἐπιγραμμάτων βιβλίον ἐπιγραφόμενον, τῶν ποιητικῶν ἁπάντων τὸ τιμιώτατον, ἐς βραχύτατον ὡς οἷόν τ᾽ ἦν, συναγαγὼν σὺ τῇ τυπώσει, χαριέστατον ἅπασι παρεσκευάσω, ὡς μηδένα ἂν εἶναι τῶν μὴ τῷ τοιούτῳ ἐπιμαινόμενον· οὐ γὰρ τοσοῦτον τῶν ἐμπεριειλημμένων τὸ φίλτρον προσάξεται αὐτῷ, ὅσον τὸ εὐμεταχείριστον. πλεῖστα τοίνυν ὠφελήσας αὐτὸς τοὺς φιλοκάλους ἐς τὴν τῶν βιβλίων κτῆσιν, πῶς ἂν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἤδη αὐτῶν ὠφελοῖντο προσεπινενόηκας, μὴ τῷ τῶν κρατουμένων ὄγκῳ βαρούμενοι, τῶν ἀναγινωσκομένων τῆς διανοίας ἀπασχοληθῆναι. Ἔρρωσο.

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. II KK. LL. MM. NN.

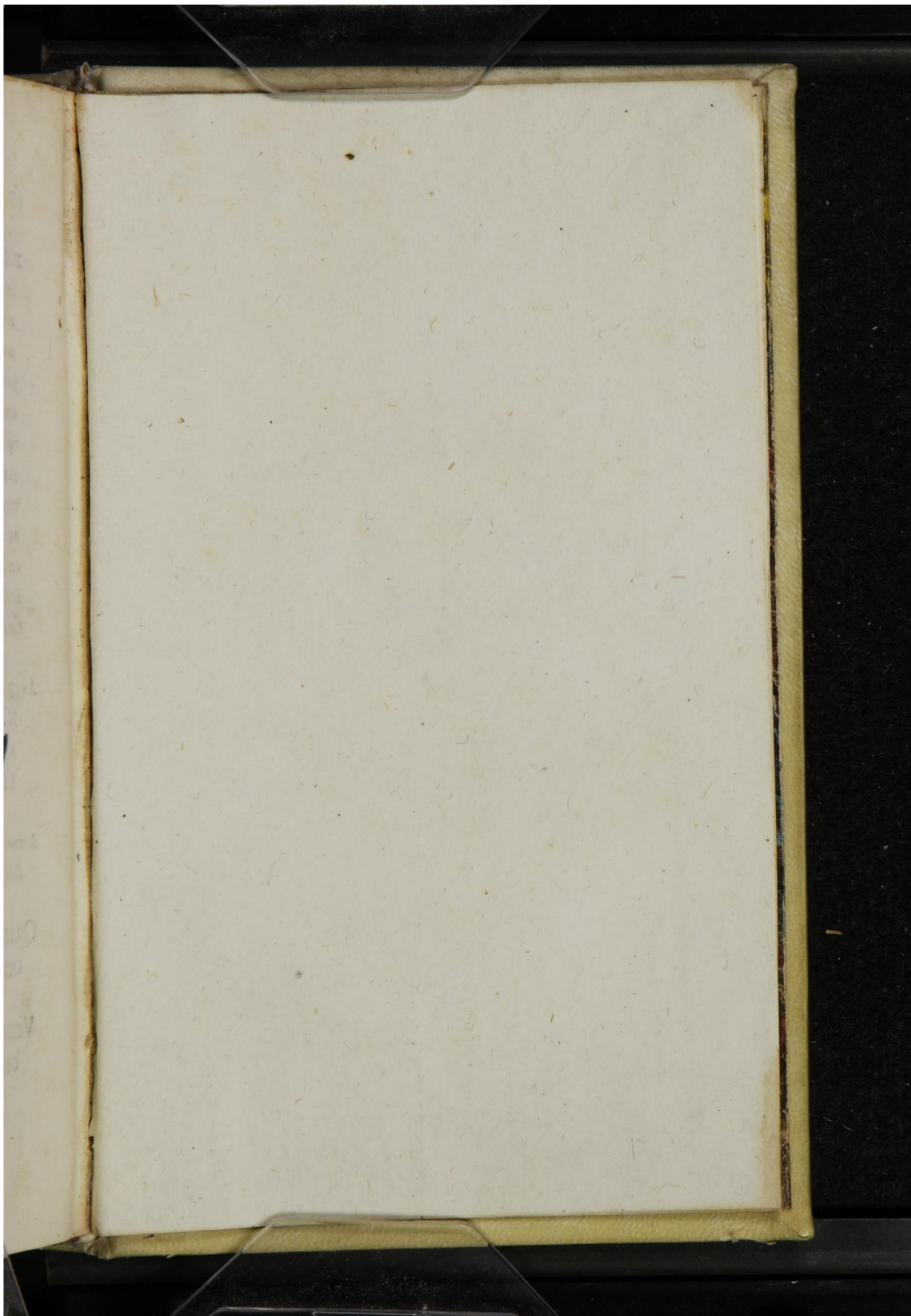
Ἅπαντά εἰσι τετράδια πλὴν τοῦ τελευταίου, ὅπερ πεντάδιόν ἐστιν.

Quaterniones omnes: ultimo Quinternione excepto.

Venetiis in ædibus Aldi mense Nouembri. M.DIII.

AL
DVS

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

75.f

